

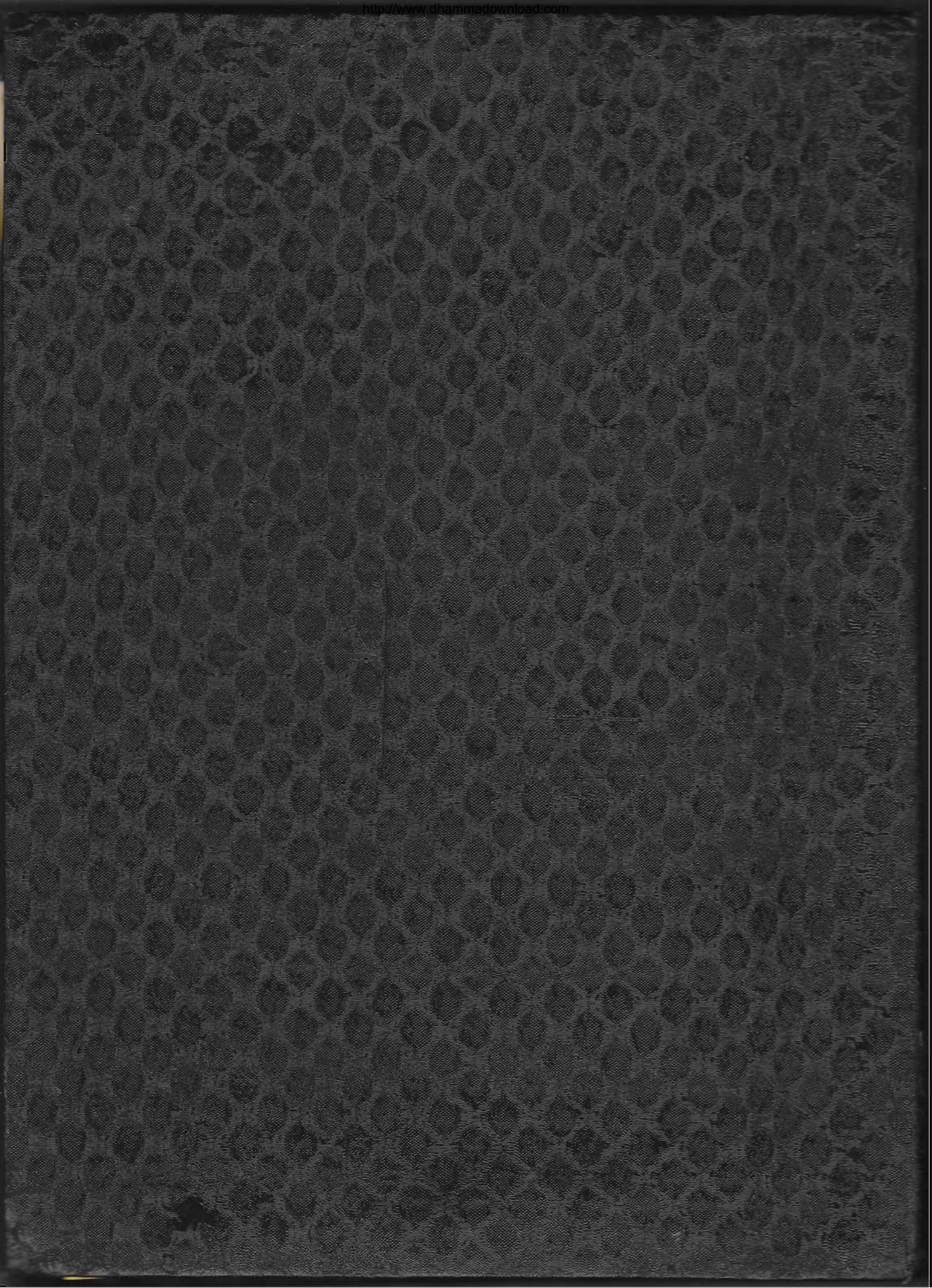
● ဓမ္မစေတီတော် ●

ထေရုထေရီဝါထာပဉ္စိတော်
မြန်မာပြန်

ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါး ဖြစ်သော
ဦးအေးအေး၊ ခန်းခန်းလွင် - နှင့်
ကွယ်လွန်သူ ညီအကိုဖြစ်သူ
အောင်ဝင်း၊ ချမ်းမြေ့ အေး - အေး၊ ရည်စူး၊ ချို
အား၊ ငြိမ်း - တိုင်း၊ ထွန်းလင်း +
ခအေးမြသီတာ (ခေတ္တ - လှပန်)
အင်းလယ် ကိုအောင်ပြည့်စုံအေး (ခေတ္တ - စေတီဝှေ့)
မိသားစု ၊ တောင်းမှု
၁၃၇၂ - ၁၃၇၆

ထေရုထေရီဝါထာပဉ္စိတော် မြန်မာပြန်

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိရုကတ်တော်

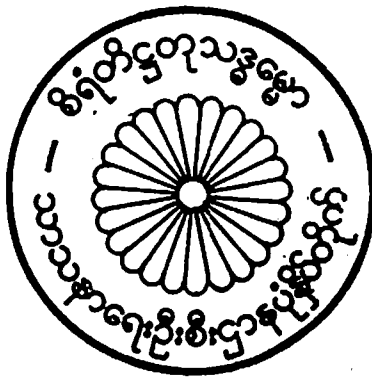
ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

ထေရုဂါထာပါဠိတော်

နှင့်

ထေရီဂါထာပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
 သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
 သာသနာရေးဦးစီးဌာနပုံနှိပ်တိုက်၌ရိပ်နှိပ်သည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်တွင်
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးထွန်း
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၂၄၀၅ /၀၂၅၂၇)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်

ထေရဂါထာနှင့်ထေရိဂါထာပါဠိတော် ပြန်မာပြန်

ကျမ်းဦးမှတ်ဗွယ်

ထေရဂါထာနှင့်ထေရိဂါထာများ

“အသျှင်ဘုရား ဤသာသနာတော်၌ ရှင်လန်းသည်ထက် ရှင်လန်း တက်ကြွသည်ထက် တက်ကြွ၍ အလွန်မွေ့လျော်သည့်သဘော ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်လျက် ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကာ အမွေးမာန်ကို ချထားပြီးလျှင် သူတပါးပေးသောပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးသော သားသမင်စိတ်ထားဖြင့် နေကြသည့် ရဟန်းတို့ကို အကျွန်ုပ်မြင်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ထိုအကျွန်ုပ်အား အမှန်အားဖြင့် ဤအသျှင်တို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မှန်မြတ်သော ရှေးတရားထက်ထူးသော နောက်တရားကို သိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်သာ လျှင် ဤအသျှင်တို့သည် ရှင်လန်းသည်ထက် ရှင်လန်း တက်ကြွသည်ထက် တက်ကြွ၍ အလွန်မွေ့လျော်သည့်သဘော ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်လျက် ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်ကာ အမွေးမာန်ကို ချထားပြီးလျှင် သူတပါးတို့ပေးသော ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးကုန်သည် ဖြစ်၍ သားသမင်စိတ်ထားဖြင့် နေကြကုန်၏” ဟု အကြံပြုပါ၏။”

အထက်၌ ဖော်ပြအပ်သော စကားသည် မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသပါဠိတော် ဓမ္မစေတီယ သုတ်မှ ကောသလမင်းကြီးက ရဟန်းတော်များကိုမြင်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသော စကားတရပ်ဖြစ်၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားထံသို့ လာရာ၌ ကိလေသာကင်းဝေး၍ စိတ်အေးကြည်ရှင်လျက် ကြည်လင်သော မျက်နှာရှိကြကုန်သော အရိယာသာဝကတို့ကို မြင်ရသော အခါ “ဤရဟန်းတို့ ကြည်လင်ရှင်လန်း၍ ဆန်းသစ်စ လသဖွယ် တင့်တယ်ပြည့်ဖြိုးနေကြခြင်းမှာ မှန်မြတ်သောတရားထူးကို ရရှိနေကြခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ရာသည်” ဟု ကြံစည်မိသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကောသလမင်းကြီး လျှောက်ထားသည့်အတိုင်းပင် ထေရဂါထာ ထေရိဂါထာ ကျမ်းနှစ်ကျမ်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကနှင့် တပည့်မ သာဝိကာဖြစ်ကြကုန်သော ရဟန်း ရဟန်းမများက မှန်မြတ်သော ရှေးတရားထက်ထူးသော နောက်တရားကို သိကြရသောအခါ (ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ) မိမိရအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ဆင်ခြင်၍ အချို့က ဥဒါန်းကျူးရင်သောအားဖြင့်၎င်း၊ အချို့က မေးမြန်း(ဖြေကြား)သောအားဖြင့်၎င်း၊ အချို့က ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးအခါ၌ သာသနာတော်၏ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း နိယျာနိကအဖြစ်ကို ထင်ရှားစေလိုသောအားဖြင့်၎င်း မြက်ဆီဟောကြားထားသော စကားတော်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ ထိုစကားတော်အားလုံးကို ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌ စာပေါင်းတည်း

ပြု၍ ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာ ဟူသော အမည်ဖြင့် သံဂါယနာတင် မထေရ်တို့က သီးခြားသတ်မှတ်၍ ထားခဲ့ကြကုန်၏။

ဤထေရဂါထာ ထေရီဂါထာကျမ်းသည်ကား မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက သာဝိကာ ရဟန္တာ ရဟန္တာမတို့၏ ဖြစ်စဉ် အကြောင်း အဋ္ဌပုတ္တိကျမ်းစာမဟုတ်ပေ။ ထိုရဟန္တာ ရဟန္တာမတို့၏ ဖြစ်စဉ် အကြောင်း အဋ္ဌပုတ္တိကျမ်းစာကို အပဒါန်ပါဠိတော်ဟူသော အမည်ဖြင့် သီးသန့်ထားရှိခဲ့ပေ၏။ ဤထေရဂါထာ ထေရီဂါထာကျမ်းမှာမူ ထင်ရှားသော ရဟန္တာ ရဟန္တာမကြီးများ၏ ဟောကြားမိန့်ဆိုတော်မူချက်များကို ဖတ်ရှုမှတ်သား၍ လိုက်နာ အတုယူရန်နှင့် သံဝေဂဉာဏ် ရင့်သန်၍ မူရင်းဟောကြားသူ ထေရု ထေရီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်နိုင်ကြရန် ဟူသော အကျိုးထူးများကို အထူးမြော်ရည်၍ စုပေါင်းသံဂါယနာတင်တော်မူလျက် ထားတော်မူခဲ့သော ကျမ်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

နက်နဲသောတရားသဘောများ အပြည့်အဝ ပါရှိပုံ

ဤကျမ်း၏ အကျိုးအာနိသင်နှင့် တရားစကားတော်များ၏ တန်ဖိုးကို အထူးဖော်ပြနေဖွယ် မလို၊ ဤကျမ်းပါ အကြောင်းအရာ အများအပြားကိုထား၍ ကေနိပါတ်လာ တပုဒ်သောဂါထာ မျက် ဖတ်ရှုကြည့်လျှင်ပင် မည်မျှ နက်နဲ ထိမိသော တရားသဘောများ ပါဝင်နေသည်တို့ကို သတိပြုမိပေမည်။

ပုံစံအားဖြင့် ဤထေရဂါထာကျမ်းစာ အစဆုံး အမှတ်-၁ ဂါထာဖြစ်သော သုဘူတိထေရဂါထာ၌ လာသော—

“မိုးနတ်သား ငါ၏ကျောင်းသည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။ လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှ ကင်း၏။ မိုးနတ်သား အလိုရှိတိုင်း ရွာသွန်းလိုက်ပါလော့၊ ငါ၏စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ သံယောဇဉ်တို့မှ လွတ်မြောက်၏။ ငါသည် ပြင်းထန်စွာ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ နေပါ၏။ မိုးနတ်သား အလိုရှိတိုင်း ရွာသွန်းလိုက်ပါလော့”။

ဟူသော ဂါထာ(မြန်မာပြန်)ကို ဖတ်ကြည့်လျှင် သာမညအားဖြင့် သုဘူတိမည်သော ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်သည် ၎င်း၏ ကျောင်းငယ်ကို ကောင်းမွန်စွာ ပြင်ဆင်မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ပြင်းထန်စွာ ရွာသွန်းတော့မည့်မိုးကို ခံနိုင်ရည်ရှိပုံ၊ စိတ်ဓါတ်တည်ကြည်၍ သံယောဇဉ်ကင်းသည့်ပြင် လုံ့လဝီရိယအသင့်ရှိနေသဖြင့် မိုးကို ဂရုမစိုက်ပုံတို့ကို ထင်မြင်လာနိုင်၏။ ထိုထက်တဆင့်တက်၍ အသင့်အတင့်ကြံစည်မိပြန်လျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ စိတ်ဓါတ်ကြည်လင်၍ သံယောဇဉ် ကင်းပြီး ဖြစ်သဖြင့် မိုးပင်ရွာရွာ နေပင်ပူပူ သည်းခံစိတ် ထားရှိနိုင်ပုံတို့ကို ထင်မြင်လာပေလိမ့်မည်။

ဉာဏ်အမြင်ရင့်၍ တဆင့်ထက်တဆင့် ကြံစည်ပြီးလျှင် ပါရမီဓာတ်ခံ အလျောက် ထိုးထွင်း ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသူတို့အဖို့ကား အထက်ပါအကြောင်းအရာများထက်ထူးချွန်၍ အလွန်လေးနက်သော အောက်ပါတရားအချက်များကို သိမြင်နိုင်ရာပေသေး၏။

‘ငါ၏ကျောင်း’ဟူရာ၌ ကျောင်းဟူသည်ကို သာမန်ကျောင်းထက်လွန်၍ ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောဟူသောကျောင်း၊ ဝါ-ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောဟု ယူဆနိုင်၏။ ‘မိုးထားပြီးဖြစ်၍’ဟူသော စကားကို

ကျမ်းဦးမှတ်ပွယ်

သာမည မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မိုးထားခြင်းမျိုးမဟုတ်ပဲ မလှိုခုံသော စက္ခုစသော ဟင်းလင်း ဖြစ်သည့် ဒွါရတို့မှ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာမည့် ရာဂစသော အစိုအစွတ်တို့အား ပညာဖြင့် တား မြစ်ထားပြီးဖြစ်၍ ဟု ယူဆနိုင်၏။

‘ချမ်းသာကိုဆောင်နိုင်၏’ ဟူသော စကား၌ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း နွေးသိုယ် အတ္တဘောကို ပညာဖြင့် မိုးကာထားသဖြင့် ကိလေသာဒုက္ခတို့မှ ကင်းရှင်း၍ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ ဝါ ချမ်းသာကို ဆောင်၍ နေနိုင်၏ဟု အဓိပ္ပါယ် ယူနိုင်၏။ လေတည်းဟူသော ဘေးရန်ဟူသည် ထောင်လွှားမှု၊ မာန၊ ယစ်မှု၊ မဒ၊ ခက်မာမှု၊ ထမ္မ၊ ချွတ်ချယ်မှု၊ သာရမ္မ စသော ဘေးရန်များ ကိုဆိုလို၍ ၎င်းတို့မှ ကင်းရှင်းပြီဟု ယူဆနိုင်၏။ ထိုမှတဆင့်တက်၍ ငါ၏စိတ်သည် ညင်ညူး ကြောင်းတရားတို့အား တားမြစ်နိုင်ရုံမျှသာမက မြတ်သော မဂ်ဖိုလ်သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သောကြောင့်သာလျှင် မြတ်သောပညာဖြင့် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီ ဟု ပြလိုသောကြောင့် “ငါ၏စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ သံယောဇဉ်တို့မှ လွတ်မြောက်၏” ဟု ဆိုလေသည်။ ဤသို့ဖြစ်၍ ယခုအခါ ကိစ္စအားလုံးပြီးပြီဟူ၍ ကြောင့်ကြမဲ့ နေလေသလောဟူ၍ အံ့၊ မနေဟု သိရန်လည်း “ငါသည် ပြင်းထန်စွာ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍ နေပါ၏” ဟု ဆက်၍ ဆိုလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တရားသဘောများဖြင့် ထိုးထွင်း၍ နက်နဲစွာ နားလည် လာနိုင်ပေသည်။

ထိုသို့ နားလည်လာလျှင် “ငါ၏ကျောင်းသည် မိုးထားပြီဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏” ဟူသောစာပိုဒ်ဖြင့် လောကီ လောကုတ္တရာအပြားရှိသော မိမိ၏ အဓိပညာသိက္ခာကို၎င်း၊ ငါ၏ စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍” ဟူသော အပိုဒ်ဖြင့် အဓိစိတ္တသိက္ခာကို၎င်း၊ “သံယောဇဉ်တို့မှ လွတ်မြောက်၏” ဟူသော စာပိုဒ်ဖြင့် အဓိပညာသိက္ခာကို၎င်း၊ “ပြင်းထန်စွာ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏” ဟူသော အပိုဒ်ဖြင့် မျက်မှောက်ချမ်းသာစွာ နေ ထိုင်ခြင်းကို၎င်း ထင်မြင်နိုင်ပြီးလျှင် နက်နဲသောတရား၏အရသာတို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်၍ လာနိုင် ပေသည်။

ဤသို့ အမြွက်မျှပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ထေရဂါထာ ထေရိဂါထာလာ ဂါထာ တရားစကား အားလုံးသည် ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း၌ အလွန်နက်နဲ၍ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးတရားများ တိုးပွားဖွယ်ရာ အနက်အဓိပ္ပါယ်များဖြင့် ပြည့်ဝနေသည်တို့ကို အထူး သတိချုပ်အပ်လှပေ၏။

ဤကျမ်းလာ ထေရထေရီများနှင့် အပဒါန်လာ ထေရထေရီများ

ဤထေရဂါထာ ထေရိဂါထာကိုဖတ်ရှုရာ၌ အထူး သိထားရန် အချက်တချက်မှာ ဤထေရ ဂါထာ ထေရိဂါထာ တရားစကားတော်များကို ဟောကြားမိန့်မြွက်တော်မူကြသော ရဟန္တာ ရဟန္တာမ ထေရထေရီအရှင်အရှင်မကြီးတို့အနက် အချို့သော အရှင် အရှင်မကြီးတို့၏အကြောင်း အဋ္ဌပုတ္တိတို့သည် ထေရပဒါန် ထေရီပဒါန်ကျမ်း၌ ပါဝင်၍ အချို့သော အရှင် အရှင်မကြီးတို့၏ အကြောင်း အဋ္ဌပုတ္တိတို့မှာ ထေရပဒါန်ထေရီအပဒါန်ကျမ်း၌ မပါဝင်ခဲ့သည့် အချက်ပင်ဖြစ်၏။ ဤ၌ ရဟန္တာ ထေရ ထေရီများချည်းဖြစ်ပါလျှင် အဘယ်ကြောင့် အပဒါန်၌ အချို့သာပါဝင်၍ အချို့ မပါဝင်သနည်းဟု မေးဖွယ်ရာ ရှိ၏။

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ဤအမေးကို ဖြေဆိုရာဝယ် အပဒါန်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြန်လည် ညွှန်းပြသင်ပေး၏။ (ယင်းအဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်တဝင့် သိရန် အပဒါန်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပဌမအုပ်ကျမ်းဦး မှတ်ဖွယ်ကို ဖတ်ရှုပါ)။ အပဒါန်ဟူသည် (အနက်အမျိုးမျိုးရှိသည့်အနက်) “ဤသို့ ရှေးက ငါ ကျင့်ဘူးပြီ” ဟုဆိုအပ်သော အကောင်းအဆိုး အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအဋ္ဌာပုတ္တိုကိုဆိုလိုပေရာ ရှေးဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ရဟန္တာ သာဝကတို့အထံ၌ ပုညကိရိယာ၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော သာဝက ပါရမီထူးရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့သည်သာ အပဒါန်၌ ပါဝင်နိုင်သည်ဟု မှတ်သားထားသင့်၏။

အချင်းခပ်သိမ်း ရှေးအကြောင်းပြည့်စုံမှုမကင်း၍ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်မှု မရှိသင့်သည် မဟုတ်ပါလောဟု မေးလျှင် မှန်၏။ အချင်းခပ်သိမ်း ရှေးအကြောင်းပြည့်စုံမှု ကင်း၍ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်မှု မရှိသင့်ပေ။ သို့သော် အပဒါန်ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အလွန်ထူးချွန် မြင့်မားသော ရှေးအကြောင်းပြည့်စုံမှု ရှိရပေမည်။ အချင်းခပ်သိမ်း ရှေးအကြောင်း ပြည့်စုံမှု မကင်းသော်လည်း အလွန်ထူးချွန်မြင့်မားသော ရှေးအကြောင်း ပြည့်စုံမှုမရှိလျှင် အပဒါန်ပါဠိတော်၌ မပါဝင်နိုင်ပေ။

ထိုရှေးအကြောင်း ပြည့်စုံမှု “ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ” အတွက် ဖြည့်ကျင့်ရပုံ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရပုံ တို့ကို ထေရပဒါန် ပါဠိတော်မြန်မာပြန်ကျမ်းဦးမှတ်ဖွယ်၌ အကျယ်တဝင့် ရေးသားခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဤ၌ ရေးသားရန်လိုတော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထေရဂါထာထေရာဆိုင်ရာ မှတ်သားဖွယ်များ

ဤထေရဂါထာ ထေရီဂါထာကျမ်း၌ ထေရာအပိုင်း ထေရီအပိုင်းဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲခြားကာ မှတ်သားဖွယ်ရာများကို အမြက်မျှ တင်ပြဦးအံ့။

ထေရဂါထာ ပါဠိတော်၌ သုဘုတ်ထေရ် အစ ဝဂီသထေရ်အဆုံး မထေရ်ပေါင်း ၂၆၄-ပါးတို့၏ တရားစကားတော်များပါရှိ၏။ ထို ၂၆၄-ပါးသော ရဟန္တာမထေရ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက၏အဖြစ်ဖြင့် တမျိုးတည်းသာဖြစ်လေ၏။ ထို့အတူ အသေကွေ၏အဖြစ်စသည်ဖြင့်လည်း တမျိုးတည်းသာတည်း။

ဟေတိဘိက္ခုအဖြစ်ဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်း ဟေတိဘိက္ခုအဖြစ်မဟုတ်ပဲ ရဟန်းပြုခြင်းအားဖြင့်ကား နှစ်မျိုးပြားကုန်၏။ ဟေတိဘိက္ခုရဟန်းဟူသည် မြတ်စွာဘုရားက “ဟေတိဘိက္ခု-ရဟန်းလာလှည့်” ဟု မြှက်ကြားရုံမျှဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော ရဟန်းမျိုးဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟေတိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ရမည့် ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့မြင်လျှင် နိလွင်သော ပုံသုက္က သက်န်း၏အတွင်းမှ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော လကျှာလက်မောင်းတော်ကိုထုတ်၍ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံ တော်ကဲ့သို့သော အသံတော်ဖြင့် “ဟေတိဘိက္ခု၊ စရ ဗြာဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ” ဟု မြှက်ကြားတော်မူ၏။ ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟေတိဘိက္ခု အခေါ်ခံရသော ရဟန်းအား မြတ်စွာ ဘုရား မြှက်ကြားခေါ်ဝေါ် သည်နှင့်တပြိုင်နက်သာလျှင် လူ၏အသံသည်ကွယ်ပျောက်၍ ရဟန်း၏ အသံသည် ပေါ်ပေါက်လာလေ၏။ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးပြီးဖြစ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ဖြင့် တထည်ကိုဝတ် တထည်ကိုရုံလျက် တထည်ကိုပခုံး၌တင်ကာ လက်ဝဲပခုံးစွန်း၌ ကြာညှိအဆင်းနှင့် တူသော မြေသပိတ်ကိုလွယ်ပြီးဖြစ်လေ၏။ သက်န်းသပိတ်စသော ပရိက္ခရာတို့ကိုလွယ်ကာ ဝါတော် ခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့ ကြည်ညိုဖွယ်သော ဣရိယာပုတ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံစွာ

သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို သာလျှင် ရှိခိုးလျက် တည်နေလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပဌမဗောဓိ (ဘုရားဖြစ်တော်မူစ) အခါကာလကပင် ဟေတုက္ခရဟန်း အဖြစ်ဖြင့် ရဟန်းပြုပေးတော်မူခဲ့၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဤမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌ ဟေတုက္ခရ ရဟန်းတို့သည် အညာသိကောဏ္ဍညဓထေရ်မြတ် အမှု့ရှိသော ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦး၊ ယသမဏေဇ်နှင့်၎င်း၏ အဖော်ဖြစ်သော ဝိမလ သုဗာဟု ပုဏ္ဏဇ်နှင့် ဂဝဗ္ဗတိလေးပါး၊ အခြားအဆွေခင်ပွန်း ငါးဆယ့် ငါးဦး၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂါညီနောင်သုံးကျိပ်၊ ဥရုဝေဠကဿပရွှေဆောင် တထောင်လေး မသေ့ဟောင်း ရဟန်းများ၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးနှင့် ၎င်းတို့၏အခြံအရံနှစ်ရာငါးဆယ်၊ အင်္ဂုလိမာလပထေရ်(ဤသို့ ဝိနည်းပိဋက၌လာသော ဟေတုက္ခရဟန်းပေါင်း-၁၃၅၀ ပါး) သေလပုဏ္ဏားနှင့် တပည့်ပုဏ္ဏား သုံးရာ၊ မဟာကပ္ပိနမင်းနှင့် ထိုမင်း၏အခြံအရံဖြစ်သော ယောကျ်ားတထောင် သုခဒ္ဓါဒနမင်းကြီးက ဘုရားပင့်ရန်စေလွှတ်သော ကပိလဝတ်ပြည်သား တသောင်း၊ ဗာဝရီပုဏ္ဏားကြီး၏တပည့် အဓိက စသော ယောကျ်ားတသောင်း ခြောက်ထောင် (ဤသို့ သုတ္တန်ပိဋက၌လာသော ဟေတုက္ခရဟန်း ပေါင်း-၂၇၃၀၀ ဖြစ်၍ နှစ်ရပ်ပေါင်း) ဟေတုက္ခရဟန်းပေါင်း-၂၇၆၅၀ (နှစ်သောင်းရှစ်ထောင် ခြောက်ရာငါးဆယ်)ဖြစ်၏။ ထင်ရှားသော နေရာမှယူ၍ ပြထားသော စာရင်းသာဖြစ်၍ ထိုထက် အလွန်လည်းရှိရာသေးသည်။ ဤဖော်ပြခဲ့သည်မှ တပါးသော ရဟန်းတို့ကား ဟေတုက္ခရအဖြစ် မဟုတ်ပဲ အခြားဥပသမ္ပဒနည်းတို့ဖြင့် ရဟန်းဖြစ်လာသူတို့ချည်း ဖြစ်ကုန်၏။

ဖော်ပြပါ ဟေတုက္ခပသမ္ပဒါ ဟေတုက္ခရအဖြစ်ဖြင့် ရဟန်းဖြစ်ခြင်းမှတစ်ပါး သရဏဂမန္နပ သမ္ပဒါ၊ သြဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ္ဍပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စာဗျာကရဏ္ဍပသမ္ပဒါနှင့် ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မူပသမ္ပဒါဟူ၍ ဥပ သမ္ပဒလေးမျိုး ရှိသေး၏။

ထိုလေးမျိုးတို့တွင်—

သရဏဂမန္နပ သမ္ပဒါရဟန်း။ ။ဟေတုက္ခပသမ္ပဒါ ရဟန်းတို့အား ဟေတုက္ခရအဖြစ်ဖြင့် ရဟန်း အဖြစ် ခွင့်ပြုသကဲ့သို့ပင် သရဏကုံသုံးပါးဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်ခွင့်ပြု တော်မူ၏။ ဤသို့သရဏကုံသုံးပါးဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုသည့်အတိုင်းဖြစ်လာသော ရဟန်းများကို သရဏဂမန္နပသမ္ပဒါရဟန်းဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

သြဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ္ဍပသမ္ပဒါရဟန်း။ ။အသျှင်မဟာကဿပအား မြတ်စွာဘုရားက “တသ္မာ တိဟ တေကဿပ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗ” စသော သြဝါဒသုံးရပ်ကို ပေး၍ ရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းကို သြဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ္ဍပသမ္ပဒါဟု သိရ၏။ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာ တော်တွင် အသျှင်မဟာကဿပသည်သာ တပါးတည်းသော သြဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ္ဍပသမ္ပဒါရဟန်း ဖြစ် လေသည်။

ပဉ္စာဗျာကရဏ္ဍပသမ္ပဒါရဟန်း။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ပဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ စကြာကြွတော် မူရာမှ သောပါကသာမဏေကို “ဥဒ္ဓါမာတကသညာတိ ဝါ သောပါက ‘ရူပသညာ’တိ ဝါ ဣမေ ဓမ္မာ နာနတ္တာ နာနာ ဗျုဒ္ဓနာ ဥဒါဟု ကေတ္တာ ဗျုဒ္ဓနမေဝ နာနံ” စသည်ဖြင့် အသုဘနှင့်စပ်သော ပြဿနာတို့၌ မေးသည်ရှိသော် ခုနစ်နှစ်အရွယ် သောပါက သာမဏေက “ဥဒ္ဓါမာတကသညာတိ ဝါ ဘဂဝါ ‘ရူပသညာ’တိ ဝါ ဣမေ ဓမ္မာ ကေတ္တာ၊ ဗျုဒ္ဓန

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မေဝ နာနာ” စသဖြင့် ဖြေဆိုသောအခါ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နှင့် နှီးနှော၍ ဖြေဆိုနိုင်ပေသည်ဟု နှစ်သက်တော်မူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက ထိုပြဿနာအဖြေဖြင့်ပင် ရဟန်းအဖြစ်ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့၏။ ဤသို့ ပြဿနာမေးဖြေ၍ ရဟန်းအဖြစ်ခွင့်ပြုခြင်းကို ပဉ္စာဗျာကရဏပုသဗ္ဗဒါဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မူပသမ္ပဒါရဟန်း။ ။အသျှင် ဘုရားထေရ်မှစ၍ ယခုခေတ်အထိ ဥတ်လျှင် စတုတ္ထမြောက်ကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းခံခြင်းကိုကား ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မူပသမ္ပဒါဟူ၍ ခေါ်ဆိုရ၏။

ထိုမှတစ်ပါး အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက ပကတိသာဝကအားဖြင့် သုံးမျိုးပြားကုန်၏။ ထိုသုံးမျိုးနှင့် ဆိုင်ရာသိမှတ်စရာတို့ကို ထေရပဒါန် ပါဠိတော်မြန်မာပြန် ပဌမတွဲ ကျမ်းဦးမှတ်ဖွယ်၌ ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

ပဋိပဒါဟုဆိုအပ်သော အကျင့်ပဋိပတ်ဆိုင်ရာအားဖြင့် ဒုက္ခပဋိပဒါဒန္တာဘိညာ၊ ဒုက္ခပဋိပဒါဒိပ္ပါဘိညာ၊ သုခပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ၊ သုခပဋိပဒါ ဒိပ္ပါဘိညာ ဟူ၍ လေးမျိုးပြားကုန်၏။ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာကျင့်၍ နှိပ်နှေးစွာ သိမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာကျင့်၍ လျင်မြန်စွာသိမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ချမ်းသာလွယ်ကူစွာကျင့်၍ နှိပ်နှေးစွာ သိမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ချမ်းသာလွယ်ကူစွာကျင့်၍ လျင်မြန်စွာသိမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

ဣန္ဒြေလွန်ကဲခြင်းအစွမ်းအားဖြင့် ငါးမျိုးပြား၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကတို့အား သစ္စာလေးပါးကို ထိုးတိုင်း၍ သိခြင်း၌ တူညီကြလင့်ကစား ဣန္ဒြေလွန်ကဲထူးချွန်ရာ၌ မတူကြပေ။ ဝက္ကလိမထေရ်ကဲ့သို့ အချို့ မထေရ်တို့သည် သဒ္ဓါဣန္ဒြေလွန်ကဲ၏။ ကောဠိဝိသမဟာသောဏမထေရ်ကဲ့သို့ အချို့ မထေရ်တို့သည် ဝိရိယဣန္ဒြေလွန်ကဲ၏။ သောဘိတမထေရ်ကဲ့သို့ အချို့ မထေရ်တို့သည် သတိဣန္ဒြေလွန်ကဲ၏။ စူဠပန္နကမထေရ်ကဲ့သို့ အချို့ မထေရ်တို့သည် သမာဓိဣန္ဒြေလွန်ကဲ၏။ အာနန္ဒာမထေရ်ကဲ့သို့ အချို့ မထေရ်တို့သည် ပညာဣန္ဒြေလွန်ကဲ၏။ ဤနေရာ၌ ငါးမျိုးပြားသည်မှာ ရှေးအဖို့၌ ရအပ်သော ထူးခြားမှုအစွမ်းဖြင့်သာဆို၏။ အထက်မဂ်ဇော၌မူ ဣန္ဒြေငါးမျိုးစလုံး၌ပင် ထူးခြားမှု မရှိကြ။ သဘောအားဖြင့် အတူတူပင်ဟု ယူဆကြရ၏။

ထိုအတူပင် ပါရမိပုတ္တ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ၊ ဆဋ္ဌာဘိည၊ တေဝိဇ္ဇနှင့် သုက္ခဝိပဿကဟူ၍ ငါးမျိုးပြားသေးသည်။

ပါရမိပုတ္တရဟန္တာ။ ။ထိုတွင် အသျှင်သာရိပုတြာ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကဲ့သို့ သာဝကပါရမိဉာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပါရမိပုတ္တဟု ခေါ်ဆိုရကုန်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာ။ ။အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါ(= အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်လာသော အကျိုးတရားစု၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပါဠိတော်၏ အနက်သဘော၊ ဝိပါကစိတ်၊ ကြိယာစိတ်၊ ၎င်းငါးပါးသောတရားစုကို ပိုင်းခြားဝေခွဲ၍ သိသောဉာဏ်)၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ(=အကျိုးကို ဖြစ်စေသော အကြောင်းတရားဟူသမျှ အရိယမဂ်လေးပါး၊ ပါဠိတော်အစဉ်၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ၎င်းငါးပါးသော တရားစုကို ပိုင်းခြားဝေခွဲ၍ သိသောဉာဏ်)၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ(= ဆိုခဲ့ပြီးသော အတ္တငါးမျိုး ဓမ္မငါးမျိုးတို့နှင့်ဆိုင်ရာ သဒ္ဓါပုဒ်ပါဠိ ဆယ်ပါးတို့တို့ ကျွမ်းကျင်နားလည်သောဉာဏ်)၊

ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ (=ဆိုခဲ့သော ပဋိသမ္ဘိဒါသုံးပါးလုံးကို ထူးထွေကွဲပြား ပိုင်းခြားဝေခွဲ၍ သိသောဉာဏ်)ဟူသော ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးသို့ ထောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

ဆဋ္ဌာဘိညရဟန္တာ။ ။လူဒ္ဓိဝိဓဉာဏ် စသော အဘိညဉာဏ်ခြောက်ပါးသို့ထောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ကို ဆဋ္ဌာဘိညဟု ခေါ်ဆိုရ၏။

တေဝိဇ္ဇရဟန္တာ။ ။ပုဗ္ဗေဒိဝါသာနုဿတိ စသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုရသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို တေ ဝိဇ္ဇဟု ခေါ်ဆိုရ၏။

သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာ။ ။ခဏိကသမာဓိမျှ၌ တည်၍ ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေသော၊ ဈာန်မရပုံ အထက်မက်တို့ကို ရရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို သုက္ခဝိပဿကဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရဟန္တာယောကျ်ားတို့ကို ဝေခွဲမှတ်သားအပ်ပေ၏။

ထေရီများနှင့်ဆိုင်သောမှတ်သားဖွယ်ရာများ

ထေရီဟု ဆိုအပ်သော ရဟန္တာမတို့ကား ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့ ဟေတိဘိက္ခုအဖြစ် လုံးဝ မရှိပေ။ ဤနေရာ၌ လျဉ်းပါးဖွယ် ရှိနေပေသည်။ ထေရီဂါထာပါဠိတော် ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာ ထေရီဝတ္ထုတွင်—

“နိဟစ္စ ဇာဏံ ဝန္တိတု၊ သမ္ပုခါ အဉ္စလိံ အကံ။
‘ဟေ ဘဒ္ဒေ’တိ မံ အဝစ၊ သာ မေ အာသုပသမ္ပဒါ”။

“ငါသည် ခူးနှစ်ဖက်ကို ထောက်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် မျက်မှောက်တော်၌ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုပြီ၊ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ‘ဘဒ္ဒါ လာလော့’ဟု ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုသို့ မိန့်တော် မူခြင်းသည် ငါ့အား ပဉ္စင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏”ဟူ၍၎င်း။

ထိုဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာ ထေရီ၏ အပဒါန်တွင်—

“အာယာစိတော တဒါ အာဟ၊ ‘ဟေ ဘဒ္ဒေ’တိ နာယကော။
တဒါဟံ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပရိတ္တံ တောယမဒ္ဓသံ”။

“ထိုအခါ (ငါသည် ရှင်အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ်ကို) တောင်းပန်ခဲ့၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ချစ်သမီးဘဒ္ဒါ လာလော့’ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီး၍ အနည်းငယ်သော ရေကို တွေ့မြင်၏”ဟူ၍၎င်း ပါရှိ၏။

ထိုစကားရပ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆင်ခြင်လျှင် ဟေတိဘဒ္ဒေ ဟူသည်မှာ ဟေတိဘိက္ခုနီဟု ခေါ်သော စကားရပ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေ၏။ ထို့ပြင် “သာ မေ အာသုပသမ္ပဒါ၊ တဒါဟံ ဥပသမ္ပန္နာ=ထိုသို့ မိန့်တော်မူခြင်းသည် ငါ့အား ပဉ္စင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏၊ ထိုအခါ ငါသည် ပဉ္စင်းဖြစ်၍” ဟူသော စကားတို့ကြောင့် မုချ ဟေတိဘိက္ခုနီ ရှိနိုင်စေသေး၏ဟု စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်နေပေသည်။

သို့သော်လည်း အဋ္ဌကထာဆရာက^၁ ထိုဟေတိဘဒ္ဒေ ဟူသော စကားကို “ချစ်သမီးဘဒ္ဒါ လာလော့၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့သွား၍ ဘိက္ခုနီမတို့အထံ၌ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ရဟန်းခံယူလော့

၁။ ထေရီဂါထာ ၄-၁၁၀၊ ၂၀ ။

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာတို့၏ ခြန်မာပြန်

ကို ငါ (ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာ) ကို ခိုင်းစေ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုခိုင်းစေချက်သည် ငါအား ရဟန်းဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏” ဟု ဖွင့်ဆိုထားပြီးလျှင် ဟေတိဘိက္ခုနီဟူ၍ မရှိနိုင်ကြောင်း အခိုင်အမာပြဆိုထား၏။

ထိုနောက် အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီအဖြစ် စပ်ယှဉ်လာသော မာတုဂါမအချို့ကို ဟေတိဘိက္ခုနီဟု ခေါ်ခဲ့လျှင် ဘိက္ခုနီအဖြစ် (ဟေတိဘိက္ခုနီရဟန်းမ) ဖြစ်လာစရာအကြောင်းရှိသည်။ သို့သော် ကတာဓိကာရ ဟူသော ရှေးက ပြုဘူးသော ကုသိုလ်ပါရမီ အဆောက်အဦ ဆုတောင်း ဆုယူမှု မရှိသောကြောင့် ဟေတိဘိက္ခုနီ ခေါ်တော်မမူဟု ပရိကပ္ပ ကြံဆသော စကား အနေဖြင့် ဖွင့်ပြထားသေး၏။

တဖန်လည်း ဟေတိဘိက္ခုနီနှင့် သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ‘ရဟန်းမ’ ဖြစ်ရသူတို့ကို အခြားသော ဘုရားများလက်ထက်၌ ရှိကြောင်း အချို့ဆရာများဆိုသေး၏ဟု ဝိနည်းဋီကာ တွင် ပြဆိုပြီးလျှင် ထိုစကားသည် ငါတို့ဘုရားလက်ထက်၌လည်း ဖြစ်သင့်ခြင်း၏ လျဉ်းပါးပယ်ချိခြင်းကြောင့်၎င်း ဟေတိဘိက္ခုနီအား တားမြစ်ကန့်ကွက်ထားခြင်း၏ အရိပ်ထင်ခြင်းကြောင့်၎င်း မသင့်သကဲ့သို့ ထင်ကြောင်း ဆက်လက်ပြဆိုထားလေသည်။

ဓမ္မပဒဝတ္ထုဝိသာခါဝတ္ထု၌ “ဤသင်္ကန်းဒါန၏ အကျိုးကြောင့် ဤမဟာလတာ ပသာနေ အန်ဆာကို ရရှိ၏။ မှန်ပေ၏။ မိန်းမတို့အား သင်္ကန်းဒါနသည် မဟာလတာပသာနေတန်ဆာကို ရခြင်းဖြင့် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏။ ယောက်ျားတို့အား တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းဖြင့် (ဟေတိဘိက္ခုနီအဖြစ်ဖြင့်) အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏” ဟု ဖော်ပြပါရှိလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထေရီဂါထာဘိက္ခုနီတို့၌ ဟေတိဘိက္ခုနီအဖြစ် မရှိသည်ကို မှတ်သားထားအပ်ပေသည်။

ဘိက္ခုနီတို့ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ခံယူရခြင်းတို့သည် သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ၎င်းမှာ ဂရုဓမ္မဖိုဏ္ဍဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ၊ ဒုတေန္တပသမ္ပဒါနှင့် အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါတို့တည်း။

ဂရုဓမ္မဖိုဏ္ဍဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ ဟူသည်မှာ ပဌမဆုံးဘိက္ခုနီဖြစ်လာသော မိထွေးတော် ဂေါတမီအား ဂရုဓမ္မတရားရှစ်ပါးတို့ကို ခံယူစေခြင်းဖြင့် ခွင့်ပြုအပ်သော ရဟန်းအဖြစ်တည်း။

ဒုတေန္တပသမ္ပဒါမှာ အစုကာသိ ပြည့်တန်ဆာမအား တမန်ဖြင့် အထူးခွင့်ပြုအပ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကိုဆိုသည်။ ဤဒုတေန္တပသမ္ပဒါမှာ အစုကာသိတဦးအတွက်သာ အထူးခွင့်ပြုရခြင်း ဖြစ်၏။ အစုကာသိပြည့်တန်ဆာမသည် ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားထံ၌ ရဟန်းအဖြစ် ထပ်မံခံယူခြင်းငှါ သာဝတ္ထိပြည်သို့သွားရန် စီစဉ်သည်ကို သေသောက်ကြူးတို့က သိသဖြင့် အစုကာသိအား လမ်းမှဖမ်း၍ ပျက်ဆီးကြမည်ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို သိ၍ ဘုရားထံမသွားဝံ့သဖြင့် ရဟန်းအဖြစ် ထပ်မံခံယူရန် ခက်ခဲနေသည်ကို ဘုရားရှင် သိတော်မူ၍ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုတေနပိ ဥပသမ္ပါဒေတံ=ရဟန်းတို့ တမန်ဖြင့်လည်း ရဟန်းခံခြင်း ငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏” ဟု အထူးခွင့်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးလေသည်။

အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါဟူသည်မှာ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ခံယူလိုသော မိန်းမသည် ဘိက္ခုနီသမာဋ္ဌိ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် (ယခုခေတ် ရဟန်းများ ရဟန်းခံသကဲ့သို့) ပဌမတကြိမ် ရဟန်းမိန်းမအဖြစ် ခံယူ၍ ဘိက္ခုသမာဋ္ဌိ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်ပင် ဒုတိယတကြိမ် ခံယူရပြန်၏။ ဤသို့ ဥတ်လျှင် လေး

ကြိမ်မြောက်ကံဖြင့် နှစ်ကြိမ်ရဟန်းခံရသည်ကို အဋ္ဌဝါစိကုပသမ္ပဒါဟု ဆိုရလေသည်။ ဤသို့ ဘိက္ခုနီတို့ ဘိက္ခုနီအဖြစ် ခံယူခြင်း (ဘိက္ခုနီ ပဋ္ဌင်းခံခြင်း) တို့သည် သုံးပါး အပြားရှိလေသည်။

(ဤသို့လျှင် ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်း ရဟန်းမအဖြစ် ခံယူခြင်း ဥပသမ္ပဒါတို့သည် ဘိက္ခု=ရဟန်းယောကျ်ားတို့၌ ငါးပါး၊ ဘိက္ခုနီ=ရဟန်းမိန်းမတို့၌ သုံးပါးအားဖြင့် ရှစ်ပါး အပြား ရှိလေသည်။)

ဘိက္ခုနီသာသနာ အစနှင့်အဆုံး

ဘိက္ခုနီဟူသော ထေရီမဗျားနှင့်စပ်၍ ဘိက္ခုနီ၏အစမှာ မိထွေးတော်ဂေါတမီဟုဆိုအပ်သော ဂေါတမီထေရီ ဘိက္ခုနီမကြီးပင်ဖြစ်၏။ မိထွေးတော်ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်သော အချိန်အခါမှာ မြတ်စွာဘုရား ငါးဝါမြောက် ဝေသာလီပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူစဉ်အခါပင် ဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထေရီဂါထာအဋ္ဌကထာတွင် ဤသို့ ဆိုလေသည်။

“အခါတပါး မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည်ကိုအမှီပြု၍ စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်သော ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ထီးဖြူအောက်၌သာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်၏။ ထိုနောက် ရောဟိနီမြစ်ကမ်း၌ ကလဟဝိဝါဒသတ္တန် ဒေသနာ၏အဆုံးတွင် လူ့ဘောင်မှဘက်၍ ရဟန်းပြုကုန်သော သာကီဝင်မင်းသား ငါးရာတို့၏ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေး (ဇနီးသည်) တို့သည် တပေါင်းတည်းဖြစ်ကာ မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ အထံသို့သွား၍ အားလုံးကပင် “ဘုရားရှင်အထံ၌ ဘိက္ခုနီမပြုကြပါကုန်စို့” ဟုပြောဆိုကာ မိထွေးတော်ကို အကြီးအမှူးပြု၍ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့သွားရန် အလိုရှိကြကုန်၏။ မိထွေးတော်သည် လည်း ရှေးအခါက တကြိမ် မြတ်စွာဘုရားကို ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်ရန် တောင်းပန်ရာ မရခဲ့ဘူးပေ။ ထို့ကြောင့် မိထွေးတော်သည် (ယခုတကြိမ် ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်လိုရာ၌) ဆေတ္တာသည်ကိုခေါ်စေ၍ ဆံပင်တို့ကို ရိတ်စေပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးသောအဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်လျက် အလုံးစုံသော သာကီဝင် မင်းသမီးတို့ကိုခေါ်ဆောင်၍ ဝေသာလီပြည်သို့သွားပြီးနောက် ဒာနန္ဒာမထေရီနှင့်အတူ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ကာ ဂရုမေရုစံပါးကိုခံယူခြင်းဖြင့် ဘိက္ခုနီမအဖြစ်ကို ရရှိလေ၏။ ဂေါတမီမဟုတ်သော သာကီဝင်မင်းသမီးအားလုံးတို့သည်လည်း ဘိက္ခုနီမ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်ကား အကျဉ်းတည်း။ အကျယ်သည်ကား ထိုထိုပါဠိတော်၌ လာသည်သာလျှင်တည်း။

ဤသို့ ဘိက္ခုနီမဖြစ်ပြီးသော မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးကာ တခုသောနေရာ၌ ထိုင်နေ၏။ ထိုအခါ မိထွေးတော်အား မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောတော်မူ၏။ မိထွေးတော်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ကြွင်းသော ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့သည် နန္ဒကောဝါဒသုတ်အဆုံး၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ကောင်းစွာ တည်သည်ရှိသော် ထိုထို ရွာနိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌ အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည် ၎င်း အမျိုးကောင်း ချွေးမတို့သည်၎င်း အမျိုးကောင်း သတို့သမီးငယ်တို့သည်၎င်း မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းသောဘုရားအဖြစ် တရားတော်၏ ကောင်းသော တရားအဖြစ် သံဃာတော်၏ ကောင်းစွာကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို ကြားရ၍ အလွန် ကြည်ညိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း သံသရာ၌

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ပြီးငွေ ခွံကြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း မိမိ၏ လင်သား မိဘ ဆွေမျိုးတို့ကို ခွင့်ပြုကြစေကုန်၍ သာသနာတော်၌ အသက်ပေးပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။”။

ဤသို့လျှင် ခေမာထေရီ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဟူသော အဂ္ဂသာဝိကာထေရီမကြီးများ၊ မဟာ ပဇာပတိဂေါတမီထေရီစသော မဟာသာဝိကာထေရီမကြီးများနှင့် ထေရီကာထေရီ၊ တိဿာထေရီ၊ ဝိရာထေရီ၊ ဓိရာထေရီစသော ပကတိသာဝိကာထေရီမများဟူသော ဘုရားလက်ထက်မှ ထောင်သောင်းမကသော ဘိက္ခုနီထေရီမများဖြင့် ဘိက္ခုနီသာသနာသည် စည်ပင် ပွင့်လင်းခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက်လည်း ဘိက္ခုနီသာသနာသည် အစဉ်အဆက် မပြတ် ခဲ့ပဲ ပဌမသံဂါယနာ ဒုတိယသံဂါယနာနှင့် တတိယသံဂါယနာတို့အထိ မညှိုးမနွမ်း ပွင့်လန်း စည်ပင်ခဲ့ပေသည်။

တတိယသံဂါယနာတင်ပြီးနောက် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်မြတ် အမှူးပြုသော တတိယသံဂါထိကာရကမထေရ်မြတ်တို့သည် သာသနာ့နောင်ရေး မြှော်တွေးတော်မူလျက် ကိုးတိုင်း ကိုးဌာနတို့၌ သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူခဲ့ရာ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ အသျှင်မဟိန္ဒမထေရ်ကို စေလွှတ် ခဲ့၏။ ထိုအခါ သီဟိုဠ်မင်းသမီး အနုဠာဒေဝီသည် သတို့သမီးတထောင်နှင့်တကွ ရဟန်းပြုသဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌လည်း ဘိက္ခုနီ သာသနာထွန်းကားခဲ့ပေ၏။

အပရန္တတိုင်းသို့ အသျှင်ယောနကဓမ္မရက္ခိတမထေရ် သာသနာပြုကြွခဲ့၏။ အပရန္တတိုင်းဟူသည် ယခုခေတ်ဘုံဘေးမြို့မှစ၍ မြောက်ဖက်ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက် (အိန္ဒိယအနောက်ဖက်ကမ်းရိုးတန်း ဒေသ) ပင်ဖြစ်၏။ ထိုဒေသ၌လည်း အမျိုးသမီးတထောင်ခန့် ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်ကြသည်ဟု အဆို ရှိလေသည်။ ထိုစဉ်အခါ သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်း (သထုံပြည်) သို့ အသျှင်သောဏနှင့် အသျှင်ဥက္ကရတို့ သာသနာပြုကြရာ အမျိုးသမီးတထောင်ငါးဆူ ရဟန်းပြုကြကြောင်းဆို၏။ သို့သော် အပရန္တတိုင်း နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်း ဘိက္ခုနီသာသနာ နှစ်ကာလကြာမြင့်စွာတည်ရှိနေသော အထောက်အထား များကိုကား မတွေ့ရပေ။ ကိုးတိုင်းကိုးဌာနတွင် ဤသီဟိုဠ် အပရန္တနှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိတို့ပါး အခြားခြောက်တိုင်းတို့၌ကား ဘိက္ခုနီသာသနာပွင့်လင်းခဲ့ကြောင်း စာပေအမှတ်အသားမတွေ့ရ သဖြင့် ထိုအခါက ထိုခြောက်တိုင်းတို့၌ ဘိက္ခုနီသာသနာ မပွင့်လင်းဟူသာ မှတ်သားထားသင့် ပေ၏။

ဘိက္ခုနီသာသနာ၏အစနှင့်အလယ်ကို ထိုသို့သိမှတ်နိုင်ကြသော်လည်း ဘိက္ခုနီသာသနာ၏ အဆုံးကို သိမှတ်ရန် မလွယ်ကူချေ။ ပိဋကစာပေတို့တွင် အတိအကျမပါမရှိသော်လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်း သည်သာ ဘိက္ခုနီသာသနာသက်အရှည်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကား သေချာပေသည်။ သာသနာနှစ်-၄၀၀ ကျော်တွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဗြဟ္မဏတိဿသုပ္ပန်ဘေးကြီး ဆိုက်ရောက်နေစဉ်အခါတွင် ဘိက္ခုနီမ များ ရှိသေးကြောင်း နာဂထေရီနှင့် အခြားဘိက္ခုနီမများအကြောင်း အဋ္ဌကထာ တွင် တွေ့ရ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် ဘိက္ခုနီသာသနာမှာ အားနည်း၍နေကြောင်း အရိပ်အမြှောက်တွေ့ရပေရာ သာသနာ ၄၅၀ (၉၄-ဘိစိ) ၌ ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းကြီး လက်ထက် ပေါတ္တကာရဋ္ဌ (စတုတ္ထသံဂါယနာ) ပြီး၍ နှစ် ပေါင်းမကြာမီ သာသနာ ငါးရာကျော်လောက်တွင်ပင် ဘိက္ခုနီသာသနာ ကုန်ဆုံးပြတ်တောက်ခဲ့ မည်ဟု ခန့်မှန်းရပေသည်။

ထေရထေရီတို့နှင့် ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာများ

ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာတို့နှင့်ပင်၍ ယင်းဂါထာများသည် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထေရထေရီရဟန္တာအရှင်အရှင်မတို့က ဥဒါန်းကျူးရင့်သောအနေအားဖြင့်၎င်း မေးမြန်းပြောကြားသောအားဖြင့်၎င်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးအချိန်၌ သာသနာတော်၏ နိယျာနိကအဖြစ်ကို ထင်ရှားစေလိုသောအားဖြင့်၎င်း ရွတ်ဆိုတော်မူခဲ့ကြသော ဂါထာများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဤစာတမ်းအစ၌ ရေးသားခဲ့ပေသည်။ တခါတရံ အထက်ပါ အကြောင်းများမှအပ မိမိ၏ အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဖြစ်သော အခြားသူ၏စကားခွန်းကိုပင် မိမိအဖို့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသည့်အားလျော်စွာ ထပ်မံရွတ်ဆိုခဲ့သဖြင့် ထိုဂါထာကိုပင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပေသည်။

ပုံစံအားဖြင့် ဤထေရဂါထာ ဘာသာပြန် ကေကနိပါတ် နဝမဝဂ် ဒုတိယဝတ္ထု၌ 'ကဿပမထေရ်သည် ၎င်း၏မိခင်ပြောကြားသောစကားကိုပင် ထပ်မံ၍ ဥဒါန်းစကားအနေဖြင့် ရွတ်ဆိုထားပေသည်။

ထိုကဿပမထေရ်သည် မဟာသာဝက အသျှင်မဟာကဿပမဟုတ်ပေ။ သို့သော် ဥဒိစ္စပုဏ္ဏား မျိုးပင်ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်အခါကပင် ဖခင်သေဆုံးခဲ့သဖြင့် မိခင်လက်၌ ကြီးခဲ့ရလေသည်။ နောက်အဘို့၌ ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားနာရ၍ သောတာပန်တည်ပြီးနောက် ရဟန်းပြုကာ ဝါကျွတ်ချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီကြွချီရာသို့ လှိုက်ပါရန် မိခင်အား ခွင့်တောင်းရာ မိခင်က—

“သားငယ် အကြင်အကြင်အရပ်၌ ဆွမ်းရလွယ်ကုန်၏၊ အနာရောဂါမရှိကုန်၊ ခွီးသူဘေးစသော ဘေးရန်မရှိကုန်၊ ထိုထိုအရပ်သို့ သွားပါလေလော့၊ ပူဆွေးမှု 'သောက'ဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရသူ မဖြစ်ပါလေလင့်” ဟု ပြောဆို၏။

ထိုမိခင်၏စကားကိုကြား၍ မထေရ်သည် “ငါ၏အမိသည် ငါ့အား ပူဆွေးမှု 'သောက' ကင်းသောအရပ်သို့ သွားရန်တောင်းတ၏၊ ယခု ငါသည် အချင်းခပ်သိမ်း လွန်စွာ လွန်စွာ ပူဆွေးမှု 'သောက' ကင်းငြိမ်းရာသို့ သွားခြင်းငှါ သင့်ပေ၏” ဟု ကြံစည် စဉ်းစား၍ ပြင်းစာသောလုံ့လကို ဖြစ်စေလျက် ဝိပဿနာကိုပွားကာ မကြာမြင့်မီသာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးနောက် “ဤအမိ၏ စကားသည်သာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်း၏ ချွန်းတောင်းသဖွယ်ဖြစ်ပေ၏” ဟု ဆင်ခြင်ကာ ထိုဂါထာကိုသာလျှင် တဖန်ကျူးရင့်လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကဿပထေရဂါထာ၌ ဤအမိ၏စကားသည်ပင်လျှင် မထေရ်၏ဥဒါန်းစကားအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

ကပ္ပဋကုရမည်သော ရဟန်းသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ၎င်း၏တထည်တည်းသော ပုဆိုးပိုင်းကိုစွဲ၍ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်သဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရဟန်းပြုလိုက် လူထွက်လိုက် ဖြစ်နေ၏။ နောက်ဆုံးအကြိမ် ရဟန်းပြုပြီးနောက် တရားသဘင်တွင် တရားနာစဉ် အိပ်ပျော်နေမိလေရာ ဘုရားရှင်က....

“ကြည်လင်ပြည့်လျှံနေသော အမြိုက်တရားဟူသော ရေအိုးသည် ထိုထိုအရပ်ဝယ် ထင်ရှားရှိနေပါလျက် ကပ္ပဋကုရမည်သော ရဟန်းသည် 'ဤကား ငါ၏ အဝတ်စုတ်

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ပုဆိုးပိုင်းတည်း (ဤအဝတ်စုတ်ပုဆိုးပိုင်းကိုဝတ်၍ ဖြစ်သလိုပင် အသက်မွေးအံ့ဟု ပြစ်ပေါ်လာသော မိစ္ဆာဝိတက်ရှိသည်ဖြစ်၍) လောကီ လောကုတ္တရာ ဈာန်တို့ကို ပွားများရန် ဘာဝနာလမ်းစဉ်ကို ဆန့်ကျင်သော စိတ်ရှိသူဖြစ်ခဲ့၏။

ကပ္ပဋကုရုရဟန်း (ငါ့တရားကို နာမည်ဟု ထိုင်လျက်) အိပ်ငိုက်ခြင်းသို့ မရောက်လင် (အိပ်ငိုက်ခြင်းသို့ ရောက်သော) သင်္ဃာကို နှားအနီး၌ (ဤအခါမှစ၍ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ) ငါဆုံးမတော့မည်မဟုတ်၊ ကပ္ပဋ သင်သည် သံဃာ့အလယ်၌ တဆတ်ဆတ် ငိုက်မျဉ်းလျက် (ရခဲ့သော ဒုလ္လဘခဏဟူသော) အတိုင်းအရှည်ကို မသိမမြင်လေစွာ တကား”ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားက ဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖိနှိပ်၍ ဆုံးမခြင်းကိုပြုမှ အစိုးသို့ စူးဝင်အောင် ချွန်းဖြင့် အချိတ်ခံရသော ဆင်ကြမ်းကြီးသည် လမ်းမှန်သို့ သက်ဝင်သက်သို ကောင်းစွာ သံဝေဂဖြစ်ပြီးလျှင် ဝိပဿနာကိုပွား၍ မကြာမြင့်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးနောက်၌ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမအပ်သော ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကိုသာလျှင် မိမိ အဖို့ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်း၏ ချွန်းသဖွယ်ဖြစ်၏ဟု နှလုံးသွင်းကာ တဖန်ကျူးရင့် မြက်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ကပ္ပဋကုရုထေရဂါထာ၌ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကိုပင် မှတ်တမ်းတင်ထားတော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ထို့အတူပင် အချို့ အချို့ မထေရ်တို့၏ ထေရဂါထာများ၌လည်း အခြားသူ၏စကားများကို သွင်းယူရွတ်ဆိုထားသည်တို့ကို တွေ့ရလေသည်။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဂါထာ၌ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမရွတ်ဆိုသောဂါထာ-၁၂ ပုဒ်တွင်—

“အမိနှင့်သမီးဖြစ်ကြသူ နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည် လင်တူမယားတို့ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ထိုငါတို့အား မပြစ်စဘူး ထူးထူးကဲကဲ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ထိတ်လန့်မှုသံဝေဂဖြစ်ခဲ့၏။

ကာမဂုဏ်တို့သည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ မစင်မကြယ် ရှံရှာဖွယ်ဖြစ်၍ မကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်၏။ များစွာသော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆူးငြောင့်ရှိကုန်၏။ ယင်းသို့ သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်၌ အမိနှင့်သမီးဖြစ်ကြသူ ငါတို့သည် (သားမောင်ဖြစ်သော လင်၌) လင်တူမယားဖြစ်ခဲ့ကြရကုန်၏။

ထိုငါသည် ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ဘေးကင်းသောအားဖြင့် ရှုပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင် အိမ်ထောင်ထောင် လူ့ဘောင်မှထွက်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီ”^၂။

ဟူသော ဂါထာသုံးပုဒ်ပါရှိ၏။ ထိုဂါထာသုံးပုဒ်ပါအဓိပ္ပါယ်မှာ လက်ဝဲတော်ရံ တန်ခိုးတေဒဂ်ရ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမကိုယ်တိုင် ရွတ်ဆိုထားသော်လည်း ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမ၏ အဖြစ်သနစ်မဟုတ်ချေ။ ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ်၏ အမိနှင့်နှစ်မတို့ အပြစ်အပျက်ဖြစ်ကာ ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်ကိုပြုလိမ့် ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမက ဂင်္ဂါတိရိယမာတာထေရီမ ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

၁။ ဤထေရဂါထာပါဠိတော်မြန်မာပြန်-၄၂။ ၂။ ထေရီဂါထာပါဠိတော်မြန်မာပြန်-၂၁၆။

ထေရထေရီတို့နှင့် ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာများ

ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာတို့နှင့်ပင်၍ ယင်းဂါထာများသည် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထေရထေရီရဟန္တာအရှင် အရှင်မတို့က ဥဒါန်းကျူးရင့်သော အနေအားဖြင့် ၎င်း မေးမြန်းပြောကြား သောအားဖြင့် ၎င်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးအချိန်၌ သာသနာတော်၏ နိယျာနိကအဖြစ်ကို ထင်ရှားစေ လိုသောအားဖြင့် ၎င်း ရွတ်ဆိုတော်မူခဲ့ကြသော ဂါထာများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဤစာတမ်းအစ၌ ရေးသားခဲ့ပေသည်။ တခါတရံ အထက်ပါ အကြောင်းများမှအပ မိမိ၏ အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်ပေါ် ကြောင်းဖြစ်သော အခြားသူ၏စကားခွန်းကိုပင် မိမိအဖို့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းသော အားလျော်စွာ ထပ်မံရွတ်ဆိုခဲ့သဖြင့် ထိုဂါထာကိုပင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပေသည်။

ပုံစံအားဖြင့် ဤထေရဂါထာ ဘာသာပြန် ကေကနိပါတ် နဝမဝဂ် ဒုတိယဝတ္ထု၌ ကဿပ မထေရ်သည် ၎င်း၏မိခင်ပြောကြားသောစကားကိုပင် ထပ်မံ၍ ဥဒါန်းစကားအနေဖြင့် ရွတ်ဆို ထားပေသည်။

ထိုကဿပမထေရ်သည် မဟာသာဝက အသျှင်မဟာကဿပမဟုတ်ပေ။ သို့သော် ဥဒိစ္စပုဏ္ဏား မျိုးပင်ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်အခါကပင် ဖခင်သေဆုံးခဲ့သဖြင့် မိခင်လက်၌ ကြီးခဲ့ရလေသည်။ နောက်အဘို့ ၌ ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားနာရ၍ သောတာပန်တည်ပြီးနောက် ရဟန်းပြုကာ ဝါကျွတ်ချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရိကြူချီရာသို့ လှိုက်ပါရန် မိခင်အား ခွင့်တောင်းရာ မိခင်က—

“သားငယ် အကြင်အကြင်အရပ်၌ ဆွမ်းရလွယ်ကုန်၏။ အနာရောဂါမရှိကုန်၊ ခိုးသူ ဘေးစသော ဘေးရန်မရှိကုန်၊ ထိုထိုအရပ်သို့ သွားပါလေလော့၊ ပူဆွေးမှု ‘သောက’ဖြင့် အနှိပ်စက်ခံရသူ မဖြစ်ပါလေလင့်” ဟု ပြောဆို၏။

ထိုမိခင်၏စကားကိုကြား၍ မထေရ်သည် “ငါ၏အမိသည် ငါ့အား ပူဆွေးမှု ‘သောက’ ကင်း သောအရပ်သို့ သွားရန်တောင်းတ၏။ ယခု ငါသည် အချင်းခပ်သိမ်း လွန်စွာ လွန်စွာ ပူဆွေးမှု ‘သောက’ ကင်းငြိမ်းရာဌာနသို့ သွားခြင်းငှါ သင့်ပေ၏” ဟု ကြံစည် စဉ်းစား၍ ပြင်းစွာသောလုံ့လ ကို ဖြစ်စေလျက် ဝိပဿနာကိုပွားကား မကြာမြင့်မီသာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးနောက် “ဤအမိ၏ စကားသည်သာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်း၏ ချွန်းတောင်းသဖွယ်ဖြစ်ပေ၏” ဟု ဆင်ခြင်ကာ ထိုဂါထာကိုသာလျှင် တဖန်ကျူးရင့်လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကဿပထေရဂါထာ၌ ဤအမိ၏စကားသည်ပင်လျှင် မထေရ်၏ဥဒါန်းစကားအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

ကပ္ပဋကုရမည်သော ရဟန်းသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ၎င်း၏တထည်တည်းသော ပုဆိုးပိုင်း ကိုစွဲ၍ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်သဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရဟန်းပြုလိုက် လူထွက်လိုက် ဖြစ် နေ၏။ နောက်ဆုံးအကြိမ် ရဟန်းပြုပြီးနောက် တရားသဘင်တွင် တရားနာစဉ် အိပ်ပျော်နေမိ လေရာ ဘုရားရှင်က...

“ကြည်လင်ပြည့်လျှံနေသော အမြိုက်တရားဟူသော ရေအိုးသည် ထိုထိုအရပ်ဝယ် ထင်ရှားရှိနေပါလျက် ကပ္ပဋကုရမည်သော ရဟန်းသည် ဤကား ငါ၏ အဝတ်စုတ်

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ပုဆိုးပိုင်းတည်း (ဤအဝတ်စွတ်ပုဆိုးပိုင်းကိုဝတ်၍ ဖြစ်သလိုပင် အသက်မွေးအံ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော မိစ္ဆာဝိတက်ရှိသည်ဖြစ်၍) လောကီ လောကုတ္တရာ ဈာန်တို့ကို ပွားများရန် ဘာဝနာလမ်းစဉ်ကို ဆန့်ကျင်သော စိတ်ရှိသူဖြစ်ခဲ့၏။

ကပ္ပဋကုရဂုဏ် (ငါတရားကို နာမည်ဟု ထိုင်လျက်) အိပ်ငိုက်ခြင်းသို့ မရောက်လင့် (အိပ်ငိုက်ခြင်းသို့ ရောက်သော) သင့်ကို နားအနီး၌ (ဤအခါမှစ၍ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ) ငါဆုံးမတော့မည်မဟုတ်၊ ကပ္ပဋ သင်သည် သံဃာ့အလယ်၌ တဆတ်ဆတ် ငိုက်မျဉ်းလျက် (ရခဲသော ဒုလ္လဘဓဏဟူသော) အတိုင်းအရှည်ကို မသိမမြင်လေစွာ တကား” ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားက ဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖိနှိပ်၍ ဆုံးမခြင်းကိုပြုမှ အစိုးသို့ စူးဝင်အောင် ချွန်းဖြင့် အချိတ်ခံရသော ဆင်ကြမ်းကြီးသည် လမ်းမှန်သို့ သက်ဝင်သက်သ် ကောင်းစွာ သံဝေဂဖြစ်ပြီးလျှင် ဝိပဿနာကိုပွား၍ မကြာမြင့်မီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးနောက်၌ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမအပ်သော ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကိုသာလျှင် မိမိ အဖို့ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်း၏ ချွန်းသဖွယ်ဖြစ်၏ဟု နှလုံးသွင်းကာ တပန်ကျူးရင့် မြက်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ကပ္ပဋကုရထေရဂါထာ၌ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကိုပင် မှတ်တမ်းတင်ထားတော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ထို့အတူပင် အချို့အချို့ မထေရ်တို့၏ ထေရဂါထာများ၌လည်း အခြားသူ၏စကားများကို သွင်းယူရွတ်ဆိုထားသည်တို့ကို တွေ့ရလေသည်။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဂါထာ၌ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမရွတ်ဆိုသောဂါထာ-၁၂ ပုဒ်တွင်—

“အမိနှင့်သမီးဖြစ်ကြသူ နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည် လင်တူမယားတို့ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ထိုငါတို့အား မဖြစ်စဘူး ထူးထူးကဲကဲ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ထိတ်လန့်မှုသံဝေဂဖြစ်ခဲ့၏။

ကာမဂုဏ်တို့သည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ မစင်မကြယ် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၍ မကောင်းသော အနိဂ္ဂိုကုန်၏။ များစွာသော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆူးငြောင့်ရှိကုန်၏။ ယင်းသို့ သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်၌ အမိနှင့်သမီးဖြစ်ကြသူ ငါတို့သည် (သားမောင်ဖြစ်သော လင်၌) လင်တူမယားဖြစ်ခဲ့ကြရကုန်၏။

ထိုငါသည် ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ဘေးကင်းသောအားဖြင့် ရှုပြီးလျှင် ဝုဇဂ္ဂိုဟ်ပြည်၌ပင် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်မှထွက်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီ”။

ဟူသော ဂါထာသုံးပုဒ်ပါရှိ၏။ ထိုဂါထာသုံးပုဒ်ပါအဓိပ္ပါယ်မှာ လက်ဝဲတော်ရံ တန်ခိုးတေဒဂ်ရ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမကိုယ်တိုင် ရွတ်ဆိုထားသော်လည်း ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ၏ အဖြစ်သနစ်မဟုတ်ချေ။ ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ်၏ အမိနှင့်နှစ်မတို့ အပြစ်အပျက်ဖြစ်ကာ ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်ကိုပြုလို၍ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမက ဂင်္ဂါတိရိယမတာထေရီမ ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

၁။ ဤထေရဂါထာပါဠိတော်မြန်မာပြန်-၄၂။ ၂။ ထေရီဂါထာပါဠိတော်မြန်မာပြန်-၂၁၆။

ဖြစ်စဉ်မှာ ဤသို့တည်း။ သာဝတ္ထိပြည်၌ ကုန်သည်တိုင်း၏ မယားအား နံနက်မိုးသောက်သံ၌ ကိုယ်ဝန်တည်၏။ ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်တည်သည့်အဖြစ်ကို မသိ၊ ကုန်သည်သည် မိုးလင်းချိန်တွင် လှည်းတို့၌ ကုန်ပစ္စည်းတို့ကိုတင်၍ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကုန်ရောင်းရန်ရည်ရွယ်၍ ထွက်သွား၏။ ထိုမိန်းမအား လင်ယောက်ျား ထွက်ခွါသွားပြီး နောက်ကာလ၌ ကိုယ်ဝန်သည် ရင့်၍ထင်ရှားလာ၏။ ထိုအခါ၌ ထိုမိန်းမ၏ယောက်ျား (မိန်းမသူ)က “ငါ့ဘားသည် ကြာမြင့်စွာက ခရီးထွက်သွား၏။ (ယခု) သင်သည်လည်း ကိုယ်ဝန်တည်၏။ သင်သည် ယုတ်မာသောအကျင့်ကိုကျင့်၏” ဟု ဆို၏။ ထိုမိန်းမက “ကျွန်မသည် သင်၏သားမှတစ်ပါး အခြားယောက်ျားကို မသိပါ” ဟု ပြော၏။ ထိုသို့ပြောသော်လည်း ယောက်ျားသည် ယုံကြည်မှုမရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်လိုက်လေ၏။ ထိုမိန်းမသည် လင်ယောက်ျားကို ရှာဖွေလျက်သွားလေသော် အစဉ်အားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုခဏ၌ပင် ထိုမိန်းမအား ကမ္မဇလေတို့သည် လှုပ်ရှားကုန်သော် လမ်း၏အနီးရှိ ဇရပ်တဆောင်သို့ဝင်၍ သားဖွားခြင်းကိုစွဲကို ပြုရ၏။ ထိုမိန်းမသည် ဇရပ်အသွင် သားယောက်ျားကလေးကို ဖွားမြင်၍ ခိုကိုးရာမဲ့တို့ တည်းခိုရာဇရပ်၌ သိပ်ထားခဲ့ပြီး ရေရှာရန် အပြင်သို့ထွက်ခဲ့၏။

ထိုအခါ သားသမီးမရှိသော လှည်းကုန်သည်ကြီးတိုင်းသည် ထိုလမ်းခရီးဖြင့်လာရာ (ဇရပ်ပေါ်၌ သူငယ်ကိုမြင်၍) “ပစ်ထားခဲ့သော ကလေးပါတကား ငါ၏ဘားဖြစ်စေအံ့” ဟု နှလုံးသွင်း၍ ထိုကလေးကို (ယူသွားပြီးလျှင်) နို့ထိန်းလက်သို့အပ်၍ မွေးမြူ၏။ မကြာမီ ကလေး၏ မိခင်သည် ရေဆေးကြောခြင်းကိုစွဲကို ပြုပြီး၍ ရေကို ဆောင်ယူပြီးလျှင် ပြန်လာသည်ရှိသော် ထားခဲ့သော သားကို မတွေ့ရသဖြင့် ပူဆွေးမှုသောကမြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ငိုကြွေးလျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ မဝင်ပဲသာလျှင် လမ်းအတိုင်းလျှောက်၍ သွားလေ၏။ ထိုမိန်းမကို ဓားပြဗိုလ်ကြီးတိုင်းသည် လမ်းခရီးအကြား၌ တွေ့မြင်သည်ရှိသော် တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ မယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်လေ၏။ ထိုမိန်းမသည် ဓားပြဗိုလ်ကြီး၏ အိမ်၌ပင် နေထိုင်လျက် သမီးတယောက်ကို မွေးဖွား၏။

ထိုနောက် ထိုမိန်းမသည် တနေ့သ၌ သမီးငယ်ကိုချီလျက် နေစဉ် လင်(ဓားပြဗိုလ်)နှင့် ရန်ဖြစ်လေရာ သမီးငယ်ကို ခုတ်၌ ပစ်ချမိသဖြင့် သမီးငယ်၏ ဦးခေါင်းသည် အနည်းငယ် ကွဲသွားလေ၏။ ထိုနောက် ထိုမိန်းမသည်လည်း လင်(ဓားပြဗိုလ်)ကို ကြောက်လန့်၍ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ တဖန်ပြန်သွားပြီးလျှင် မိမိစိတ်ထင်တိုင်း သွားလာနေထိုင် လုပ်ကိုင်စားသောက်နေလေသည်။

ထိုမိန်းမ၏ (ဇရပ်ပေါ်မှ ပျောက်ဆုံးသွားသော) သားသည် ပဌမအရွယ်၌ တည်၍ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ နေလေရာ ထိုမိန်းမကို တွေ့လေလျှင် မိခင်ဟူ၍ မသိသဖြင့် မယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်လေ၏။ ထိုမိန်းမ၏ သားလင်သည် နောက်အဖွဲ့၌ ဓားပြဗိုလ်ကြီး၏ သမီး(မိမိနှစ်မ)ကို နှစ်မအဖြစ်မသိပဲ လက်ထပ်၍ အိမ်သို့ခေါ်လာပြန်လေ၏။ ဤသို့ ထိုသူသည် မိမိ၏အမိနှင့် နှစ်မကို မယားကြီး မယားငယ်ပြု၍ နေလေ၏။ ထိုအမေနှင့် သမီးသည်လည်း လင်တူမယားဖြစ်၍ နေကုန်၏။

တနေ့သ၌ အမိ(မယားကြီး)သည် သမီး(မယားငယ်)၏ ဆံထုံးကိုဖြေ၍ သန်းရှာစဉ် ဦးခေါင်း၌ အမာရွတ်ကို တွေ့သော် “ဤမိန်းကလေးသည် ငါ၏သမီးပင် ဖြစ်လေသလော” ဟု မေးလေလျှင် အကြောင်းစုံကို သိသဖြင့် နှစ်ဦးသားဖက်၍ ငိုယိုကြလေ၏။ ထိုစဉ် လင်ဖြစ်သူပြန်လာ၍ အဖြစ်စုံကို ပြောကြားကာ လင်၏ဇာတိ မေးမြန်းမိပြန်သဖြင့် သားအဖြစ် မောင်အဖြစ်ကို

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

သီရိပြန်လေရာ ပြင်းပြစွာ ထိတ်လန့်မှု သံဝေဂဖြစ်၍ သားအမိသုံးယောက်စလုံး ရဟန်းပြုကြလေ၏။

မယားကြီးဖြစ်သော အမိဘိက္ခုနီမသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကို မြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖော်ပြပါ သုံးဂါထာကို ရွတ်ဆို ဥဒါန်းကျူးလေသည်။ ထိုကို မြင်၍ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည်လည်း ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်တို့ကို ဖော်ပြခြင်းငှါ ထိုသုံးဂါထာတို့ကိုပင် တပန် ဥဒါန်းသဖွယ် ရွတ်ဆိုခဲ့လေသည်။

အမည်တူမထေရ်များ

ဤထေရဂါထာပါဠိတော်၌ ပါဝင်သော ရဟန္တာအရှင်တို့၏ ဘွဲ့မည်တော်များနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်တရပ်မှာ အမည်တူ မထေရ်များပါရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုမထေရ်များမှာ ပါဏ-ပရိယမထေရ် ၂-ပါး၊ အဓိမုတ္တမထေရ် ၂-ပါး၊ ဂေါတမထေရ် ၂-ပါး၊ ဇေန္တမထေရ် ၂-ပါး၊ နန္ဒကမထေရ် ၂-ပါး၊ သမ္ဘူတမထေရ် ၂-ပါး၊ သောဏမထေရ် ၂-ပါးနှင့် သောပါကမထေရ် ၂-ပါးတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုမထေရ်တို့တွင် ပါဏပရိယမထေရ် ၂-ပါးမှာ ဧကနိပါတ်မှတစ်ပါးနှင့် ဝိသတိနိပါတ်မှတစ်ပါး ဖြစ်၏။ ပါဏပရိယဟူသော အမည်မှာ အမျိုးအနွယ်အမည် ဂေါတ္တနာမဖြစ်၍ အနွယ်တူမထေရ် များဟု သိသာနိုင်၏။ သို့သော် အဋ္ဌကထာအရ ဧကနိပါတ်ပါဏပရိယမထေရ်မှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သား ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၍ ဝိသတိနိပါတ်ပါဏပရိယမထေရ်မှာ သာပတ္တိမြို့သား မဟာသာလပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်လေသည်။ အထူးအားဖြင့် ဝိသတိနိပါတ်၌ ပါဏပရိယဟူသော အမည်ဖြင့် ၂-နေရာပါရှိရာ တပါးတည်းပင်ဖြစ်၍ ပဌမပါဏပရိယနေရာ၌ မြတ်စွာဘုရားသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် မိမိ၏ ပုထုဇဉ်ဘဝ၌ ဣန္ဒြေခြောက်ပါးတို့အား နှိမ်နင်းရန် ကြံစည်ပုံကို ပြခြင်းငှါ ရွတ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင် ဒုတိယပါဏပရိယနေရာ၌မူ နောက်အဘိဋ္ဌာန် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးနောက် မိမိ (ပါဏပရိယမထေရ်) ကိုယ်တိုင်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခါနီးတွင် အနာဂတ်သာသနာ၌ ရဟန်းတို့ မကောင်းသော တရားတို့ကို ကျင့်သုံးကြမည့်အကြောင်းကို ပြခြင်းငှါ ရွတ်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အဓိမုတ္တမထေရ် ၂-ပါးတွင် ဧကနိပါတ်မှ အဓိမုတ္တမထေရ်မှာ သာဝတ္ထိမြို့မှ ပုဏ္ဏားမျိုး အဓိမုတ္တမထေရ်ဖြစ်၍ ဝိသတိနိပါတ်လာ အဓိမုတ္တမထေရ်မှာ သာဝတ္ထိမြို့မှပင်ဖြစ်၍ သံကိစ္စမထေရ် မြတ်ကြီး၏ တူတော်ရင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂေါတမထေရ်မှာ ၂-ပါးပါရှိ၍ ဒုကနိပါတ်လာ ပဌမဂေါတမထေရ်မှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သား ဖြစ်၏။ တိကနိပါတ်လာ ဒုတိယဂေါတမထေရ်မှာ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အနွယ်တူ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်၍ အနွယ်၏အမည်အားဖြင့် ဂေါတမထေရ်ဟု တွင်လေသည်။ ဒသကနိပါတ်လာ ဂေါတမထေရ်ကား သာဝတ္ထိမြို့သား ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားမျိုး ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းကို အပရဂေါတမထေရ်ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ ၎င်း အပရဂေါတမထေရ်ရွတ်ဆိုသော ၁၀-ဂါထာမှာ ရဟန်းတို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမည့် တရားများကိုချစ်ခြင်း ပြဆိုထားသဖြင့် အလွန်မှတ်သားစရာ ကောင်းလေသည်။

ဇေန္တမထေရ် ၂-ပါးတွင် ဧကနိပါတ်လာ ဇေန္တမထေရ်မှာ မဂဓတိုင်း ဇေန္တရွာ ရွာစား (သို့မဟုတ် မြို့စား) မင်း သားဖြစ်၍ ဆက္ကနိပါတ်လာ ဇေန္တမထေရ်မှာ သာဝတ္ထိမြို့ ကောသလ

မင်းကြီး၏ ပုထေဟိတ်သားဖြစ်လေရာ ၎င်းကို ပုထေဟိတ်ပုတ္တဇေန္တမထေရ်ဟု ခေါ်ဝေါ်လေသည်။

နန္ဒကမထေရ် ၂-ပါးတွင် ဒုကနိပါတ်လာ နန္ဒကမထေရ်မှာ စမ္မာမြို့သား သူဌေးမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူဖြစ်၍ စတုက္ကနိပါတ်လာ နန္ဒကမထေရ်မှာမူ သာဝတ္ထိမြို့သားဖြစ်ကာ အသိတိမဟာသာဝကဝင် ဘိက္ခုနောဝါဒကတေဒဂ်ရ မထေရ်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

သမ္ဘူတမထေရ် ၂-ပါးတွင် ကေကနိပါတ်လာ သမ္ဘူတမထေရ်မှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ တဦးသော ပုတ္တားသူဌေးကြီး၏သားဖြစ်ကာ ရဟန်းပြုပြီးနောက် အေးချမ်းသော တော်အရပ်၌သာ သီတင်းသုံးလေ့ရှိသဖြင့် သမ္ဘူတမထေရ် ဟူသော အမည်ထက် သီတဝနိယမထေရ် (အေးချမ်းသော တောနေရဟန်း) ဟူသောအမည်ဖြင့်သာ ထင်ရှားလေသည်။ စတုက္ကနိပါတ်လာ သမ္ဘူတမထေရ်ကား မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီးနောက်မှ အသျှင်အာနန္ဒာထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ရသော မထေရ် ဖြစ်သည်။ ထိုမထေရ်မှာ အလွန် သက်တော်ရှည်ပေရာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနစ်ပေါင်း ၁၀၀-ကြာသောအခါ၌ဖြစ်ပေါ် လာသော ဝေသာလီ ဒုတိယသံဂါယနာပွဲအထိ သက်တော် ထင်ရှား ရှိနေသေးရုံမက ထိုဒုတိယသံဂါယနာပွဲ၌ ကိုယ်တော်တိုင် ပါဝင်တော်မူခဲ့သဖြင့် အထူးတလည် မှတ်သားထိုက်သော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးတပါးပင် ဖြစ်လေသည်။

သောဏမထေရ် ၃-ပါးတွင် ဒုကနိပါတ်လာ သောဏမထေရ်မှာ ကပိလဝတ်မြို့ ပေါင်္ဂိုရိယရွာစားမင်း၏သားဖြစ်၍ သောဏပေါင်္ဂိုရိယပုတ္တမထေရ်ဟု အမည် တွင်သည်။ ပဉ္စကနိပါတ်လာ သောဏမထေရ်မှာမူ အဝန္တီတိုင်း ကုရုရသရမြို့မှ အလွန်ချမ်းသာသော သူဌေးသားဖြစ်၍ တကုဇေတန် နားတန်ဆာ (နားဇောင်း) ဆင်မြန်းရသူဖြစ်ရာ သောဏဟူသော အမည်ရိုးရိုးထက် သောဏကုဋိကဏ္ဍဟု အမည်ထင်ရှားခဲ့၏။ ရဟန်းပြုသောအခါ၌လည်း သောဏကုဋိကဏ္ဍ မထေရ်ဟုပင် ထင်ရှားခဲ့ပြီး အဟောအပြောကောင်းရာ၌ ထိပ်တန်းဆွဲတံဆိပ် (ကလျာဏဝါက္ကရဏတေဒဂ်) ရသော မထေရ် ဖြစ်၏။ တေရသနိပါတ်လာ သောဏမထေရ်ကား စမ္မာမြို့မှ အလွန် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးသားဖြစ်၍ ခြေဘဝါး၌ အမွှေးနုကလေးများပေါက်သည့်အထိ နူးညံ့သိမ်မွေ့သူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သည်နှင့် မမျှအောင် အားထုတ်သဖြင့် အာရဒ္ဓဝိရိယတေဒဂ်ရသူ အသိတိမဟာသာဝကဝင် မထေရ်မြတ် ဖြစ်လေသည်။ သောဏမထေရ် သုံးပါးမှာ သောဏပေါင်္ဂိုရိယ သောဏကုဋိကဏ္ဍ သောဏကောဋိဝိသဟု အသီးသီး အမည် ရကြသည်။

သောပါက ၂-ပါးကား ၂-ပါးလုံးပင် ၇-နှစ်အရွယ် ရဟန္တာဖြစ်သူချည်း ဖြစ်၏။ ကေကနိပါတ်လာ သောပါကမှာ ၎င်းမမွေးဖွားမီပင် မိခင်သေ၍ မိခင်အလောင်းကို မီးသဂြိုဟ်ဆွဲသွားအိမ်တွင်းရှိ 'သောပါက' အလောင်း သားသုဇယ်မှာ မီးမလောင်လဲနေသဖြင့် သုသာန်ရှိ စဏ္ဍာလခေါင်းက မွေးစားထားရသူဖြစ်သည်။ ၎င်း ၇-နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သော် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် သုသာန်သို့ကြွလာ၍ တရားဟောတော်မူသဖြင့် သာမဏေဖြစ်ပြီးနောက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေသည်။ သတ္တကနိပါတ်လာ သောပါကမှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သားဖြစ်၍ လေးလသားကပင် အပသေခဲ့ပြီး ၇-နှစ်အရွယ်တွင် ၎င်းအား မွေးစားထားသူ ဘထွေးက မိမိသားနှင့် မတည့်သဖြင့် အပျက်ထွက်၍ သုသာန်သို့ခေါ်လာပြီး ကြိုးမြှင့်ဖျတ်နှောသော လှသေကောင်ပြင်တွဲ၍ချည်လျက် တောခွေးများစားပေးရန် သားခွဲ၏။ သို့သော် ပဋိမ္မဘဝိကဖြစ်၍

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

တော့ခွေးတို့လည်း မစားနိုင် သေလည်း မသေပဲ မြတ်စွာဘုရားကြွလာပြီး တရားဟောရာ ထို သုသာန်အတွင်း၌ပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်၍ ဘုရားနှင့်အတူပါသွားကာ နောက်အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးမှ သာမဏေဖြစ်၏။ မကြာမီ မြတ်စွာဘုရား၏ ပြဿနာ၁၀-ချက်ကို ပြောနိုင်၍ ၇-နှစ်အရွယ်ဖြင့်ပင် ပဉ္စာဗျာကရဏပသမ္ပဒါရဟန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုခဲ့သဖြင့် ရဟန်းဖြစ်ရ၏။ ဤ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်တွင် တပါးတည်းသော ပဉ္စာဗျာကရဏပသမ္ပဒါရဟန်းဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သောပါက ၂-ပါးသည် ၂-ပါးစလုံးပင် ဘွဲ့မည်တော် တူသည်နှင့်အမျှ သုသာန်၌ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ကြွ၍ တရားဟောရခြင်း ၇-နှစ်အရွယ် ရဟန္တာသာမဏေများချည်းဖြစ်ကြ ခြင်းတို့ တူညီသဖြင့် အထူးတလည် ခွဲခြားမှတ်သားထားရန် အရေးကြီးလေသည်။

အမည်တူထေရီများ

ထေရီတို့တွင်လည်း အမည်တူထေရီမများ ရှိသေး၏။ ၎င်းတို့မှာ ဘဒ္ဒါ မုတ္တာ သုဘာနှင့် သုမနာ ထေရီများဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒါမှာ ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာနှင့် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီတို့ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့မှာ အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားကြသည်လည်းတကြောင်း ကုဏ္ဍလကေသာနှင့် ကာပိလာနီဟူသော နောက်အမည်များပါတဲ့၍ ခေါ်ဝေါ်ထားသဖြင့်တကြောင်း မမှားမယွင်းနိုင်ပေ။ မုတ္တာထေရီ ၂-ပါးမှာ ထေရီဂါထာ ကေကနိပါတ်မှာချည်းဖြစ်၍ ပဌမမုတ္တာထေရီမှာ သာဝတ္ထိပြည်သူ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလမ္ပီးဖြစ်ပြီး အပျိုအရွယ်ကပင် ထေရီမဖြစ်ခဲ့၏။ ဒုတိယမုတ္တာထေရီကား ကောသလ ဇနပုဒ်သူဖြစ်ကာ ဆင်းရဲသောပုဏ္ဏားသမီးဖြစ်၍ ခါးကုန်းသော ပုဏ္ဏားအိုကြီး၏ ဇနီးဖြစ်ခဲ့ရပြီး မောင်းဆုံ၌ ကုန်း၍ချည်း ဆန်ထောင်းနေရသဖြင့် ဘိက္ခုနီမဖြစ်သောအခါ လင်ကုန်းနှင့် မောင်း ဆုံ၌ ကုန်း၍ဆန်ထောင်းရသော အကုန်းဘေးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီဟု ဥဒါန်းကျူးခဲ့သူဖြစ်လေ သည်။

သုဘာထေရီ ၂-ပါးမှာ သုဘာကမ္မာရဓိတုထေရီနှင့် သုဘာဇီဝကမ္မဝနိကာထေရီတို့ဖြစ်၏။ သို့သော် ကမ္မာရဓိတု (ပန်းထိမ်သည်သမီး) နှင့် ဇီဝကမ္မဝနိကာ (ဇီဝက၏သရက်ဥယျာဉ်၌နေလေ ရှိသူ) ဟူသော နောက်အမည်များဖြင့် မထင်ရှား။ သုဘာဟူ၍သာ ထင်ရှားသဖြင့် ခွဲခြား၍ သိမှတ်ထားရန်လိုပေသည်။ ဝိသတိနိပါတ်လာ သုဘာထေရီမမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ပန်းထိမ်ဆရာ တဦး၏သမီးဖြစ်၍ အလွန်အဆင်းလှပသူတဦးဖြစ်၏။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မိထွေးတော်ဂေါတမီ အထံ၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့၏။ ၎င်း၏ဂုဏ်ကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော် တိုင် ချီးကျူးသဖြင့် သိကြားမင်းက နတ်အပေါင်းဖြင့် လာရောက်၍ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကိုခံရလေ သည်။ တိ သနိပါတ်လာ သုဘာထေရီကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ ပုဏ္ဏားသူဌေး တဦး၏သမီးဖြစ်၏။ သူသည်လည်း အလွန်လှပ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မိထွေးတော်ဂေါတမီ အထံ၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီး အနာဂါမ်အဆင့်သို့ရောက်၍ ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ တရားအားထုတ်၏။ ထိုစဉ် ပန်းထိမ်သား သေသောက်ကြွေးက သွေးဆောင်ဖြားယောင်းရာ ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်တရားကို အကျယ်တဝင့်ဟောခဲ့သည်။ သို့သော် လက်လျှော့၍မသွား လှပသော မျက်လုံးကြောင့် ပိုမိုစွဲလမ်း ပါသည်ဟုဆိုသဖြင့် ထိုပန်းထိမ်သားအား မျက်လုံးကိုဖောက်၍ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုဘာ ထေရီသည် ပို၍ထင်ရှားခဲ့ပေ၏။

သုမနာထေရီ ၂-ပါးစလုံးပင် ကေကနိပါတ်၌ ပါဝင်၏။ ပဌမသုမနာထေရီမှာ ကပိလဝတ်မြို့မှ သာကီဝင်မင်းသမီးတဦး ဖြစ်၏။ အရွယ်ရောက်သောအခါ၌ မိထွေးတော်ဂေါတမီ ထေရီထံ၌

ဘိက္ခုနီမပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဝိပဿနာပွား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဒုတိယသုမနာ ထေရီကား သာဝတ္ထိမြို့တော် ကောသလမင်းကြီး၏ နှစ်မတော်ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ကပင် ရဟန်းပြုလိုသော်လည်း ဘွားတော်ကြီးကိုင်၍နေရကာ ဘွားတော်ကြီးလွန်မှ ရဟန်းပြုရ၏။ ထိုသို့ အရွယ်အနည်းငယ် လွန်မှ ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့် ဝုဇုပဗ္ဗင်္ဂတ သုမနာထေရီဟု အမည်တွင်လေသည်။

ဤသို့လျှင် ဤထေရဂါထာ ထေရီဂါထာကျမ်း၌ပါဝင်သော အမည်တူထေရ ထေရီတို့ကိုလည်း မှတ်သားထားကြရာ၏။ သို့မှသာလျှင် ဖတ်ရှုရာ၌ ရှင်းလင်းသိသာ၍ ဆိုင်ရာတရားဂါထာတို့၌ အရသာတွေ့နိုင်မည် ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့လျှင် ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာ ဘာသာပြန်ကျမ်းနှစ်ကျမ်း၌ ပါဝင်ကြသော တရားဂါထာများသည် အာသဝေါက္ခန်ခန်း၍ ရဟန္တာစင်စစ် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော သာဝကသာဝိက၊ အရှင်နှင့် အရှင်မကြီးများကိုယ်တော်တိုင် မိမိတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများဖြစ်ကြသည့် အထူးထူး အပြားပြားဝေဘန်အပ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တရားမှန်များကို ထုတ်ဖော်ဝေဘန်ပြရာ တရားဂါထာ များချည်းလိုလိုဖြစ်ကြသည်။ ထိုတရားဂါထာများသည်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ မြက်ကြား ဟောဖော်တော်မူသည်နှင့်အမျှလည်း လေးနက်မှန်ကန်၍ အသိဉာဏ်တိုးစရာ အနှစ်အရသာနှင့် ပြည့်စုံလျက် နိဗ္ဗာန်ဘုံနန်းအထိ စခန်းညွှန် လမ်းညွှန်ပြထားပေရာ ဖတ်ရှုကြသူ သူတော်ကောင်း တို့သည်လည်း ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်း ကျေနပ်နှစ်သိမ်ခြင်း အားကျနှစ်လိုခြင်း အတုယူ လိုက် နာခြင်းတို့မှစ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ကျင့်သုံးအားထုတ် ပြုလုပ်ဆည်းပူးကြကာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ မျက်မှောက်ကာလ၌ မုချဆတ်ဆတ် တရားမြတ်ကို တပ်အပ်မိမိ ရရှိအောင် အားထုတ်ကြခြင်းဖြင့် ၎င်း တမလွန်နာဂတ် ဘဝဇာတ်တခုခုတွင် အလိုရှိအပ်သော သမ္မောဓိဉာဏ်ကို အဓိဋ္ဌာန်မူ တောင်းဆိုယူ၍ စင်မြူသော စိတ်ထားဖြင့် ပါရမီတရားတို့ကို ကြီးစားအားထုတ်ကြခြင်းဖြင့်၎င်း ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် နှစ်တန်သော အကျိုးတရားတို့ တိုးပွားနိုင်ကြပါစေသတည်း။

185

186

187

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ခြင်္သေ့မင်းသည် ရဲရင့်သောအသံကို မြက်ဆိုသကဲ့သို့ ရဟန္တာအဖြစ်သို့
 ရောက်ကြကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည် မိမိတို့ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို ဆင်ခြင်လျက် ဂါထာတို့ကို မြက်ဆိုကြောင်း နိဒါန်းဂါထာ ၃-ပုဒ် ၁

၁-ပဌမဝဂ်

၁-သုဘူတိမထေရဂါထာ

သုဘူတိမထေရ်သည် ကျောင်းမရှိ၍ လှင်တီးခေါင်၌ နေရာ မထေရ်
 တန်ခိုးကြောင့် မိုးမရွာပဲ နေ၏။ ထိုအကြောင်းကို မင်းနှင့် တိုင်းသူ
 ပြည်သားတို့ သိ၍ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း ဆောက်ပေးသဖြင့် ကျောင်း
 အတွင်းသို့ ဝင်စဉ် မိုးရွာလာသောအခါ သုဘူတိမထေရ် ရွတ်ဆိုသော
 ဂါထာ ..... J

၂-မဟာကောဠိကထေရဂါထာ

ပရိသမ္ဘိဒါပတ္တတေဒဂ်ရ မဟာကောဠိကထေရ်သည် နောက်အဖို့၌
 ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ခံစားလျက် ဥဒါန်းကျူးသော အစွမ်းဖြင့် ရွတ်ဆိုသော
 ဂါထာ ..... J

၃-ကင်္ခါရေဝတထေရဂါထာ

ကင်္ခါရေဝတထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရား၏
 ဒေသနာတော်အစွမ်းကို ချီးကျူးသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ..... J

၄-ပုဏ္ဏထေရဂါထာ

ဓမ္မကထိကတေဒဂ်ရ မန္တာနိပုဏ္ဏေမ၏သား အသျှင်ပုဏ္ဏထေရ်သည်
 မြတ်စွာဘုရားကိုမူ၍ ငါနှင့် သတ္တဝါများစွာ သံသရာဒုက္ခမှ ကင်းငြိမ်းရ၏။
 သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းကား ကျေးဇူးများစွာတကားဟု
 ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ..... J

ယောဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၅-ဗုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာ

မလ္လာမင်းသား ဒဗ္ဗမထေရ်သည် မေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့ စွပ်စွဲ
သော အမူလကပါရာဇိကအဓိကရုဏ်းကို ပြီးငြိမ်းသောအခါ လောကကို
သနားသောအားဖြင့် မိမိဂုဏ်ကို ထင်စွာပြု၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ...

၃

၆-သီတဝနိယတ္ထေရဂါထာ

သီတဝနိယမည်သော သမ္ပူတမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်
ရန် လာစဉ် ရဟန်းတို့ကို မြင်၍ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားပါ
ဟု ပြောဆို မြက်ကြားသောဂါထာ ... ..

၃

၇-ဘလ္လိယတ္ထေရဂါထာ

မာရ်နတ်သည် ဘလ္လိယမထေရ်ကို ချောက်လှန်ရန် ကြောက်ဖွယ်သော
အဆင်းဖြင့် လာသောအခါ ဘလ္လိယမထေရ်က ငါသည် ကြောက်လန့်ခြင်း
အားလုံးမှ လွန်ခဲ့ပြီဟု ရွတ်ဆိုပြောကြားသောဂါထာ ... ..

၃

၈-ဝိရတ္ထေရဂါထာ

မယားဟောင်းက လူထွက်ရန် အမျိုးမျိုးသော အမူအရာဖြင့် ဖြား
ယောင်းသွေးဆောင်သောအခါ ငါ့ကို ဖြားယောင်းသူသည် မြင့်မိုရ်တောင်
ကို မှက်တောင်ပံလေဖြင့် လှုပ်ရှားစေလိုသူနှင့်သာ တူ၏ဟု ဆို၍ ဝိရ
မထေရ်က မြက်ကြားသောဂါထာ ... ..

၃

၉-ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ

နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၌ တေဒဂ်ရသော ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်သည် လူ
ဘဝက ဂန္ဓာရီအတတ်နှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းရန် ဘုရားထံလာမိသည်ကို
ဆင်ခြင်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မြက်ဆိုသောဂါထာ ... ..

၄

၁၀-ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာ

မယားဟောင်းက လူထွက်ရန် သွေးဆောင်ဖြားယောင်းလို၍ သား
ငယ်ကို တန်ဆာဆင်လျက် လာရောက်ရာတွင် ပုဏ္ဏမာသမထေရ်က မိမိ
ကပ်ငြိတယ်တာမှ ကင်းပြီဟု ပြောဆို ဟောကြားသောဂါထာ ...

၄

ပဌမဝဂ် ပြီး၏

မာလာကာ

အမှတ် ၉

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-စူဠဝတ္ထုတ္တေရဂါထာ

စူဠဝတ္ထုမထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ရဟန်းတို့အား ငြင်းခုံ
ခြင်း၌ မွေ့လျော်လျှင် အကျိုးပျက်စီးပုံကို မြင်၍ မိမိ၏ တရားထူးရပုံကို
ဆင်ခြင်ကာ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ၉

၂-မဟာဝတ္ထုတ္တေရဂါထာ

မဟာဝတ္ထုမထေရ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို
ခံစားလျက် သာသနာတော်၏ နိယျာနိကအဖြစ်ကို ထင်စွာပြု၍ သီတင်း
သုံးဘော်တို့ အားတက်စေရန် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ၉

၃-ဝနဝတ္ထုတ္တေရဂါထာ

ဝနဝတ္ထုမထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ကပ္ပိလဝတ်၌ သီတင်းသုံး
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံသို့လာစဉ် ရဟန်းတို့က တော၌ ချမ်းသာ
သုခ ရ၏လောဟု မေး၍ မိမိနေသော တော၏ဂုဏ်ကို ချီးကျူး ရွတ်ဆို
သောဂါထာ ၉

၄-သိဝကသာမဏေရဂါထာ

ဝနဝတ္ထုမထေရ်၏တူ သိဝကသာမဏေသည် တော၌ မထေရ်အား
လုပ်ကျွေးစဉ် တနေ့ ရွာသို့သွားရာ ရွာ၌ သာမဏေအား ရောဂါဆိုး ကပ်
ရောက်၏။ ဦးရီးတော်မထေရ်သိ၍ လာရောက်ပြုစုရာ ညဉ့်အချိန်၌ ရွာထဲ
၌ မနေလို၍ မထေရ်က တောသို့သွားအံ့ဟုပြောကာ သာမဏေအား
ပွေ့ချီ၍ ခေါ်၏။ ဦးရီးတော်၏လက်ပေါ်၌ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်၍ ဦးရီး
တော်၏စကားနှင့်ပေါင်း၍ မိမိ၏အလိုကို မြှောက်ဆိုသောဂါထာ ၉

၅-ကုဏ္ဍဓာနတ္တေရဂါထာ

ရှေးအကုသိုလ်ကြောင့် အမျိုးမျိုးအစွပ်စွဲခံရသော ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်
သည် ရဟန္တာဖြစ်၍ တခုသောစာရေးတံကို ရှေးဦးစွာခံယူရာ ပုထုဇဉ်တို့
အထင်လွဲသဖြင့် ထိုသူတို့၏အယူမှားကို ပယ်ဖျောက်ရန် ကောင်းကင်မှ
တန်ခိုးဖြင့် ဟောကြားသောဂါထာ ၉

၆-ဗေလဋ္ဌသီသတ္တေရဂါထာ

ဥရုဝေဋ္ဌကဿပ၏ ရသေ့အသင်းဝင်ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍ အသျှင်အာနန္ဒာ၏
ဥပဋ္ဌာယ်ဖြစ်သော ဗေလဋ္ဌသီသမထေရ်သည် တနေ့သ၌ ဖလသမာပတ်မှ
ထ၍ ထိုချမ်းသာကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ....

ထမ္ပယ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

ဝေဖန်နှာ

၇-ဒါသကထေရဂါထာ

ဒါသကမထေရ်သည် အစားကြီး အအိပ်ကြီး၍ ပျင်းရိသူဖြစ်ရာ တနေ့
၌ ပြင်းစွာဟောက်၍ အိပ်ပျော်နေစဉ် ဘုရားရှင်က ဂါထာဖြင့် ဖိနှိပ်၍
ဟောကြား၏။ ထိုအခါမှ သံဝေဂရ၍ ဝိပဿနာပွားကာ မကြာမီ ရဟန္တာ
ဖြစ်၏။ ထိုနောက် မြတ်စွာဘုရား ဖိနှိပ်ဟောကြားသော ဂါထာကို မိမိ
အတွက် အလွန် အကျိုးဖြစ်ထွန်းသည်ဟု ရွတ်ဆိုကျူးရင့်၏။ ထိုသို့ ဘုရား
ရှင် ဟောသည့်အတိုင်း ဒါသကမထေရ်ကျူးရင့်သောဂါထာ ....

၆

၈-သိင်္ဂါလပိတုထေရဂါထာ

သိင်္ဂါလပိတုထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားထံမှ အဋ္ဌိကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍
ဘေသကဋ္ဌတော၌နေစဉ် တောစောင့်နတ်က ဂါထာရွတ်၍ အားပေး၏။
ထိုဂါထာကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ရာ ထိုဂါထာကို တဆင့်ရွတ်ဆို
လေ့ ရှိ၏။ ထိုသို့ တောစောင့်နတ် ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း တဆင့် ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာ ....

၆

၉-ကုလထေရဂါထာ

ဘုရားသာသနာ၌ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရရှိသော်လည်း တရားဟူးကို မရ
နိုင်ပဲရှိနေသော ကုလမထေရ်သည် တနေ့သ၌ ဆွမ်းခံသွားစဉ် မြား
ဖြောင့်နေသော မြားသမား၊ သစ်တုံးကို ရွှေ(ခွဲ)နေသော သစ်ရွေသမား
တို့ကိုမြင်ရ၍ အသက်မဲ့မြားနှင့်သစ်များကိုပင် ပြုပြင်၍ ရသေး၏။အဘယ်
ကြောင့် စိတ်ကို မပြုပြင်နိုင်အံ့နည်းဟု ဥပမာတင်ဆင်ခြင်ကာ တရား
အားထုတ်သည်တွင် မကြာခင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ
ရွတ်ဆို ပြောကြားသောဂါထာ ....

၆

၁၀-အဇိတထေရဂါထာ

ဗာဝရီရသေ၏တပည့် အဇိတရသေသည် ဘုရားထံသို့ စုံစမ်းရန်အလာ
တွင် သူ၏ စိတ်ပြဿနာများကို မြတ်စွာဘုရားက နှုတ်ဖြင့် ဖြေကြားတော်
မူသည်ကို ကြည့်ညိုလျက် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာကိုပွား၍ ရဟန္တာဖြစ်လျှင်
ရရင့်စွာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၆

ဒုတိယဝဂ် ပြီး၏။

ထမုတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-တတိယဝဂ်

၁-နိဂြောဓတ္ထေရဂါထာ

နိဂြောဓလုလင်သည် မြတ်စွာဘုရား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှ
ခံသောနေ့၌ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို မြင်ရသဖြင့် ရွှင်ပျ
အားရမ်း ရဟန်းပြုကာ အားထုတ်၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ် အဘိညာဉ်ရ
ဖလသမာပတ်ဖြင့် အချိန်ကို လွန်စေလျက် သာသနာတော်၏ ဝဋ်မှ
ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ရွတ်ဆို ဖော်ပြသော
ဂါထာ

....

၆

၂-စိတ္တကတ္ထေရဂါထာ

• ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်
မူစဉ် တရားတော်ကို နာယူ ကြည်ဖြူ နှစ်သက် ရဟန်းဘက်သို့ ကူးသော
စိတ္တကမထေရ်သည် ဈာန်အခြေခံသော ဝိပဿနာကို ပြုပြီး မကြာခင်
ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မမေ့လျော့ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရဟန်းတို့အား
ဖြေကြားသောဂါထာ

....

၇

၃-ဂေါသာလတ္ထေရဂါထာ

ဂေါသာလမထေရ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရပြီး၍ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ချမ်းသာစွာ
နေရခြင်းငှါ တောင်စဉ်တောင်ဝှမ်းသို့သာ သွားလိုကြောင်း မိမိ၏ ပဋိပတ်
ကို ပြောကြားရင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၇

၄-သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာ

မဟာသာလမထေရ်ထံ၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုသော သုဂန္ဓမထေရ်
သည် တရားကိုအားထုတ်ရာ ခုနစ်ရက် အတွင်း၌ ရဟန္တာဖြစ်၍ ထို
အကြောင်းကိုဖော်ပြသောဂါထာ

....

၇

၅-နန္ဒိယတ္ထေရဂါထာ

သာကီဝင်မင်းသားနန္ဒိယမထေရ်သည် ဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင်
ဝိပဿနာကိုအားထုတ်ရာ ရှေးဆုတောင်းအတိုင်း မကြာခင် အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးနောက် မိဂဒါဝုန်တောအရောက် မာရ်နတ် ချောက်လှန့်
သည်တွင် ရဲရင့်စွာ ပြန်ကြား ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၇

၆-အဘယတ္ထေရဂါထာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏သားတော် အဘယမင်းသည် အဖနတ်ရွာ
စံသောအခါ သံဝေဂရကာ ရဟန်းပြု ရှေးဦးစွာသောတာပန်တည် မကြာ
မီ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်၍ မိမိ၏ပဋိပတ်ကို ပြောကြားခြင်းဖြင့် ရွတ်ဆို
သောဂါထာ

....

၇

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၇-လောမသကင်္ဂီယတ္ထေရဂါထာ

နူးညံ့လှသော လောမသကင်္ဂီယ မထေရ်သည် တောတွင်းသို့
 အထောက် ဆူးငြောင့်ခလုတ်ကို သည်းခံနိုင်ပါမည်လားဟု ရဟန်းများက
 ဆိုရာတွင် သည်းခံနိုင်ကြောင်းဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက်လည်း ဤနည်း
 အတိုင်း ရွတ်ဆိုပြောပြသောဂါထာ

.... ၈

၈-ဓမ္မဂါမိယပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ဓမ္မဂါမိယပုတ္တမထေရ်သည် ရဟန္တာမဖြစ်မီ ဖခင်ကစုံစမ်းလိုသဖြင့်
 ရေးပေးဘူးသောဂါထာကိုပင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက်လည်း ဖခင်ကို ပူဇော်
 လိုသဖြင့် ရွတ်ဆိုဖော်ပြသည်။ ဖခင်၏ဂါထာဖြစ်သော်လည်း သားရဟန္တာ
 ၏ဂါထာဟု ဆိုရသောဂါထာ

.... ၈

၉-ဟာရိတမထေရဂါထာ

ဟာရိတမထေရ်သည် မြားသမားဥပမာဖြင့် မိမိစိတ်ကို တည်ကြည်
 ဖြောင့်မတ်အောင် အားထုတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရကြောင်းကို
 ပြောကြားရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၈

၁၀-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ

ဥတ္တိယမထေရ်သည် ဝိပဿနာအားထုတ်စဉ် ရောဂါဝင်သဖြင့် သံဝေဂ
 ဖြစ်ပွား ဝိရိယအားတက်၍ ကြီးစားရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရသည်တွင်
 မိမိ၏ကျင့်စဉ် ပြည့်စုံပုံအခြင်းအရာကို အဦးထား၍ ပြောကြားရွတ်ဆို
 သောဂါထာ

.... ၈

တတိယဝဂ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁-ဂဟရတီရိယတ္ထေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရား၏ ယမိုက်ပြာဠိဟာကိုမြင်၍ ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်း
 အဖြစ်သို့ရောက်လာသော ဂဟရတီရိယမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို ပွားများ
 ရင်း ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးနောက် တောအရပ်၌နေခြင်းကိုသာ ငါ
 နှစ်သက်၏ ဟု ပြောကြားရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၉

၂-သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ

မိတ်ဆွေဖြစ်သော သောပါကမထေရ်ထံမှ တရားနာရ၍ သံဝေဂရကာ
 ရဟန်းပြု ပဋိပတ်ကို ကြီးစား၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်သော သုပ္ပိယ
 မထေရ်ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၉

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-သောပါကတ္ထေရဂါထာ

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ သုသာန်၌နေကာ မေတ္တာအခြေခံဝိပဿနာ ကိုပွားလျက် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရသော သောပါကမထေရ် သည် မေတ္တာအကျိုးပြု ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၉

၄-ပေါသိယတ္ထေရဂါထာ

သားတယောက်ရပြီးမှ သံဝေဂရ ရဟန်းပြုကာ တောသို့ဝင်လျက် သစ္စာလေးပါးကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများသဖြင့် မကြာမြင့်မီ ရဟန္တာဖြစ်သော ပေါသိယမထေရ်သည် “တောသည်သာကျောင်းဖြစ်၏”ဟူသော သဘောဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၉

၅-သာမညကာနိတ္ထေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရား၏ ယမိုက်ပြာဠိဟာကိုမြင်၍ ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုကာ စရိုက်အားလျော်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများ ဈာန်အခြေခံသော ဝိပဿနာကို ကြိုးစား၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်သော သာမညကာနိမထေရ်သည် မိမိ၏ပဋိပတ်အားလျော်စွာ မဂ်ဖိုလ်ရလာပုံကို ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၉

၆-ကုမာရပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

အသျှင်သာရိပုတြာထံရဟန်းပြုကာ တရားအားထုတ်ပါလျက် တရားထူးကိုမရ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ် တရားကိုကြားနာလျက် သင့်လျော်သောနေရာ၌ ဝိပဿနာကိုပွားများသဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်သော ကုမာရပုတ္တမထေရ်သည် သာသနာတော်၏ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်ပုံကို ပြလျက် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၁၀

၇-ကုမာရပုတ္တသဟာယတ္ထေရဂါထာ

ကုမာရပုတ္တမထေရ်၏ အဆွေတော်ဖြစ်သော ကုမာရပုတ္တသဟာယမထေရ်သည် နေရာနေပုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ သံဝေဂဖြစ်ကာ စိတ်ကိုနိုင်အောင် ဆုံးမလျက် ဝိပဿနာကိုပွား ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ စိတ်ကိုဆုံးမပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၁၀

၈-ဂဝမ္ပတိတ္ထေရဂါထာ

ယသမထေရ်၏မိတ်ဆွေ ဂဝမ္ပတိသည် ယသမထေရ်ထံတွင် ရဟန်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားထံရောက်လျှင် ဘုရားတရားတော်ကို နာယူရသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်သောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၁၀

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၉-တိဿတ္ထေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရား၏ ဘထွေးတော်သား တိဿမထေရ်သည် ဇာတိမာန အလျောက် တရားအားမထုတ်ပဲနေရာ မြတ်စွာဘုရားက သတိရလောက် အောင် ဆုံးမတော်မူသဖြင့် သံဝေဂဖြစ်ပွားကာ ဝိပဿနာကို အားထုတ် သဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ ရွတ်ဆို သောဂါထာ

.... ၁၀

၁၀-ဝဗုဒ္ဓမာနတ္ထေရဂါထာ

ဝေသာလီမင်းသားဖြစ်သော ဝဗုဒ္ဓမာနမထေရ်သည် သပိတ်မှောက်ကံ ကြောင့် သံဝေဂရ၍ ရဟန်းပြုပြီးနောက် တရားကိုအားမထုတ် ထိန်မိဒ္ဓ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံ၍နေရင်း သံဝေဂရလောက်အောင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဆုံးမတော်မူချက်ကြောင့် တရားထူးရကာ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော် ခြင်းငှါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၀

စတုတ္ထဝဂ် ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ်

၁-သိရိဝဗုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာ

ဝေသာရ၊ ပဏ္ဍဝတောင်တို့၏ မနိုးမဝေး တောအတွင်း၌ တရားအား ထုတ်နေဆဲ အခါမဲ့ မိုးရွာသဖြင့် ပူအိုက်ခြင်းပြေပျောက် ဥတုသပ္ပာယ် လျောက်ပတ်ခြင်းကိုရ၍ တည်ကြည်ငြိမ်သက် တိုးတက်ပွားများကာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်သော သိရိဝဗုဒ္ဓမထေရ်သည် မိမိ၏ ဥပနိဿယကို ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၁

၂-ခဒိရဝနိယတ္ထေရဂါထာ

အသျှင်သာရိပုတြာ၏ညီ ခဒိရဝနိယ မထေရ်သည် ရှားတောအတွင်း တရားအားထုတ်ရင်း ရဟန္တာအဖြစ်ဖြင့် ဘုရားနှင့်နှောင်တော်ကြီးကို ဖူး မြင်မည်ဟု ကြိုးစား၍ မကြာမီ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေစဉ် သျှင်သာရိပုတြာ ကြွလာသည်ကို မြင်၍ သာမ ဇော တို့အား ဆုံးမသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၁

၃-သုမဂ်လတ္ထေရဂါထာ

လယ်သမား ဘဝမှ သံဝေဂရ၍ ရဟန်းပြုလာသော သုမဂ်လမထေရ် သည် သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်ကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာရသည့်အတိုင်း ဝိပဿနာပွား များ အားထုတ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ မိမိ၏ဒုက္ခမှ လွတ် မြောက်လာခြင်းကို ပြောကြား ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ

.... ၁၁

မာတိကာ

ထမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၄-သာနုတ္တေရဂါထာ

ခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေငယ်ဖြစ်သော သာနုသည် အမိဖြစ်သူ၏ လူမထွက်စေလိုသောပြောစကားအရ သံဝေဂ ဖြစ်ပွား တရားကိုအားထုတ် သဖြင့် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်၍ ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာ

၁၁

၅-ရမဏိဝိဟာရိတ္တေရဂါထာ

သူဌေးသား ဘဝတွင် မင်းပြစ်မင်းဒဏ် ခံရသူကို မြင်ရ၍ သံဝေဂရကာ ရဟန်းပြု သျှင်ဥပါလိထံတွင် သီလစင်ကြယ်အောင် သုတ်သင်လျက် ဝိပဿနာ ပွားများသဖြင့် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်ရသော ရမဏိယဝိဟာရိ မထေရ်သည် ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ခံစားရင်းရွတ်ဆိုသောဂါထာ

၁၂

၆-သမိဒ္ဓိတ္တေရဂါထာ

စည်းစိမ်ဂုဏ်သိရ ပြည့်စုံသော သမိဒ္ဓိသည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် တပေါ ဒါရုံကျောင်း၌နေစဉ် ဘုရား တရား သံဃာ၌ သက်ဝင်လေးစား ဝိပဿနာ ပွား၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သည်ကို မာရ်နတ်က လာရောက်ခြိမ်းချောက် သော်လည်း မကြောက်ရွံ့ကြောင်း ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ

၁၂

၇-ဥဇ္ဇယတ္တေရဂါထာ

ဗေဒင်၌ အနှစ်သာရကို မမြင်၍ မြတ်စွာဘုရားထံ ရဟန်းပြုလာသော ဥဇ္ဇယမထေရ်သည် စရိုက်အားလျော်စွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူအားထုတ်၍ မကြာ ခင် ရဟန္တာဖြစ် ဘုရားထံသွားရောက်လျက် ဘုရားရှင်အား ချီးမွမ်းထော မနာသော အခြင်းအရာဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

၁၂

၈-သဉ္ဇယတ္တေရဂါထာ

ထင်ရှားသော မြဟွာယုပုဏ္ဏား ဆရာကြီးများ သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုကြသည်ကို မြင်ရလျှင် ရှင်ဗျသဒ္ဓါ ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ရောက် တရားတော်ကို နာယူသဖြင့် သောတာပန်တည်ပြီးနောက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော သဉ္ဇယ မထေရ်သည် ရဟန်းပြုမည်ဟု ဆံရိတ်အပြီးတွင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရ၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားသောဂါထာ...

၁၂

၉-ရာမဏေယျကတ္တေရဂါထာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်လှူပွဲတွင် ကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်ကာ ရဟန်းပြုလာ သော ရာမဏေယျက မထေရ်သည် တနေ့သ၌ မာရ်နတ်က ချောက်လှန့် သော်လည်း မကြောက်မလန့် မာရ်နတ်လက်ချက်ဟု သိသဖြင့် ဂရုမစိုက် ကြောင်းကိုပြကာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

၁၂

၂၈

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၀-ဝိမလတ္ထေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကို ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော
ဝိမလထေရ်သည် တောင်ဝှမ်း၌ တရားအားထုတ်နေစဉ် မိုးကြီးရွာ၍
ဥတုသပ္ပာယ်ဖြစ်ကာ ဝိပဿနာပွားများလျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်လျှင်
ရဟန်းကိစ္စပြီးစီး၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ....

၁၃

ပဉ္စမဝဂ် ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ်

၁-ဂေါဓိကာဒိစတုတ္ထေရဂါထာ

ဂေါဓိက, သုဗဟု, ဝဏ္ဏိယ, ဥတ္တိယ မထေရ်လေးပါးတို့သည် သဒ္ဓါ
တရားဖြင့် ရဟန်းပြုလာကြသည့် အလျောက် ဝိပဿနာကို ပွားများရာ
မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၍ မိုးကြီးရွာချင်
သလိုရွာစေ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုကြသောဂါထာများ ....

၁၃-၁၄

၅-အဉ္စနဝနိယတ္ထေရဂါထာ

လေးထောင့်အင်းပျဉ်ကို ကျောင်းပြုနေရင်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
သော အဉ္စနဝနိယ မထေရ်သည် မိမိကဲ့သို့ ဖြစ်စေလိုသဖြင့် ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာ ....

၁၄

၆-ကုဋိဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ

လယ်သမား၏ မျက်မှီး တည်းကျောင်း၌နေလျက် တရားအားထုတ်
ကာ အရဟတ္တဖိုလ် ရရှိသော ကုဋိဝိဟာရိမထေရ်သည် လယ်သမားအား
အကျိုးမဲ့မဟုတ်ကြောင်း မိန့်ကြားသောဂါထာ ....

၁၄

၇-ဒုတိယကုဋိဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ

နတ်သား၏ စကားကို ကြားရ၍ သံဝေဂဖြစ်ကာ ဝိပဿနာပွား
ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရသော ဒုတိယကုဋိဝိဟာရိမထေရ်သည်
ကျောင်းသစ်ကို မတောင့်တသင့်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၁၄

၈-ရမဏိယကုဋိကတ္ထေရဂါထာ

အရွယ်ရှိ မိန်းမတို့က ပြားယောင်းကြရာ မိမိ၌ ရာဂမရှိကြောင်း ဖော်
ပြလိုသော ရမဏိယကုဋိက မထေရ်သည် ကာမဂုဏ်ကို အလိုမရှိကြောင်း
ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၁၄

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၉-ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ

နေရာအာဝါသလျောက်ပတ်သဖြင့် သမာဓိကိုရကာ ဝိပဿနာပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်ရသော ကောသလဝိဟာရိမထေရ်သည် ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ခံစားရင်း ဖြစ်ပေါ်သော ပီတိအဟုံဖြင့် ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ

.... ၁၅

၁၀-သီဝလိတ္ထေရဂါထာ

လာဘ်ပေါများသော သီဝလိမထေရ်သည် မိမိ၌ မာနာနုဿယ မရှိအရဟတ္တဖိုလ်ထိ ရရှိ၍ အကြံဟူသမျှ ပြီးစီးကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ...
ဆဋ္ဌဝဂ် ပြီး၏။

၁၅

၇-သတ္တမဝဂ်

၁-ဝပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦးတွင် ပါဝင်သော ဝပုမထေရ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ မိမိရရှိသော တရားထူးကို ဆင်ခြင်ရင်း ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကြီးပုံကို ဆင်ခြင်ကာ ပုထုဇဉ်နှင့် အရိယာတို့၏ အမြင်မရှိခြင်း ရှိခြင်းကို ပြသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၅

၂-ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

အမတ်မျိုးဖြစ်သော ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည် တောအတွင်း၌ တရားအားထုတ်နေစဉ် တောစောင့်နတ်၏ သံဝေဂရရေး သတိပေးချက်အရ တရားကို ကြိုးစား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရာ တောစောင့်နတ် သတိပေးသောအတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၅

၃-ပက္ခတ္ထေရဂါထာ

သားတစ်ကို လုယက်ကြသော ကျိုးငှက်တို့ကို မြင်ရ၍ သတိအထူးရသောပက္ခမထေရ်သည် ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ဝိပဿနာတင် ပွားများလျက် ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ယခင်ထိတ်လန့်ခဲ့သော အကြောင်းကို ပြောကြားရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၆

၄-ဝိမလကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ သားတော် ဝိမလကောဏ္ဍညသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကို မြင်၍ ကြည်ညိုရွှင်လန်း ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဝိပဿနာကို ပွား၍ မကြာမီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ မာနကို ပညာဖြင့် ပယ်ရှားကြောင်းကို ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၆

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

ဘာမျက်နှာ

၅-ဥက္ကေပကတဝဇ္ဇထေရဂါထာ

ဘုရားအထံတော်၌ တရားနာ၍ ရဟန်းများထံ၌ စာပေသင်ကြား
လျက် ရုပ်နာမ်ကို ပိုင်းခြား ဝိပဿနာကို ပွားကာ ရဟန္တာဖြစ်ရသော
ဥက္ကေပကတဝဇ္ဇထေရ်သည် ပိဋကတ်ဒေသနာကို ဟောကြားရွတ်ဆို
သောဂါထာ

.... ၁၆

၆-မေဃိယထေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ခွါ၍ တကိုယ်တည်းနေရာ သမာဓိမရသဖြင့်
မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ပြန်လာကာ ဘုရားရှင်၏ ဩဝါဒအတိုင်း ဝိပဿနာ
ပွား၍ ရဟန္တာဖြစ်သော မေဃိယထေရ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရ
ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၆

၇-ကေဓမ္မသဝနီယထေရဂါထာ

အနိစ္စာတာသင်္ခါရာဟူသော ဂါထာကို ကြားရသဖြင့် အနိစ္စသညာ
ထင်ကာ ရဟန်းပြုလာသော ကေဓမ္မသဝနီယထေရ်သည် တရားတပုဒ်
ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ရှို့ မြှိုက်နိုင်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသော ဂါထာ

.... ၁၇

၈-ကေုဒါနိယထေရဂါထာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ခံယူပွဲတွင် ဘုရားရှင်၏ အာနုဘော်ကို ကြည်
ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော ကေုဒါနိယထေရ်သည် စိတ်တည်ကြည်ခြင်း
ကို ရ၍ ဝိပဿနာပွားကာ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် သောကမဂ္ဂိကြောင်း
ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၇

၉-ဆန္ဒထေရဂါထာ

ဖွားဘက်တော်ဖြစ်၍ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ တွေ့ဆုံပွဲ၌ ရဟန်း
ပြုလာသော ဆန္ဒထေရ်သည် ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးနောက်မှ ရဟန္တာ
ဖြစ်ရ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးကျူးရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၇

၁၀-ပုဏ္ဏထေရဂါထာ

သုနာပရန္တတိုင်းသား အသျှင်ပုဏ္ဏသည် ဘုရားရှင်၏ ဩဝါဒအတိုင်း
မိမိဖွားရာ တိုင်းသို့ပြန်လာ၍ သမထဝိပဿနာကို ပွားများလျက် ရဟန္တာ
ဖြစ်ပြီးနောက် သီလပညာ၏ ဂုဏ်ကို ချီးကျူးရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၁၇

သတ္တမဝဂ် ပြီး၏။

အနိစ္စ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဂ-အဋ္ဌမဂ်

၁-ဝစ္စပါလတ္တေရဂါထာ

ဥဂ္ဂဝေလကဿပနှင့် မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြုပွဲတွင် ဘုရား ရှင်ကို ကြည်ညို၍ ရဟန်းပြုလာသော ဝစ္စမထေရ်သည် ခုနစ်ရက်အတွင်း ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် သက်ရွယ်ကြီးရင့်သူတို့အား မှီငဲ့ ဆည်းကပ်ရခြင်း၏ အကျိုးရှိပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၁၇

၂-အာတုမတ္တေရဂါထာ

သူဌေးသားဖြစ်၍ မိဖုတို့က အိမ်ထောင်ချထားသည်ကို မလိုက် နှာပဲ ရဟန်းပြုလာသော အာတုမ မထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မယားမပေးစားမီ ရဟန်းပြုခဲ့ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၁၈

၃-မာဏဝတ္တေရဂါထာ

သူအို သူနာ သူသေတို့ မြင်၍ သံဇေဂရကာ ရဟန်းပြုလာသော မာဏဝမထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်၍ ဝတ္ထုကာမကို စွန့်ခဲ့ကြောင်း ရွတ်ဆို သောဂါထာ ....

၁၉

၄-သုယာမနုတ္တေရဂါထာ

ဗေဒင်ပါရဂူဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်ကို စက်ဆုပ်ကာ ဘုရားရှင် ဝေသာလီပြည် အရောက်တွင် သဒ္ဓါပွား၍ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ခေါင်းရိတ်အပြီး၌ ရဟန္တာ ဖြစ်သော သုယာမနုမထေရ်သည် နိဝရဏတို့ကို ပယ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၀

၅-သုသာရဒတ္တေရဂါထာ

ဓမ္မသေနာပတိ အသျှင်သာရိဗြဟ္မာ၏ထံတွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာ ပွားသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သော သုသာရဒမထေရ်သည် သူတော်ကောင်းကို မှီငဲ့ရခြင်း၏ အကျိုးရှိပုံကို ပြောကြားသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာ ....

၂၁

၆-ပိယဉ္ဇဟတ္တေရဂါထာ

ဝေသာလီပြည်သို့ ဘုရားရှင်ရောက်တော်မူသောအခါ ရဟန်းပြု၍ တောရဆောက်တည်ကာ ဝိပဿနာပွားသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရ သော ပိယဉ္ဇဟမထေရ်သည် သတ္တဝါတို့နှင့် ခြားနားသော နေထိုင်မှုရှိစေ ရန် ပြောကြားရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၂

ဆယ့်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၇-ဟတ္ထာဓောဟပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ဆင်ဆရာသားဖြစ်လျက် ဆင်ကိုဆုံးမခြင်းထက် မိမိစိတ်ကိုဆုံးမခြင်း
က မြတ်သည်ဟု ကြံစည်၍ ရဟန်းပြုသော ဟတ္ထာဓောဟပုတ္တမထေရ်
သည် စိတ်ကိုဆုံးမရာ၌ ဆင်ကိုဆုံးမသကဲ့သို့ ဖြစ်သင့်ကြောင်း ရွတ်ဆို
သောဂါထာ

... .. ၁၉

၈-မေဏ္ဍသီရတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင် သာဓကတမြို့ အဉ္စနတော၌ သီတင်းသုံးစဉ် ရဟန်းပြုသော
မေဏ္ဍသီရမထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဆင်းရဲအစုကိုပျက်ဆီးပြီး
ဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

... .. ၁၉

၉-ရက္ခိတတ္ထေရဂါထာ

သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းငါးရာတွင် ပါဝင်၍ ကာမဂုဏ်အပြစ်ကို
မြင်သဖြင့် ဝိပဿနာပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်သော ရက္ခိတမထေရ်သည် မိမိ၌
ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးပြီးဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

... .. ၁၉

၁၀-ဥဂ္ဂတ္ထေရဂါထာ

ဥဂ္ဂနိဂုံးသို့ ဘုရားရှင်ရောက်တော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု
ပြီးလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးစား၍ မကြာမီရဟန္တာဖြစ်သော ဥဂ္ဂမထေရ်
သည် အားရှိမရှိ ကံဟူသမျှ ကုန်ခန်းကြောင်း ပြောကြားရွတ်ဆိုသော
ဂါထာ

... .. ၁၉

အဋ္ဌမဝဂ် ပြီး၏။

၉-နဝပဝဂ်

၁-သမိတိဂုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ကဋ္ဌရောဂါစွဲကပ်သော သမိတိဂုတ္တမထေရ်သည် သျှင်သာရိပုတြာ၏
တရားကို နာရသဖြင့် ဝိပဿနာပွားကာ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပြုခဲ့သော
အကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့လျက် ယခု အကုသိုလ်ကံဟူသမျှကို ပယ်ပြီး
ဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

... .. ၂၀

၂-ကဿပတ္ထေရဂါထာ

ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားသား ကဿပသည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာရ၍
သောတာပန် တည်ကာ ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီ
လှည့်လည်ရာသို့ လိုက်ပါလိုကြောင်း မိခင်ထံ ခွင့်တောင်းစဉ် အမိ၏ဆုံးမ
စကားအတိုင်း ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ အမိ၏စကားကို ထပ်မံ ရွတ်ဆို
သောဂါထာ

... .. ၂၀

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-သီဟစက္ကေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ သဒ္ဓါပေါ်ပေါက် ရဟန်း အဖြစ်သို့ရောက်သော သီဟမထေရ်သည် တောအတွင်း တရားအား ထုတ်စဉ် တရားထူးကို မရပဲရှိရာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကောင်းကင် က ရပ်လျက် ဆုံးမတော်မူမှု အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၍ ဘုရားဩဝါဒအတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၄

၄-နိတစက္ကေရဂါထာ

ရဟန်းဖြစ်လျက် အိပ်ကာ စားကာ တိရစ္ဆာန်ကထာ ပြောကာဖြင့် အချိန်ကုန်သည်ကို ဘုရားရှင်မြင်တော်မူ၍ ဆုံးမဟောကြားမှ သံဝေဂရ ဝိပဿနာပွားများ ရဟန္တာဖြစ်ရသော နိတမထေရ်သည် ကြူးညှိုး အတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၅

၅-သုနာဂစက္ကေရဂါထာ

သျှင်သာရိပုတြာထံ ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားများ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သော သုနာဂမထေရ်သည် ရဟန်းတို့အား တရားဟောသည့် အနေ ဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၆

၆-နာဂိတစက္ကေရဂါထာ

မရုဗ္ဗိဏ္ဍိကသုတ်ကို ကြားနာရ၍ သဒ္ဓါအလျောက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်လာသော သာကီဝင်မင်းသား နာဂိတမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်ကို ချီးကျူးရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၇

၇-ပဓိဋ္ဌစက္ကေရဂါထာ

ပရိမိင်တိုထံတွင် ရဟန်းပြုပြီးမှ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်ကာ သာသနာ တွင် ရဟန်းဖြစ်လာသော ပဓိဋ္ဌမထေရ်သည် ဘဝအသစ်ဖြစ်ရန် မရှိတော့ ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၈

၈-အဇ္ဈနစက္ကေရဂါထာ

နိဂဏ္ဍတိုထံတွင် ရဟန်းပြုပြီးမှ ဘုရားရှင်ယမိက် ပြာဋိဟာကို မြင်ရ၍ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုသော အဇ္ဈနမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို ပွား၍ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်ကာ ပီတိအဟုန်ဖြင့် ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ....

၂၉

၉-(ပဌမ)ဒေဝသစက္ကေရဂါထာ

မြတ်စွာဘုရားတရားကို နာရ၍ မင်းအဖြစ်ကိုစွန့် ရဟန်းပြုလာ သော ဒေဝသတမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို ပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ပယ်ပြိုသော ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ....

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၀-သာမိဒတ္တမထေရဂါထာ

လောကကို ထိတ်လန့်ကာ သာသနာကိုကြည်ညို၍ ရဟန်းပြုလာ
သော သာမိဒတ္တမထေရ်သည် တရားကိုအားထုတ်၍ မကြာမီ ရဟန္တာ
ဖြစ်သောအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ပြောကြားရင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

JJ

နဝမဂ် ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဂ်

၁-ပရိပုဏ္ဏကတ္တေရဂါထာ

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ ရှာမှီးမည်ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရဟန်းပြု
လာသော သာကီဝင်မင်းသား ပရိပုဏ္ဏကမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို ပွား
များ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လျှင် နိဗ္ဗာန်အရသာကို ခံစားရကြောင်း
ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ....

JJ

၂-ဝိယေတ္တေရဂါထာ

ရှေးဦးစွာရသေ့ပြု နောက်မှ သာသနာတွင်း ရဟန်းဖြစ်လာသော
ဝိယေမထေရ်သည် တရားကိုအားထုတ်၍ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်လာသော
အခါ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသော ရဟန်း၏ သွားထုလမ်းကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း
၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

JJ

၃-ရေကတ္တေရဂါထာ

မိစ္ဆာဝိတက်အားကြီး၍ ရဟန်းအဖြစ်၌ငြီးငွေ့နေသော ရေကမထေရ်
သည် ဘုရားရှင်တရားကို ကြားနာရလျှင် သံဝေဂဖြစ်ကာ ဝိပဿနာ
အားထုတ်၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဝတ္ထုကာမကို အလိုမရှိ
ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

JJ

၄-မေတ္တဇိတ္တေရဂါထာ

ရှေးဦးစွာ ရသေ့ပြု၍ နောက်မှ သာသနာတွင်း ရဟန်းဖြစ်လာသော
မေတ္တဇိမထေရ်သည် ဝိပဿနာကိုပွားများ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သော အခါ
မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

JJ

၅-စက္ခုပါလတ္တေရဂါထာ

မျက်စိကွယ်လျက် ရဟန္တာဖြစ်ရသော သူဌေးသား စက္ခုပါလမထေရ်
သည် မိမိအား လာရောက်ခေါ်သော တူသားမကေ သီလပျက်သဖြင့်
အတူမသွားလို လူမိုက်နှင့် မပေါင်းနိုင်၊ အပော်မလုပ်နိုင်ကြောင်း ရွတ်ဆို
သောဂါထာ ....

JJ

ဆယ့်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၆-ခဏ္ဍသုမနုဇ္ဈေရဂါထာ

ဘုရားရှင် ပါဝါပြည် သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သဒ္ဓါ
အလျောက် ရဟန်းပြုလာသော ခဏ္ဍသုမနုဇ္ဈေရ်သည် ဝိပဿနာ ပွား
များ၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မြတ်လေးပန်း တပွင့်
အကျိုးကို ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၂၃

၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ

ပုဏ္ဏုသာတိမင်းကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုလာသော
တိဿမထေရ်သည် ဝိပဿနာအားထုတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လျှင်
နှစ်ကြိမ်မြောက် ဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၂၄

၈-အဘယတ္ထေရဂါထာ

တန်ဆာဆင်ထားသော မိန်းမကိုမြင်၍ ကိလေသာဝင်ပြီးနောက် သတိ
တရားရလာသော အဘယမထေရ်သည် စိတ်ကိုနှိပ်ကာ ဝိပဿနာကို
ပွားလျက် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရူပါရုံ၏အပြစ်ကို ဖော်ပြ ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာ

.... ၂၅

၉-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ

သဒ္ဓါဘုရားဖြင့် ရဟန်းပြုလာပါလျက် ဆွမ်းခံသွားရင်း မာတုဂါမ၏
သီချင်းသံကြောင့် ဆန္ဒထုတ်ဖြစ်ပေါ်လာသော ဥတ္တိယမထေရ်သည် ဆန္ဒ
ထုတ်ကို ပယ်၍ ဝိပဿနာကို ပွားများလျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်လျှင်
မိန်းမအသံ၏ အပြစ်ကို ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၂၆

၁၀-(ဒုတိယ)ဒေဝသဘတ္ထေရဂါထာ

နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးစဉ် သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းဖြစ်
လာသော ဒေဝသဘမထေရ်သည် ဝိပဿနာကိုပွားများ၍ မကြာခင်
ရဟန္တာဖြစ်လာသောအခါ ဝိမုတ္တိပန်းကိုပန်ဆင်သော ရဟန်းအကြောင်း
ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ

.... ၂၇

ဒေသမဝဂ် ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၁-ကောသမဝဂ်

၁-ဗေလဋ္ဌာနိကတ္ထေရဂါထာ

သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုကာ တောရဆောက်တည်နေပါလျက် ပျင်းရိခြင်း
ကြမ်းထမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့် နေထိုင်သော ဗေလဋ္ဌာနိက
မထေရ်သည် ဘုရားရှင်၏ သြဝါဒကြောင့် သံဝေဂရ ဝိပဿနာကို ပွား၍
မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၄

၂-သေတုစ္ဆတ္ထေရဂါထာ

မင်းအဖြစ်ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုလာသော သေတုစ္ဆမထေရ်သည် ဘုရား
ရှင် တရားတော်ကို နာယူရသည့်အတိုင်း ပရိကမ်ကို အားထုတ်သဖြင့်
ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ လောကဓံကို သည်းမခံနိုင်သူတို့ သမာဓိ မရ
နိုင်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၅

၃-ဗန္ဓုရတ္ထေရဂါထာ

ကိစ္စတခုကြောင့် အခြားသူများနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ထံရောက်၍ တရား
ကို နာရသဖြင့် ရဟန်းပြုသော သူဌေးသား ဗန္ဓုရမထေရ်သည် ဉာဏ်ရင့်
သည့်အလျောက် တရားအားထုတ်ကာ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ တရား
အရသာအကြောင်း ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၅

၄-ခိတကတ္ထေရဂါထာ

အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏ တန်ခိုးကြီးပုံကို ကြားရ၍ ဘုရားရှင်ထံ
ရဟန်းပြုလာသော ခိတကမထေရ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းယူကာ အားထုတ်
သဖြင့် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရူပကာယ၏ပေါ့ပါးပုံကို ဖော်ပြ
ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၅

၅-မလိတဝမ္မတ္ထေရဂါထာ

ပစ္စာဘူတမထေရ်ထံတွင် တရားနာ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာ ပွားများ၍
ရဟန္တာဖြစ်သော မလိတဝမ္မမထေရ်သည် လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားနှင့်
မစလံသေ့ရနေခြင်းဖြင့် မနေသင့်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၅

၆-သုဟေမန္တတ္ထေရဂါထာ

သက်ဆာနဂိုရ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးသော ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားနာ
ရဟန်းပြုလာသော သုဟေမန္တမထေရ်သည် ပိဋကတ် ၃-ပုံဆောင်ခြင်း
ဝိပဿနာပွားခြင်းဖြင့် အဘိညာဉ်ရ ပဋိသမ္ဘိဒါရောက် ရဟန္တာဖြစ်သော
အခါ ပညာရှိသူသာ များစွာမြင်သိနိုင်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၅

အမှတ်ပဉ့်

အကြောင်းအရာ

ဘေမျက်နှာ

၇-ဓမ္မသဝဇ္ဇေရဂါထာ

အိမ်ထုထောင်ခြင်း၏အပြစ် ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးကို မြင်၍ ဘုရားရှင်ထံ တရားနာယူ ရဟန်းပြုသော ဓမ္မသဝဇ္ဇေရဂါထာသည် ဝိပဿနာကို ပွား၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၆

၈-ဓမ္မသဝပိတုဇ္ဇေရဂါထာ

သားရဟန်းပြုသည်ကိုအားကျ သံဝေဂဉာဏ်ထင် ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုသော ဓမ္မသဝပိတုဇ္ဇေရဂါထာသည် ဝိပဿနာကိုပွား၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်လျှင် အသက် ၁၂၀-ရှိမှ ရဟန်းပြုကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၆

၉-သံသရက္ခိတဇ္ဇေရဂါထာ

သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုလာသော သံသရက္ခိတဇ္ဇေရဂါထာသည် သားငယ်ကို မစွန့်ခွာနိုင်သော သမင်မကို မြင်ရာတွင် သံဝေဂရကာ ဝိပဿနာကို ပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် သမင်မဥပမာတင်၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၆

၁၀-ဥသဘဇ္ဇေရဂါထာ

သူကြွယ်မျိုးမှ ရဟန်းပြုလာသော ဥသဘဇ္ဇေရဂါထာသည် တနေ့သ၌ လိုက်ဂူမှအထွက် မိုးဥတုကြောင့် အခက်အလက်သည်ကားနေသောတောကို မြင်ရလျှင် ငါလည်း ဥတုသပ္ပာယ်ကောင်းခိုက် အားထုတ်မည်ဟူသော ဇွဲဖြင့် အားထုတ်ရာ ရဟန္တာဖြစ်လေသဖြင့် မိမိ၏ဥတုသပ္ပာယ်အခြေခံကို ဖော်ပြ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၆

ကောသမဝင် ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်

၁-ဇေန္တုဇ္ဇေရဂါထာ

ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု၍ ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ ဝိပဿနာကို ပွားများသဖြင့် ခိပ္ပါဘိညအဖြစ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရသော ဇေန္တုဇ္ဇေရဂါထာသည် ရဟန်းအဖြစ်ခဲယဉ်းပုံ စသည်ကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၇

၂-ဝစ္စဂေါတ္ထဇ္ဇေရဂါထာ

ဗေဒင်၌ အနှစ်သာရကိုမမြင်၍ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာ ပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်လာသော ဝစ္စဂေါတ္ထဇ္ဇေရဂါထာသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၌ ထောက်ရကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

၃၈

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-ဝနဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ

မိမိသာရမင်းကြီး၏တရားပွဲ၌ သစ္စာတရားဖြစ်ပေါ်၍ ရဟန်းပြုလာသော ဝနဝစ္ဆမထေရ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျောက်တောင်၏မေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၇

၄-အဓိပ္ပတ္တတ္ထေရဂါထာ

နောက်ဆုံးဘဝဖြစ်၍ ဝဋ်မှထွက်ကြောင်းကိုရှာရင်း ဘုရားရှင်ထံတွင် ရဟန်းပြုလာသော အဓိပ္ပတ္တမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို ပွားများ၍ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပွေးမြူခြင်း၏အဖြစ်ကို ဖော်ပြ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၇

၅-မဟာနာမတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်သော်လည်း တရားမရတောင်ထိပ်သို့တက်ကာ “တရားမရလျှင် တောင်ပေါ် ကတွန်းချမည်” ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခြိမ်းချောက် အားထုတ်မှ အရဟတ္တဖိုလ်ရသော မဟာနာမမထေရ်သည် မိမိကိုယ်ကိုခြိမ်းချောက်ရကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၈

၆-ပါရာပရိယတ္ထေရဂါထာ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဘုရားရှင်ကြွလာစဉ် ဘုရားအာနဘော်ကို မြင်၍ ရဟန်းပြုသော ဗေဒပါရာ ပါရာပရိယမထေရ်သည် မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၈

၇-ယသတ္ထေရဂါထာ

ကာမဂုဏ်ကိုထိတ်လန့်ကာ ဘုရားရှင်ထံရောက်လာ၍ သံစွာဒေသနာ နာရသဖြင့် သောတာပန်တည်ဖခင်လိုက်လာသောအခါ ရဟန္တာဖြစ်သော သူဌေးသား ယသမထေရ်သည် ဖော်ဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၈

၈-ကိမိလတ္ထေရဂါထာ

လှပတင့်တယ်သော မိန်းမငယ်အသွင်ကို ရှေးဦးပြု နောက်မှ ဆိုရုပ်နာရုပ် ဖန်ဆင်းပြတော်မူသဖြင့် အလွန်ထိတ်လန့်၍ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာ ပွားများ မကြာမီရဟန္တာဖြစ်သော ကိမိလမထေရ်သည် မိမိထင်မြင်ခဲ့ပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၂၈

၉-ဝဋ်ပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ဆင့်ဆရာဖြစ်ရာမှ တရားတော်ကို နာရသဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော ဝဋ်ပုတ္တမထေရ်သည် ဝိပဿနာပွား၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဘာနန္ဒာမနထရ်အား ပြောကြားသောဂါထာ

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၀-ဣသိဒတ္တဓတ္ထရဂါထာ

စိတ္တသူကြွယ်၏ အဒိဋ္ဌသဟာယဖြစ်၍ သတင်းကြားဖြင့် သျှင်မဟာ
ကစ္ဆည်းထံရဟန်းပြုလာသော ဣသိဒတ္တမထေရ်သည် ဝိပဿနာပွားများ၍
အဘိညာဉ်ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မိမိရရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖော်ပြ
ရွတ်ဆိုသောဂါထာ

....

၂၉

ကေနိပါတ် မာတိကာ ပြီး၏။

၂-ခုကနိပါတ်မာတိကာ

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဥတ္တရဓတ္ထရဂါထာ

သုခိုးဟု အထင်မှားကာ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် သံတံကျင်အလျှိုခံရသော
ဥတ္တရသမဏေသည် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာ၍ စာဓားပြ ဆုံးမ
သည့်အတိုင်း ဝိပဿနာပွားများ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဘဝ
ဟူသမျှ အမြဲမရှိကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

....

၃၀

၂-ပိဏ္ဍောလသဘာရဒ္ဓါဓတ္ထရဂါထာ

ဥတေနမင်း၏ ပုထေဟိတ်သား တာရဒ္ဓါဓေသည် ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်း
ပြု ဝိပဿနာပွား၍ မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်သောအခါ သိဟနာဒ တေဒဂ်ရ
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီးနောက် အာဟာရနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

....

၃-ဝတ္ထိယဓတ္ထရဂါထာ

မိတ်ဆွေကောင်း၏ ကျေးဇူးဖြင့် ဘုရားရှင်ထံတွင် ထဓားနာယူကာ
သစ္စါ၍ ရဟန်းပြုလာသော ဝတ္ထိယ မထေရ်သည် ထဓားကို နားထုတ်၍
မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်သောအခါ စိတ်သည် မျောက်နှင့်တူကြောင်း ရွတ်
ဆိုသောဂါထာများ

....

၃၀

၄-ဂင်္ဂါထိရိယဓတ္ထရဂါထာ

အိန္ဒြိယစွမ်းစွမ်းစွမ်းကြီးစွမ်းစွမ်းစွမ်း ပြုခဲ့မိသည်ကိုသိ၍ သံဝေဂ
ရလျက် ရဟန်းပြုပြီးနောက် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မရမချင်း စကားမပြော
ဆောက်တည်လျက်နေခဲ့ရာမှ အဟူ၍ အထင်ခံရသော ဂင်္ဂါထိရိယမထေရ်
သည် သုံးနှစ်မြောက်ဘဝ အရဟတ္တဖိုလ်ရ၍ မိမိရဟန္တာဖြစ်ရပုံကို ရွတ်ဆို
သောဂါထာများ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၅-အဇိနတ္ထေရဂါထာ

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသဖြင့် လှည့်လည်သွားလာရင်း ဘုရားရှင်ထံရောက်ကာ
ရဟန်းပြု၍ လာသော အဇိနမထေရ်သည် ဝိပဿနာအားထုတ် မကြာမီ
ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ပညာနည်းသူတို့ မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြောင်း ရွတ်ဆို
သောဂါထာများ

..... ၃၁

၆-မေဠဇိနတ္ထေရဂါထာ

ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံတို့၌ အပြီးသို့ရောက် တတ်မြောက်ပြီးနောက် မိဂဒါဝုန်တော
ဘုရားရှင်ထံရောက်လာ၍ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာကို ပွားများကာ ရဟန္တာဖြစ်
သည်တွင် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုမေးသဖြင့် ရဲရင့်စွာ ပြောဆိုပြောကြားသော
ဂါထာများ

..... ၃၁

၇-ရာဇတ္ထေရဂါထာ

အိုကြီးအိုမှ သျှင်သာရိပုတြာထံတွင် ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားများ
ကာ ရဟန္တာဖြစ်လာသော ရာဇမထေရ်သည် အမိုးမရှိသော အိမ်ဥပမာ
ဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

..... ၃၁

၈-သုရာဇတ္ထေရဂါထာ

ရာဇမထေရ်၏ ညီဖြစ်သော သုရာဇမထေရ်သည် အစ်ကိုကြီး၏အတူကို
ယူကာ ရဟန်းပြု တရားအားထုတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရရှိသောအခါတော်
ကုန်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

..... ၃၂

၉-ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ

မသူတော်တို့နှင့် ပေါင်းမိ၍ အကျင့်ပျက်စီးပြီးနောက် သံဝေဂရလာ
ခိုက် ဘုရားရှင်ကြွလာသည်ကိုမြင်ကာ တရားတော်ကိုနာယူ ကြည်ဖြူသဖြင့်
ရဟန်းပြုလာသော ဂေါတမမထေရ်သည် ဝိပဿနာပွားများ ဆင်ခန်းသွား
အဆုံး (ခေါင်းရိတ်အပြီး) တွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိန်းမတို့ထံဖြစ်ကို ရွတ်ဆို
သောဂါထာများ

..... ၃၂

၁၀-ဝေသာဘတ္ထေရဂါထာ

လိစ္ဆဝိမင်းသားဝေသာမထေရ်သည် ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် မကြာမီ
ရဟန္တာဖြစ်လာသောအခါ လူအပေါင်းကို လှည့်စားသော ရဟန်းအ
ကြောင်းနှင့်စပ်၍ သိကြားမင်းအား ပြောကြားသောဂါထာများ

..... ၃၂

ထမုတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

ဟမျက်နှာ

၂-စုတိယဝဂ်

၁-မဟာရုက္ခတ္ထေရဂါထာ

သျှင်သာရိပုတြာ၏ ညီငယ် ရုက္ခသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ နောင်
တော့ထံတွင် ရှင်ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့် မကြာမီ
အဘိညာဉ်ရ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ မိမိ၏ ရရှိသောတရားပြည့်
စုံခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၃

၂-ဇောတိဒါသတ္ထေရဂါထာ

သျှင်မဟာကဿပထံတွင် တရားနာ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုလာသော
ဇောတိဒါသထေရ်သည် ဝိပဿနာပွားများ၍ မကြာမီ ရဟန္တာအဘိညာဉ်
ရဖြစ်သောအခါ ပုဏ္ဏားတို့၏ ပဉ္စာတပ အကျင့်ကို နှိပ်နင်း၍ ထိုပုဏ္ဏား
တို့အား ရဟန်းပြုစေပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ပူးမြော်ပြီး မိမိ၏
မွေးဖွားရာသို့ သွားကာ ကံအကျိုးပေးပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ ....

၃၃

၃-ဟေရညကာနိတ္ထေရဂါထာ

ကောသလမင်း၏ ရွာသူကြီးသား ဟေရညကာနိသည် ဇောတိဒ်
ကျောင်းတော်ခံယူပုံတွင် ဘုရားရှင် တန်ခိုးတော်ကို ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်း
ပြု ဝိပဿနာပွားများ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ အလုပ်အကိုင်၌သာ
မွေ့လျော်သော မိမိညီအား ဆုံးမ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၃

၄-သောမမိတ္တတ္ထေရဂါထာ

ဗေဒပါရဂူဖြစ်၍ ဝိမလမထေရ်ထံ တရားနာ ရဟန်းပြုပြီးလျှင်
သျှင်မဟာကဿပ၏ အဆုံးအမ၌ တည်လျက် ဝိပဿနာပွားများခြင်းဖြင့်
အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်သော သောမမိတ္တမထေရ်သည် ပျင်းရိသော ဝိမလ
မထေရ်ကို ဆုံးမခြိမ်းချောက် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၄

၅-သဗ္ဗမိတ္တတ္ထေရဂါထာ

သဒ္ဓါသဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော သဗ္ဗမိတ္တ မထေရ်သည် တောကျောင်း
မှ ဘုရားရှင်ထံသို့ လာရာလမ်းတွင် မှုဆိုးတို့ထောင်ထားသောကျော့ကွင်း
၌ မိနေသော သမင်ကလေးအတွက် သမင်မကြီး မခွါနိုင်ပုံနှင့် ယောက်ျား
တဦး မီးရှို့ခံရ၍ မြည်တမ်းပုံတို့ကို တွေ့မြင် ထိတ်လန့်ကာ ဝိပဿနာပွား
များ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ အချင်းချင်း နှိပ်စက်ကြပုံကို ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ ....

၃၄

၄၂

ထေရဂါယာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ဗဟုတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၆-မဟာကာဠုတ္တေရဂါယာ

သုသာန်ရတင်ဆောင် မဟာကာဠုမထေရ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရန် ထား
လာသော သူ့သေကောင်အစိတ်အပိုင်းတို့ကို တွေ့မြင်၍ ကိလေသာ ဥပစိ
မဖြစ်စေသင့်ကြောင်း မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမရွတ်ဆိုသောဂါယာများ ...

၃၄

၇-တိဿတ္တေရဂါယာ

ဗေဒပါရဂူဖြစ်၍ လူငယ်ငါးရာတို့ကို ပညာသင်ကြားပေးနေရာမှ
ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ကာ သဒ္ဓါသဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော တိဿမထေရ်သည်
တရားအားထုတ်၍ မကြာမီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လျှင် လာဘ်ပူဇော်
သကာ၏ ရန်သူဖြစ်ပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါယာများ ...

၃၅

၈-ကိမိလတ္တေရဂါယာ

သျှင်အနုရုဒ္ဓါ သျှင်နန္ဒိယတို့နှင့် အတူ ပေါင်းဖော်ဘက်ဖြစ်သော
အသျှင်ကိမိလသည် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရှုပါရုံစသည်၌ မွေ့လျော်မှုကို
စွန့်၍ တရား၌ မွေ့လျော်ပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါယာများ ...

၃၅

၉-နန္ဒတ္တေရဂါယာ

ဘုရားရှင် ညီတော် နန္ဒမထေရ်သည် နေပဒကလျာဏီအတွက်
ရမက်များသော်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဥပါယ်တမျှော်ဖြင့် ဝိပဿနာပွားများ
၍ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဘုရားရှင်ကြောင့် လမ်းမှန်ရောက်ပုံ
ကို ရွတ်ဆိုသောဂါယာများ ...

၃၅

၁၀-သိရိမတ္တေရဂါယာ

မွေးကတည်းက ကြက်စားရေဘိုးပွားခဲ့သော သိရိမထေရ်သည် ဘုရား
ရှင်၏ အာနုသော်ကို ကြိုဆို၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် လာဘ်ပူဇော်မှုကို မငဲ့
ကွက်ဝိပဿနာကိုသာ ကြိုးစားသဖြင့် မကြာမီအဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်၏။
ထိုအခါ ပညာမဲ့သူတို့ ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွတ်ဆို
သောဂါယာများ ...

၃၆

ရတီယဝဂ် ပြီး၏။

၃-ထတိယဝဂ်

၁-ဥတ္တရတ္တေရဂါယာ

ကာဠုကာရာမဘုရားကို ဟောရာ၌ သဒ္ဓါပွားကာ ရဟန်းပြုလာသော
ဥတ္တရမထေရ်သည် ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌နေစဉ် ဝိပဿနာ
ပွားများ၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် သာဓတ္တိပြည်အရောက်
တွင် ရဟန်းများက မေးသဖြင့် ဖြေကြားသောဂါယာများ ...

၃၆

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂-ဘဒ္ဒဇိတ္တေရဂါထာ

ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝ ဘဒ္ဒိယသူဌေး၏ တဦးတည်းသောသား ဘဒ္ဒဇိ
သည် အခြံအရံများနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ထံ တရားနာယူစဉ် အဆင်တန်ဆာ
ဝတ်ဆင်ထားလျက်ပင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ အကယ်၍ ရဟန်းမပြုလျှင်
အသက်ဆုံးရန် (နိဗ္ဗာန်စံရန်) ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းပြု မဟာပနာဒ
ဇာတ်ကိုဟောကာ ရှေးအဖြစ်ကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၆

၃-သောဘိတတ္တေရဂါထာ

ဘုရားရှင်တရားကို နာရ၍ ရဟန်းပြုသော သောဘိတမထေရ်သည်
ဝိပဿနာ ပွားများသဖြင့် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်
အထူး၌ တေဒဂ်ရ၍ ယင်းဉာဏ်၏ အကြောင်း ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍
ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၆

၄-ဝတ္ထိယတ္တေရဂါထာ

သျှင်မဟာကစည်းထံတွင် ရဟန်းပြုခဲ့သော ငယ်မည်ကဏ္ဍမိတ္တအမည်
ရှိခဲ့၍ ပညာနှင့်သူဖြစ်ကာ သူတပါးကိုသာ မှီခိုရသောကြောင့် နွယ်နှင့်
တူသူ ဝလ္လိယဟူ၍ ထင်ရှားသော မထေရ်သည် နောင် ဉာဏ်ရင့်လျက်
ဝိပဿနာ ပွားသောအခါ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ တရားတောင်းစဉ်က
လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၇

၅-ဝိတသောကတ္တေရဂါထာ

ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံတို့၌ တတ်မြောက်ပြီးနောက် ဂိရိဒတ္တမထေရ်ထံမှ သုတ်
အဘိဓမ္မာတို့ကို နိုင်နင်းသော (အသောကမင်း၏ ညီငယ်) ဝိတသောကမင်း
သားသည် မှန်ကြည့်ရင်း တရားရ သံဝေဂဖြစ် တရား နှလုံးသွင်းထု
ချက်ချင်း သောတာပန်တည် ရဟန်းပြု မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သော
အင်္ဂါ မိမိဖြစ်ရပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၃၇

၆-ပုဏ္ဏမာသမတ္တေရဂါထာ

မွေးဖွားချိန်၌ အိမ်ရှိ ခွက်ဟူသမျှ ရတနာတို့ဖြင့် ပြည့်သောကြောင့်
ပုဏ္ဏမာသအမည်ရသော သူဌေးသားသည် သားတယောက် ရပြီးမှ
စွန့်ခွါ ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်ရာ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက်
ကျန်ရစ်သောသား သေဆုံး၍ ဖယားဟောင်းက မြားယောင်းသော်
လည်း လူမထွက်နိုင်ကြောင်း ရွတ်ဆိုဟောကြားသောဂါထာများ ....

၃၈

၇-နန္ဒကတ္တေရဂါထာ

သောကကောဠိဝိသ ရဟန်းပြုသည်ကို အားကျ၍ ရဟန်းပြုသော
နန္ဒကသည် ကိလေသာအားကြီး၍ တရားအားမထုတ်နိုင်၊ နောက်မှ

အထွေထွေအကျဉ်းချုပ် ပြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဝန်ရုံးသော နားကို ပြုကာ ဆုံးမသော ဘုရားထေရ်၏ စကားအရ ဝိပဿနာကို ပွားများအပ်တော်မူ၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၍ အာဇာနည် နားလားဥသဘဗဟုအားလျှောက် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၃၀

၈-ဘုရားထေရ်ဂါထာ

နန္ဒကထေရ်၏အောင်တော် ဘုရားထေရ်သည် သောဏထေရ်ထံမှ တရားနာ၍ ရဟန်းပြုခဲ့သည်အတိုင်း တရားအားထုတ်သဖြင့် မကြာခင် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုအခါ ညီတော်ကို ခေါ်သောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၃၀

၉-ဘာဝုဒ္ဓါဇအိမ်ထောင်ဂါထာ

ဘာဝုဒ္ဓါဇအိမ်ထောင်ကျ၍ သားတယောက်ရရာ ကဏ္ဍိန္ဒအမည်ပေး၊ တက္ကသိုလ်သို့ ပညာသင်လွှတ်သည်တိုင် မဟာထေရ်တပါးထံတွင် ရဟန်းပြု မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ အလည်း ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု ရဟန္တာ ဖြစ် သားရဟန္တာက ဘုရားထံအဖူးလာရာတွင် အပရဟန္တာကို မြင်၍ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမပြီး မေးရာ အပရဟန္တာက ပြန်ပြောသောဂါထာများ

၃၉

၁၀-ကဏ္ဍိန္ဒအိမ်ထောင်ဂါထာ

ဘာဝုဒ္ဓါဇ၏သား ကဏ္ဍိန္ဒသည် သျှင်သာရိပုတြာထံ တရားနာ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွား ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ အရိယမဂ်ခရီးသို့ ဆိုက် ရောက်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၃၉

ထထိယဝတ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁-မိဂသိရတ္ထဂါထာ

လူသေ၏ ဦးခေါင်းရိုးကို တီးခေါက်ခြင်းဖြင့် လားရာဘဝကို သိနိုင် သော မန္တရသု မိဂသိရသည် သာဝတ္ထိပြည် ဘုရားရှင်ထံရောက်လျှင် ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုသူ၏ ဦးခေါင်းရိုးကို ခေါက်စေရာတွင် မသိနိုင်၍ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မဂ်အစဉ် ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ရရှိကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၃၉

၂-မိဂဇာတ္ထဂါထာ

ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံပြည့်စုံပြီးမှ ကာမဂုဏ်ကိုစွန့်၍ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုကာ လှည့် လည်ရင်း ဘုရားရှင်က ရဟန်းပြုလျက် ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် ရဟန္တာ ဖြစ်သော သိဝကမင်းထေရ်သည် တဏှာယောကျ်ားလက်သမားကို မြင်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၄၀

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-ဥပဝါတတ္ထေရဂါထာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ခံယူပွဲ၌ ဘုရားရှင်တန်ခိုးတော်ကို တွေ့မြင်
ကြည်ညိုကာ ရဟန်းပြုသော ဥပဝါတမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို
ပွားများ၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရား၏
အလုပ်အကျွေးဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား လေရောဂါဖြစ်ရာ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏား
အား ရေနှေးလှူရန် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၀

၄-ဣသိဝိနုတ္တေရဂါထာ

သုနာပရန္တတိုင်းသား သူဌေးမျိုး ဣသိဝိနုသည ဓနုကူးကျောင်း
အလှူပွဲတွင် ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကို တွေ့မြင်ကြည်ညို၍ တရားနာ
သောတာပန်ဖြစ်ပြီး လူ့ဘောင်၌နေရာ နတ်သားတိုင်းက ၎င်းကို ဂါထာ
ဖြင့် စောဒနာ၏ ထိုအခါ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၍
နတ်သားစောဒနာသည်အတိုင်း တမန် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၀

၅-သမ္ပုလကစွာနတ္ထေရဂါထာ

ကြောက်မက်ဖွယ် မိုးကြိုးထစ်ချုန်းသည်ကို ဂရုမစိုက် ပမာမထား
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော လိုက်ဂူတွင်း၌ တည်ကြည်သော စိတ်ဖြင့်
တရားအားထုတ်ကာ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်ရသော သမ္ပုလကစွာန
မထေရ်သည် မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်ကာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ဥဒါန်း
ကျူးသောဂါထာများ ....

၄၁

၆-နိတကတ္ထေရဂါထာ

ကောသလတိုင်းသား နိတကသည် ဘုရားရှင်ထံ၌ တရားနာရ၍
သဒ္ဓါပေါက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် တောဝင် တရားအားထုတ်
သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မိမိ၏ မတုန်လှုပ်ကြောင်းကို ဖော်ပြ
ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၁

၇-သောဏပေါဋိရိယပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ဘဒ္ဒိယမင်းသား ရဟန်းပြုသောအခါ စစ်သူကြီးဖြစ်သော ငါသည်
အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းမပြုနိုင်အံ့နည်းဟု အားကျကာ ရဟန်းပြုသော
သောဏမထေရ်သည် အိပ်ကျူးခြင်းကြောင့် တရားထူးမရ ဘုရားရှင်၏
ဩဝါဒကို ကြားရမှ အရှုံးမပေးသောစိတ်ဖြင့် ပွားများမှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်သောအခါ မိမိ၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ဖော်ပြ ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ ....

၄၁

၄၆

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၈-နိဿတတ္ထေရဂါထာ

သာကီဝင်မင်းတို့၏ စစ်ပွဲတွင် ဘုရားရှင်အာနုဘော်ကို မြင်၍ ရဟန်း ပြုကာ ထိုနေ့မှာပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရရှိသော နိဿတမထေရ်သည် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကိုသာ မြော်လင့်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၂

၉-ဥသဘတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင်အာနုဘော်ကိုမြင်၍ ရဟန်းပြုပြီးနောက် သတိမေ့လျော့ ပေါ့တန်စွာ နေမိ၍ မကောင်းသော အိပ်မက် မက်သည်တွင် သံဝေဂရကာ ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သော ဥသဘမထေရ်သည် မိမိ၏ အဖြစ်ကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၂

၁၀-ကပ္ပဋကုရတ္ထေရဂါထာ

မြက်ရောင်းသမားဘဝမှ ရဟန္တာတပါးကို တွေ့မြင်၍ တရားနာယူ သံဝေဂဖြစ်ပွားကာ ရဟန်းပြုပြီးမှ ၇-ကြိမ်လူထွက် ရဟန်းပြန်ဝတ်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် တရားသဘင်၌ အိပ်ငိုက်နေရာ ဘုရားရှင်က ဖိနိပိဆုံးမမှု ဝိပဿနာပွားသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သော ကပ္ပဋကုရမထေရ်သည် ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၂

စတုတ္ထဝဂ် ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ်

၁-ကုမာရကဿပတ္ထေရဂါထာ

ဘိက္ခုနီမင်းသား ကုမာရကဿပသည် ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ ဝိပဿနာ ပွား စာပေသင်ကြားပြီးနောက် မဟာဗြဟ္မာ၏ ပြဿနာတို့ကိုယူကာ ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထား၍ အဖြေကိုမှတ်သားကာ တရားအားထုတ် သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဘုရားရှင်၏ အံ့ဘွယ်ရှိပုံကို ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၄၃

၂-ဓမ္မပါလတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် အဝဇ္ဇီတိုင်း၌ ဖွားမြင်လာသော ဓမ္မ ပါလသည် တက္ကသိုလ်ပြည်မှအပြန် မထေရ်တပါးကို တွေ့မြင် တရားနာ သဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွား၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သော အခါ တနေ့တွင် သာမဏေနှစ်ပါး ပန်းခူးရင်း လိမ်ကျ၍ တန်ခိုးဖြင့် ခံယူ ပြီးနောက် ၎င်းတို့အား ဆုံးမ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၃

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-ဗြဟ္မာလိတ္တေရဂါထာ

ကောသလတိုင်းသား ဗြဟ္မာလိသည် လိမ်မာသောအရွယ်သို့ ရောက်
လျှင် သံဝေဂဉာဏ်ဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူလျက် တောရ
ဆောက်တည်၍ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် ရဟန္တာဖြစ် အဘိညာဉ်ရလျှင်
ဣန္ဒြေစောင့်ထိန်းပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၄၃

၄-ခမာသရာဇတ္တေရဂါထာ

ဗာဝရီပုဏ္ဏား၏တပည့် ရသေ့ဖြစ်၍ အခြားရသေ့များနှင့်အတူ ဘုရား
ရှင်ထံ ရောက်လာကာ ပြဿနာကို လျှောက်ထား ဖြေကြားတော်မူချက်
ဆုံးသောအခါ အရဟတ္တဖိုလ်ရရှိသော မောဃရာဇမထေရ်သည် အကု
သိုလ်ကံကြောင့် ယားနာဖြစ်၍ ကျောင်း၌မနေ လယ်ထဲ၌နေရာ မြတ်စွာ
ဘုရားကမေး၍ ၎င်းကဖြေသောဂါထာများ

၄၄

၅-ဝိသာခပဉ္စာလပုတ္တတ္တေရဂါထာ

ပဉ္စာလမင်းသမီး၏သား ဝိသာခသည် မိမိရွာအနီးသို့ ဘုရားရှင်
ကြွအလာတွင် တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုကာ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ သာဝတ္ထိ
ပြည်ရောက်သောအခါ ဝိပဿနာပွားသဖြင့် မကြာမီ အဘိညာဉ်ရ
ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိအရပ်သို့ ပြန်လာရာ၌ ဓမ္မကထိကအင်္ဂါကို မေးလျှောက်
သဖြင့် ဖြေကြား ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၄၅

၆-စူဠကတ္တေရဂါထာ

နေပါလဆင်ကို ဆုံးမပဲ့၌ ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ကြည်ညို၍ ရဟန်းပြုကာ
ဣန္ဒြေသာလဂုဉ်နေစဉ် မိုးဥတုအကျ ဥဒေါင်းတို့တွန်ကျူးခြင်း ဥတု
သပ္ပာယ်မျှခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် ရဟန္တာ
ဖြစ်သော စူဠကမထေရ်သည် အကျင့်ကောင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်
ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၄၆

၇-အနုပမတ္တေရဂါထာ

အဆင်းလှသဖြင့် အနုပမအမည်ရသော သူကြွယ်သားသည် ကာမဂုဏ်
ကို စွန့်ကာ သာသနာ၌ ရဟန်းပြု တောရဆောက်တည်သော်လည်း
စိတ်ကိုမနှိုင်းပဲရှိနေရာ ဒုလ္လဘတရားဖြင့် စိတ်ကို ဆုံးမ၍ ဝိပဿနာပွား
များမှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့် စိတ်အကြောင်းကို ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ

၄၇

၈-ဝဇ္ဇိတတ္တေရဂါထာ

မိန်းမအတွေ့ကိုမခံနိုင်၍ စွန့်ပစ်ကာ ရဟန်းပြုလာသော ဝဇ္ဇိတမထေရ်
သည် ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် နေ့ချင်းရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မိမိကိုယ်
တိုင် နောင်တဖန်ဖြစ်ဘို့မရှိတော့ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၉-သန္တတစ္ဆေရဂါထာ

သူကြွယ်သား သန္တတသည် အနိစ္စနှင့်စပ်သော ဒေသနာကိုကြားနာ ရ၍ ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ် သောအခါ ရှေးဘဝက ဘုရား၌အမှတ်ရပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၅

ပဉ္စမဝဂ် ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၃-တိကနိပါတ်မာတိကာ

၁-အင်္ဂဏိကဘာရဒ္ဒါဇေတ္တရဂါထာ

ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံတို့၌ တတ်မြောက်ပြီးသော အင်္ဂဏိကဘာရဒ္ဒါဇေတ္တည် ပရိ မိုဠ်ရဟန်းအဖြစ်မှ ဘုရားရှင်ကိုကြည်ညို၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဝိပဿနာ ပွားများသဖြင့် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ယခုမှ မြာဟူဏအစစ် ဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၂

၂-ပစ္စယတ္တေရဂါထာ

ပစ္စယမည်သော မင်းသားသည် ဘုရားရှင်တရားကိုနာရ၍ ရဟန်းပြု ကာ ရှေးကဿပဘုရားလက်ထက်ကကဲ့သို့ ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် ထို ခဏချင်း ဉာဏ်ရင့်ကျက်သည့် အလျောက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ လွန်ကဲသော လုံ့လအကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၂

၃-ဗာကုလတ္တေရဂါထာ

သူဌေးနှစ်ဦး၏ အမွေခံ နှစ်ပေါင်း ရှစ်ဆယ်မျှ လူ့ဘဝ၌နေခဲ့သော ဗာကုလသည် ဘုရားရှင်ထံရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်ရာ ရှစ်ရက်မြောက် တွင် ပရိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၍ အနာကင်းရာ၌ တေဒဂ် ရပြီးနောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးတွင် သံဃာ့အလယ်၌ အဆုံးအမပေးကာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၂

၄-ဓနိယတ္တေရဂါထာ

အိုးထိန်းသည်သား ဓနိယသည် ပုကျာသာတီမင်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြောင်း ကြားရလျှင် သဒ္ဓါတရားဖြစ်ကာ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ကျောင်းအတွက် ဘုရားရှင်ကဲ့ရဲ့တော်မူသည်တွင် သံဃိကကျောင်း၌နေလျက် ဝိပဿနာ ပွားများသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ တရားတခုကိုသာ ပွားများသင့် ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၄၈

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၅-မာတင်္ဂပုတ္တဏ္ဍေရဂါထာ

မာတင်္ဂသူကြွယ်၏သား မာတင်္ဂပုတ္တသည် ပျင်းရိလှသဖြင့် ချမ်းသာ လို၍ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ ဘာဝနာကို အားထုတ် သောအခါ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ပျင်းရိခြင်းကိုကဲ့ရဲ့ လုံ့လ ရှိခြင်းကို ချီးကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၄၇

၆-ခုဇ္ဇသောဘိတဏ္ဍေရဂါထာ

ခါးအနည်းငယ်ကုန်းသော ခုဇ္ဇသောဘိတသည် အရွယ်ရောက်သော အခါ သျှင်အာနန္ဒာထံတွင် ရဟန်းပြု၍ အားထုတ်သဖြင့် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် စရည်းပင်စောင်နတ်လျှောက်သည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ.....

၄၉

၇-ဝါရဏဏ္ဍေရဂါထာ

တောကျောင်းမထေရ်တပါးထံ၌ တရားနာ၍ သဒ္ဓါဖြစ်ကာ ရဟန်း ပြုလာသော ဝါရဏမထေရ်သည် ဘုရားရှင်ထံသို့လာဆုလမ်းတွင် မြွေနှင့် မြွေပါတို့ အချင်းချင်း ကိုက်သတ်ကြသည်ကိုမြင်ကာ သံဝေဂဖြစ်နေစဉ် ဘုရားရှင်၏ဩဝါဒကို ကြားရပြန်သဖြင့် ဝိပဿနာပွားများ ရဟန္တာ ဖြစ် သောအခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၄၉

၈-ဝဿိကဏ္ဍေရဂါထာ

ဘုရားရှင်၏ ယမိုက်ပြာဋိဟာကိုမြင်၍ သဒ္ဓါဖြစ်ကာ ရဟန်းပြုလာ သော ဝဿိကမထေရ်သည် ရောဂါဖြစ်နေရာ ဆေးဆရာကုစားသဖြင့် ရောဂါမှအထတင် သံဝေဂဖြစ် ဝိပဿနာကိုပွား၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာ ဖြစ်သောအခါ ဆွေမျိုးတို့အား မိမိကျေးဇူးပြုပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာ များ.....

၄၉

၉-ယသောဇဏ္ဍေရဂါထာ

တံငါသည်သား ယသောဇသည် တံငါသည်တို့နှင့်အတူ အစီရဝတီမြစ်၌ ကုန်ပစ်ရာ ရွှေအဆင်းရှိသော ငါးကြီးကိုရလျှင် ကောသလမင်းထံပို့ ထိုမှတဆင့် ဘုရားရှင်ထံရောက်လျှင် ကပိလရဟန်းဖြစ်ခဲ့သော ရွှေငါးကြီး အကြောင်းကိုကြားရသဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွား၍ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၅၁

၁၀-သာဋိမတ္တိယဏ္ဍေရဂါထာ

တောကျောင်း ရဟန်းတို့သံတွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသဖြင့် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သော သာဋိမတ္တိယမထေရ်သည် မာရ်နတ် လှည့် စွယ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၅၀

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၁-ဥပါလိဇ္ဇေရဂါထာ

ဝိနည်း တေဒဂ်ရ ဥပါလိမထေရ်သည် ဘုရားရှင်စကားတော်ကို ခံယူ၍ ဝိပဿနာပွားများလျှင် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဥပုသ်ပြုရာ ဝယ် ဩဝါဒပေးသော အနေဖြင့် ရဟန်းကောင်းဖြစ်သူတိုင်း ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ တောင့်တမှုကင်းသင့်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၁

၁၂-ဥတ္တရပါလဇ္ဇေရဂါထာ

ဘုရားရှင်၏ ယမိုက်ပြာဠိဟာကိုမြင်၍ သဒ္ဓါတရားဖြင့် ရဟန်းပြုသော ဥတ္တရပါလမထေရ်သည် နှလုံးသွင်း ချွတ်ချော်၍ ကာမရာဂ ဖြစ်သည်ကို နှိပ်ကွပ်ဆုံးမကာ သံဝေဂဖြစ်ပွား ဝိပဿနာအားထုတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ် သို့ရောက်သည်တွင် မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ရဲရင့်စွာ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၅၁

၁၃-အဘိဘူတဇ္ဇေရဂါထာ

ဝေဠုပုရပြည်ရှင် ဘုရင်အဘိဘူတသည် မိမိပြည်သို့ကြွရောက်လာသော ဘုရားရှင်ကိုပွားမြင်ကာ တရားနာယူ အလှူကြီးပေးပြီးလျှင် အနုမောဒနာ တရားအကျယ်ကိုနာရသဖြင့် ရဟန်းပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော အခါ မိမိ၏ရဟန်းဖြစ်ပုံကို ထင်ရှား ဖော်ပြ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၁

၁၄-ဂေါတမဇ္ဇေရဂါထာ

သာကီဝင်ဖင်းသား ဂေါတမသည် ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ အစည်းအဝေးတွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားများသဖြင့် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုရရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၅၂

၁၅-ဟာဂိုတဇ္ဇေရဂါထာ

ဇာတိမာနဖြင့် သူတပါးကို လူ့ယုတ်များဟူ၍ ခေါ်လေ့ရှိသော ဟာဂိုတသည် ရဟန်းတို့ထံတွင် တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုသော်လည်း လူ့ယုတ် ခေါ်ဆိုခြင်းဝါဒ မပျောက်၊ ဘုရားရှင်ထံရောက်မှ လျော်သောတရားကို နာရ၍ ဝိပဿနာပွားများကာ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်သည်တွင် ငယ်စဉ်က ပြုသင့်သော ကိစ္စကို နောက်မှ ပြုမိခြင်းအပြင်ကိုပြုကာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ....

၅၂

၁၆-ဝိပလဇ္ဇေရဂါထာ

သောမဓိတ္တမထေရ်ကိုအမှီပြု၍ ရဟန်းပြုသော ဝိမလမထေရ်သည် အရာ၏တိုက်တွန်းချက်အရ ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေရာ မကြာခင် ရဟန္တာ ဖြစ်၍ မိမိ၏ ဒာဆွေတော် ရဟန်းအား ဆုံးမသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၅၂

တိကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၄-စတုက္ကနိပါတ်

၁-နာဂသမာလတ္ထေရဂါထာ

သာကီဝင်မင်းသား နာဂသမာလသည် ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုပြီး တခါတရံ ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကာ တနေ့တွင် ဆွမ်းခံသွားစဉ် လမ်းမ၌ ကပဲ့ကို မြင်ရ၍ စိတ္တလေကြောင့် လှုပ်ရှားနေကြသည်ဟု အမှန်ကိုမြင်ပြီး တရားကို ဆင်ခြင်သည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လေရာ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ပြောကြားသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၂-ဘဂုတ္ထေရဂါထာ

အနုပုဗ္ဗါ ကိမိလတို့နှင့်အတူ ရဟန်းပြုလာသော သာကီဝင်မင်းသား ဘဂုသည် တနေ့တွင် ထိန်မိဒ္ဓနိပိဓကသဖြင့် စကြာတွင် လဲကျရာမှ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်၍ ဝိပဿနာပွားများသည်တွင် ရဟန္တာဖြစ်လေလျှင် အပ္ပမာဒ ဖြင့် နေခြင်းကို ဖြေကြား ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၄

၃-သဘိယတ္ထေရဂါထာ

ဝါဒပေါင်းများစွာ တတ်မြောက်၍ အရပ်တကာသို့ လှည့်လည်နေ သော သဘိယပရိဗိုဇ်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဘုရားရှင်ထံရောက်သောအခါ ပြဿနာမေးလျှောက်လျှင် ဖြေကြားတော်မူသည်ကို ကြည်ညို၍ ရဟန်း ပြုကာ ဝိပဿနာပွားများသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ထို့နောက် ဒေဝဒတ်အသင်းသား ရဟန်းများအား ဆုံးမသောအားဖြင့် ရွတ်ဆို သောဂါထာများ ....

၅၅

၄-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ

သာဝတ္ထိပြည်သား နန္ဒကသည် ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာ ပွားများရာတွင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ဘိက္ခုနောဝါဒကတေဒဂ်ရလျက် သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆွမ်းခံစဉ် မယားဟောင်းက ပြုံးရယ်ပြုရာ၌ ခန္ဓာ ကိုယ်၏ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်ပုံကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၅

၅-ဇမ္ဗူကတ္ထေရဂါထာ

ဘဝဝဋ်ဟောင်းကြောင့် မစင်ကိုစား၍ ကျင်ငယ်ရေကို သောက်နေမှ သော ဇမ္ဗူကသည် အရဟတ္တဖိုလ်ရနိုင်သော အခြေခံရှိသည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်တို့ထံတိုင် ကြွလာ၍ တရားဟောသည်တွင် သောတာပန်တည်ပြီး နောက် ဝိပဿနာကို ပွားများသောအခါ ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိအဖြစ်ကို ပြောကြား ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၅၆

အနုပညာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၆-သနကတ္ထေရဂါထာ

ဥဂ္ဂဝေလကဿပ၏တူ သေနကသည် တပေါင်းလနက္ခတ်ပွဲတွင် ဂယာ ဆိပ်၌ ဘိသိက်သွန်းလောင်းနေရာ ထိုအနီးတွင် သီတင်းသုံးလျက် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားထံရောက်ကာ တရားတော်ကို နာရ၍ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားများလျှင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင် လျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ....

၅၆

၇-သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် အသျှင်အာနန္ဒာထံတွင် တရားနာကာ ရဟန်းပြုသော သမ္ဘူတမထေရ်သည် ဝိပဿနာကို ပွားများသဖြင့် ရဟန္တာ ဖြစ်လေရာ ဓမ္မသံဝေဂဖြစ်၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၇

၈-ရာဟုလတ္ထေရဂါထာ

သားတော်ရာဟုလာသည် ဘုရားရှင်ထံတွင် ရဟန်းဖြစ်ကာ သုတ် ပေါင်းများစွာကို နာယူရသည့်အတိုင်း ဉာဏ်ရင့်လျက် ဝိပဿနာကို ပွားများသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၈

၉-စန္ဒနတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင်ထံတွင် ရဟန်းပြုသောအခါ သားတယောက်ရပြီးဖြစ်သော် လည်း သံယောဇဉ်ကို ဖြတ်တောက်လျက် သောတာပန်အဖြစ်မှ ဆက် လက်ကြိုးစား၍ ရဟန္တာဖြစ်လာသော စန္ဒနမထေရ်သည် အဖော်ရဟန်း တို့က သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိပုံကို မေးမြန်းသည့်အတိုင်း ဖြေကြား ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၉

၁၀-ဓမ္မိကတ္ထေရဂါထာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ခံယူပွဲတွင် ကြည်ညို၍ ရဟန်းပြုသော ဓမ္မိက မထေရ်သည် ရုက္ခဓမ္မဇာတ်ကို နာကြားပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရား၏ သြဝါဒဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်၍ တထိုင်ချင်းပင် အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသည့်အတိုင်း ပြန်လည်ရွတ်ဆို သောဂါထာများ ....

၆၀

၁၁-သပ္ပကတ္ထေရဂါထာ

သဒ္ဓါတရားအလျောက် ဘုရားရှင်ထံတွင် ရဟန်းပြုလာသော သပ္ပက မထေရ်သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ အဓကရဏီယဖြစ်ကမ်း သေလာင်္ဂိကျောင်း၌ နေထိုင်ရင်း တရားအားထုတ်၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လာသောအခါ ဆွေမျိုးတို့အား မိမိနေရာကို ညွှန်ကြားသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

အောက်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁-၂-မုဒိတတ္ထေရဂါထာ

မင်းဘေးကို ကြောက်၍ ပြေးလာပြီးလျှင် ရဟန္တာတပါးထံတွင်
နေရင်း ရဟန်းပြုကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်ရသော မုဒိတမထေရ်သည် ရဟန်းအဖော်တို့က မေးမြန်း၍ မိမိ၏
ပဋိပတ်အခြင်းအရာကို ပြောကြားရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၅၉

စတုက္ကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၅-ပဋကနိပါတ်

၁-ရာဇတ္ထေရဂါထာ

ပြည့်တန်ဆာမနှင့် ပျော်ပါးသဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးပြီးနောက် ဘုရား
ရှင်ထံရောက်ကာ တရားတော်ကို နာယူ၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် သုသာန်
စုတင်ဆောက်တည်နေရာ သုသာန်သို့ပစ်လာသော ပြည့်တန်ဆာမရုပ်
အလောင်း၌ အသုဘရွလျက် အရဟတ္တဖိုလ်ရရှိသော ရာဇတ္ထမထေရ်
သည် မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ ....

၆၁

၂-သုဘူတတ္ထေရဂါထာ

သူကြွယ်သား သုဘူတသည် အရွယ်ရောက်လျှင် လူ့အဖြစ်ကို ပယ်ခါ
တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ ရဟန်းပြုပြီးမှ အနှစ်သာရမရှိကြောင်းသိ၍ သျှင်
သာရိပုတြာ သျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်စသည်တို့ ရဟန်းပြုပုံကို မြင်ကာ သဒ္ဓါဖြင့်
ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ဝိပဿနာပါးများ၍ ရဟန္တာဖြစ်သော
အခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၆၁

၃-ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပုရောဟိတ်သား ဂိရိမာနန္ဒသည် ဘုရားရှင်တန်ခိုး
တော်ကိုမြင်၍ ကြည်ညိုသမှု ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကို ပူးမြင်ရန်
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်လာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်
ဘိတ်ကြားသည်ကို ကိစ္စများ၍ မေ့လျော့လျက် အဗ္ဗောကာသိက လွင်
ပြင်၌ နေထိုင်စဉ် ဗိမ္ဗိသာရမင်းက ကျောင်းဆောက်လှူမှု အာဝါသ
လျှောက်ပတ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရွတ်
ဆိုသောဂါထာများ ....

၄-သုပနတ္ထေရဂါထာ

သူကြွယ်သား သုပနသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ဦးရိုးဖြစ်သူ
ရဟန္တာက ရဟန်းပြုစေကာ စရိုက်အားလျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေး၍

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

အားထုတ်သည်တွင် ဈာန်လေးပါးနှင့် အဘိညာဉ်ငါးပါးကို ရပြီးနောက်
ဝိပဿနာသို့တက်၍ အားထုတ်စေသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ရာ တနေ့
သ၌ ဦးရီးရဟန္တာထံအရောက် ရရှိသောမဂ်ဖိုလ်ကို မေး၍ ဖြေကြား
လျှောက်ထားသောဂါထာများ

....

၆၂

၅-ဝဗုတ္တေရဂါထာ

သူကြွယ်သား ဝဗုသည် အမိဖြစ်သူက ရှေးဦး ဘိက္ခုနီမပြု ရဟန္တာ
ဖြစ်ပြီးမှ သားဖြစ်သူကိုလည်း ရဟန်းပြုစေရာ ဗဟုဿတ မေ့ကထိက
ဖြစ်လျှင် မယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရန် သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံမျှဖြင့် သွားသည်ကို
မယ်တော်က စောဒနာသဖြင့် သံဝေဂရရှိကာ ဝိပဿနာကို ပွားများ၍
ရဟန္တာဖြစ်သည်တွင် မယ်ဘော်၏ သြဝါဒပြည့်စုံခြင်းကို အရင်းပြုကာ
ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

....

၆၃

၆-နဒိကဿပတ္တေရဂါထာ

နေရဉ္စုတုမြစ်ကမ်းအနီးတွင် သင်ခမ်းဆောက်လုပ်နေထိုင်သော နဒိ
ကဿပသည် ဘုရားရှင်ကြွလာ၍ ပရိသတ်နှင့်တကွ ဟေံဘိက္ခုရဟန်း
ဖြစ်ပြီးနောက် အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ကို နာကြားရသည်တွင် ရဟန္တာ
ဖြစ်လေ၏။ နောက်အခါ မိမိ၏ပဋိပတ်ကိုဆင်ခြင်လျက် အယူမှားကိုပယ်ခွါ
ပြီးကြောင်း ပြောကြားရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

....

၆၄

၇-ဂယာကဿပတ္တေရဂါထာ

ဂယာအရပ်၌နေသော ဂယာကဿပသည် ဘုရားရှင်ကြွလာ၍ ပရိသတ်
နှင့်တကွ ဟေံဘိက္ခုဖြစ်ပြီးနောက် အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ကို နာကြား
သည်တွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိ၏ပဋိပတ်ကိုဆင်ခြင်ကာ မကောင်းမှုမျှောပစ်
ခြင်းကို ပြောကြားသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

....

၆၅

၈-ဝက္ကလိတ္တေရဂါထာ

ပုဏ္ဏားမျိုးဝက္ကလိသည် အရွယ်ရောက်၍ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရသည်
တွင် အမြဲဖူးမြင်ရအောင် ရဟန်းပြုကာ ဘုရားရှင်ကို အမြဲကြည့်ရှုနေလေ
ရာ ဘုရားရှင်က တရားကိုမြင်မှ ငါဘုရားကိုမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောပြော
သဘောကျလျက် ဝိပဿနာကို အဆင့်ဆင့်ကြိုးစား၍ ရဟန္တာဖြစ်သော
အခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

....

၆၅

၉-ဝိတသေနတ္တေရဂါထာ

ဆင်ဆရာသား ဝိတသေနသည် ဦးရီးတော်နှစ်ယောက် ရဟန်းပြု
သကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုလျက် ဦးရီးတော်တို့ထံတွင် ရဟန်းပြုကာ
ဆုံးမတော်မူသည့် အတိုင်း ဝိပဿနာ ပွားများ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

၁၁၂၀

ရောက်သောအခါ စိတ်ယုတ်ကို ပိနှိပ်ထားပုံ အခြင်းအရာဖြင့် ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ

၁၀-ယသဒတ္တတ္ထေရဂါထာ

မလ္လမင်းသား ယသဒတ္တသည် သဘိယပရိမိုဇ်နှင့်အတူ ခရီးလှည့်လည်
ရင်း ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်လျှင် သဘိယပရိမိုဇ်က မေးလျှောက်ပြစ်တင်
မည်ဟူသော စိတ်အကြံကို ဘုရားရှင်သိတော်မူသဖြင့် သဘိယသုတ္တန်ကို
ဟောပြောဆုံးမတော်မူသည်တွင် သံဝေဂရရှိလျက် ရဟန်းပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ရောက်သောအခါ ပညာမဲ့သူတို့ သူတော်ကောင်းတရားမှ ဝေးပုံကို
ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၆၆

၁၁-သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဂါထာ

တကုဋေတန် နားချောင်းကိုဝတ်ဆင်သဖြင့် ကုဋိကဏ္ဍသောဏမည်
သော သူဌေးသားသည် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးနောက် ဂန္ဓကုဋိတခု
အတွင်း ဘုရားရှင်နှင့်အတူ နေခွင့်ရရှိလျက် ဘုရားရှင်တိုက်တွန်းချက်အရ
အဋ္ဌကဝဂ် ၁၆-သုတ်ကို ရွတ်ဆိုပြခြင်းဖြင့် သာဓုခေါ်တော်မူကာ ဥဒါန်း
ဂါထာအဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ နောက်အခါ မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်
လျက် ဥဒါန်းကျူးရင့်သောဂါထာများ

၆၇

၁၂-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ

ပုဏ္ဏားမျိုး ကောသိယသည် သျှင်သာရိပုတြာထံ မပြတ်ဆည်းကပ်
လျက် တရားနာ၍ ရဟန်းပြုကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သည်တွင် မကြာမီ
ရဟန္တာဖြစ်လေလျှင် မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ သူတော်ကောင်းကိုမှီဝဲ
ခြင်း၏အကျိုးကို ချီးမွမ်းသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၆၇

ပဉ္စကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၆-ဆက္ကနိပါတ်

၁-ဥရုဝေလကဿပတ္ထေရဂါထာ

ဥရုဝေလကဿပသည် ဥရုဝေလတော၌ တပည့်ရသေ့ငါးရာနှင့်နေစဉ်
ဘုရားရှင်ကြွလာဆုံးမ၍ တပည့်များနှင့်အတူ ဟေဘိက္ခုရဟန်းဖြစ်လျက်
အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ကို နာကြားပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီး
နောက် မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ရဲရင့်စွာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၆၉

၂-တေကိစ္ဆကာရိတ္ထေရဂါထာ

အပ ဖြစ်သူကို စန္ဒဂုတ်မင်းက အချုပ်ထောင် ချထားရာတွင်
တိမ်းရှောင်ကာ သာဏဝါသိမထေရ်ထံတွင် ရဟန်းပြုသော ပုဏ္ဏားသား

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

တေကိစ္စကာရီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နေစဉ် မာရ်နတ်လာရောက် ဖျက်ဆီးသော်လည်း ဂုဏ်တော်ကိုဆင်ခြင် ဝိပဿနာတင်၍ အားထုတ် သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသောအခါ မာရ်နတ်နှင့် အပြန် အလှန် ပြောဆိုပုံ ဖော်ပြသောဂါထာများ

၆၉

၃-မဟာနာဂဏ္ဍေရဂါထာ

ပျားရည် ကုန်သည့်သား မဟာနာဂသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင် အဉ္စနတော၌ သီတင်းသုံးစဉ် ဂဝမ္ပတိ မထေရ်၏ တန်ခိုးတော် မြင်၍ ကြည်ညိုကာ ရဟန်းပြုလျက် ထိုမထေရ် အဆုံးအမ၌ တည်ပြီးလျှင် ဝိပဿနာပွားသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်း တို့ကို ဆုံးမသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၇၀

၄-ကုလ္လဏ္ဍေရဂါထာ

ရာဂစရိုက်အားကြီးသော ကုလ္လမထေရ်သည် သူသာန်၌ အမြဲလှည့်လည် ရန် ဘုရားရှင် ညွှန်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံသော်လည်း ရာဂမငြိမ်းဖြစ်နေသဖြင့် ဘုရားရှင်က အသုဘရုပ်အသွင် ဖန်ဆင်း၍ ပြတော်မူမှ ရာဂကင်းကွာ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ် ကို ဆင်ခြင်ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၇၁

၅-မာလုကျပုတ္တဏ္ဍေရဂါထာ

မာလုကျပုတ္တသည် ပရိဗိုဇ်တို့ထံတွင် ရှေးဦး ရဟန်းပြု၍ ဘုရားရှင် တရားကိုနာရမှ သာသနာတွင်း ရဟန်းပြုလျက် ဝိပဿနာ ပွားများရာ မကြာခင် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ဆွေမျိုးတို့က လူထွက်ရန် ဥစ္စာဖြင့် ဖြားယောင်းကြသည်တွင် ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်၍ ရွတ်ဆို သောဂါထာများ

၇၂

၆-သပ္ပဒါသဏ္ဍေရဂါထာ

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ ပုရောဟိတ်သား သပ္ပဒါသသည် ဆွေတော်မျိုး တော်တို့ အစည်းအဝေး၌ သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ကာ ရဟန်းပြု၍ တရားအား ထုတ်သော်လည်း သမာဓိမရနိုင်၍ သင်ဇုန်းဓားဖြင့် လည်ပင်းလီးရန် ကြံ ရွယ်ခဲ့ပြီးမှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်တွင် ပြန်ကြားရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၇၂

၇-ကာတိယာနဏ္ဍေရဂါထာ

ကာတိယာနမထေရ်သည် ရဟန်းတရားကိုအားထုတ်ရင်း အိပ်ငိုက် သဖြင့် မြေပေါ်သို့ လဲကျသည်ကို ဘုရားရှင်သိ၍ ကြွလာပြီး ကောင်းကင် မှ သတိပေးတော်မူသည်တွင် သံဝေဂဖြစ်ပျိုး အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရရှိသော အခါ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၇၃

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၈-မိဂဇာလတ္ထေရဂါထာ

ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၏သား မိဂဇာလသည် ကျောင်းသို့ အစဉ်
မပြတ်သွား၍ တရားနာရသဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသည်တွင်
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၇၄

၉-ပုရောဟိတပုတ္တဇေန္တတ္ထေရဂါထာ

မာနကြီးသော ပုရောဟိတ်သားဇေန္တသည် “ဘုရားရှင်ကစကားပြော
မှ ငါပြောမည်” ဟု စိတ်ဖြစ်နေသည်ကို ဘုရားရှင်သိရှိ၍ မာနမကောင်း
ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်တွင် သတိတရားရ မာနကျကာ တရားတော်ကို
နာယူပြီး ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ပြောကြား
သောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၇၅

၁၀-သုမနတ္ထေရဂါထာ

အနောတတ်အိုင်နေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ နဂါးကို ဆုံးမနိုင်သော ခုနစ်နှစ်ရွယ်
သုမနသာမဏေသည် ၎င်းအား ဘုရားရှင်ချီးကျူးမိန့်ကြားတော်မူသည့်
အတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၇၆

၁၁-နာတကမုနိတ္ထေရဂါထာ

ပုဏ္ဏားမျိုး နာတကသည် ရှေးဦးစွာ ရသေ့ပြုကာ တောအရပ်၌ ကြိတ်
ဆန်ကိုစား မီးကိုလုပ်ကျွေးလျက်နေစဉ် သူ၏ ဥပနိဿယကို ဘုရားရှင်
မြင်တော်မူသဖြင့် ကြွလာ၍ တရားဟောတော်မူသည်တွင် ရဟန်းပြု၍
ရဟန္တာဖြစ်၏။ နောက်အခါ လေရောဂါနိပ်စက်ခြင်းကို ခံနေရဆဲ ဘုရားရှင်
ကြွလာကာ မေးမြန်းတော်မူသဖြင့် ဖြေကြား လျှောက်ထားသော
ဂါထာများ ....

၇၆

၁၂-ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ

ကောသလမင်း၏သားတော် ဗြဟ္မဒတ္တသည် ဇေတဝန်ကျောင်း
ပူဇော်ပွဲတွင် ဘုရားရှင် တန်ခိုးတော်ကို မြင်၍ ကြည်ညိုကာ ရဟန်းပြု
ပြီးနောက် ဝိပဿနာ ပွားသဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် အဘိညာဉ်ရ၏။ သူ
တပါးက မည်သို့ပင် ဆဲရေးသော်လည်း သည်းခံလျက် လူများအား ဆုံးမ၍
နောက်ဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမကာ ရဟန္တာဖြစ်သည်တွင် ပြန်
လည် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ။ ....

၇၆

၁၃-သီရိမဏ္ဍတ္ထေရဂါထာ

သီရိမဏ္ဍမထေရ်သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဥပုသ်ပြုပါတီမောက်ပြုစဉ် တရား
အတိုင်းပြုလုပ်ခြင်း၏ ချမ်းသာနိုင်ပုံကို ဆင်ခြင်လျက် သာသနာတော်၏

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

စင်ကြယ်ခြင်း၌ ကြည်ညိုစိတ်ထားဝိပဿနာပွားသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ် သို့ ရောက်လေလျှင် မိမိ၏ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ကြည်လင်သော စိတ် ထားဖြင့် ရဟန်းတို့အား ဆုံးမသောဂါထာများ .... ..

၇၇

၁၄-သဗ္ဗကာမိတ္ထေရဂါထာ

ဝေသာလီမင်းမျိုး သဗ္ဗကာမိသည် အိမ်ယာကိုစွန့်ခွါ၍ သျှင်အာနန္ဒာ ထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ သျှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ဝေသာလီပြည် ဆွေမျိုးအိမ် သို့ ရောက်သောအခါ မယားဟောင်းက ဖြားယောင်း၍ ကိလေသာဖြစ် ပေါ်လာသော်လည်း တရားဖြင့် ဆုံးမ သုသာန်သို့သွားကာ ဝိပဿနာ ပွားသည်တွင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ယောက္ခမ ဖြစ်သူက သမီးကလေးကို ပြု၍ လူထွက်ရန် အကြောင်းပြသော်လည်း ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်မှုမရှိ ကြောင်း ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ .... ..

၇၈

ဆန္ဒနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၇-သတ္တကနိပါတ်

၁-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ

သူဌေးသားသုန္ဒရသမုဒ္ဒသည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဝိပဿနာပွားလျက် နေ့စဉ် အမိဖြစ်သူက လူထွက်စေလိုသဖြင့် ပြည့်တန်ဆာမတဦးကို လှူ၍ ဖြားယောင်းစေ၏။ သို့ရာတွင် ကိလေသာကို အလိုမလိုက် ဂရုစိုက်ကာ ဘာဝနာကို ကြိုးစားသည်တွင် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပြည့်တန် ဆာမနှင့် အပြန်အလှန် ပြောကြားဟန် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ .... ..

၇၉

၂-လက္ခဏကဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ

လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ (အရပ်ပုကူသောဘဒ္ဒိယ) မထေရ်သည် ဗဟုဏှတ ဓမ္မကထိကဖြစ်လျက် သာယာသောအသံဖြင့် တရားဟောနိုင်၏။ ထနေ့ သ၌ လမ်းသွားရင်း ပြည့်တန်ဆာမတယောက်က ပြုံးရယ်သည်တွင် သွား ရိုးကိုကြည့်ကာ ဝိပဿနာပွား၍ အနာဂါမ်တည်၏။ နောက် ဣယဂတာ သတိကို ပွားများ သျှင်သာရိပုတြာ၏ ဩဝါဒတရားအတိုင်း အားထုတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သဖြင့် မိမိ၏ပဋိပတ်ကို ဖော်ပြရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ .... ..

၈၀

၃-ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ

သိကြားမင်း၏အမိန့်အရ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်လာသောဘဒ္ဒသည် ၇နှစ် အရွယ်တွင် မိဘများက တန်ဆာဆင်၍ ဘုရားရှင်ထံ အပ်နှံလျှင်

မာတိကာ

ထုတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သျှင်အာနန္ဒာအား လွဲအပ်၍ ရှင်ပြုစေရာ အကျဉ်းမျှ သင်ကြားပေးသော
ဝိပဿနာဖြင့် ကြီးစား၍ နေမဝင်မိပင် အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်သဖြင့်
မိမိ၏အကြောင်းအရာကို ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ၈၀

၄-သောပါကတ္တေရဂါထာ

နိမိကျသောအမျိုး၌ ဖြစ်ရသော သောပါကသည် လေးနှစ်အရွယ်က
အဖဆုံး၍ ဘထွေးဖြစ်သူ၏လက်တွင် ကြီးပွားရ၏။ ၇-နှစ်အရွယ်တွင်
ဘထွေးက ၎င်းသားနှင့်မတည့်၍ သူသာန်တွင်ပစ်ထားရာ ဘုရားရှင်က
ကြုံရောက်တရားပြသဖြင့် သောတာပန်ဖြစ် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရောက်
နောက်တနေ့ မိခင်အရင်းလိုက်လာသည်တွင် တရားဟောပြ ဆုံးမသည်ကို
ကြားနာရလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကာ ပုစ္ဆာအမေးအဖြေဖြင့်
ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၍ မိမိ၏ အဖြစ်ကို ဖော်ပြ ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ ၈၁

၅-သရဘင်္ဂတ္တေရဂါထာ

မြားမြက်များကိုနုတ်ယူ၍ ကျောင်းသင်ခမ်းလုပ်သောကြောင့် သရ
ဘင်္ဂအမည်ရသော အနုဘိလက္ခိတရသေ့ထံသို့ ဘုရားရှင်ကြွလာ၍ တရား
ဟောသည်တွင် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွား၍ မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။
ထိုအခါ လူအများက “ရသေ့ဖြစ်တုန်းကကံသို့ ကျောင်းကို ပြုပြင်ဦး
မည်လား”ဟု မေးကြသည်တွင် ထိုသို့ မပြုပြင်တော့ကြောင်း သစ္စာ
လေးပါးကို မြင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ၈၂

သတ္တကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်

၁-မဟာကစ္စာယနတ္တေရဂါထာ

စက္ကပဇ္ဇောတမင်း၏ ပုရောဟိတ်သား ကစ္စာယနသည် အဖကွယ်လွန်
သောအခါ ပုရောဟိတ်ရာထူးကိုရ၏။ ဘုရင်က ဘုရားပွင့်တော်မူကြောင်း
ကြားရ၍ ဘုရားထံ သွားရောက်ပင့်ဆောင်ရန် ပုရောဟိတ်ကို လွတ်လေ
ရာ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာရ၍ တရားအဆုံးတွင် အဖော်ခုနစ်ဦး
နှင့်တကွ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ....

၂-သိရိမိတ္တတ္တေရဂါထာ

သူကြွယ်သားသိရိမိတ္တသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ဓနုပါလဆင်ကို
ဆုံးမတော်မူရာ၌ ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသည်တွင်

၆၀

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ တနေ့သ၌ ပါတိမောက်ပြခြင်းငှါ နေရာသို့ တက်၍ ယပ်ကီကိုင်ကာ ရဟန်းတို့အား မြင့်မြတ်သောဂုဏ်များကို ဝေ ဘန်ဖော်ပြရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၈၅

၃-မဟာပန္နကထေရဂါထာ

မဟာပန္နကထေရ်သည် ယောနိသောမနသိကာရဖြင့် တရားအား ထုတ်ကာ အရူပဈာန်လေးပါးကိုရလျက် ဝိပဿနာပွား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ဈာန်ချမ်းသာ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်စေလျက် မိမိ၏ပဋိပတ်ကိုဆင်ခြင်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရဲရင့်စွာ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၈၆

အဋ္ဌကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၉-နဝကနိပါတ်

၁-ဘူတထေရဂါထာ

သာကေတမြို့တံခါးရွာ သူဌေးကြီးသား ဘူတသည် သာကေတမြို့ ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသော ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်ကာ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုပြီးနောက် အကေရဏီယမြစ်ကမ်းရှိ လိုဏ်၌ နေ ထိုင်လျက် ဝိပဿနာပွားသည်တွင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၍ ဆွေမျိုး များက သာကေတမြို့၌နေရန် တောင်းပန်သောအခါ မိမိ၏ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကြောင်း ဖော်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၈၇

နဝကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၀-ဒသကနိပါတ်

၁-ကာဠုဒါယိထေရဂါထာ

ဘုရားရှင်ဖွားဘက်တော် ကာဠုဒါယိသည် ဘုရားရှင်ကို ရာဇဂြိုဟ် ပြည်မှ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ရောက်အောင် အပင့်သွားရာတွင် တရားဟော ချိန်၌ ရောက်သွား၍ ပရိသတ်အစွန်က တရားနာရင်း မိမိပရိသတ်နှင့် တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ဖော်ဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူရန် ခရီးလမ်း ဖော်ပြကာ ချီးကျူးရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၈၉

၂-ကေဝိဟာရိယထေရဂါထာ

အသောကမင်းကြီး၏ညီငယ် အိမ်ရှေ့မင်းတိဿသည် တောလည်သွား စဉ် ယောနကမဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်ကို ဖူးမြင်ရ၍ အားကျကြည်ညိုလျက်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ရဟန်းပြုရန် နောင်တော်ထံ ခွင့်တောင်းကာ ရဟန်းချမ်းသာကို တောင်တခဲ၏။ မကြာမီ ယောနုကမဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ထံတွင် ရဟန်းပြု၍ တောသို့ဝင်ကာ ရဟန်းတရား အားထုတ်သည်တွင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိသဘောထားကို ပြောကြားရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၉၀

၃-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ

မဟာကပ္ပိနမင်းသည် လောက၌ ဘုရားပွင့်ကြောင်း သတင်းကောင်းကို ကြားရသဖြင့် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ သွားရောက်ကာ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းအနီးတွင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့လျက် တရားတော်ကို နာရသောအခါ အမတ်တထောင်နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ဟေံဘိက္ခု ရဟန်းချည်း ဖြစ်ကြရာတွင် မဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို ဘိက္ခုသြဝါဒတေဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူရာ တနေ့သ၌ ဘိက္ခုနိမတို့အား ဆုံးမဟောကြားသော ဂါထာများ ....

၉၁

၄-စူဠပန္နကတ္ထေရဂါထာ

မဟာပန္နက၏ညီ စူဠပန္နကသည် ဂါထာတပုဒ်ကို လေးလသင်ကြားသော်လည်း မရနိုင်၍ နောင်တော်က နှင်ထုတ်ရာ ငိုကြွေးနေဆဲ ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့၍ ရဇောဟရဏံ ရွတ်စေခြင်းဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းအရာ၌ တေဒဂ်ထူးခြင်း ခံရ၏။ တနေ့သ၌ ရဟန်းတို့က အဘယ်သို့ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိပါသနည်းဟု မေးသည်တွင် ဖြေဆိုသော ဂါထာများ ....

၉၂

၅-ကပ္ပတ္ထေရဂါထာ

မဂဓတိုင်း ပဒေသရာဇ်မင်း ကပ္ပသည် ကာမဂုဏ်တို့၌ အလွန်တပ်မက်နေရာ ဘုရားရှင်က အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် ကျွတ်တမ်းဝင်မည်ကို မြင်တော်မူ၍ ကြွလာလျက် ကောင်းကင်မှ အသုဘကထာကို ဟောပြုသည်တွင် အသုဘထင်မြင်သဖြင့် ရဟန်းပြုရန် တောင်းပန်သည့်အတိုင်း ခေါင်းရိတ်စေရာ သင်ဓုန်းအဆုံး၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၉၅

၆-ဝဏ်န္တပုတ္တဥပသေနတ္ထေရဂါထာ

နာလကရွာသား ဥပသေနသည် မေဒင်ကျမ်းကို သင်ယူပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံရောက် ရဟန်းပြုကာ တဝါမျှ မရသေးပဲ ဆရာပြုသည်ကို ဘုရားရှင် ကဲ့ရဲ့တော်မူသဖြင့် ပရိသတ်ကို မှီ၍ ချီးမွမ်းခံရအောင် ကျင့်မည်ဟူသော ကြံရွယ်ချက်ဖြင့် ဝိပဿနာ ပွားများရာ မကြာခင် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ သမန္တပါသာဒိကအရာ၌ ထေဒဂ်ရပြီးနောက် အခါ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

တပါး ကောသမ္ပိရဟန်းများ ကျွဲပြားရာ ရဟန်းတပါးက ဤအကဲ့ကို မည်
သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သည်တွင် မိမိ၏ ပဋိပတ်အစဉ်ကို
ပြောပြသော ဂါထာများ

....

၉၅

၇-(အပရ)ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ

ဥဒ္ဓိစ္စပုဏ္ဏားမျိုး ဂေါတမသည် ဘုရားမပွင့်မီကပင် ဗေဒပါဂုဏ်ဖြစ်လျက်
ဝါဒစစ်ထိုးရန် လှည့်လည်နေဆဲ ဘုရားပွင့်လာရာ အခါတပါး လောဝန်
ကျောင်းတော် ပူဇော်ပွဲတွင် ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်
တောင်းရာ ပိဏ္ဏာစာရိကရဟန်းတပါးအား ရဟန်းပြုပေးရန် လှုံ့ဆော်
သဖြင့် ခေါင်းရိတ်အပြီးတွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ဆွေမျိုးထို့က
“လောက၌ အဘယ်ဝါဒသည် သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါ
သနည်း”ဟု မေးလျှောက်သောအခါပြန်ကြားရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ ....

၉၆

ဒသကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၁-ကောဒသနိပါတ်

၁-သံကိစ္စတ္ထေရဂါထာ

အမိအလောင်းကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာမှ အသက်မသေပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သော
သံကိစ္စသည် ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဖြစ်ခဲ့ရပုံကို သံဝေဂ
ရ၍ သျှင်သာရိပုတြာထံ၌ ရှင်ပြု တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးကာ
ခေါင်းရိတ်အပြီးတွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ခိုးသား
ငါးရာတို့ လက်ထည်းရောက်သော်လည်း အသက်မသေ ကျန်ရစ်ရပြန်၏။
အခါတပါး ဥပါသကာတယောက်က အသျှင်၏ အနီးတွင် ပြုစုလုပ်ကျွေး
နေထိုင်လိုပါကြောင်း တောင်းပန်သည်တွင် ပြန်ကြားရွတ်ဆိုသော
ဂါထာများ

....

၉၇

ကောဒသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၂-ဒ္ဓါဒသကနိပါတ်

၁-သီလဝတ္ထေရဂါထာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏သားတော် သီလဝသည် နောင်တော်အဇာတသတ်
က သတ်လိုသဖြင့် အမုန်ယစ်သောဆင်ပေါ် သို့တင်၍ သတ်စေသော်လည်း
မသေ၊ ထိုအခြင်းအရာကို ဘုရားရှင်မြင်တော်မူ၍ သျှင်မောဂ္ဂုဏ္ဍာန်ကို

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ခေါ်ယူစေရာ ဆင်နှင့်တကွ မင်းသား၊ ရောက်လာ၍ ဆင်ပေါ်မှဆင်းကာ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးလျက် တရားတော်ကို နာရလျှင် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွား များလျှင် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထို့နောင် ကောသလတိုင်း၌ နေစဉ် အဇာတသတ်က အာဏာသားတို့ကို လှတ်၍ သတ်စေပြန်ရာ အာဏာသား တို့လည်း မထေရ်၏ တရားကို နာရ၍ အားလုံး ရဟန်းပြုကြသည်တွင် ထိုရဟန်းတို့အား ဟောကြားသော ဂါထာများ ....

၁၀၀

၂-သုနိတတ္ထေရဂါထာ

ရှေးက ၀စီကံကြောင့် သူတပါး၏ အညစ်အကြေးကို စွန့်ရသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရသော သုနိတသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဥပနိဿယရှိသူဖြစ်၍ အမှိုက်ကျုံးနေဆဲ ဘုရားရှင် ကြွလာ၍ ခေါ်တော်မူလျှင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရဟန်းပြုသည်တွင် ဖော်ဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ် ခံယူလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ရာ သမာပတ်ရှစ်ပါး အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့နှင့် တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအသျှင်ထံသို့ သိကြားဗြဟ္မာတို့ ချဉ်းကပ် ရှိခိုးကြ၏။ အခါတပါး ရဟန်းများက “အဘယ်အမျိုးမှ အဘယ်သို့ ရဟန်းပြု၍ အဘယ်သို့ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိုးထွင်း၍ သိသနည်း”ဟု မေးကြရာ ပြန်ကြားဖြေဆိုသောဂါထာများ ....

၁၀၁

ဒွါဒသကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသနိပါတ်

၁-သောဏကောဋိဝိသတ္ထေရဂါထာ

စမ္မာမြို့ဥသဘသူဌေးသား သောဏသည် အလွန်နူးညံ့၍ ပြာသာဒ် ၃-ဆောင်၌ နတ်သားကဲ့သို့ စည်းစိမ်ခံစားနေရာမှ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ အမိန့်ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့လာရာတွင် ဘုရားရှင်ထံရောက် တရားတော်နာယူ၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် တမာပင်တော၌ တရားကို အပြင်းအထန်အားထုတ် သော်လည်း တရားမရနိုင် လူထွက်တော့မည်ဟု အကြံပြုနေဆဲ ဘုရားရှင် ကြွလာ၍ စောင်းဥပမာဖြင့် အညီအမျှကျင့်ရမည့်အကြောင်း ဟောတော် မူမူ အညီအမျှ အားထုတ်သည်တွင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျုံးသောဂါထာများ ....

၁၀၃

တေရသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၄-စုဒ္ဓသကနိပါတ်

၁-ခဗိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဂါထာ

ရှားတောနေ သျှင်ရေဝတသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မကြာမကြာ ဘုရားရှင်နှင့် သာဝကကြီးတို့ထံ လာရောက်ဆည်းကပ်လေ့ရှိရာ အရွယ် ကြီးရင့်သောအခါလည်း လာလေ့ရှိသည့်အတိုင်း တနေ့သ၌ သာဝတ္ထိပြည် သို့အလာ မြို့နှင့်မနီးမဝေး တောအုပ်၌နေထိုင်ဆဲ မြို့တွင်းမှ ခိုးယူလာသော သူခိုးကို လိုက်လံဖမ်းဆီးကြသူတို့သည် မထေရ်အနီး၌ ပစ်ချခဲ့သော ဥစ္စာ ထုပ်ကိုတွေ့၍ မထေရ်ကို ဖမ်းဆီးကာ ဘုရင့်ရွှေမှောက်သို့ ပို့ကြသည်တွင် မထေရ်ကိုလွှတ်စေ၍ စစ်ဆေးသောအခါ ပြန်လည်ဖြေဆိုသောဂါထာများ

၁၀၅

၂-ဂေါဒတ္ထတ္ထေရဂါထာ

လှည်းကုန်သည်မျိုး၌ဖြစ်ရသော ဂေါဒတ္ထသည် လှည်းဖြင့် ကုန်သွယ် သွားရင်း ဝန်မရုန်းနိုင်၍ လဲကျသော နွားကို မညာမတာ အမြီးကို ထိုးဖောက်နှိပ်စက်သည်တွင် နွားက လူ့စကားဖြင့် “ဖြစ်လေရာဘဝ၌ သင့်ကိုပြန်၍ နှိပ်စက်မည်” ဟု ပြောဆိုဆုတောင်းသည်ကိုကြား၍ သံဝေဂ ဖြစ်ကာ မထေရ်တပါးထံ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာကိုပွားရာ မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ တနေ့သ၌ ဆည်းကပ်လာသော ရှင်လူရဟန်းတို့အား လောကဓံ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟောကြားသောဂါထာများ

၁၀၆

စုဒ္ဓသကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၅-သောဠသကနိပါတ်

၁-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ

ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးဝင် အသျှင်ကောဏ္ဍညသည် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅-ရက် တွင် အနတ္တလက္ခဏသုတ်အဆုံး၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ နောက် အခါ ရတ္တညတေဒဂ်ဖြင့် ချီးမြှောက်ခံရ၏။ အခါတပါး သိကြားမင်းလာ၍ လျှောက်သည်။ တရားဟောသဖြင့် သိကြားက ကြည်ညို၍ လျှောက်သော ဂါထာနှင့် မထေရ်ကရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၁၀၈

၂-ဥဒါယိတ္ထေရဂါထာ

ဥဒါယိသုံးမျိုးတွင် မဟာဥဒါယိမည်သော ပုဏ္ဏားမျိုး ဥဒါယိသည် ဆွေတော်မျိုးတော် အစည်းအဝေးတွင် ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညို၍ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားလျှင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ တနေ့သ၌ မြတ်စွာဘုရား က နာဂေါမမသုတ္တန် (ဆင်ဥပမာတရား)ကို ဟောကြားပြီး အဆုံးတွင်

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ခေါ်ယူစေရာ ဆင်နှင့်တကွ မင်းသား၊ ရောက်လာ၍ ဆင်ပေါ်မှဆင်းကာ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးလျက် တရားတော်ကို နှာရလျှင် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွား များလျှင် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထို့နောင် ကောသလတိုင်း၌ နေစဉ် အဇာတသတ်က အာဇာသားတို့ကို လတ်၍ သတ်စေပြန်ရာ အာဇာသား တို့လည်း မထေရ်၏ တရားကို နှာရ၍ အားလုံး ရဟန်းပြုကြသည်တွင် ထိုရဟန်းတို့အား ဟောကြားသော ဂါထာများ ....

၁၀၀

၂-သုနိတတ္ထေရဂါထာ

ရှေးကဝ ဝစီကံကြောင့် သူတပါး၏ အညစ်အကြေးကို စွန့်ရသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရသော သုနိတသည် အရဟတ္တဖိုလ် ဥပနိဿယရှိသူဖြစ်၍ အမှိုက်ကျုံးနေဆဲ ဘုရားရှင် ကြွလာ၍ ခေါ်တော်မူလျှင် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရဟန်းပြုသည်တွင် ဟေတုကျရဟန်းအဖြစ် ခံယူလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ရာ သမာပတ်ရစ်ပါး အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့နှင့် တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအသျှင်ထံသို့ သိကြားမြေ့လာတို့ ချဉ်းကပ် ရှိခိုးကြ၏။ အခါတပါး ရဟန်းများက “အဘယ်အမျိုးမှ အဘယ်သို့ ရဟန်းပြု၍ အဘယ်သို့ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိုးထွင်း၍ သိသနည်း”ဟု မေးကြရာ ပြန်ကြားဖြေဆိုသောဂါထာများ ....

၁၀၁

ဒွါဒသကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၃-တေရသနိပါတ်

၁-သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရဂါထာ

ဓမ္မာမြို့ဥသဘသုဋ္ဌေးသား သောဏသည် အလွန်နူးညံ့၍ ပြာသာဒ် ၃-ဆောင်၌ နတ်သားကဲ့သို့ စည်းစိမ်ခံစားနေရာမှ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ အမိန့် ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့လာရာတွင် ဘုရားရှင်ထံရောက် တရားတော်နာယူ ၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် တမာပင်တော၌ တရားကို အပြင်းအထန်အားထုတ် သော်လည်း တရားမရနိုင် လူထွက်တော့မည်ဟု အကြံပြုနေဆဲ ဘုရားရှင် ကြွလာ၍ စောင်းဥပမာဖြင့် အညီအမျှကျင့်ရမည့်အကြောင်း ဟောတော် မူမှ အညီအမျှ အားထုတ်သည်တွင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျုံးသောဂါထာများ ....

၁၀၃

တေရသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၄-စုဒ္ဓသကနိပါတ်

၁-ခရိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဂါထာ

ရှားတောနေ သျှင်ရေဝတသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မကြာမကြာ ဘုရားရှင်နှင့် သာဝကကြီးတို့ထံ လာရောက်ဆည်းကပ်လေ့ရှိရာ အရွယ် ကြီးရင့်သောအခါလည်း လာလေ့ရှိသည့်အတိုင်း တနေ့သ၌ သာဝတ္ထိပြည် သို့အလာ မြို့နှင့်မနီးမဝေးတော့အုပ်၌နေထိုင်ဆဲ မြို့တွင်းမှ ခိုးယူလာသော သူခိုးကို လိုက်လံဖမ်းဆီးကြသူတို့သည် မထေရ်အနီး၌ ပစ်ချခဲ့သော ဥစ္စာ ထုပ်ကိုတွေ့၍ မထေရ်ကို ဖမ်းဆီးကာ ဘုရင့်ရွှေမှောက်သို့ ပို့ကြသည်တွင် မထေရ်ကိုလွှတ်စေ၍ စစ်ဆေးသောအခါ ပြန်လည်ဖြေဆိုသောဂါထာများ

၁၀၅

၂-ဂေါဒတ္ထေရဂါထာ

လှည်းကုန်သည်မျိုး၌ဖြစ်ရသော ဂေါဒတ္ထသည် လှည်းဖြင့် ကုန်သွယ် သွားရင်း ဝန်မရုန်းနိုင်၍ လဲကျသော နွားကို မညာမတာ အမြီးကို ထိုးဖောက်နှိပ်စက်သည်တွင် နွားက လူ့စကားဖြင့် “ဖြစ်လေရာဘဝ၌ သင့်ကိုပြန်၍ နှိပ်စက်မည်” ဟု ပြောဆိုဆုတောင်းသည်ကိုကြား၍ သံဝေဂ ဖြစ်ကာ မထေရ်တပါးထံ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာကိုပွားရာ မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ တနေ့သ၌ ဆည်းကပ်လာသော ရှင်လူရဟန်းတို့အား လောကဓံ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟောကြားသောဂါထာများ

၁၀၆

စုဒ္ဓသကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၅-သောဠသကနိပါတ်

၁-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ

ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦးဝင်-အသျှင်ကောဏ္ဍညသည် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅-ရက် တွင် အနတ္တလက္ခဏသုတ်အဆုံး၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ နောက် အခါ ရတ္တညူတော်ဂ်ဖြင့် ချီးမြှောက်ခံရ၏။ အခါတပါး သိကြားမင်းလာ၍ လျှောက်သည်။ တရားဟောသဖြင့် သိကြားက ကြည်ညို၍ လျှောက်သော ဂါထာနှင့် မထေရ်ကရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၁၀၈

၂-ဥဒါယိတ္ထေရဂါထာ

ဥဒါယိသုံးမျိုးတွင် မဟာဥဒါယိမည်သော ပုဏ္ဏားမျိုး ဥဒါယိသည် ဆွေတော်မျိုးတော် အစည်းအဝေးတွင် ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညို၍ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားလျှင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ တနေ့သ၌ မြတ်စွာဘုရား က နာဂေါမမာတ္တန် (ဆင်ဥပမာတရား)ကို ဟောကြားပြီး အဆုံးတွင်

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို နှလုံးသွင်းကာ “ငါသည် ဘုရားတည်းဟူသော ဂန္ဓဆင်မင်းကြီး၏ ဂုဏ်များကို ထင်ရှားအောင်ပြအံ့” ဟု ချီးကျူးရွတ်ဆို သောဂါထာများ

၁၀၉

သောဠသကဒိဝါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၆-ဝိသတိနိပါတ်

၁-အဓိမုတ္တုတ္တေရဂါထာ

သံကိစ္စမထေရ်၏ တူဖြစ်သော အဓိမုတ္တုသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ဦးရီးတော်မထေရ်ထံတွင် ရှင်ပြု၍ ဝိပဿနာပွားရာ သာမဏေအဖြစ်နှင့်ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လေ၏။ ရှင်အဖြစ်မှ ရဟန်းပြုလို၍ မယ်တော်ထံ ပြောကြားရန်သွားရာ လမ်းတွင် ဗလိပူဇော်ရန် လူသားရှာနေကြသော ခိုးသား ၅၀၀နှင့်တွေ့၍ ဖမ်းဆီးလျှင် မတုန်မလှုပ် မျက်နှာကြည်လင် လျက်နေသည်ကို ခိုးသူခေါင်းဆောင်က ချီးကျူးသော ဂါထာနှင့် အဓိမုတ္တုမထေရ်က ပြန်ကြားသောဂါထာများ

၁၁၂

၂-ပါဏုပရိယတ္တေရဂါထာ

ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သား ပါဏုပရိယသည် ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကြားပြီးမှ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သွား၍ ပရိသတ်အစွန်ကထိုင်လျက် တရားနာရာ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်ကို နာရသဖြင့် ရဟန်းပြု၏။ နာယုထားသော ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်ကို အဖန်ဖန်စဉ်းစားလျက် ဝိပဿနာပွားသည်တွင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ နောက်အခါ မိမိကြံစည်သောအခြင်းအရာ ကို ထင်ရှားပြသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၁၁၄

၃-တေလကာနိတ္တေရဂါထာ

ဘုရားမပွင့်မီကပင် ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်လာသော တေလကာနိသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ပါရမီရှိသူဖြစ်၍ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုကာ ဝဋ်မှထွက် ကြောင်းတရားကို ရှာဖွေရင်း လှည့်လည်လျက် ပညာရှိတို့ကို ပြဿနာ မေးလေ၏။ ဘုရားပွင့်လာသောအခါ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ တရားနာ ရသည်တွင် ရဟန်းပြုလျက် ဝိပဿနာကိုပွားလျှင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ် လေ၏။ တနေ့သ၌ ရဟန်းတို့နှင့်အတူနေစဉ် မိမိ၏တရားထူးကို ဆင်ခြင်၍ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို အောက်မေ့ကာ ရဟန်းတို့အား ပြောကြားသော ဂါထာများ

၁၁၆

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၄-ရဋ္ဌပါလတ္ထေရဂါထာ

ရဋ္ဌပါလသုဋ္ဌေးသားသည် ရဟန်းပြုလို၍ ခုနစ်ရက် အစာငတ်ခံမှ မိဘက ခွင့်ပြု၍ ရဟန်းပြုခွင့်ရခဲ့၏။ ဘုရားရှင်အမိန့်ဖြင့် မထေရ်တပါးထံ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဝိပဿနာကိုပွားစွာ မကြာခင်ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ အခါတပါး မိဘရှိရာသို့သွားလေရာ တန်ဆာဆင်ထားသော မိန်းမတို့ဖြင့် ပြားယောင်းသွေးဆောင် လူ့ဘောင်သို့ကျအောင် ပြုမှုကြသည်တွင် အနိစ္စသည်နှင့် ယှဉ်သော တရားကို ဖော်ပြဟောကြားသောဂါထာများ

၁၁၉

၅-မာလုကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

ဆက္ကနိပါတ်၌ မာလုကျ ပုတ္တမထေရ် ရဟန္တာအဖြစ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများကို ပြခဲ့၏။ ဤ၌ကား ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား တရားအကျဉ်းဟောတော်မူပါဟု တောင်းပန်သည်တွင် အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောတော်မူရာ ထိုအကျဉ်းကို ဆောင်ယူသင်ကြားထားကြောင်း ဖော်ပြသောဂါထာများ

၁၂၂

၆-သေလတ္ထေရဂါထာ

လုလင်သုံးရာတို့၏ ဆရာ ဗေဒင်သုံးပုံဆောင် သေလပုတ္တားကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံရောက်လာကာ လက္ခဏာတော်များကို စုံစမ်းရင်း ချီးကျူးလျှောက်ထား၍ ဘုရားရှင်၌ အကြွင်းမရှိ ယုံကြည် ကြည်ညိုလျက် လုလင် ၃၀၀-နှင့်တကွ ဟေံ ဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူကြ၏။ ဤသို့ ရဟန်းဖြစ်ကြပြီးနောက် ဝိပဿနာပွားများကြသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုအခြင်းအရာနှင့် စပ်လျဉ်းသောဂါထာများ

၁၂၅

၇-ကာဠိဂေါဓပုတ္တအစွံယတ္ထေရဂါထာ

သာကီဝင်မင်းသား ဘဒ္ဒိယသည် အနုရုဒ္ဓါစသော မင်းသား ငါးဦးတို့နှင့် အတူ အနုပိယသရက် ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ဘုရားရှင်ထံရောက်လာ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၏။ ဥစ္စာကုလိက တေဒဂ်ရဖြစ်၏။ အစဉ်မပြတ် “ချမ်းသာလေစွ ချမ်းသာလေစွ” ဟု ဥဒါန်းကျူးနေသည်ကို ရဟန်းများက အထင်မှား၍ ဘုရားထံလျှောက်သဖြင့် ခေါ် ယူမေးစင်ရာ ရှေးအခါမင်းဖြစ်စဉ်က အစောင့် အရှောက်တွေ့ရှိပါလျက် ထိတ်လန့်နေရ၏။ ယခုအခါ ရဟန်းအဖြစ်၌ ဤသို့ထိတ်လန့်ရကြောင်း ဘုရားရှင် မျက်မှောက်တွင် ရဲရင့်စွာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၁၂၇

၈-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ

ကောသလမင်းကြီး၏ ပုထေဟိတ်သား အင်္ဂုလိမာလသည် ဆင်ပြောင် ခုနစ်စီးအားကို ဆောင်နိုင်၏။ တက္ကသိုလ်ပြည် ဆရာထံတွင် ပညာသင်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ကြားစဉ် မလိုသူတို့၏ ပြောစကားကြောင့် လူသတ်သမားဖြစ်ရ၏။ အမိ
ကိုပင် သတ်ရန် လိုက်နေဆဲ ဘုရားရှင် ကြွလာရာ ဘုရားကိုဆက်၍ လိုက်
ပြန်၏။ မမှီနိုင်၍ ရပ်လော့ဟုဆိုသည်တွင် “သင်သာမရပ် ငါးကားရပ်၏”
ဟု မိန့်တော်မူသော စကားအရ ဖြေရှင်းဟောပြသည်ကို သဘောကျ၍
ဟေတုကျွ ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူပြီးနောက် ဝိပဿနာကို ပွားများရာ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ ထိုအခါ ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ခံစားရင်း ဝမ်း
မြောက် ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ....

၁၃၀

၉-အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာ

မဟာနာမ်မင်း၏ညီ အနုရုဒ္ဓါသည် ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ကိုခံစား
နေရာမှ ဘုရားရှင်ထံရောက်၍ ရဟန်းပြု တဝါတွင်း၌ပင် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိ
ညာဏ်ကို ဖြစ်စေလျက် တဖန် ရှင်သာရိပုတြာထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူကာ စေတီ
ယတိုင်း အရှေ့တော၌ တရားအားထုတ်နေစဉ် မဟာပုရိသဝိတက်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ မဟာအံရိယဝံသ ပဋိပဒါကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော
အခါ ဝိပဿနာပွားလျက် ပဋိသမ္ဘိဒါဖြင့် ခြံရံသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်လေ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုတေဒဂ်ဖြင့် ချီးကျူးခံရ၏။ ထိုအရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍
ဘုရားဟောဂါထာများ ပါဝင်သော်လည်း ထိုအရှင်ဟောဟူ၍သာ ဆိုရ
သောဂါထာများ ....

၁၃၃

၁၀-ပါရာပရိယတ္ထေရဂါထာ

ပါရာပရိယ မထေရ်၏ ဂါထာများကို အောက်ကပြဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဤ
၌ကား ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက်တွင် ထိုအရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီး၌
အနာဂတ်သာသနာတွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ရဟန်းတို့၏ အကျင့်ပျက်စီးပျက်
ကို ပြသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၁၃၆

ဝိသတိနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၇-တိ သနိပါတ်

၁-ဖုဿတ္ထေရဂါထာ

ပဒေသရာဇ်မင်းသား ဖုဿသည် မင်းသားတို့ တတ်အပ်သော အတတ်
များကို သင်ကြားပြီးနောက် တရားရ၍ မဟာထေရ် တပါးထံ တရားနာ
ယူကာ ရဟန်းပြု၏။ စရိုက်အားလျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ရာ
ဈာန်အဘိညာဉ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေ၏။ တနေ့သ၌ ပဏ္ဍရဂေါတ္တရသေ့က
ဖုဿမထေရ်ထံတွင် ထရားနာစဉ် ဣန္ဒြေငြိမ်သက်သော ရဟန်းများကို
မြင်ရ၍ “ဤသို့သော အကျင့်မျိုး ကြာရှည်တည်ပါမူ ကောင်းလေစွ”ဟု
ကြံစည်ကာ “အနာဂတ်ရဟန်းတို့၏ ပဋိပတ်သည် မည်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်
နည်း” ဟု လျှောက်သဖြင့် ဖြေဆိုသော ဂါထာများ ....

၁၄၀

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

အရှင်သာရိပုတြာသည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် ၁၅-ရက် (လခွဲ) လွန်မှ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သူကရခေတ (ဝက်တူး) လိုက်၌နေစဉ် တူတော်သူ ဒိဗနခပရိဗိုဇ်အား ဟောကြားသော ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသတ္တန်ကို နာယူရသဖြင့် သူတပါးချက်ပြီး ထမင်းကို စားရသကဲ့သို့ အရဟတ္တဖိုလ် ရရှိ၍ ပါရမီဉာဏ် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရ၏။ မဟာပညာတေဒဂ်လည်း ရရှိ၏။ တနေ့သ၌ သီတင်းသုံးပော်ရဟန်းတို့အား မိမိ၏ အကျင့်ကို ဖွင့်ပြ သောအားဖြင့် ဟောကြားသောဂါထာများ

....

၁၄၃

၃-အာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ

ဘုရားရှင် တထွေးတော် အမိတ္တောဒနမင်း၏သား အာနန္ဒာသည် ဘဒ္ဒိယမင်းသားတို့နှင့်အတူ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြု၍ မကြာခင် ရှင်ပုတ္တ မထေရ်၏ တရားကို နာရသဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်၏။ တေဒဂ်ငါးချက်ကို လည်း ရရှိ၏။ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ပဌမသင်္ဂါယနာတင်ခါ နီးမှ အဘိညာဉ်ရ ရဟန္တာဖြစ်၍ သင်္ဂါယနာပွဲသို့ဝင်ရ၏။ သင်္ဂါယနာ တင်ပွဲတွင် ထိုထိုရဟန်းတို့အား ဩဝါဒပေးသောအားဖြင့် မိမိ၏ ပဋိပတ် ကို ဖွင့်ပြရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

....

၁၄၇

တိသနိပိတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၈-စတ္တာလိသနိပိတ်

၁-မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ

ပိပုလိလုလင်ဟု အမည်ရခဲ့သော သျှင်မဟာကဿပသည် တောထွက် လာစဉ်ကလည်း မြေလှုပ်ခဲ့၏။ ဘုရားရှင်နှင့် သင်္ကန်းလဲသောအခါ လည်း မြေလှုပ်ခဲ့၏။ ဘုရားရှင်၏ သင်္ကန်းတော်ကို ဝတ်ရုံရသော်လည်း စိတ်ထားတက်ကြွခြင်းမရှိ ဘုရားရှင်ထံ၌ ရတင် တဆယ့်သုံးပါးတို့ကို ဆောင်တော်မူသဖြင့် တေဒဂ်ရ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ခုနစ်ရက်မျှသာ ပုထုဇဉ်အဖြစ်၌တည်၍ ရုစံရက်မြောက်၌ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအရှင်မြတ်၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို အဦးပြုသောအားဖြင့် ရဟန်းတို့အား ဆုံးမသော ဂါထာများ

....

၁၅၂

စတ္တာလိသနိပိတ်မာတိကာ ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၉-ပညာသနိပါတ်

၁-တာလပုဋ္ဌတ္ထရဂါထာ

ကချေသည်ဘဝတွင် ကြီးပွားတိုးတက်ခဲ့သော တာလပုဋ္ဌဘဝဆရာ ကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်သောအခါ သဘင်သည်များ အပါယ် လားရကြောင်း ဟောတော်မူသည်တွင် သံဝေဂရသဒ္ဓါတရား ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားရာ မကြာမီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီး နောက် ရှေးအခါက မိမိ၏ ယောနိသောမနသိကာရနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို အမျိုးမျိုးခွဲခြား၍ အနီးရှိ ရဟန်းတို့အား ဩဝါဒပေးသောအားဖြင့် ဟောကြားသော ဂါထာများ

၁၅၇

ပညာသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၂၀-သဒ္ဓိနိပါတ်

၁-မဟာမောဂ္ဂုတ္တာနတ္ထရဂါထာ

သျှင်သာရိပုတြာနှင့်အတူ ရဟန်းပြုခဲ့သော သျှင်မောဂ္ဂုတ္တာန်သည် ရဟန်းပြုသည်မှ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ မဂတိုင်း ကလ္လဝါလရွာကို အမှီ ပြု၍ တရားအားထုတ်စဉ် ထိန်မိဒ္ဓဝင်နေသည်ကို ဘုရားရှင်က တရားဖြင့် ထိတ်လန့်စေတော်မူမှ ထိန်မိဒ္ဓကိုပယ်ရှားကာ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြား နာလျက် ဝိပဿနာကိုပွားသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ တန်ခိုးအရာ၌ တေဒဂ်ရဖြစ်တော်မူ၏။ သာဝကပါရမီ အထုတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ထိုအသျှင်သည် ထိုထိုအကြောင်းကိုခွဲ၍ ထိုထိုအရပ်၌ ဟော ကြားရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၁၆၅

သဒ္ဓိနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၂၁-မဟာနိပါတ်

၁-ဝင်္ဂီသတ္ထရဂါထာ

ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားသည် ဆဝသီသမန္တဖြင့် သုံးနှစ်ပြည့်ကြာပြီးသော လူ ခေါင်းရိုးကိုခေါက်၍ လားထုတ်ကို ပြောနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် လှည့်လည် ခဟာပြောနေစဉ် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားသူ၏ ခေါင်း ရိုးကို မန္တဖြင့်ခေါက်၍ မသိနိုင်မှ ထိုပညာကိုစွန့်ကာ ဘုရားရှင်ထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ ဝင်္ဂီသမထေရ်သည် ဝိပဿနာပွား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက် ပြီးနောက် ဘုရားရှင်အား ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ချီးကျူးရွတ်ဆိုသော

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဂါထာများ၊ ထိုမထေရ်၏ အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီးမှ ရွှေ့နောက်အခါတို့၌ ထိုထိုစိတ်ဖြစ်ပုံကိုအစွဲပြု၍ မထေရ်ကိုရည်စူးလျက် သျှင်အာနန္ဒာ အစ ရှိသော မထေရ်တို့ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

ထေရ်ဂါထာမာတိကာ ပြီး၏။

၁၇၃

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန် မာတိကာ

၁-ကေကနိပါတ်

၁-အညတရာထေရ်ဂါထာ

ဝေသာလီမင်းသမီး ထေရ်ကာသည် အိမ်ထောင်ပြုပြီးမှ ဝေသာလီပြည်သို့ ဘုရားရှင် ကြွလာစဉ် ဥပါသိကာမအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ မိထွေးတော် ဂေါတမိထံတွင် ရဟန်းပြုလိုသော်လည်း လင်ထံမှ အခွင့်မရ၊ တနေ့တွင် မီးဖိုချောင်၌ ဟင်းချက်စဉ် ဝိပဿနာပွား၍ အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ ရောက်မှ အခွင့်ရ ရဟန်းပြုကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ တရားတော် နာရသည့် အဆုံး၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ ရွတ်ဆိုဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာ

၁၈၃

၂-ပုဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သမီး မုတ္တာသည် အသက် ၂၀-တွင် မိထွေးတော် ဂေါတမိထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားနေစဉ် ဂန္ဓကုဋိမှ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ကာ ဩဝါဒပေးတော်မူရာ ထိုဩဝါဒ၌ တည်လျက် ကြိုးစားသဖြင့် မကြာမီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင် ဩဝါဒပေးတော်မူသည့် အတိုင်း ဥဒါန်းကျူးရင့် (ရွတ်ဆို)သော ဂါထာ

၁၈၃

၃-ပုဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

သူကြွယ်သမီး ပုဏ္ဏာသည် အသက် ၂၀-တွင် မိထွေးတော်ဂေါတမိ ထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားနေစဉ် ဂန္ဓကုဋိမှ ရောင်ခြည်တော် လွှတ်ကာ ဩဝါဒပေးတော်မူရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးရင့် (ရွတ်ဆို)သော ဂါထာ

၁၈၃

၄-တိဿာထေရ်ဂါထာ

သာကီဝင်မင်းသမီးဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော်ဖြစ်ခဲ့သော တိဿာ သည် မိထွေးတော်ဂေါတမိနှင့်အတူ လူ့ဘောင်မှ ထွက်ခွါ ရဟန်းပြု၍

ဆယ့်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဝိပဿနာပျားစဉ် ဂန္ဓကုဋ်မှ ရောင်ခြည်တော်လှန်ကာ ဩဂါဒပေးတော်
မူရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးရင့် (ရွတ်ဆို)
သော ဂါထာ ....

၁၈၄

၅-အညတရာတိဿာထေရီဂါထာ

ဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော် ဖြစ်ခဲ့သော တိဿာ (တဦး)သည်
လည်း ယခင် တိဿာနည်းအတိုင်း ရဟန်းပြု အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍
ဥဒါန်းကျူးရင့်သော ဂါထာ ....

၁၈၄

၆-ဝိရာထေရီဂါထာ

ဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော်ဖြစ်ခဲ့သော ဝိရာသည်လည်း ဤနည်း
တူ ရဟန်းပြု အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော ဂါထာ....

၁၈၄

၇-ဝိရာထေရီဂါထာ

ဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော်ဖြစ်ခဲ့သော ဝိရာသည်လည်း ဤနည်း
တူ ရဟန်းပြု အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော ဂါထာ ....

၁၈၄

၈-မိတ္တာထေရီဂါထာ

ဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော မိတ္တာသည်လည်း
ဤနည်းတူ ရဟန်းပြု အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော
ဂါထာ ....

၁၈၄

၉-ဘဒြာထေရီဂါထာ

ဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဘဒြာသည်လည်း
ဤနည်းတူ ရဟန်းပြု အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော
ဂါထာ ....

၁၈၄

၁၀-ဥပသမာထေရီဂါထာ

ဘုရားအလောင်း၏ ရံရွှေတော်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဥပသမာသည်လည်း
ဤနည်းတူ ရဟန်းပြု အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော
ဂါထာ ....

၁၈၅

၁၁-မုတ္တာထေရီဂါထာ

ဆင်းရဲသားပုတ္တာ၏သမီး မုတ္တာသည် ခါးကုန်းသော မုတ္တာနှင့်
အိမ်ထောင်ပြုရသည်ကို မနှစ်သက်သဖြင့် ခွင့်တောင်းကာ ရဟန်းပြု
ဝိပဿနာကို ပျားရာတွင် အပြင်အာရုံသို့ ပြေးသွားသောစိတ်ကို ဖိနှိပ်၍
ကြိုးစားအားထုတ်မှ ပရိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။
ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော ဂါထာ ....

၁၈၅

ထမုတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၂-ဓမ္မစန္ဒာထေရ်ဂါထာ

ဝိသာခဿုဋ္ဌေးကတော်ဓမ္မဒိန္နာသည် အနာဂါမ်တည်သော လင်သူဋ္ဌေး
ကို အားကျ၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဆိတ်ငြိမ်ရာရွာကျောင်း၌ တရားကို
အားထုတ်ရာ မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။
ဓမ္မကထိကတေဒဂ်ကိုလည်း ရရှိ၏။ ထိုမထေရ်မ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ ....

၁၈၅

၁၃-ဝိသာခါထေရ်ဂါထာ

ဧရာထေရ်နှင့် အလားတူ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်လာသော ဝိသာခါ
ထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားလျက် ရွတ်ဆို
သော ဂါထာ ....

၁၈၅

၁၄-သုမနာထေရ်ဂါထာ

တိဿာထေရ်နှင့် အလားတူ ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်နေစဉ်
ဘုရားရှင် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ တရားဟောတော်မူရာ ဂါထာအဆုံးသည်
နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုမထေရ်မ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာ ....

၁၈၆

၁၅-ဥက္ကရာထေရ်ဂါထာ

တိဿာထေရ်နှင့် အလားတူ ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်နေစဉ်
ဘုရားရှင် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ ဟောပြသော ဂါထာအဆုံး၌
ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုမထေရ်မ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော ဂါထာ ....

၁၈၆

၁၆-ရုဇုပဗ္ဗဇိတသုမနာထေရ်ဂါထာ

မဟာကောသလမင်း၏ နှစ်မတော် သုမနာသည် ရဟန်းပြုလိုသော်
လည်း အဖွားကို ပြုစုနေရသဖြင့် အချိန်လွန်မှ အဖိုးတန်အခင်းအရံတို့
ကို သံဃာအား လှူဒါန်း၍ ရဟန်းပြုကာ ဘုရားရှင်ထံ တရားနာရ၍
အနာဂါမ်တည်လေ၏။ ထိုအခါမှ ရဟန်းပြုလျက် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်
ကို တဖန်နာယူရသည်၏အဆုံး၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ
ဖြစ်ရသည်တွင် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ဂါထာအတိုင်း ဥဒါန်း
ကျူးရင့်သောဂါထာ ....

၁၈၆

၁၇-ဓမ္မာထေရ်ဂါထာ

သာဝတ္ထိမြို့ အမျိုးသမီးဓမ္မာသည် အိမ်ထောင်ပြုပြီးမှ သဒ္ဓါထရား
ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုလိုသော်လည်း အခွင့်မရ လင်သေမှ အခွင့်ရ၍ ရဟန်း
ပြုကာ တရားအားထုတ်နေစဉ် တနေ့သ၌ ဆွမ်းခံသွားရင်း လကျ၍ ထို
အာရုံကို ဝိပဿနာတင်ကာ ပျားများသည်တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ
ရဟန္တာဖြစ်ရ၍ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ ....

၁၈၇

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၈-သံဃာထေရ်ဂါထာ

မိရာထေရ်နှင့်အလားတူ ရဟန်းပြု ရဟန္တာဖြစ်၍ ရွတ်ဆိုသော
ဂါထာ ၁၈၆

ကေကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၂-ဒုကနိပါတ်

၁-အဘိဂ္ဂပနန္ဒာထေရ်ဂါထာ

ခေမကသာကီဝင်မင်း၏ သမီးတော် အလွန်အဆင်းလှသော နန္ဒာ
သည် အရွယ်ရောက်၍ ထိမ်းမြားမည့်နေ့တွင် သတို့သားသေဆုံးသဖြင့်
မိဘတို့က ရဟန်းပြုစေ၏။ အဆင်းမာန်တက်၍ ဘုရားထံမသွားပဲနေရာ
တနေ့တွင် မိမိအလှည့်ကျ၍ ဘုရားထံရောက်သောအခါ တန်ခိုးတော်ဖြင့်
ဖန်ဆင်းသော ရုပ်ကောင်ကိုပြု၍ တရားဟောရာ ဂါထာအဆုံး၌ ရဟန္တာ
ဖြစ်လေ၏။ ထိုထေရ်အား ဘုရားရှင်ဟောကြားသောဂါထာများ ၁၈၇

၂-ဇေန္တာထေရ်ဂါထာ

လိမ္မဝိမင်းသမီးဇေန္တာသည် အဘိဂ္ဂပနန္ဒာနှင့် အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အလုံးစုံ
တူ၏။ (ထူးသည်ကား) ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာရသည့် အဆုံး
တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ မိမိရရှိသော တရားထူးကို ဆင်ခြင်ကာ
ပီတိအစွမ်းဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ၁၈၇

၃-သုမင်္ဂလမာတာထေရ်ဂါထာ

သုမင်္ဂလရဟန္တာ၏ မိခင်ဖြစ်သော သုမင်္ဂလမာတာသည် ဘိက္ခုနီမ
တို့ထံတွင် ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်နေစဉ် တနေ့သ၌ လူ့ဘဝက
ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်တို့ကို ဆင်ခြင်ကာ သံဝေဂဖြစ်ပွားသဖြင့် ပဋိ-
သမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသော
ဂါထာများ ၁၈၇

၄-အဓုကသာသီထေရ်ဂါထာ

သူကြွယ်သမီးအဓုကသာသီသည် ရှေးဝစ်ကံဆိုးကြောင့် ပြည့်တန်ဆာမ
ဖြစ်ရ၏။ နောင်အခါ ဝိနည်းခန္ဓက၌ လာသည့်အတိုင်း တမန်လွတ်ခြင်း
ဖြင့် ရဟန်းဖြစ်ခဲ့၏။ ရဟန်းဖြစ်၍ ဝိပဿနာကို ပူးသည်တွင် မကြာခင်
ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူး
သောဂါထာများ ၁၈၈

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၅-စိတ္တာထေရ်ဂါထာ

သူကြွယ်သမီးစိတ္တာသည် ဘုရားရှင် ဘုရားရှင် မြို့သို့ ဝင်သောအခါ သဒ္ဓါတရားဖြစ်ခဲ့၍ နောင် မိထွေးတော်ဂေါတမိထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ အိုမင်းသောအခါ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်ကာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

.... ၁၈၈

၆-မေတ္တိကာထေရ်ဂါထာ

သူကြွယ်သမီးမေတ္တိကာသည် စိတ္တာနည်းတူ ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာ ပွားသည်တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်ကာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

.... ၁၈၈

၇-မိတ္တာထေရ်ဂါထာ

သာကီဝင်မင်းသမီး မိတ္တာသည် ဘုရားရှင်ထံ တရားနာပြီးနောက် မိထွေးတော်ဂေါတမိထံတွင် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာကိုပွားရာ မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

.... ၁၈၈

၈-အဘယမာတုထေရ်ဂါထာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ သားတော် အဘယမင်းသား (အဘယထေရ်) ၏ မယ်တော် အဘယမာတာသည် သားထံတွင် တရားနာ၍ သဒ္ဓါဖြစ်ကာ ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားရာ မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုအခါ သားရဟန်းဟောကြားသော ဂါထာအတိုင်း ဥဒါန်းကျူး ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

.... ၁၈၉

၉-အဘယာထေရ်ဂါထာ

အဘယမာတာထေရ်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော အဘယာသည် မိတ်ဆွေထေရ်မ ရဟန်းပြုသောအခါ အတူရဟန်းပြု၍ ဘုရားရှင် မြို့သို့ နေစဉ် တနေ့သ၌ အသုဘရှုရန် တမာတောသို့သွား၏။ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋ်မှ နေ၍ ထိုမထေရ်မရွေထိုင် ဥဒ္ဓါမာတကအဖြစ်ကို ထင်စေတော်မူ၍ သံဝေဂဖြစ်ပွားမှ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ကာ တရားဟောတော်မူသည်တွင် တရားဂါထာအဆုံး၌ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ထိုဂါထာအတိုင်း ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

.... ၁၈၉

၁၀-သာမာထေရ်ဂါထာ

သာမာဝတီမိဖုရား၏ အဆွေဖြစ်သော သာမာသည် သာမာဝတီ မိဖုရား ကွယ်လွန်သောအခါ သံဝေဂဖြစ်၍ ရဟန်းပြု၏။ သာမာဝတီ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

မိဖုရားကို စွဲ၍ ဖြစ်သော သောကကို မပျောက်နိုင်ပဲရှိနေစဉ် အသျှင်
အာနန္ဒာ၏ ဩဝါဒကို နာရသဖြင့် ၇-ရက်မြောက်တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး
နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ရလေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့်
ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

.... ၁၈၉

ဒုကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၃-တိကနိပါတ်

၁-အပရသာမာထေရီဂါထာ

သာမာဝတီမိဖုရား၏ အဆွေတဦးဖြစ်သော သာမာသည်လည်း မိတ်
ဆွေကွယ်လွန်သောအခါ သံဝေဂဖြစ်၍ ရဟန်းပြု၏။ နှစ်ဆုငါးနှစ်
ပတ်လုံး စိတ်တည်ကြည်မှုမရပဲ အိုမင်းသောအခါမှ ဘုရားရှင်၏ ဩဝါဒ
ကိုရ၍ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ
ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၁၉၁

၂-ဥတ္တမာထေရီဂါထာ

သူဌေးသမီး ဥတ္တမာသည် ပဋ္ဌာစာရီထေရီမ၏ထံတွင် တရားနာရ၍
ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသော်လည်း မဂ်ဖိုလ်အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်
နိုင်ပဲရှိနေသည်တွင် သူ၏စိတ်ဖြစ်ပုံကိုသိသော ပဋ္ဌာစာရီက ဩဝါဒပေးမှ
ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိ၏ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက်
ဥဒါန်းကျူးရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

.... ၁၉၁

၃-အပရာဥတ္တမာထေရီဂါထာ

ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သမီး ဥတ္တမာသည် ဒေသစာရီ လှည့်လည်လာသော
ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားနာရ၍ ရဟန်းပြု မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်
တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၁၉၁

၄-ဒန္တိကာထေရီဂါထာ

ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏သမီး ဒန္တိကာသည် မိထွေးတော် ဂေါတမီထံတွင်
ရဟန်းပြု၍ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌နေစဉ် တနေသ၌ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ဂိဇ္ဈကုဋ်
တောင်ပေါ်တွင် နေသန့်စင်ခိုက် ဆင်ဆရာက ဆင်ကိုအမိန့်ပေးပုံ လိုက်နာ
ပုံကိုမြင်ရသဖြင့် ဝိပဿနာပွား၍ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ
ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ....

၁၉၂

၅-ဥဗ္ဗိရိထေရီဂါထာ

ကောသလမင်း၏မိဖုရားဥဗ္ဗိရိသည် သမီးကလေးဇီဝါ ကွယ်လွန်သဖြင့်
သုသာန်သို့ နေ့စဉ်သွားကာ ငိုကြွေးနေသည်ကို ဂန္ဓကုဋ်မှ ဘုရားရှင်

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

မြင်တော်မူ၍ ကိုယ်ထင်ပြုတော်မူပြီးလျှင် တရားဟောတော်မူရာ ဝိပဿနာ ပွားလျက် မဂ်အစဉ်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ရရှိသော တရားထူးကိုပြုလျက် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၁၉၂

၆-သုက္ကာထေရ်ဂါထာ

သူကြွယ်သမီးသုက္ကာသည် ဘုရားရှင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဝင်ကြွတော်မူသောအခါ သဒ္ဓါတရားဖြစ်၍ နောင် မေ့ဒိန္နာထေရ်၏ထံတွင် တရားနာရာ သံဝေဂဖြစ်လျက် ထိုထေရ်မ၏ထံ၌ပင်ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားကာ မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ မေ့ကထိကဖြစ်၍ တရားနာရသော ရက္ခဇိဝ်းနတ်ရွတ်သောဂါထာနှင့် ထေရ်မပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး ရွတ်သော ဂါထာများ

၁၉၃

၇-သေလာထေရ်ဂါထာ

အာဠဝိမင်းသမီး သေလာသည် အဖမင်းကြီးနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ထံမှ တရားနာရ၍ ဥပါသိကာဖြစ်ပြီးလျှင် နောင် ဘိက္ခုနီမတို့ထံတွင် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားရာ မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိမြို့၌နေစဉ် မာရ်နတ် လာ၍ ဖြားယောင်းသည်တွင် ပြန်လှန် ခြိမ်းချောက်သောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၁၉၃

၈-သောမာထေရ်ဂါထာ

ပုထေဟိတ်သမီး သောမာသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဘုရားအကြံတွင် ဥပါသိကာဖြစ်ပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်ရာ မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ သေလာကဲ့သို့ မာရ်နတ်လာ၍ ဖြားယောင်းသည်တွင် ပြန်လှန်မောင်းမဲသော ဂါထာများ

၁၉၃

ထိကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၄-တေ့က္ကနိပါတ်

၁-ဘဒ္ဒကာပိလာနိထေရ်ဂါထာ

သျှင်မဟာကဿပအလောင်း ပိပ္ပလိလုလင်နှင့်အတူ တောထွက်ခဲ့၍ ငါးနှစ်ပတ်လုံး တိတ္ထိကျောင်း၌နေခဲ့သော ဘဒ္ဒကာပိလာနိသည် နောင်အခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီထံတွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအရာတွင် တေဒဂ် သွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခံရ၏။ တနေ့သ၌ သျှင်မဟာကဿပ၏ ဂုဏ်ချီးကျူးမှုကို အဦးပြုကာ မိမိ၏ ပြုအပ်သောကိစ္စ ပြီးစီးကြောင်း ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ

၁၉၅

တေ့က္ကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ
၅-ပဉ္စကနိပါတ်

စာမျက်နှာ

၁-အညတရာထေရ်ဂါထာ

မိထွေးတော်ဂေါတမိ၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်သော အမျိုးသမီး တဦးသည် မိထွေးတော်ဂေါတမိနှင့်အတူ ရဟန်းပြု၍ ၂၅-နှစ်ပတ်လုံး ကာမထုဂ၏ နိပိတက်ခြင်းကြောင့် စိတ်တည်ငြိမ်ခွင့်မရသဖြင့် ငိုကြွေးကာ ဓမ္မဒိန္နာထေရ် ထံတွင် တရားနာရမှ တရားအားထုတ်နိုင်၍ မကြာခင် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ပဋိပတ်ကိုဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ...

၁၉၆

၂-ဝိမလာထေရ်ဂါထာ

ရုပ်အဆင်းကိုမို့၍ အသက်မွေးရသော ဝိမလာသည် သျှင်မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာန်ဆွမ်းခံကြွလာစဉ်မြင်၍ တပ်မက်သောစိတ်ဖြစ်ကာ မထေရ်၏ နေရာသို့ လိုက်သွား၍ ဖြားယောင်းရာတွင် မထေရ်က အသုဘတရားဖြင့် ခြိမ်းချောက်၍ ဆုံးမတော်မူ၏။ ထိုဆုံးမချက်အရ သံဝေဂဖြစ်ပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုလျက် တရားအားထုတ်သည်တွင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိပဋိပတ်ကိုဆင်ခြင်ကာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ...

၁၉၆

၃-သီဟာထေရ်ဂါထာ

သီဟာစစ်သူကြီး၏တူမ သီဟာသည် ဦးရီးစစ်သူကြီးအား ဘုရားရှင် တရားဟောသည်ကို နာရ၍ မိဘတို့ထံခွင့်တောင်း ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာ ကိုအားထုတ်သော်လည်း စိတ်ကိုမနိုင်သဖြင့် ၇-နှစ်ပတ်လုံး စိတ်သက်သာ ခွင့်ကိုမရသောကြောင့် ကြိုးဆဲချသေတော့မည်ဟု သစ်ကိုင်းတွင် ကြိုး ချည်၍ လည်ကိုအစပ်တွင် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ် တရားသက်ဝင်၍ ပဋိ-သမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ကြိုးကွင်းလည်း လည်မှ ကျွတ်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ ....

၁၉၇

၄-သုန္ဒရီနန္ဒာထေရ်ဂါထာ

ဇနပဒကလျာဏီဟူ၍၎င်း၊ နန္ဒာဟူ၍၎င်း အမည်တွင်သော သုန္ဒရီ နန္ဒာသည် ဆွေတော်မျိုးတော်များ ရဟန်းပြုကုန်ကြသဖြင့် သဒ္ဓါမပါပဲ ဆွေမျိုးစိတ်ဖြင့် ရဟန်းပြု၏။ အဆင်းမာန်တက်၍ တရားမရ ဘုရားရှင်က နိမ္မိတရုပ်အသွင် ဖန်ဆင်း၍ တရားဟောတော်မူမှ တရားအဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိမိ၏ပဋိပတ်ဆင်ခြင်ကာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ....

၁၉၇

၅-နန္ဒုတ္တရာထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားအမျိုးသမီး နန္ဒုတ္တရာသည် ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံဆိုင်ရာများကို သင်ကြား တတ်မြောက်၍ ဇမ္ဗူဒိပိအတွင်းလှည့်လည်ကာ ဝါဒပြိုင်ဘက်ရှာနေဆဲတွင် သျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထံသို့ရောက်၍ ပြဿနာမေးသည်တွင် မထေရ်၏ဩဝါဒ၌

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

တည်၍ ရဟန်းပြုကာ ရဟန်းတရား ပွားများလျှင် မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

၁၉၈

၆-မိတ္တာကာဠိထေရ်ဂါထာ

ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံး၌ မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ဟောကြားရာတွင် သဒ္ဓါတရားဖြစ်၍ ဘိက္ခုနီမတိထံ၌ ရဟန်းပြုခဲ့သော မိတ္တာကာဠိသည် ၇-နှစ်ပတ်လုံး လာဘ်ပူဇော်မှုကို တပ်မက်၍နေခဲ့ရာ နောင်သံဝေဂဖြစ်ပွား တရားအားထုတ်လျှင် မကြာခင်ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုအခါ မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

၁၉၈

၇-သကုလာထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားအမျိုးသမီး သကုလာသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော် အလှူပွဲတွင် ဥပါသိကာ ဖြစ်ပြီးနောက် ရဟန္တာတပါးထံ၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုဝိပဿနာပွားသည်တွင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ

၁၉၉

၈-သောဏာထေရ်ဂါထာ

သားဆယ်ယောက်ရပြီးမှ လင်ရဟန်းပြုလျှင် ဥစ္စာဟူသမျှကို ခွဲဝေပေးခဲ့၍ ရဟန်းပြုလာသော သောဏာအမျိုးသမီးကြီးသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တရားကို အားထုတ်ရာ ဘုရားရှင် မြင်တော်မူ၍ ဂန္ဓကုဋိမှနေလျက်ပင် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ကာ တရားဟောတော်မူသောအဆုံး၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ တနေ့သ၌ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ

၂၀၀

၉-ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာထေရ်ဂါထာ

သူဌေးသမီးဘဒ္ဒါသည် လင်ခိုးသားကြီးကို ချောက်ကမ်းပါးမှ တုန်းချခဲ့၍ နိဂဏ္ဍတို့ထံတွင် ဆံပင်ကို ထန်းစေ့မှတ်ဖြင့် နှုတ်ခံကာ ရဟန်းပြု၏။ နောက်မှ ဆံပင်တိုးပွား၍ ကုဏ္ဍလကေသာမည်ခေါ်၏။ နိဂဏ္ဍတို့ထံမှ ထွက်ခဲ့၍ ပညာအမျိုးမျိုးကို သင်ကြားကာ ပညာစွမ်းပြရန် လှည့်လည်ရင်း သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သောအခါ သျှင်သာရိပုတြာနှင့် ပဌမတွေ့၍ ပညာစမ်းသည်တွင် ရှုံးလေ၏။ နောက်ဘုရားရှင်ထံရောက် တရားဟောတော်မူသောအခါ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်မှ ရဟန်းပြု၍ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

၂၀၀

၁၀-ပဋာစာရီထေရ်ဂါထာ

သာဝတ္ထိသူဌေးသမီး ပဋာစာရီသည် အိမ်တွင်းအမှုထမ်းတယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ လင်နှင့်သားနှစ်ယောက်သေဆုံးသဖြင့်၎င်း မိဘသေဆုံး

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သပြင်ရင်း သောကရူးဂ္ဂါကာ လှည့်လည်ပြေးသွားရင်း ဘုရားရှင် တရားဟောတော်မူရာသို့ ရောက်သွား၍ တရားနာယူ စိတ်ကောင်းဝင် လျက် ရဟန်းပြုသောအခါ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

၂၀၁

၁၁-တိသမတ္တာထေရ်ဂါထာ

အမျိုးသမီး ၃၀-တို့သည် ပဋ္ဌာစာရီထေရ်ထံတွင် တရားနာယူ၍ ရဟန်း ပြုကြပြီးလျှင် ဝတ်ပဋိပတ်တို့ကို ပြည့်ကျင့်နေကြစဉ် ထိုအမျိုးသမီးတို့အား ဩဝါဒပေး၏။ ထိုဩဝါဒ၌တည်ကာ ဝိပဿနာပွားကြသည်တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၍ ရွတ်ဆိုကြသောဂါထာများ

၂၀၁

၁၂-ဇ္ဈာထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားအမျိုးသမီးစနွာသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ဆွေမျိုးများပျက်စီး ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခက်လက်စွဲကာ တောင်းစားရလေ၏။ တနေ သ၌ပဋ္ဌာစာရီထေရ်၏ ဆွမ်းကြွင်းစွန့်ရာသို့ ရောက်သွားသည်တွင် ဘိက္ခုနီမ တို့က သနားသဖြင့် ကျွေးမွေးကြ၏။ သူသည် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ကြည်ညို၍ တရားနာယူသံဝေဂဖြစ်ပွားလျက် ရဟန်းပြုပြီး၍ ဘာဝနာကို ကြိုးစားသည် တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိပဋိပတ် ကို ဆင်ခြင်၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၂၀၂

ပဉ္စကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၆-အက္ကနိပါတ်

၁-ပဉ္စသတပတ္တာထေရ်ဂါထာ

သားသေဆုံးသဖြင့် သောကကိုယ်စီ ဖြစ်နေကြသော အမျိုးသမီး ငါးရာတို့သည် သောကနိပိစက်ခြင်းခံရသဖြင့် ပဋ္ဌာစာရီ ထေရ်ထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍ သောကပျောက်ကြောင်းကို လျှောက်ကြသည်တွင် တရားဟော ပြ၍ သံဝေဂဖြစ်ကာ ရဟန်းပြုကြ၍ တရားအားထုတ်ကြလျှင် မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ

၂၀၃

၂-ဝါသေဋ္ဌိထေရ်ဂါထာ

အမျိုးသမီးဝါသေဋ္ဌိသည် မတ်တတ်ပြေး သားကလေး ကွယ်လွန်ရာ သောကအားကြီး၍ ရွေးလေ၏။ ဆေးကုသနေဆဲတွင် ထွက်ပြေး၍ မိထိလာ မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ရသည်တွင် ဘုရား၏ အာနု-

ထမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဘော်ကြောင့် အဋ္ဌပျောက်ကင်းလျက် အကျဉ်းချုပ်တရားကို နာရ သဖြင့် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားရာ မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ....

၂၀၃

၃-ခေမာထေရီဂါထာ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏မိဖုရား ခေမာသည် အဆင်းမာန်ယစ်၍ ဘုရား ရှင်ထံ မသွားပဲနေရာ ဘုရင်၏အမိန့်ဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်လျှင် နိမ္မိတရုပ်ပန်ဆင်း၍ တရားဟောတော်မူသည်တွင် သောတာပန်တည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ မဟာပညာတော်ခက် ရရှိ၏။ မာရ်နတ်ပြားယောင်းလာသောအခါ မိမိ၏ ဘဝကင်းပုံနှင့် မာရ် နတ်၏ သဘောကိုပြကာ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၂၀၄

၄-သုဇောတာထေရီဂါထာ

သုဋ္ဌေးသမီး သုဇောတာသည် အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ တနေသ၌ လင်နှင့် အတူ အခြေရံများပါ ဥယျဉ်သို့ နုကွတ်ပွဲ ကစားရန်သွား၍ အပြန်တွင် မျက်စည်းညှိတော့၌ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရ၍ တရားတော်ကိုနာပြီးသော အခါ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးမှ ရဟန်းပြု၏။ ထိုအခါ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ ....

၂၀၅

၅-အနောပမာထေရီဂါထာ

သုဋ္ဌေးသမီး အနောပမာသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ မင်းသုဋ္ဌေး အမတ်သားတို့က စေတပ်တောင်းဆို လာကြသည်ကို သံဝေဂဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားနာရလျှင် တရားတော်သို့ အစဉ်လျှောက်၍ ဝိပဿနာပွားရာ အနာဂါမ်တည်လေ၏။ ထိုအခါမှ ရဟန်းပြု၍ ၇-ရက် မြောက်သောနေ့၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သဖြင့် ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ ....

၂၀၅

၆-မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရီဂါထာ

ဘိက္ခုနီမအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ဘုရား ရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ တရားနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်း အားထုတ်သည်တွင် မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ နေဘက်ပါ ဘိက္ခုနီမင်းရာတို့သည်လည်း နန္ဒကောဝါဒဒေသနာအဆုံးတွင် အဘိဿာန် ရှု ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဂေါတမီထေရီသည် ရတ္တညူတေဒဂ်ဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရ၍ တနေသ၌ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်ကို ထုတ်ဖော်ချီး ကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ ....

၂၀၆

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၇-ဂုဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားအမျိုးသမီး ဂုဏ္ဏာသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ အိမ်ထောင် မပြုလိုဘဲဖြင့် မိထွေးတော်ဂေါတမိထံတွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွား၏။ သို့ရာတွင် သမာဓိမရနိုင်ပုံရှိနေရာ ဘုရားရှင်က ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ ၆-ဂါထာဖြင့် ဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ ဂါထာအဆုံးတွင် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ဘုရားရှင်ဩဝါဒပေးတော် မူသည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၂၀၇

၈-ဝိဇယာထေရ်ဂါထာ

ခေမာထေရ်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဝိဇယာသည် ခေမာမိဖုရားကို အားကျကာ ခေမာထေရ်ထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ ခေမာထေရ်သည် သူ၏ အဇ္ဈာသယအားလျော်စွာ တရားဟောကာ ဝိပဿနာပွားစေသည်တွင် မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၂၀၈

ဆက္ကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၇-သတ္တကနိပါတ်

၁-ဥတ္တရာထေရ်ဂါထာ

အမျိုးသမီးဥတ္တရာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါထေရ်ထံတွင် တရားနာရသဖြင့် ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားလျှင် မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆို သောဂါထာများ

၂၀၉

၂-စာလာထေရ်ဂါထာ

သျှင်သာရိပုတြာ၏ နှစ်မတော်စာလာသည် မောင်တော်ကြီး ဥပတိဿ ရဟန်းပြုသွားသောအခါ ငါလည်းရဟန်းပြုမည်ဟူသော ပြင်းထန်သော ဆန္ဒဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် မကြာခင် ရဟန္တာဖြစ် လေ၏။ နောက်အခါ အန္တဝနတောဉ်နေစဉ် မာရ်နတ်လာ၍ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်လေရာ မိမိ၌ ရဟန်းကိစ္စပြီးနေပြီဖြစ်ကြောင်း မာရ်နတ်နှင့် အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြပုံကို ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများ

၂၀၉

၃-ဥပစာလာထေရ်ဂါထာ

စာလာထေရ်၏ ညီမအရင်း ဥပစာလာသည်လည်း စာလာနည်းတူ ရဟန်းပြု ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မာရ်နတ်နှင့်အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြပုံ ကို ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၂၁၀

သတ္တကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၈၂

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်

၁-သိသုပစာလာထေရ်ဂါထာ

သျှင်သာရိပုတြာဇ် နှစ်မတော် ၃-ပါးအနက် အငယ်ဆုံးဖြစ်သော သိသုပစာလာသည် အစ်မများနည်းတူ သျှင်သာရိပုတြာထံတွင် ရဟန်း ပြု၍ ဝိပဿနာကိုပွားများရာ မကြာခင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ရောက်လျှင် ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားနေစဉ် တနေ့သ၌ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ငါ့မှာ ရဟန်းကိစ္စပြီးပြီဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

၂၁၂

အဋ္ဌကနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၉-နဝနိပါတ်

၁-ဝစုမာတုထေရ်ဂါထာ

ဝစုမည်သော သားတယောက်မိခင် ဝစုမာတာသည် သားကို ဆွေမျိုး တို့ထံအပ်ခဲ့၍ ဘိက္ခုနီမတို့ထံတွင် ရဟန်းပြုခဲ့၏။ (ဝစုထေရ်ဂါထာတွင် ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏) သားရဟန်းက မယ်တော်ကိုဆုံးမသောဂါထာ မယ်တော် လျှောက်ထားပြန်ကြားသောဂါထာများ

၂၁၃

နဝနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၀-ကောဒသနိပါတ်

၁-ကိသာဂေါတမိထေရ်ဂါထာ

သူဆင်းရဲအမျိုးသမီး ကိသာဂေါတမိသည် သားတယောက် မတ်တတ် ပြေးကလေး သေဆုံးရာတွင် စိတ်ဖောက်ပြန်ကာ သားရှင်ဘို့ဆေးကို လှည့်လည်တောင်းနေစဉ် ဘုရားရှင်ထံရောက်သည်တွင် လူမသေဘူး သောအိမ်မှ မှန်ညှင်းစေ့ကို အရှာခိုင်း၍ လူမသေဘူးသောအိမ်မရှိ ကြောင်းသိမှ သားသေကိုစွန့်၍ ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားနာရာ သော တာပန်တည် ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားနေဆဲ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ တရား ဟောတော်မူမှ ဂါထာအဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ လူ့ခစီဝရအရာတွင် တေးဂင်ရရှိ၏။ တနေ့သ၌ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ကလျာဏမိတ်ဆွေ ကောင်းကို ချီးမွမ်းသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

၂၁၄

ကောဒသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

ဆယ့်တစ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၁-ဒွါဒသနိပါတ်

၁-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

သုဋ္ဌေးသမီးဥပ္ပလဝဏ္ဏာလည် အရွယ်ရောက်သောအခါ အလွန်အဆင်း
လှသဖြင့် ငွေ့ဒိပ်ကျွန်းအလုံးရှိ မင်း၊ သူဋ္ဌေးတို့က တောင်းဆိုလာကြရာ
အပေးခက်သောကြောင့် ရဟန်းပြုပါဟု အဖ၏တိုက်တွန်းချက်အရ ရဟန်း
ပြု၏။ တနေ့သ၌ ဥပ္ပသ်အိမ်တွင် ဆီမီးညှို့ထွန်းစဉ် မီးကိုကြည့်ကာ ဈာန်
အခြေခံရလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ တန်ခိုးအရာတွင် တေဒဂ်
ရသူဖြစ်၏။ တနေ့သ၌ ဂင်္ဂါတီရိယမထေရ် မယ်တော်နှင့်သမီးတို့ လင်တူ
မယားဖြစ်ရပုံကို ရည်ရွယ်ကာ ကာမဂုဏ်အပြစ်ကို ဆင်ခြင်လျက် မာရ်
နတ်ကို ခြိမ်းချောက်သောအားဖြင့် သိမ်းကျုံးရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၂၁၆

ဒွါဒသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၂-သောဠသနိပါတ်

၁-ပုဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

အနာထပိဏ်သူဋ္ဌေး၏ ကျွန်မသမီး ပုဏ္ဏာသည် သီဟနာဒ- သုတ္တန်
အဆုံး၌ သောတာပန်တည်ပြီးနောက် ပုဏ္ဏားတဦးကို ဆုံးမရာ၌ ချီးမွမ်း
ခံရ၍ ကျွန်အဖြစ်မှခွင့်လွတ်ကာ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားရာတွင် မကြာခင်
ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို
ဆင်ခြင်ကာ ဥဒါန်းကျုံးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၂၁၈

သောဠသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၃-ဝိသထိနိပါတ်

၁-အပ္ပပါလိထေရ်ဂါထာ

ဝေသာလီပြည် သရက်ပင်ရင်း၌ ဖွားမြင်လာသော အပ္ပပါလိသည်
အရပ်အဆင်း အလွန်လှသဖြင့် များစွာသောမင်းသားတို့ သူ့ရသင့်
ငါရသင့် ငြင်းခုံကြရာ ထိုရန်ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ပြည့်တန်ဆာမအရာ၌
ထားခြင်းကို ခံရလေ၏။ သူသည် ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညို၍ ကျောင်း
ဆောက်လှူဒါန်းကာ မိမိ၏သား ဝိမလကောဏ္ဍညမထေရ်ထံ တရားနာယူ
လျက် မိမိ၏ ဆိုမင်းပုံ၌ သံဝေဂယူ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ဥဒါန်းကျုံး
သောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ.....

၂၂၀

ဆယ့်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၂-ဧရာဟိနိထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သမီး ဧရာဟိနိသည် ဘုရားရှင်ထံတွင် တရားတော်ကို နာရ၍ သောတာပန်တည်ကာ မိဖုတ်အား တရားဟောပြု သာသနာ၌ ကြည်ညိုစေပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာပွားသဖြင့် မကြာမီ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် မိမိ၏ ဖခင်နှင့် အပြန်အလှန် ပြောဆိုခဲ့သော အတိုင်း ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများ

.... ၂၂၃

၃-စာပါသေရ်ဂါထာ

ဥပက၏ ဇနီး သုဘဒ္ဒ၏မယ်တော်ဖြစ်သော စာပါ (ဆာဝါ) သည် ဥပကထွက်ခွာသွားသောအခါ လောကကို ငြီးငွေ့သဖြင့် သားကလေးကို အဖိုးတိုထံတွင် အပ်နှင်းခဲ့၍ သာဝတ္ထိပြည် ဘိက္ခုနီမတို့ထံ သွားရောက် ကာ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားသည်တွင် မဂ်အစဉ်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ရှေးအခါက ဥပကနှင့် ပြောဆိုကြသည့်အတိုင်း ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် တပေါင်းတည်း ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

.... ၂၂၁

၄-သုန္ဒရီထေရ်ဂါထာ

ပုဏ္ဏားသမီးသုန္ဒရီသည် အဖဖြစ်သူရဟန်းပြုသွားသည်ကို အားကျ ကာ အမိထံမှ ရဟန်းပြုခွင့် တောင်း၍ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို စွန့်ပစ်ပြီးလျှင် ရဟန်းပြု၏။ သိက္ခမာန်အဖြစ်နှင့်ပင် ဝိပဿနာပွားရာ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး နှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ နောက်အပို၌ မိမိ၏ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်ကာ အဖဖြစ်သူ ပြောခဲ့ဘူးသောဂါထာကို အစပြု၍ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ များ

.... ၂၂၀

၅-သုဘာကမ္မာရဓိတုထေရ်ဂါထာ

ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်သော ရွှေပန်းထိမ်သည့်သမီးသုဘာသည် ဘုရား ရှင်ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွဝင်တော်မူသောအခါ ကြည်ညို၍ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်း ကပ်လေရာ သစ္စာလေးပါးတရားကိုနာရသဖြင့် အောတာပန်တည်လေ၏။ နောက်မိထွေးတော်ဂေါတမိထံတွင် ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်နေရာ ဣန္ဒြေရှင်ကျက်သည်အားလျော်စွာ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ရွတ်ဆိုသောဂါထာများ

.... ၂၃၁

ဝိသတိနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၄-တိ သနိပါတ်

၁-သုဘာဇီဝကမ္မဝနိကာထေရီဂါထာ

ပုဏ္ဏားအမျိုးသမီးသုဘာသည် သံဝေဂရ၍ မိတွေးတော်ဂေါတမိထံ တွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားရာ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့် အနာဂါမ်တည် လေ၏။ တနေ့သ၌ လူရမ်းကားတဦးသည် ဇီဝကဥယျာဉ်၌ သွားနေသော သုဘာထေရီကိုမြင်၍ တပ်မက်စကားပြောသည်တွင် တမားပြု၍ တားမြစ် သော်လည်း မရသဖြင့် အလှဆုံးဖြစ်သော မျက်လုံးကို ထုတ်ဖောက်ပေး လိုက်မှ နောင်တရကာ ကန်တော့လေ၏။ သူ့ဆူးရှင့်ထံရောက်လျှင် မျက်စိ ပကတိအကောင်းဖြစ်ပြန်ပြီးနောက် တမားကိုအားထုတ်ရာ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ သို့အခါ လူရမ်းကားနှင့် ပြောဆို ခဲ့သောစကားများကို ဥဒါန်းကျူးသောအားဖြင့် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ များ

....

၂၃၅

တိ သနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၅-စတ္တာလိသနိပါတ်

၁-ဣသိဒါသိထေရီဂါထာ

ဥဇ္ဇေနီသုဋ္ဌေးသမီး လူသိဒါသိသည် အမျိုးတူယောက်ျားနှင့် အိမ် ထောင်ပြုပြီးမှ လင်ကမနှစ်သက်၍ နှင်ထုတ်ခံရ၏။ နောက်ထပ် လင်နှစ် ဆက်၏ စွန့်ပစ်ခြင်းကိုလည်း ခံရ၏။ ထိုအခါ သံဝေဂရကာ အဖထံခွင့် တောင်း၍ ဇိနဒတ္တာထေရီထံတွင် ရဟန်းပြုကာ ဝိပဿနာပွားသည်တွင် မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၏။ တနေ့သ၌ ဆွမ်းခံပြီး နောက် မဟာဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း သံပုံအစဉ်ထိုင်၍ မိမိ၏အဆွေပေမိထေရီမက မေးသည်ကို ဖြေဆို၏။ ထိုအမေးအဖြေများကို ဆက်စပ်ပြထားသော ဂါထာများ

....

၂၄၀

စတ္တာလိသနိပါတ်မာတိကာ ပြီး၏။

၁၆-ပဟာနိပါတ်

၁-သုပေဓာထေရီဂါထာ

မန္ဒာဝတီမြို့ ဘုရင့်သမီးသုပေဓာသည် ငယ်စဉ်ကစ၍ ဘိက္ခုနီတို့ထံ တွင် တမားနာရ၍ သံဝေဂရပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း အိမ်ထောင်မပြုပဲ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းရာ မိဖတို့ကခွင့်မပြုသဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်

၈၆

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

အမှတ်စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သန်လျက်ဖြင့် ဆံပင်ကိုရိတ်ဖြတ်ကာ ခင်ပွန်းလောင်း မင်းသားအား ကာမ
ဂုဏ်၏အပြစ်တို့ကို ဟောကြားပြီး ပဋိကူလကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွား၍ ပဌမဈာန်
ကိုရရှိ၏။ နောက်မှ သိက္ခာနိမိတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းပြု ဝိပဿနာပွားသည်တွင်
မကြာခင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ
ပဋိပတ်ကို ဆင်ခြင်လျက် ယခင်ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်လည်ဟောကြားသော
ဂါထာများ

၂၄၆

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်
မာတိကာ ပြီး၏။

ကြို့တင်သိပ္ပတ်ရန် သင်္ကေတ လက္ခဏာများ

“ ” ဤကဲ့သို့ ကော်မာပြုလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာပိုဒ်များမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး၏ ဆိုလိုသော အခြင်းအရာ ‘အာကာရ’ ဟု သိမှတ်ရန်။

‘ ’ ဤကဲ့သို့ ကော်မာပြုလျှင် ရွှေက ကပ်လျက်ရှိသောပုဒ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်သဘောတူ ဟု သိမှတ်ရန်။

“ ‘ ’ ” ဤကဲ့သို့ ကော်မာနှစ်ထပ်ပြုလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး၏ ဆိုလိုသောစကား အတွင်း၌ အခြားပြောဆိုပုံ စကားတရပ်ရှိနေသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြုလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ ပုဒ်သည် မူရင်း ပါဠိတော်တွင် တိုက်ရိုက်မလာ၊ မြန်မာအသုံးအနှုန်းအရ ပြည့်စုံစေရန် ပြည့်စွက်သောပုဒ် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဝက် ခေါ် မျဉ်းတိုကိုပြုလျှင် စကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

[ ] ဤကဲ့သို့ ကွင်းချိပ်ကိုပြုလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာများမှာ ရှေးနည်းတူ ဆက်လက်ပြု လုပ်ရန် (ဖော်ထုတ်ရွတ်ဆိုရန်) မှာထားသော စကားများဖြစ်သည် ဟု သိမှတ်ရန်။

• ဤကဲ့သို့ ချဉ်းပွင့်ကိုပြုလျှင် ၎င်းချဉ်းပွင့် ရွှေ၌ ကပ်လျက်ရှိသောပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်စေရန် စာမျက်နှာအောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြား ဖော်ပြထားသည် ဟု သိမှတ်ရန်။ အချို့နေရာ၌ ချဉ်းပွင့်အစား ဂဏန်းဖြင့် ပြထားသည်—အဓိပ္ပါယ်အတူပင် ဖြစ်၏။

ရဒ္ဒကနိကာယိ

ထေရဂါထာပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဓါနဂါထာ

တောင်ခေါင်းလိုက်၍ နေကြကုန်သော အစွယ်ရှိသော ခြင်္သေ့တို့၏ ကျူးဝါးသံကဲ့သို့ (မဂ်လေးပါး တည်းဟူသော) အစွယ်ရှိကုန်သော ပျားများ၊ အပ်ပြီးသည့် စိတ်ရှိကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျူးဝါးသံဖြစ်ကုန်သော အကျိုးကို ဆောင်တတ်ကုန်သော ဂါထာတို့ကို နာကြကုန်။

အကြင် အကြင် (သုဘူတိ၊ မဟာကောဠိကစသော ထင်ရှားသော) အမည်ရှိကုန်သော အကြင် အကြင် (ဂေါတမ၊ ကဿပ စသော ထင်ရှားသော) အနွယ်ရှိကုန်သော အကြင်သို့ သဘောရှိသော တရားဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သော အကြင် အကြင်သို့သော နှလုံးသွင်းခြင်း 'အမေတ္တာ' ရှိကုန်သော (တိဟိတ် ပဋိသန္ဓေပညာ၊ ပါရိဟာရိကပညာ၊ ဘာဝနာပညာဖြင့်) ပညာရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည် မပျင်းမရိ လုံ့လရှိကုန်လျက် နေတော်မူကြကုန်၏။

ထိုမထေရ်တို့သည် ထိုထို (သစ်ပင်ရင်း တောတောင်စသော ဆိတ်ငြိမ်ရာ) အရပ်တို့၌ (သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာဖြင့်) ကောင်းစွာရှု၍ ရွှေလျှောခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုကာ မဂ်၏အဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်ကုန်လျက် ဤဂါထာအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို မြက်ဆီတော်မူကြကုန်၏။

၁-ဒေကကနိပါတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ

၁။ မိုးနတ်သား ငါ၏ ကျောင်းသည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။
လေဟည်းဟူသော ဘေးရန်မှ ကင်း၏။ မိုးနတ်သား အလိုရှိတိုင်း ရွာသွန်းလိုက်ပါလော့။
ငါ၏ စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ သံယောဇဉ်တို့မှ လွတ်မြောက်၏။
ငါသည် ပြင်းထန်စွာ အားထုတ်အပ်သော လှုံ့လှုံ့သည်ဖြစ်၍ နေပါ၏။ မိုးနတ်သား အလို
ရှိတိုင်း ရွာသွန်းလိုက်ပါလော့။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သုဘူတိမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၂-မဟာကောဠိကတ္တေရဂါထာ

၂။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော အကုသိုလ်အားလုံးကို ပြုခြင်းမှလည်း ကြဉ်ရှောင်
သော ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ဆိုလေ့ရှိသော တုန်လှုပ်မှုမရှိသော ရဟန်းသည် လေသည်
သစ်ရွက်ကို တိုက်ဖျက် ချွေလှင့်သကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို လှင့်နိုင်
ပယ်နိုင်၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာကောဠိကမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၃-ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဂါထာ

၃။ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည် မိမိထံမှောက် ရောက်လာကုန်သော (ငါ့ကဲ့သို့
ယုံမှားခြင်း ရှိကုန်သော) သူတို့၏ ယုံမှားမှုကို ဖျောက်တတ်ကုန်၏။ ညဉ့်သန်ခေါင်အခါ
တောက်ပ ထွန်းလင်းသော မီးကဲ့သို့ (တရား) အလင်းရောင်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။ ပညာ
မျက်စိကို ပေးတတ်ကုန်၏။ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်
မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ ဤ (ဒေသနာဉာဏ်) ပညာတော်ကို ရွှလိုက်စမ်းပါလော့။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ကင်္ခါရေဝတမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၄-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ

၄။ ပညာရှိကုန်သော မိမိအကျိုးစီးပွားစသည်ကို မြင်နိုင်ကုန်သော သူတော်ကောင်း
ထို့နှင့်သာလျှင် ပေါင်းဖော်ရာ၏။ မမေ့မလျော့ကြကုန်မှ၍ အထူးသဖြင့် မြင်စွမ်းနိုင်ကုန်
သော ပညာရှိတို့သည် ကြီးမြတ်နက်နံ့၍ သိနိုင်ခဲသော သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော
အကျိုးကို ရနိုင်ကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် မန္တာနိမုဏ္ဏေးမင်္ဂလသား အသျှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁-ပဌမဝဂ် ဂ-ဝိရတ္တေရဂါထာ

၅-ဒဗ္ဗတ္တေရဂါထာ

၅။ အကြင်ဒဗ္ဗသည် (ပေးအခါက) အဆုံးအမခက်၏၊ ယခုအခါ မြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေး၏၊ ပညာရှိ၏၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်း စသည်ဖြင့် ရောင်ရဲ၏၊ ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်၏၊ ကိလေသာအသင်းအပင်းကို အောင်ပြီးဖြစ်၏၊ ဘေးဘျမ်းတို့မှ ကင်းပြီးဖြစ်၏၊ ထိုဒဗ္ဗသည် ကိလေသာငြိမ်းအေးပြီး ဖြစ်ရကား မတုန်မလှုပ် တည်တံ့သော သဘောရှိ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဒဗ္ဗမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၆-သီတဝနိယတ္တေရဂါထာ

၆။ အကြင်ရဟန်းသည် တပါးတည်း ကြောက်မက်ဖွယ်သုသာန်တောသို့ ကပ်၏၊ ထိုပညာရှိရဟန်းသည် (ဆီအစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုလျှင်အာရုံရှိသော) ကာယကာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စောင့်ရှောက်ပိုးများလျက် ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲသည်ဖြစ်၍ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကာ (ကိလေသာ အသင်းအပင်းကို) အောင်မြင်ပြီးဖြစ်ရကား ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းမှ ကင်းရှင်းလေတော့၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်သီတဝနိယမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၇-ဘလ္လိယတ္တေရဂါထာ

၇။ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည် အလွန်အားနည်းသော ကျူးရိုးတံတားကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ အကြင်ရဟန်းသည် သေမင်း၏ (အိုခြင်း၊ နာခြင်း စသည်) စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီး၏၊ (ကိလေသာအသင်းအပင်းကို) အောင်ပြီးဖြစ်၏၊ ဘေးဘျမ်းတို့မှ ကင်းပြီးဖြစ်၏၊ ယဉ်ကျေး၏၊ ထိုရဟန်းသည် ကိလေသာငြိမ်းအေးပြီးဖြစ်ရကား မတုန်မလှုပ်တည်တံ့သော သဘောရှိ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဘလ္လိယမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၈-ဝိရတ္တေရဂါထာ

၈။ အကြင်ဝိရဟန်းသည် (ရှေးအခါက) အဆုံးအမခက်၏၊ ယခုအခါ မြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေး၏၊ လုံ့လရှိ၏၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းစသည်ဖြင့် ရောင်ရဲ၏၊ ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်၏၊ ကိလေသာအသင်းအပင်းကို အောင်ပြီးဖြစ်၏၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းမှ ကင်း၏၊ ထိုဝိရဟန်းသည် ကိလေသာငြိမ်းအေးပြီးဖြစ်ရကား မတုန်မလှုပ်တည်တံ့သော သဘောရှိ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဝိရမထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၉-ပိဏ္ဍိတဝတ္ထုထေရဂါထာ

၉။ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ငါ၏ ဤလာခြင်းသည် ကောင်းသောလာခြင်းပါပေ
တည်း။ မကောင်းသောလာခြင်းမဟုတ်ပါ။ ငါ၏ ဤစုံစမ်းခြင်းသည် မကောင်းသော
စုံစမ်းခြင်းမဟုတ်။ အပြားအားဖြင့် လေနံအပ်ကုန်သော တရားတို့တွင် အကြင်မြတ်သော
သစ္စာလေးပါးတရားသည် ရှိ၏။ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားသို့ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုသော
အားဖြင့် ကပ်ရောက်ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိဏ္ဍိတဝတ္ထုထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ပုဏ္ဏမာသထေရဂါထာ

၁၀။ အကြင်ရဟန်းသည် (အလုံးစုံသော ခန္ဓာစသော) လောက၏ မြစ်ခြင်း ပျက်
ခြင်းကို သိ၍ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိလျက်တည်၏။
(မဂ်အစောင့်အရှောက်ဖြင့်) စောင့်ရှောက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသော အာရုံတရား
တို့၌ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိ၊ ထိုရဟန်းသည် ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၎င်း၊
ဗမလ္လန်လောက၌၎င်း ငဲ့ကွက်မှုတဏှာကို ပယ်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပုဏ္ဏမာသထေရ်သည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

ပဌမဝဂ် ပြီး၏။

၂-ဇုတိယဝဂ်

၁-ဇုဠဝတ္ထုထေရဂါထာ

၁၁။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသီစေတော်မူအပ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရား၌ ဝမ်း
မြောက်ခြင်းများသော ရဟန်းသည် သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းထုပြစ်၍ ငြိမ်သက်ချမ်းသာ
သော နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်ရ၏။

ဤသို့လျှင် ဇုဠဝတ္ထုထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-မဟာဝတ္ထုထေရဂါထာ

၁၂။ ဤလောက၌ အကြင်ရဟန်းသည် လွန်ကဲသော ပညာအားနှင့် ပြည့်စုံ၏။
လွန်ကဲသော သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ (ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်) ကောင်းစွာ
တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ ဈာန်၌ မြေ့လျော်၏။ သတိရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဖုဂကင်းပြီးပြစ်၍

၁-အဋ္ဌကထာ၌ နာယကတံ ရှိ၏။ အစီးအပွားဘိုးတက်ခြင်းမှ မယုတ်ပါဟု ပြန်လေး။
၂-အဋ္ဌကထာ၌ ဝေဒု ပုဏ် အစွင့် တနည်းထား၍ စက္ကာရိ ဝါ သစ္စာနိ စသည်ဖြင့် ရွတ်ဆို၏။
စင်စစ်မှာ ဝေဒု၏ အစွင့် တနည်းမဟုတ် သမိတောပုဏ် အစွင့်သာတည်း။ အဋ္ဌကထာ၌ သမိတောတိ
စက္ကာရိ သစ္စာနိပပအဘိသစ္စေ ဌိတောဟု ရှိရမည်။ ဤသို့ ရှိသင့်ပုံကို ယူ၍ ဤ၌ မြန်မာပြန်လိုက်၏။

(သာမိပရိဘောဂဖြင့်) အကျိုးရှိသော ဘော်ဇဉ်ကို သုံးဆောင်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့် အချိန်ကာလကို ငှလင့်နေ၏။

ဤသို့လျှင် မဟာဝစ္ဆမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဝနဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ

၁၃။ အကြင်ကျောက်တောင်တို့သည် မိုးတိမ်ညိုအဆင်းရှိကုန်၏၊ အရောင်ပြီးပြီးပြက် ထွက်ကုန်၏၊ အေးမြကြည်လင်သော ရေလည်းရှိကုန်၏၊ စင်ကြယ်သော မြေအဘို့လည်း ရှိကုန်၏၊ ထို့နဲ့အဆင်းနှင့်တူသော နိသောအဆင်းရှိသော သိကြားကွမ်းသွေးကောင် (ဣန္ဒဂုပ်ကောင်ဟု အမည်ရသော) ပိုးပရန်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားကုန်၏၊ ထိုကျောက်တောင် တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဝနဝစ္ဆမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သီဝကသာမဏေရဂါထာ

၁၄။ “သီဝကဤရွာအနီးကျောင်းမှ(တောအရပ်သို့သာ) သွားကြကုန်အံ့”ဟု ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာက အကျွန်ုပ်ကို ပြောဆို၏၊ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်သည် ရွာအနီး၌ နေရ၏၊ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်သော်ကား တောသို့ ရောက်နေပါ၏၊ လျောင်း၍နေရပါသော်လည်း (ထိုလျောင်း သော ကြီးမြင့်ပင် တွားလျက် တောသို့) သွားပါအံ့၊ (ကာမဂုဏ်တို့နှင့် သံသယ၌ အပြစ် ကိုင်း ကာမဂုဏ်မှ ထက်မြောက်ခြင်းနှင့် နိဗ္ဗာန်၌ အကျိုးအာနိသင်ကိုင်း) သိသော သူတို့အား ငြိတုယ်မှ မရှိတော့ပေ။

ဤသို့လျှင် ဝနဝစ္ဆမထေရ်(တူဖြစ်သော) သီဝကသာမဏေသည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ကုဏ္ဍဓာနတ္ထေရဂါထာ

၁၅။ အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို (အောက်မဂ်ဖြင့်) ဖြတ်တောက်ရ၏၊ (အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်) ငါးပါးတို့ကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်စွန့်ရ၏၊ (အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ) သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကိုလည်း လွန်စွာ ပွားစေရ၏၊ (ဤသို့ ပွားများသော) ရဟန်းကို (ဥဂ ဓဒါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ) ဟူသော ငြိတုယ်မှ ငါးမျိုးတို့ကို လွန်မြောက်နိုင်၍ ဩဇာလေးပါးမှ ကူးမြောက်ပြီးသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့လျှင် ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ဗေလဋ္ဌသိသတ္ထေရဂါထာ

၁၆။ ငါ့ရှင်တို့ ဦးချိုရှိသော ကောင်းမြတ်သော အာဇာနည်နွားလားဥသဘသည် ထွန်ကြောင်းခရီးပေါ်၌ မပင်မပန်း သွားနိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ အာမိသတို့နှင့် မကဏသော မြတ်သော(ဖလသမာပတ်) ချမ်းသာကို ရသည်ဖြစ်၍ ညဉ့်နေ့တို့သည် မပင်မပန်းသဖြင့် ငါ့ကို လွန်သွားကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဗေလဋ္ဌသိသမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဒါသကတ္ထေရဂါထာ

၁၇။ အကြင်အခါ ပညာနည်းသူသည် အစားကြီးသည်ဖြစ်၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း ထိန် မိစ္ဆာဖြင့် နှိပ်စက်ခံရကာ အစာပြည့်နေသော ဝက်ကြီးကဲ့သို့ တပြောင်းပြန်ပြန် လူးလို့မ့်လျက် အအိပ်ကြူး၏။ ထိုအခါ အဖန်တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ ဖောက်ရ၏။
ဤသို့လျှင် ဒါသကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-သိင်္ဂါလပိတုတ္ထေရဂါထာ

၁၈။ အကြင်ရဟန်းသည် ဘောသကလမည်သော တော၌(နေလျက်)သဗ္ဗညုပြုတ်စွာ ဘုရား၏ တရားအမွေခံဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အတ္တဘောတည်းဟူသော မြေကြီးကို အဋ္ဌိက သညာဖြင့် အရိုးစုဟု နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့် ပြန်နှံ့ ပြို ထိုရဟန်းသည် ကာမရာကို လျင်စွာသာလျှင် ပယ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ် ထင်၏။
ဤသို့လျှင် သိင်္ဂါလပိတုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ကုလတ္ထေရဂါထာ

၁၉။ ရေကို ဆောင်သော သူတို့သည် ရေကို(မိမိလိုရာအရပ်သို့)ဆောင်ကုန်၏။ လေး သမားတို့သည် မြားကို(မီးကင်၍)ပြောင်အောင် ပြုကုန်၏။ တစည်းသစ်ရွှေသမားတို့သည် သစ်ကို (မိမိအလိုရှိသလို) ရွှေကုန်၏။ ဤအတူ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော ပညာ ရှိတို့သည် (သောတာပတ္တိမဂ်စသည်ကို ဖြစ်စေလျက်) မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမကုန်၏။
ဤသို့လျှင် ကုလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-အဇိတတ္ထေရဂါထာ

၂၀။ ငါ့အား သေရလိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှု (ဘေး)မရှိ၊ ငါ့အား အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေ၌ ငဲ့ကွက်မှုတဏှာလည်း မရှိ၊ ငါသည် ပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပြန်ပြောသော သတိရှိလျက် မိမိကိုယ်ကို စွန့်လိုက် တော့အံ့။
ဤသို့လျှင် အဇိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဒုတိယဝဂ် ပြီး၏။

၃ ဘတိယဝဂ်

၁-နိဂြောဓတ္ထေရဂါထာ

၂၁။ ငါသည်(ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု စသော)ဘေးကို မကြောက်တော့ပါ။ နိဗ္ဗာန်(သို့ ပို့ဆောင်ခြင်း)၌ လိမ်မာတော်မူသော ငါတို့၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်(ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း စသော)ဘေးတို့ မတည်မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ အရိယမဂ်တည်းဟူသော အကြင်ခရီး

လမ်းကြောင်းဖြင့် ကြွသွားတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား ကြွသွားရာ ခရီးလမ်းကြောင်းဖြင့်ပင် သွားကုန်၏။

ဤသို့လျှင် နိဂြောဓမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-စိတ္တကတ္ထေရဂါထာ

၂၂။ စိမ်းညိုသော လည်ရေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကောင်းသော လည်ပင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော အမောက်ဦးစွန်းရှိကုန်သော ဥဒေါင်းငှက်တို့သည် ကာရမ္မ မည်သော တောအုပ်၌ သာယာစွာ တွန်းမြူးကြကုန်၏။ ထိုဥဒေါင်းငှက်တို့သည် အေးသော မိုးသက်လေဖြင့် ကောင်းစွာ မြူးထူး ကစားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ (ကျိန်းစက်ခွင့်ပြုသောအချိန်၌) ကျိန်းစက်နေသော (သမထဝိပဿနာ) ဈာန်ရယောဂီရဟန်းကို နှိုးကုန်၏။

ဤသို့လျှင် စိတ္တကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဂေါသာလမထေရဂါထာ

၂၃။ ငါသည် ဝါးချုံရိပ်၌ ချိုမြိန်သောဂဏာနို့ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ပြီးလျှင် (မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို) ကောင်းစွာ ခံလင့်သဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ကြည့်ရှု သုံးသပ်လျက် ပဋိပဿဒ္ဓိဝိဝေက ဖလသမာပတ္တိဝိဝေကကို ပွားလိုသောကြောင့် (ရှေး၌ နေဘူးသော) တောင်စဉ်တောင်ဝှမ်းသို့ ပြန်သွားပေတော့အံ့။

ဤသို့လျှင် ဂေါသာလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာ

၂၄။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ထောက်၍ တဝါသာ ရသေးသော (သင်) သုဂန္ဓသည် သင့်ဆရာ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်၏ တရားကောင်းဖြစ်သည်ကို ရှုပါလော့၊ သင့်သည် ဝိဇ္ဇာ သုံးပါးတို့သို့ အစဉ် ထောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း ပြုအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သုဂန္ဓမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-နန္ဒိယတ္ထေရဂါထာ

၂၅။ မာရ်နတ် အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် (အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ရောင်အားဖြင့်) အရောင်အလင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ မပြတ်မလပ်ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို နှိပ်စက်သည် ရှိသော် ဆင်းရဲဒုက္ခသို့ (သင်) ထောက်ရလတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် နန္ဒိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-အဘယတ္ထေရဂါထာ

၂၆။ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော တရားစကားတော်ကို ကြားနာရယောကြောင့် (ကောင်းစွာ သင်ကြားထား၍

ကျွမ်းကျင် လိမ္မာသော လေးသမားသည်) ခုနစ်စိတ်ခွဲထားသော သားမြီးဖျားကို မြားဖြင့် မချွတ်မယွင်းစေမူ၍ ဖောက်ထွင်းအောင် ပစ်ရာသကဲ့သို့ သိမ်မွေ့သော (သစ္စာလေးပါး) တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။

ဤသို့လျှင် အဘယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-လောမသကင်္ဂိယတ္ထေရဂါထာ

၂၇။ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်မှု 'ဝိဝေက' ကို ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍ မြေဇာမြက်ကို၎င်း၊ သမန်းမြက်ကို၎င်း၊ ဆူးချိုကို၎င်း၊ ပန်းရင်းမြက်ကို၎င်း၊ ဖြူဆန်မြက် ပြိတ်မြက်ကို၎င်း ရင်ဖြင့် ဖယ်ရှား၍ သွားပါအံ့။

ဤသို့လျှင် လောမသကင်္ဂိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ဓမ္မဂါမိကပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၂၈။ အသို့နည်း၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို တန်ဆာဆင်မှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း ကင်းပါ၏လော၊ အသို့နည်း၊ အတ္တဘောကို တန်ဆာဆင်မှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း ကင်းပါ၏လော၊ အသို့နည်း၊ (သင့်အား) သီလဖြင့် ပြီးသော အနံ့လှိုင်ပါ၏လော၊ သင်သည် (သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်) ဖြစ်သော ကျော်စောသံကို) ပျံ့နှံ့စေနိုင်ပါ၏လော၊ တပါးသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလဖြင့်ပြီးသော အနံ့ မပျံ့မလှိုင်စေနိုင်သကဲ့သို့ သီလဖြင့်ပြီးသော အနံ့ မပျံ့မလှိုင်စေနိုင်ပဲ ရှိနေပါသလော။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မဂါမိကပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဟာရိတတ္ထေရဂါထာ

၂၉။ ဟာရိတ လေးသမားသည် မြားကို ဖြောင့်စွာ ပြုသကဲ့သို့ စိတ်ကို တက်ကြွစေလျက် (ဝီရိယနှင့် သမာဓိကို မျှစေကာ) စိတ်ကို ဖြောင့်စွာ ပြုပြီးလျှင် အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ကို အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲလေလော့။

ဤသို့လျှင် ဟာရိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ

၃၀။ ငါ့အား အနာထေဂါဖြစ်လတ်သော် ငါ့အား အနာထေဂါ ဖြစ်ချေပြီ၊ ငါ့အား (ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌) မမေ့မလျော့ရန် အခါတန်ပြီဟု ငါ့အား အောက်မေ့မှု သတိဖြစ်ပေါ်လာပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

တတိယာဂ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁-ဂဟူရတိရိယတ္ထေရဂါထာ

၃၁။ တောအုပ်ကြီး၌ မုက် ခြင်တို့ တွေ့ထိ ကိုက်ခဲခံရသည်ရှိသော် စစ်မြေဦး၌ ကျက် စားသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ထိုတောအုပ်ကြီး၌ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ သည်းခံနေရ၏။
ဤသို့လျှင် ဂဟူရတိရိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ

၃၂။ ငါသည် (ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း) အိုမင်းခြင်းသို့ ရောက်နေရသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဖြင့် အိုခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို လဲလှယ်ဖလယ် ဝယ်ယူပါအံ့၊ (တဆယ့်တပါးသော မီးတို့ဖြင့်) လောင်ကျွမ်းခံနေရသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဖြင့် မီးတဆယ့်တတန် ငြိမ်းရာမှန်သော နိဗ္ဗာန် တရားကို လဲလှယ်ဖလယ် ဝယ်ယူပါအံ့၊ (ဤသို့လျှင်) ယောဂတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော မိမိ ထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော ထူးကဲလွန်မြတ်သော သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို ငါသည် လဲလှယ်ဖလယ် ဝယ်ယူပါတော့အံ့။
ဤသို့လျှင် သုပ္ပိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-သောပါကတ္ထေရဂါထာ

၃၃။ (အမိသည်) ချစ်ခင်အပ်သော တယောက်တည်းသောသား၌ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားသူ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ(သုသာန်၌ နေသော ရဟန်းသည်) အလုံးစုံသော အရပ် တို့ဝယ် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားသူ ဖြစ်ရ၏။
ဤသို့လျှင် သောပါကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ပေါသိယတ္ထေရဂါထာ

၃၄။ ပေါသိယသည် တောမှ ရွာသို့ လာလတ်ပြီးသော် ထို့နောက် အိမ်သို့ ဝင်ခဲ့ပြီ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အခါခပ်သိမ်း အနီး၌ မရှိကြကုန်သော်သာ မြတ်ကုန်၏ဟု သိသဖြင့် စကားမပြောမဆိုမှ၍ ထိုအိမ်မှထလျက် ဖဲသွား၏။
ဤသို့လျှင် ပေါသိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-သာမညကာနိစ္ဆေရဂါထာ

၃၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော မကောက်မကွေ့ ဖြောင့်မတ်သော ခရီးလမ်းဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ပွားများ၏၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုချမ်းသာအကျိုးငှါ ကျင့်သည်ရှိသော် နိဗ္ဗာန် ဟူသော ချမ်းသာကို ရ၏၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသို့လည်း ရောက်၏၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား အခြံအရံသည်လည်း တိုးပွား၏။
ဤသို့လျှင် သာမညကာနိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ကုမာပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၃၆။ ငါ့ရှင်တို့ (အလိုနည်းခြင်း အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားကို) ကြားနာရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေ၏။ (ထိုအလိုနည်းခြင်းစသော) အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေ၏။ အခါခပ်သိမ်း ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ ကျင့်ခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေ၏။ (ဒိဋ္ဌဓမ္မိကစသည်၊ ကုသိုလ်စသည် အပြားရှိသော) သဘောတရားကို မေးမြန်းရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေ၏။ ဆိုးမသည့်အတိုင်း အရှိအသေ လိုက်နာကျင့်သုံးရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေ၏။ ဤဆိုပြီးသော ကြားနာခြင်း စသည်သည် ကြောင့်ကြမရှိသောသူ၏ ရဟန်းကျေးဇူးတရားပင်တည်း။

ဤသို့လျှင် ကုမာပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ကုမာပုတ္တသဟာယကတ္ထေရဂါထာ

၃၇။ ခရီးဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည် စိတ်ကို မစောင့်စည်းကုန်သည်ဖြစ်၍ တိုင်းပြည်အသီးသီးသို့ သွားကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် သမာဓိကိုသော်လည်း ချွတ်ယွင်းစေကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ တိုင်းပြည်လှည့်လည်ခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးကို ပြုလုပ်ပြီးစီးစေနိုင်အံ့နည်း။ ထို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ညူးခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ မမေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော စိတ်ညစ်ညူးမှုကို ပယ်ဖျောက်၍ တဏှာရွှေသွားမပြုပဲ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့် ကောင်းစွာရှုရာ၏။

ဤသို့လျှင် ကုမာပုတ္တသဟာယကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ဂဝံပတိတ္ထေရဂါထာ

၃၈။ အကြင် ဂဝံပတိမထေရ်သည် တန်ခိုးအဘိညာဉ်ဖြင့် သရဘူမြစ်ကို ဖန်စေ၏။ ထိုဂဝံပတိမထေရ်သည် (တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော) မှီရာကင်း၏။ တဏှာဟူသော မြူမရှိ၊ ငြိတုယ်မှုအားလုံးကို လွန်၍ တည်သော ဘဝသုံးပါး၏ ကမ်းတဖက်သို့ ဖျောက်ပြီးသော ထိုရဟန်းမြတ် (ဂဝံပတိမထေရ်) ကို နတ်တို့သည်လည်း ရှိခိုးကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဂဝံပတိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-တိဿတ္ထေရဂါထာ

၃၉။ လှံဖြင့် အထိုးခံရသူကဲ့သို့၎င်း ဦးခေါင်းမီးလောင်ခံရသူကဲ့သို့၎င်း ထိုအတူ ရဟန်းသည် ကာမရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေရာ၏။

ဤသို့လျှင် တိဿမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဝဇ္ဇမာနတ္ထေရဂါထာ

၄၀။ လှံဖြင့် အထိုးခံရသူကဲ့သို့၎င်း ဦးခေါင်းမီးလောင်ခံရသူကဲ့သို့၎င်း ထိုအတူ ရဟန်းသည် ဘဝရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေရာ၏။

ဤသို့လျှင် ဝဇ္ဇမာနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ထေရတ္ထဝဂ် ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ်

၁-သိရိဝနုတ္တေရဂါထာ

၄၁။ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည် ဝေဘာရတောင် ပဏ္ဍဝတောင်တို့၏ အလယ်၌ ကျထောက်
တောက်ပကုန်ဘိသကဲ့သို့ အတုမရှိမူ၍ သည်းခံခြင်းစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်သည် တောင်၏အကြား ဥမင်လိပ်ကဲ့သို့ ကပ်ထောက်သည်
ဖြစ်၍ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့် ကောင်းစွာရွှေ၏။

ဤသို့လျှင် သိရိဝနုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ခဒိရဝနိယတ္တေရဂါထာ

၄၂။ စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သိသ္မပစာလာတို့ သင်တို့သည် သတိချုပ်ကုန်လျက်သာလျှင်
နေကြကုန်လော့၊ သားမြီးကို ပစ်နိုင်သည့်လေးသမားနှင့်တူသော (သင်တို့၏ ဦးရီးတော်)
အသျှင်သာရိပုတြာသည် ကြွလာတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် ခဒိရဝနိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-သုမင်္ဂလတ္တေရဂါထာ

၄၃။ ငါသည် ဘဝသစ်မှ လွတ်ခြင်းရှိသူဖြစ်၏၊ ငါသည် ဘဝသစ်မှ ကောင်းစွာ
လွတ်ခြင်းရှိသူဖြစ်၏၊ သုံးပါးသော ကုန်ခြင်းတို့မှ အလွန်လျှင် ကောင်းစွာ လွတ်ခြင်းရှိသူ
ဖြစ်၏၊ ငါသည် ကုန်း၍ ရိတ်ဖြတ်ရခြင်းတို့မှလည်း လွတ်သူဖြစ်၏၊ ငါသည် ကုန်း၍ ထွန်
ယက်ရခြင်းတို့မှလည်း လွတ်သူဖြစ်၏၊ ငါသည် ကုန်း၍ ပေါက်တူးပေါက်ရခြင်းတို့မှလည်း
လွတ်သူဖြစ်၏၊ (တစဉ် ထွန်သွား ပေါက်တူးတို့သည်) ငါ၏အနီး၌ပင် ရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော်
လည်း (ထိုတစဉ် ထွန်သွား ပေါက်တူးတို့ကို စွန့်လွှတ်ရန်) စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊
စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ သုမင်္ဂလ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့် ကောင်းစွာ ရှုဆင်
ခြင်လော့၊ သုမင်္ဂလ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့် ကောင်းစွာ ရှုဆင်ခြင်လော့၊ သုမင်္ဂလ
မမေ့မလျော့မူ၍ နေလော့။

ဤသို့လျှင် သုမင်္ဂလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သာနုတ္တေရဂါထာ

၄၄။ မိခင် လူတို့သည် သေသူကိုသော်လည်း (ရည်စူး၍) ငိုကြွေးကြကုန်၏၊ အသက်
ရှင်လျက် (အရပ်တပါးသို့ သွားသဖြင့်) မတွေ့မမြင်ရသူကိုသော်လည်း (ရည်စူး၍) ငိုကြွေး
ကြကုန်၏၊ မိခင် အသက်ရှင်လျက် ထင်ရှားရှိနေသော ငါ့ကို တွေ့မြင်နေရပါလျက် အဘယ်
ကြောင့် ငါ့ကို (ရည်စူး၍) ငိုကြွေးရဘိသနည်း။

ဤသို့လျှင် သာနုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ရမဏိယဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ

၄၅။ ကောင်းမြတ်သော အာဇာနည်နွားလားဥသဘာသည် ချွတ်ချော်တိမ်းပါးပြီးမှ တဖန် ရပ်တည်မြဲ ရပ်တည်သကဲ့သို့ ထိုအတူ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်သော ငါ့ကို (ကိလေသာဟူသော ပင်ပန်းခြင်းကြောင့် ပြစ်မှား၍ ပြုမိသောအားဖြင့်) ချွတ်ချော်တိမ်းပါးသော်လည်း တဖန် ရပ်တည်မြဲ ရပ်တည်သူ အာဇာနည်ယောကျ်ားကောင်းဟူ၍ သိမှတ်လေလော့။

ဤသို့လျှင် ရမဏိယဝိဟာရိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-သမိဒ္ဓိတ္ထေရဂါထာ

၄၆။ ငါသည် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' တရားဖြင့် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။ ငါသည် အောက်မေ့မှု 'သတိ' ကို၎င်း သိမှု 'ပညာ' ကို၎င်း ပွားများအပ်ပြီ။ ငါ၏ စိတ်သည်လည်း ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ။ သင်မာရ်နတ်သည် (ဖောက်ပြန်သော) အဆင်းတို့ကို အလိုရှိတိုင်း ပြုလေလော့၊ ထိုအဆင်းတို့ဖြင့် ငါ့ကို နှိပ်စက်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်သည်သာတည်း။

ဤသို့လျှင် သမိဒ္ဓိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဥဇ္ဇယတ္ထေရဂါထာ

၄၇။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။ (အရှင်ဘုရားသည်) ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကင်းတော်မူပါပေ၏။ အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမ သွားရာလမ်းကြောင်း၌ လိုက်နာနေထိုင်သော အကျွန်ုပ်သည် အာသဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍ နေထိုင်ရပါ၏။

ဤသို့လျှင် ဥဇ္ဇယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-သဉ္စယတ္ထေရဂါထာ

၄၈။ အကြင်အခါမှစ၍ ငါသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏။ ထိုရဟန်းပြုသော အခါမှစ၍ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်သော ဓာတုသော အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်သော အကြံအစည်ကို ကြံစည်ဘူး၏ဟု မသိစဘူး။

ဤသို့လျှင် သဉ္စယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ရာမဏေယျကတ္ထေရဂါထာ

၄၉။ မာရ်နတ် ငါ၏စိတ်သည် အာရုံတခုတည်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ ငုံးတို၏ စိန်စိန် 'စိဟ စိဟ' မြည်ကျူးသံတို့ကြောင့်၎င်း မျောက်တို၏ မြည်သံတို့ကြောင့်၎င်း ငါ၏စိတ်မတုန်လှုပ်ပေ။

ဤသို့လျှင် ရာမဏေယျကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဝိမထတ္ထေရဂါထာ

၅၀။ မြေအပြင်ဝယ် (မိုးရေ အယဉ်ထို့ဖြင့်) သွန်လောင်းနေ၏၊ (မိုးရေပေါက်တို့နှင့် ဆော့နှောသဖြင့်)အေးမြသော လေသည် တိုက်ခတ်နေ၏၊ ကောင်းကင်၌ လျှပ်စစ်နှယ် ထို့သည် ရှက်သန်းကုန်၏၊ ငါ၏ (သန္တာန်ဝယ်) အကုသလ ဝိတက်တို့သည် (အရိယမဂ်ကို ရသဖြင့်)အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းကုန်၏၊ ငါ၏စိတ်သည် (လောကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်) ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။

ဤသို့လျှင် ဝိမထထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ပဉ္စမဝဂ် ပြီး၏။

၆-ဆဋ္ဌဝဂ်

၁-ဂေါဓိကတ္ထေရဂါထာ

၅၁။ မိုးသည် ကောင်းစွာ သီဆိုအပ်သော သီချင်းသံကဲ့သို့ ထစ်ချုန်းလျက် ရွာ၏၊ ငါ၏ကုဋီ(ကျောင်း)သည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏၊ လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှ ကင်း၏၊ ငါ၏စိတ်သည်လည်း (လောကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်) ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏၊ မိုးနတ်သား အကယ်၍ ရွာသွန်းလို့မူ ရွာသွန်းလော့။

ဤသို့လျှင် ဂေါဓိကထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သုဗာဟုတ္ထေရဂါထာ

၅၂။ မိုးသည် ကောင်းစွာ သီဆိုအပ်သော သီချင်းသံကဲ့သို့ ထစ်ချုန်းလျက် ရွာ၏၊ ငါ၏ကုဋီ(ကျောင်း)သည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏၊ လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှ ကင်း၏၊ ငါ၏စိတ်သည်လည်း ကရဏေယျံ (ကာယဂတာသတိဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်) ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏၊ မိုးနတ်သား အကယ်၍ ရွာသွန်းလို့မူ ရွာသွန်းလော့။

ဤသို့လျှင် သုဗာဟုထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဝလ္လိယတ္ထေရဂါထာ

၅၃။ မိုးသည် ကောင်းစွာ သီဆိုအပ်သော သီချင်းသံကဲ့သို့ ထစ်ချုန်းလျက် ရွာ၏၊ ငါ၏ကုဋီ(ကျောင်း)သည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏၊ လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှ ကင်း၏၊ ထို(ကျောင်း)၌ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ ငါနေ၏၊ မိုးနတ်သား အကယ်၍ ရွာသွန်းလို့မူ ရွာသွန်းလော့။

ဤသို့လျှင် ဝလ္လိယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ဥတ္တိယထေရဂါထာ

၅၄။ မိုးသည် ကောင်းစွာ သိဆိုအပ်သော သီချင်းသံကဲ့သို့ ထစ်ချွန်းလျက် ရွာ၏၊
ငါ၏ကုဋီ(ကျောင်း)သည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏၊ လေတည်းဟူသော
ဘေးရန်မှ ကင်း၏၊ ထို (ကျောင်း)၌ အဖော်မရှိသည်ဖြစ်၍ ငါနေ၏၊ မိုးနတ်သား
အကယ်၍ ရွာသွန်းလိုမှ ရွာသွန်းလိုက်ပါလော့။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တိယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-အဇ္ဇနဝန်ယထေရဂါထာ

၅၅။ အဇ္ဇနမည်သော တောသို့ သက်ဝင်ကာ အခြေရှည်သော လေးထောင်အင်းပျဉ်
ကို ကျောင်းပြု၍ (နေသော ငါသည်) ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း ပြုအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် အဇ္ဇနဝန်ယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ကုဋီဝိဟာရိထေရဂါထာ

၅၆။ ငါ၏ ကျောင်း၌ နေသူကား အဘယ်သူနည်းဟု (လယ်စောင်က မေးသော်)
သင်၏ ကျောင်း၌ နေသူကား ရာဂကင်းပြီးသူ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသူ
ရဟန်းတည်း။ လယ်စောင်သမား ဤအတိုင်း သိလော့၊ သင်ပြုလုပ်အပ်သော ကုဋီ
(ကျောင်း)သည် အချည်းနှီး အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်။

ဤသို့လျှင် ကုဋီဝိဟာရိထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဒုတိယကုဋီဝိဟာရိထေရဂါထာ

၅၇။ ရဟန်း သင်သည် ဤကျောင်းကား ကျောင်းဟောင်းတည်းဟု အခြားတပါး
သော ကျောင်းသစ်ကို တောင်တစ်၏ ရဟန်း အသစ်ဖြစ်သော ကျောင်းသည် ဆင်းရဲ
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အသစ်ဖြစ်သောကျောင်း၌ တောင့်တမှု တဏှာကို
ကင်းစင်ပါစေလော့။

ဤသို့လျှင် ဒုတိယကုဋီဝိဟာရိထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ရမဏိယကုဋီကထေရဂါထာ

၅၈။ ငါ၏ ကျောင်းသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏၊ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားဖြင့် လူအပ်
သောကြောင့် စိတ်နှစ်ခြိုက် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏၊ ငါအား သတို့သမီးတို့ဖြင့် အလိုမရှိ၊ သတို့
သမီးတို့ မိန်းမတို့ဖြင့် အလိုရှိသူတို့ထံသို့သာ သင်တို့ သွားကြကုန်လော့။

ဤသို့လျှင် ရမဏိယကုဋီကထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ

၅၉။ ငါသည် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' တရားဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့၏။ တော၌နေသော ငါသည် ကျောင်းကိုလည်း ဆောက်လုပ်ပြီးပြီ၊ မမေ့မလျော့ပဲ ပြင်းစွာ အားထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံလျက် အောက်မေ့မှု 'သတိ' ရှိကာ နေ၏။

ဤသို့လျှင် ကောသလဝိဟာရိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-သီဝလိတ္ထေရဂါထာ

၆၀။ ငါသည် အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခွာမြောက်မှု ဖလဝိမုတ္တိ ကို တောင့်တရှာမှီးလျက် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်း သို့ ပုန်းအောင်း ခိုဝင်ခဲ့ပြီ၊ ငါသည် ထောင်လွှား တက်ကြွမှု မာနာနုသယ ကို စွန့်ပြီး ဖြစ်ရ ကား ငါလိုလားကြစည်ခဲ့သော ထိုအကျိုးတို့သည် ယခုအခါ ငါ့အား ပြည့်စုံကုန်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သီဝလိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

သဋ္ဌဝဂ် ပြီး၏။

၇-သတ္တမဝဂ်

၁-ဝပ္ပတ္ထေရဂါထာ

၆၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဖြင့် မဖောက်မပြန် သိမြင်သူ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖောက်မပြန် အမှန်သိမြင်သူ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို (ပညာမျက်စိဖြင့်) အဟုတ်အမှန် သိမြင်နိုင်၏။ မဖောက် မပြန် အမှန် မသိမြင်နိုင်သူ (ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်) ကိုလည်း (ပညာမျက်စိဖြင့်) အဟုတ် အမှန် သိမြင်နိုင်၏။ (ပညာမျက်စိ) ကင်း၍ မဖောက်မပြန် အမှန် မသိမြင်နိုင်သူ ဗာလပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖောက်မပြန် အမှန် မသိမြင်နိုင်သူ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း မဖောက်မပြန် အမှန်သိမြင်နိုင်သူ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း (မိမိပညာမျက်စိဖြင့်) မသိမြင်နိုင်။

ဤသို့လျှင် ဝပ္ပမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၆၂။ ငါတို့သည် တောအုပ်အတွင်းဝယ် စွန့်ပစ်အပ်သော သစ်တုံးကဲ့သို့ တယောက် ထီးတည်း တောအုပ်ကြီး၌ နေကြရပါကုန်၏။ ဤသို့ပင် တယောက်ထီးတည်း နေကြရကုန် သော်လည်း ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည် နတ်ရွာသုဂတိသို့ လားရောက်ကြသူတို့ကို တောင့်တ ကြကုန်ဘိသကဲ့သို့ အကျိုးမီးပွားကို လိုလား တောင့်တကြကုန်သော လူအများတို့သည် ထိုတော၌နေသော ငါ့ကို လိုလား တောင့်တကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို

၃-ပက္ခတ္တေရဂါထာ

၆၃။ (ဤလောက၌ စွန့်ရဲတကောင်၏ နှုတ်သီးမှ) လျှောကျသော သားတစ်သည် (အခြားစွန့်ရဲနှုတ်သီးသို့ ထောက်၍) တဖန် လျှောကျရပြန်၏။ မြေကြီးသို့ပင် ကျသော်လည်း ယင်းသားတစ်၌ တပ်မက်ကုန်သော စွန့်ရဲအားလုံးတို့သည် တဖန် ပြန်လာ၍ ထိုးဆိတ်ကြ ကုန်၏။ (ဤစွန့်ရဲတို့ကဲ့သို့ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်) ကုသိုလ်ဓမ္မမှ လျှောကျကုန်သည်ရှိသော် (ငရဲစသည်တို့၌) ကျရောက်ကြရကုန်၏။ ဤသို့ ငရဲစသည်တို့ ၌ ကျရောက်ကြရကုန်သော်လည်း ဘဝသုံးပါးတို့၌ တပ်မက်သူတို့သည် ထိုထိုဘဝသို့ လား ရောက်စေတတ်သော ကံဖြင့် တဖန် လားရောက်ကြရကုန်၏။ ငါသည်မူကား မက်ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်ရပြီ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့် စင်စစ် ချမ်းသာ သော နိဗ္ဗာန်သို့ ကပ်ရောက်ရပြီ။

ဤသို့လျှင် ပက္ခမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ဝိမလကောဏ္ဍညတ္တေရဂါထာ

၆၄။ သရက်ပင်အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အဓမ္မပါလိပြည့်တန်ဆာမ၏ (ဝမ်း၌) ပဏ္ဍရကေတု အမည်ရသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြောင့်ဖြစ်၍ မွေးဖွားသော ငါသည် ပညာ တံခွန်ဖြင့်သာလျှင် မာနတံခွန်ကို ပယ်ပြီးပြီ၊ မဟာကေတု အမည်ရသော ကိလေသာမာန် ကိုယ်တွင်းရန်ကို လွှမ်းမိုး ဖျက်ဆီးလိုက်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝိမလကောဏ္ဍညမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ဥက္ခေပကတဝစ္ဆတ္တေရဂါထာ

၆၅။ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆ ရဟန်းသည် အကြင် ပိဋကတ် သုံးပုံကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စုပေါင်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် စိတ်နှလုံး၌ ထားအပ်ပြီ၊ ထိုဥက္ခေပကတဝစ္ဆရဟန်းသည် ထို ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ပြန့်ပြော များမြတ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာထိုင်လျက် လူတို့အား ဟောကြား၏။

ဤသို့လျှင် ဥက္ခေပကတဝစ္ဆမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-မေဃိယတ္တေရဂါထာ

၆၆။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော ခပ်သိမ်းသော ဥေယျတရားတို့၏ အဆုံး သို့ ထောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် အောက်မေ့မှု 'သတိ' ရှိသည် ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအနီး၌ နေခဲ့ပြီ၊ ငါသည် သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့ အစဉ် ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် မေဃိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ကေမ္မသဝနိယတ္ထေရဂါထာ

၆၇။ ငါသည် ဘုရားသော ကိလေသာတို့ကို (အရိယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော မီးဖြင့်) ရှို့မြှိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကာမဘဝစသော အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိ အစရှိသော သံသရာသည် ကုန်ပြီ၊ (ယုံကြောင့်) ယခုအခါ တဖန် ဘဝသစ်၌ ပြစ်ရခြင်း မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ကေမ္မသဝနိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ကေုဒါနိယတ္ထေရဂါထာ

၆၈။ စိတ်အားလုံးတို့ထက် လွန်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသူ မမေ့မလျော့သူ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော မောန၏အကြောင်း၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌ ကျင့်သုံး ပြီးသူ ငြိမ်သက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသူ အခါခပ်သိမ်း သတိရှိသူ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား စိုးရိမ်မှု “သောက” တို့ မဖြစ်ကုန်။

ဤသို့လျှင် ကေုဒါနိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဆန္ဒတ္ထေရဂါထာ

၆၉။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဝိမုတ္တိရသကို ပေးတတ် သောကြောင့် မြတ်သော အရသာရှိသော တရားတော်ကို နတ်လူအပေါင်းတို့ ပူဇော်အပ် သော မြတ်စွာဘုရားအထံမှ ကြားနာရသောကြောင့် သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့ပြီးပြီး ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် မနှိပ်စက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ခရီး၌ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်တော်မူပေစွတကား။

ဤသို့လျှင် ဆန္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ

၇၀။ သီလသည်သာလျှင် မြတ်သည်သာတည်း၊ ထို့ပြင် ပညာရှိသောသူသည် မြတ်လှ ၏၊ လူတို့၌၎င်း နတ်တို့၌၎င်း သီလပညာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဆန့်ကျင်ဖက် ကိလေသာကာမတို့ကို အောင်မြင်နိုင်၏။

ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

သတ္တမဝဂ် ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌမဝဂ်

၁-ဝတ္ထုပါလတ္ထေရဂါထာ

၇၁။ အလွန်အလွန် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော (သဗ္ဗတ္ထပုဂ္ဂိုလ်သမ္ပုဒ်စသော) အနက်တို့ကို ရမြင်တတ်၍ ပညာအရာ၌ လိမ္မာသော (သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို) နှိမ့်ချ

လေ့ရှိသော အသက်ကြီးသောသူတို့အား ကောင်းစွာ မှီခိုဆည်းကပ်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို ရရန် ခဲယဉ်းလှသည်မဟုတ်။

ဤသို့လျှင် ဝစ္ဆပါလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-အာတုမတ္ထေရဂါထာ

၇၂။ နုနယ်လှသော ပွားစီးသော အခက်အညွန့်ရှိသော ဝါးညွန့်သည် အခက်အလက်ဖြာထွက်လာခဲ့သော် (ဝါးချိုမှ) ထုတ်ယူရန် ခဲယဉ်းသကဲ့သို့ မယားပေးစား ဆောင်နှင်းခဲ့သော် ငါသည် မယားတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ထွက်ရန် ခဲယဉ်း၏။ ထို့ကြောင့် မယားမပေးစားမီ အခါကပင် ငါ့ကို ခွင့်ပြုစေ၍ ရဟန်းပြုခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤသို့လျှင် အာတုမမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-မာဏဝတ္ထေရဂါထာ

၇၃။ ငါသည် ဇရာအနိပ်စက်ခံရသည့် သူ့အိုကို၎င်း ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်နေသော သူ့နာက်ကို၎င်း အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော သူ့သေကို၎င်း မြင်ပြီးနောက် အိမ်မှ ထွက်ခဲ့၍ ဝှက်ကောင်းသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော ဝတ္ထုကာမတို့ကို ပယ်စွန့်ကာ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

ဤသို့လျှင် မာဏဝမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သုယာမနတ္ထေရဂါထာ

၇၄။ အကြင်ရဟန်းအား ကာမဂုဏ်တို့၌ လိုလားတပ်မက်မှု 'ကာမစွန္ဒ'သည်၎င်း သူတပါးပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ' သည်၎င်း လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းမှု 'ထိနမိဒ္ဓ' သည်၎င်း ပြန်လွှင့်မှု 'ဥဒ္ဓစ္စ' သည်၎င်း မဝေခဲနိုင်မှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ' သည်၎င်း အချင်းခပ်သိမ်း မရှိတော့ချေ။ (ထိုရဟန်းအား တစုံတရာပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၎င်း ပြုပြီးသော တရားကို ပွားစေခြင်းသည်၎င်း မရှိတော့ချေ)။

ဤသို့လျှင် သုယာမနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-သုသာရမတ္ထေရဂါထာ

၇၅။ ကောင်းစွာစိရင်အပ်သော တရားဒေသနာ ရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပွားမြော်ခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှ၏။ ထိုအရိယာ သူတော်ကောင်းတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ ပြဿနာမေးမြန်းခြင်းဖြင့် ယုံမှားခြင်း ကင်းပြတ်နိုင်၏။ ပညာသည်လည်း ပွား၏။ (ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်) လူ့ဗိုက်ကိုလည်း ပညာရှိဖြစ်အောင် ပြုကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ထော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ချင်းသည် ကောင်းမြတ်လှ၏။

ဤသို့လျှင် သုသာရမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ပိယဉ္ဇဟထေရဂါထာ

၇၆။ ရဟန်းသည် သတ္တဝါတို့က မာန ဥဒ္ဓစ္စ စသည်တို့ဖြင့် ဖက်ကြထောင်လွှားကုန် သည်ရှိသော် မိမိက (ထိုမာန ဥဒ္ဓစ္စ စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်သဖြင့်) မိမိကိုယ်ကို နှိမ်ချရာ နေ။ သတ္တဝါတို့က ယုတ်နိမ့်သော နှလုံးသွင်းမှု ပျင်းရိမှုတို့ဖြင့် ယုတ်နိမ့်လျှောကျကုန်သည် ရှိသော် (မိမိက) မြင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းမှု ဝိရိယအားထုတ်မှုတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မြင့်တင် အားထုတ်ရာ၏။ (သတ္တဝါတို့သည် မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်နေခြင်း အရိယာတို့၏နေခြင်းဖြင့်) မနေကြကုန်သည်ရှိသော် (မိမိသည် ထိုနေခြင်းဖြင့်) နေရာ၏။ (သတ္တဝါတို့သည် ကိလေသာကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်) မွေ့လျော်ကုန်သည်ရှိသော် (မိမိသည်) ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် မမွေ့လျော်ရာ။

ဤသို့လျှင် ပိယဉ္ဇဟထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဟတ္ထာရောဟပုတ္တမထေရဂါထာ

၇၇။ ဤစိတ်သည် မနှိမ်နင်းမီ ရှေးအခါက အလိုရှိတိုင်းသော အာရုံနှင့် အလိုရှိရာ အရပ်သို့ ချမ်းသာသည့်အတိုင်း လှည့်လည်ချင်သလို လှည့်လည်ခဲ့ပြီ။ ချွန်းစွဲ ဦးစီး ဆင်ထိန်း ကြီးသည် အမှန်ယစ်သောဆင်ကို နှိပ်ကွပ်ဆုံးမသကဲ့သို့ ငါသည် ထိုစိတ်ကို သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် ယနေ့ပင် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမတော့အံ့။

ဤသို့လျှင် ဟတ္ထာရောဟပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-မေဏ္ဍသီရထေရဂါထာ

၇၈။ ငါသည် အကြင် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရသည်ရှိသော် သံသရာဝဋ်မှ ဆုတ်နှစ်နိုင် ရာ၏။ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို မရသောကြောင့် ဘဝများစွာ သံသရာပတ်လုံး ကျင်လည် ခဲ့ရလှပေပြီ။ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိသော ထိုငါသည် ဆင်းရဲအစုကို (အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ဖြင့်) ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် မေဏ္ဍသီရထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ရက္ခိတထေရဂါထာ

၇၉။ ငါသည် ကာမရာဂစသော အလုံးစုံသော ရာဂကို (သမုဇ္ဈေဒပဟာန်၏ အစွမ်း ဖြင့်) ပယ်အပ်ပြီ။ အလုံးစုံသော ဒေါသကို (မဂ်ဖြင့်) ပယ်နှုတ်အပ်ပြီ။ ငါအား အလုံးစုံ သော မောဟကင်းပျောက်ပြီ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကိလေသာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၏။ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်ရသူဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ရက္ခိတထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဥဂ္ဂတ္ထေရဂါထာ

၈၀။ အားနည်းသည်လည်းဖြစ်သော ထိုမှတပါး အားကြီးသည်လည်းဖြစ်သော အကြင်ကံကို ငါသည် ပြုလုပ်ဆည်းပူးအပ်ပြီ။ ဤအလုံးစုံသော ကံသည် (အရဟတ္တမဂ်ကို

ရခြင်းကြောင့်) ကုန်ခန်းပြီ၊ (သို့ကြောင့်) ယခုအခါဝယ် တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းမရှိ တော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥက္ကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

အဋ္ဌမဝဂ် ပြီး၏။

၉-နဝမဝဂ်

၁-သမိတိဂုတ္ထမထေရဂါထာ

၈၁။ ငါသည် ဤဘဝမှတစ်ပါးသော ရှေးဘဝတို့၌ အကြင်မကောင်းမှုကံကို ပြုလုပ် ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည် ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင် ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏၊ ထိုကံ၏ အကျိုးပေးရာဌာနဖြစ်သော တပါးသောခန္ဓာအစဉ်မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သမိတိဂုတ္ထမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ကဿပထေရဂါထာ

၈၂။ သားငယ် အကြင်အကြင်အရပ်၌ ဆွမ်းရလွယ်ကုန်၏၊ အနာရောဂါမရှိကုန်၊ ခိုးသူဘေးစသော ဘေးရန်မရှိကုန်၊ ထိုထိုအရပ်သို့ သွားပါလေလော့၊ ပူဆွေးမှုသောက မြင့် အနှိပ်စက်ခံရသူ မဖြစ်ပါစေလင့်။

ဤသို့လျှင် ကဿပထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-သီဟထေရဂါထာ

၈၃။ သီဟ သင်သည် နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍ မမေ့မလျော့နေပါလော့၊ အပြစ်ကင်းသော (သမထဝိပဿနာ) တရားကို ပွားများပါလေလော့၊ ဤသို့ပွားများလျက် အတ္တဘောကို (စွဲမက်မှု 'ဆန္ဒရာဂ' ကို ပယ်သောအားဖြင့်) လျင်မြန်စွာ စွန့်ခွါလေလော့။

ဤသို့လျှင် သီဟထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-နိတထေရဂါထာ

၈၄။ အကြင်ရဟန်းသည် တညဉ့်ပတ်လုံး အိပ်၍ တနေပတ်လုံး အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်၏၊ ပညာမဲ့သော ဆိုရဟန်းသည် အဘယ်အခါ၌ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုနိုင် လတ္တံ့နည်း။

ဤသို့လျှင် နိတထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-သုနာဂထေရဂါထာ

၈၅။ ဘာဝနာစိတ်၏ အကြောင်းနိမိတ်ကို ယူခြင်း၌ လိမ်မာသူ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောင် ခြင်း၌ လိမ်မာသူ ထင်သော သတိရှိသူ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့် ရှုဆင်ခြင်သူရဟန်း

သည် ဆိတ်ငြိမ်မှုပီတိဝေတင် အရသာကို သိ၍ ကာမာမိသ၊ ဝဇ္ဇာမိသတို့နှင့် မရောနှောသော
ချမ်းသာကို ရရာ၏။

ဤသို့လျှင် သုနာဂမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-နာဂိတဏ္ဍေရဂါထာ

၈၆။ နိဗ္ဗာန်သို့လားရောက်စေတံတံသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဤအရိယမဂ်သည်
ငါတုရားသာသနာတော်၌ ရှိသကဲ့သို့ သာသနာပြုပပြစ်သော အမျိုးမျိုးသောတိတ္ထိတို့
အယူ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ လားရောက်စေတံတံသော မဂ်မည်သည် မရှိဟု (မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့
သော အသံကို မိန့်ပြောတော်မူသော) ငါတို့၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်သာလျှင်
သယမ္ပဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို လက်ဝါးပြင်၌ (တင်ထားသော
သျှိသျှားသီးကဲ့သို့) ပြတော်မူလျက် ရဟန်းအပေါင်းကို ဆုံးမတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် နာဂိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ပဝိဋ္ဌဏ္ဍေရဂါထာ

၈၇။ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို (ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်
သော မဂ်ပညာဖြင့်) မဖောက်မပြန် မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အလုံးစုံသော ဘဝတို့ကို ခွဲဖောက်
ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိလျှင်အကြောင်းရှိသော သံသရာသည် ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ နောင်
တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ပဝိဋ္ဌမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-အဇ္ဈနဏ္ဍေရဂါထာ

၈၈။ ကြီးစွာသောရေအယဉ်၌ (အဟုန်ဖြင့်) မျောလာသောသူသည် (ခိုင်မာသော
လှေကို ရ၍) ထိုရေအယဉ်မှ ကြည်းကုန်းထက်သို့ မိမိကိုယ်ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ (စွမ်းနိုင်
သကဲ့သို့ ဤအတူ) သံသရာတည်းဟူသော များစွာသော ရေအယဉ်၌ (ကိလေသာ
အဟုန်ဖြင့်) မျောလာသော ငါသည် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားတို့ကို အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်
သိပြီးဖြစ်သောကြောင့် (အရိယမဂ်တည်းဟူသော လှေကိုရ၍) ထိုသံသရာတည်းဟူသော
များစွာသော ရေအယဉ်မှ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်သို့ မိမိကိုယ်ကို
ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲ့ပြီတကား။

ဤသို့လျှင် အဇ္ဈနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-(ပဌမ)ဒေဝသဘဏ္ဍေရဂါထာ

၈၉။ ငါသည် ဟကတိညွှန်နှင့်တူသော ကာမရာဂ၊ နက်စောက်ပြန့်ကျယ်သော ညွှန်နှင့်
တူသော အနုရာဂတို့ကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် လွန်မြောက်ပြီးပြီ၊ ကူးခပ်လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော
ကြောင့် အလွန်နက်ရှိုင်းရာ သမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို (သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်

ပင်)ပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကာမောသစသော ဩဆမ္ပုဒ်း အဘိဇ္ဇာကာယဂန္ထအစရှိသော ဂန္ထမ္ပုဒ်း(ထိုထိုမဂ်ဖြင့်) လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ၊ မာန်မာန အားလုံးတို့ကို(အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဒေဝသဘမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-သာမိဒတ္ထထေရဂါထာ

၉၀။ ငါသည် (ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော) ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို (ပရိညာ သုံးပါးတို့ဖြင့်) ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ (ယင်းသို့ ပိုင်းခြား၍ သိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ထိုဥပါဒါ နက္ခန္ဓာတို့သည် သမုဒယကို ပယ်သဖြင့်) အမြစ်အရင်းပြတ်သည်ဖြစ်၍ တည်ကုန်၏၊ ဇာတိလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသရာသည် ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါဝယ် နောင်တဖန် ဘဝ သစ်ဖြစ်ခြင်းသဘောမရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သာမိဒတ္ထထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

နဝမဂ် ပြီး၏။

၁၀-ဒသမဂ်

၁-ပရိပုဏ္ဏကထေရဂါထာ

၉၁။ ယနေ့ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း ငါသုံးဆောင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အမြိုက်သုဒ္ဓါသည် အလိုရှိအပ် ချီးမွမ်းအပ်သော အမြိုက်သုဒ္ဓါဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ မင်းဖြစ်စဉ်အခါက ငါ သုံးဆောင်အပ်သော အရသာအမျိုးမျိုးရှိသော ဘောဇဉ်သည်၎င်း နတ်ဖြစ်စဉ်အခါက ငါသုံးဆောင်အပ်သော နတ်သုဒ္ဓါဘုတ်သည်၎င်း အလိုရှိအပ် ချီးမွမ်းအပ်သော ဘောဇဉ် မဟုတ်ချေ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော ဧ ယျတရားကို မြင်တော်မူသော ဂေါတမနွယ်ဘွား မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို (ယခုအခါ) ငါသုံးဆောင် ရပြီ။

ဤသို့လျှင် ပရိပုဏ္ဏကထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဝိဇယထေရဂါထာ

၉၂။ အကြင်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ကာမာသဝစသော အာသဝတို့သည်(အကြွင်း မဲ့) ကုန်ခန်းပြီ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌လည်း တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယတို့ဖြင့် မမှီတုယ် မမက်မော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား သူညတ အနိမိတ္တ အပဏိဟိတအမည်ရသော ဝိမောက္ခနိဗ္ဗာန်လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိ၏၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသော ငှက်တို့၏ သွားရာလမ်းကြောင်းကို သိရန် ခဲယဉ်းသကဲ့သို့ ဤအတူသာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော ထိုရဟန်း၏ ငရဲ စသည်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းကို သိရန် ခဲယဉ်း၏။

ဤသို့လျှင် ဝိဇယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ရေကတ္ထေရဂါထာ

၉၃။ ရေက ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့သည် (စုက္ခ၏တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်) ဆင်းရဲကုန်၏။ ရေက (ကာမတို့သည် သဘောမှန်ကို မသိသူအား ချမ်းသာဟု ထင်ရသော်လည်း သဘောမှန်ကို သိသူအား) ချမ်းသာမဟုတ်ကုန်။ ရေက အကြင်သူသည် ကိလေသာကာမဖြင့် ဝတ္ထုကာမတို့ကို အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် ဆင်းရဲကို အလိုရှိသူမည်၏။ ရေက အကြင်သူသည် ကိလေသာကာမဖြင့် ဝတ္ထုကာမတို့ကို အလိုမရှိ၊ ထိုသူသည် ဆင်းရဲကို အလိုမရှိသူမည်၏။

ဤသို့လျှင် ရေကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-မေတ္တဇိမထေရဂါထာ

၉၄။ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းကြက်သရေရှိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ရိုခိုးပါ၏။ မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤမြတ်သော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို ကောင်းစွာ ဟောတော်မူပေ၏။

ဤသို့လျှင် မေတ္တဇိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-စက္ခုပါလတ္ထေရဂါထာ

၉၅။ ငါသည် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသူ ပျက်စီးသော မျက်စိရှိသည်ဖြစ်၍ ကန်းသူဖြစ်ခဲ့၏။ ရှည်လျားစွာသော ခရီးခဲကို သွားနေသော ငါသည် မြေ၌ လူးလျက် သော်လည်း သွားအံ့၊ ယုတ်မာသော အပေါင်းအဖော်နှင့်ကား သွားမည်မဟုတ်။

ဤသို့လျှင် စက္ခုပါလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ခဏ္ဍသုမနတ္ထေရဂါထာ

၉၆။ ငါသည် (မြတ်လေး) ပန်းတပွင့်ကို (မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်အား) စွန့်လွှတ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် (လူတို့အရေအတွက်အားဖြင့်) အနှစ် ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်ပြည်တို့၌ ချမ်းသာကို ခံစားပြီးနောက် (ထိုကံ၏) အကျိုးကြွင်းဖြင့် ကိလေသာမှ ငြိမ်းပြီးသူ ဖြစ်ရ၏။

ဤသို့လျှင် ခဏ္ဍသုမနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ

၉၇။ ငါသည် ပိုလ်ချိန်တရာရှိသော ရွှေဖြင့်ပြီးသော အနားရေးများစွာရှိသော ရွှေခွက်ကို စွန့်ပယ်၍ မြေသပိတ်ကို စွဲယူ၍ ဤမြေသပိတ်ကိုစွဲလျက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ရခြင်းသည် နှစ်ကြိမ်မြောက်သော အဘိသိက်သွန်းခြင်းပေတည်း။

ဤသို့လျှင် တိဿမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-အဘယထေရ်ဂါထာ

၉၈။ (မိန်းမ၏အဆင်း) ရွှေပါရုံကို မြင်ခြင်းကြောင့် သုဘ သုခစသည်ဖြင့် ချစ်ခင် ဖွယ်ဟု အမှတ်နိမိတ်ပြု၍ နှလုံးသွင်းသူအား (အသုဘဟု ပြစ်သော) သတိသည် ပျောက် ကွယ်ခဲ့၏။ ထိုသူသည် ပြင်းစွာ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ထိုအဆင်းရွှေပါရုံကို) ခံစား၏။ ထိုအာရုံကို သိမ်းကျုံးလွမ်းမိုးလျက် တည်၏။ (ဤသို့ ဖြစ်သော်) ထိုသူအား သံသရာဘဝ၏ အကြောင်း မူလအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော အာသဝ တို့သည် အဆင့်ဆင့် တိုးပွားကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အဘယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဥတ္တိယထေရ်ဂါထာ

၉၉။ (မိန်းမအသံ) သဒ္ဓါရုံကို ကြားခြင်းကြောင့် သုဘ သုခစသည်ဖြင့် ချစ်ခင်ဖွယ် ဟု အမှတ်နိမိတ်ပြု၍ နှလုံးသွင်းသူအား (အသုဘဟု ပြစ်သော) သတိသည် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ ၏။ ထိုသူသည် ပြင်းစွာ တပ်မက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ထိုအသံသဒ္ဓါရုံကို) ခံစား၏။ ထို အာရုံကို သိမ်းကျုံးလွမ်းမိုးလျက် တည်၏။ (ဤသို့ဖြစ်သော်) ထိုသူအား သံသရာသို့ ကပ် ရောက်ကြောင်း သဘောရှိကုန်သော အာသဝတို့သည် အဆင့်ဆင့် တိုးပွားကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တိယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-(ဒုတိယ)ဒေဝသဘထေရ်ဂါထာ

၁၀၀။ သမ္ဗုဒ္ဓာန်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာယာနုပဏ္ဍနာစသော သတိပဋ္ဌာန် လျှင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိသော ဝိမုတ္တိပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ရဟန်းသည် အာသဝကင်းသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် ဒေဝသဘထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဒေသမဝဂ် ပြီး၏။

၁၁-ကောဓသမဝဂ်

၁-ဗေလဋ္ဌာနိကထေရ်ဂါထာ

၁၀၁။ လူ့အဖြစ်ကို စွန့်ခဲ့သော်လည်း ရဟန်းကိစ္စ မပြီးဆုံးသေးသော (ရှင်ရှင် ကြမ်း ထမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့်) ပါးစပ်တည်းဟူသော ထွန်သွားရှိသော ဝမ်းကိုသာ မွေးမြူတတ်သော ပျင်းရိသော သူသည် အစာပြည့်သော ဝက်ကြီးကဲ့သို့ ပညာနှင့်သည် ဖြစ်၍ အဖန်တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ ကပ်ရလိမ့်သတည်း။

ဤသို့လျှင် ဗေလဋ္ဌာနိကထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သေတုစ္ဆတ္ထေရဂါထာ

၁၀၂။ ထောင်လွှားမှု မာန်မာနသည် လှည့်ပတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အတင်း အပ ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့၌ ညစ်နွမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော လာဘ်ရခြင်း မရ ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော (ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းတို့) နှိပ်စက် ဖိစီးအပ်ကုန်သော သူတို့သည် (သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်) စိတ်တည်ကြည်မှုကို မရနိုင်ကုန်။

ဤသို့လျှင် သေတုစ္ဆမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဗန္ဓုရတ္ထေရဂါထာ

၁၀၃။ ငါသည် ဤပစ္စည်းလာဘ်လာဘဖြင့် အလိုမရှိ၊ (လောကုတ္တရာ)တရားအရသာ ဖြင့် ရောင်ရဲသည်ဖြစ်၍ (မြတ်သော ချမ်းသာဖြင့်) ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်၏၊ အရသာ အားလုံးတို့ထက် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော(ဓမ္မ)အရသာကို သောက်လျက် တည်၏၊ အဆိပ် နှင့်တူသော အာမိသအရသာနှင့် ရောနှောခြင်းကို ငါပြုတော့မည် မဟုတ်။

ဤသို့လျှင် ဗန္ဓုရမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ခိတကတ္ထေရဂါထာ

၁၀၄။ ငါ၏ ဂ္ဂမကာယသည် ပေါ့ပါးသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ပြန်ပြောသော ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်သော ချမ်းသာသုခဖြင့် တွေ့ထိသည်သာလျှင်တည်း၊ လေသည် လွင့်တင်အပ်သော ဝါဂွမ်းကဲ့သို့ ငါ၏ ဂ္ဂမကာယသည် (ကောင်းကင်သို့) လွင့်ထက်သွားသည်သာလျှင်တည်း။

ဤသို့လျှင် ခိတကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-မလိထဝဗ္ဗတ္ထေရဂါထာ

၁၀၅။ (အကြင် ကျောင်း၌ နေသောငါ့အား အစားအသောက်မျှတမှုကို မရသဖြင့် မမွေ့လျော်ခြင်း ဖြစ်၏၊ ထိုကျောင်း၌ ရဟန်းတရား ပြည့်စုံမှုရခဲ့လျှင်) ဖျင်းရိသော်လည်း ငါနေ၏၊ မပဲသွား၊ (အကြင်ကျောင်း၌ နေသောငါ့အား ပစ္စည်းချို့တဲ့မှုမရှိသဖြင့် ဖျင်းရိ ခြင်းမရှိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ထိုကျောင်း၌) မွေ့လျော်သော်လည်း (ရဟန်းတရား ပြည့်စုံမှုကို မရခဲ့သော် ထိုကျောင်းမှ) ပဲသွား၏၊ ပညာရှိသည် လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ် သောနေခြင်းဖြင့် မနေရာ။

ဤသို့လျှင် မလိထဝဗ္ဗမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-သုဟေမန္တတ္ထေရဂါထာ

၁၀၆။ ပညာနည်းသောသူသည် များပြားသောသဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဓပဝတ္တိနိမိတ် ရှိသော များပြားသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိသော အနက်သဘော၏ တခုသော ပဝတ္တိနိမိတ် တခုသော လက္ခဏာကိုသာလျှင် မြင်လေ့ရှိ၏၊ ပညာရှိသည်ကား များပြား သော သဒ္ဓပဝတ္တိနိမိတ် များပြားသော လက္ခဏာတို့ကို (ပညာစကျဖြင့်) မြင်နိုင်၏။

ဤသို့လျှင် သုဟေမန္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဓမ္မသဝတ္ထေရဂါထာ

၁၀၇။ (ငါသည် ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကို၎င်း၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်မှု၌ အကျိုးကို၎င်း) ပညာဖြင့် နှိုင်းချိန်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏။ ထို့ကြောင့် 'ငါသည် သုံးပါးသော အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ'တို့သို့ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မသဝမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ဓမ္မသဝပိတုတ္ထေရဂါထာ

၁၀၈။ ထိုငါသည် (မွေးဖွားသည်မှ) အသက်တရားနှစ်ဆယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းဘဝသို့ ကပ်ရောက်ခဲ့၏။ (သို့ဖြစ်ပါလျက်) ငါသည် သုံးပါးသော အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ'တို့သို့ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မသဝပိတုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-သံဃရက္ခိတတ္ထေရဂါထာ

၁၀၉။ ဤရဟန်းသည် လွန်ကဲသော အကျိုးစီးပွားဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်သနားလှေ့ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက် အားမထုတ်လေယောင်တကား၊ ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း မကျင့်သောကြောင့်သာလျှင် တောသမင်မငယ်သည် (သား၌ ချစ်ခြင်း မကင်းပြတ်သဖြင့် ဆင်းရဲကို) ခံစားရသကဲ့သို့ ဤအတူ ဤရဟန်းသည် (သံဃာ၌ ချစ်ခြင်း မကင်းပြတ်သဖြင့်) ဣန္ဒြေတို့ကို မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍ နေဘိ၏။

ဤသို့လျှင် သံဃရက္ခိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဥသဘဝတ္ထေရဂါထာ

၁၁၀။ တောင်ထိပ်တို့၌ မိုးကြိုးသည် ရှေးဦးစွာ ရွာသွန် သွန်းလောင်းအပ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် ကောင်းစွာ စည်ပင်ပွားများခြင်း ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဆိတ်ငြိမ်မှုကို အလိုရှိသော တောကျောင်းဟု အမှတ်ရှိသော ဥသဘ (အမည်ရှိသော ငါ) အား စိတ်၏ ဘာဝနာအမှု၌ ပွားများရန် လျှောက်ပတ်ကောင်းမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို အဆင့်ဆင့် ဖြစ်စေ၏။

ဤသို့လျှင် ဥသဘမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ကောဒသမဝဂ် ပြီး၏။

၁၂-ဒွါဒသမဂ်

၁-ဇေန္တုတ္ထေရဂါထာ

၁၁၁။ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည် ပြုလုပ်ရန် ခဲယဉ်းလှ၏။ အိမ်တို့မည်သည် စိုးအုပ်၍
နေရန် ခဲယဉ်းလှ၏။ (ရဟန်းဖြစ်သောသူတို့ ထိုးထွင်းသိရမည့်) တရားသည် နက်နဲလှ၏။
စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့မည်သည် ရရန်ခဲယဉ်းလှ၏။ (ဤသာသနာတော်၌) ရတတ်သမျှဖြင့်
သာလျှင် အသက်မွေးခြင်းသည် ငါတို့အား ပြုငြင်ဆင်းရဲလှ၏။ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲ
သော သဘောကို အခါခပ်သိမ်း ရှုခြင်းငှါ သင့်လှ၏။

ဤသို့လျှင် ဇေန္တုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဝစ္စဂေါတ္တတ္ထေရဂါထာ

၁၁၂။ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရပြီ။ (မြတ်သောမဂ်ဖိုလ်ချွန်ဖြင့်) မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို
ရှုလေ့ရှိ၏။ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်း၌ လိမ်မာ၏။ ငါသည် မိမိအကျိုးတည်းဟူသော
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ အစဉ်ရောက်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း ပြုအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝစ္စဂေါတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဝနဝစ္စတ္ထေရဂါထာ

၁၁၃။ ကြည်လင်သော ရေရှိကုန်သော ကျယ်ပြန့်၍ နူးညံ့သည့် ကျောက်ရှိကုန်သော
မျောက် ချေ (ဂျီ) သမင်စသော သားကောင်တို့ဖြင့် ဖျော့ပြွမ်းကုန်သော (ထိုထိုအရပ်၌)
ရေမှော်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ထိုကျောက်တောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေ
ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဝနဝစ္စမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၁၁၄။ ခန္ဓာကိုယ်ကို မွေးမြူမှု၌သာ အလေးပြုနေသော (မွန်မြတ်သော အာဟာရ
စသည်တို့ဖြင့်) မိမိကိုယ်၏ ချမ်းသာမှု၌ တပ်မက်နေသော ရဟန်းအား (ဤအတိုင်း)
အသက်အပိုင်းအခြား နည်းပါးကုန်ခန်းသည်ရှိသော် ရဟန်းကောင်းအဖြစ် အဘယ်
ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ဤသို့လျှင် အဓိမုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-မဟာနာမတ္ထေရဂါထာ

၁၁၅။ မဟာနာမ် ထိုသင်သည် (ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စွန့်လွှတ်၍ ကြံစည်မှုဝိတက်များနေ
ခဲ့မှု) များစွာသော တောင်ထွတ်တို့၌ ပေါက်ရောက်သော နတ်ပင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော
အလုံးစုံသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ထင်ရှားသော (အထူးထူးအပြားပြားသော သစ်ပင် ချိုနှယ်

ကိုပြင်) ထက်ဝန်းကျင်ဖုံးလွှမ်းနေသော (လျှောက်ပတ်သော) ဤနေသာဒကမည်သော ကျောက်တောင်မှ ဆုတ်ယုတ်ရတော့လတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် မဟာနာမ်မထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ပါရာပရိယထေရဂါထာ

၁၁၆။ ငါသည် (စကျသမ္ဘာ စသည်တို့၏ဖြစ်ရာ) ဖဏာယတနအမည်ရသော အဗ္ဘတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးတို့ကို (ကံလေသာကို ပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်) ပယ်စွန့်သောကြောင့် လျှို့ဝှက်သော တံခါးရှိသူ(ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ) ကောင်းစွာ စောင်းစည်းပြီးသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ မူလဘူတဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာဟူသော အပြစ်ဒေါသကို ထွေးအန်ပြီးဖြစ်ရကား အာသဝေါတထူးတို့ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ပါရာပရိယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ယသထေရဂါထာ

၁၁၇။ ငါသည် ကောင်းသော စန္ဒကူးနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကောင်းသောအဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကာ အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်ပင် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ။ (ထို့ကြောင့် ငါသည်) မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမဘော်မှသောအတိုင်း ပြုလုပ်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ယသထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ကိမိလထေရဂါထာ

၁၁၈။ ပျိုမွန်နုနယ်ခြင်းစသော ခန္ဓာကိုယ်၏ အခိုက်အတံ့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော အရွယ်သည် (သင်ကား လျှင်စွာ ပြေးသွားလော့၊ ရပ်တည်မနေလင့်ဟု နတ်တို့က) စေခိုင်းအပ်သကဲ့သို့ မရပ်မနား ပြေးသွားနေ၏။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် မူလသဘောအတိုင်းပင် ထင်ရှားရှိနေပါလျက် အသီးအခြား တပါးဖြစ်နေဘိသကဲ့သို့ ငါ့အား ထင်နေ၏။ (ရွည်ကြာမြင့်စွာ ကွေ့ကွင်းနေရသူကို တပါးမဟုတ်သော်လည်း တပါးကဲ့သို့ ထင်မှတ်တတ်၏၊ ယခုမှ) ကွေ့ကွင်းနေခြင်း မရှိပဲလျက် တပါးမဟုတ်မှု၍ ဖြစ်နေသော ထိုငါ၏ အတ္တဘောကို ကပါးသော သတ္တဝါ၏ အတ္တဘောကဲ့သို့ အောက်မွေ့ မှတ်ထင်နေ၏။

ဤသို့လျှင် ကိမိလထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဝဋ်ပုတ္တထေရဂါထာ

၁၁၉။ ဂေါတမနယ်ဖြစ်သော အာနန္ဒာ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော တောအုပ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ငါသည် ဤသို့ကျင့်၍ နိဗ္ဗာန်ကို ရဟုထိုက်၏ဟု နိဗ္ဗာန်ကို စိတ်လှမ်း၍ သွင်းထားပြီးလျှင် သမထ ဝိပဿနာ သာဝနာနှင့် တကွဖြစ်သော မဂ္ဂသာဝနာကို ပြုစုခဲ့

နိပါတ်]

၁၂-ဒွါဒသမဝဂ် ၁၀-ဣသိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ

၂၉

လော၊ (လွန်ကဲသော ကုသိုလ်တရားတို့၌) မမေ့လျော့လင့်၊ ဗလစ် ဗလစ် ပြောဆိုနေခြင်း
သည် သင့်အား အဘယ်အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း။

ဤသို့လျှင် ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဣသိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ

၁၂၀။ ငါသည် ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်
ကုန်ပြီ၊ ထိုဥပါဒါန်ကန္ဓာ ငါးပါးတို့သည် ဝဋ်မြစ်ပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တည်ကုန်၏၊ ငါသည်
ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာ 'နိဗ္ဗာန်' သို့ ရောက်ပြီဖြစ်၍ အာသဝေါတရားတို့ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ရအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဣသိဒတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဒွါဒသမဝဂ် ပြီး၏။

ကောနိပါတ် ပြီး၏။

၂-ရကနိပါတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဥက္ကဋ္ဌရထေရဂါထာ

၁၂၁။ မြသောတစုံတခုသောဘဝမည်သည်မရှိ၊ မြသောသင်္ခါရတို့သည်လည်း မရှိကုန်၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အဆက်ဆက်ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ရွှေ့လည်းရွှေ့လျော့ကုန်၏။

၁၂၂။ ငါသည် ဤသို့သော အပြစ်ကို (ဝိပဿနာပညာဖြင့်) သိ၍ ဘဝဖြင့် အလိုမရှိသူ အလုံးစုံသော ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ပြီးသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အာသဝကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရအပ်ရောက်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ဥက္ကဋ္ဌရမထေရ်သည် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၂-ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရဂါထာ

၁၂၃။ ဤငါ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်သည် မဟုတ်၊ စားမျှအပ်သော အစာသည် (မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကဲ့သို့) စိတ်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သည် မဟုတ်၊ ကိုယ်သည် စားမျှဖွယ် အာဟာရ လျှင် တည်ရာရှိ၏။ ဤသို့ သိမြင်၍ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သွားလာ၏။

၁၂၄။ ဒါယကာအိမ်တို့၌ အကြင်ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းမည်သည် ရှိ၏။ ထိုရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍ (ပညာရှိတို့သည်) ပြောဆိုကြကုန်၏။ သိမ်မွေ့သော ငြောင့်နှင့်တူသော တဏှာကို လွန်စွာ နှုတ်နိုင်ခဲသည်ဖြစ်သောကြောင့် ယုတ်မာသော ယောက်ျားသည် ပူဇော်သကာကို စွန့်နိုင်ခဲ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇမထေရ်သည် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃-ဝဇ္ဇိယထေရဂါထာ

၁၂၅။ မျောက်နှင့်တူသော စိတ်သည် တံခါးငါးပေါက်ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်တဲကုပ်၌ ဝင်ရောက်၍ လျင်စွာ လျင်စွာ ထိခိုက်လှုပ်ရှားစေလျက် စက္ခုစသောခွါရဖြင့် လှည့်လည်၏။

၁၂၆။ မျောက်နှင့်တူသောစိတ် သင် ရပ်နေလိုက်လော့၊ မပြေးပါလင့်၊ (ယခုအခါ တံခါးပိတ်လိုက်ပြီဖြစ်သောကြောင့်) ထိုအတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို ရှေးကကဲ့သို့ သင် မမှီဝဲနိုင်တော့ပြီ၊ သင့်ကို မဂ်ပညာဖြင့် နှိပ်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် (ဒုတိယအတ္တဘော စသော) ဝေးလံရာသို့ သင် မသွားရတော့လတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် ဝဇ္ဇိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ဂင်္ဂါတိရိယထေရဂါထာ

၁၂၇။ ငါသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌ ထန်းရွက်သုံးရွက်တို့ဖြင့် နေရာ (ကုဋီ) ကျောင်းကို ပြုလုပ်အပ်ပြီ၊ ငါ၏ သပိတ်သည် သေသော သူကို နှိရည်သွန်းလောင်းသော ကရားနှင့် တူ၏။ သက်န်းသည်လည်း မြေမှုန့်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော ပုံသုက္ကအဝတ်သာလျှင်တည်း။

၁၂၈။ ငါသည် ရဟန်းပြုသောနှစ်မှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မီ နှစ်နှစ်တို့အတွင်း၌ (နှစ်မတော်လောက်ပြီဟု နို့ရည်ကို မြစ်ပယ်သော) စကားတခွန်းမျှကိုသာလျှင် ဆိုဘူး၏။ သုံးခုမြောက်နှစ်အတွင်း၌ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဂင်္ဂါတီရိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-အဇိနတ္ထေရဂါထာ

၁၂၉။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျက် အာသဝေါကင်းပြီးဖြစ်၍ သေခြင်းကို စွန့်ပြီးသူ ဖြစ်ငြားသော်လည်း ထိုသူကို မထင်ရှားသောသူဟူ၍ ပညာနည်းသူ လူမှိုက်တို့သည် (ထိုအရှင်မြတ်တို့ဂုဏ်ကို) မသိသဖြင့် မထိမဲ့မြင် ပြုကုန်၏။

၁၃၀။ ဤလောက၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ထမင်းအပျော်ကိုသာလျှင် ရခြင်းရှိသူ ဖြစ်၏။ (ဈာန်စသည်ကို ရခြင်းမရှိ) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်) ယုတ်မာသော သဘောပင်ရှိသော်လည်း လူမှိုက်တို့ အရိုအသေပြုအပ်သူဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် အဇိနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-မေဠုဇိနတ္ထေရဂါထာ

၁၃၁-၂။ ငါသည် အကြင်အခါ၌ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောကြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကြားနာရပြီ။ (ထိုအခါမှစ၍) မာရ်တို့သည် မအောင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူသော လှည်းမူးသဖွယ်ဖြစ် တော်မူသော ကြီးသောလုံ့လလည်းရှိတော်မူသော မယဉ်ကျေးသော သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတတ်သူတို့ထက် အလွန်အကဲမြင့်မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံမှားခြင်းဖြစ်မိ၏ဟု မသိစဘူး။ (ဟောတော်မူအပ်သော) အရိယမဂ်၌၎င်း (ထိုမဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော သီလစသော) အကျင့်၌၎င်း ယုံမှားခြင်းသည်လည်း ငါအားမရှိ။

ဤသို့လျှင် မေဠုဇိနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ရာဇတ္ထေရဂါထာ

၁၃၃။ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော အိမ်ကို မိုးရေမိုးပေါက်သည် ထိုးဖောက် စီးကျသကဲ့သို့ ထိုအတူ သမထဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့် မပွားများအပ်သော စိတ်ကို ရာဂစသော ကိလေသာတို့သည် ထိုးဖောက်ယိုစီးကုန်၏။

၁၃၄။ ကောင်းစွာ မိုးအပ်သော အိမ်ကို မိုးရေမိုးပေါက်သည် မထိုးဖောက် မစီးကျနိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သမထဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ပွားများအပ်သော စိတ်ကို ရာဂစသော ကိလေသာတို့သည် မထိုးဖောက် မယိုစီးနိုင်ကုန်။

ဤသို့လျှင် ရာဇမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-သုရာဓတ္ထေရဂါထာ

၁၃၅။ ငါ့အား ဘဝသုံးပါး၌ ဖြစ်မည် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား
အမည်ရသော ခိဋ္ဌိအဝိဇ္ဇာကို ပယ်အပ်ပြီ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ပို့ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်း
ဟူသော ကြီးကို ဖြတ်တောက်အပ်ပြီ။

၁၃၆။ ငါသည် အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်း
ဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော
ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို ငါရပြီ။

ဤသို့လျှင် သုရာဓမ္မထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ

၁၃၇။ အကြင်ရဟန်းတို့သည် မိန်းမတို့၌ နာမတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်
မနှောင်ဖွဲ့ကုန်၊ စင်စစ်အားဖြင့် အခါခပ်သိမ်း စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းအပ်ကုန်သော
ယင်းမိန်းမတို့၌ မှန်သောစကားကို ရခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ဤသို့ သဘောရှိသော မိန်းမ
တို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ တည်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည် ချမ်းသာစွာ အိပ်ရနေရကုန်၏။

၁၃၈။ ဟယ်ကာမ သင့်အား (အရိယမဂ်ဖြင့်) သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုကျင့်ခဲ့ပြီ၊
ယခုအခါ ငါတို့သည် ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို ပယ်ပြီးလေသောကြောင့် ကိလေသာတည်း
ဟူသော ကြွေးမြီကင်းကုန်ပြီ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ မဂ်ဟူသော ခရီးအစွမ်းဖြင့်ရောက်၍
မစိုးရိမ်ရ၊ ယခုအခါ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ငါတို့ သွားရောက်ကုန်အံ့။

ဤသို့လျှင် ဂေါတမမထေရ်သည်ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဝသဘတ္ထေရဂါထာ

၁၃၉။ (ပလ္လားတတ်သူသည် ပလ္လားသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့် လူအပေါင်းကို
လှည့်ပတ်လျက် ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသည်အဖြစ်စသော တရားတို့ဖြင့်) ရွေးစားစွာ
သာလျှင် မိမိကိုယ်ကို သတ်၏၊ နောက်ကာလ၌ ထိုပလ္လားတတ်သူသည် (ဤရဟန်းသည်
သီလကိုချစ်သော ရဟန်းတည်းဟု ချီးမွမ်းကုန်သော) သူတို့ကို (အကျိုးမမျှားသည်တို့ကို
ပြု၍ ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်) သတ်၏၊ ငှက်မုဆိုးသည် တိမ်ညင်ငှက်ဖြင့် အခြားသော
ငှက်အပေါင်းကို လှည့်စား၍ သတ်သကဲ့သို့ ထိုပလ္လားတတ်သူသည် မိမိကိုယ်ကို အသေ
သတ်သည်ကိုပြု၍ ဖျက်ဆီး၏။

၁၄၀။ သိကြားမင်း ဣရိယာပုထ်ကို ပြုပြင်ခြင်းစသည့် ပြင်ပဖြစ်သော အသွင်အပြင်
ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် ဗြာဟ္မဏမဟုတ်၊ အတွင်း၌ သီလစသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်သာ ဗြာဟ္မဏ
မည်၏၊ ထို့ကြောင့် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ယုတ်ညံ့သော အမှုတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို
စင်စစ် ယုတ်ညံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သိလေလော။

ဤသို့လျှင် ဝေဿမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ပဌမဝေဒါနိ။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-မဟာစုန္ဒမထေရဂါထာ

၁၄၁။ ကောင်းစွာ သင်ကြားနာယူခြင်းသည် (သစ္စာလေးပါး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်
သော) အကြားအမြင်ကို ပွားစေတတ်၏။ အကြားအမြင်သည် (အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်း
ကုသိုလ်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော) ပညာကို ပွားစေ၏။ ပညာဖြင့် (ဒိဋ္ဌဓမ္မစသည်ကို
ဝေဖန်ခြင်း ဒုက္ခစသည်ကို ဝေဖန်ခြင်းဟူသော) အနက်ကို (ဟုတ်မှန်စွာ) သိ၏။ သိအပ်
သော အနက်သည် (လောကီ လောကုတ္တရာ) ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၁၄၂။ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းတို့ကို မှီဝဲရာ၏။ သံယောဇဉ်တရားတို့မှ လွတ်ကြောင်း
ဖြစ်သော ဝိပဿနာဘာဝနာ မဂ္ဂဘာဝနာကို ပွားများကျင့်သုံးတတ်၏။ ထို(ဆိတ်ငြိမ်သော)
ကျောင်း (ရပြီးသော လွန်ကဲသောကုသိုလ်) တရားတို့၌ ဓမ္မလျော်မှုကို မရခဲမှု စိတ်ကို
စောင့်ရှောက်လျက် ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍ သံဃာ့ဘောင်၌ နေရာ၏။

ဤသို့လျှင် မဟာစုန္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဇောတိဒါသထေရဂါထာ

၁၄၃-၄။ ကြမ်းထမ်းသော အမှုရှိကုန်သော အကြင်ဗုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သားရေလွန်
ကြီးပိုင်းစသည်ဖြင့် (ဦးခေါင်းစသည်တို့၌) ရစ်ပတ်သဖြင့်၎င်း သူတပါးတို့အား သတ်ဖြတ်မှု
အမျိုးမျိုးဖြင့်၎င်း လူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ကုန်၏။ ထိုဗုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အကြင်ညှဉ်းဆဲမှု
(ကမ္မကရဏ) တို့ဖြင့် သူတပါးတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ကုန်၏။ ထိုညှဉ်းဆဲမှု (ကမ္မကရဏ)
တို့၌သာလျှင် (ကိုယ်တိုင် ထိုသို့သော ဆင်းရဲကို) ခံစားကြရကုန်၏။ သတ္တဝါသည် အကြင်
ကောင်းသောကံကို၎င်း မကောင်းသောကံကို၎င်း ပြုလုပ်မိ၏။ ထိုကံသည် အကျိုးမပေးပဲ
မပျောက်ပျက်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ အကြင်သတ္တဝါသည် အကြင်အကြင်ကံကို အကျိုး
ပေးစွမ်းနိုင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလုပ်ဆည်းပူး၏။ ထိုသတ္တဝါသည် ဆိုထိုက်၏
သာလျှင် အမွေခံသူဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ဇောတိဒါသမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဟေရညကာနိတ္ထေရဂါထာ

၁၄၅။ နေ့ည၌တို့သည် (လျှင်လျှင်မြန်မြန် ကွယ်ပျောက်သောအားဖြင့်) လွန်သွား
ကုန်၏။ အသက်ငါးဝိတိ၌၎င်း (ခဏိကနိရောဓ၏အစွမ်းဖြင့်) ချုပ်ပျောက်ရ၏။ တောင်ကျ
(ယမား) ချောင်းတို့၏ ရေသည် ကြာမြင့်စွာ မတည်နိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သတ္တဝါတို့၏
အသက်သည် ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၄၆။ သို့ဖြစ်လျက် လူမိုက်သည် မကောင်းမှုကံတို့ကို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် နောင်အခါ
ခံရမည့်ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို မသိရှာလေ။ ပြုပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌

ထိုလူမိုက်အား အလိုမရှိအပ်သော ဆင်းရဲသည်သာ ဖြစ်ရ၏။ မှန်၏ - ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးသည် ယုတ်ညံ့သောအကျိုးသာ ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ဟေရညကာနိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သောမမိတ္တထေရဂါထာ

၁၄၇။ သမုဒ္ဒရာ၏ တဖက်ကမ်းသို့ ကူးမြောက်လိုသူသည် သေးငယ်သော သစ်သား ဖောင်ကို တက်စီး၍ ကူးသည်ရှိသော် မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်ရသကဲ့သို့ ဤအတူ ပျင်းရိ သူကို အကြောင်းပြု၍ ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိသူသည်လည်း (သံသရာ၌) နစ် မြုပ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ပျင်းရိ၍ ဝိရိယယုတ်လျော့သော ထိုသူကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၄၈။ ကာယဝိဝေကစသည်ဖြင့် ကင်းဆိတ်ကြသူ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိကြ သူ သမထဝိပဿနာဖြင့် ရှုလေ့ရှိကြသူ အမြဲ ထက်သန်သော လုံ့လရှိကြသူ အရိယာ ပညာရှိတို့နှင့် အတူတကွ နေထိုင်မှီဝဲရာ၏။

ဤသို့လျှင် သောမမိတ္တထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-သဗ္ဗမိတ္တထေရဂါထာ

၁၄၉။ (မိုက်မဲလှသော)လူသည် (ငါ့သား ငါ့အမိ စသည်ဖြင့်) အခြားလူအပေါ်၌ (တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်) နှောင်ဖွဲ့၏။ (မိုက်မဲလှသော)လူသည် (ငါ့သား ငါ့သမီးစသည် ဖြင့်) အခြားလူကိုသာလျှင် (တဏှာဖြင့် ကပ်ငြိသိမ်းဆည်း၍) တည်၏။ (မိုက်မဲလှသော) လူသည် အခြားလူကို (ဒေါသ၏ အစွမ်းဖြင့်) ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်အပ်၏။ (ထိုအမှုသည် အကျိုး၏ အစွမ်းဖြင့် ငါ့အပေါ်သို့ ကျရောက်လိမ့်မည်ဟု မသိသော) လူသည်လည်း အခြားတပါးသော လူကို နှိပ်စက်၏။

၁၅၀။ အခြား တပါးသော လူသည် အခြား တပါးသော လူအား (တဏှာ၏ အစွမ်း ဖြင့် ကပ်ငြိခြင်း ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်) အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အမိ အဖပင်ဖြစ်၍လည်း အခြား တပါးသော အမိအဖဖြင့်၎င်း အခြားတပါးသော သား သမီးဖြင့်၎င်း အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ထို့ကြောင့် ငါသည် (အမိအဖ သား သမီး စသော) ထိုလူများ အပေါင်းကို၎င်း ထိုလူများအပေါင်းကို နှိပ်စက်၍တည်သော တဏှာ ဒေါသကို၎င်း ပယ်စွန့်၍ (မနှိပ်စက်နိုင်ရာဌာနသို့) သွားရောက်လို၏။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗမိတ္တထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-မဟာကာထထေရဂါထာ

၁၅၁။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးမား၍ ထီးနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ဤကာဠိ မည်သော (သုသာန်စောင့်) မိန်းမကြီးသည် (လူသေကောင်၏) ပေါင်နှစ်ဖက်တိုင်း လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို၎င်း ဖြတ်ပြီးလျှင် လူသေကောင်၏ ဦးခေါင်းကိုလည်း နှိမ်းအိုး ကဲ့သို့ ရိုက်ခွဲကာ ဦးဖျောက်ယိုစီးသည်ကို ဖြုလျက် (လူသေကောင်၏ အစိတ်အပိုင်းတို့ကို မူလအတိုင်း ထားခြင်းဖြင့်) ဆက်စပ်ပြီးသော် (အသားဈေးပြန်ခင်းသကဲ့သို့) ထိုင်နေ၏။

၁၅၂။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် စင်စစ်အားဖြင့် (ကမ္မဋ္ဌာန်းကောင်ကို မြင်သော်လည်း) မလိမ်မာသည်ဖြစ်၍ (ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစွန့်ကာ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်) ကိလေသာ တည်းဟူသော ဥပဓိကို ဖြစ်စေ၏။ ပညာနှင့်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အဖန်ဖန် (ငရဲစသည် ထို့၌ဖြစ်သော) ဆင်းရဲသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဤကိလေသာ ဟူသော ဥပဓိကား ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူ၍ သိသောသူသည် ဤသူသေကောင်ကဲ့သို့ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ တဖန် ငါမအိပ်တော့အံ့ဟု အသင့်အတင့် နှလုံး သွင်းလျက် ကိလေသာတည်း ဟူသော ဥပဓိကို မဖြစ်စေရာ။

ဤသို့လျှင် မဟာကာလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ

၁၅၃။ ဒုက္ခဒုက္ခသင်္ကန်းကိုရုံသော ဦးပြည်းရဟန်းသည် ထမင်းအပျော် အဝတ်ဆက်န်း ကျောင်း အိပ်ရာနေရာတို့ဖြင့် လာဘ်ရသူဖြစ်ခဲ့ပါမူ ထိုလာဘ်ရသော ရဟန်းသည် များစွာ သောရန်သူတို့ကို ရသူ မည်၏။

၁၅၄။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းသည် (လာဘ်) ပူဇော်သကာတို့၌ ဤသို့ သဘောရှိသော ကြီးကျယ်သောဘေးဟူသော အပြစ်ဒေါသကို သိမြင်၍ (အလိုနည်းမှု ရောင်ရဲလှယ်မှုကို) စိတ်နှလုံး၌ ထားပြီးလျှင်) ဖြစ်ပေါ်လာသော အပြစ်မရှိသော လာဘ်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဖြင့်) လာဘ်သပကာနည်းသူ (လာဘ်၌ တပ်မက်မှု) တဏှာမိုးမစုတ်သူ သတိရှိသူဖြစ်၍ ကျင့်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် တိဿမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ကိမိလတ္ထေရဂါထာ

၁၅၅-၆။ များစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို စွန့်ကုန်၍ သပိတ်လက်စွဲလျက် ဆွမ်းခံသဖြင့် ရသောဆွမ်း၌ မွေ့လျော်ကြကုန်သော ထက်သန်သော လုံ့လရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စိတ်ကို စေလွှတ်ထားကုန်သော အခါခပ်သိမ်း မြဲမြံခိုင်ခံ့သော လုံ့လ ရှိကုန်သော သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်ကြသည့် သူငယ်ချင်းရဟန်းသုံးယောက်တို့သည် ပါစိန-ဝံသ အမည်ရသော တောအုပ်ဝယ် လောက၌ အကျုံးဝင်သော ရူပါရုံစသည်တို့၌ မွေ့လျော် မှုကို (မက်ပညာဖြင့်) ပယ်စွန့်၍ (အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်) တရား၌ မွေ့လျော် ခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ကိမိလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-နန္ဒတ္ထေရဂါထာ

၁၅၇။ ငါသည် မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် (အတ္တဘော၌) တန်ဆာ ဆင်ခြင်းကိုသာ အားထုတ်ခဲ့သူ (ငာတိမာန် စသည်တို့ဖြင့်) စိတ်မငြိမ်သက်သူ လျှပ်ပေါ်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဝတ္ထုကာမတို့၌ တပ်မက်မှု 'ဆန္ဒရာဂ' အနှိပ်စက်ခံရသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၅၇။ ငါသည် ဆုံးမခြင်းအကြောင်း၌ လိမ်မာတော်မူသော နေမင်း အဆွေ ဖြစ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကြောင့် သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် (သမထဝိပဿနာ
စင်ကြယ်သော အကျင့်ကို) ကျင့်၍ ဘဝ(သံသရာညွှန်ပြောင်း)၌ (နှစ်မြုပ်နေသော ငါ၏)
စိတ်ကို (အရိယမဂ်တည်းဟူသော လက်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်၌)
ထုတ်ဆောင် တည်စေခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် နန္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-သိရိမထေရဂါထာ

၁၅၉။ (ပညာရှိသူမှ)တပါးသော လူမိုက်တို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမွမ်းကုန်၏။ (အချိုး
မမှန်ခံရသော ထိုသူသည်) မိမိက မတည်ကြည်သူဖြစ်ပါမူ မိမိက ဥပစာရသမာဓိမျှဖြင့်
သော်လည်း မတည်ကြည်သောကြောင့် (ပညာရှိသူမှ)တပါးသော လူမိုက်တို့သည် အချည်း
နီး အကြောင်းမဲ့ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏။

၁၆၀။ (ပညာရှိသူမှ) တပါးသော လူမိုက်တို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ (အကဲ့ရဲ့
ခံရသော ထိုသူသည်) မိမိက ကောင်းစွာ တည်ကြည်သူဖြစ်ခဲ့ပါမူ မိမိက (မဂ်ဖိုလ် သမာဓိ
ဖြင့်) ကောင်းစွာ တည်ကြည်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် (ပညာရှိသူမှ) တပါးသော လူမိုက်တို့
သည် အချည်းနီး အကြောင်းမဲ့ ကဲ့ရဲ့သည် မည်ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် သိရိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဒုတိယဝဂ် ပြီး၏။

၃-တတိယဝဂ်

၁-ဥတ္တရထေရဂါထာ

၁၆၁။ ငါသည် ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်
ကုန်၏။ ငါသည် တဏှာကို ကောင်းစွာ ပယ်နှုတ်အပ်ပြီ။ ငါသည် ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို
ပွားများအပ်ကုန်ပြီ။ ငါသည် အာသဝေါတရားတို့ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်ပြီ။

၁၆၂။ ထိုငါသည် (ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း) ခန္ဓာတို့ကို ပိုင်းခြားသိပြီး၍ (တဘဝနှင့်
တဘဝကို ဖွဲ့စပ်မြှေးရှက်တတ်သော ကုန်ရက်ရှိသောကြောင့်) ဇာလိနီမည်သော တဏှာကို
(ငါ၏ စိတ်သန္တာန်မှ) ထုတ်နှုတ်ပြီးလျှင် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားတို့ကို ပွားများပြီးဖြစ်ရ
ကား အာသဝေါကင်းပြီးဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရတော့အံ့။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တရထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-အဒ္ဓဇိထေရဂါထာ

၁၆၃-၄။ အကြင်မင်း၏ ပြာသာဒ်သည် ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ အကျယ်အားဖြင့် မြားတဆယ်
ခြောက်ပြန်ကျ (ယူဇနာခွဲ) ပမာဏရှိ၏။ အမြင့်ကား မြားအပြန်တထောင်ကျ (နှစ်ဆယ်

ငါးယူဇနာပမာဏရှိ၏။ (ထိုပြာသာဒ်သည်ကား) ဘုံဆင့်တထောင်ရှိ၏။ အရာမက
များစွာသော တံခါးရှိ၏။ (ထိုထိုအရပ်ဌာနတို့၌) တပ်ထားသော တံခွန်ကုက္ကားတို့နှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ရွှေစင်သိင်္ဂီနိက်ဖြင့် ပြီး၏။ ထိုပြာသာဒ်ဝယ် ခုနစ်နေရာတို့၌ ကချေသည် ခြောက်
ထောင်တို့သည် မင်းကြီးပြုံးရယ်စေခြင်းငှါ ကကြကုန်၏။ (ထိုမင်းသည်ကား မဟာပနာဒ
အမည်ရသော မင်းဖြစ်၏)။

ဤသို့လျှင် ဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-သောဘိတထေရဂါထာ

၁၆၅။ သတိရှိသော ပညာရှိသော ထက်သန်သော (သဒ္ဓါစသော) ဗိုလ် (ထက်သန်
သော သမ္ပပဇာနိဝိရိယ) လုံ့လရှိသော ရဟန်းဖြစ်သော ငါသည် ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို
တညဉ့်တည်းကဲ့သို့ အောက်မေ့နိုင်၏။

၁၆၆။ ငါသည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို၎င်း ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၎င်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
တို့ကို၎င်း ပွားများခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို တညဉ့်တည်းကဲ့သို့ အောက်မေ့နိုင်၏။

ဤသို့လျှင် သောဘိတထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ဝဏ္ဏိယထေရဂါထာ

၁၆၇။ အကြင်ကိစ္စကို မြဲမြံခိုင်ခံ့သော လုံ့လဝိရိယဖြင့် ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ အကြင်
ကိစ္စကို သစ္စာလေးပါးကို သိလိုသောသူသည် ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ (ထိုကိစ္စနှစ်မျိုးလုံးကို
အကျွန်ုပ်သည် ယခု) ပြုလုပ်အံ့၊ မချွတ်ယွင်းစေအံ့၊ (အဆင့်အဆင့် အားထုတ်သဖြင့်)
ပရက္ကမဟု အမည်ရသော ကောင်းစွာအားထုတ်မှု ဝိရိယကို ရှုတော်မူပါလော့။

၁၆၈။ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို (ရောက်စေတတ်သည်
အဖြစ်ဖြင့် တညီသောကြောင့်) အမတောဂအေမည်ရသော ဖြောင့်မတ်သော မဂ်ခရီးကို
ဟောကြားတော်မူပါလော့။ ဂင်္ဂါရေအယဉ်သည် သမုဒ္ဒရာသို့ (မချွတ်မယွင်း) စီးဝင်
သကဲ့သို့ ထိုအတူ အကျွန်ုပ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်လျက် မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့
သွားရောက်ပါအံ့။

ဤသို့လျှင် ဝဏ္ဏိယထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ဝိတသောကတ္ထေရဂါထာ

၁၆၉။ (ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက) ဆတ္တာသည်သည် 'ငါ၏ဆံပင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်အံ့'ဟု
ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာ၏။ (ငါသည်) ထိုဆတ္တာသည်ထံမှ မှန်ကြေးမုံကို ယူ၍ (မိမိ၏)
ကိုယ်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ခဲ့၏။

၁၇၀။ (ဤသို့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်) ငါ၏ကိုယ်သည် နိစ္စ သုခစသည်တို့မှ
အချဉ်းနှီးဖြစ်၍ ဉာဏ်၌ထင်လာ၏။ ခန္ဓာကိုယ်၌ အမှန်ကို မမြင်နိုင်အောင် ကန်းသည်ကို
ပြုတတ်သော အဝိဇ္ဇာဟူသော အမှိုက်မှောင်သည် ကင်းပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

(ထို့ကြောင့်) အမှိုက်ပုံစသည်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ပုဆိုးပိုင်းနှင့်တူသည့် ကိလေသာအားလုံးတို့ကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ပြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝိတသောကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ပုဏ္ဏမာသထေရဂါထာ

၁၇၁-၂။ ငါသည် နီဝရဏငါးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်ဖျက်ဆီး၍ (ကာမ ယောဂစသော) ယောဂလေးပါးတို့သည် မနှိပ်စက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း ရောက်ခြင်းငှါ မိမိ၏ဉာဏ် အမြင်ဖြစ်သော တရားတည်းဟူသော မှန်ကြေးမုံကို ယူ၍ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရာယတနနှင့်တကွဖြစ်သော ဤကိယ်အားလုံးကို (အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု) ဉာဏ်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ခဲ့ပြီ။ ဤသို့ ရှုဆင်ခြင်သော ငါ့အား မိမိသန္တာန်၌၎င်း သူတပါးသန္တာန်၌၎င်းဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တဘောသည် နိစ္စ သုခစသည်တို့မှ အချည်းနှီးဖြစ်၍ ဉာဏ်၌ ထင်လာ၏။

ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏမာသမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-နန္ဒကထေရဂါထာ

၁၇၃-၄။ ကောင်းမြတ်သော အာဇာနည် နွားလားဥသဘာသည် ချွတ်ချော်တိမ်းပါးပြီးမှ တဖန် ရပ်တည်မြဲ ရပ်တည်သကဲ့သို့ ရောက်လာသောတာဝန်ကို ဆောင်ခြင်းသည် လျှောက်ပတ်၏ဟု လှန်စွာထိတ်လန့်ခြင်းကိုရ၍ တွန့်တိုစိတ်မရှိပဲ ဝန်ကိုဆောင်သကဲ့သို့ ဤအတူ မဂ်ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားတပည့်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်၌ဖြစ်သော သားဖြစ်သော ငါ့ကို နွားလားဥသဘာ အာဇာနည်နှင့်တူ၏ဟု မှတ်ကြကုန်လော့။

ဤသို့လျှင် နန္ဒကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-သရတထေရဂါထာ

၁၇၅။ နန္ဒက လာလှည့်၊ အပြစ်ကြီးငယ်ကို ရှုကြည့်၍ ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံသို့ (ငါတို့) သွားကြကုန်အံ့၊ ဘုရားမြတ်၏ မျက်မှောက်၌ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားသံကို ကြုံးဝါး လျှောက်ဆိုကြကုန်အံ့။

၁၇၆။ အကြင်အကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့ကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်သဖြင့် ရှင်ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၏။ ငါတို့သည် သံယောဇဉ် အားလုံးတို့ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ထိုအကျိုးကို ရအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သရတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဘာရဒွါဇတ္ထေရဂါထာ

၁၇၇။ စစ်သည်နှင့်တကွသောမာရ်ကို အောင်ပြီးသောကြောင့် ဤသို့အောင်ပြီးသော စစ်မြေပြင်ရှိသော ရဲရင့်သော ပညာရှိတို့သည် တောင်စောင်းလိုက်ရုံ၌ နေကုန်သော ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့ မကြောက်မရွံ့ရဲရင့်သော စကားကို မြွက်ဆိုကြူးဝါးကုန်၏။

၁၇၈။ ငါသည် ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ခြင်းဖြင့် ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၎င်း အရိယာ သံဃာကို၎င်း ပူဇော်အပ်ပြီ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော (ငါ၏) သားရဟန်းကို မြင်ရသော ကြောင့် ငါသည်လည်း နှစ်သက်၏၊ ဝမ်းမြောက်လည်း ဝမ်းမြောက်၏။

ဤသို့လျှင် ဘာရဒွါဇမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ကဏ္ဍဒိန္နတ္ထေရဂါထာ

၁၇၉။ ငါသည် အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ကို မပြတ်ဆည်းကပ်အပ်ကုန်ပြီ၊ (သစ္စာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်သော) တရားတို့ကိုလည်း မပြတ်ကြားနာအပ်ကုန်ပြီ၊ ကြားနာပြီး နောက် အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သည်အဖြစ်ဖြင့် တည်သောကြောင့် အမတော ဂေအမည်ရသော မဂ်ခရီးသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

၁၈၀။ ဘဝရာဂဘဝ၌ တပ်စွန်းမှုဖြင့် အနှိပ်စက်ခံနေရသူဖြစ်သော ငါ့အား ယခုအခါ နောက်ထပ် တဖန် ဘဝရာဂမရှိပေ၊ ရှေးပုထုဇဉ်သေကွဖြစ်စဉ်က ဘဝရာဂဖြစ်ခဲ့ဘူးသော် လည်း အရဟတ္တမဂ်စိတ်ဖြစ်သောအခါမှစ၍ ဘဝရာဂမဖြစ်ဘူးပြီ၊ နောင်လည်း မဖြစ် တော့လတ္တံ့၊ ယခုအခါ၌လည်း ဘဝရာဂမရှိတော့ပေ။

ဤသို့လျှင် ကဏ္ဍဒိန္နမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

တတိယဝဂ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁-မိဂသီရတ္ထေရဂါထာ

၁၈၁။ ငါသည် အကြင်အခါမှစ၍ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှစ၍ (သမထ ဝိပဿနာဖြင့် သံကိလေသအဘို့မှ) လတ်မြောက်သည် ဖြစ်၍ (ပြုစင်သော တရားနာခြင်းဖြင့် မဂ်ခရီးစဉ်အတိုင်း) တက်ရောက်ပြီးသော် (အနာ ဂါမိမဂ်ဖြင့်) ကာမဓာတ်ကို လွန်မြောက်ပြီ။

၁၈၂။ မြတ်စွာဘုရားကြည့်ရှုတော်မူစဉ် ထိုအနာဂါမိမဂ်ကို ရပြီးသည့်နောက် (အရ ဟတ္ထမဂ်ကို ရခြင်းဖြင့် ငါ၏) စိတ်သည် ကိလေသာအားလုံးမှ လွတ်ပြီ၊ သံယောဇဉ်အားလုံး တို့ ကုန်ခြင်းကြောင့် ငါ၏ အရဟတ္တဖိုလ်သည် မပျက်မစီးနိုင်တော့ပေ။

ဤသို့လျှင် မိဂသီရမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဆင်ကတ္တေရဂါထာ

၁၈၃။ ထိုထိုဘုံတို့၌ အဖန်တလဲလဲဖြစ်ကုန်သော အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်တို့သည် ဘုဒ္ဓိမတည်ကုန်၊ ငါသည် အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို ဆောက်လုပ်တတ်သော တဏှာယောကျ်ား လက်သမားကို ပျာဖွေလျက် (ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး အဖန်ဖန် ကျင်လည်ခဲ့ရပြီ)၊ အဖန်တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည် ဆင်းရဲလှ၏။

၁၈၄။ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို ဆောက်တည်သော ဟယ်တဏှာယောကျ်ား လက်သမား ယခုအခါ (အရိယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့်) သင့်ကို ငါမြင်အပ်ပြီ၊ သင်သည် အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို တဖန်မဆောက်ရတော့လတ္တံ့၊ သင်၏ ကိလေသာဟူသော အိမ်၏ အခြင်ရနယ်အားလုံးတို့ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ (အဝိဇ္ဇာ ဟုဆိုအပ်သော) အထွတ်အချက်တို့ကိုလည်း ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ငါ၏ စိတ်ကို နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ ရောက်စေအပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဤဘဝ၌သာလျှင် ပျက်စီး ချုပ်ပျောက်လတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် သိဝကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဥပါနတ္တေရဂါထာ

၁၈၅-၆။ ဤလောက၌ ပူဇော်ထိုက်သူ သိကြားပြဟောစသည်တို့သည် ပူဇော်အပ်သော အရိအသေပြုထိုက်သူ မိမိသာရ ကောသလစသော မင်းတို့သည် အရိအသေပြုအပ်သော မြတ်နိုးပူဇော်ထိုက်သူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြတ်နိုးပူဇော်အပ်သော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို လေအနာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ပါ၏၊ ပုဏ္ဏား အကယ်၍ ရေနှေးရှိပါမူ (မြတ်စွာဘုရား၏ လေရောဂါငြိမ်းစေခြင်းငှါ ဆောင်ယူလိုပါ၏)၊ မြတ်စွာဘုရားအား (ရေနှေးကို) ပေးလှူပါလော့။

ဤသို့လျှင် ဥပါနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ဣသိဒ္ဓိန္ဒူမတ္တေရဂါထာ

၁၈၇။ ငါသည် ဤသာသနာတော်၌ ပရိယတ္တိကို ဆောင်ကုန်သော ဥပါသကာအချို့တို့ကို တွေ့မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည် (ပရိယတ္တိကို ဆောင်ထားခြင်းကြောင့်သာလျှင်) ကာမတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟု ပြောဆိုကုန်လျက် (မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ကမူ) အားကြီးသောရာဖြင့် တပ်မက်ကုန်သောကြောင့် ပတ္တမြားနားချောင်းတို့၌၎င်း သားသမီးတို့၌၎င်း မယားတို့၌၎င်း ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၈၈။ (ထိုဥပါသကာတို့သည် ပတ္တမြားနားချောင်း သားမယားတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိကုန်သောကြောင့်) ဤသာသနာတော်၌ တရားတော်ကို မချွတ်ကော် မသိကြကုန်၊ (ဤသို့ မသိကြကုန်သော်လည်း) 'ကာမတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟူ၍ ကား ပြောဆိုနေကြကုန်၏၊ ထိုဥပါသကာတို့အား ရာဂကို ဖြတ်အံ့သောငှါ ဉာဏ်အားအစွမ်းသည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့်

(တဏှာဇာတိအစွမ်းဖြင့်) မှီကုန်သည်ဖြစ်၍ သားမယားကို၎င်း ညွှာကို၎င်း မစွန့်လွှတ်နိုင်ကြကုန်။

ဤသို့လျှင် ဣသိဒိန္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-သမ္ပုထကစွာနတ္ထေရဂါထာ

၁၈၉။ မိုးသည် ရွာလည်းရွာ၏၊ မိုးသည် ချွန်းလည်းချွန်း၏၊ ငါသည်လည်း တယောက်တည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော တောင်ခေါင်း၌ နေ၏၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော တောင်ခေါင်း၌ တယောက်တည်းနေသော ထိုငါ့အား ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း ကိုယ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၎င်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်၎င်း မရှိပေ။

၁၉၀။ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော တောင်ခေါင်း၌ တယောက်တည်းနေသော ငါ့အား ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း ကိုယ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၎င်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်၎င်း မရှိဟူသော ထိုသဘောသည် ငါ၏ မွေတာသဘောပင်တည်း။

ဤသို့လျှင် သမ္ပုထကစွာနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-နိတကတ္ထေရဂါထာ

၁၉၁။ အဘယ်သူ၏ စိတ်သည် ကျောက်တောင်နှင့်တူစွာ တည်သည်ဖြစ်၍ (လောကဝံတရားတို့ကြောင့်) မတုန်လှုပ်သနည်း၊ အဘယ်သူ၏ စိတ်သည် တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော တောဘုမ္မကတရားတို့၌ (အရိယမဂ်ဖြင့်) တပ်မက်ခြင်းကင်းသနည်း၊ အဘယ်သူ၏ စိတ်သည် အမျက်ထွက်ကြောင်း တရားအပေါင်း၌ အမျက်မထွက်သနည်း၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ပွားများထားပြီး ဖြစ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့ အဘယ်သတ္တဝါ သင်္ခါရကြောင့် ဆင်းရဲကပ်ရောက်လိမ့်မည်နည်း။

၁၉၂။ ငါ၏စိတ်သည် ကျောက်တောင်နှင့်တူစွာ တည်သည်ဖြစ်၍ (လောကဝံတရားတို့ကြောင့်) မတုန်လှုပ်၊ ငါ၏စိတ်သည် တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော တောဘုမ္မကတရားတို့၌ (အရိယမဂ်ဖြင့်) တပ်မက်ခြင်းကင်း၏၊ ငါ၏စိတ်သည် အမျက်ထွက်ကြောင်း တရားအပေါင်း၌ အမျက်မထွက်၊ ငါ၏စိတ်သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ပွားများထားပြီး ဖြစ်၏၊ ငါ့ထံသို့ အဘယ်သတ္တဝါ သင်္ခါရကြောင့် ဆင်းရဲသည် ကပ်ရောက်လိမ့်မည်နည်း။

ဤသို့လျှင် နိတကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-သောဏပေါဋ္ဌိရိယတ္ထေရဂါထာ

၁၉၃။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မရသေးသမျှ နက္ခတ်တည်းဟူသော ပန်းအစဉ်ရှိသော ဤညဉ့်အချိန်ကာလသည် အိပ်စက်ရန်အတွက် မဟုတ်ပေ၊ ဤညဉ့်အချိန်ကာလသည်ကား အမှန်စင်စစ် လူသံ ငှက်သံတို့မှ ကင်းဆိတ်သဖြင့် ရဟန်းတရား အားထုတ်ရန်အတွက်သာ ပညာရှိတို့ အလိုရှိအပ်သော အခါကာလပေတည်း။

၁၉၄။ (အကြင်အခါ ငါသည် ဆင်စီး၍ စစ်မြေပြင်သို့ ဝင်သည်ရှိသော်) ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ စောက်ထိုးမိုးမျှော် ကျရာ၏၊ (ထိုအခါ) ငါ့ကို ဆင်ပြောဆိုကြီးသည်

အကယ်၍ နင်းသတ်ခဲ့ပါမှ ဝမ်းမြေ့ပြင်၌ (ဆင်နင်၍) သေချင်းထည် ဝါအား မြတ်ပါ သေး၏။ (ကိလေသာတို့မှ) ရှုံးသည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်နေခြင်းသည် မြတ်သည် သာတည်း။

ဤသို့လျှင် သောဏပေါင်္ဂိုရိယပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-နိသဘထေရဂါထာ

၁၉၅။ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ကာမ ဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်၍ (ကံကင်အကျိုး ရတနာသုံးပါးကို) ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ'၏ အစွမ်းဖြင့် အိမ်အနှောင်အပ္ပမ္မ ထွက်လျက် (ရဟန်းပြုသူသည်) ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင် ထု၏။

၁၉၆။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ ထင်သောသတိရှိကာ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်ကိုသာ မြော်လင့်လျက် နေ၏။

ဤသို့လျှင် နိသဘထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဥသဘထေရဂါထာ

၁၉၇။ ငါသည် အိပ်မက်ထဲ၌ သရက်ညွန့်အဆင်းနှင့်တူသော သက်န်းကို ပခုံး၌တင်၍ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ ထိုင်နေလျက် ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏။

၁၉၈။ (ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကာမျှဖြစ်သော ငါ့ကိုသာလျှင် လူအများက ကြည့်ရှုကြသည် ဖြစ်၍) ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ သက်ဆင်း၍ (ရပ်နေ၏ဟု အိပ်မက်မက်ပြီးနောက် အိပ်ရာမှ နိုးလာ၏)၊ ထိုအခါ၌ ငါသည် (မင်းဖြစ်စဉ်က ဇာတိမာန်စသည်ဖြင့်) မာန်ယစ်သူ ဖြစ်လျက်လည်း ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေကို ရ၏၊ ယခုအခါ ငါသည် အာသဝေါတရား ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥသဘထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ကပ္ပဋကုရထေရဂါထာ

၁၉၉။ ကြည်လင်ပြည့်လျှနေသော အမြိုက်တရားဟူသော ရေအိုးသည် ထိုထိုအရပ် ဝယ် ထင်ရွားရှိနေပါလျက် ကပ္ပဋကုရမည်သော ရဟန်းသည် ဤကား ငါ၏အဝတ်စုတ် ပုဆိုးပိုင်းတည်း၊ (ဤအဝတ်စုတ်ပုဆိုးပိုင်းကို ဝတ်၍ ဖြစ်သလိုပင် အသက်မွေးအံ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော မိစ္ဆာဝိတက်ရှိသည်ဖြစ်၍) လောကီ လောကုတ္တရာဈာန်တို့ကို ပွားများ ရန် ဘာဝနာလမ်းစဉ်ကို ဆန့်ကျင်သော စိတ်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၀၀။ ကပ္ပဋကုရရဟန်း(ငါတရားကို နာမည်ဟု ထိုင်လျက်) အိပ်ငိုက်ခြင်းသို့ မရောက် လင့်၊ (အိပ်ငိုက်ခြင်းသို့ ရောက်သော) သင့်ကို နားအနီး၌ (ဤအခါမှစ၍ ကိလေသာ

တို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ) ငါဆုံးမတော့မည်မဟုတ်၊ ကပ္ပဋ သင်သည် သံဃာ့အလယ်၌ တဆားဆတ်
ငိုက်မျဉ်းလျက် (ရခဲသော ဒုလ္လဘဒဏဟူသော) အတိုင်းအရှည်ကို မသိမမြင်လေစွာ
တကား။

ဤသို့လျှင် ကပ္ပဋကုရမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

တေတ္ထဝဂ် ပြီး၏။

၅-ပဉ္စမဝဂ်

ခ-ကုမာရကဿပတ္တေရဂါထာ

၂၀၁။ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည် ဩဋ္ဌာအံ့ဖွယ်ရှိပေကုန်စွာတကား၊ လောကုတ္တရာ
တရား ကိုးပါးတို့သည် ဩဋ္ဌာအံ့ဖွယ်ရှိပေကုန်စွာတကား၊ ငါတို့၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရား၏
ပြည့်စုံခြင်းတို့သည် ဩဋ္ဌာအံ့ဖွယ်ရှိပေကုန်စွာတကား၊ ယင်းသို့သော ဆရာထံ၌ အကျင့်
မြတ်ကို ကျင့်သုံးရသဖြင့် ဤသို့ မှန်မြတ်သော သဘောရှိသော လောကုတ္တရာတရားကို
ငါကဲ့သို့သော တပည့်သား သာဝကသော်မှလည်း မျက်မှောက်ပြုနိုင်တုံတိသေး၏။

၂၀၂။ မရေတွက်နိုင်သော မဟာကပ်တို့၌ သက္ကာယဟု ဆိုအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
ငါးပါးကို ရခဲကြကုန်ပြီ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ရသော ဘဝတို့တွင် ဤဘဝသည် နောက်ဆုံး
ဖြစ်၏၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် အဆုံးစွန်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ၌ ပဋိသန္ဓေနေမှု သေမှုနှင့်
တကွဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်ဖြင့် မှတ်အပ်သည့် သံသရာဟူသော ဘဝသစ် မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ကုမာရကဿပမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဓမ္မပါလတ္တေရဂါထာ

၂၀၃။ အကြင်ရဟန်းသည် ငယ်သေးသည် ဖြစ်ပါလျက် မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တော်၌ (သမထဝိပဿနာကို) အားထုတ်၏၊ ထိုရဟန်းသည် အိပ်ပျော်သော သူတို့တွင်
နိုးကြားသူ ဖြစ်၏၊ ထိုရဟန်း၏ အသက်ရှင်နေခြင်းသည် အချည်းနှီးမဟုတ်။

၂၀၄။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိသည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို မပြတ်အောက်မေ့
ဆတ်ရလျက် ယုံကြည်မှု'သဒ္ဓါ'တရားကို၎င်း၊ စောင့်ထိန်းမှု'သီလ'ကို၎င်း၊ ကြည်ညိုမှု
'ပသာဒ'ကို၎င်း သစ္စာလေးပါးတရားကို သိမြင်မှုကို၎င်း အားထုတ်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မပါလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဗြဟ္မာလိတ္တေရဂါထာ

၂၀၅။ အဘယ်ရဟန်း၏ ဣန္ဒြေတို့သည် ရထားထိန်း ကောင်းစွာဆုံးမထားသည်
ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးပြီးသော မြင်းတို့ကဲ့သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သနည်း၊ မာနကို
ပယ်ပြီး အာသဝေါကင်းပြီးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော အဘယ်ရဟန်းအား နတ်တို့
ချစ်မြတ်နိုးကုန်သနည်း။

၂၀၆။ ငါ၏ဣန္ဒြေတို့သည် ရထားထိန်း ကောင်းစွာ ဆုံးမထားသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေး ပြီးသော မြင်းတို့ကို သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ မာနကိုပယ်ပြီး အာသဝေါကင်း ပြီးဖြစ်၍ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ငါ့အား နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဗြဟ္မာလိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-မောသရာဇတ္ထေရဂါထာ

၂၀၇။ ကိုယ်ရေကား မကောင်း၊ စိတ်နေစိတ်ထား ကောင်းသော မောသရာဇ သင် သည် အမြဲမပြတ် အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိ၏။ သင်သည် ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့၏။ သူတပါးတို့က သင့်ကို ကျောင်းဆောက်၍ မလှူ။ သံသိကကျောင်းသို့လည်း မဝင်သည်ရှိသော် ဆောင်းဥတု ချမ်းအေးသော ညဉ့်အချိန်ကာလတို့ပတ်လုံး အဘယ်သို့ ပြုလုပ် နေထိုင်လတ္တံ့ နည်းဟု (မြတ်စွာဘုရားက မေးတော်မူ၏)။

၂၀၈။ အလုံးစုံသော မဂတိုင်းတို့သည် ကောက်စပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏ဟု အကျွန်ုပ် ကြားဘူးပါ၏။ အခြား တပါးသော ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ သည် အိပ်ရကုန်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကောက်ရိုးကိုသာ အခင်းအရံပြု၍ အိပ်ခဲ့ ပါပြီ။

ဤသို့လျှင် မောသရာဇမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ဝိသာခပဉ္စာလပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၂၀၉။ (မိမိကိုယ်ကို) မပလွှားရာ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း မရှုတ်ချရာ၊ အထင်အမြင် လည်း မသေးရာ၊ အဘိညာဉ်၏ တဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သူ (ရဟန္တာ)ကို ထိခိုက် မပြော ဆိုရာ၊ မိမိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မင်းပရိသတ်စသည်တို့ အလယ်၌ မထုတ်ဖော် မပြောဆိုရာ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း ကင်းသူ ကောင်းစွာ နှိုင်းချိန်၍ ပြောဆိုသူ ကောင်းသော အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ရ၏။

၂၁၀။ အလွန်အလွန် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော (သစ္စာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသော) အနက်တို့ကို ရှုမြင်၍ ပညာအရာ၌ လိမ္မာသော (သီတင်းသုံးတော်တို့၌ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို) နှိမ်ချလေ့ ရှိသော ကောင်းစွာ မှီဝဲအပ်သည့် ပျားစီးသော သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို ရရန် ခဲယဉ်းလှသည် မဟုတ်။

ဤသို့လျှင် ဝိသာခပဉ္စာလပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-စူဠကတ္ထေရဂါထာ

၂၁၁။ (ဤတောအုပ်ဝယ်) ကောင်းသော ဦးစွန်းရှိကုန်သော လှပသော အမြီး အတောင်ရှိကုန်သော ကောင်းစွာ စိမ်းညိုသော လည်ပင်းလည်းရှိကုန်သော ကောင်း သောမျက်နှာလည်း ရှိကုန်သော နှစ်လုံးဖယ်သော တွန်သံနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်သော ဥဒေါင်းတို့သည် တွန်ကျူးကြကုန်၏။ ဤမြေကြီးသည်လည်း ကောင်းစွာ စိမ်းညိုသော

မြက် ရှိ၏၊ ကောင်းစွာ ပြန်နဲ့သော ရေပေါက်လည်း ရှိ၏၊ ကောင်းကင်သည်လည်း ကောင်းသော မိုးတိမ်လွှာ ရှိ၏။

၂၁၂။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌) ခန့်သော သဘောရှိသော သင်သည် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှုသင့် ရှုထိုက်သော ဈာန်ကို ရှုပါလေလော့၊ အလွန်အလွန် ဖြူစင် နူးညံ့ သိမ်မွေ့၍ အလွန်မြင်နိုင် ခဲ့သော မြင်မြတ်သော ရွှေလျှောခြင်း မရှိသည့် ထိုနိဗ္ဗာန်ကို (ကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်) တွေ့ထိ မျက်မှောက်ပြုလေလော့။

ဤသို့လျှင် စူဠကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-အနုပမထေရဂါထာ

၂၁၃။ တံကျင်နှင့်တူသော ကံ ကိလေသာတို့သည် ထိုထိုဘဝသို့တင်အပ်သော အလွန် နှစ်သက်သော စိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဟယ် ယုတ်မာသောစိတ် အကြင်အကြင်အရပ်၌ တံကျင်နှင့်တူသောဘဝ ပွဲနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ သင်သည် ထိုထို အရပ်သို့သာလျှင် သွားဘိ၏။

၂၁၄။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်ကို စိတ်ယုတ်ဟူ၍ ငါဆို၏၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သော စိတ်ဟု ငါထပ်၍ ဆို၏၊ ရနိုင်ခဲ့သော ဆရာကို သင်ရအပ်၏၊ ယင်းသို့ ဆရာကောင်းကို ရအပ်ပါလျက် အကျိုးမဲ့သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော အကုသိုလ်၌ ငါ့ကို မတိုက်တွန်းလင့်။

ဤသို့လျှင် အနုပမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၈-ဝဇ္ဇိတထေရဂါထာ

၂၁၅။ အကန်းဖြစ်သော ပုထုဇဉ်သည် အရိယသစ္စာတို့ကို မမြင်သောကြောင့် ရှည်စွာ သော ကာလပတ်လုံး သုဂတိဘဝ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌ ကျင်လည်လျက် တပြောင်းပြန်ပြန် ဖြစ်ခဲ့ ရလေပြီ။

၂၁၆။ မမေ့မလျော့သော ထိုငါ့အား (ကျင်လည်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်) သံသရာ ဟု အမည်ရသော ကံ ကိလေသာတို့ကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ချေမှုဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ အလုံး စုံသော လားရာဂတိတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝဇ္ဇိတထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-သန္တိတထေရဂါထာ

၂၁၇။ ငါသည် ထင်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍ စိမ်းညိုသော အရောင်ရှိသော တခဲနက် သော အရွက် အခက် အညွန့်တို့ဖြင့် စည်ပင်သော ဗောဓိညောင်ပင်ဝယ် ဘုရား၌ ရောက် သော တခုတည်းသော အမှတ်သည်ကို ရခဲ့၏။

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၂၁၈။ ဤကမ္ဘာမှ(ပြန်၍ရေသော်)သုံးဆဲ့ တကမ္ဘာထက်၌ (အကြင်တုရား၌ ထောက်
ကော ဝါဒတည်းသော အမှတ်သည်ကို ရခဲ၏၊ ထိုအခါက)ထို ဆိုအပ်ပြီးသော သညာ၏
အားအစွမ်းဖြင့် ငါသည် အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သန္တတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ပဉ္စမတ် ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ် ပြီး၏။

၃-ဇိကနိပါတ်

၁-အင်္ဂဏိကဘာရဒါဇတ္ထေရဂါထာ

၂၁၉။ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့် သံသရာစင်ကြယ်မှု(ဘဝနိဿရဏ)ကို ရွာမှီးလျက် တော၌ မီးကို ပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းလမ်းစဉ်ကို မသိသည်ဖြစ်၍ ပဉ္စာတပအစ ရှိသော အတ္တကိလမထာနုယောဂ အကျင့်ကို ပြုကျင့်ခဲ့ပြီ။

၂၂၀။ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို သုခပဋိပဒါ အကျင့်ဖြင့် ငါရအပ်ပြီ၊ (မြတ်စွာဘုရား) တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို ရှုပါလော့၊ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကိုလည်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၂၂၁။ ရှေးအခါက(ပုဏ္ဏားတို့ သမုတ်သဖြင့်)ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏ ဇာတ်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ယခုသော်ကား (မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော) ဗြာဟ္မဏအစစ် ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြောပြီးသူ (ပရမတ္ထအားဖြင့်) ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မင်္ဂလာတော်ဖြင့် (သံသရာ ရေအယဉ်၏ တဖက်ကမ်းသို့) ရောက်ပြီးသူ ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် အင်္ဂဏိကဘာရဒါဇမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ပစ္စယတ္ထေရဂါထာ

၂၂၂။ ငါသည် ရဟန်းပြုသောနေ့မှ ငါးရှက်မြောက်အတွင်း၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးပဲ ကျင့်ဆဲ 'သေက္ခ'သာ ဖြစ်သေး၏၊ ငါသည် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်နေစဉ် စိတ်၏ တောင့်တခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၂၂၃။ ငါသည် တဏှာတည်းဟူသော ငြောင့်ကို မနုတ်ရသေးသမျှ မည်သည့် ဘောဇဉ်ကိုမျှ မသုံးဆောင်တော့အံ့၊ မည်သည့်သောက်ဖွယ်ကိုမျှ မသောက်တော့အံ့၊ ကျောင်းအခန်းမှလည်း မထွက်တော့အံ့၊ မည်သည့်နံပါးဖြင့်မျှ မအိပ်စက်တော့အံ့။

၂၂၄။ ဤသို့နေသော ထိုငါ၏ လွန်ကဲသော လုံ့လကို ရှုပါလော့ (ယင်းလုံ့လ၏ တန်ခိုးကြောင့်)ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် ပစ္စယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဗာကုလတ္ထေရဂါထာ

၂၂၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ် ရှေးအခါက ပြုသင့်ပြုထိုက်သော အမှုကိစ္စ တို့ကို နောင် ဆိုမင်းသောအခါမှ ပြုလုပ်ရန် အလို့ရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် နှမ်းသာတည်ရာ အမြာမြာမှ ဆုတ်ယုတ်ရ၏၊ နောင်တ တစ်လည်း ပူးနီရ၏။

၂၂၆။ အကြင်အမှုကို ပြုလုပ်၏၊ ထိုပြုလုပ်သောအမှုကိုသာ ပြောဆိုရာ၏၊ အကြင် အမှုကို မပြုလုပ်၊ ထိုမပြုလုပ်သောအမှုကို မပြောဆိုရာ၊ မပြုလုပ်ပဲ ပြောဆိုသူကို ပညာရှိတို့ သိကြကုန်၏(အထင်မကြီးကြကုန်)။

၂၂၇။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ ဆင်းရဲအားလုံးချုပ်ငြိမ်း၏၊ ဖြတ်စွာဘုရား ဟောတော် မှုသော ပူဆွေးခြင်းကင်းသော ဝဂ္ဂစသော မြူကင်းသော ဘေးကင်းသော ထိုနိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ချမ်းသာလေစွာတကား။

ဤသို့လျှင် ဗာကုလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ခနိယတ္ထေရဂါထာ

၂၂၈။ ရဟန်းအဖြစ်၌ ငဲ့ကွက်မှုရှိသူသည် ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးရန် အလိုရှိပါမူ ဝံသိကဥစ္စာဖြစ်သော သင်္ကန်း အဖျော် ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို မထိမ့်မြင် မပြုရာ။

၂၂၉။ ရဟန်းအဖြစ်၌ ငဲ့ကွက်မှုရှိသူသည် ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးရန် အလိုရှိပါမူ ကြွက်တွင်းကို မှီဝဲနေထိုင်သော မြေကဲ့သို့ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို မှီဝဲနေထိုင်ရာ၏။

၂၃၀။ ရဟန်းအဖြစ်၌ ငဲ့ကွက်မှု ရှိသူသည် ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးရန် အလိုရှိပါမူ (ကောင်းဆိုးယုတ်မြတ် မသတ်မှတ်ပဲ) ရတတ်သမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင်ရဲရာ၏၊ (မမေ့မလျော့မှု) တရားတခုကိုသာလျှင် ပွားများရာ၏။

ဤသို့လျှင် ခနိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-မာတင်္ဂပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၂၃၁။ ဤအခါသည် အလွန်ချမ်းအေး၏၊ ဤအခါသည် အလွန်ပူပြင်း၏၊ (ဤအခါ သည် အလွန်စောသေး၏) ဤအခါသည် အလွန်ညဉ့်နက် (နောက်ကျ)၏၊ ဤသို့ အလုပ် ကိစ္စကို စွန့်လွှတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို ဗုဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလ်စသော အခါကောင်း အခွင့်ကောင်း တို့သည် လွန်သွားကုန်၏။

၂၃၂။ အကြင်သူသည် အချမ်းကို၎င်း အပူကို၎င်း မြက်မှိုက်ထက်ပိုလွန်၍ မထင်မှတ်၊ မအောက်မေ့၊ ထိုသူသည် ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှု မဆုတ်ယုတ်။

၂၃၃။ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်မှု ဝိဝေကကို ပွားလိုသည်ဖြစ်၍ မြေဗြာဟ္မာန်ကို၎င်း သမန်း မြက်ကို၎င်း ဆူးရှိသော ချိုကိုကို၎င်း ပန်းရင်းကို၎င်း ဖြူဆန်မြက် ပြိတ်မြက်ကို၎င်း ရင်ဖြင့် ပယ်ရှား၍ သွားပါအံ့။

ဤသို့လျှင် မာတင်္ဂပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-ခုဋ္ဌသောဘိတတ္ထေရဂါထာ

၂၃၄။ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်ကုန်သော များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့တွင် တပါးအပါ

အဝင်ဖြစ်သော ခုဋ္ဌသောဘိတ အမည်ရသော ဤအရှင်သည် စရည်းပင်ထောက်ရာ လိုက်
တံခါး၌ ရပ်နေ၏။

၂၃၅။ ပါရုလိပုတ်ပြည်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို
ဟောတတ်ကုန်သော များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့တွင် တပါးအပါ
အဝင်ဖြစ်သော ခုဋ္ဌသောဘိတ အမည်ရသော ဤအရှင်သည် လေဖြင့် ကြွလာသည်ဖြစ်၍
စရည်းပင်ထောက်ရာ လိုက်တံခါး၌ ရပ်နေ၏။

၂၃၆။ ဤခုဋ္ဌသောဘိတမထေရ်သည် (ကိလေသာတို့ကို) ကောင်းစွာ စစ်တိုက်ခြင်း
ဖြင့်၎င်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ပေးအပ်သည့် လျှောက်ပတ်သော ဓမ္မဒါနဖြင့်၎င်း
(အလုံးစုံသော ကိလေသာမာရ် အဘိသခါရမာရ်ကို နှိမ်နင်းရာ) စစ်မြေပြင်ဝယ် အောင်ပွဲ
ရသဖြင့်၎င်း အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ခြင်းဖြင့်၎င်း ဤဆိုးခဲ့ပြီး
သော အပြားအားဖြင့် ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။

ဤသို့လျှင် ခုဋ္ဌသောဘိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဝါရကဏ္ဍေရဂါထာ

၂၃၇။ ဤလောက၌ လူတို့တွင် မည်သူမဆို တစုံတယောက်သောသူသည် အခြား
တပါးသော သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းခဲ၏။ ထိုသူသည် ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် နှစ်တန်သော ချမ်းသာမှ
ဆုတ်ယုတ်၏။

၂၃၈။ အကြင်သူသည်ကား မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနား
စောင့်ရှောက်တတ်၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော သူသည် များစွာ
သော ကုသိုလ်တရားကို ပွားစည်းစေနိုင်၏။

၂၃၉။ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော ပရိယတ္တိတရားကို သင်ယူရာ၏။ ကိလေသာတို့ကို
ငြိမ်းစေပြီးသော ရဟန်း (အဆွေခင်ပွန်းဒါယကာ) တို့သို့ ရံခါရံခါ ဆည်းကပ်ခြင်းကို
လည်း ပြုကျင့်ရာ၏။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တယောက်တည်းနေခြင်းကို၎င်း စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို
၎င်း ပြုကျင့်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် ဝါရကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဂ-ဝဿိကဏ္ဍေရဂါထာ

၂၄၀။ ဤလောက၌ ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ' တရားနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိသော လော
ကတ္တရာတရားကိုးပါး၌ တည်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် တယောက်တည်းပင်
ဖြစ်သော်လည်း သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သော မိမိနှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သောသူ ချစ်ကျွမ်း
ဝင်သူ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ဖြစ်၏။

၂၄၁-၂။ ငါသည် သနားငဲ့ညှာသောအားဖြင့်(ထိုထိုတရားစကားကို ပြောဟောစဉ်)
ဖိနပ်ဆုံးမပြီးလျှင် ဆွေမျိုးတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ကုန်ပြီ၊ (ထိုဆွေမျိုးတို့သည်)
အဆွေအမျိုးဟူသော ချစ်ခြင်း အဆွေခင်ပွန်းဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းတို့၌ ကြည်ညို

သောစိတ်ရှိကာ အရိအသေပြုကုန်သောကြောင့် ထိုအဆွေအမျိုး အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ကွယ်လွန်ဆေးဆုံးကုန်သည်ရှိသော် ချမ်းသာတည်ရာ ဏာဝတီ သာနတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြ ရကုန်၏။ ငါ၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှံမမိဘဆွေမျိုးတို့သည် အလိုရှိတိုင်းသော ဝတ္ထုကမ တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၍ မွေ့လျော်စံပျော်ရကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဝဏိကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ယသောဇေတ္ထေရဂါထာ

၂၄၃။ မည်းနက်သည်ဖြစ်၍ ကိုင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော ကြုံလို၍ အကြာ ပြိုင်းပြိုင်းထသည်ကိုယ်ရှိလျက် မပျင်းရိသော စိတ်ရှိသူသည် ထမင်းအဖျော်၌ အတိုင်း အရှည်ကို သိ၏။

၂၄၄။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် စစ်မြေဦး၌ (လက်နက်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်မှုကို သည်းခံ၍ သူတပါးစစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ထို့အတူ ရဟန်းသည်) တောနက်ကြီးအတွင်းဝယ် သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခြင်မှက်တို့ တွေ့ထိကိတ်ခဲမှုကို သည်းခံလျက် (မာရ်စစ်သည် ကို ဖျက်ဆီးရာ၏)။

၂၄၅။ တယောက်တည်းနေသော ရဟန်းသည် ဗြဟ္မာ့ကဲ့သို့ (ဝိဝေကသုခုကို ပွားလျက် နေနိုင်၏)၊ နှစ်ယောက်နေမှု နတ်နှစ်ယောက်တို့ကဲ့သို့ (အချင်းချင်းထိပါးသဖြင့် အမျက် ဒေါသဖြစ်ရာ၏)၊ သုံးယောက်တို့နေကြကုန်မှု ရွာ၌နေသောသူတို့ကဲ့သို့ (ဆိတ်ငြိမ်မှု ဝိဝေက မဖြစ်နိုင်)၊ ထို့ထက် အလွန်များစွာ နေကြကုန်မှု အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ယသောဇေထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-သာဠိမတ္တိယဓတ္ထေရဂါထာ

၂၄၆။ (ဥပါသကာ) သင့်အား ရှေးအခါက (ငါ့အပေါ်၌) ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရား ရှိ၏။ ထိုသဒ္ဓါတရားသည် ယခုအခါ သင့်မှာ မရှိတော့ပြီ၊ (ထို့ကြောင့်) သင်၏ ဤပစ္စည်း လေးပါးသည် သင် (ဥပါသကာ) အားသာလျှင် ဖြစ်ပါစေ၊ ငါ့အား မကောင်းသော အကျင့် 'ဒုဇရိက်' သည် မရှိ။

၂၄၇။ အကြင်ကြောင့် (ပုထုဇဉ်တို့သန္တာန်၌ ဖြစ်သော) သဒ္ဓါတရားသည် အမြဲ မတည်၊ တုန်လှုပ်၏။ ဤသို့ဖြစ်သော ထိုသဒ္ဓါတရားကို ငါတွေ့မြင်အပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့်ပင် ဤသတ္တဝါတို့သည် ရခါ အဆွေခင်ပွန်း၏ အစွမ်းဖြင့် ချစ်ခင်ကြ၍ (ရခါ) မုန်းတီးကြ ကုန်၏။ ထိုပုထုဇဉ်တို့ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းဖြစ်ရာ၌ ရဟန်းသည် အဘယ်အမျိုး ဆုတ်ယုတ် ပါသနည်း။

၂၄၈။ ရဟန်းအတွက် ဆွမ်းမည်သည် အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌ အနည်းငယ်စီ အနည်း ငယ်စီ ချက်ထား၏။ ငါဆွမ်းခံစားတော့အံ့၊ ငါ့အား (ဆွမ်းခံသွားစွမ်းနိုင်သော) ခြေ သလုံးစွမ်းအားသည် ရှိပါသေး၏။

ဤသို့လျှင် သာဠိမတ္တိယဓတ္ထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဥပါလိမ္မတ္ထေရဂါထာ

၂၄၉။ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါဖြင့် လူ့ဘောင်မှ ထွက်ခွါ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ရဟန်းပြု
သော ရဟန်းငယ်သည် စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်းကုန်
သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို မှီဝဲရာ၏။

၂၅၀။ (ဂုဏ်ကို) ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါဖြင့် လူ့ဘောင်မှ ထွက်ခွါ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင်
ရဟန်းပြုသော ပညာရှိရဟန်းငယ်သည် သံဃာ့ဘောင်၌နေလျက် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို
ပြည့်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဝိနည်း (ပရိယတ်)ကို သင်ရာ၏။

၂၅၁။ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါဖြင့် လူ့ဘောင်မှ ထွက်ခွါ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ရဟန်း
ပြုသော ရဟန်းငယ်သည် အပ်သည် မအပ်သည်တို့၌ လိမ်မာသည်ဖြစ်၍ (ပစ္စည်းလေးပါး
တို့၌) တောင့်တမှုကင်းလျက် ကျင့်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် ဥပါလိမ္မထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၂-ဥတ္တရပါလမထေရဂါထာ

၂၅၂။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ အကျိုးစီးပွားကို ကြံစည်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သူဖြစ်ပါလျက်
တွေ့ဝေခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ရူပါရုံစသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည် လောကမှ
ထွက်မြောက်လိုသော ငါ့ကို လောကအတွင်း၌ ကျရောက်စေကုန်၏။

၂၅၃။ ငါသည် ကိလေသာမာရ်၏ နိုင်ငံသို့ ပြေးဝင်ကာ မြုံမွဲသော ကိလေသာ
ဟူသော ငြောင့်စူးဝင်နေသူဖြစ်လျက် သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းမှ လွတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲ့၏။

၂၅၄။ ငါသည် အလုံးစုံသော ကိလေသာကာမတို့ကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်ပြီ၊
ငါသည် အလုံးစုံသော ကိလေသာကာမအားလုံးတို့ကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ဖျက်ဆီးအပ်
ကုန်ပြီ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသရာဝဋ်သည် ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ
နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တရပါလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၃-အဘိဘူတတ္ထေရဂါထာ

၂၅၅။ ဤအရပ်သို့ အညီအညွတ်စည်းဝေးရောက်လာကြသမျှသော ဆွေမျိုးအားလုံး
တို့ (သင်တို့) နားထောင်ကြကုန်လော့၊ သင်တို့အား (ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာ) တဆား
ကို ဟောကြားပေအံ့၊ အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည် ဆင်းရဲလှ၏။

၂၅၆။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်အတွင်း၌ အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ ကြီးစားကြ
ကုန်လော့၊ လုံ့လပြုကြကုန်လော့၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကျူအိမ်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့
(သင်တို့သည်) သေမင်း၏ (ကိလေသာ) စစ်သည်ကို ချေမှုန်းဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။

၂၅၇။ အကြင်သူသည် ဓမ္မ ဝိနယသာသနာတော်၌ မခးမလျော့ပဲ နေအံ့၊ ထိုသူသည်
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသရာဝဋ်ကို ပယ်၍ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်
လတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် အဘိဘူတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၄-ဂေါတမဇ္ဇေရဂါထာ

၂၅၇။ ငါသည် (အစမထင်သော သံသရာ၌) ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍ ငရဲသို့လည်း အဖန်ဖန် ကျရောက်ခဲ့ရပြီ၊ ပြိတ္တာဘုံသို့လည်း အဖန်ဖန် ကပ်ရောက်ခဲ့ရလေပြီ၊ ဆင်းရဲ အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် အခဲခက်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၌လည်း ဘဝဇာတ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကာလရှည်စွာ နေခဲ့ရ၏။

၂၅၉။ လူ့ဘဝကိုလည်း ရခဲ့၏၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်သို့လည်း (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ရံခါရံခါ ရောက်ခဲ့ရ၏၊ ရူပဘဝတို့၌၎င်း အရူပဘဝတို့၌၎င်း နေဝသညာနာသညာယတန ဘုံတို့၌၎င်း အသညသတ်ဘုံတို့၌၎င်း (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ငါသည် နေခဲ့ရဘူး၏။

၂၆၀။ ကာမဘဝစသော ဘဝတို့ကို “အနှစ်မှ ကင်းကုန်၏၊ အကြောင်းတရားတို့ ပေါင်းဆုံ၍ ပြုအပ်ကုန်၏၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိကုန်၏၊ အခါပေါ်သိမ်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် ကုန်၏” ဟု ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်၏၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော များစွာဖြစ်သော အတ္တဘောကို သိပြီး၍ သတိရှိသော ငါသည် နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင် ကောင်းစွာရောက်ရပြီ။

ဤသို့လျှင် ဂေါတမမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၅-ဟာရိတဇ္ဇေရဂါထာ

၂၆၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ် ရှေးအခါက ပြုသင့်ပြုထိုက်သော အမှုကို တို့ကို နောင်အိုမင်းသောအခါမှ ပြုလုပ်ရန် အလိုရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ချမ်းသာတည်ရာ အပြာပြာမှ ဆုတ်ယုတ်ရ၏၊ နောင်တတဖန်လည်း ပူပန်ရ၏။

၂၆၂။ အကြင်အမှုကို ပြုလုပ်၏၊ ထိုပြုလုပ်သော အမှုကိုသာ ပြောဆိုရာ၏၊ အကြင် အမှုကို မပြုလုပ်၊ ထိုမပြုလုပ်သော အမှုကို မပြောဆိုရာ၊ မပြုလုပ်ပဲ ပြောဆိုသူကို ပညာ ရှိတို့ သိကြကုန်၏ (အထင်မကြီးကြကုန်)။

၂၆၃။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ ဆင်းရဲအားလုံး ချုပ်ငြိမ်း၏၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော် မူသော ပုဆွေခြင်းကင်းသော ရာဂစသော မြူကင်းသော ဘော့ကင်းသော ထိုနိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ချမ်းသာလေစွာတကား။

ဤသို့လျှင် ဟာရိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၆-ဝိမလဇ္ဇေရဂါထာ

၂၆၄။ မတုန်မလှုပ်သော ချမ်းသာကို တောင့်တသော သူသည် ယုတ်မာသော အဆွေ ခင်ပွန်းတို့ကို ဝေးစွာကြည့်ရှောင်၍ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းသို့ ဆည်းကပ် ရ၏၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ အဆုံးအမ၌ တည်ရာ၏။

၂၆၅။ သမုဒ္ဒရာ၏ တဖက်ကမ်းသို့ ကူးမြောက်လိုသူသည် သေးငယ်သော သစ်သား ဖောင်ကို တက်စီး၍ ကူးသည်ရှိသော် မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်ရသကဲ့သို့ ဤအတူ ပျင်းရိသူကို အကြောင်းပြု၍ ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိသူသည်လည်း (သံသရာ၌) နစ်မြုပ်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် ပျင်းရိ၍ ဝီရိယယုတ်လျော့သော ထိုသူကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၂၆၆။ ကာယဝိဝေကစသည်ဖြင့် ကင်းဆိတ်ကြသူ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ရှိကြသူ
သမထဝိပဿနာဖြင့် ရှုလေ့ရှိကြသူ အမြဲထက်သန်သော လုံ့လရှိကြသူ အရိယာပညာရှိ
တို့နှင့် အတူတကွ နေထိုင်မှီဝဲရာ၏။

ဤသို့လျှင် ဝိမလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

တိကနိပါတ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်

၁-နာဂသမာလတ္ထေရဂါထာ

၂၆၇။ တူရိယာကို တီးမှုတ်လိုက်သည်ရှိသော် (လက်ဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့်) တန်ဆာဆင်ထားသော တင့်တယ်သော အဝတ်တို့ကို ဝတ်လျက် ပန်းကို ပန်ဆင်သော စန္ဒကူးနှံသာ ရည်ဖြင့် လိမ်းကျံထားသော ကချေသည်မိန်းမတယောက်သည် ခရီးလမ်းမအလယ်၌ ကခုန်နေ၏။

၂၆၈။ ငါသည် ဆွမ်းအလို့ငှါ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သွားစဉ် (လက်ဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့်) တန်ဆာဆင်ထားသော တင့်တယ်သော အဝတ်တို့ကို ဝတ်သော ထိုကိချေသည်မိန်းမကို သေမင်းထောင်ထားသော ကျော့ကွင်းကဲ့သို့ တွေ့မြင်ရ၏။

၂၆၉။ ထို့ကြောင့် ငါအား (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု) အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အပြစ်ဟု ထင်မြင်သော အာဒိနဝဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ပြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည် (ငါ၏နှလုံး၌) ကောင်းစွာ တည်၏။

၂၇၀။ ထိုနိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ နောက်၌ ငါ၏စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်မြောက်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်၏ ကောင်းမြတ်သောတရားတော်၏အဖြစ်ကို ရူပါလော့၊ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် နာဂသမာလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဘဂုတ္ထေရဂါထာ

၂၇၁။ ငါသည် ကိုယ်၏ထိုင်းမှိုင်းမှ 'မိဒ္ဓ' နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ နေရာကျောင်းမှ (စင်္ကြံသွားအံ့သောငှါ) ထွက်ခဲ့၏။ အကျွန်ုပ်သည် စင်္ကြံလျှောက်နေစဉ် ထိုစင်္ကြံစောင်းတန်းဝယ် (ငိုက်မျဉ်းမှ 'မိဒ္ဓ' နှိပ်စက်သောကြောင့်) မြေ၌ လဲကျခဲ့ပါ၏။

၂၇၂။ ထိုငါသည် (မြေမှုန့်လိမ်းကပ်သော) ကိုယ်တို့ကို သုတ်ခါ၍ စင်္ကြံသို့ တဖန် တက်ပြီးလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စင်္ကြံ စောင်းတန်း၌ စင်္ကြံသွားခဲ့ပါ၏။

၂၇၃။ ထိုသို့ စင်္ကြံသွားပြီးနောက် ငါအား စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အပြစ်ဟုမြင်သော 'အာဒိနဝ' ဉာဏ်သည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ပါ၏။ ပြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည် (ငါ၏နှလုံး၌) ကောင်းစွာ တည်၏။

၂၇၄။ ထိုနိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ နောက်၌ ငါ၏ စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်မြောက်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်၏ ကောင်းမြတ်သော တရားတော်၏အဖြစ်ကို ရူပါ

၄-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ

လောဘ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဘဂုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-သဘိယတ္ထေရဂါထာ

၂၇၅။ (ပညာရှိမှု)တပါးသောသူတို့သည် ဤငြင်းခုံရာ၌ ငါတို့သည် သေမင်းနိုင်ငံ သို့ သွားကြရကုန်အံ့ဟူ၍ မသိကုန်၊ အကြင် ပညာရှိတို့သည်ကား ထိုငြင်းခုံရာ၌ (ငါတို့ သည် သေမင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရကုန်အံ့ဟု) သိကုန်၏၊ ထိုသို့ သိသောကြောင့် ငြင်းခုံမှု တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

၂၇၆။ အကြင်အခါ၌ (ငြင်းခုံမှု ငြိမ်းကြောင်းကို) မသိကုန်သော လူတို့သည် မအို မသေ အမြဲ နေကြရမည့်သူတို့ကဲ့သို့ လှည့်လည် သွားလာကြကုန်၏၊ (ထိုအခါ ငြင်းခုံမှု မငြိမ်းကုန်သည်သာတည်း)၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်ကား မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ တရားတော်ကို သိကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည် (ကိလေသာရောဂါဖြင့်) နာကျင်မှုရှိသော သတ္တဝါ တို့တွင် (ကိလေသာအားဖြင့်) နာကျင်မှုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကြရကုန်၏။

၂၇၇။ လျော့လျော့ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံဟူသမျှသည်၎င်း ညစ်နွမ်းစွာ ဆောက် တည်မှု အကျင့်သည်၎င်း မိမိ သူဘာပါး နှစ်ပါးစုံကပင် ယုံမှားအပ်သော ရဟန်းတရားကို ပြုခြင်းသည်၎င်း ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဝတ ဗြဟ္မစရိယမျိုးသည် များမြတ်သောအကျိုး ရှိသည် မဟုတ်။

၂၇၈။ အကြင်သူသည် သီတင်းသုံးဘော်တို့အပေါ်၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု မရှိ၊ ကောင်း ကင်သည် မြေကြီးမှဝေးသကဲ့သို့ ထိုသူသည် သူတော်ကောင်းတရားမှ ဝေး၏။

ဤသို့လျှင် သဘိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ

၂၇၉။ (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်) ပြည့်၍ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော ကိလေသာမာရ်၏ အသင်းအပင်း၌ ဖြစ်သော (ကိလေသာမိုးရည်) စိုစွတ်သော သင်၏ ကိုယ်၌ အခါခပ်သိမ်း ကိုးဒါရတို့မှ (ယိုစိးနေသော) ကိုးခုသော အယဉ်တို့သည် စက်ဆုပ် ဖွယ်ဖြစ်လေစွာတကား။

၂၈၀။ အဟောင်းဖြစ်သော အမူအရာကို မအောက်မေ့လင့်၊ (ယခုလည်း ရှေးက အတိုင်း ပြုကျင့်လိမ့်မည်ဟု မကြံစည်လင့်)၊ အရိယာ သာဝကအပေါင်း၌ မသိမမြင် မအောက်မေ့လင့်၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နတ်ပြည်ချမ်းသာ၌သော်လည်း မတပ်မက် ကြကုန်၊ (မစင်စန့်ဘူသော) လူတို့ကားမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ကား အဘယ်မှာ တပ်မက်ပါ တော့အံ့နည်း။

၂၈၁။ အကြင်သူတို့သည်ကား မိုက်ကုန်၏၊ ပညာမရှိကုန်၊ (အသုဘကို သုဘဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်) မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်ကုန်၏၊ မသိမှု မောဟဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်

ပိုးလွှမ်းအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော (အန္ဓပုထုဇဉ်) လူ့မိုက်တို့သည် မာရ်မင်း ထောင်ထားအပ်သော ကိုမိန်းမဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ (ကျော့ကွင်း) ၌ တပ်မက်သော အားဖြင့် တည်ကုန်၏။

၂၀၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရာဂကို၎င်း ဒေါသကို၎င်း အဝိဇ္ဇာ 'မောဟ' ကို၎င်း (အရိယမဂ်ဖြင့်) ပယ်ဖြတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးကို ပယ်ဖြတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်၍ တဏှာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုဆိုအပ်ပြီးသော မာရ်မင်း၏ ကျော့ကွင်း၌ မတပ်မက်သောအားဖြင့် တည်ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် နန္ဒကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ဗျေကစတ္ထရဂါထာ

၂၀၃။ ငါသည် ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး (ရေချိုးခြင်းကို ပယ်သောအားဖြင့် ကိုယ်၌ ကပ်သော) မြူအညစ်အကြေးတို့ကို ဆောင်ခဲ့ပြီ။ (ကောင်းမှုကို လိုလားသူတို့ လှူအပ်သော) ဆွမ်းကို တလတကြိမ် (လျှာဖျား၌ တင်ထားသဖြင့်) စားလျက် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို (လက်ဖြင့်) နှတ်စေခဲ့၏။

၂၀၄။ ခြေတဖက်တည်းဖြင့် ရပ်ခဲ့ပြီ။ ထိုင်ခြင်းကို (အခါခပ်သိမ်း) ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပြီ။ မစင်ခြောက်တို့ကိုလည်း ခဲစားခဲ့၏။ ဒါယကာတို့ ပင့်ဖိတ်သော ဆွမ်းကိုလည်း မသာယာခဲ့။

၂၀၅။ ဒုဂ္ဂတိလားကြောင်း ဖြစ်သော ဤသို့သော မကောင်းမှုများစွာကို ပြုလုပ်ခဲ့၍ (ကာမောစသော) ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ဖြင့် ဖျော့ပါနေရုံစွဲ၍ (လူ့ဘဝကို ရ၍ ယခုအခါ၌ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကြောင့်) မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။

၂၀၆။ (ရတနာသုံးပါးသို့) ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော ငါ့ကို ရှုပါလော့၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်၏ ကောင်းမြတ်သောတရားတော်၏အပြစ်ကို ရှုပါလော့၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဗျေကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-သေနကစတ္ထရဂါထာ

၂၀၇။ ဂယာပဂ္ဂုမည်သော ဥတ္တရပဂ္ဂုန်နက္ခတ်ပွဲ၌ ဂယာမည်သော ရေဆိပ်အနီးတွင် မြတ်သောတရားကို ဟောတော်မူသော—

၂၀၈။ များစွာသော ကိုယ်ရောင် ဉာဏ်ရောင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဂိုက်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသော နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော အတုမဲ့ဉာဏ်အမြင် ရှိတော်မူသော—

၂၇၉။ မြတ်သော ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသော ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော များသောတန်ခိုးရှိတော်မူသော အာသဝအားလုံးကုန်ပြီးဖြစ်၍ အာသဝကင်းစင်တော်မူသော (ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏) ဆရာဖြစ်တော်မူသော မည်သည့်အရပ်ကမျှ ဘေးမရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ရပြီးဖြစ်သောကြောင့် ငါ၏လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းဖြစ်ပါပေ၏။

၂၈၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကာယဟူသောတိုင်၌ ဒိဋ္ဌိဟူသောကြီးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သည်ဖြစ်၍ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ညစ်နွမ်းနေရသော သေနကမည်သော ငါ့ကို ခပ်သိမ်းသော အထုံးအဖွဲ့ ဂန္ဓတရားတို့မှ (အရိယမဂ်တည်းဟူသော လက်ဖြင့်) လွတ်စေတော်မူပေစွာတကား။

ဤသို့လျှင် သေနကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-သမ္ဗုတတ္ထေရဂါထာ

၂၈၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နှေးကွေးစွာ ပြုသင့်သောအခါ၌ ဆောလျင်စွာ ပြု၏။ ဆောလျင်စွာ ပြုသင့်သောအခါ၌ နှေးကွေးစွာပြု၏။ မသိမလိမ္မာသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မသင့်လျော်သော အစီအရင်ကြောင့် ဆင်းရဲသို့ ရောက်ရ၏။

၂၈၂။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးစီးပွားတို့သည် လဆုတ်ပကွ၌ လကဲ့သို့ တနေ့တခြား ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ အကျော်အစော မရှိသည်အဖြစ်သို့လည်း ရောက်ရ၏။ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ရ၏။

၂၈၃။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နှေးကွေးစွာ ပြုသင့်သောအခါ၌ နှေးကွေးစွာပြု၏။ ဆောလျင်စွာ ပြုသင့်သောအခါ၌လည်း ဆောလျင်စွာပြု၏။ ပညာရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သင့်လျော်သော အစီအရင်ကြောင့် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။

၂၈၄။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးစီးပွားတို့သည် လဆန်းပကွ၌ လကဲ့သို့ တနေ့တခြား ပြည့်ဝကုန်၏။ အခြံအရံများ၍ ကျော်စောခြင်းသို့လည်း ရောက်ရ၏။ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက်မဖြစ်။

ဤသို့လျှင် သမ္ဗုတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဂ-ရာဟုလတ္ထေရဂါထာ

၂၈၅။ မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်အစစ် ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌ မဂ်ပညာမျက်စိရှိသောကြောင့်၎င်း (အမျိုးအကျင့်)နှစ်မျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ရာဟုလာဘဒ္ဒဟူ၍ ငါ့ကို ပညာရှိတို့ သိကြကုန်၏။

၂၈၆။ ငါ့အား အာသဝတရားတို့ကုန်ပြီ၊ ဘဝသစ်၌ တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိပြီ၊ ထို့ကြောင့် ငါသည် သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သူ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်သူ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သူဖြစ်၏။

၂၉၇။ (ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်) ကာမတို့၌ ကန်းကုန်၏၊ တဏှာကုန်ရက်ဖြင့် အဖုံးလွမ်းခံရကုန်၏၊ တဏှာအမိုးဖြင့် မိုးထားခံရကုန်၏၊ မြူးဝံ့၌ ပွဲအပ်သော ငါးကဲ့သို့ မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရကုန်၏။

၂၉၈။ ငါသည်ကား ထိုကာမအနှောင်အဖွဲ့ကို ပယ်ကာ ကိသေသာမာရ် အနှောင် အဖွဲ့ကို(အရဟတ္တမဂ် ဓားသန်လျက်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့)ဖြတ်ပြီးလျှင်(အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော) အမြစ်နှင့်တကွသော တဏှာကို ပယ်နုတ်လျက် ငြိမ်းအေးပြီးသူ (သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့်) ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသူ ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မာပုလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-စန္ဒနတ္ထေရဂါထာ

၂၉၉။ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော တန်ဆာဖြင့် ဖုံးလွမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသော မယား ဟောင်းသည် ကျွန်မအပေါင်းခြံရံလျက် သားကို ရင်ခွင်ပိုက်၍ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာ၏။

၃၀၀။ တန်ဆာဆင်လျက် (အဝတ်တို့ကို) ကောင်းစွာ ဝတ်ဆင်ကာ လာနေသော ငါ့သား၏ မိခင်ကို တွေ့မြင်လတ်သော် သေမင်းထောင်ထားသော ကျော့ကွင်းကဲ့သို့ ထင်မိ၏။

၃၀၁။ ထို့ကြောင့် ငါ့အား (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု) အသင်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ အပြစ်ဟု ထင်မြင်သော အာဒိနဝဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည် (ငါ၏နှလုံး၌) ကောင်းစွာတည်၏။

၃၀၂။ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ နောက်၌ ငါ၏စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်မြောက်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်၏ ကောင်းမြတ်သော တရားတော်၏ အဖြစ်ကို ရူပါလော့၊ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် စန္ဒနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဓမ္မိကတ္ထေရဂါထာ

၃၀၃။ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော သုစရိုက်တရားသည် တရားကျင့်သူကို အမှန်စင်စစ် (ဆင်းရဲမှ) စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ကောင်းစွာဆည်းပူးအပ်သော တရားသည် (လောကီ လောကုတ္တရာ) ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ တရားကို ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည် မကောင်းသော လားရာ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ မလားရောက်ရကျဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းစွာ ကျင့်သော တရားတော်၏ အကျိုးဆက်တည်း။

၃၀၄။ ကုသိုလ်တရား အကုသိုလ်တရားအားဖြင့် နှစ်ပါးသော တရားတို့သည် တူမျှ သော အကျိုးရှိကြသည်မဟုတ်ကုန်၊ အကုသိုလ်တရားသည် ငရဲသို့ ဆောင်တတ်၏၊ ကုသိုလ် တရားသည် ကောင်းသော လားရာသုဂတိဘဝသို့ ရောက်စေတတ်၏။

၃၀၅။ ထိုကြောင့် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားပေးအပ်သော အဆုံးအမဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့၌ ပြုလုပ်လို့မူ 'ဆန္ဒ'ကို ဖြစ်စေရမည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝက ဖြစ်ကုန်သော ကိုးစားရာအမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လိုသူ ပညာရှိတို့သည် တရား၌ တည်ကုန်လျက် အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြကုန်၏။

၃၀၆။ ငါသည် ဂဏ္ဍအမည်ရသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါး၏ အကြောင်းမူလကို ခွါချအပ်ပြီ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော ကုန်ရက်ကို (မဂ်ဖြင့်) ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ထိုငါသည် သံသရာကုန်ပြီးသူဖြစ်၏၊ လပြည့်နေ့အခါဝယ် အပြစ်ငါးပါးကင်းစင်သော လမင်းကဲ့သို့ ငါအား ဝဂ္ဂစသော ကြောင့်ကြမှု (အပြစ်) မရှိတော့သည်သာတည်း။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မိကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၁-သပ္ပကတ္ထေရဂါထာ

၃၀၇။ အကြင်အခါ အလွန်စင်ကြယ်ဖြူဖွေးသော အတောင်ရှိသော ဥဗျိုင်းငှက်တို့သည် မည်းညိုသော မိုးတိမ်၏ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်ခြင်းခံရသောကြောင့် မိမိနေရာအသိုက်၌ ခိုအောင်းလိုသည်ဖြစ်၍ အသိုက်သို့ ပျံသွားလတ္တံ့ ၊ ထိုအခါဝယ် အဇကရဏီဖြစ်သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေ၏။

၃၀၈။ အကြင်အခါ၌ အလွန်အလွန် စင်ကြယ်ဖြူဖွေးသော ဥဗျိုင်းငှက်တို့သည် မည်းညိုသော မိုးတိမ်၏ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်ခံရသည်ဖြစ်၍ ခိုအောင်းရာကို မမြင်သောကြောင့် အသိုက်ကို ရှာလင့်၏၊ ထိုအခါဝယ် အဇကရဏီဖြစ်သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေ၏။

၃၀၉။ ငါနေသော လိုဏ်ဂူ၏ နောက်ကျောဘက် ထိုထိုအရပ်၌ ပေါက်ထွက်ကုန်သော ကမ်းနှစ်ဖက်ရှိ သပြေပင်တို့သည် အဇကရဏီဖြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်လုံးကို တင့်တယ်စေကုန်၏၊ ယင်းသပြေပင်တို့သည် ထိုအရပ်၌ နေသော အဘယ်မည်သော သူကို မမွေ့လျော်စေပဲ ရှိနိုင်အံ့နည်း။

၃၁၀။ မြေအပေါင်းမှ ကောင်းစွာကင်းဝေးကုန်သော ငြိမ်ငြောင်းသောအသံရှိကုန်သော ထိုမီးတို့သည် (ချိုမြိန်သော အသံဖြင့်) အော်မြည်ကြကုန်၏၊ ယခုအခါ တောင်ကျစမ်းချောင်းတို့နှင့် ကင်းကွာသော အခါသမယမဟုတ်၊ အဇကရဏီဖြစ်သည် ဘေးကင်း၏၊ အေးချမ်း၏၊ မွေ့လျော်ဖွယ်လည်းကောင်း၏။

ဤသို့လျှင် သပ္ပကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၂-မုဒိတတ္ထေရဂါထာ

၃၁၁။ ငါသည် အသက်ရှည်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ရှင်ရဟန်းပြုခဲ့ပြီ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီးနောက် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ'တရားကို ရခဲ့၏၊ မြမြသောလုံးလရှိသည်ဖြစ်ခြင်းစွာ အားကုတ်ခဲ့ပြီ။

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၃၁၂။ (ဤလုံ့လဖြင့်) ငါ၏ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ပြိုကွဲမှုလည်း ပြိုကွဲပစေ၊ အသား
တုံး အသားတစ်တို့သည် ကြေမှုမှုလည်း ကြေမှုပစေ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းနှစ်ခုတို့သည် ငါ၏
ပုဆစ်ဒူးအဆက်တို့မှ ပြုတ်ကျမှုလည်း ပြုတ်ကျပစေကုန်။

၃၁၃။ ငါသည် တဏှာတည်းဟူသော ငြောင်ကို မနှုတ်ရသေးသမျှ မည်သည့်ဘောဇဉ်
ကိုမျှ မသုံးဆောင်တော့အံ့၊ မည်သည့်သောက်ဖယ်ကိုမျှ မသောက်တော့အံ့၊ ကျောင်း
အခန်းမှလည်း မထွက်တော့အံ့၊ မည်သည့်နံပါးဖြင့်မျှ မအိပ်စက်တော့အံ့။

၃၁၄။ ဤသို့နေသော ထိုငါ၏ လွန်ကဲသော လုံ့လကို ရှုပါလော့၊ (ယင်းလုံ့လ၏
တန်ခိုးကြောင့်) ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း
လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် မုဒိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

စတုတ္ထနိပါတ် ပြီး၏။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်

၁-ရာဇဒတ္တတ္ထေရာဂါတာ

၃၁၅။ ရဟန်းသည် သင်းချိုင်းသို့ သွား၍ သုသာန်၌ မပဲ့မကွက် စွန့်ပစ်ထားခဲ့သော ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သည်ဖြစ်၍ ခဲစားထားသော မိန်းမအသေကောင်ကို မြင်ရ၏။

၃၁၆။ အသက်ဝိညာဉ်မကင်းသော အကြင်အသေကောင်ယုတ်ကို မြင်ရသောကြောင့် အချို့သော သူတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာကြကုန်၏။ ငါအားမူကား ကာမရာဂသည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၏။ (ထိုအကောင်ပုပ်၌ ကိုးခွါရတို့မှ မစင်ကြယ်သော အဆုတ်သည် ယိုစီး၏။ မစင် ကြယ်သော အဖြစ်ကို မမြင်မြင်းကြောင့်) ငါသည် သူကန်းကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့၏။

၃၁၇။ ထမင်းဆိုးဘလုံးချက်ခန့်မှ အချိန်အတွင်း (ရာဂကို ပယ်ဖျောက်လျက်) ထို အရပ်မှ ဖဲသွားခဲ့၏။ (ဖဲသွားပြီးနောက် ငါသည်) သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံလျက် သင့်တော်သောနေရာသို့ ဝင်ခဲ့၏။

၃၁၈။ ထို့ကြောင့် ငါအား (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု) အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အပြစ်ဟု ထင်မြင်သော အာဒိနုညောဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည် (ငါ၏နှလုံး၌) ကောင်းစွာတည်၏။

၃၁၉။ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်သည်မှနောက်၌ ငါ၏စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်မြောက်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရားကဏ္ဍားတော်၏ ကောင်းသောတရားတော်၏အဖြစ်ကို ရှုပါ လော့၊ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူ သောအတိုင်း ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ရာဇဒတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သုဘူတတ္ထေရာဂါတာ

၃၂၀။ အားမထုတ်အပ်သည့် (အယုတ်တရားနှစ်ပါး) ၌ မိမိကိုယ်ကို အားထုတ်လိုသော ယောက်ျားသည် နှစ်ပါးသော အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သော ကိစ္စကို အလိုရှိလျက် ကျင့်ခဲ့ပါမူ (အလိုရှိအပ်သော စီးပါးချမ်းသာသို့) မရောက်ရာ၊ ငါသည် ထိုဘုန်းကြက်သရေ မရှိသော သဘောကို အားထုတ်မိခဲ့၏။

၃၂၁။ နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အစာမည်သော ရာဂ စသောကိလေသာတို့ကို မနှုတ်ပယ်မှု၍ တခုတည်းသော (အပ္ပမာဒ) တရားကို အကယ်၍ စွန့်လွှတ်မှု သူယုတ်မာကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓါစသော ကဏ္ဍားအားလုံးတို့ကို စွန့်လွှတ်ပါမူ ညီညွတ်သည် မညီညွတ်သည်ကို မမြင်သောကြောင့် သူကန်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏။

၃၂၂။ အကြင်အမှုကို ပြုလုပ်၏။ ထိုပြုလုပ်သောအမှုကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။ အကြင် အမှုကို မပြုလုပ်၊ ထိုမပြုလုပ်သော အမှုကို မပြောဆိုရာ၊ မပြုလုပ်ပဲ ပြောဆိုသောသူကို ပညာရှိတို့ သိကြကုန်၏ (အထင်မကြီးကြကုန်)။

၃၂၃။ အဆင်းသာရှိ၍ အနံ့မရှိသည့် တင့်တယ်လှပသောပန်းကို ပန်ဆင်သူကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူသော (ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော) စကားတော်သည် (တရားတော်လာတိုင်း) မပြုမကျင့်သောသူအား နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးမရှိနိုင်။

၃၂၄။ အဆင်းလည်းရှိ ကောင်းသော ရနံ့လည်းရှိ၍ တင့်တယ်လှပသောပန်းကို ပန်ဆင်သူကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူသော (ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော) စကားတော်သည် (တရားတော်လာတိုင်း) ကောင်းစွာ ကျင့်သူအား (နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဟူသော) အကျိုးရှိ၏။

ဤသို့လျှင် သုဘူတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဂိရိမာနန္ဒထေရဂါထာ

၃၂၅။ မိုးသည် ကောင်းစွာ သိဆိုအပ်သော သိချင်းသံကဲ့သို့ ထစ်ချုန်းလျက် ရွာ၏၊ ငါ၏ကုဋီ(ကျောင်း)သည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။ လေတည်းဟူသော ဘေးမှကင်း၏။ ငါသည် ထိုကုဋီ(ကျောင်း)၌ (အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ) ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ မိုးနတ်သား အကယ်၍ ရွာသွန်းလိုမှု ရွာ သွန်းလော့။

၃၂၆။ မိုးသည် ကောင်းစွာ သိဆိုအပ်သော သိချင်းသံကဲ့သို့ ထစ်ချုန်းလျက် ရွာ၏၊ ငါ၏ကုဋီ(ကျောင်း)သည် မိုးထားပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။ လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှ ကင်း၏။ ငါသည် ထိုကုဋီ(ကျောင်း)၌ (အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ) ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ မိုးနတ်သား အကယ်၍ ရွာသွန်းလိုမှု ရွာ သွန်းလော့။

၃၂၇။ မိုးသည် ရွာ၏။လ။ ငါသည် ထိုကုဋီ(ကျောင်း)၌ ဝှက်ကင်းသည် ဖြစ်၍ နေ၏။

၃၂၈။ မိုးသည် ရွာ၏။လ။ ငါသည် ထိုကုဋီ(ကျောင်း)၌ ဒေါသကင်းသည်ဖြစ်၍ နေ၏။

၃၂၉။ မိုးသည် ရွာ၏။လ။ ငါသည် ထိုကုဋီ(ကျောင်း)၌ မောဟကင်းသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ မိုးနတ်သား အကယ်၍ ရွာသွန်းလိုမှု ရွာသွန်းလော့။

ဤသို့လျှင် ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သုမနန္ဒထေရဂါထာ

၃၃၀။ ဥပဇ္ဈာန်ဆရာသည် (သမထဝိပဿနာစသော အပြစ်ကင်းသော) တရားတို့တွင် အကြင်နိဗ္ဗာန်တရားကို အကျွန်ုပ်အတွက် လိုလားတောင့်တလျက် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိပါ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို ဥပဇ္ဈာန်ဆရာသည် လိုလားတောင့်တသော (ငါ့ကို အဆုံးအမပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်) ချီးမြှောက်ပါ၏။ (ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းငှါ) ပြုသင့်သော (တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်) ကိစ္စကို ပြုအပ်ပြီးပါပြီ။

၃၃၁။ (ထို့ကြောင့်သာလျှင် အကျွန်ုပ်သည် မဂ်လေးပါးသို့) အစဉ်ရောက်ပြီးသူ (ပုဂံလေးပါးကို) မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ ကိုယ်တိုင် အမြင်ရသော နိဗ္ဗာန်တရားရှိသူ တဆင့် ကြားမဟုတ် ကိုယ်တိုင်သိပြီးသူ (ကိလေသာအားလုံးတို့မှ) စင်ကြယ်သော ဉာဏ်ရှိသူ (တဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ယုံမှားခြင်းကင်းပြီးသူ ဖြစ်ပါ၏ဟု အရှင်ဘုရားအထံ၌ ပြော ကြားလျှောက်ထားပါ၏။

၃၃၂။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးက နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏။ နတ်မျက်စိနှင့် တူသော မျက်စိဒိဗ္ဗစက္ခုကို စင်ကြယ်ကြည်လင်စေအပ်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် မိမိအကျိုး ဖြစ်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) ကို ရပါပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီးပါပြီ။

၃၃၃။ အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်၌ မမေ့မလျော့ဘဲသော အကျွန်ုပ်သည် သိက္ခာ သုံးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ သင်ကြားအပ်ပါကုန်ပြီ။ အကျွန်ုပ်အား အာသဝေါထရား အားလုံးတို့ ကုန်ပါကုန်ပြီ။ ယခုအခါ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပါ။

၃၃၄။ အရှင်ဘုရားသည် အရိယာတို့၏ အကျင့်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမတော်မူပါ ပေ၏။ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော်မူပါပေ၏။ ချီးမြှောက်တော်မူပါပေ၏။ အရှင် ဘုရား၏ အဆုံးအမသည် အချည်းနှီးမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမကို (လိုက်နာသည်ဖြစ်၍) အနီးနေ တပည့်ဖြစ်ပါ၏။

ဤသို့လျှင် သုမနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ဝစုတ္တေရာဂါထာ

၃၃၅။ ငါ၏အမိသည် (အဆုံးအမဟု ဆိုအပ်သော) တုတ်နှင့်တံကို ပြပေသည် ဖြစ်ရ ကား ကောင်းမြတ်လှပါပေစွာ။ ငါသည် မွေးသမိခင်က ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ ယင်းအမိ၏ စကား ကြားနာရသောကြောင့် ထက်သန်သော လုံ့လရှိသူ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသူ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သူ ဖြစ်ရပါ၏။

၃၃၆။ ငါသည် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သူ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သူ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါးနှင့် မြည့်စုံသူ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပြီးသူ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရပေ၏။ မာရ်မင်း၏(ကိလေ သာတည်းဟူသော) စင်သည်ကို အောင်မြင်၍ အာသဝေါမရှိသူ ဖြစ်၍ နေရပါ၏။

၃၃၇။ ရှေးအခါက ငါ၏အတွင်း ‘အဇ္ဈတ္တ’ သန္တာန်၌၎င်း အပ ‘ဗဟိဒ္ဓ’ သန္တာန်၌၎င်း အကြင်အာသဝတရားတို့ ရှိကုန်၏။ ထိုအာသဝအားလုံးတို့သည် (ယခုအခါ) အကြွင်းမဲ့ မြတ်အပ်ပြီးဖြစ်၍ နောင်တဖန် မဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။

၃၃၈။ နှစ်မိ ထိုအကြောင်းကို ရဲရဲရင့်ရင့် ဆုံးမပါပေ၏။ (အင်၏သားဖြစ်သော) ငါ၌ သော်လည်း အဆွေခင်ပွန်းမဖွဲ့လိုယောင်တကား၊ သင်၏ သဏ္ဌာန်၌ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) တောအုပ်သည် မရှိတော့ယောင်တကား။

၁။ မိခင်နှင့်မိမိနှစ်ဦးစလုံးပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ သမီးတော်သားတော် အဖြစ်ကို ပြလို၍ အမိကိုပင် နှစ်မဟု ခေါ်သည်။ (အဋ္ဌကထာ)

၃၃၉။ ငါသည် ဆင်းရဲကို အဆုံးပြုပြီးပြီ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာ ကိုယ်တည်း၊ ယခုအခါ ပဋိသန္ဓေနေမှု သေမှုနှင့်တကွ ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်ဖြင့် မှတ်အပ် သည့် သံသရာဟူသော ဘဝသစ်မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝဇုမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-နဒိကဿပတ္ထေရဂါထာ

၃၄၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကျိုးစီးပွားအလို ငှါသာလျှင် နေရဉ္စရာ မြစ်အနီး သို့ ကြွလာတော်မူပါပေ၏၊ ငါသည် ယင်းမြတ်စွာဘုရား၏ (သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော) တရားတော်ကို ကြားနာ မှတ်သားရသောကြောင့် (ယင်ပူဇော်ခြင်း စသော) မှားသော အယူကို စွန့်ပြီ။

၃၄၁။ ငါသည် အမျိုးမျိုးသော ယင် (ပူဇော်ခြင်း)တို့ကို ပူဇော်ခဲ့ပြီး၊ ဤယင်ပူဇော် သော အကျင့်သည် သံသရာမှ စင်ကြယ်ကြောင်းအကျင့်ဟု အမှတ်ရှိ၍ မီးကို လုပ်ကျွေး ခြင်းကို လုပ်ကျွေးပူဇော်ခဲ့၏၊ ပုထုဇဉ်သည် (မောဟတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ဖြင့်) အလွန် မှိုက်စွာတကား။

၃၄၂။ ငါသည် မိစ္ဆာအယူဟူသော တောအုပ်သို့ ပြေးဝင်ကာ မှားသော နှလုံးသွင်း ခြင်းဖြင့် တွေဝေသောအဖြစ်သို့ ရောက်လျက် အဝိဇ္ဇာဖြင့် ကန်းသည်ဖြစ်၍ (ထရား ဟုတ် သည် မဟုတ်သည်ကို) မသိမှုကြောင့် မစင်ကြယ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကို စင်ကြယ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဟူ၍ မှတ်ထင်ခဲ့၏။

၃၄၃။ ငါသည် မိစ္ဆာအယူကို ပယ်အပ်ပြီ၊ ဘဝအားလုံးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီး အပ်ကုန်ပြီ၊ မကောင်းမှုအားလုံးကို လောင်ကျွမ်းစေ၍ အမြတ်ဆုံး မီး 'ဒက္ခိနောယျဂ္ဂံ' ဖြစ် သော မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပါ၏၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး ပါ၏။

၃၄၄။ ငါသည် အလုံးစုံသော မောဟတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝ၌ တပ်မက်တတ် သော ဘဝတဏှာကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသရာ ဝဋ်ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိပြီ။

ဤသို့လျှင် နဒိကဿပထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ဂယာကဿပတ္ထေရဂါထာ

၃၄၅။ ငါသည် နံနက်တကြိမ် မွန်းတည့်တကြိမ် ညနေချမ်းတကြိမ်အားဖြင့် တနေ သုံးကြိမ် ရေသို့ ဆင်းသက်ခဲ့၏၊ (ယင်းသို့ ဆင်းသက်ရာဝယ်) ထိုငါသည် ဂယာဖဂ္ဂ မည် သော ဥတ္တရဖဂ္ဂနီနက္ခတ်ပွဲအခါ၌ ဂယာရေဆိပ်၌သာ ရေသို့ ဆင်းသက်ခဲ့၏။

၃၄၆။ ငါသည် ရှေးအခါကာလက တပါးသော ဘဝတို့၌ ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့သော ယုတ်ညံ့သော မကောင်းမှုကို ယခုအခါ ဤဂယာဆိပ်၌ မျှောတော့အံ့ဟု မြတ်စွာဘုရား ထံ မရောက်မီ ဤသို့ အယူရှိခဲ့၏။

၃၄၇။ ငါသည် အကြောင်းအကျိုးနှင့် စပ်သော ပုဒ်ဗျည်းရှိသော ကောင်းစွာ ဟော
တော်မူအပ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် (ပရမတ္ထ
သဘောဖြင့်) မှန်ကန်သော ဟုတ်မှန်တိုင်းသော ဒုက္ခစသော အနက်သဘောကို အသင့်
အားဖြင့် ဆင်ခြင်ခဲ့ပြီ။

၃၄၈။ ထို့ကြောင့် ငါသည် မကောင်းမှုအားလုံးကို ဆေးလျော်ပြီးသူ (ရာဂစသော)
အညစ်အကြေးမရှိသူ ကိုယ်အမှုအရာဖြူစင်သူ နှုတ်အမှုအရာသန့်ရှင်းသူ စိတ်အမှုအရာ
စင်ကြယ်သူ ဖြစ်၏။ စင်ကြယ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားအမွေခံ ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်၏
ရင်တော်အနှစ် သားတော်စစ် ဖြစ်၏။

၃၄၉။ ငါသည် (သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသော) အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော (မဂ်ဟူသော)
အယဉ်သို့ သက်ဝင်၍ မကောင်းမှုအားလုံးကို မျှောခဲ့ပြီ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ။ မြတ်စွာ
ဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် ဂယာကဏ္ဍပထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဂ-ဝက္ကလိတ္ထေရဂါထာ

၃၅၀။ ရဟန်း သင်သည် လောနာဒိပစက်ခံနေရလျက် လူတို့ ကျက်စား သွားလာရာ
မဟုတ်သော ပစ္စည်းလေးပါး ရခဲ့သော တောကြီးမျက်မည်း၌ နေသည်ရှိသော် အဘယ်သို့
ပြုလုပ်နေထိုင်လတ္တံ့နည်း။

၃၅၁။ အကျွန်ုပ်သည် ပြန်ပြောများမြတ်သော နှစ်သိမ့်မှု'ပီတိ' ချမ်းသာမှု'သုခ'ဖြင့်
ခန္ဓာကိုယ်ကို ပျံ့နှံ့စေလျက် (ပစ္စည်းလေးပါး ခေါင်းပါး ရခဲ့ခြင်း) ကိုလည်း သည်းခံကာ
တောကြီးမျက်မည်း၌ နေပါအံ့။

၃၅၂။ (မဂ်၌ အကျိုးဝင်သော) သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို ပွားစေလျက် (သဒ္ဓါ စသော) လူ့ဓန
ဗိုလ် ဗောဇဉ်တို့ကိုလည်း ပွားစေကာ တောကြီးမျက်မည်း၌ နေပါအံ့။

၃၅၃။ ထက်သန်သော လုံ့လရှိကုန်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိကုန်
သော အခါခပ်သိမ်း မြဲမြံခိုင်ခံ့သော လုံ့လရှိကုန်သော အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သော သီတင်း
သုံးဘော်တို့ကို ရှုကြည့်၍ တောကြီးမျက်မည်း၌ နေပါအံ့။

၃၅၄။ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ယဉ်
ကျေးတော်မူသော အထမရှိသော သမာဓိဖြင့် ဟည်ကြည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို
နေထေ့ညဉ့်ပါ မပျင်းမရိပ် အပန်ဖန်အောက်မေ့လျက် တောကြီးမျက်မည်း၌ နေပါအံ့။

ဤသို့လျှင် ဝက္ကလိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ဝိစိတသေနတ္ထေရဂါထာ

၃၅၅။ ကာမဂုဏ် ကုန်ရက်သဖွယ်ဖြစ်၍ ခန္ဓာကိုယ်၌ဖြစ်သော ဟယ် စိတ် (တံတိုင်း
ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော မြို့၏) ကန်လန်ကျင်ထိုးထားသော မလွယ်ပေါက်တံခါးငယ်၌ ဆင်တို့၏

ထွက်သွားခြင်းကို တားမြစ်သကဲ့သို့ သင့်ကို တားမြစ်ထားအံ့၊ သင့်ကို မကောင်းမှု၌ မယှဉ်စေဘောအားဖြင့် တားမြစ်အံ့။

၃၅၆။ တံခါးပွင့်ခြင်းကိုမရသော ဆင်ကဲ့သို့ သင်စိတ်မိုက်သည် ယခုအခါ ကားမြစ် ထားပြီးဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်း မသွားရလတ္တံ့၊ ဟယ် စိတ်ယုတ် အပန်ပန် ထိုထို အာရုံ၌ မပြောင်းရွှေ့ပြေးသွားသည်၏အစွမ်းဖြင့် မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်လျက် သင် လှည့်လည်ရ စော့မည် မဟုတ်။

၃၅၇။ အားကောင်းသော ဆင်ဆရာသည် ဖမ်းပြီးစဖြစ်၍ မယှဉ်ကျေးသေးသော ဆင်ပြောင်ကို ဆင် အလိုအတိုင်းမဟုတ်ပဲ ပြန်လည် ဆုတ်နှစ်လာစေသကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်စိတ်ယုတ်ကို သင်အလိုအတိုင်း မဟုတ်ပဲ ပြန်လည် ဆုတ်နှစ်လာစေအံ့။

၃၅၈။ မြတ်သော မြင်းကို ဆုံးမခြင်း၌ လိမ်မာသော မြတ်သော ရထားထိန်းသည် အာဇာနည်မြင်းကို ဆုံးမသကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါသည် (သဒ္ဓါစသော) ဗိုလ်ငါးပါးတို့၌ တည်လျက် သင်စိတ်ယုတ်ကို ဆုံးမတော့အံ့။

၃၅၉။ ငါသည် သင်စိတ်ယုတ်ကို သတိတည်းဟူသော ကြီးဖြင့် (ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော တိုင်၌) ချည်ထားအံ့၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း၌) အားစိုက်သည်ဖြစ်၍ သင်စိတ်ယုတ်ကို ဆုံးမအံ့၊ ဟယ် စိတ်ယုတ် (သင်သည်လည်း) ဝိရိယဟူသော ရထားဦးဖြင့် ဖိနှိပ်ထားခံရသည်ဖြစ်၍ ဤ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ)မှ ဝေးရာသို့ မသွားရလတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် ဝိဇိတသေနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ယသဒတ္တထေရဂါထာ

၃၆၀။ အပြစ်တင်ချုတ်ချယ်လိုသော စိတ်ရှိသည့် ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို နှာကြားသင်ယူ၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ကောင်းကင် မှ မြေကြီး ဝေးသကဲ့သို့ ပဋိပတ်ဟူသော သူတော်ကောင်းတရားမှ ဝေး၏။

၃၆၁။ အပြစ်တင်ချုတ်ချယ်လိုသော စိတ်ရှိသည့် ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို နှာကြားသင်ယူ၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) လဆုတ် ပက္ခန္ဓာ လကဲ့သို့ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးမှ ဆုတ်ယုတ်၏။

၃၆၂။ အပြစ်တင်ချုတ်ချယ်လိုသော စိတ်ရှိသည့် ချုတ်ချယ်လိုသော (အပြစ်တင်လို) ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို နှာကြားသင်ယူ ၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ရေနည်းငါးကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတရားမှ ခြောက်သွေ့လေတော့၏။

၃၆၃။ အပြစ်တင် ချုတ်ချယ်လိုသော စိတ်ရှိသည့် ပညာမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို နှာကြားသင်ယူ၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) လယ်၌ (မျိုးစေ့ပုပ်ကဲ့သို့) သူတော်ကောင်းတရား၌ ပေါက်ပွားစည်ပင်ခြင်းသို့ မရောက်။

၃၆၄။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို နှာကြားသင်ယူ၏၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) အာသဝေါ

တရားအားလုံးတို့ကို ကုန်စေပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုကာ လွန်မြတ်
ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ အာသဝတရားကင်းလျက် (အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့်)
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။

ဤသို့လျှင် ယသဒတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၁-သောဏကုဋိကဏ္ဍတ္ထေရဂါထာ

၃၆၅။ ငါသည် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရအပ်ပြီ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
ကိလေသာအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်သည်ဖြစ်၍ အာသဝေ!ကင်းသူဖြစ်၏၊ ငါသည်
ရှေးက မမြင်ဘူးသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း ဖူးမြင်ရ၏၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌လည်း
(မြတ်စွာဘုရားနှင့်)အတူတကွ နေရ၏။

၃၆၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး လွင်တီးခေါင်၌ အချိန်အခါကို
လွန်စေ၏၊ လွန်ပြီးသည့် နောက်အခါဝယ် (ဒိဗ္ဗဗြဟ္မာအာနေဉ္စအရိယ)ဝိဟာရတို့၌ လိမ်မာ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။

၃၆၇။ ခြင်္သေ့မင်းသည် ကျောက်လိုဏ်ဂူ၌ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု ဘေးရန်မရှိပဲ
အိပ်စက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဂေါတမနွယ်ဘား မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်
လန့်မှု စိတ္တုတြာသမရှိပဲ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြီးကို ခင်း၍ ကျိန်းစက်တော်မူ၏။

၃၆၈။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော ကောင်းသောစကား
အစဉ်ရှိသော သောဏ(ကုဋိကဏ္ဍ)ရဟန်းငယ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌
အဋ္ဌကဝင် တဆယ်ခြောက်သုတ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်ကို ရွတ်ဆို၏။

၃၆၉။ သောဏကုဋိကဏ္ဍ ရဟန်းငယ်သည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို ပိုင်းခြား
သိပြီး၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ခရီးလမ်းကောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ပါးများ
ပြီးလျှင် လွန်မြတ်ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ အာသဝကင်းလျက်(အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့်) ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့။ ။

ဤသို့လျှင် သောဏကုဋိကဏ္ဍမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၂-ကောသိယတ္ထေရဂါထာ

၃၇၀။ ဆရာတို့၏ ဆုံးမစကားကို သိသော အကြင်ပညာရှိသည် ထိုပညာရှိတို့၏
အဆုံးအမစကား၌ လိုက်နာပြုကျင့်နေထိုင်ရ၏၊ ထိုဆရာ၌ ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေရ၏၊
ထိုသူသည် (ဆုံးမတိုင်းကျင့်သဖြင့်) ဆည်းကပ်သူလည်းမည်၏၊ ပညာရှိသူလည်းမည်၏၊
(သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိခြင်းကြောင့် လောကီ လောကုတ္တရာ တရားထူးရှိသူလည်း
ဖြစ်၏။

၃၇၁။ ဆင်ခြင်မှု 'ပဋိသင်္ခါန' ဉာဏ်အား၌ တည်သော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖြစ်ပေါ်
လာသော ထူပြောအားကြီးသော ဘေးရန်တို့သည် အနည်းငယ်မျှ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အားရှိသူလည်း မည်၏၊ ပညာရှိသူလည်းမည်၏၊ (သစ္စာလေးပါးတရား တို့ကို)သိခြင်းကြောင့် လောကီလောကုတ္တရာတရားထူးရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

၃၇၂။ မြင်းမိုရ်တောင်၏အနီး၌ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် အရပ်ရပ်မျက်နှာတို့မှ တိုက်သော လေတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်မှု၍ တည်သကဲ့သို့ အကြင်သူသည် (ကိလေသာတည်းဟူသော လေ တိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒတည်းဟူသောလေတို့ကြောင့်) မတုန်မလှုပ် တည်၏၊ နက်နဲသော ပညာလည်း ရှိ၏၊ သိမ်မွေ့သောအနက်ကိုလည်း မြင်နိုင်၏၊ ထိုသူသည် (ကိလေသာတို့) မလှုပ်မရှားစေနိုင်သော (အသံဟာရိယ) ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမည်၏၊ ပညာရှိသူလည်းမည်၏၊ (သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို)သိခြင်းကြောင့်(လောကီလောကုတ္တရာ)တရားထူး ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

၃၇၃။ အကြင်သူသည် အကြင်ဆရာကို အမှီပြု၍ အကြားအမြင် များသူလည်းဖြစ်၏၊ တရားကိုဆောင်နိုင်သူလည်း ဖြစ်၏၊ သင်ကြားထားသောတရား၏ (ပါဠိအနက်ကို သိ၍) လောကုတ္တရာကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊ ထိုသူသည် ထိုဆရာနှင့် တူသော သဘောရှိသော ပညာရှိသူလည်း ဖြစ်၏၊ (သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို) သိခြင်း ကြောင့် (လောကီ လောကုတ္တရာ) တရားထူး ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

၃၇၄။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော ပရိယတ္တိတရား တော်၏ အနက်ကိုလည်း သိ၏၊ အနက်ကို သိပြီးလျှင် သိသည့်အတိုင်းလည်း ကျင့်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အနက်အထူးကို သိသော ပညာရှိလည်း မည်၏၊ (သစ္စာလေးပါး တရား တို့ကို)သိခြင်းကြောင့် (လောကီလောကုတ္တရာ)တရားထူး ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ကောသိယမယေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ပဉ္စကနိပါတ် ပြီး၏။

၆-ဆတ္တနိပါတ်

၁-ဥရုဝေဠကဿပထေရဂါထာ

၃၇၅။ ငါသည် ကျော်စောခြင်းရှိဘော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး ပြာဇ္ဇိဟာတို့ကို မြင်သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားက မခြိမ်းချောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ငြူစူမှု‘ဣဿာ’ ထောင်လွှားမှု ‘မာန’ လှည့်ပတ်ခံရသောကြောင့် အရိအသေကိုးကွယ်ခြင်းကို မပြု။

၃၇၆။ လူနတ်တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ မှားယွင်းသော အကြံကို သိတော်မူ၍ လှုံ့ဆော်တိုက်တန်းတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးကမဖြစ်ဘူးသေးသော ထိတ်လန့်မှု သံဝေဂတရားသည်၎င်း ရှေးကမဖြစ်ဘူးသေးသော ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်၎င်း ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၃၇၇။ ထိုအခါ ရှေးက ရသေ့ဖြစ်ဘူးသော ငါ့အား ရှိပြီးဖြစ်သော အနည်းငယ်မျှ သော လာဘ်ပူဇော်သကာ ပြည့်စုံမှုကို ပယ်စွန့်၍ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၃၇၈။ ငါသည် ရှေးအခါက ကာမလောကကို ရှေးရွာတည်ကာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် နှစ်သက်ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ နောက်အခါ၌မူ တပ်မက်မှု ‘ရာဂ’ ကို၎င်း အမျက်ထွက်မှု ‘ဒေါသ’ ကို၎င်း တွေ့ဝေမှု ‘မောဟ’ ကို၎င်း အကြွင်းမဲ့ ပယ်နုတ်ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီ။

၃၇၉။ ငါသည် ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏။ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော မျက်စိ ‘ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်’ကို စင်ကြယ်ကြည်လင်စေအပ်ပြီ။ တန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်း ‘ဣဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ်’ကို ရပြီ။ သူတပါးစိတ်ကို ပိုင်းခြား၍သိသော ‘စေတောပရိယ’ ဉာဏ်ကို ရပြီ။ နတ်တို့၏ နားနှင့်တူသော နား ‘ဒိဗ္ဗသေဝတ အဘိညာဉ်’သို့လည်း ရောက်ပြီ။

၃၈၀။ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ လှူဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် (ရဟန်းပြု) ၏။ ငါသည် အလုံးစုံသော နောင်ကြီး (သံယောဇဉ်)တို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော အကျိုးကိုလည်း ရပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥရုဝေဠကဿပထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-တေကိစ္စကာရိတ္တေရဂါထာ

၃၈၁။ ရဟန်း ကောက်လတ်စပါးတို့သည် တျီ၌ သွင်းထားပြီးဖြစ်ကုန်၏။ ကောက်ကြီး သလေးစပါးတို့သည်လည်း တလင်း၌ တည်ရှိနေကုန်သေး၏။ (သို့ဖြစ်ပါလျက်) ထမင်း တခဲမျှကိုလည်း ငါမရ၊ ယခုအခါ၌ ငါအဘယ်သို့ ပြုရပါအံ့နည်း (ဟု မာရ်နတ်က ပြက်ရယ် ပြောဆို၏) ။

၃၇၂။ သင်ကား မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားဂုဏ်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကာ ကြည်ညိုနှစ်သက်မှု ပီတိဖြင့် တကိုယ်လုံး တွေ့ထိ သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း (ဥဗ္ဗေဂါပီတိဖြင့်) တက်ကြွသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၇၃။ သင်ကား မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကာ ကြည်ညိုလျက် နှစ်သက်မှု ပီတိဖြင့် တကိုယ်လုံး တွေ့ထိ သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း (ဥဗ္ဗေဂါပီတိဖြင့်) တက်ကြွသူ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၇၄။ သင်ကား မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကာ ကြည်ညိုလျက် နှစ်သက်မှု ပီတိဖြင့် တကိုယ်လုံး တွေ့ထိ သည် ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း (ဥဗ္ဗေဂါပီတိဖြင့်) တက်ကြွသူ ဖြစ်လတ္တံ့။ (သုံးဂါထာကို ဖောက်စွကာရိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏)။

၃၇၅။ (ရဟန်း သင်သည်) အမိုးမရှိ ဟင်းလင်းပြင် (လှင်တီးခေါင်)၌ နေဘိ၏။ ဤညဉ့်တို့သည် ဆောင်းတွင်းအခါကာလဖြစ်၍ ချမ်းအေးကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်) အအေး နှိပ်စက်သဖြင့် မပင်ပန်းပါစေလင်း၊ တံခါးပိတ်ထားသော ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ပါလော့၊ (ဤသို့နေသည်ရှိသော် သင်ရဟန်းအား ချမ်းသာစွာနေရလတ္တံ့ ဟု မာရ်နတ်သည် ဆို၏)။

၃၇၆။ ငါသည် အပ္ပမညာဟု ခေါ်ရသော ဗြဟ္မာဝိဟာရတရား လေးပါးတို့ကို တွေ့ထိ ဝင်စားနေအံ့၊ ထိုဗြဟ္မာဝိဟာရတရားတို့ဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ နေပါအံ့၊ ငါသည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိမူ၍ နေသည်ရှိသော် အအေးဖြင့် ပင်ပန်းလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဤသို့လျှင် တေကိစ္စကာရိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-မဟာနာဂတ္ထေရဂါထာ

၃၇၇။ အကြင်ရဟန်းအား သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု မရှိ၊ ထိုရဟန်း သည် ရေနည်းငါးကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတရားမှ ဆုတ်ယုတ်၏။

၃၇၈။ အကြင်ရဟန်းအား သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု မရှိ၊ ထိုရဟန်း သည် လယ်၌ စိုက်ပျိုးကြချသော မျိုးစေ့ပုပ်ကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတရား၌ စည်ပင် ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။

၃၇၉။ အကြင်ရဟန်းအား သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု မရှိ၊ ထိုရဟန်း သည် တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ကိလေသာငြိမ်း ခြင်းမှ ဝေး၏။

၃၈၀။ အကြင်ရဟန်းအား သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု မရှိ၊ ထိုရဟန်း သည် ရေများသော အိုင်၌ ငါးကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတရားမှ မဆုတ်ယုတ်။

၃၈၁။ အကြင်ရဟန်းအား သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု မရှိ၊ ထိုရဟန်း သည် လယ်၌ စိုက်ပျိုးကြချသော မျိုးစေ့ကောင်းကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတရား၌ စည်ပင် ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၃၉၂။ အကြင်ရဟန်းသည် သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ရိုသေလေးမြတ်မှု ရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် တရားမင်းဖြစ်ဘော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ နိဗ္ဗာန်နှင့် နိုး၏။
ဤသို့လျှင် မဟာနာဂမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ကုလ္လတ္ထေရဂါထာ

၃၉၃။ ကုလ္လရဟန်းသည် သင်းချိုင်းသို့သွား၍ သုသာန်၌ မငဲ့မကွက် စွန့်ပစ်ထားခဲ့သော ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သည်ဖြစ်၍ ခဲစားထားသော မိန်းမ (အသေကောင်) ကို မြင်ခဲ့ရ၏။

၃၉၄။ ကုလ္လရဟန်း ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်အပ်သော မစင်ကြယ်သော ပုပ်သော အနံ့ရှိသော အထက်သို့လည်းလျှံ အောက်သို့လည်း စီးဆင်းယိုကျ၍နေသော ပုထုဇဉ်လူမိုက်တို့သာ အလွန်နှစ်သက်အပ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သဘောအားဖြင့် ကြည့်ရှုပါလော့။

၃၉၅။ ငါသည် ဝိပဿနာဉာဏ်တည်းဟူသော တရားကြေးမုံကို ယူ၍ မဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဉာဏ်အမြင်ကို ရခြင်းငှါ အတွင်းရော အပြင်ပါ အချဉ်းနိုးဖြစ်သော ဤကိုယ်ကို (ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်) ရှုဆင်ခြင်ပြီ။

၃၉၆။ ဤ ငါ၏ ကိုယ်သည် မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအသေကောင်သည်လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုအသေကောင်သည် မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤငါ၏ကိုယ်သည်လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် အောက်ပိုင်း၌ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့ အထက်ပိုင်း၌လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။ အထက်ပိုင်း၌ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့ အောက်ပိုင်း၌လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။

၃၉၇။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် နေအခါ၌ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ည၌ အခါ၌လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ည၌အခါ၌ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့ နေအခါ၌လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ရှေးငယ်ရွယ်စဉ်အခါ၌ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့ နောက်အိုမင်းသော အခါ၌လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။ အိုမင်းသောအခါ၌ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ရှေးငယ်ရွယ်စဉ်အခါ၌လည်း မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်၏။

၃၉၈။ တည်ကြည်သောဓိတ်ရှိ၍ ခန္ဓာတို့၏သဘောတရားကိုရှုသော ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်အား တရား၌မွေ့လျော်မှု ဖြစ်သကဲ့သို့ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော တူရိယာဖြင့် ကာမဂုဏ်ငါးပါး ခံစားသောသူအား ထိုသို့သဘောရှိသော မွေ့လျော်မှုမျိုး မဖြစ်နိုင်။

ဤသို့လျှင် ကုလ္လမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-မာလုကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၃၉၉။ မာလောနွယ်သည် (မိရာသစ်ပင်ကို လွှမ်းမိုး၍) ကြီးပွားသကဲ့သို့ တဏှာသည် မေ့မေ့လျော့လျော့ လှည့်လည်နေထိုင်လေ့ရှိသော သတ္တဝါကို လွှမ်းမိုး၍ ကြီးပွား၏။ သစ်သီးကို အလိုရှိသောမျောက်သည် တောထဲ၌ တပင်မှ တပင် တကိုင်းမှ တကိုင်းသို့ ကူးပြောင်းပြေးသွားသကဲ့သို့ တဏှာတိုးပွားနေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တဘဝမှ တဘဝသို့ ကူးပြောင်း ကျင်လည်နေရ၏။

၄၀၀။ လောက၌ ကပ်ငြိတွယ်တာတတ်သောကြောင့် “ဝိသတ္တိက” အမည်ရသော ဤတဏှာယုတ်သည် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏။ အကြိမ်ကြိမ် မိုးစက်ထားသော ပြိတ်မြက်သည် တိုးပွားသကဲ့သို့ ထို့အတူ (ဝဋ်ဆင်းရဲလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော) ပူဆွေးမှုသောကတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား တိုးပွားကုန်၏။

၄၀၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား လောက၌ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော ဤတဏှာယုတ်ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် နိုင်၏။ ပဒုမာကြာဖက်ပေါ်၌ ကျသောရေပေါက်သည် (ကြာဖက်မှ) လျှောကျသကဲ့သို့ ဝဋ်ဆင်းရဲလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော ပူဆွေးမှုသောကတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ လျှောကျကုန်၏။

၄၀၂။ ထို့ကြောင့် ဤအရပ်၌ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့ကို ပြောဆိုလိုပါ၏။ အရှင်ဘုရားတို့အား ကောင်းခြင်းမကံလာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ပန်းရင်းကို အလိုရှိသောသူသည် ပြိတ်မြက်တောကို တူးဖြိုရသကဲ့သို့ (နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသော အရှင်ဘုရားတို့သည်) တဏှာ၏အမြစ်အရင်းဖြစ်သော (အဝိဇ္ဇာစသော ကံလေသာ) တောချိုကို တူးပစ်ကြကုန်လော့။ ရေအယဉ်သည် ကျုပ်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ကိလေသာမာရ်သည် အရှင်ဘုရားတို့ကို မဖျက်ဆီးပါစေလင့်။

၄၀၃။ (ထို့ကြောင့်) မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမစကားတော်ကို (ဆုံးမတော်မှုတိုင်း) လိုက်နာပြုကျင့်ကြကုန်လော့။ (ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏေစသော) ခဏသည် အရှင်ဘုရားတို့ကို ကျော်လွန်၍ မသွားပါစေလင့်။ ထိုစကားမှန်၏။ (ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏေစသော) ခဏကို လွန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဝဋ်၌ ဖြစ်ကြကုန်၍ စိုးရိမ်ကြရကုန်၏။

၄၀၄။ သတိမေ့လျော့မှု ‘ပမာဒ’သည် မြူအညစ်အကြေး မည်၏။ မေ့လျော့မှု ‘ပမာဒ’ကြောင့် ဖြစ်သော မေ့လျော့မှု ‘ပမာဒ’သို့ အစဉ်လိုက်သော ရာဂစသော အကုသိုလ်တရားအပေါင်းသည်လည်း မြူအညစ်အကြေးပင် မည်၏။ မမေ့မလျော့မှု ‘အပ္ပမာဒ’ဖြင့်၎င်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’ဖြင့်၎င်း မိမိ၏ (နှလုံး၌ မှီသော ရာဂစသော) ငြောင့်ကို နုတ်ထု၏။

ဤသို့လျှင် မာလုကျပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-သပ္ပဒါသတ္ထေရဂါထာ

၄၀၅။ ငါသည် ရဟန်းပြုသောအခါမှစ၍ နှစ်ဆယ်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပါလျက် လက်ဖျစ်တတွက်မျှလည်း စိတ်တည်ငြိမ်မှုကို မရခဲ့ပေ။

၄၀၆-၇။ ငါသည် နဂါးစင်္ကြံအုပ်သည်ဖြစ်၍ စိတ်တည်ငြိမ်မှုကို မရသောကြောင့်
ဓားလက်နက်ဖြင့်မူလည်း သတ်၍ သေတော့အံ့၊ ငါ့အား အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့် အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ငါ့ကိုသို့သော ရဟန်းသည် သိက္ခာကိုစွန့်လျက်(လူထွက်သော)သေခြင်း
မျိုးအဘယ်ကြောင့် ပြုရအံ့နည်းဟု နှလုံးပိုက်၍ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို မြှောက်ချီကာ ငိုကြွေး
လျက် ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့ပြီ။

၄၀၈။ ထိုအခါ၌ ငါသည် သင်ဓုန်းဓားငယ်ကို ယူ၍ (အခန်းတခုသို့) ဝင်ပြီးလျှင်
ညောင်စောင်းငယ်၌ ထိုင်နေလျက် မိမိလည်ကြောကို ဖြတ်ရန် သင်ဓုန်းဓားငယ်ကို
(လည်ပင်း)ဆီသို့ ရှေ့ရွှေ့ဆောင်၏။

၄၀၉။ ထိုနောက် ငါ့အား (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု) အသင်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု
ဖြစ်လတ်၏၊ အပြစ်ဟု ထင်မြင်သော အာဒိနဝဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်
သည် (ငါ၏နှလုံး၌) ကောင်းစွာတည်၏။

၄၁၀။ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ နောက်၌ ငါ၏စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ)
လွတ်မြောက်ပြီ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရားတော်၏အဖြစ်ကို ရှုပါလော့၊ ငါသည်
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်
အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သပ္ပဒါသမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ကာတိယာနတ္ထေရဂါထာ

၄၁၁။ ကာတိယာန (အိပ်ခြင်းမှ) ထလိုက်ပါလော့၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေလိုက်ပါ
လော့၊ အအိပ်များသူ မဖြစ်မူ၍ နိုးကြားသူ ဖြစ်ပါလော့၊ မာရ်မင်း၏ ကျော့ကွင်းဖြင့်
သေမင်းသည် ပျင်းရိသောသင်္ဃကို အောင်နိုင်ခြင်း မဖြစ်ပါစေလင့်။

၄၁၂။ မဟာသမုဒ္ဒရာ လှိုင်းတံပိုးအဟုန်သည် အားနည်းသောယောက်ျားကို လှမ်းမိုး
သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဇာတိဇရာတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးအဟုန်သည်လည်း သင်ကို လှမ်းမိုး၏၊
ထိုသင်သည် မိမိအတွက် မှီခိုရာကျန်းသဖွယ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖြစ်စေပါလော့၊
အရဟတ္တဖိုလ်မှ တပါးသော ကိုးကွယ်ရာသည် သင့်အား မရှိတော့သည်သာတည်း။

၄၁၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကပ်ငြိမှု ငါးမျိုးမှ၎င်း ပဋိသန္ဓေနေမှု အိမ်ဘေးမှ၎င်း
လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ထိုအရိယမဂ်ကို ပြီးစေတော်မူ၏၊ (ထို့ကြောင့် အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို ရခြင်းငှါ) ပုရိမယာမ် ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံး မမေ့မလျော့ပဲ အားထုတ်လော့၊
ပွားများခြင်းကို မြဲမြံစွာပြုလော့။

၄၁၄။ ကာတိယာန ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါကဖြစ်ကုန်သော (ကာမဂုဏ်) အနှောင်
အဖွဲ့တို့ကို ဖြေလွှတ်လိုက်ပါလော့၊ (သင်သည်) ဒုက္ခကို ဆောင်ကာ သင်ဓုန်းဖြင့် ခေါင်း
တုံးလျက် ဆွမ်းခံမှုဖြင့် အသက်မွေးသူဖြစ်ရကား မြူးတူးခြင်း မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်း
မဖြစ်စေလင့်၊ အိပ်စက်မှုကိုလည်း အားမထုတ်လင့်၊ အာရုံသို့ ကပ်၍ရှုမှု အာရမ္မဏူပ-
နိဇ္ဈာန်ကို အားထုတ်လော့။

၄၁၅။ ကာတိယာန လက္ခဏာသို့ ကပ်၍ ရှုမူ လက္ခဏာပနိဗ္ဗာန်ကို ဝင်စားလော့၊ (ကိလေသာတို့ကို) အောင်စေလော့၊ ယောဂလေးပါးတို့မှ ဘေးကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော (ဗောဓိပက္ခိယ) တရားတို့၌ လိမ္မာလော့၊ (ယင်းသို့ အားထုတ်သည်ရှိသော်) အတုမရှိ၍ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လျက် မိုးရေ ကျသဖြင့် မီးငြိမ်းသကဲ့သို့ အရိယမဂ်မိုးရေကျသဖြင့် ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးရလတ္တံ့။

၄၁၆။ သိကြားမင်းနှင့် အနွယ်တူဖြစ်သော ကာတိယာန လေသည် မီးတောက် မီးလျှံ အားနည်းသော ဆီမီးကို၎င်း အားနည်းသော နွယ်ပင်ကို၎င်း ဖျက်ဆီး ပစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သည်လည်း မာရ်၏ အလိုသို့ မလိုက်မူ၍ မာရ်ကို ဖျက်ဆီးလော့၊ (ဤသို့ ဖျက်ဆီးသည်ရှိသော်) သင်သည် ခံစားအပ်သော ဝေဒနာတို့၌ စွဲမက်မှု ကင်းသည်ဖြစ်၍ ဤဘဝ၌သာလျှင် ကိလေသာငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရအံ့သောအခါကို ငံ့လင့် ခေလော့။

ဤသို့လျှင် ကာတိယာနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဂ-မိဂဇာလထေရဂါထာ

၄၁၇။ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော နေမင်း၏ အသွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်သည် သံယောဇဉ်အားလုံးတို့ကို လွန်စေနိုင်၏၊ ဝဋ်အားလုံးတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၄၁၈။ သံသရာနှောင်အိမ်မှ ထွက်မြောက်စေတတ်၏၊ (သံသရာရေအယဉ်မှ) ထုတ်ဆောင်တတ်၏၊ တဏှာတို့၏ အကြောင်းမူလကို သွေခြောက်စေတတ်၏၊ ဆင်းရဲကြောင်း ဖြစ်၍ လူသတ်ရာ အိမ်နှင့်တူသော ကံ ကိလေသာကိုဖြတ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်၏။

၄၁၉။ မသိမူ 'အဝိဇ္ဇာ' ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာသဝတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဖြစ်၏၊ ကံသည် ဆက်စပ်အပ်သော အတ္တဘောတည်းဟူသော ယန္တရားကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝိညာဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ ဉာဏ်တည်းဟူသော ဝရဇိန်ကို ကျစေတတ်၏။

၄၂၀။ ဝေဒနာသုံးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိစေတတ်၏၊ ဥပါဒါန်တို့မှ လွတ်စေတတ်၏၊ ဘဝကြီးကိုးပါးကို ရဲရဲတောက်သော မီးကျိုးစုကဲ့သို့ (မဂ်)ဉာဏ်ဖြင့် ကပ်၍ ရွတ်တတ်၏။

၄၂၁။ မြတ်သောအရသာနှင့် တူ၏၊ အလွန်နက်နဲ၏၊ အိုခြင်း သေခြင်းကိုလည်း တားမြစ်တတ်၏၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည့် အရိယမဂ်လည်း ဖြစ်၏၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို ငြိမ်းစေတတ်၏၊ ဘေးကင်း၏။

၄၂၂။ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောတရားတို့၌ အကြောင်းကံကို အကြောင်းကံဟူ၍ ၎င်း အကျိုးဝိပါက်ကို အကျိုးဝိပါက်ဟူ၍၎င်း သိ၍ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော လောကုတ္တရာ (ဉာဏ်)အလင်းရောင်ကို ပြတတ်၏၊ ဘေးကင်းရာ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်စေတတ်၏၊ ကိလေသာပူလောင်မှုတို့မှ ငြိမ်းအေး၏၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ ရောက်စေသဖြင့် အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းရှိ၏။

ဤသို့လျှင် မိဂဇာလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-ပုရောဟိတပုတ္တဇေန္တေရဂါထာ

၄၂၃။ ဇာတိမာန်ဖြင့် မာန်ယစ်၍ နေသောငါသည် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို စွဲ၍
ဖြစ်သောဘောဂမာန် အစိုးရခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သောဣဿရိယမာန်ဖြင့်၎င်း လုံးရပ်သဏ္ဍာန်
ကြန်အင်အဆင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်ဖြင့်၎င်း မာန်ယစ်သည်ဖြစ်၍ လှည့်လည်သွားစား
ခဲ့၏။

၄၂၄။ လွန်ကဲသောမာန ဖျက်ဆီးခံရသည်ဖြစ်၍ မိုက်မဲခက်ထန်လျက် မာနတံခွန်
စိုက်ထူကာ မိမိနှင့်တူသူ တစ်စုံတယောက်ကို၎င်း မိမိထက်သာလွန်သူ တစ်စုံတယောက်ကို၎င်း
ရှိ၏ဟု ငါမသင်မှတ်ခဲ့။

၄၂၅။ ငါသည် မာနခက်ထန်သည်ဖြစ်၍ ရှိသေမှု ကင်းမဲ့လျက် အမိကို၎င်း အဖကို
၎င်း အလေးအမြတ်ပြုသင့်သူဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော အခြားသူတို့ကို၎င်း တစ်စုံတယောက်
ကိုမျှ ရှိမခိုးခဲ့ချေ။

၄၂၆-၇။ (ဤသို့ မာန်ခက်ထန်သည်ဖြစ်၍ လှည့်လည်သွားလာနေစဉ်) ရဟန်း
အပေါင်းခြံရံလျက် နေမင်းကဲ့သို့ ယွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော ဆုံးမတတ်သော
ဆရာတို့ထက် သာလွန်မြင့်မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်ရသောကြောင့် မာန
ကို၎င်း မာန်ယစ်ခြင်းကို၎င်း စွန့်ပယ်၍ အလွန်ကြည်လင်သောစိတ်ဖြင့် သတ္တဝါခပ်သိမ်း
တို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဦးညွတ်ရှိခိုးခဲ့ပြီ။

၄၂၈။ ငါသည် လွန်ကဲသော မာန်ကို၎င်း ယုတ်သောမာန်ကို၎င်း ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊
ကောင်းစွာ ဖျက်ဆီးပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ငါဟူသော မာန်ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ၊
အလုံးစုံသော မာန်အဘို့အစုတို့ကို သတ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ပုရောဟိတပုတ္တဇာသားဖြစ်သော ဇေန္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-သုမနတ္ထေရဂါထာ

၄၂၉။ အကြင်အခါ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်မျှသာရှိသေး၍ သာမဏေပြု
သစ်စသာဖြစ်လျက် တန်ခိုးကြီးသောနဂါးမင်းကို တန်ခိုးဖြင့် နှိပ်နှင်းပြီးလျှင်—

၄၃၀။ အနောတတ္ထအိုင်ကြီးမှရေကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ (အနုရုဒ္ဓါ)၏ အလို့ငှါ ဆောင်
ယူ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို မြင်တော်မူ၍ ဤစကားကို မိန့်တော်မူ၏။

၄၃၁။ သာရိပုတြာ ရေအိုးကိုယူ၍ လာနေသော (အရဟတ္တဖိုလ်) သမာဓိဖြင့်
ကောင်းစွာတည်ကြည်သော ဤသာမဏေငယ်ကို ကြည့်ရှုစမ်းပါလော့။

၄၃၂။ အနုရုဒ္ဓါ၏ တပည့်ဖြစ်သော သာမဏေသည် ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်သော
ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ ကောင်းမြတ်သော ဣရိယာပုထ်ရှိ၏၊ တန်ခိုးအရာ၌လည်း လိမ်မာ
ရဲရင့်လှပေ၏။

၄၃၃။ အကြင်သာမဏေကို ယောက်ျားအာဇာနည်ဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါသည် အာဇာ
နည်ဖြစ်ရန် ပြုထားအပ်၏၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါသည် သူတော်ကောင်း

ဖြစ်ရန် ပြုထားအပ်၏။ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံးပြီးဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါသည် ဆုံးမသင်ကြား ထားအပ်၏။

၄၃၄။ ထိုသာမဏေသည် မြတ်သော ငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ ကိလေသာ တို့ မဖျက်ဆီးနိုင်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီး ဖြစ်သော်လည်း ငါ့ကို ထိုသာမဏေသည် သုမနသာမဏေတည်းဟု တစ်စုံတယောက်က မသိပါစေနှင့်ဟု လိုလား တောင့်တ၏။

ဤသို့လျှင် သုမနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၁-နာတကမုနိတ္ထေရဂါထာ

၄၃၅။ ရဟန်း သင်သည် လေနာနိပိစက်ခံနေရလျက် (လူတို့)ကျက်စားသွားလာရာ မဟုတ်သော (ပစ္စည်းလေးပါး)ရခဲသော တောကြီးမျက်မည်း၌ နေသည်ရှိသော် အဘယ် သို့ ပြုလုပ်နေထိုင်လတ္တံ့ နည်း။

၄၃၆။ မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပြန်ပြောများမြတ်သော နှစ်သိမ့်မှု 'ပီတိ' ချမ်းသာမှု သုခဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပျံ့နှံ့စေလျက် (ပစ္စည်းလေးပါး) ငေါင်းပါးရခဲခြင်း ကိုလည်း သည်းခံကာ တောကြီးမျက်မည်း၌ နေပါအံ့။

၄၃၇။ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၎င်း ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို၎င်း ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို၎င်း ပါး စေလျက် သိမ်မွေ့သော (အရူပ) ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံလျက် အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ နေပါအံ့။

၄၃၈။ ကိလေသာ အားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်သော စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသော မနောက်ကျသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မပြတ်ဆင်ခြင်လျက် အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ နေပါအံ့။

၄၃၉။ ရှေးအခါက ငါ၏ အတွင်း 'အဇ္ဈတ္တ' သန္တာန်၌၎င်း အပ'ဗဟိဒ္ဓ' သန္တာန်၌၎င်း အကြင်အာသဝတရားတို့ ရှိကုန်၏။ ထိုအာသဝအားလုံးတို့သည် (ယခုအခါ) အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးဖြစ်၍ နောက်တဖန် မဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။

၄၄၀။ ငါသည် ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ် ကုန်ပြီ။ ထိုဥပါဒါန်ကုန္တာငါးပါးတို့သည် ဝဋ်မြစ်ပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တည်ကုန်၏။ ငါသည် ဆင်းရဲကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ။ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် နာတကမုနိမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၂-မြဟုဒတ္တတ္ထေရဂါထာ

၄၄၁။ အမျက်ကင်း၍ ယဉ်ကျေးပြီးသော ညီမျှသည့်အသက်မွေးမှုရှိသော ကောင်း စွာသိ၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော (ပုပန်မှု) ငြိမ်းအေးပြီးသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဇာား အဘယ်ကြောင့် အမျက်ထွက်မှု ဖြစ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

၄၄၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် (မိမိအပေါ်၌) အမျက်ထွက်သူကို တုန့်ပြန်၍ အမျက်ထွက်၏။ ထိုတုန့်ပြန်၍ အမျက်ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် ထိုအမျက်ထွက်မှုကြောင့် သာလွန်၍ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျက်ထွက်သူကို တုန့်ပြန်၍ အမျက်မထွက်။ ထိုတုန့်ပြန်၍ အမျက်မထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အောင်နိုင်ခဲ့သော (ကိလေသာတည်းဟူသော) စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို အောင်မြင်နိုင်သူမည်၏။

၄၄၃။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျက်ထွက်သော တပါးသောသူကို သိလတ်၍ ထိုအမျက်ထွက်သူကို သတိရှိသည်ဖြစ်၍ သည်းခံ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိ သူတပါး နှစ်ပါးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သည်မည်၏။

၄၄၄။ မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ အမျက်ဒေါသကို ကုစားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တရား၌ မလိမ္မာသူတို့က သူမိုက်ဟု ထင်မှတ်ကြကုန်၏။

၄၄၅။ သင့်အား အကယ်၍ အမျက်ဒေါသဖြစ်ပေါ်လာမူ လှည့်ပမာ (ရှိသောတရား) ကို ဆင်ခြင်လော့၊ (အချိုအချဉ်စသော) အရသာ၌ တပ်မက်မောမှု ' တဏှာ ' ဖြစ်ပေါ်လာမူ မိမိရင်သွေး၏ အသားစားခြင်းဥပမာ (ရှိသောတရား) ကို အောက်မေ့လေလော့။

၄၄၆။ သင်၏စိတ်သည် ကာမဂုဏ်တို့၌၎င်း၊ ဘဝတို့၌၎င်း ပြေးသွားနေခဲ့မူ ကောက်ခင်းကို ဝင်ရောက်မေ့နှောက်စားသော နွားဆိုးကို (ကြိုးဖြင့် တိုင်၌ ဖွဲ့ချည်၍) နှိပ်နင်းရာ သကဲ့သို့ ထိုအတူ သင်၏စိတ်ကို သတိ (ဟူသောကြိုး) ဖြင့် (သမာဓိဟူသောတိုင်၌ ဖွဲ့ချည်၍) လျင်မြန်စွာ နှိပ်နင်းဆုံးမလော့။

ဤသို့လျှင် ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၃-သီရိမဏ္ဍိယောဂါယာ

၄၄၇။ မိမိအပြစ်ကို ဖုံးဖိထားသူကို အလွန် (ကိလေသာမိုး) စိုစွတ်၏။ မိမိအပြစ် ဖွင့်လှစ်ထားသူကို ကိလေသာမိုး မစိုစွတ်။ ထို့ကြောင့် ဖုံးကွယ်ထားသော မိမိအပြစ်ကို ဖွင့်လှစ်ရာ၏။ ဤသို့ အပြစ်ကို ဖွင့်လှစ်သည်ရှိသော် ထိုဖွင့်လှစ်ထားသူကို ကိလေသာမိုး မစိုစွတ်နိုင်။

၄၄၈။ လောကကြီးကို သေမင်းသည် အလွန်နှိပ်စက်အပ်၏။ အိုခြင်း ' ဇရာ ' တရားသည် ခြံရံလွှမ်းမိုးအပ်၏။ တဏှာပြောင့်သည် (နှလုံးတွင်း၌) စူးဝင်နေ၏။ (အာရုံကို တောင့်တမှု လက္ခဏာရှိသော) အလိုသည် အခါခပ်သိမ်း ပူလောင်စေအပ်၏။

၄၄၉။ လောကကြီးကို သေမင်းသည် အလွန်နှိပ်စက်အပ်၏။ အိုခြင်း ' ဇရာ ' တရားသည် ခြံရံလွှမ်းမိုးအပ်၏။ ပြစ်မှုကျူးလွန်၍ အပြစ်ဖက်ရောက်သူသည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ဖြစ်၍ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခံရသကဲ့သို့ လောကကြီးသည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ဖြစ်၍ အမြဲမပြတ် (ဇရာမရဏတို့) ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခံနေရ၏။

၄၅၀။ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းတရားသုံးပါးတို့သည် မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့ (ဤသတ္တလောကကို နှိပ်စက်ကုန်လျက်) ရွေးရှူရောက်လာကုန်၏။ (ထိုအိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်း

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

တို့ကို ပြန်လည်တုန်းလှန်ဘို့ရန် အားအစွမ်းလည်းမရှိ၊ ထွက်ပြေးရန် လျင်မြန်မှုအဟုန်လည်းမရှိ။

၄၅၁။ အချိန်ကာလအနည်းငယ်ဖြစ်စေ များစွာဖြစ်စေ ဝိပဿနာမနုသိကာရဖြင့် နေ့ရက်ကို အချည်းနှီးမဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရ၏။ အကြင်သူသည် အကြင်အကြင်ညွှန်ကို (အချည်းနှီး)ကုန်စေ၏။ ထိုသူ၏အသက်ရှည်ခြင်းသည် ထိုထိုကုန်သောညွှန်မှ လျော့နည်းသွား၏။

၄၅၂။ သေရမည့် နေ့ညွှန်အချိန်သည် သွားသောသူအား၎င်း ချပ်သောသူအား၎င်း ထိုင်နေသောသူအား၎င်း အပ်သောသူအား၎င်း ကပ်ရောက်၏။ (ထို့ကြောင့်)သေရမည့် အချိန် မသိသော သင့်အား မေ့လျော့နေရန် အချိန်အခါမဟုတ်။

ဤသို့လျှင် သိရိမဏ္ဍမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၄-သဗ္ဗကာမိထေရဂါထာ

၄၅၃။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော ဤကိုယ်သည် မစင်ကြယ်၍ မကောင်းသော အနှံ့ရှိသည့်အပြင် ပိုးအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ကာ ထိုထိုဒွါရကိုးပေါက်တို့မှ ယိုစီးနေသည် ဖြစ်ပါလျက် ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့် ပြုပြင်၍ ဆောင်ထား၏။

၄၅၄။ (မူဆိုးသည်) ပုန်းအောင်းလျက် သမင်ကို ကျော့ကွင်းဖြင့် ဖမ်းယူသတ်ဖြတ်သကဲ့သို့၎င်း (တံငါသည်သည်) ငါးကို သံမြားချိတ်ဖြင့် ဖမ်းယူနှိပ်စက်သကဲ့သို့၎င်း (မူဆိုးသည်) ဓမ္မာကို မျောက်နဲ့စေးဖြင့် ဖမ်းယူနှိပ်စက်သကဲ့သို့၎င်း (ထိုအတူ မိန်းမတို့သည် ရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်) အန္တပုထုဇဉ်ကို ဖမ်းယူနှိပ်စက်ကုန်၏။

၄၅၅။ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံ ဝန္တာရုံ ရသာရုံ ဖောဠဗ္ဗာရုံ တည်းဟူသော ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည် မိန်းမ၏ ကိုယ်သဏ္ဍာန်၌ တွေ့မြင်သိရှိကြရကုန်၏။

၄၅၆။ အကြင်ပုထုဇဉ်တို့သည် ထိုမိန်းမတို့ကို ပြင်းစွာတပ်သော ရာဂစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြကုန်၏။ ထိုပုထုဇဉ်တို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော သင်းချိုင်းမြေကို တိုးပါးစေကုန်၏။ ဘဝသစ်ကို ဆည်းပူးကုန်၏။

၄၅၇။ လောက၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြေဦးခေါင်းကို မိမိခြေထောက်ဖြင့်(မထိခိုက်ရန်) ရှောင်လှဲသကဲ့သို့ ထိုမိန်းမတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ တဏှာကို လွန်မြောက်နိုင်၏။

၄၅၈။ ငါသည် ဝတ္ထုကာမ ကံလေသာကာမတို့၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ (ကာမဂုဏ်တို့မှ) လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ဘေးမရှိသောအားဖြင့် ရှုမြင်လျက် အလုံးစုံသောကာမ တေဘူမကတရားတို့မှ ကျွတ်လွတ်ပြီးဖြစ်၍ အာသဝေါကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရအပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗကာမိထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဆက္ကနိပါတ် ပြီး၏။

၇-သတ္တကနိပါတ်

၁-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္တေရဂါထာ

၄၅၉။ တန်ဆာဆင်လျက် တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်သော ပြည့်တန်ဆာမသည် ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ကာ အလှပြင်လျက် ခြေတို့ကို ချိပ်ရည်ဆိုးပြီးလျှင် ခြေနှင်းကို စီး၍ ရပ်နေ၏။

၄၆၀။ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် ခြေနှင်းတို့ကို ချွတ်၍ ရွှေမှ လက်အုပ်ချီလျက် ပြေပြစ် နူးညံ့သောစကားဖြင့် ငါ့ကို ပြုံးရယ်လျက် ပြောဆိုလေ၏။

၄၆၁။ အရှင်သည် ပျိုမျှစ်နုနယ် ငယ်ရွယ်သေးသည်ဖြစ်ပါလျက် ရဟန်းပြုဘိ၏။ အကျွန်ုပ်စကား၌ တည်စေချင်၏။ လူ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားသုံးဆောင်ပါဦးလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်အား စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးပါအံ့၊ အမှန်ကိုသာလျှင် ဝန်ခံပါ၏။ (အကယ်၍ မယုံကြည်ပါမူ) သင့်ထံသို့ မီးကို ဆောင်၍ အကျွန်ုပ် (ကျိန်စာ) ဆိုပါအံ့။

၄၆၂။ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦး အိုမင်း၍ တောင်တူးစွဲကိုင်ရသောအခါ၌ နှစ်ဦးစလုံး ရဟန်းပြုကြပါကုန်အံ့၊ (ဤသို့ဖြစ်သော်) ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သောဘဝတို့၌ အောင်ဆု ယူခြင်းပဲတည်း။

၄၆၃။ တန်ဆာဆင်လျက် (အဝတ်တို့ကို) ကောင်းစွာဝတ်ဆင်ကာ လက်အုပ်ချီ၍ တောင်းပန်လာသော ထိုပြည့်တန်ဆာမကို တွေ့မြင်လတ်သော် သေဇင်းထောင်ထားသော ကျော့ကွင်းကဲ့သို့ ထင်မိ၏။

၄၆၄။ ထို့ကြောင့် ငါ့အား (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု) အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု ဖြစ်လတ်၏။ အပြစ်ဟု ထင်မြင်သော အာဒိန္နဝဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည် (ငါ၏ နှလုံး၌) ကောင်းစွာတည်၏။

၄၆၅။ ငြီးငွေ့မှု နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်သည်မှနောက်၌ ငါ၏စိတ်သည် (ကိလေသာတို့မှ) လှုတ်မြောက်ပြီ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရားတော်၏အဖြစ်ကို ရှုပါလော့၊ ငါသည် ပိဋေသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယထေရဂါထာ

၄၆၆။ သီလစသည်တို့ဖြင့် ကောင်းမြတ်သော ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည် အမ္မာဠက အမည်ရှိသော မြတ်သောတောအုပ်၌ တဏှာကို အမြစ်ပါနုတ်၍ ထိုတောအုပ်၌ပင် (အရဟတ္တဖိုလ်ဈာန်ဖြင့်) ဈာန်ဝင်စားနေ၏။

၄၆၇။ (ကာမဂုဏ်ခံစားသူ) အချို့လူတို့သည် မရိုးစည်တို့ဖြင့်၎င်း စောင်းတို့ဖြင့်၎င်း ထက်စည်တို့ဖြင့်၎င်း မွေ့လျော်ကုန်၏။ ငါတမူကား မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ဝယ် သစ်ပင်ရင်း၌ (တယောက်တည်း) မွေ့လျော်၏။

၄၆၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အကယ်၍ ဆုကို ပေးခဲ့မှ ထိုဆီလတ္တံ့သောဆု ရယူလို၏။ လူ့ခပ်သိမ်း၏ အမြဲမပြတ် ကာယဂတာသင်္ကပ္ပါးများနေခြင်းဟူသော ဆုကို ငါ ယူလို၏။

၄၆၉။ အကြင်သူတို့သည် ငါ့ကို အဆင်းအားဖြင့် (ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဟု) အထင်အမြင်သေးကြကုန်၏။ အကြင်သူတို့သည်ကား အသံကို ကြားရသောအားဖြင့် ချီးမွမ်းထောမနာ ချဉ်းကပ်လာကုန်၏။ ထိုသူနှစ်မျိုးလုံးတို့ပင် ပြင်းစွာတပ်သော ဆန္ဒထုဂအလိုသို့ လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ငါ့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိနိုင်ကြလေကုန်။

၄၇၀။ (အကြင်သူသည်) မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော (ခန္ဓာအာယတန) တရားကိုလည်း မသိ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ ဖြစ်သော (ခန္ဓာအာယတန) တရားကိုလည်း မမြင်၊ ထိုသူမိုက်သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ (ဉာဏ်အမြင်) ပိတ်ပင်သူဖြစ်၍ စင်စစ်သဖြင့် သူတပါးတို့ စကားသံဖြင့် မျှောပါနေရ၏။

၄၇၁။ (အကြင်သူသည်) မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော (ခန္ဓာအာယတန) တရားကို မသိ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော (ခန္ဓာအာယတန) တရားကိုကား (သူတပါးစကားသံဖြင့်၎င်း အသွင်အပြင်ကို မှတ်သေးအားဖြင့်၎င်း) သိမြင်၏။ ထိုသူသည် သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားကို နည်းယူသဖြင့် အကျိုးမျှကို ယူသည်ဖြစ်၍ သူတပါးတို့ဆိုသော စကားသံဖြင့် မျှောပါနေရ၏။

၄၇၂။ (အကြင်သူသည်ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏) အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားကိုလည်း အပြားအားဖြင့် သိ၏။ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျင့်ကို မှတ်သဖြင့် ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို) အထူးအားဖြင့် မြင်၏။ ထိုသူသည် (တစုံတယောက်က) မပိတ်ပင်နိုင်မှု၍ (အရိယာတို့၏ ဂုဏ်ကို) မြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ သူတပါးတို့ဆိုသော စကားသံဖြင့် မမျှောပါနိုင်တော့ပေ။

ဤသို့လျှင် လက္ခဏာဘဒ္ဒိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ

၄၇၃။ ငါသည် (မိဖတို့၏) များစွာသော ဝတ်အကျင့်တို့ဖြင့်၎င်း (နတ်တို့နှင့် ဘုရားအား) တောင်းပန်ခြင်းတို့ဖြင့်၎င်း ရအပ်သည်ဖြစ်၍ အမိလည်းချစ် အဖလည်း ချစ်သော တဦးတည်းသောသား ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၄၇၄။ ငါ့အကျိုးကို အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ အစီးအပွားကို ရွာစွီးလေ့ရှိကုန်သော ထိုအမိအဖနှစ်ပါးစုံတို့သည် ငါ့ကို အစဉ်သနားသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်စေကြကုန်၏။

၄၇၅။ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဆင်းရဲ ငြိုငြင်စွာ ရအပ်သော ဤသားသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွား၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးအကျိုးငှါ ဤသားငယ်ကို အရှင်ဘုရားအား ပေးလှူပါကုန်၏။

၄၇၆။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ငါ့ကို အလှူခံတော်မူ၍ အာနန္ဒာ ဤသူငယ်ကို လျှင်စွာ ရဟန်းပြုလော့။ ဤသူငယ်သည် ယောကျ်ားအာဇာနည် (ရဟန္တာ) ဖြစ်လတ္တံ့ဟု အသျှင်အာနန္ဒာအား ဤစကားကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၄၇၇။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ရှင်သာမဏေပြုစေပြီး၍ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ရှင်သာမဏေပြုပြီးနောက် နေမဝင်မီပင် ငါ၏စိတ်သည် (အလုံးစုံသော အာသဝေါတရား တို့မှ) လွတ်မြောက်၏။

၄၇၈။ ထိုအာသဝေါတရား ကုန်ခန်းပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားသည် (မိမိဝင်စားမြဲ) (ဖလသမာပတ်ကို) ဝင်စားတော်မူ၍ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ ထပြီးလျှင် ဘဒ္ဒ လာလှည့် ဟု ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားတော်သည်ပင် ငါ့အား ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ပြီးစေတော့၏။

၄၇၉။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရခဲ့ပြီ။ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပြီ။ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရားတော်အဖြစ်သည် ဩော် အံ့ဖွယ် ရှိပါပေစွာ။

ဤသို့လျှင် ဘဒ္ဒမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-သောပါကစ္ဆေရဂါထာ

၄၈၀။ ပြာသာဒ်ဆောင်ကျောင်းရိပ်၌ စကြာ ကြွတော်မူသော လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်၍ ထိုကျောင်းရိပ်၌ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးခဲ့ပြီ။

၄၈၁။ သင်္ကန်းကို ပခုံးတဖက်၌ တင်၍ လက်တို့ကို ပူးရှက် ရှိခိုးပြီးလျှင် ကိလေသာ မှုကင်း၍ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်မှလိုက်၍ စကြာ သွားနေခဲ့ပါ၏။

၄၈၂။ ထိုနောက် ပြဿနာတို့၌ လိမ်မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ကုမာရပြဿနာတို့ကို မေးတော်မူ၏။ ငါသည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိပဲ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းစွာ ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကုမာရပြဿနာတို့ကို ဖြေကြားခဲ့၏။

၄၈၃။ ကုမာရပြဿနာတို့ကို ဖြေဆိုသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ဝမ်းမြောက် တော်မူ၏။ (ထိုနောက်) ရဟန်းသံဃာကို စောင်းငဲ့ကြည့်ရှုတော်မူ၍ ဤအနက်သဘောကို မိန့်တော်မူ၏။

၄၇၄။ အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းသားတို့အား အရတော်လေစွာ၊ ဤသောပါကသာမဏေ သည် အကြင် အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းသားတို့၏ သင်္ကန်းကို၎င်း ဆွမ်းကို၎င်း သူ့နာ၏ အထောက်အပံ့ဆေးကို၎င်း ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၎င်း ခံယူ၏။ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း အပို အသေပြုခြင်းကိုလည်း ခံယူ၏။ ထိုအင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းသားတို့အား အရတော်လေစွာ တကား၊ ဤသို့လည်း မိန့်တော်မူ၏။

၄၇၅။ သောပါက ယနေ့မှအစပြု၍ ငါဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်လော့၊ သောပါက ဤပြဿနာကို ဖြေခြင်းသည်ပင်လျှင် သင့်အား ပဉ္စင်းအဖြစ် ပြီးစေလော့၊ (ဤသို့လည်း မိန့်တော်မူ၏)။

၄၇၆။ ငါသည် မွေးဖွားသည်မှ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးလျက် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးလျှင် အဆုံးစွန်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်ရ၏။ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရားတော်၏ အဖြစ်သည် ဩော် အံ့ဖွယ် ရှိပါပေစွာတကား။

ဤသို့လျှင် သောပါကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-သရဘင်္ဂတ္ထေရဂါထာ

၄၇၇။ (ရှေးရသေ့ဖြစ်စဉ်အခါက) အိုင်၌ (ပေါက်သော) မြက်တို့ကို လက်တို့ဖြင့် ချိုးနုတ်ပြီးလျှင် မြက်မိုးကျောင်း ပြုလုပ်နေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့အား အန္တတ္ထသမုတိ အားဖြင့် သရဘင်္ဂဟူသော အမည်သည် ဖြစ်၏။

၄၇၈။ ယခုအခါ ငါ့အား အိုင်၌(ပေါက်သော)မြက်တို့ကို လက်တို့ဖြင့် ချိုးနုတ်ခြင်းငှါ မအပ်၊ များသော အခြံအရံရှိတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့အား သိက္ခာ ပုဒ်တို့ကို ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။

၄၇၉။ သရဘင်္ဂအမည်ရသော ငါသည် မြတ်စွာဘုရားဩဝါဒကို မရသေးမီ ရှေး အခါက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အနာရောဂါကို အလုံးစုံ မြည့်စုံစွာ မသိမမြင်နိုင်ခဲ့ပါ။ (ယခုအခါ) လွန်ကဲသော နတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဩဝါဒစကားကို ယိုက်နာ ပြုကျင့်ခြင်းကြောင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟူသော ထိုအနာရောဂါကို မဂ်ပညာဖြင့် မြင်ရပြီ။

၄၈၀။ အကြင် မဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် (နိဗ္ဗာန်သို့) ကြွတော် မူ၏။ အကြင် မဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင် သီခီမြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား သည်၎င်း ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း ကောဏာဂီမြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း (နိဗ္ဗာန်သို့) ကြွတော်မူ၏။ ထိုမဂ်ခရီးဖြင့်ပင် ဂေါတမဘုရားရှင် သည် (နိဗ္ဗာန်သို့) ကြွတော်မူ၏။

၄၈၁။ တဏှာကင်းတော်မူကုန်ပြီးသော တဖန် ပဋိသန္ဓေမယူကုန်သော ကိလေသာ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ သက်ဝင်ကုန်သော ဘုရားရှင် ခုနစ်ဆူတို့သည် ရှိကုန်၏။ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ယင်းမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဤသို့လတ္တံ့သော တရားတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၉၂။ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ နိရောဓသစ္စာဟူသော ဤအရိယသစ္စာ
လေးပါးတရားတော်မြတ်တို့ကို သတ္တဝါတို့အား သနားတော်မူသဖြင့် ဟောတော်မူကုန်၏။

၄၉၃။ အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို ရသည်ရှိသော် သံသရာ၌ (ဖြစ်သည့်) အဆုံး အပိုင်းအခြား
မရှိသော ဒုက္ခသည် ဆုတ်နှစ်ရပ်တန်၏။ (ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ငါရအပ်ပြီ)။ ဤခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး
၍ အသက်ကုန်သည်မှ နောက်၌ ငါ့အား အခြားဟပါးသော ဘဝသစ်မရှိတော့ပြီ။ ခပ်သိမ်း
သော ဘဝတို့မှ ငါသည် ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ပြီ။

ဤသို့လျှင် သရဘင်္ဂမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

သတ္တကနိပါတ် ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်

၁-ဟောကစ္ဆာယနတ္ထေရဂါထာ

၄၉၄။ (ရဟန်းတရားအားထုတ်မှု၏ ဘေးရန်ဖြစ်သော) အမှုကြီးငယ်အသွယ်သွယ်ကို မပြုရာ၊ ကလျာဏမိတ္တမဟုတ်သူကို ကြည့်ရှောင်ရာ၏၊ (လူဒါယကာတို့အတွက်) ကြောင့်ကြ မစိုက်ရာ၊ မိမိချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်နိုင်သော အကြင် ရဟန်းသည် အရသာ၌ တပ်မက် မောသည်ဖြစ်၍ ဒါယကာတို့သို့ ချဉ်းကပ်ခြင်း၌ ကြောင့်ကြစိုက်သူ ဖြစ်၏၊ ထိုရဟန်းသည် သီလစသော အကျိုးကို ဆိတ်သည်းစေ၏။

၄၉၅။ ဒါယကာတို့၏ ရှိခိုး ပူဇော်မှုကို ရွံ့ညွန်ဟူ၍၎င်း သိမ်မွေ့၍ အနှုတ်ခက်သော ဆူးငြောင့်တံသင်းဟူ၍၎င်း ဘုရားစသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ ပြောကြားကုန်၏၊ ထိုပူဇော်သက္ကာရမျိုးကို စိတ်နေစိတ်ထား ယုတ်ညံ့သူသည် စွန့်နိုင်ခဲ့၏။

၄၉၆။ သူတပါးကို အထောက်အထားပြု၍ သတ္တဝါအား သတ်ဖြတ်ခြင်းစသော မကောင်းမှုကို သူတပါးကို မမှီဝဲ မပြုလုပ်စေရာ၊ မိမိလည်း ထိုမကောင်းမှုကို မမှီဝဲ မပြုလုပ်ရာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ သတ္တဝါတို့သည် ကံသာလျှင် အဆွေအမျိုးရှိကြ သောကြောင့်တည်း။

၄၉၇။ သူတပါးတို့၏ စကားကြောင့် ခိုးသူ မဖြစ်နိုင်၊ သူတပါးတို့၏ စကားကြောင့် သူတော်ကောင်းလည်း မဖြစ်နိုင်၊ ထိုသူတော်ကောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို မိမိ ကိုယ်တိုင်သိသကဲ့သို့ ထိုအတူ နတ်တို့သည်လည်း သိကြကုန်၏။

၄၉၈။ (ပညာရှိမှ) တပါးသောသူတို့သည် ဤဇီဝလောက၌ ငါတို့သည် ဆေးမင်းနိုင်ငံ သို့ သွားရကုန်အံ့ဟု မသိကုန်၊ အကြင် ပညာရှိတို့သည်ကား ဤဇီဝလောက၌ ငါတို့သည် သေမင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရကုန်အံ့ဟု သိကုန်၏၊ ထိုသို့ သိသောကြောင့် သူတပါးတို့ အား ညဉ်းဆဲခြင်းတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

၄၉၉။ ပညာရှိသောသူသည် ဥစ္စာ ပစ္စည်း ကုန်ခန်းသော်လည်း (အပြစ် မရှိသော အသက် မွေးခြင်းဖြင့်) အသက်မွေးနိုင်သည်သာတည်း၊ (ပညာမဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ပညာကို မရသောကြောင့်) ဥစ္စာ ပစ္စည်းရှိငြားသော်လည်း အသက် မမွေးနိုင်။

၅၀၀။ (နားမပင်းသူသည်) အသံအားလုံးကို နားဖြင့် ကြားရ၏၊ (မကန်းသူသည်) အဆင်းအားလုံးကို မျက်စိဖြင့် မြင်ရ၏၊ ပညာရှိသည် မြင်အပ်ကြားအပ်စော အာရုံ အလုံးစုံကို စွန့်ပယ်ခြင်းငှါလည်း မထိုက် (သိမ်းယူထားခြင်းငှါလည်း မထိုက်)။

၅၀၁။ (ထို့ကြောင့်) မျက်စိအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း သူကန်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏၊ နားအကြားနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း နားပင်းသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏၊ ပညာရှိသော်လည်း သူအကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏၊ အားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း အားနည်းသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုမှ

၂-သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ

တပါး (မလိုလားအပ်သော) အကြောင်း ကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် သူသေအိပ်သကဲ့သို့ အိပ်နေရာ၏။

ဤသို့လျှင် မဟာကစ္စာယနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ

၅၀၂။ (အကြင် ရဟန်းသည်) အမျက် ထွက်လေ့ မရှိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ မရှိ၊ လှည့်ပတ်မှု 'မာယာ' မရှိ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်မှုမှ ကင်း၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော် တမလွန်ဘဝ၌ အမှန်စင်စစ် မပူဆွေးရတော့ပေ။

၅၀၃။ အကြင် ရဟန်းသည် အမျက်ထွက်လေ့ မရှိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ မရှိ၊ လှည့်ပတ်မှု 'မာယာ' မရှိ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်မှုမှ ကင်း၏။ အခါခပ်သိမ်း စက္ခုအစရှိသော ခွါရတို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော် တမလွန်ဘဝ၌ မပူဆွေးရ တော့ပေ။

၅၀၄။ အကြင် ရဟန်းသည် အမျက်ထွက်လေ့ မရှိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ မရှိ၊ လှည့်ပတ်မှု 'မာယာ' မရှိ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်မှုမှ ကင်း၏။ ကောင်းသော သီလ ရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော် တမလွန်ဘဝ၌ မပူဆွေးရတော့ပေ။

၅၀၅။ အကြင် ရဟန်းသည် အမျက်ထွက်လေ့ မရှိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ မရှိ၊ လှည့်ပတ်မှု 'မာယာ' မရှိ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်မှုမှ ကင်း၏။ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိ၏။ ထို ရဟန်းသည် ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော် တမလွန်ဘဝ၌ မပူဆွေးရတော့ပေ။

၅၀၆။ အကြင် ရဟန်းသည် အမျက်ထွက်လေ့ မရှိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ မရှိ၊ လှည့်ပတ်မှု 'မာယာ' မရှိ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်မှုမှ ကင်း၏။ (ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း) ကောင်း သော ပညာရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော် တမလွန်ဘဝ၌ မပူဆွေးရ တော့ပေ။

၅၀၇။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရား ရှိ၏။ တုန်လှုပ် ခြင်း မရှိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား အရိယာသုတော်ကောင်းတို့ နှစ်သက် အပ်သော (ဘုရား အစရှိသည်တို့) ချီးမွမ်းအပ်သော ကောင်းသော သီလရှိ၏။

၅၀၈။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား အရိယာသံဃာတော်၌ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သော ကမ္မသကတဉာဏ်အမြင်လည်း ရှိ၏။ (တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏)။ ထိုသူကို (သဒ္ဓါသီလစသော စင်ကြယ်သော ဥစ္စာရှိသောကြောင့်) မဆင်းရဲသော သူဟူ၍ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့ ဆိုကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အသက်ရှည်ခြင်းကို အချည်းနှီး မဟုတ်သော အသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍ ဆိုကုန်၏။

၅၀၉။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အဆုံးအမတော်ကို အောက်မေ့သော အမျိုး ကောင်းသားသည် သဒ္ဓါကို၎င်း သီလကို၎င်း တရားတော်တို့၌ ဆုံးဖြတ် သိမြင်မှုဟူသော ကြည်ညိုခြင်းကို၎င်း အားထုတ်ပွားများရာ၏။

ဤသို့လျှင် သိရိမိတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၃-မဟာပန္နကတ္ထေရဂါထာ

၅၁၀။ အကြင်အခါ၌ ဘေးမရှိသော လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာ ဖူးမြင်ရ၏။ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ပြီး၍ ထိုဖူးမြင်ပြီးသည်မှ နောက်၌ ငါ့အား ထိတ်လန့်မှု 'သံဝေဂ' ဖြစ်ခဲ့၏။

၅၁၁။ အကြင်သူသည် (မိမိထံသို့) ဧကန်လာသော ကြက်သရေကို လက်တို့ဖြင့်သော် ၎င်း ခြေတို့ဖြင့်သော်၎င်း ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၍ နှင်ထုတ်ပစ်ရာ၏။ ထိုကြက်သရေမဲ့သူသည် ထိုသို့သဘောရှိသော ဆရာမြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ပူဇော်ရ၍လည်း (အဆုံးအမကို မလိုက်နာသောအားဖြင့် ထိုအခွင့်ကောင်းကိုလည်း) ချွတ်ယွင်းစေရာ၏။ (ငါသည်ကား ထိုသူကဲ့သို့ မပြုပါအံ့)။

၅၁၂။ ထိုအခါ၌ ငါသည် သားမယားကို၎င်း ဥစ္စာစပါးကို၎င်း စွန့်လျက် ဆံမုတ်ဆိတ် တို့ကို ရိတ်ဖြတ်၍ အိမ်ထုမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၅၁၃။ ငါသည် အကျင့် 'သိက္ခာ' တူမျှသောအသက်မွေးမှု 'သာဇီဝ' နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်လျက် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် (ကိလေသာမာရ်စသည်တို့မှ) အရှုံးမခံမူ၍ နေ၏။

၅၁၄။ ထို့ကြောင့် (ငါ၏စိတ်နှလုံးမှ) တဏှာတည်းဟူသောငြောင့်ကို မနုတ်ပယ်ရ သေးမီ တခဏမျှလည်း မထိုင်တော့အံ့ဟု ငါ၏စိတ်ဖြင့် လိုလားတောင့်တအပ်သော စိတ် ဆောက်တည်မှု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၅၁၅။ ဤသို့နေသော ထိုငါ၏ လွန်ကဲသော လုံ့လကို ရှုပါလော့! ယင်းလုံ့လ၏ အကျိုးကြောင့် ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၅၁၆။ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပြီ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်ပြီးပြီ။ ငါသည် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သူ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သူဖြစ်၏။ (ကိလေသုပဓိ စသော) ဥပဓိမရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီ။

၅၁၇။ ထို့နောက် ညဉ့်၏အဆုံး နေထွက်သောအခါကို အမှတ်ပြု၍ (ကာမတဏှာ စသော) တဏှာအားလုံးကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ခြောက်သွေ့ကုန်ခန်းစေပြီးလျှင် ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပြီ။

ဤသို့လျှင် မဟာပန္နကမထေရ်သည် ဋ္ဌတ်ဆို၏။

အဋ္ဌကနိပါတ် ပြီး၏။

ဇ-နဝကနိပါတ်

၁-ဘူတတ္ထေရဂါထာ

၅၁၈။ ဧဝမရဏသည် ဒုက္ခသာတည်းဟု မသိကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့သည် အကြင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှီတယ်ကပ်ငြိကုန်၏။ အကြင်အခါ ပညာရှိသည် ဤဧဝ မရဏကား ဒုက္ခသာတည်းဟု ထိုဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိလျက် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ သမထ ဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုပညာရှိသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်ခြင်းထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

၅၁၉။ အကြင်အခါ ရဟန်းသည် ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော အလုံးစုံပြုန်နဲ့ သော သံသရာကို ချွဲတတ်၍ ပဝတ္တိဒုက္ခကို အားထုတ်တတ်သော ဆင်းရဲကို ဆောင်ကြဉ်းတတ် သော တပ်မက်မှု တဏှာကို ပယ်ဖြတ်ကာ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်ခြင်းထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော် မှုကို မရနိုင်။

၅၂၀။ အကြင်အခါ ရဟန်းသည် ချမ်းမြေ့၍ လေးခုနှစ်လီ အင်္ဂါရှိသော ကိလေသာ အားလုံးတို့ကို စင်ကြယ်စေတတ်သော မြတ်သော မဂ်ကို ပညာဖြင့် ရှုကာ သတိရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင် သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်ခြင်းထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

၅၂၁။ အကြင်အခါ ရဟန်းသည် ပူဆွေးမှုကင်းရာ ကိလေသာမြူကင်းရာ အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု မပြုပြင်အပ်ရာ ကိလေသာအားလုံးတို့ စင်ကြယ်ရာ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ တို့၏ ကင်းပြတ်ငြိမ်းအေးရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် ပါးများ၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်မှုထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

၅၂၂။ အကြင်အခါ ငှက်တို့၏ သွားလာပျံသန်းရာဖြစ်သော ကောင်းကင်ဝယ် မိုးစည် သံထစ်ချွန်း၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ မိုးရေအယဉ်တို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းသည် တောင်ခေါင်းလိုက်ဂူစသည်သို့ ကပ်လျက်သာလျှင် သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်မှုထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

၅၂၃။ အကြင်အခါ ရဟန်းသည် (သစ်ပင်တို့မှ ကိုင်းညွတ်ကျသော) ပန်းတို့ဖြင့် ဧရာပြွမ်းလျက် ဆန်းကြယ်စွာ တော၌ပေါက်သော ဦးဆောက်ပန်းရှိကုန်သော မြစ်တို့၏ ကမ်းနား၌ ထိုင်နေလျက် ကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင် သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်မှုထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော် မှုကို မရနိုင်။

၅၂၄။ အကြင်အခါ ညဉ့်အချိန်ဝယ် (လူတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှ) ကင်းသော တောအုပ်၌ မိုးရွာသည်ရှိသော် အစွယ်ရှိသော (ခြင်္သေ့ သစ်ကျားစသော) သတ္တဝါတို့ သည် ဟောက်ကုန် ဟိန်းကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းသည် တောင်ခေါင်းလိုက်ဂူစသည်သို့

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ကပ်လျက်သာလျှင် သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်မှုထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

၅၂၅။ အကြင်အခါ ရဟန်းသည် မိမိ၏ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို ပိတ်ဆို့ထားဖြစ်၍ တောင်တို့၏ အကြားဝယ် တောင်ခေါင်းလိုက်ကို မှီလျက် (ကိလေသာဟူသော) ပူလောင်ခြင်း ကင်းပြီး ငြောင့်တံသင်း ကင်းပြီးဖြစ်၍သာလျှင် သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်မှုထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

၅၂၆။ အကြင်အခါ ရဟန်းသည် (ဈာန်စသော) ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ (ဗုဒ္ဓစသော) အညစ်အကြေး ငြောင့်တံသင်း (ဆွေမျိုးတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော) ပူဆွေးမှုကို ဖျက်ဆီးလျက် (အဝိဇ္ဇာဟူသော) တံခါးကျည် မင်းတုတ် ကင်းသည် တဏှာမရှိသည် (ဗုဒ္ဓစသော) ငြောင့်ကင်းသည် ဖြစ်၍ အာသဝေါတရား အားလုံးတို့ကို ပျက်စီးအောင် ပြုပြီး၍သာလျှင် သမထဝိပဿနာဖြင့် ကပ်၍ ရှု၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ မွေ့လျော်မှုထက် လွန်မြတ်သော မွေ့လျော်မှုကို မရနိုင်။

ဤသို့လျှင် ဘူတမထေရ်သည် ရှုတ်ဆို၏။

နဝကနိပါတ် ပြီး၏။

၁၀-ဓမ္မကနိပါတ်

၁-ကာဠုဒါယိတ္ထေရဂါထာ

၅၂၇။ အရှင်ဘုရား ယခုအခါ သစ်ပင်တို့သည် ပွင့်သီးလိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယော်ရွက်
ဝါတို့ကို ချွေချကုန်လျက် မီးကျီးအသွေး နီတွေးသော ဖူးညွန့်ရှိနေကြပါကုန်၏။ ထို
သစ်ပင်တို့သည် မီးလျှံကဲ့သို့ (အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌) ထွန်းပတောက်ပြောင်ပါကုန်၏။
အတ္တရသ စသည်တို့၏ စုဝေးပေါင်းဆုံရာ ဖြစ်တော်မူသော ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား (နေပြည်တော်သို့ ကြွတော်မူရန်) အချိန်တန်ပါပြီ။

၅၂၈။ သစ်ပင်တို့သည် ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ နှလုံးမွေ့လျော်ဖယ်ရှိကြ
ပါကုန်၏။ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်လေးမျက်နှာတို့သည်လည်း (ရနံ့တို့ဖြင့်) သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်
ကြပါကုန်၏။ ထိုသစ်ပင်တို့သည် အရွက်ဟောင်းကို ပယ်စွန့်၍ အသီးသီးရန် တောင့်တကြ
ပါကုန်၏။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်ကြတော်မူရန်
အချိန်တန်ပါပြီ။

၅၂၉။ အရှင်ဘုရား ယခု ရာသီဥတုသည် အေးလည်းမအေးလွန်း၊ ပူလည်းမပူလွန်း
လှပါ။ ချမ်းသာစွာ ခရီးရှည်သွားခြင်းငှါ သင့်လျော်လှပါ၏။ အနောက်ကို မျက်နှာမူ၍
ရောဟနီမြစ်ကို ကူးတော်မူသော အရှင်ဘုရားကို သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်၎င်း ကောလိယ
မင်းမျိုးတို့သည်၎င်း ဖူးမြော်ကြပါစေကုန်လော့။

၅၃၀။ (လယ်သမားသည်) စပါးကို လိုလားတောင့်တသဖြင့် လယ်ထွန်ပါ၏။ အသီး
ကို လိုလားတောင့်တသဖြင့်သာလျှင် မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးပါ၏။ ပစ္စည်းဥစ္စာ စုဆောင်းလို
ကုန်သော ကုန်သည်တို့သည် (အမြတ်အစွန်းကို) လိုလားတောင့်တသဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို
ကူးကြပါကုန်၏။ (ထို့အတူ) အကျွန်ုပ်သည်လည်း (မြတ်စွာဘုရား ကပိလဝတ်ပြည်သို့
ကြွတော်မူလိမ့်မည်ဟူသော) အကြင်လိုလား တောင့်တချက်ဖြင့် (ဤအရပ်၌) ရပ်တည်
နေပါ၏။ တပည့်တော်၏ ထိုလိုလား တောင့်တချက်သည် ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၅၃၁။ လယ်သမားတို့သည် အကြိမ်ကြိမ်သာလျှင် မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးပါကုန်၏။ မိုဗ်း
သည်လည်း အကြိမ်ကြိမ်ပင် ရွာသွန်းပါ၏။ လယ်သမားတို့သည်လည်း အကြိမ်ကြိမ်
လယ်ကို ထွန်ယက်ကြပါကုန်၏။ စပါးသည်လည်း အကြိမ်ကြိမ်ပင် တိုင်းနိုင်ငံသို့ ရောက်
ပါ၏။

၅၃၂။ သူတောင်းစားတို့သည် အကြိမ်ကြိမ် လှည့်လည်ပါကုန်၏။ အလှူရှင်တို့သည်
အကြိမ်ကြိမ် ပေးလှူကြပါကုန်၏။ အလှူရှင်တို့သည် အကြိမ်ကြိမ် ပေးလှူ၍ အကြိမ်ကြိမ်
နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက် ကြရပါကုန်၏။

၅၃၃။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြေကြီးအထွန်တူသော ပညာရှိတော်မူ
သော ယောကျ်ားသည် အကြင်အမျိုး၌ ဖြစ်၏။ ထိုအမျိုး၌ စင်စစ်သဖြင့် အမျိုးခုနစ်ဆက်
တိုင်အောင် ပြုစင်စေပါ၏။ နတ်ထက်နတ်မြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်

(ထို့ထက် အလွန်)ဖြူစင်စေရန် စွမ်းနိုင်တော်မူပါပေ၏ ဟု အကျွန်ုပ် မှတ်ထင်ပါ၏။ အရှင် ဘုရားမှ (အရိယာဇာတ်အားဖြင့်) ဖြစ်သော မုနိဟူသော အမည်တော်သည် အမည်မှန် ဖြစ်ပါပေ၏။

၅၃၄။ သီလက္ခန္ဓစသော မြတ်သော တရားအပေါင်းကို ရှာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခမည်းတော်ကား သုဒ္ဓေါဒနအမည်ရှိပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်ကား မာယာအမည်ရှိပါ၏။ အကြင် မယ်တော်မာယာသည် ဘုရားလောင်းကို ဝမ်းဖြင့်လွယ်ပြီး၍ (မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်ပြီးသော်) ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသည်မှ နောက်၌ တုသိတာနတ်ပြည် ဝယ် မွေ့လျော်ပျော်ရပါ၏။

၅၃၅။ ကွယ်လွန်လေပြီးသော ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော ထိုမာယာဒေဝီသည် ဤ လူ့ ပြည်မှ ရွှေ့ လျှောလတ်သော် နတ်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံလျက် ထိုတုသိတာ နတ်တို့ဖြင့် ခြံရံကာ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် မွေ့လျော်ရပါ၏။

၅၃၆။ ငါသည် သူတပါးတို့ သည်းမခံနိုင်သည်ကို သည်းခံတော်မူနိုင်သော ပြုံးပြုံး ပြက် အရောင်ရှိတော်မူသော နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်စစ် ဖြစ်ပါ၏။ သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်သောမင်းကြီး သင်မင်းကြီးသည် ငါ၏ အဖမြတ်စွာဘုရား၏ ခမည်းတော်ပေတည်း။ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော မင်းကြီး သင်မင်းကြီးသည် သဘောအားဖြင့် ငါ၏ ဘိုးတော်ပင်ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ကာဠုဒြါယီမင်္ဂလသည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ကေဝိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ

၅၃၇။ မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင် ရွှေ့နှောက်ဝဲယာ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ အခြားတပါး သောသူ မရှိခဲ့ပါမူ ဟော၌ တယောက်ထီးတည်းနေသော ငါ့အား အလွန်လျှင် ချမ်းသာ လှ၏။

၅၃၈။ ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော တောသို့ တယောက်ထီး တည်း သွားတော့အံ့၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တယောက်ထီး တည်း နေလေ့ရှိသော ရဟန်းအား ချမ်းသာ၏။

၅၃၉။ တရားအားထုတ်သူ 'ယောဂီ'တို့၏ နှစ်သိမ့်မှု 'ပီတိ'ကို ပြုတတ်သော အမှန် ယစ်သော ဆင်တို့၏ သွားလာ မှီဝဲရာဖြစ်သော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တောအရပ်သို့ တယောက်ထီးတည်း ရဟန်းတရားကို အလေ့အလာ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ လျင်စွာ ဝင်ပေ တော့အံ့။

၅၄၀။ ကောင်းစွာပွင့်သော အေးမြသော တောအုပ်၌ အလွန်အေးမြသော တောင် မြောင်ချောက်ကြားဝယ် ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့ကို ရေဖြင့်သွန်းလောင်းပြီးလျှင် တယောက် ထီးတည်း စကြံ သွားပေအံ့။

၅၄၁။ ငါလည်း အဝေခံမိမှီး တယောက်ထီးတည်းပြန်လျက် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ
သော တောအုပ်ကြီးဝယ် ရဟန်းကိစ္စဦး၌ အသဝေါကင်းကာ အသင်အခါ၌ နေရပါ
အံ့နည်း။

၅၄၂။ ဤသို့ ပြုလုပ်နေထိုင်လိုသော ငါ၏အလိုသည် ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။
တယောက်သောသူက တယောက်သောသူ၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြုလုပ်မပေးနိုင်၊ ထို့ကြောင့်
ငါ၏အကျိုးစီးပွားကို ငါ့ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ပြီးစေတော့အံ့။

၅၄၃။ ထိုငါသည် ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ကာ တောအုပ်
သို့ ဝင်ပေတော့အံ့၊ အာသဝေါကုန်ရာ (အရဟတ္တမဂ်) သို့ မရောက်သေးသမျှ ထိုတောအုပ်
မှ မထွက်တော့အံ့။

၅၄၄။ အေးမြသော လေပြေလေညှင်းသည် ကောင်းသော အနံ့ကို ဆောင်လျက်
တိုက်ခတ် လာသည်ရှိသော် (ငါသည်) တောင်ထိပ်ထက်၌ နေလျက် မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' ကို
ဖောက်ခွဲပေအံ့။

၅၄၅။ ပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ အလွန်အေးမြသော ချိုင့်ဝှမ်းရှိမြောင် တောတောင်
အတွင်း၌ ကိလေသာမှလွတ်မြောက်မှု 'အရဟတ္တဖိုလ်' ချမ်းသာဖြင့် ချမ်းသာခြင်းသို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍ မွေ့လျော်ရလိမ့်မည်ဟု ငါလင်မိ၏။

၅၄၆။ ထိုငါသည် လဆန်းဆယ်ငါးရက် လပြည့်ကဲ့သို့ အကြံအစည် ပြည့်ဝသည်ဖြစ်၍
အာသဝေါတရားအားလုံးတို့မှ ကုန်ပြီးသူဖြစ်၏၊ ငါ့အား ယခုအခါ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိ
တော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ကေဝိဟာရိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဂါထာ

၅၄၇။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျိုးရှိသောကိစ္စ အကျိုးမရှိသော ကိစ္စဟူသော ကိစ္စ
နှစ်ပါးကို မရောက်မီ ရှေးဦးကပင် (ဆင်ခြင်) ကြည့်ရှု၏၊ ထိုသူ၏ (အကျိုးစီးပွားကို အလို
မရှိသူ) ရန်သူတို့သည်၎င်း (အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသူ) အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၎င်း
(အကျိုးရှိ အကျိုးမဲ့ကို ပြုလုပ်ရန်) လမ်းပေါက်ကို ရှာကုန်သော်လည်း မတွေ့မမြင်နိုင်
ကြကုန်။

၅၄၈။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသော သတိကို အပြည့်
အစုံ ကောင်းစွာ ပွားအပ်၏၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့် နည်းလမ်းစဉ်အတိုင်း
လေ့လာအပ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တိမ်တိုက်မှ လွတ်သောလက်သို့ ဤလောကကို (ဉာဏ်ဟူ
သောအလင်းဖြင့်) ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။

၅၄၉။ ငါ၏စိတ်သည် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ရာဂစသည်မှ ကင်းစင်သည်တိုင်
အောင် ကောင်းစွာ ပွားများအပ်ပြီးဖြစ်၍ ဖြူစင်ပေစွတကား၊ (ထို့ကြောင့်သာလျှင်
သစ္စာလေးပါးတို့ကို) ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်၏၊ (အလုံးစုံသော ကိလေသာအဖို့မှ) ပယ်နှုတ်

ထားပြီးဖြစ်၍ အလုံးစုံသော ယုံမှားမှုဟူသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို သွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။

၅၅၀။ ပညာရှိသောသူသည် ဥစ္စာပစ္စည်းကုန်ခန်းသော်လည်း (အပြစ်မရှိသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်) အသက်မွေးနိုင်သည်သာတည်း။ (ပညာမဲ့သော သူသည်ကား) ပညာကို မရသောကြောင့် ဥစ္စာပစ္စည်းရှိငြားသော်လည်း အသက်မမွေးနိုင်။

၅၅၁။ ပညာမည်သည်ကား ကြားမြင်တိုင်းသော အရာကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း သဘော ရှိ၏။ ပညာသည် မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ကျော်စောသတင်း ပြန့်နှံ့ခြင်းကို ပါးစေနိုင်၏။ ဤလောက၌ ပညာရှိသောသူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခထဲမှသော်လည်း ချမ်းသာတို့ကို ရနိုင်၏။

၅၅၂။ သဘောတရားသည် ယခုအခါ၌သာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ အံ့ဖွယ်သရဲလည်းမရှိ၊ အထူးအဆန်း ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ အကြင်သင်္ခါရလောက၌ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ဘူးရာ၏။ သေလည်းသေရာ၏။ ထိုဖြစ်ခြင်း သေခြင်းသဘောရှိသော သင်္ခါရလောက၌ အဘယ် ကြောင့်လျှင် အထူးအဆန်းဖြစ်ရာအံ့နည်း။

၅၅၃။ မွေးဖွားလာသော သတ္တဝါ၏ အသက်ရှင်သည်မှ အခြားမဲ့၌ သေခြင်းသည် မြဲ၏။ ဤလောက၌ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော သတ္တဝါတို့သည် သေကြရကုန်၏။ သတ္တဝါတို့ သည် စင်စစ် ဤသို့ သဘောရှိကုန်၏။

၅၅၄။ (သေသူ၏အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အခြားတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ ဤငိုကြွေးခြင်းသည်) သေသူ အသက်ရှင်ခြင်းဟူသော အကျိုးငှါ မဖြစ်နိုင်၊ သေသူကို (အကြောင်းပြု၍) ငိုကြွေးခြင်းသည် အကျော်အစောကိုလည်း မဆောင်တတ်၊ စင်ကြယ် မှုကိုလည်း မဆောင်တတ်၊ သမဏ ပြာဟ္မဏတို့သည်လည်း မချီးမွမ်းကြကုန်။

၅၅၅။ (ငိုကြွေးခြင်းသည် ငိုကြွေးသောသူ၏) မျက်စိကို၎င်း ကိုယ်ကို၎င်း ညှစ်ခတ် တတ်ကုန်၏။ ထိုငိုကြွေးခြင်းကြောင့် အဆင်းသည်၎င်း ခွန်အားသည်၎င်း ပညာသည်၎င်း ဆုတ်ယုတ်၏။ ထိုငိုကြွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရန်သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ထိုငိုကြွေး သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း မရှိကြကုန်။

၅၅၆။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိတို့ကို၎င်း အကြားအမြင်များသူတို့ကို၎င်း မိမိအမျိုး၌ နေ ခြင်းတို့ကို လိုလားရာ၏။ မှန်၏။ အမျိုးကောင်းသားတို့သည် ရေပြည့်သောမြစ်ကို လှေဖြင့် ကူးကုန်သကဲ့သို့ (ယင်းပညာရှိတို့၏ ပညာအစွမ်းအားဖြင့် မိမိ၏) ကိစ္စကို ပြီးမြောက်စေ ကုန်ရာ၏။

ဤသို့လျှင် မဟာကပ္ပိနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-စူဠပန္နကတ္ထေရဂါထာ

၅၅၇။ ရှေးပုထုဇဉ် ဖြစ်စဉ်အခါက ငါ၏ ဉာဏ်သည် နုန့်နှေးအားနည်းလှ၏။ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချ နှိပ်စက်ပြောဆိုခြင်းခံရ၏။ အစ်ကိုကလည်း သင်သည် ယခုအိမ်သို့ သွားလေလောဟု ငါ့ကို နှင်ထုတ်၏။

၅၅၇။ ထိုငါသည် နှင်ထုတ်ခံရသောကြောင့် သာသနာ၌ ဝဲကွက် (လူမထွက်လို့) မရှိသည်ဖြစ်၍ သံဃာ့အရံ၏ တံခါးမုခ်အနီး၌ နှလုံးမသာပဲ ရပ်နေခဲ့၏။

၅၅၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုငါနေရာ တံခါးမုခ်အနီးသို့ ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် ငါ၏ ဦးခေါင်းကို သုံးသပ်တော်မူ၏။ ငါ၏လက်မောင်းကို ကိုင်တော်မူ၍ သံဃာ့အရံသို့ ဝင်စေတော်မူ၏။

၅၅၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနားဘော်မူသဖြင့် ဤမင်ကြယ်သော ခြေသုတ်ပုဆိုးပိုင်းကို (ရဇောဟရကံဟု နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်) တခုသော ခနုရာ၌ ထိုင်ကာ အဋ္ဌောန်ပြုလျက် ဆောက်တည်လေလော့ဟု မိန့်ဘော်မူပြီးလျှင် ခြေသုတ်ပုဆိုးပိုင်းကို ငါ့အား ပေးတော်မူ၏။

၅၆၀။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြားနာရသော် သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ နေခဲ့၏။ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းငှါ သမာဓိကို ပြီးစေခဲ့ပြီ။

၅၆၁။ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပြီ။ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော မျက်စိ 'ဒိဗ္ဗ-ဓက္ခ' ကို စင်ကြယ်ကြည်လင်စေအပ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်းရပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီးပြီ။

၅၆၂။ ပန္နက (မည်သော ငါ) သည် မိမိကိုယ်ကို (စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ပေါင်း) တထောင်ဖန်ဆင်း၍ ဆွမ်းစားပင့်လာသည့်တိုင်အောင် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်၌ ထိုင်နေ၏။

၅၆၃။ ထိုနောက်မှ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါထံသို့ ဆွမ်းစားပင့်သူ တမန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဆွမ်းစားသွားရန် အချိန်ကို ပြောကြား လျှောက်ထားသည်ရှိသော် ငါသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာအရပ်သို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ချဉ်းကပ်၏။

၅၆၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို (ဦးတိုက်) ရှိခိုးပြီးလျှင် တခုသော ခနုရာ၌ ထိုင်နေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါထိုင်နေသည်ကို သိတော်မူသောအခါ (ဆွမ်းစသည်ကို) အကပ်ခံတော်မူ၏။

၅၆၅။ အလုံးစုံသော လောက၏ မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော အဝေးမှ ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို ခံတော်မူထိုက်သော လူတို့၏ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ဇီဝကလှူဒါန်းသော) အလှူဝတ္ထုကို ခံတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် စူဠပန္နကမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-ကပ္ပတ္တေရဂါထာ

၅၆၆။ (ဤကိုယ်သည်) အမျိုးမျိုးရောပြွမ်းသော မစင်ကြယ်သော အရာတို့ဖြင့် ပြည့်၏။ ကြီးစွာသော မစင်တုင်းနှင့်တူသော အမိဝမ်းတိုက်လျှင် ဖြစ်ရာရှိ၏။ (အပုပ်အစပ်

ရေတို့ဖြင့် ပြည့်၍) ကြာမြင့်ဟောင်းနွမ်းသော တံစည်းတွင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ပြည်မှည့်နေသော အိုင်းအမာဖုကြီးနှင့်လည်း တူ၏။ ပြည်တစ်စုံယိုစီးဝန်သော အနာပျက်ကြီးနှင့်လည်း တူ၏။

၅၆၈။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ပြည်ပုပ်သွေးပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်၏။ မစင်တို့ဖြင့်လည်း ပြည့်ကြပ်နေ၏။ အခါခပ်သိမ်း အရည်ယိုစီးထူဖြစ်၏။ ယင်းသို့ ယိုစီးသော် (သလိပ်ချေးကျင်ငယ်စသော) ပုပ်သော အဆုတ်တူသည်သာ အခါခပ်သိမ်း ယိုစီး၏။

၅၆၉။ ဤကိုယ်ကောင်ပုပ်သည် ခြောက်ဆယ်သော အကြောမတို့ဖြင့် ဖွဲ့ထား၏။ အသားတည်းဟူသော သရွတ်ဖြင့် လိမ်းကျံထား၏။ အရေဟူသော သင်တိုင်းဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား၏။ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးသာဖြစ်၏တကား။

၅၇၀။ (သုံးထုကျော်သော) အရိုးဆက်တို့ဖြင့် ဆက်စပ်ထား၏။ (ကိုးထုသော) အကြောတည်းဟူသော ကြိုးတို့ဖြင့် အမြဲဖွဲ့ထား၏။ များစွာသော (မဟာဘုတ်လေးပါး ဇီဝိတိန္ဒြေ ထွက်သက်ဝင်သက် ဝိညာဉ်အစရှိသော) တရားတို့၏ အညီအညွတ်ဆက်စပ်သော ကြောင့်သာလျှင် ယန္တရား စက်ကဲ့သို့ ဣရိယာပုထ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။

၅၇၁။ ဤသတ္တဝါသည် သေခြင်း၏ အကျိုးငှါ အမြဲသွားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သေမင်း၏ အနီး၌ တည်၏။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌သာလျှင် (ကိုယ်ကို) စွန့်၍ အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်သို့ သွားတတ်၏။

၅၇၂။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို အဝိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားအပ်၏။ ဂန္ဓတရား လေးပါးဖြင့် ထုံးဖွဲ့ထားအပ်၏။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ဩဇာလေးပါးကို၌ နှစ်မြှင်ဘတ်၏။ အနုသယတည်းဟူသော ကုန်ရက်ဖြင့် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခံနေရ၏။

၅၇၃။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် နိဝရဏငါးပါးနှင့် ယှဉ်၏။ (ကာမဝိတက်စသော မိစ္ဆာ) ဝိဘက်ဖြင့် ပြည့်လျှံလျက် တဏှာဟုဆိုအပ်သော ဘဝဗ္ဗလဖြင့် အညွှတ်လျက် နေ၏။ (ပြင်းစွာ တွေ့ဝေမှုဟု ဆိုအပ်သော) မောဟတည်းဟူသော အမိုးဖြင့် ပိတ်ဖုံးထား၏။

၅၇၄။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားဖြင့် ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံ ဟူသော ယန္တရားဖြင့် သုဂတိဘဝ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌ လည်လျက်ဖြစ်၏။ (ဤသို့ဖြစ်ရာ၌) ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိကာ အသီးအသီးဖြစ်လျက် အသွေးထူးကွဲပြားခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။

၅၇၅။ ဉာဏ်မျက်စိကန်း၍ မိုက်မဲကုန်သော အကြင်ပုထုဇဉ်တို့သည် ဤခန္ဓာကိုယ်ကို (ငါဟုစွဲယူ) မြတ်နိုးကြကုန်၏။ ထိုအနုဗာလ ပုထုဇဉ်တို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော သင်းချိုင်းမြေဟုဆိုအပ်သော သံသရာကို ပွားစေကုန်၏။ တဖန်ဘဝသစ်ကို ဖွံ့ဖူးကြကုန်၏။

၅၇၆။ အသက်ရှည်လိုသော ယောက်ျားသည် မစင်လိမ်ကျံနေသော မြွေကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့ အကြင်ပညာရှိတို့သည် ဤခန္ဓာကိုယ်ကို (ဆန္ဒရာဂကို ပယ်သောအားဖြင့်) ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏။ ထိုပညာရှိတို့သည် ဘဝ၏ အကြောင်း (ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာ) ကို သတ်ဖြတ်စွန့်ပယ်ကာ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ (ကံလောသဘာဝ) ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် ကပ္ပမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏

၆-ဝက်န္တပုတ္တဉ္စပသေနတ္ထရဂါထာ

၅၇၇။ ရဟန်းသည် (လူတို့မှ ကင်းဆီတီ၍ ကြွေးကြော်သံမရှိသော (ခြင်္သေ့ သစ်ကျား စသော) သားရဲတို့၏ မှီဝဲရာဖြစ်သည့် တောကျောင်းကို တယောက်တည်း ကိန်းမောင်းရန် မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။

၅၇၈။ (ရဟန်းသည်) တံမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ် သုသာန်ခရီးလမ်းမတို့မှ ဆောင်ယူ ခဲ့၍ ယင်းသို့ ဆောင်ယူခဲ့သော အဝတ်ပိုင်းတို့ဖြင့် ဆက်စပ်ချုပ်ဆိုးခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ရာ၏။

၅၇၉။ ရဟန်းသည် စိတ်ကို နှိမ်ချ၍ စက္ခုစသော တံခါးတို့ကို လျှိုခြုံစေလျက် ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်၍ အစဉ်အတိုင်း တအိမ်မှ တအိမ်သို့ ဆွမ်းအလှူငှါ သွားရာ၏။

၅၈၀။ ကြမ်းသမ်းသော ဆွမ်းဖြင့်လည်း ချောင့်ရဲနှစ်သက်ရာ၏။ (ရအပ်သောပစ္စည်းမှ) အခြားတပါးသော အချို့စသော အရသာကို၎င်း များစွာကို၎င်း မတောင်တရာ၊ အရသာ တို့၌ တပ်မက်မောသော ရဟန်း၏စိတ်သည် သမာဓိဈာန်၌ မမေ့လျော်နိုင်။

၅၈၁။ ရဟန်းသည် အလိုနည်းသည်ဖြစ်၍၎င်း ချောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍၎င်း ဆိတ်ငြိမ် ထုအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း နေရာ၏၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့နှင့်၎င်း အိမ်ရာ မထောင်သော ရဟန်းတို့နှင့်၎င်း နှစ်ပါးစုံတို့နှင့် မပျော်နှောပဲ နေရာ၏။

၅၈၂။ ပညာရှိရဟန်းသည် (ပညာမမဲ့သော်လည်း) ပညာမဲ့သော သူကဲ့သို့၎င်း (မအ သော်လည်း) အသောသူကဲ့သို့၎င်း မိမိကိုယ်ကို ပြုရာ၏။ သံဃာအလယ်၌ ပြောဆိုသော် အချိန်ကြာမြင့်စွာ မပြောမဆိုရာ။

၅၈၃။ ထို(ဆိုအပ်ပြီးသော အကျင့်ရှိသော) ရဟန်းသည် တစုံတယောက်သောသူကို (နှုတ်ဖြင့်) မစွပ်စွဲရာ (ကိုယ်ဖြင့်) ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၌ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ စားဖွယ်ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိရာ၏။

၅၈၄။ ကောင်းစွာယူအပ်သော သမာဓိနိမိတ်ရှိသူ ဖြစ်ရာ၏။ တွန့်ဆုတ်ပျံ့လွင့်သော စိတ်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၌ လိမ်မာသူဖြစ်ရာ၏။ သမထဘာဝနာကို ပူးများအားထုတ်ရာ၏။ လျှောက်ပတ်သော ကာလ၌ ဝိပဿနာကိုလည်း အားထုတ်ရာ၏။

၅၈၅။ ပညာရှိရဟန်းသည် အမြဲမပြတ် အားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသူ အခါခပ်သိမ်း ဘာဝနာ၌ အမြဲယှဉ်သူဖြစ်ရာ၏။ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မထောက်သေးသမျှ ဝိရိယကို မစန့်ကွတ်ရာ။

၅၈၆။ ဤသို့သော အစီအရင်ဖြင့် နေသော (စင်စစ်) စင်ကြယ်မှု (နိဗ္ဗာန်) ကို အလိုရှိ သော ရဟန်းအား အာသဝေါတဗျား အားလုံးတို့သည် ကုန်ခန်း ချုပ်ပျောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ထောက်၏။

ဤသို့လျှင် ဝက်န္တပုတ္တဉ္စပသေနတ္ထရဂါထာ ပြီးသော ဥပသေနမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-(အပရ)ဂဂါတမဇ္ဈဂဂါတာ

၅၇၇။ ပညာရှိသည် မိမိအကျိုးကို (ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ) သိရာ၏။ အယူဂါဒအားလုံးကို အမှားအမှန် လေ့နပ်စိစစ်ရာ၏။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သောထိုသူအား ဤရှင်ရဟန်း အဖြစ်၌ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြုအမူကိုလည်း (ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏)။

၅၇၈။ ဤသာသနာတော်၌ အဆောင်ပွန်းကောင်းကို မှီဝဲခြင်း ပြန်ပြောသော အဓိ- သီလစသော သိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ် တို့၏ အဆုံးအမကို နာယူလိုခြင်းဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

၅၇၉။ မြတ်စွာဘုရားအံ့၌ ရိုသေခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း(အရိယာ)တရား၌ ဟုတ်မှန် သောအတိုင်း ရိုသေသဖြင့် ပူဇော်ခြင်း (အရိယာ) သံဃာ၌ ရိုသေမြတ်နိုးခြင်းဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

၅၈၀။ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးမှု 'အာစာရ' သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ် 'ဂေါစရ'နှင့် ယှဉ်ခြင်း ပညာရှိတို့ မကုန်အပ်သည့် သုတ်သင်ပြီးသော အသက်မွေးခြင်း စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

၅၈၁။ ပြုကျင့်ဆည်းပူးအပ်သော 'စာရိတ္တ' သီလ၊ တားမြစ်ထား၍ ရှောင်ကြဉ်အပ် သော 'ဝါရိတ္တ' သီလ၊ သူတပါးတို့ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဣရိယာပုတ်ကိုမှီသော ဆင်ခြင်ညက် 'သမ္မဇဉ်' သမထဝိပဿနာစသည်တို့၌ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်ပွားများခြင်း ဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

၅၈၂။ လူတို့၏ ကြွေးကြော်သံမှ ကင်း၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာ တောကျောင်းတို့ကို မှီဝဲခြင်း ဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင် တည်း။

၅၈၃။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ အကြားအမြင်များခြင်း ဗာဟုသစ္စ(ရုပ်နာမ်)တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း အရိယသစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟူသော ဤအရာ အားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

၅၈၄။ သင်္ခါရအားလုံးတို့၌ အနိစ္စသညာကို ပွားများခြင်း၊ အနတ္တသညာကို ပွားများ ခြင်း၊ အသုဘသညာကို ပွားများခြင်း၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့၌ မွေ့လျော်ဖွယ်မရှိဟုဖြစ်သော 'အနဘိရတီ' သညာကို ပွားများခြင်းဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

၅၈၅။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၎င်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၎င်း၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၎င်း၊ မိုလ်တို့ကို၎င်း၊ အင်္ဂါ ရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို၎င်း ပွားများခြင်းဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပြုအမူပင်တည်း။

နိပါတ်]

၇(အပရ) ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ

၉၇

၅၉၆။ တဏှာကိုယ်စွန့်ခြင်း၊ အာသဝတရားတို့ကို အပြစ်မူလနှင့်တကွ ဖောက်ခွဲ
ဖျက်ဆီးခြင်း၊ (အလုံးစုံသော ဥပဓိယ) လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို (ဖျက်မှောက်ပြု၍) နေခြင်း
ဟူသော ဤအရာအားလုံးသည် ရဟန်း၏သင့်တင့်လျောက်ပတ်စသော အပြုအမူပင်တည်း။

ဤသို့လျှင် ဂေါတမမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

အသကနိပါတ် ပြီး၏။

၁၁-ကောသလိပါတီ

၁-သံကိစ္စတ္ထေရဂါထာ

၅၉၅။ ချစ်သားသာမဏေ တော၌ သင့်အတွက် အဘယ်မှာ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
မိုးအခါ၌ ဥဇုဟာနတောင်သည်လည်း သင့်အတွက် အဘယ်မှာ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
ဝေရမ္မမည်သော လေတို့သည် သင့်အတွက် အဘယ်မှာ မေ့လျော့ဖွယ် ရှိကုန်အံ့နည်း၊
ပျောက်ဝင်စားကုန်သောသူတို့အား (မည်သည့်အရပ်၌မဆို) ဆိတ်ငြိမ်မှုကိုသာ အလိုရှိအပ်၏။

၅၉၆။ ဒါယကာ မိုးအခါ၌ ဝေရမ္မမည်သော လေသည် တိမ်တိုက်တို့ကို ပယ်ဖျောက်
သကဲ့သို့ ဤအတူ ဆိတ်ငြိမ်မှု ဝိဝေကနှင့်ယှဉ်သော သညာတို့သည် ငါ့အား ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်သို့သာလျှင် ဆွဲဆောင်ကုန်၏။

၅၉၇။ မည်းနက်၍ ဥ၌ဖြစ်သောကျီးသည် သင်းချိုင်းအရပ်၌ နေရာဌာနပြု၍
ကျက်စားသွားလာ၏။ ငါ၏ကိုယ်၌ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော ကာယဂတာသတိကို ဖြစ်စေ
နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။

၆၀၀။ အခြားသောသူတို့၏ အစောင့်အရှောက်ကိုလည်း မခံရ၊ မိမိကလည်း အခြား
သူတို့ကို မစောင့်ရှောက်ရသော ရဟန်းသည် ဝတ္ထုကာမတို့၌ ဝဲကွက်မှုကင်းသည်ဖြစ်၍
စင်စစ် ချမ်းသာစွာ နေရ၏။

၆၀၁။ ကြည်လင်သော ရေရှိကုန်သော ကျယ်ပြန့်၍ နူးညံ့သည့် ဒကျောက်ရှိကုန်သော
ဖျောက် ချေ (ဂျီ) သမင်စသော သားကောင်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းကုန်သော (ထိုထိုအရပ်၌)
ရေမှော်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ထိုကျောက်တောင်တို့သည် ငါ့ကို မေ့လျော့စေ
ကုန်၏။

၆၀၂။ ငါသည် တောအရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော ချောက်တို့၌၎င်း၊ ဂူလိုက်တောင်ခေါင်း
တို့၌၎င်း၊ အစွန်အဖျားကျသော ကျောင်းတို့၌၎င်း၊ (ခြင်္သေ့ ကျားစသော) သားရဲ
သမင်တို့ မှီဝဲအပ်သော တော၌၎င်း နေခဲ့ဘူးပြီ။

၆၀၃။ ဤသံဃာပေါ်တို့ သေကြစေကုန်သတည်း၊ ထိုးပစ်နှိပ်စက်ခံကြရစေကုန်သတည်း၊
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြစေကုန်သတည်း၊ (ဤသို့ ခေါ်သနှင့်တကွဖြစ်သော မမြတ်သော
အကြံဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်ကို) ငါမသိစဘူး။

၆၀၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ပြီးပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသည့်
အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ၊ လေးလံလှစွာသော နွှောဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ဘဝသုံးပါးသို့
ဆောင်တတ်သော တဏှာကို နုတ်အပ်ပြီ။

၆၀၅။ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ လှူဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်
ရဟန်းပြု၏၊ အလုံးစုံသော နှောင်ကြိုးသံဃာတော်တို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော
အကျိုးကိုလည်း ငါရပြီ။

၆၀၆။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊
လှရင်းငြိုးသည် လုပ်ခရရန်အတွက် ခန္ဓကုန်မည့်အချိန်ကိုသာ ငုံ့လင့်စောင့်မြှော်သကဲ့သို့
ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရမည့်အချိန်ကိုသာ ငုံ့လင့်စောင့်မြှော်၏။

၆၀၇။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊
ထင်သော သတိရှိကာ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်ကို
သာ ငုံ့လင့် စောင့်မြှော်နေ၏။

ဤသို့လျှင် သံကိစ္စမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ကောဒသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၂-ဇွဲဝိသေသနိပေါတိ

၁-သီလစတ္တေဂါဟာ

၆၀၈။ ဤလောက၌ (အကျိုးပီးပျားကို အလိုရှိသော အပျိုးသားသည်) စာရိတ္တဝါရိတ္တသီလကိုသာလျှင် ကောင်းစာစင်ကြယ်သည်ကို ပြု၍ ကျင့်ရာ၏။ မှီဝဲအပ်သော (စာရိတ္တ ဝါရိတ္တ) သီလသည် စည်းစိမ်ချမ်းသာအားလုံးကို ဆောင်တတ်၏။

၆၀၉။ ချမ်းသာသုံးမျိုးတို့ကို အလိုရှိသော ပညာရှိသည် သီလကို စောင့်ရာ၏။ (သီလရှိသောသူအား ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌) ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ခြင်း၊ သေဆုံးပြီးနောက် နတ်ပြည်၌ မေ့လျော့ခြင်းဟူသောအကျိုးကို ရနိုင်၏။

၆၁၀။ သီလရှိသူသည် (ကိုယ်နှုတ်ကို) စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ရနိုင်၏။ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ဖျက်ဆီး၏။

၆၁၁။ သီလမရှိသူသည် (မျက်မှောက်၌) ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း အကျော်အစောမဲ့ခြင်းကို၎င်း ရ၏။ သီလရှိသူသည် ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၎င်း ကျော်စောခြင်းကို၎င်း (မျက်မှောက်) ချီးမွမ်းခြင်းကို၎င်း အခါခပ်သိမ်း ရ၏။

၆၁၂။ သီလသည် (ကုသိုလ်တရားတို့၏) အစမူလဖြစ်၏။ (ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၏) တည်ရာ ဖြစ်၏။ သီလသည် (သမထ ဝိပဿနာစသော) ကောင်းသောတရားတို့၏ အမိသဖွယ်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံသောတရားတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သီလကို စင်ကြယ်စေရာ၏။

၆၁၃။ သီလသည် ဒုဿိလျမှုကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၏ဖြစ်ရာ ဒွါရကို ပိတ်ဆို့တတ်၏။ စိတ်ကို နှစ်သက်ရွှင်ပျစေတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၏ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာသို့ သက်ဆင်းရာ ဆိပ်ကမ်းလည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သီလကို စင်ကြယ်စေရာ၏။

၆၁၄။ သီလသည် မာရ်ကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးခြင်း၌ အတုမရှိသော ခွန်အားမည်၏။ သီလသည် မြတ်သောလက်နက်လည်း မည်၏။ သီလသည် မြတ်သော အဆင်တန်ဆာလည်း မည်၏။ သီလသည် အံ့ဩဖွယ်ရာ ချပ်ဝတ်တန်ဆာလည်းမည်၏။

၆၁၅။ သီလသည် တောင့်တင်းခိုင်မြဲသော တံတားသဖွယ်ဖြစ်၏။ သီလသည် အတုမရှိသော နံ့သာလည်း မည်၏။ သီလသည် မြတ်သော နံ့သာပျောင်းနှင့်လည်း တူ၏။ ယင်းသီလတည်းဟူသော ရနံ့ဖြင့် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင် စကြိုင်ကြိုင် ပျံလှိုင်၏။

၆၁၆။ သီလသည် မြတ်သော စမြိန်စာ ထမင်းထုပ်နှင့် တူ၏။ သီလသည် မြတ်သော ခရီးရိက္ခာထုပ်နှင့် တူ၏။ သီလသည် မြတ်သော ရွှေဆောင်လမ်းပြနှင့် တူ၏။ ယင်းရွှေဆောင်လမ်းပြဖြင့် အရပ်မျက်နှာ (ထိုထိုဂတိကြီးငယ်) သို့ ချမ်းသာစွာ သွားရောက်ရ၏။

၂-သုနိတတ္ထေရာဂါထာ

၆၁၇။ စိတ်ဆိုး စိတ်ယုတ်ရိသူသည် ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း အပါယ်ဘုံ၌ (ယမမင်းတမန်တို့၏) ပြစ်တင်ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ၏။ သီလတို့၌ မဆောက်တည် မစောင့်စည်းသော လူမိုက်သည် အလုံးစုံသော ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက၌ ပူဆူးဝမ်းနည်းရ၏။

၆၁၈။ စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်ရှိသူသည် ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း နတ်ပြည်၌ (ပညာရှိနတ်တို့၏) ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရ၏။ သီလ တို့၌ ကောင်းစွာဆောက်တည် စောင့်စည်းသော ပညာရှိသည် အလုံးစုံသော ပစ္စုပ္ပန် လောက တမလွန်လောက၌ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ရ၏။

၆၁၉။ ဤလောက၌ သီလသည် မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပညာရှိသည် ချီးမွမ်း အပ် မြတ်သည်ပင်တည်း၊ လူတို့၌၎င်း နတ်တို့၌၎င်း သီလပညာအားဖြင့် (ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့ကို) အောင်နိုင်ကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် သီလဝမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သုနိတတ္ထေရာဂါထာ

၆၂၀။ ငါသည် ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၏။ အစားအစာရှားပါးသူ ဆင်းရဲသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ အောက်ကျယုတ်နိမ့်သော အလုပ်ကိစ္စကို ပြုလုပ်ရသူ ပန်းမှိုက်သွန် ဘင်ကျိုး ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၆၂၁။ ငါသည် လူတို့စက်ဆုပ်အပ်သူ အနိမ့်ခံရသူ ရွတ်ချခံရသူဖြစ်၍ စိတ်ကို နှိမ်ချ လျက် များစွာသော လူ့အပေါင်းကို ရှိခိုးခဲ့ရပါ၏။

၆၂၂။ အခါတပါး၌ ရဟန်းသံဃာဘို့ဖြင့် ခြံရံလျက် မဂတိုင်း ဆုတောင်းပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူသော ကြီးသောလုံ့လရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ရ၏။

၆၂၃။ (ထိုအခါ) ငါသည် ထမ်းပိုးကို ချ၍ ရှိခိုးရန် ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို သနားတော်မူသဖြင့်သာလျှင် ရပ်နေကော် မူ၏။

၆၂၄။ ထိုအခါ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ကို ရှိခိုးဦးတိုက်၍ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ ကည်နေပြီးလျှင် သတ္တဝါခပ်လိမ်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်အား ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းခဲ့ပါ၏။

၆၂၅။ ထို့နောက် ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော အလုံးစုံသော လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကည် “ရဟန်း လာလှည့်” ဟု ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်း လာလှည့်ဟူသော ထိုစကားမျှသည်ပင် ငါ၏ (ဟေဟိ ဘိက္ခု) ရဟန်းပဉ္စင်း ဖြစ်ခြင်းတည်း။

၆၂၆။ ထိုငါသည် တော၌ တယောက်ထီးတည်း မပျင်းမရိ နေလျက် မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်၏။

၆၂၇။ ညဉ့်၏ပဌမယာမ်ပတ်လုံး ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာကို အစဉ်အတိုင်း အောက်
မေ့ခဲ့၏။ ညဉ့်၏ မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး နတ်မျက်စိနှင့်တူသော မျက်စိ (ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်)
ကို စင်ကြယ်ကြည်လင်စေခဲ့၏။ ညဉ့်၏ ပစ္စိမယာမ်၌ မောဟအစုကို (အာသဝက္ခယဉာဏ်
ဖြင့်) ဖျက်ဆီးခဲ့၏။

၆၂၈-၉။ ထိုနောက် ညဉ့်၏အဆုံး နေထွက်ခြင်းကိုအမှတ်ပြု၍ သိကြားမင်းသည်၎င်း
ဗြဟ္မာမင်းသည်၎င်း လာကြကုန်လျက် လက်အုပ်ချီကာ “ယောကျ်ားဇာနည် ဖြစ်
တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော
အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရားအား အာသဝေါတရားတို့သည် ကုန်
ပါကုန်ပြီ။ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူ
ထိုက်ပါ၏” ဟု ဆို၍ ရှိခိုးကြကုန်၏။

၆၃၀။ ထိုနောက် မြတ်စွာဘုရားသည် နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော ငါ့ကို
မြင်တော်မူ၍ ပြုံးတော်မူလျက် ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်သဘောကို မိန့်တော်မူ၏။

၆၃၁။ (ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းဟူသော) အကျင့်ဖြင့်၎င်း (ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါးကို
စောင့်စည်းခြင်းဟူသော) သီလဖြင့်၎င်း (ကိုလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်ကြောင်း) ပညာဖြင့်၎င်း
မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၎င်း ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ဖြင့် (မကောင်းမှုကို အပပြုပြီး
သော) ဗြာဟ္မဏမည်၏။ ဤအကျင့်မြတ်ရှိသောသူကို အလုံးစုံသော ဗြာဟ္မဏတို့ထက်
မြတ်သော ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ဆိုကုန်၏။

ဤသို့လျှင် သုနိတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဒွါဒသကနိပါတ် ပြီး၏။

၁၃-ဇောရသနိပါဏ်

၁-သောဏကောဠိဝိသတ္ထေရာဂါထာ

၆၃၂။ အကြင် သောဏသည် အင်္ဂတိုင်း၌ အင်္ဂတိုင်းရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ အလွန် မြတ်သော အခြံအရံ သူကြွယ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုသောဏသည် ယခုအခါ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအရာတို့၌ အလွန်မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဝန်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးသို့ ရောက်ပြီ။

၆၃၃။ အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို (အောက်မဂ်သုံးပါးဖြင့်) ဖြတ်တောက် ရှာ၏။ (အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်) ငါးပါးတို့ကို (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်စွန့်ရာ၏။ (အထက် ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရန်အလို့ငှါ) သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေငါးပါး တို့ကိုလည်း လွန်စွာ ပွားစေရာ၏။ (ဤသို့ပွားများသော) ရဟန်းကို (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ) ဟူသော ဗြိတုယ်မူငါးပါးတို့ကို လွန်မြောက်နိုင်၍ ဩသလေးပါးမှ ကူးမြောက်ပြီးသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၆၃၄။ ကျူပင်ကဲ့သို့ အချည်းနှီး တက်ကြွသော မာနရှိ၍ မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက် သော ဗာဟိရာယတနတို့၌ တပ်မက်မှုမကင်းသော ရဟန်းအား သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။

၆၃၅။ အကြင်ရဟန်းသည် ရဟန်းတို့ပြုသင့်သော အမှုကိစ္စကို စွန့်ပယ်၍ ရဟန်းတို့ မပြုသင့်သော အမှုကိစ္စကိုမူကား ပြုလုပ်၏။ ကျူပင်ကဲ့သို့ အချည်းနှီးတက်ကြွသော မာန ရှိ၍ မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့၏ သန္တာန်၌ အာသဝေတရားတို့ တိုးပွား ကုန်၏။

၆၃၆။ အကြင်ရဟန်းတို့သည် ကာယဂတာသတိကို အမြဲမပြတ် ကောင်းစွာအား ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် မပြုသင့်သောကိစ္စကို မပြုလုပ်မမီဝဲကုန်၊ ပြုသင့်သော ကိစ္စ၌ အမြဲပြုလေ့ရှိကုန်၏။ အောက်မေ့မှု 'သတိ' ဆင်ခြင်ဉာဏ် 'သမ္ပဇဉ်' နှင့် ပြည့်စုံကုန် သော ထိုရဟန်းတို့၏ သန္တာန်၌ အာသဝေတရားတို့သည် ပျက်စီးချုပ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။

၆၃၇။ ဖြောင့်မတ်သော အရိယမဂ်တရားကို (မြတ်စွာဘုရား) ဟောကြားညွှန်ပြ တော်မူအပ်သည်ရှိသော် ကျင့်ကြံကုန်လော့၊ မဆုတ်နစ်ကြကုန်လင့်၊ အမျိုးကောင်းသား သည် မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင် မိမိကိုယ်ကို တိုက်တွန်းလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှုဆောင်ရာ ။

၆၃၈။ လောကသုံးပါး၌ အတုမရှိမှု၍ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည် အားထုတ်လွန်းသောဝီရိယနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စောင်းတီးခြင်းဥပမာကို ပြုတော် မူ၍ ငါ့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကား ကို ကြားနာရသည်ရှိသော် သာသနာတော်၌ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေခဲ့၏။

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၆၃၉။ မြတ်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) အကျိုးကို ခြင်းငှါ ဝိပဿနာသမာဓိကို ပြီးစေခဲ့၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်းရပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၆၄၀-၁။ ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်မှု၌ နှလုံးသွင်းသူ စိတ်၏ဆိတ်ငြိမ်မှုကို နှလုံးသွင်းသူ ကြောင့်ကြကင်းရာ (သမာဓိသုခ)၌ နှလုံးသွင်းသူ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်)၌ နှလုံးသွင်းသူ တဏှာကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်)၌ နှလုံးသွင်းသူ စိတ်၏မတေဝေမှု (အရိယမဂ်) ကိုနှလုံးသွင်းသူ ရဟန်း၏စိတ်သည် အာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်း (ချုပ်ခြင်း)ကို (မဂ်ပညာဖြင့်) မြင်သောကြောင့် အာသဝတရားအားလုံးမှ ကောင်းစွာလွတ်၏။

၆၄၂။ (ကိလေသာအားလုံးတို့မှ) ကောင်းစွာလွတ်ပြီးသော ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုအပ်ပြီးသော(ကုသိုလ် အကုသိုလ်၏ ပွားစီးခြင်း မရှိတော့ပြီ။ ပြုဖွယ် (မဂ်) ကိစ္စလည်း မရှိတော့ပြီ။

၆၄၃-၄။ တစ်နက် ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည် ပြုကတေ့သောလေကြောင့် မတုန်လှုပ်နိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ အလုံးစုံသော ရူပါရူ သဒ္ဓါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဠဗ္ဗာရုံ ဟူသော ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့သည်၎င်း အနိဋ္ဌာရုံတရားတို့သည်၎င်း တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ တဏှာနှင့်မယှဉ်မှု၌တည်သောစိတ်ကို မလှုပ်ရှားစေနိုင်ကုန်၊ ထိုအာရုံတရား၏ ချုပ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကိုလည်း ရှုမြင်၏။

ဤသို့လျှင် သောဏကောဠိဝိသမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

တေရသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၄-စုဒ္ဓသကနိပါတ်

၁-ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရဂါထာ

၆၄၅။ အကြင်အခါ၌ ငါသည် (လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏၊ ထိုအခါမှစ၍ အဘိဇ္ဇာ ဗျာပါဒ၏အစွမ်းဖြင့် (မမြတ်သောဒေါသနှင့်စပ်ယှဉ်သော အကြံကို) ကြံစည်ဘူး၏ဟု မသိစဘူး။

၆၄၆။ ဤရှည်စွာသောကာလအတွင်း၌ ဤသတ္တဝါတို့သည် သေကြစေကုန်သတည်း၊ ပုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲခံကြရစေကုန်သတည်း၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်ကြစေကုန်သတည်း (ဟူသော မမြတ်သော ဒေါသနှင့်စပ်ယှဉ်သော) အကြံကို ကြံစည်ဘူး၏ ဟု မသိစဘူး။

၆၄၇။ အတိုင်းမသိသော သတ္တဝါပညတ်လျှင် အာရုံရှိသော ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း အစဉ်အားဖြင့် လေ့လာဆည်းပူးအပ်သည်ကိုသာ သိဘူး၏။

၆၄၈။ ငါသည် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ မိတ်ဆွေ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ခင်ပွန်းဖြစ်၍ သတ္တဝါ အားလုံးတို့ကို ချီးမြှောက်ကာ သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို ပွားများ၏။

၆၄၉။ ငါသည် မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော မိမိစိတ်ကို ရာဂမဆွဲဆောင် အပ်သည်ကို၎င်း၊ ခေါ်သမပျက်ဆီးအပ်သည်ကို၎င်း ပြု၍ ဝမ်းမြောက်စေပြီးလျှင် အောက်တန်းစားပုဂ္ဂိုလ်တို့ မမှီဝဲနိုင်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးကို ပွားများနေ၏။

၆၅၀။ (ဝိတက် ဝိစာရကင်းသော) ဒုတိယဈာန်စသည်ကိုဝင်စားသော ဘုရားရှင် တပည့်သားသာဝကသည် ထိုဝင်စားသော အခိုက်၌ မြတ်သော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၆၅၁။ ကျောက်တောင်သည် (ပကတိလေတို့ဖြင့်) မတုန်မလှုပ်မူ၍ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ရဟန်းသည် မောဟကုန်ခြင်းကြောင့် တောင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်ကောင်းစွာတည်၏။

၆၅၂။ (ရာဂစသော ကံလေသာ) အညစ်အကြေး ကင်းပြီးသော စင်ကြယ်၍ အပြစ်ကင်းသော တရားကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော ယောက်ျားအား သားမြီးဖျားမျှလောက်သော မကောင်းမှုကို တိမိတ်ကြီးမျှလောက်ပင် အမြဲထင်နေ၏။

၆၅၃။ (မြို့နေလူတို့သည်) အစွန်အဖျားကျသော မိမိမြို့ကို အတုန်းရော အပြင်ပါစောင့်ရှောက်လုံခြုံစေသကဲ့သို့ ထိုအတူ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေရာ၏၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏသည် သင်တို့ကို မလွန်စေလင့်။

၆၅၄။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ သူရင်းငါးဆည် လုပ်ခရရန်အတွက် နေ့ကုန်မည့်အချိန်ကိုသာ ငံ့လင့်စောင့်မြှောသကဲ့သို့ ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့် အချိန်ကိုသာ ငံ့လင့်စောင့်မြှော၏။

၆၅၅။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ ထင်သောသတိရှိကာ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်ကိုသာ ငံ့လင့်စောင့်မြော်နေ၏။

၆၅၆။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ပြီးပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသည် အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ၊ လေးလံလှစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာကို နုတ်အပ်ပြီ။

၆၅၇။ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ (လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏၊ အလုံးစုံသော နှောင်ကြီးသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော အကျိုးကိုလည်း ငါရပြီ။

၆၅၈။ မမေ့မလျော့မှု 'အပ္ပမာဒ'နှင့် ပြည့်စုံကြစေကုန်လော့၊ ဤသည်လျှင် ငါ၏ အဆုံးအမတည်း၊ ယခုအခါ ငါသည် ဘဝအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်သူဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော့အံ့။

ဤသို့လျှင် ခဒိရဝနံယရေဝတမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ဂေါဗတ္တတ္ထေရဂါသာ

၆၅၉။ ဝန်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော လှည်းဦး၌ တပ်ထားသော နှားလားဥသဘာသည် လေးလံလွန်းသောဝန်ဖြင့် ဖိထားရုန်းစေပါသော်လည်း မိမိ(ပခုးထက်၌ တင်ထားသော) ထမ်းပိုးကိုမစွန့်သကဲ့သို့၎င်း-

၆၆၀။ ရေပြည့်သော မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၎င်း ဤအတူ (လောကီ လောကုတ္တရာ) ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့သည် အခြားတပါးသော ပညာမဲ့သူတို့ကို မထေမမြင်မပြုကြ ကုန်၊ (ဤသို့ ပညာနှင့်ပြည့်စုံမှုကြောင့် မိမိကိုယ်ကို မပလွှားသကဲ့သို့ တပါးသော) သတ္တဝါတို့ကို (မထေမမြင်မပြုခြင်းသည်) အရိယာဟို၏ သဘောတည်း။

၆၆၁။ (လောကဓံနှင့်တွေ့ကြုံသော) အခါ၌ လောကဓံအလိုသို့ လိုက်ကြရကုန်သော လူတို့သည် (လောကဓံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော) တိုးတက်မှု ဆုတ်ယုတ်မှုအလိုသို့ လိုက်ပါရကုန်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ကျရောက်ကြရကုန်၏၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် (ဝမ်း မြောက်ခြင်း ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍) ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ စိုးရိမ်ပူပန် ကြရကုန်၏၊ (တမလွန်လောက၌လည်း ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြရကုန်၏)။

၆၆၂။ သတ္တဝါတို့သည် ချမ်းသာမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း တက်ကြွကုန် ၏၊ ဆင်းရဲမှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း နိမ့်ကျကုန်၏၊ (တရားသဘောကို) ဟုတ် တိုင်းမှန်စွာ မသိမြင်ကုန်သော လူမိုက်တို့သည် ယင်းတက်ကြွမှု နိမ့်ကျမှုနှစ်မျိုးကြောင့် ပင်ပန်းကြရကုန်၏။

၆၆၃။ အကြင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ဒုက္ခဝေဒနာ၌၎င်း သုခဝေဒနာ၌၎င်း၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌၎င်း (ထိုဝေဒနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော) တဏှာကို လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ ခိုင်မြဲတည်တံ့ကြကုန်၏၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် တက်ကြွမှု နိမ့်ကျမှုတို့သည်လည်း (တရံတခါမျှ) မဖြစ်ကြကုန်။

၆၆၄။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လာဘ်ရခြင်းကြောင့်၎င်း၊ လာဘ်မရခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်၊ အခြံအရံများခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ကျော်စောခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်၊ ဆင်းရဲခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ချမ်းသာခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။

၆၆၅။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လောကဓံတရား အားလုံးတို့၌ ကြာဖက်ပေါ်၌ (ကျသော) ရေပေါက်ကဲ့သို့ မလိမ်းကျ မကပ်ငြိကုန်၊ ပညာရှိသော ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ရန်သူတို့ မအောင်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အရာဌာနတို့၌ ချမ်းသာခြင်းသို့ ဖောက်ကြကုန်၏။

၆၆၆။ တရားနှင့်လျော်ညီသော လာဘ်မရခြင်းနှင့် တရားနှင့်မလျော်သော လာဘ်ရခြင်းနှစ်မျိုးတို့တွင် တရားနှင့်လျော်ညီသော လာဘ်မရခြင်းက မြတ်သေး၏၊ တရားနှင့်မလျော်သော လာဘ်ရခြင်းကား မမြတ်သည်သာတည်း။

၆၆၇။ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြံအရံ အကျော်အစောများခြင်းနှင့် ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြံအရံ အကျော်အစောမရှိခြင်း(နှစ်ပါးတို့တွင်) ပညာရှိတို့၏ အခြံအရံ အကျော်အစောမရှိခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ ပညာနည်းသောသူတို့၏ အခြံအရံ အကျော်အစောများခြင်းသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

၆၆၈။ ပညာမဲ့သူတို့ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ပညာရှိတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်း(နှစ်ပါးတို့တွင်) ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းက မြတ်ပါသေး၏၊ ပညာမဲ့သူတို့ ချီးမွမ်းခြင်းကား မမြတ်သည်သာတည်း။

၆၆၉။ (ကာမဂုဏ်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော) ချမ်းသာခြင်းနှင့် ကာမဂုဏ်မှ ကင်းဆိတ်ခြင်း 'ဝိဝေက' ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း(နှစ်ပါးတို့တွင်) ကာမဂုဏ်မှ ကင်းဆိတ်ခြင်း 'ဝိဝေက' ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းက မြတ်သေး၏၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာသည်ကား မမြတ်သည်သာတည်း။

၆၇၀။ မတရားသဖြင့် အသက်ရှင်နေခြင်းနှင့် တရားသဖြင့် သေရခြင်း(နှစ်ပါးတို့တွင်) တရားသဖြင့် သေရခြင်းက မြတ်သေး၏၊ မတရားသဖြင့် အသက်ရှင်ရခြင်းကား မမြတ်သည်သာတည်း။

၆၇၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ချစ်ခင်လိုက်လျောမှု 'ကာမ' မုန်းတီးဆန့်ကျင်မှု 'ကောဓ' တို့ကို ပယ်ထားပြီး ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဝကြီးငယ်၌ ငြိမ်းအေးသောစိတ် ရှိကုန်၏၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော လောက၌ (တဏှာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်) မမှီမူ၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား (လောကဓံတရားတို့၌) ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မရှိနိုင်တော့ပေ။

၆၇၂။ (ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်) ဗောဇ္ဈင်ခုနှစ်ပါးတို့ကို၎င်း၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို၎င်း၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို၎င်း၊ ပျားများပြီးလျှင် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ထောက်၍ အာသဝေါကင်းကုန်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဂေါတြတ္ထေရာဂါထာ ရွတ်ဆို၏။

ခုဒ္ဒသကနိပါတ် ပြီး၏။

၁၅-သောဠသကနိပါတ်

၁-အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ

၆၇၃။ ခပ်ဘိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တစုံတခုသော တရားကိုမျှ မစွဲလမ်းမှု၍ တပ်မက်မှုကင်းကြောင်းဖြစ်သော တရားတော်ကို အရှင်ဘုရားတို့သည် ဟောကြားတော် မူအပ်ပါလေ၏။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် များမြတ်သော အရသာရှိသော တရားတော်ကို ကြား နာရ၍ လွန်စွာကြည်ညိုလှပါ၏(ဟု သိကြားမင်းက လျှောက်၏)။

၆၇၄။ ဤမြေအပြင်လူ့ပြည်လောက၌ ဆန်းကြယ်များပြားကုန်လော အာရုံတို့သည် ၎င်း တင့်တယ်သော နဂါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကာမဝိတက်သည်၎င်း (အချင်းချင်း) ထွေးလုံးရစ်ဖတ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့ တည်နေကြကုန်၏။

၆၇၅။ (နေ့ဥတု၏ နောက်ဆုံးလ၌) လေကြောင့်တက်လာသော မြူကို (ရွာသွန်း လိုက်သော) ခိုးကြီးသည် ငြိမ်းအေးစေသကဲ့သို့ ထိုအတူ (အရိယာတပည့်သည်) အကြင်အခါ (ဆန်းကြယ်သော အာရုံတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ) ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ (ထိုအခါ) မိစ္ဆာဝိတက်ဘို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

၆၇၆။ အကြင်အခါ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟု (ဝိပဿနာ) ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည် (ဉာဏဒဿန) ဝိသုဒ္ဓိကို ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

၆၇၇။ အကြင်အခါ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏ဟု (ဝိပဿနာ) ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည် (ဉာဏဒဿန) ဝိသုဒ္ဓိကို ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

၆၇၈။ အကြင်အခါ အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အတ္တမဟုတ်ကုန်ဟု (ဝိပဿနာ) ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည် (ဉာဏဒဿန) ဝိသုဒ္ဓိကို ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

၆၇၉။ ဘုရားရှင်သို့ အတုလိုက်၍ သိတော်မူသော သက်မြက်သော လှံလရှိတော်မူ သော ပရိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းကို ပယ်တော်မူပြီးသော ကောဏ္ဍညမထေရ်သည် မှန် တည်းဟူသော မြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်းကို အကြွင်းမဲ့ ပြည့်လေ့ရှိ၏။

၆၈၀။ ဩစလေးပါးနှင့် နဂါးတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်၎င်း မြဲမြံခိုင်ခံ့သော ခြောင်တံသင်း ငါးမျိုးသည်၎င်း ဖောက်ခွဲနိုင်ခဲ့သော တောင်နှင့်တူသော အဝိဇ္ဇာသည်၎င်း ရှိ၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် စိတ်၏ ခြောင်တံသင်းငါးမျိုးကို၎င်း ဩစလေးပါးနှင့် နဂါး တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို၎င်း ဖောက်ခွဲနိုင်ခဲ့သော တောင်နှင့်တူသော အဝိဇ္ဇာကို၎င်း ဖောက်ခွဲဖြိုဖျက်လျက် ဈာန်ဝင်စားကာ ဩစလေးပါးတို့ကို ကူးမြောက်လျက် နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်၏။ ယိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မာရ်မင်းအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ် မြောက်တော့၏။

၆၈၁။ တုန်လှုပ်ပျံ့လွင့်သော လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော ရဟန်းသည် ယုတ်ညံ့သော အဆောင်ပန်းတို့ကို အမှီပြု၍ သံသရာဟည်းဟူသော ကြီးစွာသော ရေအယဉ်၌ အမျက် ထွက်ခြင်းစသော လှိုင်းတံပိုးတို့ လွှမ်းမိုးပိစီးခံရလျက် နစ်မြုပ်ရ၏။

၆၈၂။ ပျံ့လွင့်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းလည်း မရှိသော မိမိအကျိုး စီးပွား သူတပါးအကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသော ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း ပိတ်ဆို့ထားသော အဆောင်ပန်းကောင်းရှိသော ပညာရှိရဟန်းသည် ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်ရ၏။

၆၈၃။ မည်းနက်သည်ဖြစ်၍ ကိုင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော ကြုံလှိ၍ အကြောပြိုင်း ပြိုင်းထသည့် ကိုယ်ရှိလျက် မပျင်းရိသော စိတ်ရှိသူသည် ထမင်းအဖျော်၌ အတိုင်းအရှည် ကို သိ၏။

၆၈၄။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် စစ်မြေဦး၌ (လက်နက်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်မှုကို သည်းခံ၍ သူတပါးစစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ထိုအဘူ ရဟန်းသည်) တောနက်ကြီးအတွင်းဝယ် သတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခြင် မှက်တို့တွေ့ထိကိုက်ခဲမှုကို သည်းခံလျက် (မာရ်စစ်သည် ကို ဖျက်ဆီးရ၏)။

၆၈၅။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ သူရင်းငါးသည် လုပ်ခရရန်အတွက် နေ့ကုန်သည့်အချိန်ကိုသာ ငဲ့လင့်စောင့်မြော်သကဲ့သို့ ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့်အချိန်ကိုသာ ငဲ့လင့်စောင့်မြော်ရ၏။

၆၈၆။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ ထင်သောသတိရှိကာ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန် ပြုချိန်ကို သာ ငဲ့လင့်စောင့်မြော်နေ၏။

၆၈၇။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ပြီးပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသည့် အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ၊ လေးလံလှစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာကို နုတ်အပ်ပြီ။

၆၈၈။ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ (လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက် ရဟန်းပြု၏။ ငါသည် ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ပြီ၊ ငါ့အား ဤ (ဆိုနိုင်ခက်သော) တပည့်ဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။

ဤသို့လျှင် ကောဏ္ဍညမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-၃၅ ဝိသုဒ္ဓိသုတ်

၆၈၉-၁။ ကိုယ်တော်တိုင် ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော (မဂ်ဖိုလ်သမာဓိဖြင့်) တည်ကြည် တော်မူသော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတည်းဟူသော လမ်းခရီး၌ ကြွသွားတော်မူသော စိတ်၏ ငြိမ်းအေးရာ နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူသော အလုံးစုံသော တရားတို့၏ ပါရဂူ ဖြစ်တော်မူသော အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့ကို လွန်မြောက်ပြီးသော (ကိလေသာ) တောမှ (ကိလေသာတောမရှိရာ) နိဗ္ဗာန်သို့ ကပ်ရောက်တော်မူပြီးသော (အလုံးစုံသော) ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ မွေ့လျော်တော်မူသော ကျောက်မှ ကင်းလွတ်သော

ရွှေကဲ့သို့သော လူသားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို လူတို့သည်၎င်း နတ်တို့သည်၎င်း ချီးမြှင့်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ငါသည် ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ထံမှ ကြားနာ ရဘူး၏။

၆၉၂။ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည် အခြားတပါးသော တောင်တို့ကို လွန်၍ တင့်တယ် ဘိသကဲ့သို့ အဘုမရှိလွန်မြတ်တော်မူသော နာဂဟူ၍ မွန်ကန်သောအမည်ကို ရတော် မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် နာဂအမည်ရသူ အားလုံးတို့ထက် စင်စစ် လွန်၍တင့်တယ် တော်မူ၏။

၆၉၃။ သင်တို့အား နာဂအကြောင်းကို ငါပြောကြားပေအံ့။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မကောင်းမှုကို (အချင်းခပ်သိမ်း) ပြုဟော်မမူသောကြောင့် နာဂမည်တော်မူ၏။ သောရဗ္ဗ ဟူသော သီလသည်၎င်း မညဉ်းဆခြင်း ကရုဏာသည်၎င်း ဆိုတရားနှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ (ရှေ့)ခြေနှစ်ဖက်တို့ မည်ကုန်၏။

၆၉၄။ သတိသည်၎င်း ပညာသည်၎င်း ထိုတရားနှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ (နောက်)ခြေနှစ်ဖက်တို့ မည်ကုန်၏။ (ဘုရားတည်းဟူသော) ဆင်ပြောင် ကြီးသည်ကား သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော နှာမောင်းရှိတော်မူ၏။ ဥပေက္ခာတည်းဟူသော ဖြူစင်သော အစွယ်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၆၉၅။ သတိသည် (ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏) လည်ပင်းတော် ပေတည်း။ တရားတို့ကို ကြံစည်စူးစမ်းတတ်သော ပညာသည် ဦးခေါင်းတော်ပေတည်း။ (ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် သမထဝိပဿနာတရားတည်းဟူသော) ဝမ်း ပိုက်ရှိတော်မူ၏။ (ဥပဓိမ) ကင်းဆိတ်ခြင်းသည် ထိုဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ အမြီးပေတည်း။

၆၉၆။ ထိုဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ဈာန်အာရုံတို့ကို ရှုလေ့ရှိတော် မူ၏။ ဗြဟ္မာသော သက်သာရာနိဗ္ဗာန်၌ မှလျော်တော်မူ၏။ ဝိသယဇ္ဇတ္တဟု ဆိုအပ်သော ဖလသမာပတ်၌ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကြွသည်ရှိသော် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကြွတော် မူ၏။ ရပ်တော်မူသည်ရှိသော် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ရပ်တော်မူ၏။

၆၉၇။ ကျိန်းစက်တော်မူသည်ရှိသော် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကျိန်းစက်ဘော်မူ၏။ ထိုင်တော်မူသည်ရှိသော် တည်ကြည်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အလုံးစုံ (အာရုံဒါရ) တို့၌ စောင့်စည်းတော်မူ၏။ ဤသည်ပင် ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ပြည့်စုံခြင်းပါ ပေတည်း။

၆၉၈။ အပြစ်မရှိသော အစာအာဟာရတို့ကို ဘုရားပေးတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသော အစာအာဟာရတို့ကို ဘုရားပေးတော်မမူ။ အစားအစာကို၎င်း အဝတ်အထည်ကို၎င်း ရသည်ရှိသော် သိမှီးသိမ်းဆည်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။

နိပါတ်]

၂-ဥဒါယိတ္ထေရဂါထာ

၆၉၉။ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဖြစ်သော သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့အားလုံးကို အကြွင်းမဲ့
ဖြတ်၍ ငဲ့ကွက်မှုမရှိပဲသာလျှင် သွားလိုရာရာအရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

၇၀၀-၁။ ဥပမာအားဖြင့် အနံ့ကောင်း၍ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ကြာပုဏ္ဏရိုက်
သည်၎င်း ပဒုမာကြာသည်၎င်း ရေ၌ ပေါက်ရောက်ကြီးပွားသော်လည်း ရေနှင့်မူကား
မလိမ်းကျံသကဲ့သို့ ထိုအတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ဖြစ်၍ လောက၌
နေတော်မူသော်လည်း လောကနှင့်လိမ်းကျံတော်မမူပေ။

၇၀၂။ အလှုံ့ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးပုံကြီးသည် လောင်စာမရှိသည်
ရှိသော် ငြိမ်းအေး၏၊ မီးကျိုးစုတို့ ထင်ရှားရှိကုန်သေးသော်လည်း (လောင်စာမရှိသည့်
အဖြစ်ကြောင့် ထိုမီးကို) ငြိမ်းပြီးဟူ၍ ဆိုရ၏။

၇၀၃။ အနက်ကို သိစေတတ်သော ဤဥပမာကို ပညာရှိတို့ ပြောကြားအပ်ကုန်ပြီ၊
ရဟန္တာနာဂဖြစ်သော ငါသည် ပြောကြားအပ်သော (ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်
ကြီး) နာဂအကြောင်းကို ရဟန္တာမြတ်မဟာနာဂတို့သည် သိကြကုန်လတ္တံ့။

၇၀၄။ ဘုရားတည်းဟူသော နာဂသည် ရာဂလည်း ကင်း၏၊ ဒေါသလည်း ကင်း၏၊
မောဟလည်း ကင်း၏၊ အာသဝေါလည်း ကင်း၏၊ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို စွန့်လျှက်
အာသဝေါကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့။
ဤသို့လျှင် ဥဒါယိမထေရ်သည် ခွတ်ဆို၏။

သောဠသကနိပါတ် ပြီး၏။

၁၆-ဝိသင်္ခါနိပါတ်

၁-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါတာ

၇၀၅။ ငါတို့သည် များအခါက နတ်ပူဇော်ပသခြင်းငှါသော်၎င်း၊ ဥစ္စာနှစ်ကို ဆောင်ခြင်းငှါသော်၎င်း အကြင်သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်ဘူးကုန်၏။ (ငါတို့) မမ်းယူအပ်ကုန်သော တို့သတ္တဝါတို့တွင် (သင်မှတပါး) အခြားသတ္တဝါတို့အား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု ပြစ်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်ကုန်၏။ မြည်တမ်းလည်း မြည်တမ်းကုန်၏။

၇၀၆။ သင့်မှာမူကား ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ၊ သင်၏မျက်နှာအဆင်းသည် အလွန်ကြည်လင်၏။ ဤသို့ကြီးစွာသောဘေး ရှေးရှုထင်လတ်သောအခါ၌ အဘယ့်ကြောင့် မငိုကြွေးဘိသနည်း(ဟု ခိုးသူကြီးက မေး၏)။

၇၀၇။ ခိုးသူကြီး ငဲ့ကွက်မှုတဏှာကင်းသော ငါ့အား စိတ်ဆင်းရဲမှုမရှိ၊ သံယောဇဉ်ကုန်ပြီးသော ငါ့အား အလုံးစုံသော ဘေးတို့သည် စင်စစ် လွန်မြောက်သွားကုန်ပြီ။

၇၀၈။ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မဂ်ပညာဖြင့် မြင်သောကြောင့်၎င်း၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆွဲငင်ယူဆောင်တတ်သော တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၎င်း တစုံတယောက်သောသူသည် ခေါင်းပေါ်၌ တည်ရှိသော လေးလံသောဝန်ကို ချခြင်း၌ မကြောက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ငါ့အား သေခြင်း၌ ကြောက်ခြင်းမဖြစ်။

၇၀၉။ ငါသည် အကျင့်မြတ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်ပြီ၊ အရိယမဂ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ပွားများအပ်ပြီ၊ (ရောဂါနှိပ်စက်နေသောသူအား) အနာရောဂါကင်းပျောက်ခြင်းကြောင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သေခြင်း၌ ငါ့အား ကြောက်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

၇၁၀။ ငါသည် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်အပ်ပြီ၊ အရိယမဂ်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ပွားများအပ်ပြီ၊ ဘဝသုံးပါးတို့သည် သာယာဖွယ် ကင်းကုန်၏ဟူ၍ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အဆိပ်ကို သောက်ပြီး၍ အန်ဆေးဖြင့် ထိုအဆိပ်ကို ထွေးအန်စွန့်ပစ်သကဲ့သို့ (ငါ့အား သေခြင်း၌ ကြောက်ခြင်းမရှိတော့ပေ)။

၇၁၁။ သတ်ရာဌာနမှ လွတ်မြောက်သူသည် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်သူ ဥပါဒါန်လေးပါးတို့ဖြင့် မစွဲသမ်းသူ မဂ်ကိုစွဲကို ပြုပြီးသူ အာသဝေါကင်းပြီးသူသည် အသတ်ကုန်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်၏။

၇၁၂။ မီးလောင်နေသော အိမ်မှ လွတ်မြောက်သူသည် မစိုးရိမ်သကဲ့သို့ မြတ်သော တရားသဘောသို့ ရောက်ပြီးသူသည် အလုံးစုံသော လောက၌ ငဲ့ကွက်မှုမရှိတော့ပြီဖြစ်၍ သေခြင်း၌ မစိုးရိမ်တော့ပေ။

၇၁၃။ ဤလောက၌ အကြင်တစုံတခုသော သင်္ခါရတို့ ပေါင်းဆုံမှုသည် ရှိ၏။ အကြင် သတ္တဝါအပေါင်း၌ ဥပပတ္တိဘဝကိုလည်း ရအပ်၏။ ဤအလုံးစုံသည် မိမိအလိုသို့ မလိုက် သောကြောင့် အစိုးရခြင်းမှ ကင်း၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

၇၁၄။ အကြင် အရိယာသာဝကသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ထို ဘဝသုံးပါးကို သိ၏။ ထိုအရိယာသာဝကသည် အလွန်ပူသော သံတွေခဲကို မကိုင်ယူသကဲ့သို့ ထို့အတူ တစုံတခုသော ဘဝကို မစွဲယူ။

၇၁၅။ ငါသည် ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီဟူ၍ ငါ့အား ယူမှားမှု မရှိ၊ ငါသည် ဖြစ်လိမ့်ဦးမည်ဟူ၍ ငါ့အား ယူမှားမှု မရှိ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည် ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးကြကုန်လတ္တံ့၊ ထိုသင်္ခါရ တရားတို့ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးရာ၌ ငိုကြွေးမှုသည် အဘယ်မှာ အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။

၇၁၆။ ခိုးသူကြီး (အတ္တသာရနှင့် မရော) သက်သက်သော တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း (အတ္တသာရနှင့် မရော) သက်သက်သော သင်္ခါရတရားတို့၏ အစဉ်ကို၎င်း (ပညာဖြင့်) ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့မှု မဖြစ်တော့ပေ။

၇၁၇။ (အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) အကြင်အခါ (သင်္ခါရ) လောကကြီးကို မြက်သင်းနှင့် တူစွာ ပညာဖြင့် သိမြင်နိုင်၏။ (ထိုအခါ) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (ထိုသင်္ခါရလောကကြီး၌) မြတ်နိုးခြင်းကိုမရသည်ဖြစ်၍ ငါ့အား (ရှေးကဖြစ်ခဲ့သော ရုပ်ဝတ္ထုစသည်လည်း) မရှိတော့ ချေဟု မစိုးရိမ်။

၇၁၈။ ငါသည် (အနှစ်သာရမရှိသော) ဤကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် ငြီးငွေ့၏။ ငါသည် အလုံးစုံ သောဘာဖြင့် အလိုမရှိသူဖြစ်၏။ ငါ၏ ဤကိုယ်သည် ပျက်စီးတော့လတ္တံ့၊ အခြားတပါး ကိုယ်သည်လည်း မဖြစ်လတ္တံ့။

၇၁၉။ သင်တို့သည် ဤကိုယ်ဖြင့် အလိုရှိရာကံစွက် ပြုကြကုန်လော့၊ ထိုသို့ ပြုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထို (ပြုသောသူ မပြုသောသူ) တို့၌ မှန်းခြင်းသော်၎င်း ချစ် ခြင်းသော်၎င်း ငါ့အား ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ် (ဟု အဓိမုတ္တုမထေရ်သည် ပြောဆို၏)။

၇၂၀။ ခိုးသား လုလင်တို့သည် ထိုအဓိမုတ္တုမထေရ်၏ မဖြစ်ဘူးမြဲ ကြက်သီးမွေးညင်း ထဖွယ်သော ထိုစကားကို ကြားရကုန်၍ လက်နက်တို့ကို ချထားပြီးလျှင် ဤစကားကို လျှောက်ဆိုကုန်၏။

၇၂၁။ အရှင်ဘုရား အဘယ်မည်သော အမှုကို ပြုရ၍၎င်း အဘယ်သူ၏ အဆုံးအမ ကြွဝါဒကို အမှီပြုရ၍၎င်း ထိုပူဆွေးမှုကင်းသည့်အဖြစ်ကို ရပါသနည်း၊ အရှင်ဘုရား၏ ဆရာ ကား အဘယ်သူပါနည်းဟု လျှောက်ကုန်၏။

၇၂၂။ ခိုးသူတို့ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူသော ခပ်သိမ်းသော တရားကို မြင်တော်မူသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူ သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော လောကအားလုံး၏ ဆေးဆရာ သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဆရာပေတည်း။

၂၂၃။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အတုမရှိသော ဤတရားကို ဟောတော်မူအပ်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို အမှီပြု၍ ထိုပူဆွေးခြင်းကင်းသည့်အဖြစ်ကို ရအပ်၏ဟု ဆို၏။

၂၂၄။ ခိုးသူတို့သည် အဓိမုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ ကောင်းစွာ ပြောကြားချက်ကို ကြားရကုန်သောကြောင့် (ဓား သန်လျက် စသော) လက်နက်တို့ကို၎င်း (လေး တောင်စသော) လက်နက်တို့ကို၎င်း ပစ်ချစွန့်ပယ်၍ ခိုးသူအချို့တို့သည် ထိုခိုးမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏။ ခိုးသူအချို့တို့သည်ကား ရဟန်းအဖြစ်ကို လျှောက်ကြား တောင်းပန်ကုန်၏။

၂၂၅။ ပညာရှိကုန်သော ထိုခိုးသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုပြီး၍ ဗောဇ္ဈင်ဆန်စပါး ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို ပါးများကာ တက်ကြွသော ဝိတိရှိကြကုန်သည် ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ပါးအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိကြကုန်လျက် အကြောင်းတရားတို့ မပြုပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို ရကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အဓိမုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ

၂၂၆။ တယောက်ထီးတည်းထိုင်နေလျက် သိတ်ငြိမ်မှုကိုပါးကာ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော သမဏအမည်ရသော ပါရာပရိယရဟန်းအား တရားတော်ကို စဉ်းစားကြံစည်မှုသည် ဖြစ်၏။

၂၂၇။ (အကျိုးကို လိုလားသော) ယောက်ျားသည် အဘယ်သို့သော အစဉ်ဖြင့် အဘယ်သို့သော သီလ အဘယ်သို့သော အကျင့်ကို ကျင့်သည်ရှိသော် မိမိပြုသင့်သော ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသူဖြစ်ရာသနည်း၊ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရာ ရောက်သနည်း။

၂၂၈။ (စက္ခုန္ဒြေစသော မြောက်ပါးသော) ဣန္ဒြေတို့သည် လူတို့အား အကျိုးစီးပွား ရှိရန်၎င်း အစီးအပွားမဲ့ရန်၎င်း ဖြစ်ကုန်၏။ မစောင့်စဉ်းအပ်ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည် အကျိုးစီးပွားမဲ့ရန် ဖြစ်ကုန်၏။ စောင့်စဉ်းအပ်ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်ကား အကျိုးစီးပွားရှိရန်သာ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၂၉။ ဣန္ဒြေတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော ဣန္ဒြေတို့ကို လုံခြုံစေသောသူသည် မိမိပြုသင့်သောကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသူ ဖြစ်ရာ၏။ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရာ ရောက်၏။

၂၃၀။ (အကြင်ရဟန်းသည်) ရှုပါရုံတို့၌ဖြစ်သော စက္ခုန္ဒြေကို မတားမြစ်မှု၍ ယင်းသို့ မတားမြစ်ခြင်း၌ အပြစ်ကို ရှုလေ့ မရှိ၊ ထိုရဟန်းသည် ဆင်းရဲမှ မလွတ်သည်သာလျှင် တည်း။

၂၃၁။ (အကြင် ရဟန်းသည်) သဒ္ဓါရုံတို့၌ဖြစ်သော သောတိန္ဒြေကို မတားမြစ်မှု၍ ယင်းသို့ မတားမြစ်ခြင်း၌ အပြစ်ကို ရှုလေ့ မရှိ၊ ထိုရဟန်းသည် ဆင်းရဲမှ မလွတ်သည်သာလျှင်တည်း။

၇၃၂။ (အကြင် ရဟန်းသည် အာရုံတို့မှ) ထွက်မြောက်ကြောင်းကို ရှုမြင်လေ့ မရှိပဲ ဂန္ဓာရုံတို့ကို မှီဝဲခဲ့မှု သို့ရဟန်းသည် ဂန္ဓာရုံတို့၌ တွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲမှ မလွတ်နိုင်။

၇၃၃။ ချဉ်သောအရသာကို၎င်း ချိုသောအရသာကို၎င်း ခါးစပ်သောအရသာကို၎င်း အဖန်ဖန်အောက်မေ့လျက် အရသာ၌ တပ်သော တဏှာဖြင့် တပ်မက်သောရဟန်းသည် (ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုအံ့ဟုဖြစ်သော) စိတ်ကို မသိနိုင်။

၇၃၄။ တင့်တယ် ကောင်းမြတ်ကုန်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိကုန်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့လျက် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ တပ်မက်သောသူသည် ရာဂဟူသော အကြောင်းကြောင့် အထူးထူးအပြားပြားသော ဆင်းရဲကိုရ၏။

၇၃၅။ အကြင်သူသည် စိတ်ကို ရှုပါရုံစသော အာရုံငါးပါးတို့မှ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ ထိုသို့မစောင့်ရှောက်နိုင်သောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခသည် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသော အာရုံငါးပါးတို့ဖြင့် အစဉ်လိုက်၏။

၇၃၆။ (ဤကိုယ်ကောင်သည်ကား) ပြည်သွေးတို့ဖြင့် ပြည့်၏၊ များစွာသော အပုပ်တို့ဖြင့်လည်း ပြည့်၏၊ လိမ်မာသော အတတ်သည်ဆရာသည် ပြုလုပ်အပ်သော ပြေပြစ်ဆန်းကြယ်သော ပန်းကလပ်ကဲ့သို့ (အပေါ် ရေမျှဖြင့်သာ) စိတ်နှလုံးကို ဆောင်၏။

၇၃၇။ (ဤကိုယ်ကောင်သည်ကား ဆင်းရဲစသည်တို့ကြောင့်) စပ်ခါးပါလျက် ကောင်းမြတ်သာယာဖွယ်ကဲ့သို့ ထင်ရ၏၊ ထိုသို့ သာယာဖွယ်ဟု ထင်သောကြောင့် ဒုက္ခအစစ်ဖြစ်ပါလျက် အချစ်နှင့် ဖွဲ့စပ်နေ၏၊ (ဤသို့သဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ်၌ လူအပေါင်းသည်) ပျားရည်ဖြင့် လိမ်းကျံထားသည့် သင်ဇန်းသွားကို လျက်သောယောက်ျားကဲ့သို့ (ဆင်းရဲခံစားရလတ္တံ့ သည်ကို) မသိနိုင်လေ။

၇၃၈။ မိန်းမ၏အဆင်း၌၎င်း မိန်းမ၏အသံ၌၎င်း မိန်းမ၏အတွေ့အထိ၌၎င်း မိန်းမ၏အနံ့တို့၌၎င်း ပြင်းစွာတပ်သောသူသည် အမျိုးမျိုးသောဆင်းရဲကို ခံစားရ၏။

၇၃၉။ မိန်းမ၏ (ရှုပါရုံစသည်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော) အလုံးစုံငါးပါးသော (တဏှာ) အယဉ်တို့သည် (ယောက်ျား၏ စက္ခုသောတစသော) ငါးဒွါရတို့၌ စီးဝင်ကုန်၏၊ ဝိရိယရှိသော အကြင်သူသည် ထိုငါးပါးသော (တဏှာ) အယဉ်တို့ကို စောင့်စည်းပိတ်ဆို့ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

၇၄၀။ ထိုသူသည် (ဤလောက၌) ပညာရှိမည်၏၊ ထိုသူသည် တရား၌တည်သူမည်၏၊ ထိုသူသည် လိမ်မာသူမည်၏၊ ထိုသူသည် မြော်မြင်ဉာဏ်ရှိသူမည်၏၊ (အိမ်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်) မွေ့လျော်ငြားသော်လည်း အကြောင်းအကျိုးနှင့်စပ်သောကိစ္စကို ပြုနိုင်ရ၏။

၇၄၁။ ထိုမှတစ်ပါး မမေ့မလျော့သော ပညာရှိသည် အကယ်၍ ချမ်းသာနှင့်စပ်သော မျက်မှောက်ကျိုးလည်းနှစ်မြုပ်အံ့၊ တမလွန်ကျိုးမရှိသော ကိစ္စလည်းဖြစ်အံ့၊ ထိုကိစ္စမျိုးကို (ငါမပြုအပ်ဟု) မှတ်ထင်၍ ရှောင်ကြဉ်ရ၏။

၇၄၂။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်အကျိုးနှင့်စပ်သောကိစ္စကို၎င်း တရား၌တည်သော မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း ကောင်းစွာဆောက်တည်၍ ကျင့်ရ၏၊ ထိုမွေ့လျော်ခြင်းသည် စင်စစ် မြတ်သော မွေ့လျော်ခြင်းတည်း။

၇၄၃။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်) နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် သူတပါးတို့၏ဥစ္စာကို ဆောင်ယူခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သူတပါးတို့ကို သတ်ဖြတ်၍၎င်း၊ ညှဉ်းဆန့်ဝှက်၍၎င်း စိုးရိမ်စေ၍၎င်း အနှင်အထက် လှယက်ယူငင်၏။ (ထိုသူ၏ ထိုအမှုကိစ္စမျိုးသည် အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်၍ စင်စစ် ယုတ်ညံ့နိမ့်ကျသော ကိစ္စမျိုးဖြစ်၏)။

၇၄၄။ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ရွေသမားသည် (အားကြီးသော) တံသင်း (မယ်န)ဖြင့် သစ်တုံး၌တည်သော တံသင်း(မယ်န)ကို ထုတ်နုတ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ လိမ်မာသောရဟန်းသည် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ထုတ်နုတ်လိုသည်ရှိသော် သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်သာလျှင် ထုတ်နုတ်၏။

၇၄၅-၆။ သဒ္ဓါဖြင့် ဝိရိယိဖြင့် သမာဓိဖြင့် သတိဖြင့် ပညိဖြင့် (ဤဝိမုတ္တိကို ရင့်စေတတ်သော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့)ကို ပွားများလျက် (ဤသဒ္ဓါဖြင့်စသောဣန္ဒြေ) ငါးပါးတို့ဖြင့် စက္ခုစသော) ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို (ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းစသော ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏ ဒွါရအဖြစ်ကို ပယ်သောအားဖြင့်) ပယ်ဖြတ်သတ်ချ၍ ဆင်းရဲကင်းသော ရဟန္တာသည် (အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်သို့) ရောက်၏။ ထိုသူသည် ပညာရှိမည်၏။ ထိုသူသည် တရား၌ တည်သူမည်၏။ ထိုသူသည် အချင်းခပ်သိမ်း မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ဖြစ်သော အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပွားစေသူမည်၏။

ဤသို့လျှင် ပါရာပရိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-တေလကာနိစ္ဆေရဂါထာ

၇၄၇။ ငါသည် အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ကြာမြင့်စွာသောကာလဘတ်လုံး ဝိမုတ္တိတရားကို စူးစူးရှားရှားမြီးလျက် (အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော) သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို မေးမြန်းပါသော်လည်း စိတ်၏ငြိမ်းကြောင်း အရိယာတရားကို မရခဲ့လေစွတကား။

၇၄၈။ လောက၌ အဘယ်သူသည်(နိဗ္ဗာန်ဟူသော) ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်သနည်း၊ အဘယ်သူသည် နိဗ္ဗာန်၌တည်သော ဝိမောက္ခမင်္ဂကို ရလေသနည်း၊ အဘယ်မည်သော သမဏဗြာဟ္မဏ၏ မဖောက်မပြန်သောအနက်ကို သိစေတတ်သော (အဆုံးအမ)တရားကို ခံယူရပါအံ့နည်း။

၇၄၉။ (သံမျှားချိတ်တပ်သော) အစာကိုဟပ်သော ငါးကဲ့သို့ စိတ်နှလုံးအတွင်း၌ ဖြစ်သော ကိလေသာဟူသော ငါးမျှားချိတ်သည် (ငါအား)ဖြစ်ခဲ့၏။ သိကြားမင်း၏ ကျော့ကွင်းဖြင့် ဖွဲ့မိသော ဝေပစိတ္တိ အသူဗျာကဲ့သို့ (ငါသည် ရှေးက ကိလေသာကျော့ကွင်းဖြင့် အနှောင်အဖွဲ့ခံနေခဲ့ရ၏)။

၇၅၀။ ငါသည် ဤစိုးရိမ်ခြင်း ဝိကြွေးခြင်းဟူသော ဝဋ်တရားမှ ထိုကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်းကို ဆွဲငင်၏။ (ယင်းသို့ ဆွဲငင်သော်လည်း မိမိကိုယ်ကို) မလွတ်စေနိုင်၊ ဤလောက၌ အဘယ်သူသည် ငါ၏(ကိလေသာ) အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေလျက် မဂ်ဉာဏ်ကို ပြောကြားပါအံ့နည်း။

၇၅၁။ (ကိလေသာတို့ကို) ဖျက်ဆီးတတ်သော တရားကို ဟောပြည့်နှံကြားတတ်သော အဘယ်မည်သော သမဏကို၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏကို၎င်း (မေးမြန်း၍) အဘယ်သမဏဗြာဟ္မဏ၏ အိခြင်း၊ သေခြင်းကို ပယ်တတ်သော တရားကို ခံယူရပါအံ့နည်း။

၇၅၂-၃။ မဆုံးဖြတ်နိုင်မှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ယုံမှားမှု 'ကင်္ခါ' ဖြင့် ထုံးဖွဲ့အပ်သော ချွတ်ချယ်မှု အားအစွမ်းနှင့်ယှဉ်သော အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့် ခက်ထန်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သော တဏှာဖြင့် သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော တဏှာဟူသော လေးလျှင် ဖြစ်ရာရှိသော ဆယ်ငါးနှစ်လီ အပြားရှိသော ရင်၌ စူးဝင်သော ပြင်းထန်စွာ စိတ်နှလုံး၌ ဖောက်ခွဲတည်နေသော မြားပြောင့် (အစင်းသုံးဆယ်) ကို ရှုပါလော့။

၇၅၄။ နောက်လိုက်ဖြစ်သော သဿတစသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို မပယ်နိုင်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော အကြင်သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသော မြားပြောင့်ကို မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့် သူတပါးတို့ကို မှီ၍ စိုက်ထောင်အပ်၏။ ငါသည် ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မြားပြောင့်ဖြင့် နှလုံး၌ စူးဝင်အပ် သည်ဖြစ်၍ လေတိုက်သဖြင့် ကြွေကျသော သစ်ရွက်ကဲ့သို့ တုန်လှုပ်၏။

၇၅၅။ ငါ၏ အတ္တဘောဉ်ဖြစ်၍ (အတ္တဘောဟု မှတ်အပ်သော) ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနအပေါင်းသည် အကြင်အတ္တဘောဉ် အခါခပ်သိမ်းဖြစ်၏။ (မီးသည် မိမိမှီရာကို လောင်သကဲ့သို့) ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ထိုအတ္တဘောဉ်ကိုသာလျှင် လျှင်မြန်စွာ လောင် ကျမ်း၏။

၇၅၆။ အကြင်ဆေးဆရာသည် ငါ၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပြောင့်ကို ပယ်နုတ်နိုင် ရာ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပြောင့်ကို ပယ်နုတ်ကုစားတတ်သော ထိုဆေးဆရာကို ငါမမြင်၊ ကြီးနှင့်တူသော စူးချောင်းကိုသွင်း၍၎င်း၊ ဓားဖြင့်ခွဲ၍၎င်း အခြားသော ဆေးဝါး မန္တရားဖြင့်၎င်း ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ဟူသော ပြောင့်ကို ပယ်နုတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၇၅၇။ ဓားလက်နက်ကိုလည်း အသုံးမပြုပဲ အနာဝကိုလည်းမဖြစ်စေပဲ တကိယ်လုံးကို မညှဉ်းဆဲ မနာကျင်စေပဲ ငါ၏နှလုံးအတွင်း၌ တည်သော ပြောင့်အစစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ပြောင့်ကို အဘယ်သူသည် နုတ်နိုင်လတ္တံ့ နည်း။

၇၅၈။ ငါ၏ အဆိပ်နှင့်တူသော ကိလေသာအပြစ်ဒေါသကို မျှောတတ်ဖြတ်တတ် သော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နက်စွာသော သံသရာဝဲဩသ၌ ကျရောက်နေသော ငါ့အား (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) ကြည်းကုန်းကို၎င်း မဂ်ဟူသော လက်ကို၎င်း ညွှန်ပြနိုင်ရာ၏။ တရား အရှင်ဖြစ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်သာတည်း။

၇၅၉။ ဖယ်ရှားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော (ရာဂစသော) မြူမှော်၌ညွှန်ရှိသော လှည့်ပတ်မှု 'မာယာ' ငြူစူမှု 'ဥဿုယ' ချွတ်ချယ်မှု 'သာရမ္ဘ' စိတ်၏မခန့်မှု 'ထိန်' စေတသိက် တို့၏ မခန့်မှု 'မိဒ္ဓ' တို့ဖြင့် ပျံ့နှံ့ သော (သံသရာတည်းဟူသော) အိုင်၌ ငါသည် (ဦးခေါင်းနှင့် တကွ) နစ်မြုပ်နေရသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၇၆၀။ ပျံ့လွင့်မှု 'ဥဒ္ဓစ္စတည်းဟူသော' မိုးချုန်းသံရှိကုန်သော သံယောဇဉ်ဆယ်ပါး တည်းဟူသော မိုးတိမ်လည်းရှိကုန်သော ရာဂကို မှီကုန်သော မကောင်းသော အကြံ

အစည်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော မိုးရေအားသင့်တို့သည် မိစ္ဆာအယူရှိသော ငါ့ကို (အပါယ် ကည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာသို့) ဆောင်ယူကုန်၏။

၇၆၁။ (တဏှာစသော) ရေအယဉ်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌ ယိုစီးတတ် ကုန်၏။ ထို (တဏှာစသော) ရေအယဉ်တို့ကို အအုန်းသုသည် (မယိုစီးအောင်) တားမြစ် နိုင်ပါအံ့နည်း။ (တဏှာတည်းဟူသော) နွယ်သည် (ဒွါရခြောက်ပါးတို့ကို) ဖောက်ထွင်း၍ (အာရုံခြောက်ပါးတို့၌) တည်၏။ ထို (တဏှာတည်းဟူသော) နွယ်ကို အဘယ်သုသည် ဖြတ်တောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။

၇၆၂။ အရှင်ကောင်းတို့ (တဏှာတည်းဟူသော) ရေအယဉ်တို့ကို တားမြစ်တတ် သော ကံသင်းကို ပြုတော်မူကြပါကုန်လော့။ (ရေအယဉ်သည် ကမ်းနား၌ တည်သော) သစ်ပင်ကို လဲစေ၍ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ထိုအတူ သင်၏ စိတ်၌ ဖြစ်သော (တဏှာတည်း ဟူသော) ရေအယဉ်သည် သင့်ကို မပျက်စီးပါစေလင့်။

၇၆၃။ ပညာတည်းဟူသော လက်နက်ရှိတော်မူသော လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော် မူသော အဂ္ဂသာဝကစသော အရိယာသံဃာအပေါင်းတို့ မှီဝဲရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားဖြင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုဖြစ်နေသော သံသရာ ဝဋ်တည်းဟူသော ဤမှာဖက်ကမ်းမှ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ထိုမှာဖက်ကမ်းကို ရှာမှီးသော ငါ၏ ကိုးကွယ်အားထားရာဖြစ်တော်မူပေ၏။

၇၆၄။ (ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဒေသနာဉာဏ်ဖြင့်) ကောင်းစွာပြုအပ်သော ညစ်ညူး ကြောင်း (ကိလေသာတို့မှ) စင်ကြယ်သော (ပညာစသော) တရားအနှစ်ဖြင့် ပြီးသော မြဲမြံခိုင်ခံ့သော (ဝိပဿနာ) လှေခါးကို (ဩစလေးပါးဟူသော ရေအယဉ်၌) မျောနေ သော ငါ့အား ပေးတော်မူ၏။ သင် မကြောက်လင့်ဟုလည်း မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၇၆၅။ (ငါသည်) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတည်းဟူသော ပြာသာဒ်ထက်သို့တက်၍ (သစ္စာလေးပါးတရားကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ သက္ကာယ၌ မွေ့လျော်သော တိတ္ထိအပေါင်းကို၎င်း (ထိုတိတ္ထိအပေါင်းတို့ ကြံဆအပ်သော အတ္တကို၎င်း) ရှေးအခါက (အနှစ်သာရအားဖြင့်) မှတ်ထင်ခဲ့ပြီ။

၇၆၆။ အကြင်အခါ ငါသည် (အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော) လှေထက်သို့ တက် ခီးကြောင်းဖြစ်သော (ဝိပဿနာ) လမ်းကြောင်းကို မြင်ပြီ။ (ထိုအခါမှစ၍ တိတ္ထိအပေါင်းကို ၎င်း) တိတ္ထိအပေါင်းတို့ ကြံဆအပ်သော အတ္တကို၎င်း စိတ်၌မထားမူ၍ ဆိပ်ကမ်းသဖွယ် ဖြစ်သော (အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့ထက်) မြတ်သော အရိယမဂ်ကို မြင်ပြီ။

၇၆၇။ (ဒိဋ္ဌိမာနစသော) ငြောင့်သည် (အတ္တဟု အမည်ရသော) အတ္တဘော၌ဖြစ်၏။ ဘဝတဏှာကြောင့်ဖြစ်၏။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ မဖြစ်ခြင်းငှါ မြတ်သော (အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော) မဂ်ကို ဟောပြတော်မူ၏။

၇၆၈။ ရှည်မြင့်စွာသော နေညဉ့် (ကာလ) ပတ်လုံး (သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်၌) အဖန် တလဲလဲကိန်းသော ကြာမြင့်စွာသော နေညဉ့် (ကာလ) ပတ်လုံး (သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌

လွမ်းမိုး၍) တည်သော (အဘိဇ္ဇာကာယဂန္ထစသော) အထုံးအဖွဲ့ 'ဂန္ထ'ကို အဆိပ်နှင့် တူသော ကိလေသာအပြစ်ဒေါသကို ဆေးလျော်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား စွန့်စေတော်မူပြီ။

ဤသို့လျှင် တေလကာနိမိတ်ထရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၄-ရဋ္ဌပါလတ္ထေဂါထာ

၇၆၉။ အဆန်းတကြယ် ပြုအပ်သော အိုင်းအမာတို့၏ စုဝေးတည်နေရာဖြစ်သော (သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်) စိုက်ထူ၍ ထားအပ်သော အမြဲနာကျင်သော (လူမိုက်တို့) အထူးထူးအထွေထွေ ကြံစည်အပ်သော ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို ရှုပါလော့၊ ယင်းခန္ဓာ ကိုယ် အတ္တဘော၏ ခိုင်မြဲတည်တံ့သော အဖြစ်သည် မရှိချေ။

၇၇၀။ ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့်၎င်း ပုတီး နားခောင်းဖြင့်၎င်း အဆန်းတကြယ်ပြုပြင် အပ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို၎င်း (စိုသော) အရေဖြင့် မြှေးယှက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရိုးစု ဖြစ်သော ရုပ်ကိုယ်ကြီးကို၎င်း ရှုပါလော့ (ယင်းခန္ဓာကိုယ်သည်) အဝတ်တို့နှင့်တကွ (ဖုံးလွှမ်း မှသာ) တင့်တယ်နိုင်၏။

၇၇၁။ ချိပ်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော ခြေတို့သည်၎င်း မျက်နှာချေမှုန့်ဖြင့် လိမ်းအပ် သော မျက်နှာသည်၎င်း အန္ဓပုထုဇဉ်အားသာ တွေဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ (နိဗ္ဗာန် ဟူသော) တဖက်ကမ်းကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူအား (တွေဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၇၇၂။ ရှစ်စုခွဲ၍ ပြုပြင်အပ်သော ဆံပင်တို့သည်၎င်း မျက်ကွင်းဆေးတို့ဖြင့် လိမ်းခြယ် အပ်ကုန်သော မျက်စိတို့သည်၎င်း အန္ဓပုထုဇဉ်အားသာ တွေဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) တဖက်ကမ်းကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူအား (တွေဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၇၇၃။ အသစ်ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်သော မျက်ကွင်းဆေးကျည်တောက်ကဲ့သို့ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော အကောင်ပုပ်သည် အန္ဓပုထုဇဉ်အားသာ တွေဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) တဖက်ကမ်းကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူအား (တွေဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၇၇၄။ မှုဆိုးသည် ကျော့ကွင်းကို ထောင်၏။ သားသမင်သည် ကျော့ကွင်းကို မတိုး မှု၍ မှုဆိုးမြည်တမ်းစဉ် (ပစ်ချထားသော) အစာကိုစား၍ သွားသကဲ့သို့ ငါတို့သွားပါ ကုန်အံ့။

၇၇၅။ သမင်သည် ကျော့ကွင်းကို မတိုးမှု၍ မှုဆိုး၏ ကျော့ကွင်းကို ဖြတ်ပြီးလျှင် မှုဆိုးပစ်ချထားသော အစာကို စား၍ မှုဆိုးစိုးရိမ်ပူဆွေးနေစဉ် (သွားသကဲ့သို့) ငါတို့ သွားပါကုန်အံ့။

၇၇၆။ (ကောရဗျမင်းကြီး ငါသည်) လောက၌ ဥစ္စာရှိကုန်သော လူတို့ကို မြင်၏။ (ထိုသူတို့သည်) ဥစ္စာကို ရကုန်လျက် မိုက်မဲတွေဝေခြင်းကြောင့် မပေးကမ်းမလှူဒါန်းကုန်၊ လောဘဖြင့် တပ်မက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ဥစ္စာကို စုဆောင်းကြကုန်၏။ ကာမတို့ကို လွန်လွန်ကဲကဲ တောင့်တကြကုန်၏။

၇၇၇။ ပြည့်ရှင်မင်းသည် မြေအပြင်ကို အနိုင်အထက်ပြုလျက် အောင်နိုင်ပြီးလျှင် သမုဒ္ဒရာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော မြေကို စိုးအုပ်နေရလျက် သမုဒ္ဒရာ၏ ဤဘက်အဘက်ကို (ရသော်လည်း) မရောင်ရဲနိုင်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်ရကား သမုဒ္ဒရာ၏ ထိုမှာဘက်ကို တောင်တရာ၏။

၇၇၈။ မင်းသည်၎င်း မင်းမှတပါး များစွာသော လူတို့သည်၎င်း (တဏှာ) မကင်း သေးသည်ဖြစ်၍ သေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ရကုန်၏။ စိတ်အလိုမပြည့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင် ဤလူတို့ယ်ခန္ဓာကို စွန့်လွှတ်ကြရကုန်၏။ ဤလောက၌ ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့် ရောင်ရဲမှုမည်သည် မရှိသည်သာတည်း။

၇၇၉။ အဆွေအမျိုးတို့သည် (ထိုသေသောသူကို ရည်စူး၍) ဆံပင်တို့ကို ဖြန့်ကြဲကုန် လျက် မြည်တမ်းတသလျက် ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ငါတို့၏ (ဆွေမျိုးတို့သည်) မသေ ကုန်လေမှကား ဩော်ကောင်းလေစွာဟုလည်း ဆိုကြကုန်၏။ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား သော ထိုသူသေကောင်ကို ထိုအိမ်မှ ထုတ်ဆောင်ကာ ထင်းပုံထက်သို့ တင်ပြီးလျှင် မီးတိုက် ကြကုန်၏။

၇၈၀။ ထိုသူသေကောင်ကို တံစူးဝါးတို့ဖြင့် ထိုးဆွလျက် မီးတိုက်အပ်၏။ ထိုသူသေ ကောင်သည် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုစွန့်၍ အဝတ်တထည်တည်းဖြင့်သာ (သွားရ၏)။ တမလွန် ဘဝ၌ မိဘဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း ချစ်ကျမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၎င်း ထိုမှတပါး သူငယ်ချင်းတို့သည်၎င်း သေသောသူ၏ ကိုးကွယ် မှီခိုရာတို့ မဖြစ်ကုန်။

၇၈၁။ အမေခံတို့သည် ထိုသေသူ၏ ဥစ္စာကို သိမ်းဆည်း ယူဆောင်ကြကုန်၏။ သေသောသတ္တဝါသည်ကား ကံအားလျော်စွာ (ထိုထိုဘဝသို့) သွားရောက်ရ၏။ အလိုရှိ အပ်သော ဝတ္ထုတစ်တရာသည်၎င်း သားသမီးတို့သည်၎င်း မယားတို့သည်၎င်း (ရွှေငွေ) ဥစ္စာသည်၎င်း တိုင်းနိုင်သည်၎င်း သေသောသူနောက်သို့ မလိုက်ပါတော့ချေ။

၇၈၂။ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် မရနိုင်၊ အခြင်းကို စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့် မပယ်ဖျောက် မတားမြစ်နိုင်၊ ဤအသက်ကို အလွန်အလွန်နည်း၏။ အမြဲမရှိ၊ ဖောက်ပြန် သော သဘောရှိ၏ဟု ပညာရှိတို့ ဆိုကြကုန်၏။

၇၈၃။ ကြွယ်ဝသောသူတို့သည်၎င်း ဆင်းရဲသောသူတို့သည်၎င်း (အလိုရှိအပ် အလို မရှိအပ်သော) အတွေ့အထိကို တွေ့ထိကြရကုန်၏။ ထိုအတူပင် သူမိုက်သည်၎င်း ပညာ ရှိသည်၎င်း (အလိုရှိအပ် အလိုမရှိအပ်သော) အတွေ့အထိကို တွေ့ထိရ၏။ ထူးခြားချက် ကား သူမိုက်သည် (တစုံတခုသော) အတွေ့အထိဖြင့် တွေ့ထိခဲ့သော် မိုက်သည် အဖြစ်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင် အိပ်ရနေရ၏။ ပညာရှိသည်ကား (ဆင်းရဲသော) အတွေ့ အထိဖြင့် တွေ့ထိသော်လည်း မတုန်လှုပ်ချေ။

၇၈၄။ ထိုကြောင့် ပညာသည်သာလျှင် ဥစ္စာထက် မြတ်၏။ ဤလောက၌ ယင်း ပညာဖြင့် (ဘဝ၏) အဆုံး (နိဗ္ဗာန်) ကို ရ၏။ ဘဝပြီးဆုံးရာနိဗ္ဗာန်ကို မရသေးရကား မိုက်မဲ တွေဝေမှုကြောင့် သူမိုက်သည် ဘဝကြီးငယ်တို့၌ မကောင်းမှုခုစုရိုက်တို့ကို ပြု၏။

၇၇၅။ (အကြင်သူသည် မကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်၍) အဆင့်ဆင့် ကျင့်လည်ခြင်းသို့
 ရောက်လျက် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၎င်း၊ တမလွန်လောကသို့၎င်း ကပ်ရောက်ရ၏။ ထို
 မကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏(အပြုအမူကို) ယုံကြည်သော ပညာနည်းသောသူသည်(ထိုသူ
 ကဲ့သို့ ကျင့်၍) ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၎င်း၊ တမလွန်လောကသို့၎င်း ကပ်ရောက်ရ၏။

၇၇၆။ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ခိုးသူသည်(အိမ်ခြံစပ်ကို ဖောက်သည်ရှိသော်)
 အိမ်ခြံစပ်ဝ၌ (အစောင့်ယောက်ျားတို့၏) ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရသည်ဖြစ်၍ (အိမ်ခြံစပ်ကို
 ဖောက်ခြင်းဟူသော) မိမိပြုမှုမူကြောင့် အညှဉ်းဆဲခံရသကဲ့သို့ ထိုအတူ ယုတ်မာသော
 သဘောရှိသော ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် (ဤဘဝက မကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍) တမလွန်
 ဘဝသို့ နောက်ကာလ၌ မိမိ၏ မကောင်းမှုကြောင့်(ငရဲစသည်တို့၌ အညှဉ်းဆဲခံရ၏)။

၇၇၇။ ကောရဗျမင်းမြတ် ဝတ္ထုကာမတို့သည် ဆန်းကြယ်ကုန် သာယာဖွယ် နှလုံး
 မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်၍ အထူးထူးအပြားပြားသော သဘောဖြင့်(သာယာဖွယ်ကို ပြု၍)
 စိတ်နှလုံးကို မွေ့နှော့ချောက်ချားစေတတ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကာမဂုဏ်တို့၌
 အပြစ်ကိုရှုမြင်၍ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၇၇၈။ ကောရဗျမင်းမြတ် သစ်သီးတို့သည်(မှည့်သောအခါ၌ဖြစ်စေ ဝမ်းသောအခါ
 ၌ဖြစ်စေ)ကြွေကျသကဲ့သို့ ထိုအတူ သတ္တဝါတို့သည် ငယ်ကုန်သော်၎င်း၊ ကြီးကုန်သော်
 ၎င်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီး၍ သေကြရကုန်၏။ ငါသည် ဤသို့ မမြဲသောအဖြစ်ကိုလည်း(ပညာ
 မျက်စိဖြင့်) ရှုမြင်၍ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ မချွတ်မယွင်းသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်
 အထူးသဖြင့် ကောင်းမြတ်၏။

၇၇၉။ ငါသည်(ကံကံ၏အကျိုးကို) ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါတရား' ဖြင့် ရဟန်းပြု၍ မြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်၌(ကောင်းသော အကျင့်သို့) ကပ်ရောက်၏။ ငါ၏ ရဟန်းအဖြစ်သည်
 (အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသောကြောင့်) အချည်းနှီး အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်ပေ။ (ထို့ကြောင့်
 သာလျှင် ကိလေသာ) ကြွေးမြီ မရှိသည်ဖြစ်၍ (တိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏) ဘောဇဉ်ကို
 သုံးဆောင်၏။

၇၈၀။ (ငါသည်) ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို (မီးတဆဲတပါးတို့ဖြင့်) တပြောင်
 ပြောင်တောက်လောင်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ရှုမြင်၍၎င်း၊ ရွှေငွေတို့ကို ဓားလက်နက်
 အနေအားဖြင့် ရှုမြင်၍၎င်း၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှစ၍ (အလုံးစုံသော သံသရာ၌
 ဖြစ်ခြင်း) ဆင်းရဲကို ရှုမြင်၍၎င်း၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့၌(ခစားရမည့်) ကြီးစွာသော ဘေးကို
 ရှုမြင်၍၎င်း ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၇၈၁။ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော အပြစ်ကိုသိ၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားထံ၌ တရားနာရသောအခါ
 ထိတ်လန့်မှု သံဝေဂကို ရပြီ၊ ထိုငါသည် လူဖြစ်စဉ်အခါက ရာဂဟူသော ငြောင့်တံသင်း
 စသည်တို့ စူးဝင်အပ်သော်လည်း (ယခုအခါ) အာသဝေတရားတို့ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီး

၇၈၂။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ပြီးပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော
 အတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီးပြီ၊ လေးလံလှစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ဘဝသုံးပါးသို့
 ဆောင်တတ်သော တဏှာကို နုတ်အပ်ပြီ။

၇၉၃။ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ထောက် ရဟန်းပြု၏။ အလုံးစုံသော နှောင်ငြိုး သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော ထို အကျိုးကိုလည်း ငါရပြီ။

ဤသို့လျှင် ရဗ္ဗပါလအထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၅-မာလုကျပုတ္တဏ္ဍေရဂါထာ

၇၉၄။ ရူပါရုံကိုမြင်၍ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ဟု သုဘနိမိတ်ကိုနှလုံးသွင်းသူအား အောက်မေ့ မှု 'သတိ' လွတ်ကင်း၏။ (သတိလွတ်ကင်းသူသည် ရူပါရုံ၌) တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစား၏။ ထိုရူပါရုံကိုလည်း ကောင်း၏ကောင်း၏ဟု လွမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ တည်၏။

၇၉၅။ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား ရူပါရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော များစွာ ကုန်သော (သုခ စသော) ဝေဒနာတို့သည် ပါးကုန်၏။ (ချစ်အပ်သော ရူပါရုံတို့၌) ရှေးရှု ကြံစည်မှု 'အဘိဇ္ဇာ' သည်၎င်း ညှဉ်းဆဲမှု 'ဝိဟိ' သာ' သည်၎င်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို ညှဉ်း ဆဲ နှိပ်စက်၏။ ဤသို့ (ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို) ဆည်းပူးသော သူအား ဆင်းရဲမှု ဝဋ်ဒုက္ခ ဖြစ်၏။ (ထိုသူကို) နိဗ္ဗာန်နှင့်ဝေး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၇၉၆။ သဒ္ဓါရုံကိုကြား၍ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ဟု သုဘနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသူအား အောက်မေ့မှု 'သတိ' လွတ်ကင်း၏။ (သတိလွတ်ကင်းသူသည် သဒ္ဓါရုံ၌) တပ်စွန်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစား၏။ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုလည်း (ကောင်း၏ကောင်း၏ဟု) လွမ်းမိုး သိမ်းပိုက်၍ တည်၏။

၇၉၇။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓါရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော များစွာကုန်သော (သုခစသော) ဝေဒနာတို့သည် ပါးကုန်၏။ (ချစ်အပ်သော သဒ္ဓါရုံတို့၌) ရှေးရှု ကြံစည်မှု 'အဘိဇ္ဇာ' သည်၎င်း ညှဉ်းဆဲမှု 'ဝိဟိ' သာ' သည်၎င်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်၏။ ဤသို့ (ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို) ဆည်း ပူးသောသူအား ဆင်းရဲမှု ဝဋ်ဒုက္ခ ဖြစ်၏။ (ထိုသူကို) နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၇၉၈။ ဂန္ဓာရုံကိုနှိမ်းရှု၍ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ဟု သုဘနိမိတ်ကိုနှလုံးသွင်းသူအား အောက် မေ့မှု 'သတိ' သည် လွတ်ကင်း၏။ (သတိလွတ်ကင်းသူသည် ဂန္ဓာရုံ၌) တပ်စွန်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစား၏။ ထိုဂန္ဓာရုံကိုလည်း (ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု) လွမ်းမိုး သိမ်းပိုက်၍ တည်၏။

၇၉၉။ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဂန္ဓာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော များစွာ ကုန်သော (သုခစသော) ဝေဒနာတို့သည် ပါးကုန်၏။ (ချစ်အပ်သော ဂန္ဓာရုံတို့၌) ရှေးရှု ကြံစည်မှု 'အဘိဇ္ဇာ' သည်၎င်း ညှဉ်းဆဲမှု 'ဝိဟိ' သာ' သည်၎င်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို ညှဉ်း ဆဲ နှိပ်စက်၏။ ဤသို့ (ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို) ဆည်းပူးသော သူအား ဆင်းရဲမှု ဝဋ်ဒုက္ခ ဖြစ်၏။ (ထိုသူကို) နိဗ္ဗာန်နှင့်ဝေး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၀၀။ ရသာရုံကိုလျက်၍ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ဟု သုဘနိမိတ်ကို နှလုံး သွင်းသူအား အောက်မေ့မှု 'သတိ' သည် လွတ်ကင်း၏။ (သတိလွတ်ကင်းသူသည် ရသာရုံ၌) တပ်စွန်း

သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစား၏။ ထိုရသာရုံကိုလည်း (ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု)လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ တည်၏။

၈၀၁။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား မုသာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော များစွာကုန်သော (သုခစသော)ဝေဒနာတို့သည် ပွားကုန်၏။ (ချစ်အပ်သော ရသာရုံတို့၌) ရှေးရှုကြစည်မှု 'အဘိဇ္ဈာ'သည်၎င်း ညည်းဆမှု 'ဝိဟိ'သာ'သည်၎င်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို ညည်းဆနှိပ်စက်၏။ ဤသို့ (ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို) ဆည်းပူးသော သူအား ဆင်းရဲမှု ဝဋ်ဒုက္ခ ဖြစ်၏။ (ထိုသူကို) နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၀၂။ ဧဖာဠဗ္ဗာရုံကိုတွေ့၍ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ဟု သုဘနိမိတ်ကိုနှလုံးသွင်းသောသူအား အောက်မေ့မှု 'သတိ'သည် လွတ်ကင်း၏။ (သတိလွတ်ကင်းသူသည် ဧဖာဠဗ္ဗာရုံ၌) တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစား၏။ ထိုဧဖာဠဗ္ဗာရုံကိုလည်း (ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု) လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ တည်၏။

၈၀၃။ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဧဖာဠဗ္ဗာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော များစွာကုန်သော (သုခစသော) ဝေဒနာတို့သည် ပွားကုန်၏။ (ချစ်အပ်သော ဧဖာဠဗ္ဗာရုံတို့၌) ရှေးရှုကြစည်မှု 'အဘိဇ္ဈာ'သည်၎င်း ညည်းဆမှု 'ဝိဟိ'သာ'သည်၎င်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို ညည်းဆနှိပ်စက်၏။ ဤသို့ (ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို) ဆည်းပူးသောသူအား ဆင်းရဲမှုဝဋ်ဒုက္ခသည် ဖြစ်၏။ (ထိုသူကို) နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၀၄။ ဓမ္မာရုံကိုသိ၍ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ဟု သုဘနိမိတ်ကို နှလုံးသွင်းသောသူအား အောက်မေ့မှု 'သတိ'သည် လွတ်ကင်း၏။ (သတိလွတ်ကင်းသူသည် ဓမ္မာရုံ၌) တပ်စွန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစား၏။ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း (ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု) လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ တည်၏။

၈၀၅။ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဓမ္မာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော များစွာကုန်သော (သုခစသော) ဝေဒနာတို့သည် ပွားကုန်၏။ (ချစ်အပ်သော ဓမ္မာရုံ၌) ရှေးရှုကြစည်မှု 'အဘိဇ္ဈာ'သည်၎င်း ညည်းဆမှု 'ဝိဟိ'သာ'သည်၎င်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို ညည်းဆနှိပ်စက်၏။ ဤသို့ (ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို) ဆည်းပူးသောသူအား ဆင်းရဲမှုဝဋ်ဒုက္ခသည် ဖြစ်၏။ (ထိုသူကို) နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၀၆။ ရူပါရုံကိုမြင်လတ်သော် ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရူပါရုံတို့၌ မကပ်မက်၊ (ရူပါရုံ၌) တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အာရုံကိုခံစား၏။ ထိုရူပါရုံကိုလည်း လွှမ်းမိုး သိမ်းပိုက်၍မတည်။

၈၀၇။ ရူပါရုံကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း (ထိုရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို (ဝေဒနာစသော) မှီဝဲသော သူအား၎င်း (ကိလေသာဝဋ်ဒုက္ခအားလုံး) ကုန်ခြင်း သို့ရောက်၏။ ပြီးသည့်အခါ အောက်ကား ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော

နည်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်နှင့် နီး၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၈၀၈။ သဒ္ဓါရုံကို ကြားလတ်သော် ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဒ္ဓါရုံတို့၌ မတပ်မက်၊ (သဒ္ဓါရုံ၌) တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အာရုံကို ခံစား၏၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ ကိုလည်း လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ မတည်။

၈၀၉။ သဒ္ဓါရုံကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် နှားထောင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း (ထိုသဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို (ဂေါစရာသေဝနဖြင့်) မှီဝဲသော သူ့အား၎င်း (ကိလေသာဝဋ်အားလုံး) ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ပျားစီးခြင်း သို့မရောက်၊ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့် ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန် နှင့်နီး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၁၀။ ဂန္ဓာရုံကို နှမ်းရှုလတ်သော် ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂန္ဓာရုံတို့၌ မတပ်မက်၊ (ဂန္ဓာရုံ၌) တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ အာရုံကို ခံစား၏၊ ထိုဂန္ဓာရုံ ကိုလည်း လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ မတည်။

၈၁၁။ ဂန္ဓာရုံကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် နှမ်းရှုသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း (ထိုဂန္ဓာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို (ဂေါစရာသေဝနဖြင့်) မှီဝဲသောသူအား၎င်း (ကိလေသာဝဋ်အားလုံး) ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ပျားစီးခြင်းသို့ မရောက်၊ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့် ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်နှင့် နီး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၁၂။ ရသာရုံကို လျက်လတ်သော် ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရသာရုံတို့၌ မတပ်မက်၊ (ရသာရုံ၌) တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ အာရုံကိုခံစား၏၊ ထိုရသာရုံ ကိုလည်း လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ မတည်။

၈၁၃။ ရသာရုံကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် လျက်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း (ထိုရသာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို (ဂေါစရာသေဝနဖြင့်) မှီဝဲ သောသူအား၎င်း (ကိလေသာဝဋ်အားလုံး) ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ပျားစီးခြင်းသို့မရောက်၊ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့် ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်နှင့်နီး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၁၄။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိလတ်သော် ထင်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ရုံတို့၌ မတပ်မက်၊ (ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌) တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အာရုံကို ခံစား၏၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ မတည်။

၈၁၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် တွေ့ထိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း (ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို (ဂေါစရာ-

သေဝနဖြင့်) မှီဝဲသောသူအား၎င်း (ကိလေသာဝဋ်အားလုံး) ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပွားစီးခြင်းသို့ မရောက်။ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့် ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်နှင့် နီး၏ဟု ဆိုအပ်၏။

၈၁၆။ ဓမ္မာရုံကို သိလတ်သော် ထင်သောသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဓမ္မာရုံတို့၌ မတပ်မက်။ ဓမ္မာရုံတို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အာရုံကို ခံစား၏။ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း လွှမ်းမိုးသိမ်းပိုက်၍ မတည်။

၈၁၇။ ဓမ္မာရုံကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် သိသော ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း (ထိုဓမ္မာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို (ဂေါစရာသေဝနဖြင့်) မှီဝဲသောသူအား၎င်း (ကိလေသာဝဋ်အားလုံး) ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပွားစီးခြင်းသို့ မရောက်။ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့် ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် သတိရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ဖျက်ဆီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား နိဗ္ဗာန်နှင့်နီး၏ဟုဆိုအပ်၏။

ဤသို့လျှင် မာလုကျပုတ္တမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၆-သေလတ္တေရဂါထာ

၈၁၈။ ကြီးမြတ်သော ဝီရိယရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့် တင်းတင်းပြည့်ညီသောကိုယ်ရှိတော်မူပါပေ၏။ ကောင်းသော ကိုယ်တော်ရောင် ရှိတော်မူပါပေ၏။ လုံးရပ်သဏ္ဍာန်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ကြည့်ရှုသူတို့ နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်သော အဆင်းရှိတော်မူပါပေ၏။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိတော်မူပါပေ၏။ ပွေးပွေးဖြူစင်သော စွယ်တော်ရှိတော်မူပါပေ၏။

၈၁၉။ လုံးရပ်သဏ္ဍာန်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်၏ကိုယ်၌ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့သည် ထင်ရှားပြလျက် ဖြစ်ပေါ်နေကုန်သကဲ့သို့ အရှင်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်၌လည်း မဟာပုရိသလက္ခဏာအားလုံးတို့သည် ထင်ရှားပြလျက် ဖြစ်ပေါ်နေပါကုန်၏။

၈၂၀။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် ကြည်လင်သော မျက်လုံးရှိတော်မူသည် (လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့) တင့်တယ်သောမျက်နှာရှိတော်မူသည် (လုံးရပ်သဏ္ဍာန်ပြည့်စုံသဖြင့်) ကျယ်ပြန့်တော်မူ၍ (ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့) ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိတော်မူသည် တောက်ပသော အရောင်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအပေါင်း၏ အလယ်၌ နေမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

၈၂၁။ ရဟန်း (အရှင်ရဟန်းသည်) ကြည့်ရှုသူတို့၏ မျက်စိ၌ ကောင်းသောအမြင်ရှိတော်မူပါပေ၏။ ရွှေနှင့်တူသောကိုယ်ရေအဆင်းရှိတော်မူပါပေ၏။ ဤသို့လျှင် မြတ်သော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဘုရားအား ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။

၇၂၂။ (အရှင်ဘုရားသည်) သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသည့် မြေကိုအစိုးရသော ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်သော ဇမ္ဗူဒိပ်နှင့်တကွ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ရထားစီးချင်းမင်းတကာတို့ထက် မြတ်သော စကြာဝတေးမင်းဖြစ်ရန် ထိုက်တန်တော်မူပါပေ၏။

၇၂၃။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့သည်၎င်း မြို့စားရွာစားမင်းတို့သည်၎င်း ဘိသိက်ခံပြီး မင်းတို့သည်၎င်း အရှင်၏ နောက်လိုက် အရံမင်းတို့ဖြစ်ကြပါစေ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား မြတ်စွာဘုရား(အရှင်ဘုရားသည်) လူတို့ကို အစိုးရသော မင်းတကာတို့ ပူဇော်ထိုက်သော စကြာမင်းပြုတော်မူပါလော့ (ဟု သေလပုဏ္ဏားက လျှောက်၏)။

၇၂၄။ (မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့မိန့်တော်မူ၏) သေလ ငါသည်မင်းဖြစ်၏၊ အတုမရှိသော တရားမင်းဖြစ်၏၊ (ထိုငါသည်) တရားဖြင့် အာဏာစက်ကို လည်စေပြီ၊ တဦးတယောက်မျှမလည်စေနိုင်သောဓမ္မစက်ကို လည်စေတော်မူ၏(ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူ၏)။

၇၂၅။ (သေလပုဏ္ဏားသည် ဤသို့လျှောက်၏) ဂေါတမနွယ်ဘွား မြတ်စွာဘုရား အရှင်သည် ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူပါ၏၊ အတုမရှိသော တရားမင်းဖြစ်၏၊ တရားဖြင့် အာဏာစက်ကို လည်စေ၏ဟု မိန့်ဆိုတော်မူပါပေ၏။

၇၂၆။ ဆရာအလိုသို့လိုက်၍ အရှင်၏စကားကို နာယူသော စစ်သူကြီးကား အဘယ်သူပါနည်း၊ အရှင်သခင်လည်စေနိုင်သော ဓမ္မစက်ကို အဘယ်သူသည် အတုလိုက်၍ လည်စေနိုင်ပါသနည်း။

၇၂၇။ (မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့မိန့်တော်မူ၏) သေလ ငါသည် ဓမ္မစက်ကို လည်စေအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အနုဇာတသားဖြစ်သော သာရိပုတြာသည် အတုမရှိမြတ်သော ဓမ္မစက်ကို အတုလိုက်၍ လည်စေ၏။

၇၂၈။ ပုဏ္ဏား ငါသည်ကား ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိထိုက်သော ဝိဇ္ဇာနှင့် ဝိမုတ္တိကို သူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိသူ ပွားများထိုက်သော မဂ္ဂသစ္စာတရားကို ပွားများပြီးသူ ပယ်ထိုက်သော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ပြီးသူဖြစ်သောကြောင့် သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသူ ဗုဒ္ဓဖြစ်၏။

၇၂၉။ ပုဏ္ဏား ငါ့အပေါ်၌ ယုံမှားမှု'ကင်္ခါ'ကို ပယ်ဖျောက်လော့၊ အတိအကျဆုံးဖြတ်လော့၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည် အလွန်ပင်ရခဲလှ၏။

၇၃၀။ ပုဏ္ဏား ခလာက၌ သမ္မုဒ္ဒဘုရားတို့၏ ဆင်ရှားဖြစ်ပေါ်မူသည် အလွန်ပင်ရခဲလှ၏၊ ငါသည်(ရာဂစသော) မြားငြောင့်တို့ကို ပယ်နုတ်ပြီးသူဖြစ်၍ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိသော သမ္မုဒ္ဒဘုရားပင်တည်း။

၇၃၁။ ဗြဟ္မာမင်းသဖွယ်ဖြစ်သော နှိုင်းယှဉ်မှုအတုကို လွန်ပြီးသော မာရ်စစ်သည် အပေါင်းကို နှိပ်နင်းပြီးသော ငါသည် ရန်သူအားလုံးကို အလိုသို့ လိုက်ပါစေ၍ တစ်ဘဝ ဘေးမခံပဲ ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၈၃၂။ (သေလပုဏ္ဏားသည် တပည့်တို့အား ဤသို့ ပြောဆို၏) အမောင်လုလင်တို့ ငါးပါးသော မျက်စိအမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ရာဂစသော) မြားငြောင့်ကို ပယ်နုတ်ပြီးသော ကြီးမြတ်သော ဝိရိယရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တော(အတွင်း)ဝယ် ခြင်္သေ့ မင်းဟောက်သကဲ့သို့ ဟောတော်မူအပ်သေး စကားတော်ကို နာယူမှတ်သားကြကုန် လော့။

၈၃၃။ မြဟ္မာမင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော နှိုင်းယှဉ်မှု အတုကို လွန်တော်မူပြီးသော မာရ်စစ်သည်အပေါင်းကို နှိပ်နင်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရမှု အမျိုး ဇာတ် ယုတ်နိမ့်သူပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း အဘယ်သူသည် မကြည်ညိုပဲ ရှိအံ့နည်း။

၈၃၄။ ငါသည် ဤအရပ်၌ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံ တော်၌ ရဟန်းပြုကော့အံ့၊ ရဟန်းပြုလိုသူသည် ငါ့ကို အတုလိုက်၍ရဟန်းပြုလော့၊ ရဟန်း မပြုလိုသူသည် အလိုရှိရာ သွားပါလေလော့။

၈၃၅။ အရှင်၏စိတ်သည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုရန် အကယ်၍ နှစ်သက်ခဲ့ပါမူ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မြတ်သောပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြုကြပါကုန်အံ့(ဟု တပည့်တို့က ဆို၏)။

၈၃၆။ မြတ်စွာဘုရား သုံးရာကုန်သော ဤပုဏ္ဏားတို့သည် လက်အုပ်ချီကြကုန်လျက် (ရဟန်းပြုရန်)တောင်းပန်ကြပါကုန်၏၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ဘုရား၏ အထံတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးလိုပါကုန်၏(ဟု လျှောက်ထားတောင်းပန်၏)။

၈၃၇။ (မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏) သေလ အကြင်အကျင့်ကို ကျင့် သည်ရှိသော် မမေ့မလျော့မှု၍ ကျင့်သော အမျိုးကောင်းသား၏ ရဟန်းအဖြစ်သည် အချည်းနှီးမဖြစ်နိုင်၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော မျက်မှောက်ထင်ထင် ကိုယ်တိုင်သိမြင် နိုင်သော အခါမလင့် အကျိုးပေးနိုင်သော ထိုအကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြကုန်လော့။

၈၃၈။ ငါးပါးစသော မျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (အကျွန်ုပ်တို့သည်) ဤနေ့မှစ၍ ရေတွက်သော် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရှင်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကြပါကုန်၏၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ခုနစ်ညဉ့်မျှဖြင့် အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ယဉ်ကျေးသူတို့ ဖြစ်ကြရပါကုန်၏။

၈၃၉။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော ဘုရားဖြစ် တော်မူပါပေ၏၊ အရှင်ဘုရားသည် လူ့နတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏၊ အရှင်ဘုရား သည် မာရ်ငါးပါးကို နှိပ်နင်းနိုင်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူပါပေ၏၊ အရှင်ဘုရားသည် အနုသယတို့ကို ဖြတ်တောက်လျက် (သံသရာဝှံမှ) ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်၍ ဤသတ္တဝါအပေါင်း ကို သံသရာမှ ကယ်တင်တော်မူပါပေ၏။

၈၄၀။ အရှင်ဘုရားသည် ဥပဓိလေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ လွန်မြောက်တော်မူပါပြီ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို (မဂ်ဖြင့်) ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးအပ်ပါကုန်ပြီ၊ အရှင်ဘုရားသည် ခြင်္သေ့သဖွယ်ဖြစ်တော်မူပါပေ၏၊ တစုံတရာစွဲလမ်းမှုမရှိသူ ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်း တို့ကို ပယ်ပြီးသူ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

၈၄၁။ သုံးရာသော ဤရဟန်းတို့သည် လက်အုပ်ချီလျက် တည်နေကြပါကုန်၏။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ဆန့်ဟန်းတော်မူပီလော့၊ ရဟန္တာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးကြပါစေကုန်သတည်း။

ဤသို့လျှင် သေလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၇-ကာဠိဂေါဓာပုတ္တဘဒ္ဒိယတ္ထေရဂါထာ

၈၄၂။ (မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါက) ဆင်ဦးကင်း၌ ထိုင်၍ သွားလာခဲ့ပါ၏။ နူးညံ့သော အဝတ်ပုဆိုးတို့ကိုသာ ဝတ်ခဲ့ပါ၏။ စင်ကြယ်သော သားပြွမ်းသလေး ထမင်းကိုသာ စားခဲ့ပါ၏။

၈၄၃။ ယခုအခါ (ရဟန်းအဖြစ်၌ တည်သော) ကောင်းမြတ်သော (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည် သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် သပိတ်၌ ရောက်လာသော ဆွမ်းဖြင့်သာ မွေ့လျော်ရောင်ရဲပါ၏။ (ကာဠိ) ဂေါဓာ (မည်သော မင်းသမီး)၏ သားဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယသည် (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မစွဲလမ်းမူ၍ (ဖလသမာပတ်ဈာန်ဖြင့်) ဈာန်ဝင်စား၏။

၈၄၄။ ပံသုကုဓုတင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည် သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် သပိတ်၌ ရောက်လာသော ဆွမ်းဖြင့်သာ မွေ့လျော်ရောင်ရဲပါ၏။ (ကာဠိ) ဂေါဓာ (မည်သော မင်းသမီး)၏ သားဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယသည် (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မစွဲလမ်းမူ၍ (ဖလသမာပတ်ဈာန်ဖြင့်) ဈာန်ဝင်စား၏။

၈၄၅။ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၈၄၆။ တိစိဝရိက်ဓုတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၈၄၇။ အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းရပ်ခြင်း သပဒါနုဓုတင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၈၄၈။ ကောသနိက်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၈၄၉။ ပတ္တပိုဏ်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၈၅၀။ အတိရိက်ဝိနည်းကံပြု၍ ဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးခြင်းကို ပယ်သော ခလုပစ္စာ-ဘတ္တိကဓုတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၁။ အရညကင်စတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၂။ ရုက္ခမူရတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၃။ အဗ္ဗေကာကသိကစတင် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက် ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၄။ သုသာန်စတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၅။ ရှေးဦးစွာ ညွှန်သောနေရာ၌ နေလေ့ရှိသော ယထာသန္တတိကစတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၆။ နေသဇိကစတင်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၇။ ပစ္စည်းလေးပါး၌ အလိုနည်းသည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၈။ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၅၉။ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ချွန်းကပ်သည်ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏အဖြစ်နှင့် မျှော်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၆၀။ လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၆၁။ အားတုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍ (မျက်မှောက်ဘဝဝယ် ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌) မြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ပ။

၇၆၂။ ပိုလ်အချိန်တရာရှိသော အနားရေးတရာရှိသော ရွှေလင်ပန်းကို ပယ်စွန့်၍ မြေသပိတ်ကို စွဲကိုင်ခဲ့ပြီ၊ ဤရွှေလင်ပန်းကို ပယ်စွန့်၍ မြေသပိတ်ကို စွဲကိုင်ခြင်းသည် နှစ်ကြိမ်မြောက်သော အဘိသိက်သွန်းခြင်းပါတည်း။

၇၆၃။ ငါသည် မင်းဖြစ်စဉ် ရှေးအစဉ်က ကံတိုင်းဝန်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော ခိုင်မြဲသော မြေသို့ ယဇ္ဇင် တခါးမှတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောမြို့၌ မြင်သော ပြာသာဒ်ထက်ဝယ် သန်လျက် လက်စွဲကုန်သော ယောက်ျားတို့ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်လျက် ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် နေခဲ့ရ၏။

၇၆၄။ ယခုအခါ (ဂုဟန်းအဖြစ်၌ တည်သော) ကောင်းမြတ်သော ငါသည် မထိတ်လန့်ရသောပဲ ပက်အပ်ပြီးသော ဘေးဘုမ္မားရှိသည်ဖြစ်၍ (နေပြီ)၊ (ကာဠိ)ဂေါဓာ

(မည်သော မင်းသမီး)၏သားဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယသည် တောသို့ သက်ဝင်၍ (ဖလသမာပတ်
ဈာန်ဖြင့်)ဈာန်ဝင်စား၏။

၈၆၅။ သီလကျေးဇူး၌တည်၍ သတိကို၎င်း ပညာကို၎င်း ပွားစေလျက် အစဉ်သဖြင့်
သံယောဇဉ်အားလုံးတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ကာဠိဂေါဓာ(မည်သောမင်းသမီး)၏ သားဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယမထေရ်
သည် ရွတ်ဆို၏။

ဂ-အင်္ဂုလိမာလထေရဂါထာ

၈၆၆။ ရှင်ရဟန်း သင်သည် သွားနေသည်သာ ဖြစ်ပါလျှက် ငါရပ်နေသူဖြစ်၏ဟု
ဆိုဘိ၏။ ရပ်နေသော အကျွန်ုပ်ကိုမူကား မရပ်ဟု ဆိုဘိ၏။ ရှင်ရဟန်း ရှင်ရဟန်းအား
ထိုအကြောင်းကို မေးပါ၏။ အကယ်အကြောင်းကြောင့် ရှင်ရဟန်းသည် ရပ်နေသူဖြစ်၍
အကျွန်ုပ်ကား ရပ်နေသူမဟုတ် (ပြေးသွားနေသူ) ဖြစ်ရပါသနည်း(ဟု အင်္ဂုလိမာလက
လျှောက်၏)။

၈၆၇။ အင်္ဂုလိမာလ ငါသည် အခါအညီအမျှ သတ္တဝါအားလုံးတို့၌ တုတ်လက်နက်ကို
စွန့်ပယ်ချထား၍ ရပ်တည်၏။ သင်(အင်္ဂုလိမာလ)မူကား သတ္တဝါတို့၌ (ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်)
စောင့်စည်းမှုမှ ကင်းသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ငါသည်(ဘဝထိုထို၌ မသွားတော့ပဲ)ရပ်တည်
နေသူမည်၏။ သင်သည်မူကား မရပ်မတည် (ဇာဝထိုထို၌) သွားနေသူဖြစ်၏(ဟု မြတ်စွာ
ဘုရား မိန့်တော်မူ၏)။

၈၆၈။ ပူဇော်အပ်သော သီလက္ခန္ဓစသည့် မြတ်သောတရားကို ရှာပြီးသော ကိလေ
သာတို့ကို ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား (ချီးမြှောက်တော်မူ
ခြင်းငှါ)တော်အုပ်ကြီးသို့ ကြာမြင့်မှပင် ကြွလာတော်မူပေစွာတကား၊ အကျွန်ုပ်သည်
အရှင်ဘုရား၏ တရားနှင့် စပ်သောဂါထာကို ကြားနွှာရသောကြောင့် အထောင်မက
များပြားသောမကောင်းမှုကို စွန့်ပါတော့အံ့။

၈၆၉။ ဤသို့ဆိုပြီးသည့် အခြားမဲ့၌လျှင်(အင်္ဂုလိမာလ)ခိုးသူသည် သန်လျက်ကို၎င်း
(ကြွင်းသော လေးလံစသော) လက်နက်ကို၎င်း တော်ဝင်ကြားချောက်ကမ်းပါး၌ ပစ်စွန့်
လေ၏။ (ထိုလက်နက်တို့ကို စွန့်ပြီးလျှင်) (အင်္ဂုလိမာလ) ခိုးသူသည် မြတ်စွာဘုရား၏
ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်း
ပန်၏။

၈၇၀။ ထိုအခါ စင်စစ် သနားခြင်းကရုဏာရှိတော်မူသော မြတ်သော သီလက္ခန္ဓ
စသော တရားအပေါင်းကို ရှာတော်မူပြီးသော နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောက၏ဆရာ
ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအင်္ဂုလိမာလကို ရဟန်း လာလှည့်(ဟေတိဘိက္ခု)
ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ ဟေတိဘိက္ခုဟု မိန့်တော်မူခြင်းသည်ပင်လျှင် ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏
ရဟန်းအဖြစ် ဖြစ်လေ၏။

၇၇၁။ အကြင်သူသည် ရှေးအခါက မေ့လျော့ခဲ့၍ နောက်အခါ၌ မမေ့မာလျော့၊ ထိုသူသည် တိမ်တိုက်မှလွတ်သောလက်သို့ ဤ(ဩကာသ) လောကကို ထွန်းလင်းစေ၏။

၇၇၂။ အကြင်သူသည် ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို ကုသိုလ်ကံဖြင့် ပိတ်ပင်အပ်၏၊ ထိုသူသည် တိမ်တိုက်မှ လွတ်သောလက်သို့ ဤ(ဩကာသ) လောကကို ထွန်းလင်းစေ၏။

၇၇၃။ ပျိုမျစ်နုနယ်သောရဟန်းသည် ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ စင်စစ် ထုံလကြီးကုတ် အားထုတ်၏၊ ထိုပျိုမျစ်နုနယ်သောရဟန်းသည် တိမ်တိုက်မှလွတ်သောလက်သို့ ဤ(ဩကာသ) လောကကို ထွန်းလင်းစေ၏။

၇၇၄။ (ငါ၏) ရန်သူတို့သည်လည်း ငါ၏တရားစကားကို နာစေကုန်သတည်း၊ ငါ၏ ရန်သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ အကြင် သူတော်ကောင်းတို့သည် ကုသိုလ်တရားကိုသာလျှင် ယူစေကုန်၏၊ ငါ၏ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော ထိုသူတို့သည် ထိုသူတော်ကောင်းတို့သို့ ဆည်းကပ်စေကုန်သတည်း။

၇၇၅။ ငါ၏ရန်သူတို့သည် သည်းခံမှုကျေးဇူးကို ဆိုတတ်ကုန်သော (တစုံတယောက်သော သူနှင့်) မဆန့်ကျင်သည့် မေတ္တာဖြင့်သာ ချီးမွမ်းလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏ တရားကို လျှောက်ပတ်သော အခါဝယ် နာစေကုန်သတည်း၊ ထိုတရားကိုလည်း (ကောင်းစွာ သင်ယူ၍) အတုလိုက်၍ ကျင့်စေကုန်သတည်း။

၇၇၆။ (ငါ၏) ထိုရန်သူသည် စင်စစ်သဖြင့် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ အခြားတပါးသော တစုံတယောက်သော သတ္တဝါကိုလည်း မညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို (မြတ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်) စောင့်ရှောက်စေသတည်း။

၇၇၇။ ရေကိုဆောင်သောသူတို့သည် (မိမိလိုရာအရပ်သို့) ရေကိုဆောင်ကုန်၏၊ လေးသမားတို့သည် မြားကို(မီးကင်၍) ဖြောင့်အောင်ပြုကုန်၏၊ တစည်းသစ်ရွှေသမားတို့သည် သစ်ကို(အလိုရှိသလို) ရွှေကုန်၏၊ ဤအတူ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော ပညာရှိတို့သည် (သောတာပတ္တိမဂ်စသည်ကို ဖြစ်စေကုန်လျက်) မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမကုန်၏။

၇၇၈။ (မင်း စသော) အချို့သော သူတို့သည် တုတ်လှံကန်ဖြင့်၎င်း (ဆင်ဆရာသည်) ချွန်းတောင်းတို့ဖြင့်၎င်း (မြင်းဆရာသည်) ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်၎င်း ဆုံးမကုန်၏၊ ငါ့ကို မူကား တုတ်လှံကန်မရှိပဲ လက်နက်မရှိပဲလျက် တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံပေဟိမ္မသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူပြီ။

၇၇၉။ (မြတ်စွာဘုရားနှင့်မတွေ့ဆုံမီ) ရှေးအခါက ငါ၏ အမည်သည် ညှဉ်းဆဲတတ်သူ 'ဟိ' သက' ဖြစ်ပါလျက် မညှဉ်းဆဲတတ်သူ 'အဟိ' သက' ဟူ၍ အမည်ရှိ၏၊ ယခု မညှဉ်းဆဲတတ်သူ 'အဟိ' သက' ဟု မှန်သော အမည်ရှိပြီ၊ (ထို့ကြောင့်) တစုံတယောက်သော သတ္တဝါကို ငါ မညှဉ်းဆဲ။

၈၈၀။ ငါသည် ရှေးအခါက အင်္ဂုလိမာလဟူ၍ ထင်ရှား ကျော်စောသော ခိုးသူဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ (ကာမောသစသော) ကြီးစွာသော သြဗာဖြင့် ပျောနေစဉ် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါ၏။

၈၈၁။ (ငါသည်) ရှေးအခါက အင်္ဂုလိမာလဟူ၍ ထင်ရှားကျော်စောလျက် (သုတပါးဘို့၏) သွေးဖြင့် စွန်းပေသော လက်ရှိခဲ့၏။ (မြတ်စွာဘုရားအား) ကိုးကွယ်ထုဟု ဆည်းကပ်သည်ကို ရှုပါလော့၊ ငါသည် အဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာကို ကောင်းစွာ ပယ်နှုတ်ပြီးပြီ။

၈၈၂။ (ငါသည်) များစွာသော ဒုဂ္ဂတိသို့ လားရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ထိုသို့သဘောရှိသော (အကုသိုလ်) ကံကို ပြုခဲ့၍ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးဖြင့် တွေ့ထိခံစားရသော်လည်း (ကိလေသာကြွေးမြီ) ကင်းလျက် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ရ၏။

၈၈၃။ ပညာမဲ့ကုန်သော လူမိုက်တို့သည် မေ့လျော့ခြင်းကို အဖန်ဖန်အားထုတ်ကုန်၏။ ပညာရှိသည်သာ မမေ့မလျော့မှုကို မြတ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်၏။

၈၈၄။ (ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည်) ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့မှုကို အားမထုတ်ကြကုန်လင့်၊ (ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ) ကာမတို့၌ မေ့လျော့မှု 'တဏှာ' ဟူသော ပေါင်းဖော်ခြင်းကို အားမထုတ်ကြကုန်လင့်၊ မမေ့မလျော့သော သူသည် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြှိုက်လျက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်၏။

၈၈၅။ (မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ ငါ၏ လာခြင်း ငါ့ထံသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွလာတော်မူခြင်းသည်) ကောင်းသော လာခြင်းပါတည်း၊ အကျိုးစီးပွားမကင်းသော လာခြင်းမဟုတ်ပါ။ (မြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ ရဟန်းပြုအံ့ဟု) ငါ၏ ဣတိုင်ပင် ပြောဆိုခြင်းသည် မကောင်းသော တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ (အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ) ဝေဖန်အပ်ကုန်သော တရားတို့တွင် အကြင် တရားသည် မြတ်၏၊ ထိုမြတ်သော တရားသို့သာလျှင် ငါ ကပ်ရောက်ပြီ။

၈၈၆။ (မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ ငါ၏ လာခြင်း ငါ့ထံသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွလာတော်မူခြင်းသည်) ကောင်းသော လာခြင်းပါတည်း၊ အကျိုးစီးပွားမကင်းသော လာခြင်းမဟုတ်ပါ။ (မြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ ရဟန်းပြုအံ့ဟု) ငါ၏ ဣတိုင်ပင် ပြောဆိုခြင်းသည် မကောင်းသော တိုင်ပင် ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ (အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ) ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသော အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၈၈၇။ ထိုလူဖြစ်စဉ် ရှေးအခါက တော၌၎င်း သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း တောင်ခေါင်းလိုက် ဂူတို့၌၎င်း ထိုထိုသို့သော အရပ်၌သာလျှင် ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိလျက် ရပ်တည်ခဲ့ရ၏။

၈၈၈။ (ယခု ရဟန်းဖြစ်သော အခါ၌မူကား) ချမ်းသာစွာအိပ်ရ၏၊ ချမ်းသာစွာရပ်တည်ရ၏၊ ချမ်းသာစွာအသက်မွေးရ၏၊ မာရ်မင်း၏ အနီးအပါး စားကျက်တွင်း၌ မရှိတော့ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သတ္တဝါတို့၌ သနားတော်မူသော အဖြစ်သည် ဩော်အံ့ဖွယ် နှိပ်ပါလေစွာ။

၈၈၉။ ငါသည် ရှေးအခါက (အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်) ပြာဟူကဇာတ်ဖြစ်၏။ အမိအဖ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်၏။ လိုငါသည် ယခု ရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌မူကား ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ၏ သားတော်ဖြစ်၏။

၈၉၀။ (ငါသည် ယခုအခါ) တဏှာကင်းပြီ၊ စွဲယူမှုမရှိတော့ပြီ၊ စက္ခုဒွါရစသည်၌ လျှံစွာ စောင့်ရှောက်ပြီးသော တံခါးရှိပြီ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းအပ်ပြီ၊ ငါသည် အိုခြင်း သေခြင်းဆင်းရဲ၏ အရင်းမူလဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသောအမြစ်ကို နုတ်ပယ်သတ်ဖြတ်ပြီး၍ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ။

၈၉၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ပြီးပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆုံးမတော်မူ သောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ၊ လေးလံလှစွာသောခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ပယ်နုတ်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၉-အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာ

၈၉၂။ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည် အမိအဖထို့ကို၎င်း အစ်မ နှစ်မ ဆွေမျိုး အစ်ကိုတို့ကို၎င်း ပယ်စွန့်၍ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို စွန့်ပြီး၍သာလျှင် ဈာန်ဝင်စားနေ၏။

၈၉၃။ ကခြင်း သိခြင်းတို့ဖြင့် အပြည့်အစုံ စည်းစိမ်ခံစားလျက် ကြေးနင်းခွက်ခွင်းသံ ဘို့ဖြင့် (နံနက်အခါတိုင်း၌) နိုးကြားစေအပ်သော ငါသည် ကိလေသာမာရ်၏အာရုံ (ဖြစ် သော ကာမဂုဏ်)၌ မွေ့လျော်နေသည်ဖြစ်ရကား ထိုကာမဂုဏ်ကို ခံစားခြင်းဖြင့် သံသရာမှ စင်ကြယ်မှုကို မရနိုင်လေ။

၈၉၄။ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုလည်း ကျော်လွန်၍ မြတ်စွာ ဘုရားသာသနာတော်၌ ဩဃအားလုံးကို လွန်မြောက်ပြီး၍သာလျှင် ဈာန်ဝင်စားနေ၏။

၈၉၅။ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါသည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်သော ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟူကုန်သော ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း လွန်မြောက်ပြီး၍သာ လျှင် ဈာန်ဝင်စားနေ၏။

၈၉၆။ အာသဝေါကင်းပြီးသော အနုရုဒ္ဓါရဟန်းသည် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော် တယောက်ထီးတည်း အပေါင်းအဖော်မရှိမူ၍ ပံ့သုကူသင်္ကန်းတို့ကို ရှာမှီး၏။

၈၉၇။ ပညာရှိသော အာသဝေါကင်းပြီးသည့် အနုရုဒ္ဓါရဟန်းသည် ရွေးချယ်စိစစ်၍ ကောက်ယူကာ ဖွပ်လျှော်ချုပ်ဆိုးပြီးလျှင် ပံ့သုကူသင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်၏။

၈၉၈။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုလည်းကြီး၏၊ ဧကင်းခြင်းမှလည်း ကင်း၏၊ လူ ရဟန်းတို့နှင့် (မလျော်သော) ဧကောခြင်းဖြင့် ဧကောလျက် ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား (စိတ်၏) ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော ယုတ်ညံ့ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၉၉၉။ (အကြင်အခါ၌ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်) သတိနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ (ပစ္စည်းလေးပါး တို့၌) အလိုနည်း၏။ (ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်) ရောင်ရဲလွယ်၏။ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းမှ ကင်း၏။ ဝန်ကို ငြီးငွေ့သောတရား၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်၏။ အမြဲအားထုတ်အပ် သော လုံ့လရှိ၏။

၉၀၀။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းအသို့၌ ဖြစ် ကုန်သော ဤ (သတိပဋ္ဌာန်စသော) တရားတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အာသဝေါကင်း ၏။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်၏။

၉၀၁-၂။ အကြင်အခါ၌ (ရှစ်ခုမြောက်သော မဟာပုရိသ ဝိတက်ဟူသော) အကြံ အစည်သည် ငါ့အား ဖြစ်၏။ ထိုအခါ လောကသုံးပါး၌ အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ အကြံကို သိတော်မူလျက် စိတ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တန်ခိုးတော် ဖြင့် ချဉ်းကပ်တော်မူလာပြီးလျှင် ထိုကြံစည်ထားပြီးသော မဟာပုရိသ ဝိတက်ခုနစ်မျိုး ထက်အလွန် ရှစ်ခုမြောက်သော မဟာပုရိသဝိတက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဆံသရာ၌တတ် သော ပပဉ္စတရားမှ ကင်းသည့် (လောကုတ္တရာ) ထိရား၌ မွေ့လျော်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည် သံသရာဝှံကို မချွဲထွင်သော လောကုတ္တရာတရားကို ဟောကြားတော်မူ၏။

၉၀၃။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ထရားကို သိ၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်နေပြီ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၉၀၄။ ငါသည် အကြင်အခါမှစ၍ နေသဠိကဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကျင့်သုံး၏။ ထိုနေသဠိကဓုတင် ဆောက်တည်ကျင့်သုံးသော နှစ်တို့သည် ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အကြင်အခါမှစ၍ ငိုက်မျှည်းခြင်းမိဒ္ဓကို ပယ်စွန့်အပ်၏။ ထိုမိဒ္ဓကို ပယ်စွန့်သော နှစ်တို့သည် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၉၀၅။ စကျွဲငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍ တဏှာကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ငြိမ်းအေးသော) နိဗ္ဗာန်တို့ (ကြာရန်) ရည်စူးလျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။ (ထို့ ကြောင့်) စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်၍ ကောင်းဆိုးနှစ်ပါးကို အတူထားလျက် ရှုတော်မူနိုင်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ထက်လေဝင်လေတို့သည် မရှိတော့ပြီ။

၉၀၆။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ညှိုးငယ်ခြင်းမရှိသော စိတ်ဖြင့် ဝေဒနာကို သည်းခံ တော်မူလေပြီ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်တော်သည် ဆီမီးလျှံငြိမ်းသကဲ့သို့၎င်း (ချုပ်ငြိမ်း) လွတ်မြောက်တော်မူလေပြီတကား။

၉၀၇။ ယခုအခါဝယ် မြတ်စွာဘုရားအား ဇာယလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော ထို တရားတို့သည် နောက်ဆုံးဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးသည် မှီသော် တပါးသော စိတ်စေတသိက်တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၉၀၈။ ဇာလိနိနတ်သမီး နတ်အပေါင်း၌ (ပဋိသန္ဓေအစွမ်းဖြင့်) ဖြစ်နေရခြင်းသည် ယခုအခါ၌ ငါ့အား မရှိတော့ပြီ။ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းဟူသော သံသရာဝှံဆင်းရဲ ကုန်ပြီ။ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီ။

၉၀၉။ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင် ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွ သော အထောင်မက အပြားရှိသော သြကာသလောကကို (ဗျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်) သိအပ်၏။ တန်ခိုးအရာ၌၎င်း (သတ္တဝါတို့၏) စုတိပဋိသန္ဓေ၌၎င်း သိသော ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်၌ လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် နတ်တို့ကပ်ရောက်လာဆဲ သောကာလ၌ နတ်တို့ကို မြင်နိုင်၏။

၉၁၀။ ရှေးဘဝ၌ (ငါသည်) စားရုံမျှအကျိုးငှါ အယုတ္တံ အသက်မွေးရသော အန္တဘာရမည်သော သူဆင်းရဲ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ကျော်စောခြင်းရှိသော ဥပရိဋ္ဌမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား အာဟာရအလှူကို လှူခဲ့၏။

၉၁၁။ ထိုငါသည် အာဂီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်လာ၍ ကခြင်းသီခြင်းတို့ဖြင့် အပြည့်အပုံ စည်းစိမ်ခံစားလျက် ကြွေးနှင်းခွက်ခွင်းသံတို့ဖြင့် (နံနက်အခါ၌) နိုးကြားစေအပ်သူ အနုရုဒ္ဓါဟူ၍ ငါ့ကို သိကြကုန်၏။

၉၁၂။ ထိုအခါ၌ ထိုအယုတ္တံ ဘေးမရှိသော လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရာ၌ (ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေ၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်၌ ဝင်ရောက် (ရဟန်းပြု)ပြီ။

၉၁၃။ ရှေးဘဝက အကြင်အရာ၌ ငါနေခဲ့ဘူး၏။ ထိုရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဝယ် သိကြကုန်မင်းအဖြစ်ဖြင့် တည်နေခဲ့ပြီ။

၉၁၄။ ငါသည် သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသော မြေအပြင်ကို အောင်နိုင် ရသော လူတို့ကို အစိုးရသော စကြာမင်းအဖြစ်ကို ခုနစ်ကြိမ်ပြုခဲ့ဘူးပြီ။ ဓမ္မုဒိပ်ကျွန်းကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်၍ တုတ်လှန်ကန်ဖြင့်က ရိုက်မပုတ်ရပဲ ဓားလှလက်နက်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရပဲ တရားသဖြင့် ဆုံးမခဲ့ဘူး၏။

၉၁၅။ ဤလူ့ပြည်မှ (စုတေ၍ နတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းအဖြစ်ဖြင့်) ခုနစ်ကြိမ် ထို နတ်ပြည်မှ (စုတေ၍ လူ့ပြည်၌ စကြာမင်းအဖြစ်ဖြင့်) ခုနစ်ကြိမ် ဤသို့ တဆယ့်လေးကြိမ် တို့ပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရကုန်၏။ ထိုအခါ နတ်ပြည်၌ တည်လျက်နေအားသည်ကို သိဘူးပြီ။

၉၁၆။ ငါသည် အင်္ဂါငါးပါးရှိသော (အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်) သမာဓိသည် ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍ အမာဓိ၏ ပါးခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ငြိမ်းခြင်းကို ရသည်ရှိသော် ငါ၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည် စင်ကြယ်၏။

၉၁၇။ ငါသည် အင်္ဂါငါးပါးရှိသောဈာန်၌ တည်၍ သတ္တဝါတို့၏ (ထိုလောကမှ) လာ ခြင်း (ဤလောကမှ) သွားခြင်းဟူသော စုတိပဋိသန္ဓေကို သိ၏။ (ယင်းသို့ သိလတ်သော်) ဤလူ့ အဖြစ်ကို၎င်း တပါးသော တိရစ္ဆာန်အဖြစ်ကို၎င်း သိ၏။

၉၁၈။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ခဲ့ပြီ ။ပ။ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ် သောတဏှာကို စွန့်ပယ်အပ်ပြီ။

၉၁၉။ ငါသည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့၏ ဝါးတောရွာ ဝါးချုံအောက်၌ အသက်ကုန်ခြင်း ကြောင့် အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့ ။

ဤသို့လျှင် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ

၉၂၀။ (ပင်လုံးကျွတ်) ပွင့်လျက်တည်ရှိနေသော အင်ကြင်းတောကြီး၌ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်မှု 'ဝိဝေက'ကိုပိုးလျက် ဈာန်ဝင်စားကာ နေတော်မူသော (ပါရာပရိယ)ရဟန်းအား ကြံစည်မှုဖြစ်ပေါ်လာ၏။

၉၂၁။ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်က ရဟန်းတို့၏ အကျင့်သည် တမျိုးဖြစ်၏။ ယခုအခါ၌မူကား ရဟန်းတို့၏အကျင့် တမျိုးတပုံ ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

၉၂၂။ ရှေးအခါက ရဟန်းတို့သည် ချမ်းအေးသော လေကို တားမြစ်၍ အရက်အကြောက်ကို ပျက်ဆီးတတ်သည့် အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းရုံ မျှတရုံမျှသာ အကျိုးရှိသော သင်္ကန်းကို ရတတ်သမျှဖြင့် ရောင်ရဲကြကုန်လျက် သုံးဆောင်ကြကုန်၏။

၉၂၃။ မွန်မြတ်သောအစာကိုသော်၎င်း ထိုမှတစ်ပါး ကြမ်းထမ်းသော အစာကိုသော်၎င်း အနည်းငယ်သော အစာကိုသော်၎င်း ထိုမှတစ်ပါး များစွာသော အစာကိုသော်၎င်း မမက်မောကုန်ပဲ တဏှာဖြင့် တောင်တမူကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ မျှတရုံမျှအကျိုးငှါ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။

၉၂၄။ (ရှေးအခါက)ထိုရဟန်းတို့သည် အာသဝေါတရားတို့ ကုန်ခြင်း၌ လုံ့လပြုကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ (ရောဂါနှိမ်စက်ကုန်သော်လည်း) အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေး၌၎င်း ထိုမှတစ်ပါး (အသက်၏) အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ပစ္စည်း၌၎င်း အလွန်လုံ့လပြုကြသည် မဟုတ်ကုန်။

၉၂၅။ (ထိုရဟန်းတို့သည်) တော၌၎င်း သစ်ပင်ရင်းတို့၌၎င်း တောင်ခေါင်း လိုက်ကုန်၌၎င်း ဝိဝေကကို ပိုးစေကုန်လျက် ထိုဝိဝေကလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ခနဲကြကုန်၏။

၉၂၆။ (ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ပလွှားမှု သူတစ်ပါးအား ရွတ်ချမှုကို မပြုမှု၌) နှိမ့်ချသော အကျင့် ရှိကုန်၏။ (သာသနာ၌) သက်ဝင်၍တည်သော သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏။ (အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်စသောအားဖြင့်) မွေးမြူလွယ်ကုန်၏။ (ဝတ်ကြီးဝတ်ဖယ်၌၎င်း အလုံးစုံမြတ်သော အကျင့်၌၎င်း) နူးညံ့ကုန်၏။ မကြမ်းထမ်းသော စိတ်ရှိကုန်၏။ (ကိလေသာတို့နှင့်) ရောဂျက်မှု ကင်းကုန်၏။ နှုတ်လည်း မကြမ်းကုန်၊ အကျိုးစီးပွားကို ကြံစည်ခြင်း သို့သာ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။

၉၂၇။ ထို့ကြောင့် (ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းစသော) သွားခြင်းသည်၎င်း (ပစ္စည်းလေးပါးကို) သုံးဆောင်ခြင်းသည်၎င်း (ကျက်စားရာအာရုံကို) မှီဝဲခြင်းသည်၎င်း ကြည့်ညိဖွယ်ကို ဆောင်နိုင်၏။ (ကျမ်းကျင်သူသည် သွန်းလောင်းအပ်သော) ဆီအယဉ်သည် ပြေပြစ်သကဲ့သို့ (ထို့အတူ ထိုရဟန်းတို့၏) ဣရိယာပုထ်သည် ပြေပြစ်၏။ ကြည့်ညိဖွယ်ကို ဆောင်နိုင်၏။

၉၂၀။ အာသဝေါတဏှာ အားလုံးကုန်ပြီးကုန်သော များစွာဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သော များမြတ်သော အကျိုးစီးပွားတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ထိုမထေရ်တို့သည် ယခုအခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပေးမှုကြကုန်ပြီ။ ယခုလက်ရှိကာလ၌ကား ထိုသို့သောဈာန်ကုန်သော မထေရ်တို့သည် အနည်းငယ်မျှသာ ကြွင်းကျန်ကုန်၏။

၉၂၁။ (ဝဋ်မှလွတ်မြောက်ခြင်း၏ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော) ကုသိုလ်တရားတို့၏၎င်း (ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း) ပညာ၏၎င်း ကုန်ခြင်းကြောင့် အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအထူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည် ပျက်စီးရချေ၏။

၉၂၀။ (ဤကာလကြီးသည်) ယုတ်ညံ့သော ဒုစရိုက်တို့၏၎င်း (လောဘစသော) ကိလေသာကဏ္ဍတို့၏၎င်း ဖြစ်ပေါ်လာရာ ကာလကြီးပေတည်း။ အကြင်သူတို့သည်ကား (ဤသို့သဘောရှိသော ကာလ၌) (ကာယ စိတ္တ ဥပဓိဟူသော) ဝိဝေကအကျိုးငှါ လုံ့လကြီးကုတ် အားထုတ်ကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) (ပဋိဝေဓမှ) ကြွင်းကျန်သော ကျင့်ဝတ်ပရိပတ် သူတော်ကောင်းတရားသာ ရှိကုန်၏။

၉၂၁။ ထိုကိလေသာတို့သည်(ယခု အခါ အခွင့်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတို့၌)ပွားကုန်သည် ရှိသော် (ကလျာဏမိတ္တ ကင်းသော)များစွာသော လူအပေါင်းကို ပူးပင်နိုင်ကုန်၏။ ရက္ခိုက်ဘိလူးတို့သည် သူရူးတို့ကို (ပူးဝင်) ကစားကုန်သကဲ့သို့ (ထိုအတူ ရဟန်းမိုက်တို့ကို ပူးဝင်၍) ကစားကြကုန်ယောင်တကား။

၉၂၂။ စစ်မြေပြင်၌ (စစ်ရှုံးပြီဟု) ကြေးကြော်သည်ရှိသော် စစ်သားတို့သည် ထိုထိုအရပ်သို့ ပြေးသွားကြကုန်သကဲ့သို့ ကိလေသာ၏တည်ရာ စစ်မြေပြင်၌ စစ်ထိုးကြကုန်သော ထိုသတ္တဝါတို့သည် ကိလေသာ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုဘဝသို့ ပြေးသွားကြကုန်၏။

၉၂၃။ (ဤသို့ပြေးသွားကြကုန်သော ထိုသူတို့သည်) သူတော်ကောင်းတရားကိုစွန့်၍ အချင်းချင်းငြင်းခုံကြကုန်၏။ မိစ္ဆာအယူတို့သို့ အစဉ်လိုက်ကြကုန်လျက် ဤအယူသည်သာ မြတ်၏ ဟုလည်း မှတ်ထင်ကြကုန်၏။

၉၂၄။ ရဟန်းတို့သည် ဥစ္စာကို၎င်း သားသမီးကို၎င်း မယားကို၎င်း စွန့်ပစ်ကြကုန်၍ အိမ်မှ ထွက်လာကြကုန်လျက် ကဇွန်းဝားယောက်မမျှသော ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ရဟန်းတို့မပြုအပ်သော အမှုတို့ကို ပြုလုပ်မှီဝဲကုန်၏။

၉၂၅။ (ထိုရဟန်းတို့သည်) ဝမ်းဝပိုက်ကား ဝအောင်သေး၍ ပက်လက်အိပ်စက်ကြကုန်ပြီးလျှင် အိပ်ရာမှနိုးကြကုန်သော် မြတ်စွာဘုရား ကဲ့ရဲ့ဖွယ် ဖြစ်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုကြကုန်၏။

၉၂၆။ ထိုရဟန်းတို့သည် အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ မငြိမ်းသော ဝိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ အတတ်ပညာသည်တို့ ပြုလုပ်အပ်သော အတတ်ပညာမျိုးစုံတို့ကို စိတ်ပါဝင်စားကုန်လျက် သင်ကြားကြကုန်၏။ ရဟန်းတရားသည်ကား (ထိုရဟန်းတို့နှင့်) သီးခြားဖြစ်နေတော့၏။

၉၃၇။ အလွန်အလွန် ချားစွာအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မြေညက် ခြေနယ်ဆီ ကသယ်မှုန်
၇၅ နေရာစားဖွယ်တို့ကို လူတို့အား ပေးကမ်းဆောင်နှင်းကြကုန်၏။

၉၃၈။ တံပူကို၎င်း သီးသီးကို၎င်း ပန်းကို၎င်း ခဲဖွယ်အထူးတို့ကို၎င်း (အဆင်းအရ
သာနှင့်ပြည့်စုံသော) ဆွမ်းအထူးတို့ကို၎င်း သရက်သီးတို့ကို၎င်း သျှစ်သျှားသီးတို့ကို၎င်း
လူတို့အား ပေးကမ်းဆောင်နှင်းကုန်၏။

၉၃၉။ ဆေးနှင့်သက်ဆိုင်ရာတို့၌ ဆေးဆရာတို့ကဲ့သို့၎င်း ကိစ္စကြီးငယ်ပြုလုပ်ဖွယ်တို့၌
လူတို့ကဲ့သို့၎င်း (မိမိကိုယ်ကို) တန်ဆာဆင်ရာ၌ ပြည့်တန်ဆာမကဲ့သို့၎င်း အုပ်ချုပ်စိုးမိုး
ရာ၌ မင်းတို့ကဲ့သို့၎င်း ပြုမှုကြကုန်၏။

၉၄၀။ စဉ်းလဲကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း လှည့်ပတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း မုသားသက်
သေဖြစ်ကြကုန်၍၎င်း မစောင့်စည်းသော အသက်မွေးမှုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း ဤသို့
မျှားစွာသော မိစ္ဆာဇီဝစသော အသက်မွေးမှုတို့ဖြင့် (ဆွမ်းပစ္စည်းစသော) အာမိသကို
သုံးဆောင်ကြကုန်၏။

၉၄၁။ အပ်၏ဟူသော အမြက်ထောင်ခြင်း၌၎င်း (ပစ္စည်းတို့၌) ပရိယာယ်တပါးနှင့်
ယှဉ်ရာ၌၎င်း (ကြီးပါးရေးစသည်ကို) ကြံစည်ရာ၌၎င်း (ယုတ်မာသော တရားတို့ဖြင့်)
အစဉ်ပြေးကုန်သည်ဖြစ်၍ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပစ္စည်းဖြစ်မည့်
နည်းလမ်းဖြင့် များစွာသော ဥစ္စာကို စုဆောင်းကြကုန်၏။

၉၄၂။ မိမိအမှုကြီးငယ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပရိသတ်ကို မိမိအား လုပ်ကျွေး
စေကုန်၏။ ဓမ္မဟူသော အကြောင်းကြောင့် ယုတ်ကျွေးစေသည်မဟုတ်ကုန်၊ လာဘ်ဟူ
သော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးတို့အား တရားဟောကုန်၏။ အကျိုးစီးပွား ဟူသော
အကြောင်းကြောင့် တရားဟောသည်မဟုတ်ကုန်။

၉၄၃။ အရိယာသံဃာမှ အပဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃာ့လာဘ်ဟူသော
အကြောင်းကြောင့် ငြင်းခုံကြကုန်၏။ တပါးသူတို့၏ လာဘ်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော
ရဟန်းတို့သည် မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မရှက်ကုန်။

၉၄၄။ အချို့သူတို့သည် ထိုအတူပင် တရားတို့နှင့် မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဦးပြည်းကြ
ကာ သင်္ကန်းကို ဝတ်၍ကြကုန်လျက် လာဘ်ပူဇော်သကာ၌ တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍ ချီးမွမ်း
မြှောက်စားခြင်းကိုသာလျှင် အလိုရှိကုန်၏။

၉၄၅။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာဖြင့်
ကိလေသာဖြစ်စိမ့်သောငှါ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော် ယခုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရား သက်
တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါကကဲ့သို့ စောင့်စည်းခြင်းငှါ ပြုလျက် မရအပ်သေးသော (ဈာန်
ဝိပဿနာ) တရားကို ရခြင်းငှါ၎င်း ရပြီးသော (ဈာန်ဝိပဿနာ) တရားတို့ကို ကောင်းစွာ
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း မလွယ်ကူတော့ချေ။

၉၄၆။ (ယောကျ်ားသည်) ဆူးရှိရာအရပ်၌ ဘိနပ်မစီးပဲ (လှည့်လည်သည်ရှိသော်)
(ငါ့ကို ဆူးမစူးစေလင့်ဟု သတိထား၍) လှည့်လည်သွားလာသကဲ့သို့ ထိုအတူ (ကိလေသာ

ဆူးရှိရာ) ရွာ၌(လှည့်လည်သော) ရဟန်းသည် သတိကိုဖြစ်စေလျက် လှည့်လည်သွားလာ
ရာ၏။

၉၄၇။ (အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော) ရှေးယောက်ျားကို အောက်မေ့၍
ထိုယောက်ျား၏ ကျင့်ဝတ်ဘာဝနာအစီအရင်ကို အစဉ်အောက်မေ့လျက် မြတ်စွာဘုရား
ကွယ်လွန်၍ နောက်ဆုံးအခါကာလဖြစ်စေကာမူ (တရားတော်အား လျော်ဝှာသာလျှင်
ကျင့်သည်ရှိသော်) သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်ရာ၏။

၉၄၈။ ဤအကျင့်ပဋိပတ်အစီအရင်ကို ဆိုပြီး၍ အင်ကြင်းတော၌(သဒ္ဓါစသော) ဗုဒ္ဓ၏
ပိုးစေပြီးသော မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကင်းပြီးသော
သီလက္ခန္ဓစသောတရားအပေါင်းကို ရှာမှီးပြီးသော (ပါရာပရိယမည်သော) ရဟန်းသည်
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် ပါရာပရိယမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ဝိသတိနိပါတ် ပြီး၏။

၁၇-ဝိသနိပါဏ်

၁-ဖုဿတ္ထေရဂါထာ

၉၄၉။ (မိမိအကျင့်ဖြင့်) ကြည်ညိုထိုက်ကုန်သော ပွားများပြီးသော စိတ်ရှိကုန်သော (စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို) ကောင်းစွာစောင့်စည်းကုန်သော များစွာသော ရဟန်းတို့ကို မြင်၍ ပဏ္ဍရရသေ့နှင့် အနှယ်တူဖြစ်သောရသေ့သည် ဖုဿအမည်ရှိသော ရဟန်းကို မေးလျှောက်၏။

၉၅၀။ (ဤသာသနာတော်ဝယ်) အနာဂတ်ကာလ၌ (ရဟန်းတို့သည်) အဘယ်သို့သော အာသာဆန္ဒ အဘယ်သို့သော အလိုအဇ္ဈာသယ အဘယ်သို့သော အသွင်အပြင် မှီကြကုန်လတ္တံ့နည်း၊ အရှင်ဘုရား အရှင်သည် အကျွန်ုပ်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းကို ဖြေကြားတော်မူပါလော့။

၉၅၁။ ပဏ္ဍရရမည်သောရသေ့ သင်သည် ငါ၏စကားကို နားထောင်လော့၊ ရိုသေစွာ ဖတ်သားလော့၊ အနာဂတ်သာသနာအကြောင်းအရာကို ပြောကြားပေအံ့။

၉၅၂။ နောင်အခါ၌ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် အမျက်ထွက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ရန်ငြိုးမှုကြကုန်လတ္တံ့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ခက်ထန် (မာန်မူ) ကြကုန်လတ္တံ့၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ ကြကုန်လတ္တံ့၊ ငြုစုကြကုန်လတ္တံ့၊ ဝါဒအမျိုးမျိုး ရှိကြကုန်လတ္တံ့။

၉၅၃။ နက်နဲသော (သူတော်ကောင်း) တရား၌ (မိမိကိုယ်ကို မိမိ) အထင်ကြီးကုန်လျက် (သူတော်ကောင်းတရား၏) ဤမှာဖက်ကမ်း၌ ကျက်စားကုန်လတ္တံ့၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ ပေါ့လျော့ကုန်လတ္တံ့၊ မလေးစားကြကုန်လတ္တံ့၊ အချင်းချင်း ရိုသေမှုကင်းကြကုန်လတ္တံ့။

၉၅၄။ အနာဂတ်ကာလ၌ သတ္တလောကဝယ် များစွာသော အပြစ်ဒေါသတို့ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပညာမဲ့သော ရဟန်းတို့သည် (မြတ်စွာဘုရား) ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော ဤတရားတော်ကို ညစ်နွမ်းစေကြကုန်လတ္တံ့။

၉၅၅။ နှုတ်ကြမ်းကုန်သော အကြားအမြင်မရှိကုန်သော အလဇ္ဇိဒုဿီလရဟန်းတို့သည် (သီလစသော) ဂုဏ်မှ ယုတ်လျော့ကုန်သော်လည်း သံဃာ့အလယ်၌ ရဲရဲဝံ့ပြောဆိုနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နောက်လိုက်အင်အား ကြီးမားကြကုန်လတ္တံ့။

၉၅၆။ လဇ္ဇိသီလဝန္တရဟန်းတို့သည် (သီလစသော) ဂုဏ်ရှိကြကုန်သော်လည်း သံဃာ့အလယ်၌ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့် ပြောဆိုကြကုန်သော် ရှက်သောစိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုလိုကြကုန်သောကြောင့် နောက်လိုက်အင်အား နည်းပါးကြကုန်လတ္တံ့။

၉၅၇။ အနာဂတ်အခါ၌ ပညာမဲ့ရဟန်းတို့သည် ငွေကို၎င်း၊ ရွှေကို၎င်း၊ လယ်ကို၎င်း၊ ယာကို၎င်း၊ သိုး၊ ဆိတ်စသည်ကို၎င်း၊ ကျွန်ထီး၊ ကျွန်မကို၎င်း၊ လက်ခံသောယာကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၅၈။ သူတပါးကို ကဲ့ရဲ့လိုစိတ်ရှိကုန်သော မသိမလိမ္မာသော ရဟန်းတို့သည် စတုပရိသဒ္ဓါသီလတို့၌ မတည်ကြကုန်ပဲ ကျူးပင်အလား၊ ယောင်လွှားမော်မောက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ငြင်းခုံမှု၌သာ မွေ့လျော်ကြကာ သားတိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ သွားလာလှည့်ပတ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၅၉။ အနာဂတ်ကာလ၌ ရဟန်းဆိုးတို့သည် ပျံလွင်သောစိတ်ရှိကြကုန်လတ္တံ့။ (မအပ်သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သည့်) ညှို့ဝှက်သောသင်္ကန်းကို ယာရုံကြကုန်လတ္တံ့။ ကြည့်ညှို့စေ့ ဟန်ဆောင်ပြုကြကုန်လျက် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သောစိတ်နုလုံးရှိကြကုန်လျက် ဒါပဒကတို့အား မြောက်ပင်ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာအများထင်ရှားရှိကြကုန်လျက် အရိယာတို့အယောင် ဟန်ဆောင်လှည့်လည်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၀။ ဆံပင်တို့ကို ဖယောင်းဆီဖြင့် လိမ်းသပ်ကြကုန်လျက် (တန်ဆာဆင်ခြင်း စသည်ဖြင့်) လျှပ်ပေါ်လော်လည်ကြကုန်လျက် မျက်ကွင်းဆေး ရေးခြယ်ကြကုန်လျက် ဆင်စွယ်ထောင်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကြကုန်လျက် မြို့ရွာခရီး လမ်းမကြီး၌ လှည့်လည်သွားလာကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၁။ အဝတ်ဖြူတို့၌ ဟပ်မက်မောကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အရိယာတို့ မစက်ဆုပ်အပ်သော မကောင်းစွာဆိုးအပ်သော ဘုရားရဟန္တာတို့၏ တံခွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၂။ လာဘ်လာဘကို နှစ်သက်မက်မောကြကုန်လတ္တံ့။ ပျင်းရိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရောရဲသောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တောကျောင်းတို့ကို (သီတင်းသုံးခြင်းငှါ) စိတ်ငြိငြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရွာနီးကျောင်းတို့၌သာ နေကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၃။ အကြင်အကြင်ရဟန်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်း မှားသော အသက်မွေးခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စည်းလာဘ်လာဘကို ရကြကုန်လတ္တံ့။ မစောင့်စည်းကုန်သော ရဟန်းငယ်တို့သည် ထိုထိုရဟန်းဆိုးတို့သို့ အတုယူကာ ကျင့်ကြံကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မင်းအိမ်စသည်တို့ကို ချဉ်းကပ်ခိုမှီကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၄။ အကြင်အကြင်ရဟန်းတို့သည် (မိစ္ဆာဇီဝမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဘုန်းကံနည်းခြင်းကြောင့်) လာဘ်လာဘကို မရကြကုန်။ ထိုထိုရဟန်းတို့သည် အနာဂတ်ကာလ၌ အပူဇော်ခံရသူတို့ မဖြစ်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ တည်ကြည်မှုသာမာမိနှင့် ပြည့်စုံကြ၍ သီလကို အလွန်ချစ်ခင်ကြကုန်သော်လည်း ထိုရဟန်းတို့ကို မမှီဝဲကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၅။ အချို့သော ရဟန်းတို့သည် ဘောင်ခေါက်ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော မိမိတို့နှင့် အောင်လံဖြစ်လောသင်္ကန်းကို ဖွဲ့ရုံစုတ်၍ စက်ဆုပ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟိတ္တိဘူ၏ အပံတံခွန်ဖြစ်သော အစောင့်ရုံကို ဝတ်ရုံကြကုန်လတ္တံ့။ ။

၉၆၆။ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ထိုရဟန်းတို့အား (အရဟဒ္ဒဗြစ်သော) သင်္ကန်း၌ ရှိသေမှု မရှိကုန်လတ္တံ့။ (အရဟဒ္ဒဗြစ်သော) သင်္ကန်း၌ (ပစ္စဝေက္ခတာ) ဆင်ခြင်ကာမျှ သည်လည်း မဖြစ်လတ္တံ့။

၉၆၇။ (ကြီးစွာသော ဆိပ်လူးမြားဖြင့် ပစ်အပ်သောကြောင့်) ကြီးစွာသော ဒုက္ခဖြင့် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်နေသော ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း အား အကြီးအကျယ် ကြောက်မက်ဖွယ်သော (သူတပါးတို့) ကြံစည်ရုံမျှ မကြံစည်နိုင်သော ဆင်ခြင်ဉာဏ် ဖြစ်ဘူးလေပြီ။

၉၆၈။ သို့စဉ်အခါက ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသည် ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော အရိယာတို့ အောင်လံတံခွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို မြင်ရ၍ သင်္ကန်းကိုမြင်ရသော ထိုခဏ၌ပင်လျှင် အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော ဂါထာတို့ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

၉၆၉။ “အကြင်သူသည် ကိလေသာတည်းဟူသော ဖန်ရေတို့ဖြင့် မကင်းသည်ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေကိုဆိုးမမှု မှန်ကန်စွာဆိုမှု သစ္စာနှင့်ကင်းကွာနေပါလျက် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ် သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်လတ္တံ့။ ဆိုသို့သောသူသည် စင်စစ် ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ် သင်္ကန်းကို (ဝတ်ရုံရန်) မထိုက်တန်။

၉၇၀။ အကြင်သူသည်ကား ထွေးအန် စွန့်ပယ်ပြီးသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိ၏။ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလတို့၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဣန္ဒြေကိုဆိုးမမှု မှန်ကန်စွာဆိုမှု သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထိုသူသည်သာ စင်စစ် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို (ဝတ်ရုံရန်) ထိုက် တန်၏” (ဟု ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဆိုခဲ့၏)။

၉၇၁။ အကြင်သူသည် သီလပျက်စီး၏။ ပညာမရှိ၊ ဒုဿီလဟု ထင်ရှား၏။ ပြုလိုရာ ပြုလုပ်နေ၏။ ပျံလွင့်တတ်သော စိတ်ရှိ၏။ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ဓမ္မမှကင်း၏။ ထိုသို့သော သူသည် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို (ဝတ်ရုံရန်) မထိုက်တန်။

၉၇၂။ အကြင်သူသည်ကား (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဆန္ဒရာဂကင်း၏။ တည်ကြည်၏။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော စိတ်အကြံရှိ၏။ ထိုသူသည် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို (ဝတ်ရုံရန်) ထိုက်တန်၏။

၉၇၃။ အကြင်သူအား (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလမရှိ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိ၏။ ကျူပင် အလား ထောင်လွှားမောက်မာ၏။ မိုက်မ၏။ သို့သူသည် အဝတ်ဖြူနှင့်သာ ထိုက်တန်၏။ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို အဘယ်လို့ ပြုလုပ်လိမ့်မည်နည်း။

၉၇၄။ အနာဂတ်ကာလ၌ (ရဟန်းယောက်ျားတို့သည်၎င်း ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၎င်း (ရာဂစသည်) ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ (ဘုရားစသည်၌) ရှိသေခြင်းကင်း ကုန်သည်ဖြစ်၍ မေတ္တာဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်သော (တာဒိ) ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲဖိနှိပ်ကုန်လိမ့်မည်တည်း။

၉၇၅။ မိုက်မဲကုန်သော ဒုဿီလဟုထင်ရှားကုန်သော ပြုလိုရာပြုလုပ်နေကြကုန်သော ပညာမဲ့သောရဟန်းတို့သည် မထေရ်ကြီးတို့က (သင်္ကန်းဝတ်ရုံခြင်းစသည်ကို) သင်ပေး ကြကုန်သော်လည်း နားမထောင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၉၇၆။ မြင်းယုတ်မြင်းကြမ်းသည် ဆုံးမတတ်သော မြင်းဆရာ (စကား)ကို မနာယူသကဲ့သို့ ထိုအတူ အချင်းချင်း ရိုသေမှုကင်းကုန်သော မိုက်မဲသောရဟန်းတို့သည် ဆုံးမသင်ပြပါကုန်လျက် ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ (စကား)ကို မနာယူကြကုန်လတ္တံ့။

၉၇၇။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့် အနာဂတ်ကာလ၌ နောက်ပိုင်းကာလသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏၎င်း ရဟန်းမိန်းမတို့၏၎င်း (ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသော) အကျင့်ဖြစ်လတ္တံ့။

၉၇၈။ ထိုအနာဂတ်ဘေးကြီး မရောက်လာမီ (သင်တို့သည်) ဆိုဆုံးမလွယ်သူ စိတ်နှလုံး နူးညံ့သူ အချင်းချင်း ရိုသေခြင်းရှိကြသူ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

၉၇၉။ (အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌) မေတ္တာစိတ်ရှိသူ သနားခြင်းကဋကနှင့် ပြည့်စုံသူ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလတို့၌ စောင့်စည်းသူ အားထုတ်သောလုံ့လရှိသူ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသူ အမြဲမပြတ် ခိုင်ခံ့သော လုံ့လရှိသူတို့ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

၉၈၀။ ငါ့ရှင်တို့ မေ့လျော့ခြင်းကို ဘေးကြီးဟူ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း ဘေးကင်းကြောင်းဟူ၍ ရှုမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အင်္ဂါရုပ်ပါးရှိသော မဂ်ကို ပွားများကြပါကုန်လော့၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုကုန်လျက် (မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေကြကုန်လော့)။

ဤသို့လျှင် ဖုဿမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၂-သာရိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ

၉၈၁။ အကြင်သူသည် ကာယစသည်တို့ဖြင့် စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍ နေ၏၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့နှင့် မကွဲမပြား တသားတည်း ဖြစ်နေ၏၊ လွန်ကဲသော သတိရှိ၏၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကိုပယ်ကာ (သမ္မာသင်္ကပ္ပ၏ အစွမ်းဖြင့်) ကောင်းသော အကြံရှိသည်ဖြစ်၍ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏၊ မမေ့မလျော့မှု၍ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ ဓမ္မလျော်၏၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိ၏၊ တယောက်ထီးတည်း ကောင်းစွာ ရောင်ရဲ၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို ရဟန်းဟူ၍ ဆိုကုန်၏။

၉၈၂။ ရဟန်းသည် စိုစွတ်သိမ်မွေ့သော အစာကို၎င်း ခြောက်သွေ့ကြမ်းထမ်းသော အစာကို၎င်း စားသည်ရှိသော် အလွန်ငမ်းဝအောင် မစားရာ၊ လျော့သော ဝမ်းရှိသည်ဖြစ်၍ နှိုင်းချိန်သော စားမျိုးခြင်းရှိလျက် သတိပြုကာ နေရာ၏။

၉၈၃။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော လေးလုတ် ငါးလုတ်တို့ကိုမသုံးဆောင်မှု၍ ရေကိုသောက်ရာ၏၊ (ဤသို့ လေးလုတ် ငါးလုတ်လျော့စား၍ ရေသောက်ခြင်းသည်) နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

၉၈၄။ ဤ(အချမ်းအပူစသည်ကို တားမြစ်ရုံမျှ) အကျိုးရှိသော အပ်သောသင်္ကန်းကို ငုံးလှမ်းဝတ်ရုံခံမှု နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

၉၇၅။ (အကြင်ကျောင်း၌) ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွဲ ထိုင်နေသော ရဟန်း၏ ပဆစ်ဗူး နှစ်ဖက်တို့ကို မိုးရည်မစွတ်၊ (ထိုသို့သဘောရှိသောကျောင်း၌ နေသည်ရှိသော်) နိဗ္ဗာန် သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသောရဟန်းအား ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

၉၇၆။ အကြင်ရဟန်းသည် သုခဝေဒနာကို ဝိပရိဏာမဒုက္ခအားဖြင့် မြင်၏။ ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ငြောင့်တံသင်းအားဖြင့် မြင်၏။ (သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ)နှစ်ပါးတို့၏ အလယ် ဖြစ်သော အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၌ (အတ္တ အတ္တနိယဟု မှားသောနှလုံးသွင်းခြင်း) မပြစ်၊ ထိုရဟန်းသည် လောက၌ အဘယ်မည်သော ကိလေသာဖြင့် အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာပါတော့ အံ့နည်း။

၉၇၇။ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော ပျင်းရိသော လုံ့လဝီရိယ ဆုတ်ယုတ်သော အကြားအမြင်နည်းသော (အဆုံးအမ ကြွဝါဒ၌) ရိုသေခြင်းကင်းသောသူသည် ငါ၏ (အထံ၌) တရံတခါမျှ (မရှိပါစေဘဲတည်း)၊ (အကြောင်းမူကား) လောက၌ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်မည်သော အဆုံးအမကြွဝါဒဖြင့် အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာ ပါတော့အံ့နည်း။

၉၇၈။ (အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်) များသော အကြားအမြင်လည်းရှိ၏၊ ပညာလည်း ရှိ၏၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ)သီလတို့၌ ကောင်းစွာတည်၏၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းနှင့် ယှဉ်၏၊ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ၏ဦးထိပ်၌သော်လည်း တည်ပါစေဘဲတည်း။

၉၇၉။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော (ပပဉ္စ) တရားနှင့် ယှဉ်၏၊ သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော (ပပဉ္စ)တရား၌ (အပြစ်ကို မမြင်သဖြင့်) မွေ့လျော် ၏၊ သားတိရစ္ဆာန်နှင့် တူ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ယောဂလေးပါးတို့ကုန်ရာ အတုမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို ချွတ်ယွင်းစေ၏။

၉၈၀။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော (ပပဉ္စ) တရားကို ပယ်၍ သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော (ပပဉ္စ)တရား မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော အရိယမဂ်၌ မွေ့လျော်၏၊ ဘိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာ အတု မရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို ပြီးစေနိုင်၏။

၉၈၁။ ရွာ၌သော်၎င်း တော၌သော်၎င်း ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌သော်၎င်း မြင့်မောက် ရာ အရပ်၌သော်၎င်း အကြင်အရပ်၌ ရဟန္တာတို့သည် နေကုန်၏၊ ထိုမြေအရပ်သည် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၉၈၂။ တောကျောင်းတို့သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်၏၊ ယင်းတောကျောင်းတို့၌ (ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးသော)လူသည် မမွေ့လျော်နိုင်၊ ရာဂကင်းသော ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးလေ့မရှိသောကြောင့် မွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့။

၉၈၃။ အပြစ်မြင်လေ့ရှိသော နိပိရ်ဗြောထိုလေ့ရှိသော ဓမ္မောဇပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့မြင်ငြားအံ့၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပညာရှိကို ရွှေအိုးတို့ ကည်ရာ အရုပ်ကို ပြောကြားသာသနာသို့ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပညာရှိကို ဆည်း ကပ်သောသူအား ကောင်းမြတ်၏၊ မယုတ်ည်း။

၉၉၄။ သွန်သင်ရာ၏၊ ဆုံးမရာ၏၊ အကုသိုလ်တရားမှလည်း တားမြစ်ရာ၏၊ သူ့ဟော်
ကောင်းတို့သည်သာလျှင် ထို(ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချစ်ခင်၏၊
သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည် ထို(ဆိုခဲ့ပြီးသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော)ပုဂ္ဂိုလ်ကို မချစ်ခင်။

၉၉၅။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (ဒိဿနခပရိဗိုဇ်စယော) တပါးသောသူအား တရားကို
ဟောတော်မူ၏၊ တရားကို ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော် ငါသည် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍
နာကြား၏၊ ထိုတရားတော်ကို နာကြားခြင်းသည် ငါ့အား အချည်းနှီးမဖြစ်၊ အာသဝေါ
မရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်၏။

၉၉၆။ ပုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညာဉ်အကျိုးငှါ ငါ့အား တောင့်တမှုမရှိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်
အကျိုးငှါလည်း ငါ့အား တောင့်တမှုမရှိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေအနီးကို မြင်တတ်သော စေတော-
ပရိယအဘိညာဉ်အကျိုးငှါလည်း ငါ့အား တောင့်တမှုမရှိ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် အကျိုး
ငှါလည်း ငါ့အား တောင့်တမှုမရှိ။

၉၉၇။ သစ်ပင်ရင်းကို မှီ၍သာလျှင် ခေါင်းရိတ်ပြီးခါစဖြစ်သော ဒုက္ခသုက္ခကန်းကို
ရုံလျက်နေသော ပညာဖြင့်မြတ်သော ဥပတိဿထေရ်သည် စတုတ္ထဈာန်အခြေရှိသော
ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၏။

၉၉၈။ ဝိတက်မရှိသော စတုတ္ထဈာန်အခြေရှိသော ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသော
ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော ဥပတိဿထေရ်သည် (ဘိလူးက ဦးခေါင်းကို ရိုက်သော) ထိုခဏ၌
ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခဲ့ပြီ။

၉၉၉။ ကျောက်တောင်သည် (ပကတိလေထိုဖြင့်) မတုန်မလှုပ်မူ၍ ကောင်းစွာ တည်
သကဲ့သို့ ထိုအတူ ရဟန်းသည် မောဟကုန်ခြင်းကြောင့် တောင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်
ကောင်းစွာ တည်၏။

၁၀၀၀။ ရာဂစသော (ကိလေသာ) အညစ်အကြေးကင်းပြီးသော စင်ကြယ်၍ အပြစ်
ကင်းသော တရားကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော ယောကျ်ားအား သားမြီးဖျားမျှလောက်သော
မကောင်းမှုကို တိမ်တိုက်ကြီးမျှလောက်ပင် အမြဲထင်နေ၏။

၁၀၀၁။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊
ထင်သောသတိရှိကာ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်ကိုသာ
ငုံလင့်စောင့်မြော်၏။

၁၀၀၂။ ငါသည် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊
သူရင်းငှါးသည် လုပ်ခရရန်အတွက် နေကုန်မည့်အချိန်ကိုသာ ငုံလင့်စောင့်မြော်သကဲ့သို့
ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့်အချိန်ကိုသာ ငုံလင့်စောင့်မြော်၏။

၁၀၀၃။ သေခြင်းသဘောသည် ရှေးငယ်ရွယ်စဉ်အခါ၌၎င်း နောက် (အိုမင်းသော
အခါ)၌၎င်း မရှိသည်မဟုတ်၊ နှစ်ပါးစုံသော အခါတို့၌ပင် ဤသေခြင်းသဘောရှိသည်
သာတည်း၊ (ထို့ကြောင့်) ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ကို ပြည့်ကျင့်ကြကုန်လော့၊ အပါယ်ဘုံတို့သို့

ရောက်၍ မပျက်စီးကြစေကုန်လင်း၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏသည် သင်တို့ကို ကျော်လွန်မသွားစေလင်း။

၁၀၀၄။ (မြို့နေလူတို့သည်) အစွန်အဖျားကျသော မိမိမြို့ကို အတွင်းရောအပြင်ပါ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေသကဲ့သို့ ထိုအတူ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေရာ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမခဏသည် သင်တို့ကို မလွန်စေလင်း။

၁၀၀၅။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော အကုသိုလ်အားလုံးကို ပြုခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင် သော ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ဆိုလေ့ရှိသော တုန်လှုပ်မှုမရှိသော ရဟန်းသည် လေသည် သစ်ရွက်ကို တိုက်ဖျက်ချွေလွင့်သကဲ့သို့ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို လွှင့်နိုင် ပယ်နိုင်၏။

၁၀၀၆။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော အကုသိုလ်အားလုံးကို ပြုခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင် သော ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ဆိုလေ့ရှိသော တုန်လှုပ်မှုမရှိသော ရဟန်းသည် လေသည် သစ်ရွက်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ပြီ။

၁၀၀၇။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော (ကိလေသာဟူသော) ဆင်းရဲမှ ကင်းသော ကောင်းစွာ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော ကောင်းသောအကျင့်သီလရှိသော ပညာရှိသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုရာ၏။

၁၀၀၈။ မတည်သောသဘောရှိသော အချို့ပုထုဇဉ်တို့၌ အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ကျိအတူ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၌၎င်း ရဟန်းတို့၌၎င်း အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ (အစ၌)သူတော်ကောင်း ဖြစ်၍ တည်ကုန်သော်လည်း (နောက်၌)သူတော်မဟုတ် သူယုတ်ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ (အစ၌) သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာဖြစ်သော်လည်း (နောက်၌) တဖန် သူတော်ကောင်းဖြစ်တတ် ကုန်၏။

၁၀၀၉။ ကာမဂုဏ်တို့ကို လိုလားမှု'ကာမစွန္န' စီးပါးချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးမှု'ဗျာပါဒ' စိတ်စေတသိက်တို့၏ မခံမှု'ထိနမိဒ္ဓ' စိတ်မငြိမ်သက်မှု ပျံ့လွင့်မှု'ဥဒ္ဓစ္စ' အာရုံကို မဆုံးဖြတ် နိုင်မှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ဟူသော ထိုတရားငါးပါးတို့သည် ရဟန်း၏ စိတ်ကို ညစ်ညူးစေတတ် ကုန်၏။

၁၀၁၀။ မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသော အပူဇော်ခံရသော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သမာဓိ သည် အရိုအသေပြုခြင်းကြောင့်၎င်း အရိုအသေမပြုခြင်းကြောင့်၎င်း နှစ်ပါးစုံတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်။

၁၀၁၁။ အမြဲစျားနဝင်စားလေ့ရှိသော သိမ်မွေ့သော ပညာဖြင့် ရှုတတ်သော ဥပါဒါန် အစားတို့၏ကုန်ရာ (အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော ထိုသူကို သူတော် ကောင်းဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။

၁၀၁၂။ (စေတနာမရှိ၍သာ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌတို့၌ သည်းခံနိုင်သော)မဟာသမုဒ္ဓရာ မြေကြီး ကျောက်တောင် လေတို့သည် (စေတနာရှိလျက် ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌတို့၌ သည်းခံနိုင်သော) မြတ်စွာ

ဘုရား၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဝိမုတ္တိနှင့် ဥပမာအဖြစ်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မသင့်တော် ကုန်သည်သာတည်း။

၁၀၁၃။ ဥပတိဿထေရ်သည် တရားတည်းဟူသော စကြာရတနာကို အတုလိုက်၍ လည်စေနိုင်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိ၏၊ တည်ကြည်၏၊ မြေ ရေ မီးနှင့် တူသည် ဖြစ်၍ တပ်မက်ခြင်းမရှိ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိ။

၁၀၁၄။ (ဥပတိဿထေရ်သည်) သာဝကပါရမီဉာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ ဖြစ်၍ ကြီးမြတ်သောပညာရှိ၏၊ (ပညာအားဖြင့်) မထိုင်းမှိုင်း မအသည်ဖြစ်လျက် ထိုင်း မှိုင်းသူ အသူကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အခါခပ်သိမ်း ကိလေသာငြိမ်း၍ လှည့်လည်နေထိုင်၏။

၁၀၁၅။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ပြီးပြီ။ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ် သောတဏှာကို စွန့်ပယ်အပ်ပြီ။

၁၀၁၆။ မမေ့မလျော့ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့၊ ဤသည်လျှင် ငါ၏ အဆုံး အမတည်း၊ ယခုအခါ ငါသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့အံ့၊ ငါသည် အလုံးစုံသော ပြည့်စုံမှု၏ တည်ရာ ဥပဓိ မှ လွတ်မြောက်၏။

ဤသို့လျှင် သာရိပုတြာမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

၃-အာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ

၁၀၁၇။ ပညာရှိသည် ကုန်းတိုက် ချောပစ်တတ်သူနှင့်၎င်း အမျက်ထွက်လေ့ရှိသူနှင့် ၎င်း ဝန်တိုသူနှင့်၎င်း (သတ္တဝါတို့)ပျက်စီးခြင်းကို လိုလားနှစ်သက်သူနှင့်၎င်း ပေါင်းဖော် ခြင်းကို မပြုရာ၊ သူယုတ်မာနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းသည် ယုတ်မာ၏။

၁၀၁၈။ ပညာရှိသူသည် (ကံ ကံ၏အကျိုးကို) ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါ ရှိသူနှင့်၎င်း သိလက်ကို ချစ်မြတ်နိုးသူနှင့်၎င်း ဉာဏ်ပညာပြည့်စုံသူနှင့်၎င်း အကြားအမြင်များသူနှင့်၎င်း ပေါင်း ဖော်ခြင်းကို ပြုရာ၏၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းသည် ကောင်းမြတ် လှ၏။

၁၀၁၉။ အဆန်းတကြယ် ပြုအပ်သော အိုင်းအမာတို့၏ စုဝေးတည်နေရာ ဖြစ်သော (သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်) စိုက်ထူ၍ တားအပ်သော အမြဲ နှာကျင်သော (လူမိုက်တို့) အထူးထူးအထွေထွေ ကြံစည်အပ်သော ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဟောကို ရှုပါလော့၊ ယင်းခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော၏ ခိုင်မြဲတည်တံ့သောအဖြစ်သည် ဓရှိဇျေ။

၁၀၂၀။ ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့်၎င်း ပုတီး နားချောင်းပြင်ပုပိး အဆန်းတကြယ် ပြုပြင်အပ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို၎င်း (စိုသော) အရေဖြင့် မြှေးရုက် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရိုးစုဖြစ်သော ရုပ်ကိုယ်ကြီးကို၎င်း ရှုပါလော့၊ (ယင်း ခန္ဓာကိုယ်သည်) အဝတ်တို့နှင့် တကွ (ဖုံးလွှမ်းမှသာ) တင့်တယ်နိုင်၏။

၁၀၂၁။ ချိပ်ရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သောခြေတို့သည်၎င်း မျက်နှာချေမှုန်ဖြင့်လိမ်းအပ်သော မျက်နှာသည်၎င်း အန္တပုထုဇဉ်အာသော တွေဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏၊ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) တပက်ကမ်းကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူအား (တွေဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၁၀၂၂။ ရှစ်စွဲ၍ ပြုပြင်အပ်သောဆံပင်တို့သည်၎င်း မျက်ကွင်းဆေးတို့ဖြင့် လိမ်းခြယ် အပ်ကုန်သောမျက်စိတို့သည်၎င်း အန္တပုထုဇဉ်အားသာ တွေဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော)ကမ်းတဖက်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော သူ့အား (တွေဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၁၀၂၃။ အသစ်ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်သော မျက်ကွင်းဆေးကျည်တောက်ကဲ့သို့ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော အကောင်ပုပ်သည် အန္တပုထုဇဉ်အားသာ တွေဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော)ကမ်းတဖက်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူ့အား (တွေဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၁၀၂၄။ များသော အကြားအမြင်ရှိသော ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟော တတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဂေါတမအန္တယ်ဖြစ်သော အသျှင် အာနန္ဒာသည် ချအပ်သောခန္ဓာဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ဩဃလေးပါးနှင့်) မယှဉ်မူ၍ အိပ်ခြင်း ကို ပြု၏။

၁၀၂၅။ အာသဝေါကုန်ပြီးသော (ဩဃလေးပါးနှင့်) မယှဉ်သော (ရာဂအစရှိသော) ငြိတယ်တတ်သော တရားကို လွန်ပြီးသော (ကိလေသာ ပူလောင်ခြင်းမှ) ကောင်းစွာငြိမ်း ပြီးသော (အာနန္ဒာသည်) ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းတို့၏ ကမ်းတဖက် (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက် သည်ဖြစ်၍ အဆုံးစွန်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၁၀၂၆။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၌ နေမင်းအဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တရား တို့သည် တည်ကုန်၏။ ဂေါတမအန္တယ်ဖြစ်သော ထိုအသျှင်အာနန္ဒာသည် (သဉ္ဇပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ကို ရပြီးဖြစ်သောကြောင့် အနုပါဒိသေသ) နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရောက်ရာ လမ်းခရီး၌ တည်၏။

၁၀၂၇။ (ဂေါပကပုဏ္ဏား ငါသည်) မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင် ကုန်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို သင်ယူခဲ့၏။ (အရှင်သာရိပုတြာ အစရှိသော သာဝက) ရဟန်း တို့ထံမှ နှစ်ထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို သင်ယူခဲ့၏။ ရှစ်သောင်း လေးထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော ယင်းတရားတို့ကို (ငါ၏နှုတ်၌) လေ့လာအပ်ကုန်၏။

၁၀၂၈။ အကြားအမြင် နည်းပါးသော ဤယောက်ျားသည် နွားကဲ့သို့ ကြီးပွား၏။ ထို သူ့အား အသားတို့သာ တိုးပွားကုန်၏။ ပညာသည်ကား မတိုးပွား။

၁၀၂၉။ အကြား အမြင် များသော အကြင် သူသည် အကြား အမြင် နည်းသူကို အကြားအမြင်ဖြင့် မထေမမြင် ပြု၏။ သူကန်းသည် (အမှိုက်တိုက်၌) ဆီမီးအိမ်ကို ဆောင် သကဲ့သို့ ထိုအတူ (သူကန်းကဲ့သို့) ငါ၏ ဉာဏ်၌ ထင်လာ၏။

၁၀၃၀။ အကြားအမြင်များသူကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ (မှီဝဲဆည်းကပ်၍ရအပ်သော) အကြားအမြင်ကိုလည်း မပျောက်မပျက်စေရာ။ ထိုအကြားအမြင်သည် (မဂ်ဟူသော) မြတ်သော အကျင့်၏ ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်းရင်း မူလ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် (ရှေးဦးစွာ) ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်ရာ၏။

၁၀၃၁။ (တခုသော ဂါထာ၏) ရှေ့အဘို့ နောက်အဘို့ကိုသိ၍၎င်း အနက်ကိုသိ၍၎င်း သဒ္ဓါပုဒ်တို့၌ လိမ်မာ၍၎င်း တရားကို ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည်ကိုပြု၍ မှတ်ယူ၏။ (ကြားအပ် သင်ယူအပ်သော) တရား၏အနက်ကိုလည်း အဖန်ဖန် ရှု၏။

၁၀၃၂။ (စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ရှုအပ်သော ထိုတရားတို့၌) အယူကို လက်ခံ ကြေနှပ်ခြင်းဖြင့် အလိုဆန္ဒရှိသည်ကို ပြုအပ်၏။ (ဝိပဿနာမူလုပ်သူသည် နာမ်ရုပ်ကို ရှုသည်၏အစွမ်းဖြင့်) အားထုတ်၍ (အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟူ၍လည်း) ထိုနာမ်ရုပ်ကို ကြည့်ရှုနှိုင်းချိန်၏။ (ဤသို့ ကြည့်ရှုနှိုင်းချိန်သော) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ စိတ်ကို ချီးမြှောက်သင့်သောအခါစသည်၌ (ချီးမြှောက်ခြင်း စသည်ဖြင့်) အားထုတ်၏။

၁၀၃၃။ (ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော 'ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်) အကြားအမြင်များသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်သော မဂ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကကို (ဆည်းကပ်သောသူအားသာ ဖြစ်၏)။ သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌ ပိုင်းခြားသိတတ်သော ဓမ္မဉာဏ်ကို လိုလားတောင်တသူသည် ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ထိုမိတ်ဆွေကောင်းကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရာ၏။

၁၀၃၄။ အကြားအမြင်များသော ပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတည်းဟူသော) ဘဏ္ဍာတိုက်ကို စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (နတ်နှင့်တကွသော) လောကအားလုံး၏ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်၏။ (ထို့ကြောင့်) အကြားအမြင်များသောသူကို ပူဇော်ထိုက်၏။

၁၀၃၅။ တရားလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော တရား၌မွေ့လျော်သော တရားကို အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်သော တရားကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့သော ရဟန်းသည် သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားမှ မဆုတ်ယုတ်။

၁၀၃၆။ အကြင်ရဟန်းသည် (ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း) အသက်အပိုင်းအခြား နည်းပါး ကုန်ခန်းနေသည်ဖြစ်ပါလျက် (ရဟန်းတရားကို) အားမထုတ်ငြားဘဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြတ်နိုးမှု၌သာ အလေးပြုနေသော (မွန်မြတ်သော အာဟာရစသည်ဖြင့်) မိမိကိုယ်၏ ချမ်းသာမှု၌ တပ်မက်နေသော ထိုရဟန်းအား ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း။

၁၀၃၇။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း (အရှင်သာရိပုတြာ) သည် အနုပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော် အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့သည် ငါ့အား မထင်မရှား ဝိုးဝါးဖြစ်နေ၏။ (ကောင်းစွာလေ့လာထားသော) ပရိယတ္တိတရားတို့သည်လည်း ငါ၏ဉာဏ်၌ မထင်လာကုန်၊ ဤလောကအားလုံးသည် အမှိုက်တိုက်ကဲ့သို့ ထင်၏။

၁၀၃၈။ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ဆရာကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမှ ကင်းကွာရသော ငါ့အား ကာယဂတာသဟိကဲ့သို့ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်း မရှိတော့ချေ။

၁၀၃၉။ (အရှင်သာရိပုတြာစသော) အဆွေခင်ပွန်းဟောင်းတို့သည် ကွယ်လွန်ကုန်ပြီ ငါ၏ (စိတ်သည်) သိတင်းငယ်တို့နှင့် မညီညွတ်၊ ထိုငါသည် ယခုအခါ (ဖိုးကာလ၌ အသိုက်သို့ နေခြင်းငှါ) ကပ်သောငှက်ကဲ့သို့ တယောက်ထီးတည်းသာလျှင် ဈာန်ဝင်စားရတော့အံ့။

၁၀၄၀။ (အာနန္ဒာ ငါ့အား) ဖူးမျှော်ရန် လာကြကုန်သော အထူးထူးသော တိုင်းနိုင်ငံသား များစွာသောလူတို့ကို မတားမြစ်လင့်၊ (ထိုသူတို့သည်) တရားနာလိုကုန်၏။

ငါ့အား ဖူးမြင်စေကုန်လော့၊ (ဤအခါသည် စာအားဟောအံ့သော) အခါတည်း (ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀၄၁။ (မြတ်စွာဘုရားအား) ဖူးလျှင်ရန်လာရောက်ကြကုန်သော အထူးထူးသော တိုင်း နိုင်ငံသား များစွာသောလူတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အခွင့်ပြုတော်မူ၏။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တားမြစ်တော်မမူ။

၁၀၄၂။ နှစ်ဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး သေက္ခမ္မာသာဖြစ်သေးသော ငါ့အား ကာမဂုဏ်၌ ဖြစ်သော အမှတ်သညာမဖြစ်စဘူး၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရားတော်၏အဖြစ်ကို ရှုပါလော့။

၁၀၄၃။ နှစ်ဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး သေက္ခမ္မာသာဖြစ်သေးသော ငါ့အား ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော အမှတ်သညာမဖြစ်စဘူး၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို ရှုပါလော့။

၁၀၄၄။ ငါသည် သွားသူနောက်သို့ အစဉ်လိုက်သော အရိပ်ကဲ့သို့ နှစ်ဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး ကာယကံမေတ္တာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်လိုက်ကာ လုပ်ကျွေးခဲ့ပါ၏။

၁၀၄၅။ ငါသည် သွားသူနောက်သို့ အစဉ်လိုက်သော အရိပ်ကဲ့သို့ နှစ်ဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး ဝစီကံမေတ္တာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်လိုက်ကာ လုပ်ကျွေးခဲ့ပါ၏။

၁၀၄၆။ ငါသည် သွားသူနောက်သို့ အစဉ်လိုက်သော အရိပ်ကဲ့သို့ နှစ်ဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး မနောကံမေတ္တာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်လိုက်ကာ လုပ်ကျွေးခဲ့ပါ၏။

၁၀၄၇။ (ငါသည်) မြတ်စွာဘုရား စင်္ကြံကြွတော်မူသည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်တော်ကလိုက်၍ စင်္ကြံသွားခဲ့ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူသည်ရှိသော် ငါ့အား (တရားကို သိသော သောတာပတ္တိမဂ်) ဉာဏ် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၁၀၄၈။ ငါသည် (အထက်မဂ်သုံးခုအလိုငှါ) ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိနေသေး၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးမူ၍ သေက္ခမ္မာသာ ဖြစ်နေသေး၏။ ငါ့အား သနားစောင့်ရှောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်လည်း နီးကပ်ခဲ့လေပြီတကား။

၁၀၄၉။ မှန်မြတ်သော ဂုဏ်တော်အားလုံးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ်သော် ထိုအခါဝယ် (မြေလျှင်လှုပ်ခြင်း တော်လဲခြင်း စသော) ကြောက်မက်ဖွယ်သည် ဖြစ်လေပြီတကား၊ ထိုအခါ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် ဖြစ်လေပြီတကား။

၁၀၅၀။ အကြားအမြင်များသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတည်းဟူသော) ဘဏ္ဍာတိုက်ကို စောင့်နိုင်သော (နတ်နှင့်တကူသော) လောကအားလုံး၏ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အာနန္ဒာမထေရ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။

၁၀၅၁။ အကြားအမြင်များသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတည်းဟူသော) ဘဏ္ဍာတိုက်ကို စောင့်နိုင်သော (နတ်နှင့်တကူသော) လောက

အားလုံး၏ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အာနန္ဒာမထေရ်သည် (အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အမှိုက်တိုက်၌ (အဝိဇ္ဇာဟူသော) အမှိုက်ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူပေ၏။

၁၀၅၂။ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသည်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော အာနန္ဒာမထေရ်သည် (အတုမရှိသော) ဉာဏတိနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ မြတ်စောသဘိ၏ ရင့်ကျက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ (သဒ္ဓါအနက်ကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော) တည်ကြည်မှုနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ပရိယတ် ပဋိပတ် ပဋိပေတေဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားကို ဆောင်၏၊ တရားရတနာတို့၏ တည်ရာဖြစ်၏။

၁၀၅၃။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်ပြီး မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမဒတ်မူသော အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ၊ လေးလံလှစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ၊ ယခုအခါ တဖန် ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ရတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် အာနန္ဒာမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

တိ°သနိပါတ် ပြီး၏။

၁၈-စတ္တာလီသနိပါတ်

၁-မဟာကဿပတ္ထေရဂါထာ

၁၀၅၄။ ပရိသတ်အပေါင်းခြံရံလျက် မနေရာ၊ ပရိသတ်အပေါင်းအခြံအရံဖြင့် နေသည် ရှိသော် စိတ်အနှောက်အရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလိုသန္တအမျိုးမျိုးရှိသော လူအပေါင်းကို ချီးမြှောက်ရခြင်းသည် ဆင်းရဲ၏။ ဤသို့ (အပြစ်ကို) မြင်၍ ဂုဏ်ဂဏအသင်းအပင်းကို အလိုမရှိရာ။

၁၀၅၅။ (ဤသာသနာတော်၌) ရဟန်းသည် (မင်းမျိုးစသော) အမျိုးတို့သို့ နီးနီး စပ်စပ် မချဉ်းကပ်ရာ၊ စိတ်အနှောက်အရှက်ရှိသူသည် တည်ကြည်မှု 'သမာဓိ'ကို ရခဲ၏။ မိမိ၏ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်နိုင်သော အကြင်ရဟန်းသည် အရသာ၌ တပ်မက်မောသည် ဖြစ်၍ ဒါယကာတို့သို့ ချဉ်းကပ်ခြင်း၌ ကြောင့်ကြစိုက်သူဖြစ်၏။ ထိုရဟန်းသည် (သီလ စသော) အကျိုးကို ဆိတ်သုဉ်းစေ၏။

၁၀၅၆။ ဒါယကာတို့၏ ရှိခိုးပူဇော်မှုကို ရွံ့ညွှန်ဟူ၍၎င်း သိမ်မွေ့၍ အနုတ်ခက်သော ဆူးငြောင့်တံသင်းဟူ၍၎င်း ဘုရားစသော အရိယာသုတော်ကောင်းတို့ ပြောကြားကုန်၏။ ထိုပူဇော်သက္ကာရမျိုးကို စိတ်နေစိတ်ထား ယုတ်ညံ့သူသည် စွန့်နိုင်ခဲ၏။

၁၀၅၇။ ငါသည် တောင်ပေါ်ကျောင်းမှ ဆင်းသက်၍ မြို့ကွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ခဲ့၏။ ထမင်းစားနေဆဲဖြစ်သော နူနာစွဲကပ်သူ ယောက်ျားထံသို့ လေးလေးစားစား ဆွမ်း ရပ်ခဲ့ပြီ။

၁၀၅၈။ ထိုနူနာစွဲသူသည် (အရိုးခိုက်သော နူနာရောဂါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) ပြတ်လှနီးပါး သွေးပြည်စားထားသော လက်ဖြင့် တလုတ်စာ ဆွမ်းကို ငါ့အား လောင်း လှူလိုက်၏။ ဆွမ်းကို (သပိတ်တွင်းသို့) လောင်းထည့်လိုက်စဉ် နူနာစွဲသူ၏ လက်ချောင်း သည်လည်း ဤသပိတ်၌ (ဆွမ်းနှင့်အတူ) ပြတ်ကျ၏။

၁၀၅၉။ ငါသည် အိမ်နံရံအနီးအပါး၌ ထိုင်၍ ပြတ်ကျသော လက်ချောင်းနှင့်တကွ သော ဆွမ်းကို စားပြီ။ ဆွမ်းစားဆဲ၌၎င်း ဆွမ်းစားပြီး၌၎င်း ငါ့အား စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်း မဖြစ်။

၁၀၆၀။ (သူတပါးတို့၏ အိမ်တံခါး၌) ရပ်၍ ခံယူရသော ဆွမ်းသည် (ငါ၏) စားမျှ အပ်သော အာဟာရတည်း။ နွားကျင်ငယ်ပုပ်သည်လည်း ငါသုံးဆောင်သောဆေးတည်း။ သစ်ပင်ရင်းသည် (ငါ၏) နေရာကျောင်းတည်း။ မြေမှုန့်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော (ပုံသုက္က) အဝတ်သည် (ငါ၏) သင်္ကန်းတည်း။ အကြင်ရဟန်းသည် ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် သုံးဆောင်နိုင်၏။ ထိုရဟန်းသည် စင်စစ် အရပ်လေးမျက်နှာ သွားလိုရာ သွားနိုင်သူ (စတုဒ္ဓိသာ) ရဟန်းမည်၏။

၁၀၆၁။ အကြင်ပစ္စိမအရွယ်၌ အချို့သူတို့သည် တောင်ကို တက်ကုန်လတ်သော် ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုပစ္စိမအရွယ်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေခံဖြစ်သော

ကဿပသည် ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံကာ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်လျက် တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် ထောက်ပံ့ထားသည်ဖြစ်၍ (တောင်သို့) တက်နိုင်၏။

၁၀၆၂။ ကဿပသည် ဆွမ်းခံရွာမှ ပြန်ခဲ့ပြီးသော် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ စွဲလန်းမှု 'ဥပါဒါန်' မရှိပဲ ကြောက်မက်ဖွယ်ဘေးရန်ကို ပယ်ဖျောက်လျက် ဈာန်ဝင်စားကာ နေ၏။

၁၀၆၃။ ကဿပသည် ဆွမ်းခံရွာမှ ပြန်ခဲ့ပြီးသော် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ စွဲလန်းမှု 'ဥပါဒါန်' မရှိပဲ (ရာဂမီးစသော တဆယ့်တပါးသော) မီးတို့သည် သတ္တဝါတို့ကို လောင်မြိုက်နေကုန်စဉ် ကိလေသာအပူမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ ဈာန်ဝင်စားကာ နေ၏။

၁၀၆၄။ ကဿပသည် ဆွမ်းခံရွာမှ ပြန်ခဲ့ပြီးသော် စွဲလန်းမှု 'ဥပါဒါန်' မရှိပဲ (မဂ်) ကိစ္စကို ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍ အာသဝေါကင်းလျက် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ဈာန်ဝင်စား၏။

၁၀၆၅။ ရေခတ်ကပ်အစဉ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖောက်ကုန်သော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် မြေအဘို့လည်းရှိကုန်သော ဆင်အော်သံတို့ဖြင့်လည်း မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော ထိုတောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၆၆။ မိုးတိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူ၍ နှစ်လိုဖွယ်ရှိကုန်သော အေးမြသော ရေလည်းရှိကုန်သော စင်ကြယ်သော မြေအဖို့ကို ဆောင်ကုန်သော (သန္တာအဆင်းနှင့်တူသော နီသော အဆင်းရှိသော သိကြားကွမ်းသွေးကောင် တူနွှပ်ကောင်ဟု အမည်ရသော) ပိုးပရန်တို့ဖြင့် ပုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ထိုတောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၆၇။ မိုးတိမ်ညို၏ အထုတ်နှင့်တူသော အထုတ်လည်းရှိကုန်သော မြတ်သော ပြာသာဒ်ဆောင်နှင့်လည်း တူကုန်သော ဆင်အော်သံတို့ဖြင့်လည်း မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော ထိုတောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၆၈။ မိုးရွာခြင်းကြောင့် (မြူစသည်ကင်းသဖြင့်) မွေ့လျော်ဖွယ်သော အပြင်ရှိကုန်သော ရသေ့ရဟန်းတို့ မှီဝဲအပ်ကုန်သော ဥဒေါင်းတွန်သံတို့ဖြင့် ပဲ့တင်ထပ်ကုန်သော ထိုတောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၆၉။ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဈာန်ဝင်စားလိုသော သတိရှိသော ငါ့အား (ထိုတောင်တို့သည် ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ) လျှောက်ပတ်၏။ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးပြီးသော အကျိုးကို အလိုရှိသော ငါ့အား (ထိုတောင်တို့သည် ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ) လျှောက်ပတ်၏။

၁၀၇၀။ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးပြီးသော ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို အလိုရှိသော ငါ့အား (ထိုတောင်တို့သည် ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ) လျှောက်ပတ်၏။ (ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပျိုးစေခြင်း၌) အားထုတ်လိုသော နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ငါ့အား (ထိုတောင်တို့သည် မွေ့လျော်ခြင်းငှါ) လျှောက်ပတ်၏။

၁၀၇၁။ အောင်မဲညိုပွင့်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ မိုးသိမ်ပြာတို့ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ (တန်ဆောင်မုန်းလ) ကောင်းကင်နှင့်တူသော အမျိုးမျိုးသောငှက်အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော ထိုတောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၇၂။ လူတို့နှင့်လည်း မဏှောပြွမ်းကုန်သော သားကောင်အပေါင်းတို့ မှီဝဲရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးမျိုးသောငှက်အပေါင်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်သော ယိုဟောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၇၃။ ကြည်လင်သော ကျွန်းကုန်သော ကျယ်ပြန့်၍ နူးညံ့သည့်ကျောက်ရှိကုန်သော မျောက် ချေ (ဂါ) သမင်စသော သားကောင်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းကုန်သော (ထိုထိုအရပ်၌) ရေမှော်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော ထိုတောင်တို့သည် ငါ့ကို မွေ့လျော်စေကုန်၏။

၁၀၇၄။ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ခန္ဓာတို့၏ သဘောတရားကို ရှုသော နယာဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်အား တရား၌ မွေ့လျော်မှုဖြစ်သကဲ့သို့ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော တူရိယာဖြင့် ကာမဂုဏ်ငါးပါး ခံစားသောသူအား ထိုသို့သဘောရှိသော မွေ့လျော်မှုမျိုး မဖြစ်နိုင်။

၁၀၇၅။ (ရဟန်းတရားအားထုတ်မှု၏ ဘေးရန်ဖြစ်သော) အမှုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို မပြုရာ၊ ကလျာဏမိတ္တမဟုတ်သူကို ကြဉ်ရှောင်ရာ၏။ လူဒါယကာတို့အတွက် ကြောင့်ကြမစိုက်ရာ၊ မိမိချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်နိုင်သော အကြင်ရဟန်းသည် အရသာ၌ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍ ဒါယကာတို့သို့ ချဉ်းကပ်ခြင်း၌ ကြောင့်ကြစိုက်သူဖြစ်၏။ ထိုရဟန်းသည် သီလစသော အကျိုးကို ဆိတ်သုဉ်းစေ၏။

၁၀၇၆။ (ရဟန်းတရားအားထုတ်မှု၏ ဘေးရန်ဖြစ်သော) အမှုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို မပြုရာ၊ မိမိအကျိုးကို မဆောင်နိုင်သော ဤအမှုကြီးငယ်ပြုခြင်းစသည်ကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ (အမှုသစ်ကို ဆောင်ရွက်ရသောပုဂ္ဂိုလ်၏) ကိုယ်သည် ငြိုငြင်ဆင်းရဲရ၏။ ပင်ပန်းရ၏။ ငြိုငြင်ပင်ပန်းသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို မရနိုင်။

၁၀၇၇။ နှုတ်ခမ်းလှုပ်၍ ရှုတ်ဝင်သရဇ္ဈာယ်ကာမျှဖြင့်လည်း မိမိ၏ အကျိုးကို မသိမမြင်၊ (ဦးခေါင်းမော့ကာ) ခိုင်မာသောလည်ပင်းရှိသည်ဖြစ်၍ လှည့်လည်သွားလာလျက် ငါသည်သာလျှင် မြတ်၏ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။

၁၀၇၈။ မသိမလိမ္မာသူသည် မမြင့်မြတ်သူဖြစ်ပါလျက် မြင့်မြတ်သူနှင့် ထပ်တူပြု၍ မိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ခက်မာတောင်တင်းသော စိတ်ရှိသူကို ပညာရှိတို့ မချီးမွမ်းကုန်။

၁၀၇၉။ အကြင်ပညာရှိသည်ကား ငါသည် မြင့်မြတ်သူဟူ၍၎င်း ငါသည် မြင့်မြတ်သူမဟုတ် ယုတ်ညံ့သူဟူ၍၎င်း ငါသည် ထိုမြင့်မြတ်သူနှင့် တူသူဟူ၍၎င်း မာန်ကိုးပါးတို့တွင် တခုခုသောမာန်ကြောင့် မတုန်လှုပ်။

၁၀၈၀။ (အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်) ပညာရှိသော ထိုမှတပါး ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ သည်းခံခြင်း တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော သီလတို့၌ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်၏ တည်ကြည်မှုနှင့်ယှဉ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းကုန်၏။

၁၀၈၁။ အကြင်သူသည် သီတင်းသုံးဘော်တို့အပေါ်၌ ရိုသေလေးမြတ်မှုမရှိ၊ မြေကြီးသည် ကောင်းကင်မှ ဝေးသကဲ့သို့ ထိုသူသည် သူတော်ကောင်းဘုရားမှ ဝေး၏။

၁၀၈၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အခါခပ်သိမ်း (မကောင်းမှုမှ) ရှက်ခြင်း 'ဟိရီ' ကြောက်ခြင်း 'ဩတ္တပ္ပ'သည် ကောင်းစွာတည်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စည်ပင်သော အကျင့်မြတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကုန်ပြီ။

၁၀၈၃။ အကြင်ရဟန်းသည် ပုံသုကုသကံန်းကို ဝတ်ရုံလျက် တုန်လှုပ်ပျံ့လွင့်၏။ လျှပ်ပေါ်လော်လည်၏။ ထိုရဟန်းသည် ခြင်္သေ့ရေခွံသော မျောက်ကဲ့သို့ (အရိယာတို့၏ တံခွန်ဖြစ်သော) ထိုပုံသုကုသကံန်းဖြင့် မတင့်တယ်။

၁၀၈၄။ အကြင်ရဟန်းသည် (ပုံသုကုသကံန်းကိုဝတ်ရုံကာ) တုန်လှုပ်ပျံ့လွင့်ခြင်း ကင်းသော စိတ်ရှိ၏။ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းလည်း မရှိ။ ရင့်ကျက်သောပညာလည်း ရှိ၏။ ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း၏။ ထိုရဟန်းသည် တောင်ခေါင်းတောင်ဝှမ်း၌ အောင်းသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ပုံသုကုသကံန်းဖြင့် တင့်တယ်၏။

၁၀၈၅-၆။ တန်ခိုးကြီးကုန်သော များသော အခြံအရံရှိကုန်သော များစွာကုန်သော ထိုဗြဟ္မာတို့သည် တသောင်းနှင့်နှင့်ရှိကုန်၏။ ခပ်သိမ်းကုန်သော ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် လုံ့လရှိ၍ မြတ်သောဈာန်ဝင်စားမှုရှိသော တည်ကြည်သော သမာဓိရှိသော တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သည့်သာရိပုတြာမထေရ်ကို လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် ရပ်တည်ကုန်၏။

၁၀၈၇။ ယောက်ျားအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရားသည် အကြင်အာရုံကို အမှီပြု၍ ဈာန်ဝင်စား၏။ ထိုအရှင်ဘုရား ဝင်စားနေသော ဈာန်၏အာရုံကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိပါကုန်။

၁၀၈၈။ ဘုရားရှင်တို့၏ ကျွက်စားရာအာရုံဖြစ်၍ အလွန်နက်နဲသော ကိုယ်ပိုင်တရားတော်သည် အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွာတကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်နိုင်သည့် လေးသမားနှင့်တူသော ပညာရှိဖြစ်ပါကုန်လျက်လည်း ယင်းတရားတော်ကို မသိနိုင်ကြပါကုန်။

၁၀၈၉။ ထိုအခါ ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ထိုအရှင်သာရိပုတြာကို နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ယင်းသို့ ပူဇော်နေသည်ကို မြင်ရ၍ အသျှင်မဟာကပ္ပိနအား ပြုံးခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏။

၁၀၉၀။ (စကြဝဠာကုဋေအသံနိဟူသော) ဗုဒ္ဓဇေတိရှိယျဒေတုင်း၌ မြတ်စွာဘုရားကိုထား၍ ဓုတင်အရာပယ် ငါသည် လူးချွန်၏။ (ဓုတင်ကို ဆောင်ရာ၌) ငါနှစ်သူသူမရှိ။

၁၀၉၁။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ပြီးပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသည့် အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။ ခဏလဲလှစွာသော နွေခင်ကို ချပြီးပြီ။ ယခုအခါ တပည့်ဘဝသစ် မရှိတော့ပြီ။

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၁၀၉၂။ သင်္ကန်း၌(တဏှာဟူသော)လိမ်းကျံမှု မရှိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာ၌(တဏှာ
ဟူသော) လိမ်းကျံမှု မရှိ၊ အစာဘောဇဉ်၌ (တဏှာဟူသော) လိမ်းကျံမှု မရှိ၊ နှိုင်းယှဉ်
ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာကင်းပြီးသော ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည် အညစ်အကြေးကင်းသော ကြာပွင့်သည် ရေဖြင့် မလိမ်းကျံသကဲ့သို့ ထိုအတူ
(တဏှာလိမ်းကျံခြင်းစသည်ဖြင့်)လိမ်းကျံတော်မမူ၊ တဏှာမှထွက်ခြင်း၌ ညွတ်တော်မူသည်
ဖြစ်၍ ဘဝသုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်တော်မူ၏။

၁၀၉၃။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော လည်ပင်း ရှိတော်မူ၏၊
သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်ရှိတော်မူ၏၊ ပညာတည်းဟူသော ဦးခေါင်းရှိတော်မူ၏၊ မြတ်
သော(သဗ္ဗညုတ)ဉာဏ် ရှိတော်မူ၏၊ အခါခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်၍ လှည့်လည်
တော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် မဟာကဿပမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

စတ္တာလီသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၉-မညာသနီပါတီ

၁-တာလပုဋ္ဌတ္ထေရာဂါထာ

၁၀၉၄။ ငါသည် အဘယ်အခါ တောင်မြောင်ချောက်ကြားတို့၌ တယောက်ထီးတည်း တဏှာအဖော်မရှိပဲ အလုံးစုံသောဘဝကို အနိစ္စဟူ၍လျက် နေရပါအံ့နည်း၊ ငါ့အား ထိုသို့ သောအကြံ ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ၌ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၀၉၅။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ ဆိုးရည်ဖြင့် အဆင်းကိုဖျက်၍ ဓားငယ်ဖြင့် အပိုင်း ပိုင်းဖြတ်အပ်သော သင်္ကန်းကိုဆောင်သော ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်သင်္ကန်းကို ဝတ်သော် မြတ်နိုးမှုမကင်းသော(တစုံတခုသော အာရုံ၌)တောင်တမူမရှိသော ရဟန်းဖြစ်၍ စွဲမက်မှု ထုတ်ကုန်၍ အမျက်ထွက်မှု 'ဒေါသ'ကို၎င်း တွေ့ဝေမှု 'မောဟ'ကို၎င်း (အရိယမဂ်ဖြင့်) ဖြတ်တောက်ပြီးလျှင် တောအုပ်ကြီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ချမ်းသာစွာ နေရပါအံ့နည်း။

၁၀၉၆။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ သေခြင်း နာခြင်းတို့၏ အသိုက်သဖွယ်ဖြစ်သော သေခြင်း အိုခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော ဤ (ခန္ဓာ) ကိုယ်ကို အနိစ္စဟု အထူးရှုလျက် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းကာ တော၌ တယောက်ထီးတည်း နေရပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ၌ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၀၉၇။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ (နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော) ဘေးတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းကိုဆောင်တတ်သော များစွာသောအာရုံ များစွာသောဘဝသို့ အစဉ်လိုက် တတ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သောနှုတ်ကို(ပညာဖြင့်ပြီးသော)ထက်လှစွာသော သန်လျက် ကို စွဲကိုင်၍ ဖြတ်တောက်ခတ်စဉ်းကာ နေရပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင် မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၀၉၈။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ ထက်သော တန်ခိုးရှိသော (ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝက) ဣသိတို့၏ (မဂ်ပညာဟူသော) ဓားလက်နက်ကို အဆောတလျှင် ဆွဲယူ၍ (ကိလေသာ)စစ်သည်နှင့်တကွသော မာန်ကို သိဟာသနပလ္လင်ထက်၌ အလျင်အမြန် ဖျက် ဆီးရပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၀၉၉။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ တရားကို အလေးပြုကုန်သော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော မဖောက်မပြန် မြင်စွမ်းနိုင်ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့ကို အောင်ပြီးကုန်သော ဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ အစုအဝေးတို့၌ တရားအားထုတ်ကာ တွေ့မြင်ရသူ ဖြစ် ပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၀။ ပျင်းရိခြင်းသည်၎င်း ဧဝလောင်ခြင်းသည်၎င်း ရေမှတ်သိပ်ခြင်းသည်၎င်း၊ လေ နေပူ တံလျှပ်တို့သည်၎င်း ခေါက်ဖတ် ကမ်း သန်းတို့သည်၎င်း တောင်မြေတစ်ခုကို ကြား၌ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍နေသော ငါ့ကို အဘယ်အခါ မနှိပ်စက်ပါစေ

လတ္တံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည် ထမြောက် အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၁။ ငါသည် အဘယ်အခါ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သတိနှင့်ပြည့်စုံလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် သယမ္မုဗ္ဗဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော မြင်နိုင်ခဲ့သော သစ္စာလေးပါးတို့ကို အရိယမဂ်ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိရပါလတ္တံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည် ထမြောက် အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၂။ ငါသည် အဘယ်အခါ ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံလျက် ဉာဏ်ဖြင့် မပိုင်းခြားနိုင်သော ရူပါရုံတို့ကို၎င်း၊ သမ္မာရုံတို့ကို၎င်း၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၎င်း၊ ရသာရုံတို့ကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း (မီးတဆူတပါးတို့ဖြင့်) တောက်လောင်နေ၏ဟူ၍ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည်ထမြောက် အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၃။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ ရင့်သီးသောစကားဖြင့်(ထိခိုက်ချွတ်ချယ်၍) ပြောဆိုခံရသော် ထိုပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် စိတ်အနှောက်အရှက်ရှိသူ မဖြစ်ပဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ထို့ပြင် တစုံတယောက်သောသူက ချီးမွမ်းအပ်သော်လည်း ထိုချီးမွမ်းခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် နှစ်လိုမ်းမြောက်သူမဖြစ်ပဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည်ထမြောက် အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၄။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ ထင်းတုံးတို့ကို၎င်း၊ မြက်စည်းတို့ကို၎င်း၊ နွယ်ပင်တို့ကို၎င်း (ငါ၏ သန္တာန်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော) ဤခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၎င်း မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော အနိန္ဒိယဗဒ္ဓရုပ်တရားတို့ကို၎င်း၊ အဇ္ဈတ္တတရားတို့ကို၎င်း၊ ဗဟိရတရားတို့ကို၎င်း (အနိစ္စ စသည်တို့၏အစွမ်း အသာရအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်) သပ်တူသပ်မျှဖြည့် နှိုင်းချိန်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည် ထမြောက် အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၅။ အဘယ်အခါ၌ တောအုပ်ကြီးအတွင်းဝယ် မိုးတွင်းအခါ ရွာသွန်းသော မိုးကြိုးသည် ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ သွားလာရာ သမထဝိပဿနာလမ်းခရီး၌ သွားလာလှည့်လည်နေသော ငါ့ကို သက်န်းနှင့်တကွ မိုးရေဖြင့် စိုစွတ်စေလတ္တံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၆။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ တောအုပ်အတွင်း တောင်မြောင်ချောက်ကြားဝယ် ဦးစွန်းအမောက်ရှိသော ဥဒေင်းငှက်တူနံ့သံကို ကြားရသော် (အခါကိုမှတ်၍) အိပ်ရာမှ ထလျက် နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ (အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်) ကြံစည် နှလုံးသွင်းရပေအံ့နည်း။ ထိုအကြံအစည်ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၇။ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ ဂင်္ဂါမြစ်ဘီ၎င်း၊ ယမုနာမြစ်ဘီ၎င်း၊ သရဿတီမြစ်ဘီ၎င်း၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော သမုဒ္ဒရာအတွင်း နက်ရှိုင်းစွာတည်သောဝဲဘီ၎င်း၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ကြီးစွာလည်သော ဗလဝါမုခဝဲအဝဲဘီ၎င်း တန်ခိုးဖြင့် မငြိမတူယံပဲ

ဆင်းနိုင်ရပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၀၈။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် မငြိမကပ်မှု၍ သွားလာလှည့်လည်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ငါသည် အဘယ်အခါ၌ တင်တယ်၏ဟု နှလုံးသွင်းသော သဘာဝိမိတ်အားလုံးကို အကြွင်းမဲ့ ရှောင်ကြဉ်သည်ဖြစ်၍ ဈာန်၌ အားထုတ်ကာ ကာမဂုဏ်တို့၌ အလိုဆန္ဒကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

၁၁၀၉။ ကြွေးမြီရှင်တို့က နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကြွေးမြီအနှိပ်စက်ခံနေရသောသူ ဆင်းရဲသည် ရွှေအိုးကိုရသဖြင့် (တင်သောကြွေးကို ပေးဆပ်၍) နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကာမစ္ဆန္ဒကြွေးမြီဖြင့် အနှိပ်စက်ခံနေရသော ငါသည် အဘယ်အခါ မြတ်စွာဘုရား၏ (ရွှေအိုးနှင့်တူသော) သာသနာကို (လက်ဆုပ်လက်ကိုင်) ရရှိ၍ နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှုသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၁၁၁၀။ ဟယ်စိတ် အိမ်၌နေခြင်းဖြင့် သင့်အား အကျိုးမရှိဟူသော ဤစကားဖြင့် သင်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာတို့ပတ်လုံး ငါ့ကို တောင်းပန်တိုက်တွန်းဘိ၏၊ ယခုအခါ သင်တောင်းပန် တိုက်တွန်းချက်အရ ရဟန်းပြုပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် သင်စိတ်သည် အဘယ်ကြောင့် တရားအားမထုတ်ဘိသနည်း။

၁၁၁၁။ မိုးချုန်းသံကြောင့် တွန်ကျူးကြွေးခကြော်လေ့ရှိကြကုန်သော ဆန်းကြယ်သော အတောင်ရှိကုန်သော ဥဒေါင်းငှက်စသော သိုငှက်အပေါင်းတို့သည် တောင်တို့ခြံရံသော တော၌ ဈာန်ဝင်စားသော သင့်ကို မွေ့လျော်စေပါကုန်လတ္တံ့ (ဟု သင်သည် ငါ့ကို တောင်းပန်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော့)၊ (ဟယ်စိတ် ယခုအခါ တောင်းပန်သည်နှင့် လျော်ညီစွာ အဘယ်ကြောင့် မကျင့်ပါသနည်း)။

၁၁၁၂။ လောကဝယ် မျိုးရိုးဇာတ်အတွင်း၌ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၎င်း ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သားမယားတို့ကို၎င်း အဆွေအမျိုးတို့ကို၎င်း ရွှင်မြူးမွေ့လျော်ခံစားအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို၎င်း (ဆိုအပ်ပြီး) အလုံးစုံကို စွန့်လွှတ်ပယ်ရှား၍ ဤတောအရပ်သို့ ကပ်ထောက်ခဲ့၏၊ ယင်းသို့ ဖြစ်ပါလျက် သင့်အလိုသို့လိုက်၍ တည်သော ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် နှစ်သက်အောင် မပြုဘိသနည်း။

၁၁၁၃။ ထိုစိတ်သည် ငါ၏စိတ်သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့၏၊ သူတပါးတို့၏စိတ်မဟုတ်၊ ဟယ်စိတ် သင်သည်မူကား (သူတပါးတို့၏ စိတ်ကဲ့သို့ပြု၍) ဘာဝနာဖြင့် ဖွဲ့ချည်သောအခါ ငိုကြွေးမြည်တမ်းဘိ၏၊ ထိုသို့ငိုကြွေးခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း၊ ဤစိတ်သည်၎င်း တေဘူမက သင်္ခါရတရားအားလုံးသည်၎င်း အမြဲမတည် တုန်လှုပ်သောဝမ်းမည်၏၊ ဤသို့ (ပညာမျက်စိဖြင့်) ရှုသည်ဖြစ်၍ သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် ရှာမှီးလျက် ကာမဂုဏ်တို့မှ ငါထွက်မြောက်ခဲ့ပြီ။

၁၁၁၄။ ရာဂမကင်းသဖြင့် အလွန်တားမြစ်နိုင်ခဲ့သော တုန်လှုပ်သောစိတ်သည် တောရောက်နှင့်တူ၍ ဟူ၍ အသင့်ယုတ္တိရှိသောစကားကို ကောင်းစွာ ဆိုတော်မူတတ်သော

အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်သောဆေးသမားသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော လူနတ်တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ဟောတော်မူ၏။

၁၁၁၅။ ကာမတို့သည် ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ သာယာဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏၊ နှလုံးမွေ့လျော့ ဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏၊ ပညာမဲ့ကုန်သော ထိုဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် ယင်းကာမတို့၌ ကပ်မိတူဖွယ်တာ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘဝသစ်၌ တဖန်ဖြစ်မှုကို ရှာမှီးကုန်လျက် ဆင်းရဲဒုက္ခကို လိုလားကြ ကုန်၏၊ ယင်းသို့လိုလားသူ ဗာလပုထုဇဉ်တို့သည် မိမိစိတ်သည်ပင် ငရဲသို့ ဆောင်အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍ (ချမ်းသာသုခမှ) ကင်းကွာကြကုန်၏။

၁၁၁၆။ ဥဒေါင်း ကြီးကြာတို့ တွန်ကျူးရာဖြစ်သော ဘောဉ် သစ်ကျားတို့ဖြင့် ခြံရံ အပ်သည်ဖြစ်၍နေသော သင်သည် ခန္ဓာကိုယ်၌ ငဲ့ကွက်မှုကို စွန့်လေ့၊ ဟယ်စိတ် ဤ (ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓဏကို) မလွဲချော်ပါစေလင့်၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၁၇။ ဈာန်တို့ကို၎င်း၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၎င်း၊ ဗိုလ်တို့ကို၎င်း၊ ဗောဇ္ဈင်သမာဓိ ဘာဝနာ ကို၎င်း ပွားများပါလေလော့၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်ပါ လေလော့၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၁၈။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော (ဝဋ်ဆင်းရဲမှ) ထွက် မြောက်စေတတ်သော ခပ်သိမ်းသော ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ကုန်ရာ (နိဗ္ဗာန်) လျှင် အာရုံရှိသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးအားလုံးကို သုတ်သင်တတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဂ်ကို ပွားများပါလေလော့၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော် တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၁၉။ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို ဒုက္ခဟူ၍ ရှုလော့၊ အကြင် တရားကြောင့် ဒုက္ခသည် ဖြစ်ပေါ်၏၊ ထိုဒုက္ခဖြစ်ပေါ်ကြောင်းတရားကို စွန့်လေလော့၊ ဤအတ္တဘောဉ်သာလျှင် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုလော့၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၂၀။ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့် (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို) အနိစ္စဟူ၍၎င်း၊ ဒုက္ခ ဟူ၍၎င်း (အတ္တမှ) ဆိတ်သုဉ်း၏ဟူ၍၎င်း၊ အနှစ်သာရမှ ကင်း၏ဟူ၍၎င်း၊ ဆင်းရဲဟူ၍ ၎င်း သူသတ်နှင့်တူ၏ဟူ၍၎င်း ရှုလေလော့၊ စိတ်၏ လေ့လာ ကျက်စားရာ ကာမဂုဏ်ကို မှီသော ဝမ်းမြောက်မှု၌ စိတ်ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်လေလော့၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၂၁။ ဦးပြည်းခေါင်းဘုံးရိတ်ပြီးလျှင် ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သပိတ် လက်စွဲလျက် ဒါယကာအိမ်တို့၌ ဆွမ်းကို ရှာမှီးလေလော့၊ မြတ်သော သီလကျေးဇူး စသည်ကို ရှာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်၌ အားထုတ်လော့၊ ဟယ် စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၂၂။ သင်သည် (ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ကို) ကောင်းစွာ စောင့်စည်းခြင်းသဘောရှိ သည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းခံရန် လမ်းကြိုလမ်းကြား၌ ကြံသွားသည်ရှိသော် အညစ်အကြေးကင်း သော လပြည့်နေ့ည လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အပေါ်၌၎င်း ကာမဂုဏ် တို့၌၎င်း ကပ်ငြိသောစိတ်မရှိပဲ လှည့်လည်သွားလာလေလော့၊ ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၂၃။ သင်သည် အာရညကင်ဓုတင် ဆောက်တည်သူ ဖြစ်ပါလော့၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောက်တည်သူ ဖြစ်ပါလော့၊ သုသာန်ဓုတင် ဆောက်တည်သူ ဖြစ်ပါလော့၊ ပုံသုက္ခဓုတင် ဆောက်တည်သူ ဖြစ်ပါလော့၊ နိသင်ဓုတင် ဆောက်တည်သူ ဖြစ်ပါလော့၊ ဓုတင်၌ အခါ ခပ်သိမ်း မေ့လျော့သူ ဖြစ်ပါလော့၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏။

၁၁၂၄။ အသီးတို့ကို အလိုရှိသော ယောက်ျားသည် သစ်ပင်တို့ကို စိုက်ပျိုးပြီး၍ (အသီးမရှိလတ်သော်) ထိုသစ်ပင်ကိုပင် အမြစ်မှ ဖြတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသကဲ့သို့ သင်အလို ရှိဘိ၏။ ဟယ်စိတ် ဤဥပမာနှင့်တူသော ဤအမှုကို သင်ပြုဘိ၏၊ အမြစ်မှရှိသော တုန်လှုပ် ခြင်းရှိသော သံသရာ၌ ငါ့ကို တိုက်တွန်းဘိ၏။

၁၁၂၅။ အဆင်းရှုပ်မရှိသော အဝေးသို့ သွားတတ်သော တခုတည်းသာဖြစ်လေ့ရှိ သော ဟယ်စိတ် (မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကိုရသော) ယခုအခါ၌ ငါသည် သင်၏စကား ကို မလိုက်နာတော့အံ့၊ ကာမတို့သည် (ရှေးအတိတ်ကလည်း) ဆင်းရဲသော သဘောရှိ ကုန်၏၊ (နောင်အခါလည်း) စပ်ခါးသော အကျိုးရှိကုန်၏၊ (အတ္တာနုဝါဒဘေးစသော) များသော ဘေးရန်ရှိကုန်၏၊ (ထို့ကြောင့်) နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် ရှေးရှုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ လှည့်လည်သွားလာနေတော့အံ့။

၁၁၂၆။ ငါသည် ကြက်သရေမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း အရှက်မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၎င်း အိမ်မှထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်၊ စိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိမ်မှထွက်ခဲ့ သည်မဟုတ်၊ မင်းဘေးဒဏ်ကြောင့် အိမ်မှထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်၊ ငါသည် အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အိမ်မှထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်၊ ဟယ်စိတ် (ရဟန်းပြုသော ကာလမှစ၍ သင့်အလိုကို ငါမလိုက်တော့အံ့)ဟု သင့်အား ဝန်ခံခြင်းကို ငါပြုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော့။

၁၁၂၇။ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည် (ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌) အလိုနည်း ခြင်းကို ချီးမွမ်းအပ်၏၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးချေဖျက်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းကို ချီးမွမ်း အပ်၏၊ ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းအေးရာကို ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ဟယ်စိတ် ဤသို့လျှင် သင်သည် ငါ့ကို ရှေးအခါက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူး၏၊ ယခုအခါ၌မူကား သင်သည် ရှေး၌ဖြစ်သော အလေ့အကျင့်ကို ကျင့်သုံးနေပြန်ဘိ၏။

၁၁၂၈။ (ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌) တပ်မက်မှု 'တဏှာ' မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ' (သားမယား စသည်တို့၌) ချစ်ခင်မှုနှင့် (ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့လျော့ခြင်းဟူသော) မချစ်ခင်မှုကို၎င်း တင့်တယ်သော ရူပါရုံတို့ကို၎င်း ဣဋ္ဌာရုံကို စွဲ၍ဖြစ်သော သုခဝေဒနာကို၎င်း ချစ်မြတ်နိုး

အပ်ကုန်သော (ကြွင်းသော) ကာမဂုဏ် အစုတို့ကို၎င်း ငါထွေးအန်စွန့်ပစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ထွေးအန်စွန့်ပစ်အပ်ပြီးသော တရားတို့ကို ငါသည် နောက်ထပ် အန်ထုတ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်တော့ပြီ။

၁၁၂၉။ ဟယ်စိတ် အလုံးစုံသော ဘဝယောနိစသည်တို့၌ သင့်စကားကို ငါလိုက်နာ ပြုလုပ်မိခဲ့ပြီ၊ (ပြုသော်လည်း) များစွာသော ဘဝတို့၌ ငါသည် သင့်ကို အမျက်မထွက်နိုင်ခဲ့၊ အတွင်း အဏ္ဏတ္တ၌ ကောင်းစွာဖြစ်သော်လည်း သင်၏ သူ့ ကျေးဇူးကို မသိသည် အဖြစ်ကြောင့် သင့်ပြုလုပ်ဖြစ်စေအပ်သော သံသရာဆင်းရဲ၌ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ငါကျင်လည်ခဲ့ရလှလေပြီ။

၁၁၃၀။ ဟယ်စိတ် သင်သည်သာလျှင် ငါတို့အား ပုဏ္ဏားဖြစ်လော့ဟူ၍လည်း ပြုစီရင်ဘိ၏၊ ခတ္တိယဇာတ် မင်းမြတ်ဖြစ်လော့ဟူ၍လည်း ပြုစီရင်ဘိ၏၊ ငါတို့သည် သင်၏ အစွမ်းကြောင့်မင် တရံတခါ ကုန်သည်တို့သည်၎င်း သူဆင်းရဲတို့သည်၎င်း ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ တရံတခါ နတ်အဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကြရကုန်၏။

၁၁၃၁။ သင်စိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင် (ငါတို့သည်) အသုရာဖြစ်ကြရကုန်၏၊ သင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသတို့ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ထိုမှတပါး တရံတခါ သင်၏အစွမ်းကြောင့်ပင် တိရစ္ဆာန်ကိုသည်၎င်း ပြိတ္တာတို့သည်၎င်း ဖြစ်ကြရကုန်၏။

၁၁၃၂။ ဟယ်စိတ် အဖန်တလဲလဲငါ့ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည် မဟုတ်လော့၊ ယခုအခါ မပြတ်လှည့်လည်ခြင်းငှါ ထိုက်သကဲ့သို့ပြုလျက် သူရူးသဖွယ်ဖြစ်သောငါ့အား ဖြားယောင်းဘိ၏၊ ဟယ်စိတ် သင်သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ချွတ်ယွင်းစေဘိသနည်း။

၁၁၃၃။ ဤစိတ်သည် ရှေးအခါက အလိုရှိရာ အာရုံတို့၌ အလိုရှိတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ လှည့်လည်ကျက်စားခြင်းကိုပြု၍ လှည့်လည်သွားလာခဲ့၏၊ ဆင်ဦးစီးသည် အမှန်ယစ်သော ဆင်ကို နှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့ သင့်လျော်သော အကြောင်းအားဖြင့် သင့်ကို ငါနှိပ်ကွပ်တော့အံ့။

၁၁၃၄။ ငါ၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ(ခန္ဓာယူစွာ) လောကကို အမြဲမရှိသော အားဖြင့်၎င်း အမြဲမတည်သောအားဖြင့်၎င်း အနှစ်သွှာရမရှိသောအားဖြင့်၎င်း (ဉာဏ်ဖြင့်) ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ဟယ်စိတ် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်၌ (အဟုတ်အမှန်သိခြင်းငှါ) ငါ့ကို ပြေးဝင်စေလော့၊ အလွန် ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော ကြီးစွာသော သံသရာဝဲဩစာမှ ငါ့ကို ကူးမြောက်စေလော့။

၁၁၃၅။ ဟယ်စိတ် ဤအတ္တဘောဟူသော အိမ်သည် သင်၏ ရှေးအိမ်ဟောင်းကဲ့သို့ မဖြစ်၊ ငါသည် သင့်အလိုသို့ ပြန်လည်ဆုတ်နစ်ခြင်းငှါ မသင့်၊ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုပြီးဖြစ်၏၊ ငါကဲ့သို့သောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သူတို့ မဖြစ်နိုင်တော့ကုန်။

၁၁၃၆။ တောင်တို့သည်၎င်း သမုဒ္ဒရာတို့သည်၎င်း မြစ်တို့သည်၎င်း မြေကြီးတို့သည်၎င်း အရပ်လေးဖျက်နှာတို့သည်၎င်း အထောင်အရပ်တို့သည်၎င်း အောက်အရပ်သည်၎င်း နတ်ပြည်လောကစသော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့သည်၎င်း ဘဝသုံးပါးတို့သည်၎င်း ဤအလုံး

တို့သည် အမြဲမရှိကုန်၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဟယ်စိတ် သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွား၍ ချမ်းသာစွာ မွေ့လျော်လတ္တံ့နည်း။

၁၁၃၇။ ဟယ်စိတ် သင်သည် လွန်စွာ တည်ကြည်သောငါ့ကို အသိပြုနိုင်အံ့နည်း။ ဟယ်စိတ် သင်၏အလိုသို့ လိုက်သူဖြစ်ရန် မသင့်၊ အဝနှစ်ဖက်ရှိသော (မစင်ဖြင့်ပြည့်သော) အိတ်ကို စင်စစ် (ခြေဖြင့်သော်လည်း) မထိရသကဲ့သို့ ထိုအတူ မစင်ဖြင့် ပြည့်သော အမာဝကိုးပေါက်တို့မှ ယိုစီးသောကိုယ်ကို တွေ့ထိရခြင်းသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်ပေစွာ တကား။

၁၁၃၈။ တောဝက်၊ ဧကမည်သောသားတို့ သက်ဝင်မိဝံ့ရာဖြစ်သော ပြုကတေ့အား ဖြင့်သာလျှင် ကောင်းသော ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်နှင့် တောင်ထွတ်တောင်ဖျား၌ ရွာသော မိုးရေအသစ်ဖြင့် သွန်းဖျန်းအပ်သော တောတောင်အတွင်းဝယ် လိုက်ဂူဟုဆိုအပ်သော ကျောင်းသို့ ကပ်လျက် ဆိုလိုက်ဂူကျောင်း၌ (ဘာဝနာဖြင့်) သင်မွေ့လျော်ရလိမ့်မည်။

၁၁၃၉။ ကောင်းစွာစိမ်းညိုသော လည်ရှိကုန်သော ကောင်းသောအမောက်(ဦးစွန်း) လည်းရှိကုန်သော ကောင်းသောအမြီးဖြစ်လည်းရှိကုန်သော ကောင်းစွာ ဖုံးအုပ်ထားသော လွန်စွာဆန်းကြယ်သည့် အတောင်လည်းရှိကုန်သော ကောင်းစွာသာယာသော အသံအပေါင်းဖြင့် တွန်ကျူးကြွေးကြော်လေ့လည်းရှိကုန်သော (ဥဒေါင်းအစရှိကုန်သော) ထိုငှက်အပေါင်းတို့သည် တော၌ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော သင့်ကို မွေ့လျော်စေပါကုန် လတ္တံ့။

၁၁၄၀။ မိုးရွာသည်ဖြစ်၍ (ထိုထိုအရပ်၌) ပေါက်သောမြက်သည် လက်လေးသစ် ရှိလတ်သော် မိုးတိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော ကောင်းစွာပွင့်သော တောအုပ်ကြီး၌ တောင်ကြားအတွင်းဝယ် သစ်ပင်နှင့်ထူသည်ဖြစ်၍ (သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိပဲ) အိပ်ငြက်အံ့၊ ထိုမြက်အခင်းသည် ငါ့အတွက် နူးညံ့သော အတွေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ လဲဝါဂွမ်းနှင့်တူစွာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၁၄၁။ အရှင်သခင်သည် (မိမိစကားကို လိုက်နာသော ကျွန်စသည်ကို) အလိုသို့လိုက်စေသကဲ့သို့ ဟယ်စိတ် ထို့အတူ အလိုသို့လိုက်သည်ကို ငါပြုလုပ်တော့အံ့၊ (ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်) ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်ပင် ငါ့အား သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သည် ဖြစ်စေလော့၊ (ဘာဝနာ၌) မပျင်းမရိသူသည် (မိမိစိတ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု၌ ခံသည်ကို) ပြုသကဲ့သို့ ဟယ်စိတ် ထိုအတူ ငါသည် သင့်ကို ကောင်းစွာနယ်အပ်သော ကြောင်သားရေအိတ်ကဲ့သို့ အမှု၌ ခံသည်ကို ပြုအံ့။

၁၁၄၂။ အရှင်သခင်သည် (မိမိစကားကို လိုက်နာသော ကျွန်စသည်ကို) အလိုသို့လိုက်စေသကဲ့သို့ ဟယ်စိတ် ထို့အတူ အလိုသို့လိုက်သည်ကို ငါပြုလုပ်တော့အံ့၊ (ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်) ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်ပင် ငါ့အား သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်ဖြစ်စေလော့၊ လိမ်မာသောဆင်ဦးစီးသည် အမုန်ယစ်သောဆင်ကို မိမိအလိုသို့ ဆောင်သကဲ့သို့ ဟယ်စိတ် သင့်ကို မိမိ၏ဝီရိယဖြင့် ဘာဝနာဗိုလ်ကို ဖြစ်စေ၍ ငါ၏အလိုသို့ ဆွဲဆောင်တော့အံ့။

၁၁၄၃။ ဟယ်စိတ် မြင်းထိန်းသည် ကောင်းစွာဆုံးမထားသော ဖြောင့်ဖြောင့်သွားသော မြင်းဖြင့် ဘေးကင်းရာအရပ်သို့ သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ (သမထ

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

ဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့်) ကောင်းစွာယဉ်ကျေးပြီးသော တည်ကြည်သောသင်စိတ်ဖြင့်ပင် စိတ်ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်သော ဘုရားအစရှိသည်တို့ အခါခပ်သိမ်း မှီဝဲအပ်သော အေးမြသော အရိယမဂ်ခရီးကို ငါသည် လျှောက်သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

၁၁၄၄။ ဆင်ထိန်းသည် ဆင်ပြောင်ကြီးကို ဆင်ချည်တိုင်၌ မြဲမြံလှသော ကြီးပြင်း ဖွဲ့ချည်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ငါသည် သင်စိတ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့် ချည်အံ့၊ ဟယ်စိတ် သင်သည် ငါ၏သတိဖြင့် ကောင်းစွာလုံခြုံစေအပ် ကောင်းစွာပျိုး များအပ်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော ဘဝတို့၌ (တဏှာစသော မှီရာတို့ဖြင့်) မမှီရသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

၁၁၄၅။ ခရီးမဟုတ်သည်ကို သွားသောစိတ်ကို ပညာဖြင့်ဖြတ်တောက်၍ (ဝိပဿနာ ဟူသော) အားထုတ်ခြင်း လုံ့လဖြင့် နှိပ်ကွပ်၍ (ဝိပဿနာ) ခရီး၌ တည်စေ၍ အာယတန ဖြစ်ကြောင်းတရားကို၎င်း ကင်းခြင်းကံ၎င်း ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း (မတွေ့ဝေသောအားဖြင့်) သိမြင်၍ သင်သည် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေ ခံ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။

၁၁၄၆။ ဟယ်စိတ် သင်သည် (အနိစ္စ၌ နိစ္စ အသုဘ၌ သုဘ ဒုက္ခ၌ သူ့ အနတ္တ၌ အတ္တဟု) လေးပါးသော ဖောက်ပြန်မှု ဝိပလ္လာသ'တို့၏ အလုံ့လုံ့လက်လျက်တည်သော ငါ့ကို ရွာသူသားငယ်ကဲ့သို့ ထိုမှ ဤမှ ဆွဲဆောင်ဘိ၏၊ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ဖြတ်တတ်သော သနားခြင်းကရုဏာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်သင့် သည် မဟုတ်တုံလော။

၁၁၄၇။ သမင်သည် (သစ်ပင်ချုံနှယ်တို့ဖြင့်) ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်သော တော၌ မိမိအလိုရှိသည့်အတိုင်း မွေ့လျော်သကဲ့သို့ ထိုအတူ မိုးကာလ၌ မိုးတိမ်တည်းဟူသော ပန်းကုံးရှိ၍ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တောင်ကို (အမှီရ၍) အနှောက်အယှက်မရှိသော ထိုတောင်၌ ငါမွေ့လျော်လတ္တံ့၊ ဟယ်စိတ် သင်သည် မချွတ်ပျက်စီးရလတ္တံ့။

၁၁၄၈။ ဟယ်စိတ် အကြင်ယောက်ျားတို့သည်၎င်း အကြင်မိန်းမတို့သည်၎င်း သင်၏ အလိုဆန္ဒဖြင့် ဖြစ်ကြရကုန်၍ အကြင်ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော ချမ်းသာကို ခံစားကြကုန်၏၊ ပညာမဲ့ကုန်သော မာရ်၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော ကာမဘဝစသည်ကို နှစ်သက်ကုန် သော သင်၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ထိုလူမိုက်တို့သည် သင်၏အဆုံးအမအတိုင်း ပြုကုန်၏။

ဤသို့လျှင် တာလပုဋ္ဌမထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

ပညာသနိပါတ် ပြီး၏။

၂၀-သဒ္ဓိနိပါတ်

၁-မဟာမောဂ္ဂလ္လာနုတ္တေရဂါထာ

၁၁၄၉။ (ငါတို့သည်) အာရညကင်ဓုတင် ဆောက်တည်ကြသူ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကြသူ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် သပိတ်သို့ ရောက်လာသောဆွမ်း၌ မွေ့လျော်ကြသူ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ကြည်သူတို့ ဖြစ်ကုန်၍ သေမင်း၏ (ကိလေသာ) စစ်သည်ကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့။

၁၁၅၀။ (ငါတို့သည်) အာရညကင်ဓုတင်ဆောက်တည်ကြသူ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောက်တည်ကြသူ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် သပိတ်သို့ ရောက်လာသောဆွမ်း၌ မွေ့လျော်ကြသူတို့ ဖြစ်ကြကုန်၍ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကျူအိမ်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ သေမင်း၏ (ကိလေသာ) စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့။

၁၁၅၁။ (ငါတို့သည်) (ဘာဝနာဖြင့်) အမြဲဖြစ်သော လုံ့လရှိကုန်၍ ရုက္ခမူ့စုံတင်ကို ဆောက်တည်ကြသူ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် သပိတ်သို့ ရောက်လာသောဆွမ်း၌ မွေ့လျော်ကြသူ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ကြည်ကြသူဖြစ်၍ သေမင်း၏ (ကိလေသာ) စစ်သည်ကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့။

၁၁၅၂။ (ငါတို့သည်) (ဘာဝနာဖြင့်) အမြဲဖြစ်သော လုံ့လရှိကုန်၍ ရုက္ခမူ့စုံတင်ဆောက်တည်ကြသူ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် သပိတ်သို့ ရောက်လာသောဆွမ်း၌ မွေ့လျော်ကြသူ ဖြစ်၍ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကျူအိမ်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ သေမင်း၏ (ကိလေသာ) စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့။

၁၁၅၃။ အရိုးအဆက်ဖြင့်ပြီးသော အိမ်ရှိသော အသားအကြောတို့ဖြင့် (ထက်ဝန်းကျင်မှ) ချုပ်စပ်ဖွဲ့ချည်အပ်သော မစင်မကြယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော မကောင်းသော အနံ့ရှိသော (ခန္ဓာကိုယ်၌) စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု ဖြစ်စေလော့၊ (သင်သည်ကား) သူတပါးတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ မြတ်နိုးဘိ၏။

၁၁၅၄။ မစင်ဖြင့် ပြည့်သော သားရေအိတ်နှင့်တူသော အရေဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော ရင်၌ အိုင်းအမာနှင့်တူသော သားမြတ်နှစ်ခုရှိသည်ဖြစ်၍ (အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) မြေဘုတ်ဘီလူးနှင့်လည်းတူသော သင်၏ ကိုယ်၌ အကြင်ကိုးမျိုးသော အယဉ်တို့သည် (ကိုးပေါက်သောအမာဝတို့မှ) အခါခပ်သိမ်း ယိုစီးကုန်၏။

၁၁၅၅။ ကိုးမျိုးသော အယဉ်ရှိသော သင်၏ကိုယ်သည် မကောင်းသော အနံ့ကို ပြုတတ်၏။ (ကောင်းသောအကျင့်၏) ဘေးရန်ဖြစ်၏။ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသော သူသည် မမင်းရို့ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ရဟန်းသည် ထိုကိုယ်ကို (အဝေးမှ) ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၅၆။ ဤသို့လျှင် ကိုယ်ဟုမှတ်အပ်သော ဤမစင်ကြယ်သော အစုကို ငါသည် (ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း) သိသကဲ့သို့ ထိုအတူ လူများအပေါင်းသည် ထိုကိုယ်ကို သိရာ၏။

(စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသူသည်) မိုးကာလအခါ၌ စိုစွတ်သော မစင်ရှိရာ အရပ်ကို (အဝေးမှ) ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏ (ဟု ဖြားယောင်းလာသော ပြည့်တန်ဆာမကို မထေရ်က ဆို၏)။

၁၁၅၇။ ကြီးသောလုံ့လရှိသော ရှင်ရဟန်း ရှင်ရဟန်းပြောဆိုသော စကားသည် ဤသို့ ရှင်ရဟန်းပြောဆိုတိုင်း မှန်၏။ အချို့သောသတ္တဝါတို့သည် (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖယ် သဘောရှိသော) ဤကိုယ်၌ နွားအိုကြီးသည် ညွှန်၌ နစ်မြုပ်သကဲ့သို့ နစ်မြုပ်ကြကုန်၏ (ဟု ပြည့်တန်ဆာမက ဆို၏)။

၁၁၅၈။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နှုန်းဖြင့်၎င်း တပါးသော ဆိုးရေဖြင့်၎င်း ကောင်းကင် ကို ဆိုးခြင်းငှါ ထတ်ကောင်း၏ဟု မှတ်ထင်အံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ မှတ်ထင်ခြင်းသည် စိတ်ပင်ပန်း ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ရာ၏။

၁၁၅၉။ ထိုငါ၏ စိတ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာ တည်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နှင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့် ပိုးဖလံသည် မီးပဲကို ထိပါးမိသကဲ့သို့ ယုတ်မာသော စိတ်ဖြင့် ငါကဲ့သို့သောသူတို့ကို မထိပါးမိစေလင်။

၁၁၆၀။ အဆန်းတကြယ်ပြုအပ်သော အိုင်းအမာတို့၏ ဇုဝေးတည်နေရာ ဖြစ်သော (သုံးထူးသောအရိုးတို့ဖြင့်) စိုက်ထူထားအပ်သော အမြဲနာကျင်သော (လူမိုက်တို့) အထူးထူးအထွေထွေကြံစည်အပ်သော ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို ရှုပါလော့၊ ယင်းခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော၏ ခိုင်မြဲတည်တံ့သော အဖြစ်သည် မရှိချေ။

၁၁၆၁။ ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့်၎င်း ပုစွန်နားခွောင်းဖြင့်၎င်း အဆန်းတကြယ်ပြု ပြင်အပ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုရိုး (စိုသော) အရေဖြင့် မြှေးယုက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရိုးစုဖြစ်သော ရုပ်ကိုယ်ကြီးကိုရှင်း ရှုပါလော့၊ (ယင်းခန္ဓာကိုယ်သည်) အဝတ်တို့နှင့် တကွ ဖုံးလွှမ်းမှသာ တင့်တယ်နိုင်၏။

၁၁၆၂။ ချိပ်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သောခြေတို့သည်၎င်း မျက်နှာချေမှန်ဖြင့် လိမ်းအပ်သော မျက်နှာသည်၎င်း အန္ဓပုထုဇဉ်အားသာ တွေ့ဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) ကမ်းတဖက်ကို ရှာမှီးသောသူအား (တွေ့ဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၁၁၆၃။ ရှစ်စုခွဲ၍ ပြုပြင်အပ်သော ဆံပင်တို့သည်၎င်း မျက်နှာကွင်းဆေးတို့ဖြင့် လိမ်းခြယ် အပ်ကုန်သော မျက်စိတို့သည်၎င်း အန္ဓပုထုဇဉ်အားသာ တွေ့ဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) ကမ်းတဖက်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူအား (တွေ့ဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၁၁၆၄။ အသစ်ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်သော မျက်နှာကွင်းဆေးကျည်တောက်ကဲ့သို့ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော အကောင်ပုပ်သည် အန္ဓပုထုဇဉ်အားသာ တွေ့ဝေစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ (နိဗ္ဗာန်ဟူသော) ကမ်းတဖက်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသောသူအား (တွေ့ဝေစေခြင်းငှါ) မစွမ်းနိုင်။

၁၁၆၅။ မှုဆိုးသည် ကျော့ကွင်းကို ထောင်၏။ သားသမင်သည် ကျော့ကွင်းကို မတိုး မှု၍ မှုဆိုးမြည်တမ်းစဉ် (ပစ်ချထားသော) အစာကို စား၍ သွားသကဲ့သို့ ငါတို့သွားပါ ကုန်အံ့။

၁၁၆၆။ သမင်သည် ကျော့ကွင်းကို မတိုးမူ၍ ပူဆိုး၏ ကျော့ကွင်းကို ပြတ်ပြီးလျှင် မှုဆိုးပစ်ချထားသော အစာကို စား၍ မှုဆိုးစိုးရိမ်ပူဆွေးနေစဉ် (သွားသကဲ့သို့) ငါတို့ သွားကုန်အံ့။

၁၁၆၇။ များစွာသော (သီလသံဝရစသော) အပြားတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အသျှင်သာရိပုတြာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော် ထိုအခိုက်ကယ် ကြောက်မက်ဖွယ် မြေငလျင် လှုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်လေပြီတကား၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထဖွယ် (မြေငလျင်လှုပ်ခြင်း)သည် ဖြစ်လေပြီတကား။

၁၁၆၈။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိ၍ ပြုပြင်ရသော 'သင်္ခါရ'တရားတို့သည် မမြဲ လေကုန်စွာတကား၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ချုပ်ပျောက်လေကုန်စွာတကား၊ ထို(သင်္ခါရ တရား)တို့၏ ငြိမ်းခြင်းသည်သာလျှင် ချမ်းသာပေလိမ့်မည်တကား။

၁၁၆၉။ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အနတ္တအားဖြင့် မြင်ကုန်၏၊ အတ္တအားဖြင့် မမြင်ကုန်၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် (အစိတ်တမူစိတ်၍ တစိတ်မျှသော) သားမြီးဖျားကို မြားဖြင့်(မှန်အောင်)ပစ်နိုင်သကဲ့သို့ ထိုအပူ အလွန်သိမ်မွေ့သော အနက် အပေါယ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိကုန်၏။

၁၁၇၀။ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သင်္ခါရတရားတို့ကို အနတ္တအားဖြင့် မြင်ကုန်၏၊ အတ္တအားဖြင့် မမြင်ကုန်၊ (ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်) (အစိတ်တမူစိတ်၍ တစိတ်မျှ သော)သားမြီးဖျားကို မြားဖြင့်(မှန်အောင်)ပစ်နိုင်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သိမ်မွေ့သောတရား ကို ထိုးထွင်း၍ သိကြကုန်၏။

၁၁၇၁။ လှံဖြင့် အထိုးခံရသူကဲ့သို့၎င်း ဦးခေါင်းမီးလောင်ခံရသူကဲ့သို့၎င်း ထိုအတူ ရဟန်းသည် ကာမဇဂကို ပယ်ခြင်းငှါ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေရာ၏။

၁၁၇၂။ လှံဖြင့် အထိုးခံရသူကဲ့သို့၎င်း ဦးခေါင်းမီးလောင်ခံရသူကဲ့သို့၎င်း ထိုအတူ ရဟန်းသည် ဘဝဇဂကို ပယ်ခြင်းငှါ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေရာ၏။

၁၁၇၃။ (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်) ပွားစေအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိတော်မူသော အဆိုးစွန်သော ကိုယ်တော်ကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားက တိုက်တုန်းတော်မူ အပ်သည်ဖြစ်၍ မိဂါဓမာတာ(ဝိသာခါ)၏ ပြာသဒ်ကို ခြေမဖြင့် တုန်လှုပ်စေပြီ။

၁၁၇၄။ အလုံးစုံသော ဂန္ဓတရားတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ ဤနိဗ္ဗာန်ကို ပေါ့ပေါ့လျှော့ လျှော့ အားထုတ်၍ မရနိုင်၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို အနည်းငယ်သော ဝိရိယအားအစွမ်းဖြင့် မရနိုင်။

၁၁၇၅။ ဤရဟန်းသည်ကား ငယ်သေး၏၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော ဤရဟန်း ငယ်သည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော (ဒေဝပုတ္တစသော)မာရ်ကို အောင်ပြီး၍ အဆိုး စွန်သောကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၁၁၇၆။ လျှပ်စစ်တို့သည် ဝေဘာရတောင် ပဏ္ဍဝတောင်တို့၏ အကြား၌ ရှက်သန်း ကုန်၏၊ အတုမရှိမူ၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်

(အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်)သည် (ဝေဘာရတောင် ပဏ္ဍဝ) တောင်တို့၏ အကြားသို့ ကပ်လျက် ဈာန်ဝင်စား၏။

၁၁၇၇။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော ဈာန်ဖြင့် မွေ့လျော်သော ဆိတ်ငြိမ်ရာအစွန် ဖြစ်သောကျောင်း၌ နေလေ့ရှိသည့်ပြင် ဘုရားမြတ်၏ တရားအမွေခံလည်းဖြစ်သော ရဟန်းမြတ်အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် ရှိခိုးအပ်၏။

၁၁၇၈။ ပုဏ္ဏား ။ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိသော ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်သော ဆိတ်ငြိမ်ရာ အစွန်ဖြစ်သောကျောင်း၌ နေလေ့ရှိသည့်ပြင် ဘုရားမြတ်၏ တရားအမွေခံလည်းဖြစ်သော ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော အသျှင်မဟာကဿပကို ရှိခိုးလော့။

၁၁၇၉-၈၀။ အကြင်သူသည်ကား ဗေဒင်ကို သင်ယူသူ ဗေဒင်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ လူ့ပြည်တို့၌ အဖန်ဖန် ဘဝတရုပတ်လုံး အားလုံးသော ဗြာဟ္မဏဇာတ်တို့သို့ ကပ်ရောက် စေကာမူ ဗေဒင်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ ဘေးတဖက်သို့ ရောက်စေ ကာမူ ထိုသူ၏ ဗေဒင်စသည်ကို အားထုတ်မှုသည် ထိုအသျှင်မဟာကဿပထေရ်အား ရှိခိုးခြင်းကောင်းမှု၏ တဆယ့်ခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်မျှ မမှီနိုင်။

၁၁၈၁။ ပုဏ္ဏား အကြင်ရဟန်းသည် ဆွမ်းမစားမီ ရူပဈာန်စသော ရှစ်ပါးသော ဂိမောက္ခတို့ကို အနုလုံ ပဋိလုံ(အကြိမ်များစွာ)ဝင်စား၏။ ထိုသမာပတ်ဝင်စားပြီးသည်မှ နောက်၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၏။

၁၁၈၂။ ထိုသို့သဘောရှိသော (ရဟန္တာဖြစ်သော)ရဟန်းကို မထိပါးမချွတ်ချယ် လင့်၊ ပုဏ္ဏား မိမိကိုယ်ကို မတူးမဖြိုလင့်၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၌ (သင်၏)စိတ်ကို အလွန်ကြည်လင်စေလော့၊ လျင်မြန်စွာလက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုး လေလော့၊ သင်၏ဦးခေါင်းကို(မကွဲစေလင့်)။

၁၁၈၃။ ဤပေါဠိလရဟန်းသည် သူတော်ကောင်းတရားကို မမြင်၊ သံသရာအနှောင် အဖွဲ့ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသည်ဖြင့် ခြံရံလျက် အောက်အပါယ်ဘုံတို့၌ ဖြစ်စေတတ်သော လမ်းကောက်လမ်းမှားသို့ ပြေးဝင်နေ၏။

၁၁၈၄။ ပေါဠိလရဟန်းသည် မစင်လိမ်းကျံသော ပိုးလောက်ကဲ့သို့ (ကိလေသာ အညစ်အကြေးရောသော)သင်္ခါရတရား၌ နှစ်မျောလျက် လာဘ်ပူဇော်သကာ၌ (တဏှာ၏ အစွမ်းဖြင့်) အပြားအားဖြင့် သက်ဝင်လျက် အချည်းနှီးသာဖြစ်၏။

၁၁၈၅-၆။ ကောင်းသောဉာဏ်အမြင်ရှိသော နှစ်ဖက်သောအဘို့တို့ဖြင့် (ကိလေသာ တို့မှ)လွတ်ပြီးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော ရာဂ စသော ငြောင့်တံသင်းတို့မှ ကင်းပြီးသော ယောဂဇလးပါးကုန်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ရှိသော သေခြင်းတရားကို စွန့်တော်မူပြီးသော မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော လူတို့၏ အတုမရှိသော ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဖွယ်လည်းဖြစ်သော ပျှံအသျှင်သာရိပုတြာ ကြွလာတော်မူသည်ကို ရှုလော့။

၁။ အသျှင်သာရိပုတြာ၏တူ မိစ္ဆာတိတ္ထိဖြစ်သောပုဏ္ဏား။

၁၁၇၇။ တန်ခိုးကြီးမားကုန်သော များသောအခြံအရံရှိကုန်သော များစွာကုန်သော ထိုဗြဟ္မာတို့သည် တသောင်းနှင့်နှင်ရှိကုန်၏။ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဗြဟ္မပုဏ္ဏဟိတာ ဗြဟ္မာတို့သည် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် ရပ်တည်ကုန်၏။

၁၁၇၈။ ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရားအား အာသဝေါတရားတို့သည် ကုန်ပါပြီ။ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသည် မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါ၏။

၁၁၇၉။ လူနတ်အပေါင်းသည် (မြတ်သောပူဇော်ခြင်းဖြင့်) ပူဇော်အပ်သော အသျှင် မောဂ္ဂလ္လာန်သည် (လောကထဲ၌ ဖြစ်လျက်) သေခြင်းကို နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး၍ တည်၏။ ကြာပုဏ္ဏရိုက်သည် ရေနှင့် မလိမ်းကျ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ သင်္ခါရတရားအပေါင်း၌ (တကျာ ဒိဋ္ဌိဟူသော လိမ်းကျခြင်းဖြင့်) လိမ်းကျကပ်ငြိတော်မမူ။

၁၁၈၀။ (တန်ခိုးကြီးသော) အကြင်အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် တခဏခြင်း အားဖြင့်သာလျှင် ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော အထောင်မက အပြားရှိသော ဩကာသလောက ကို (မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်) သိအပ်၏။ တန်ခိုးအထူး၌ (သတ္တဝါတို့၏) စုတိ ပဋိသန္ဓေ၌၎င်း သိသော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌ လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုအသျှင် မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် နတ်တို့ ကပ်ရောက်လာဆဲသောကာလ၌ နတ်တို့ကို မြင်နိုင်၏။

၁၁၈၁။ အကြင်ရဟန်းသည် ပညာပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၎င်း သိလပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၎င်း ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့်၎င်း အသျှင်သာရိပုတြာကဲ့သို့ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်၏။ ထိုရဟန်း သည် ထိုအသျှင်သာရိပုတြာအတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်ရာ၏။

၁၁၈၂။ ငါသည် ကုဋေတသိန်း အရေအတွက်ရှိသော အတ္တဘောကို ခဏခြင်းဖြင့် ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ တန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းတို့၌ လိမ်မာ၏။ (အလုံးစုံသော) တန်ခိုး၌ လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသူဖြစ်၏။

၁၁၈၃။ မောဂ္ဂလ္လာနပုဏ္ဏားအနွယ်ဖြစ်သော အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် တကျာ ဟူသော မှီရာကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ (သဝိတက္က သဝိစာရ စသော) သမာဓိ (ချမ်းသာ) (ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်စသော) ဝိဇ္ဇာတို့၌ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်၏။ မြဲမြံတည်ကြည်သော သမာဓိရှိ၏။ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေလည်း ရှိ၏။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် မိမိအား နှောင်ဖွဲ့ထားသော ပုပ်ပူဆွေးမြေ့နေသည့် နွယ်ကြီးကို (လွယ်ကူစွာ) ဖြတ်သကဲ့သို့ (ထိုအတူ အလုံးစုံသော ကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို) အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ။

၁၁၈၄။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားသို့ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူ သည့်အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။ လေးလံလှစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးပြီ။ ဘဝသုံးပါး သို့ ဆောင်တတ်သော တကျာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။

၁၁၉၅။ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက် (ရဟန်းပြု)၏။ အလုံးစုံသော နောင်ကြီးသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော ထိုအကျိုးကိုလည်း ငါရပြီ။

၁၁၉၆။ ဒုဿိမာရ်နတ်သည် ဝိရုမည်သော (ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏) အဂ္ဂသာဝကကို၎င်း ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း ထိပါးပုတ်ခတ်၍ အကြင်ငရဲ၌ ကျက်ရ၏။ ထိုငရဲသည် အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း။

၁၁၉၇။ ဒုဿိမာရ်နတ်သည် ဝိရုမည်သော (ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏) အဂ္ဂသာဝကကို၎င်း ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း ထိပါးပုတ်ခတ်၍ အကြင်ငရဲ၌ ကျက်ရ၏။ ထိုငရဲ၌ (ငရဲထိန်းများကိုင်သော) တရာသော သံချောင်းရှိ၏။ ငရဲသူသတ္တဝါအားလုံးတို့သည် အသီးအသီး ဝေဒနာခံစားကြရကုန်၏။ ထိုငရဲသည် ဤသို့သော သဘောရှိ၏။

၁၁၉၈။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော အကြင်ရဟန်းသည် ဤကံကံ၏အကျိုးကို ရှေးရှုမျှက်မှောက်သိ၏။ မာရ်နတ် သင်သည် ထိုသို့သဘောရှိသော အဂ္ဂသာဝက ရဟန်းကို ထိပါးပုတ်ခတ်သောကြောင့် (ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၁၉၉။ မဟာသမုဒ္ဒရာအလယ်၌ (ရေကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော) ဗိမာန်တို့သည် ကပ္ပဋ္ဌိတိဖြစ်၍ တည်ကုန်၏။ (ထိုဗိမာန်တို့၏ အရောင်အဆင်းတို့သည်) ကြောင်မျက်ရွဲအဆင်း ရှိကုန်၏။ နှစ်သက်စဖွယ် တင်တယ်ကုန်၏။ အလှရှိကုန်၏။ ပြုံးပြုံးပြက်သော အရောင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ထိုဗိမာန်တို့၌ အဆင်းအမျိုးမျိုးရှိကုန်သော များစွာသော နတ်သမီးတို့သည် ကံကြကုန်၏။

၁၂၀၀။ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့် အကြင်ရဟန်းသည် ဤဝိမာနဝတ္ထုကို ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ မာရ်နတ် သင်သည် ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၂၀၁။ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် မြတ်စွာဘုရား တိုက်တွန်းတော်မူအပ်သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းသံဃာတို့ ကြည့်ရှုစဉ် မိဂါရမာတာ ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်ကျောင်းကို ခြေမဖျားဖြင့် တုန်လှုပ်စေ၏။

၁၂၀၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော အကြင်ရဟန်းသည် ဤတန်ခိုးဖြင့် တုန်လှုပ်စေခြင်းကို ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ မာရ်နတ် (ထိုသင်သည် ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၂၀၃။ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို ခြေမဖျားဖြင့် တုန်လှုပ်စေ၏။ နတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း ထိတ်လန့်စေ၏။

၁၂၀၄။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော အကြင်ရဟန်းသည် ဤတန်ခိုးဖြင့် တုန်လှုပ်စေခြင်းကို ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ မာရ်နတ် (ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၂၀၅။ အကြင်ရဟန်းသည် ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်၌ တည်သော သိကြားမင်းအား သိကြားမင်း တဏှာကုန်ခြင်း ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခြင်း 'ဝိမုတ္တိ'တို့ကို (မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း) သိပါ၏လောဟု မေး၏။ ပြဿနာအမေးခံရသော သိကြားမင်းသည် ထိုအသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်အား မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့် အတိုင်း ဖြေကြား၏။

၁၂၀၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော အကြင်ရဟန်းသည် ဤမေးအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မျက်မှောက်သိ၏။ပ။ မာရ်နတ် (ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၂၀၇။ အကြင်ရဟန်းသည် မဟာဗြဟ္မာတို့၏ သုခမ္မာသဘင်၌တည်လျက် (အမေးပုစ္ဆာပြောရာ)ကို မေး၏။ အချင်းဗြဟ္မာ (ဘုရားမကြွလာမီ) ရှေးအခါက (ဗြဟ္မာပြည်သို့ လာနိုင်သော တစုံတယောက်သော သမဏဗြာဟ္မဏဟု သင့်အား ဖြစ်ပေါ်ဘူးသော အယူသည် ယခုလည်း ရှိပါသေးသလော၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌ ထိုမှ ဤမှ လှည့်လည်လျက် ပြီးပြီးပြန်ထွက်သော အရောင်ကို မြင်၏လော(ဟု မေး၏)။

၁၂၀၈။ အရှင်ဘုရား (ဤဗြဟ္မာပြည်သို့ ဘုရားကြွလာမီ) ရှေးအခါက (ဗြဟ္မာပြည်သို့ လာနိုင်သော တစုံတယောက်သော သမဏဗြာဟ္မဏမရှိဟု) အကျွန်ုပ်အား ဖြစ်ပေါ်ဘူးသော အယူသည် ယခုအခါ မရှိတော့ပါဟု အမေးခံရသော ဗြဟ္မာသည် ထိုရဟန်း (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်)အား အမှန်အတိုင်း ဖြေကြား၏။

၁၂၀၉။ ဗြဟ္မာဘုံ၌ ထိုမှဤမှ လှည့်လည်လျက် ပြီးပြီးပြန်ထွက်သော မြတ်စွာဘုရား၏ အရောင်ကို မြင်ရပါ၏။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ ငါသည် (မသေခြင်းအားဖြင့်)မြဲ၏ (လ နေ မြင့်မိုမ့် သမုဒ္ဒရာစသည်ကဲ့သို့) အမြဲတည်၏ဟူ၍ အသို့ ဆိုနိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

၁၂၁၀။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော အကြင်ရဟန်းသည် ဤ ဗြဟ္မာတို့၏ အသံကို (မျက်မှောက်) သိ၏။ပ။ မာရ်နတ် (ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၂၁၁။ အကြင်ရဟန်းသည် မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏အထွတ်ကို ဈာနဝိမောက္ခဟူသော မှီရာရှိသော အဘိညာဉ်ဖြင့် တွေ့ထိသိမြင်နိုင်၏။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို၎င်း အရှေ့ကျွန်းကို၎င်း မြေလျှင်အိပ်ရာရှိကုန်သော အနောက်ကျွန်း မြောက်ကျွန်းသားတို့ကို၎င်း တွေ့ထိ(သိမြင်)နိုင်၏။

၁၂၁၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော အကြင်ရဟန်းသည် ထိုအခြင်းအရာကို (မျက်မှောက်) သိ၏။ မာရ်နတ် သင်သည် ထိုသို့သဘောရှိသော အဂ္ဂသာဝကရဟန်းကို ထိပါးပုတ်ခတ်သောကြောင့်(ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ဖြစ်သော)ဆင်းရဲကို ရလတ္တံ့ သတည်း။

၁၂၁၃။ ငါသည် မိက်သောသူကို လောင်စေအံ့ဟု မီးက(လောင်ခြင်းငှါ)လုံ့လမပြု၊ သူမိက်က အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးကို ထိခိုက်သောကြောင့်သာ ထိုလူမိက်ကို လောင်စေ၏။

ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၁၂၁၄။ မာရ်နတ် ဤအတူသာလျှင် (ငါတို့သည် မထိခိုက် မညှဉ်းဆဲလိုကုန်)၊ သင်သည်သာ မီးကို ထိပါးမိသော လူမိုက်ကဲ့သို့ အရိယာတပည့်ရဟန်းကို ထိခိုက်၍ မိမိကိုယ်တိုင် လောင်စေလတ္တံ့။

၁၂၁၅။ မာရ်နတ်သည် မီးနှင့်တူသော အရိယာတပည့်ရဟန်းကို ထိပါးမိသော ကြောင့် မကောင်းမှုကို ရ၏။ မာရ်နတ် မကောင်းမှုသည် ငါ့အား အကျိုးမပေးဟု သင် ထင်မှတ်သလော။

၁၂၁၆။ မာရ်နတ် မကောင်းမှုကိုပြုသော သင်သည် မကောင်းမှုကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ပွားစေအပ်၏။ မာရ်နတ် သစ္စာလေးပါးကို သိသော ရဟန်းထံမှ ထွက်ခွါ ရှောင်လွှဲလေလော့၊ ရဟန်းတို့ကို (ချုတ်ချယ်အံ့ ညှဉ်းဆဲအံ့ဟူသော) အလိုအာသာကို မပြုလေလင့်။

၁၂၁၇။ ဤသို့ (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်) ရဟန်းသည် ဘောသကဋ္ဌာမည်သော တော၌ မာရ်နတ်ကို ခြိမ်းချောက်၏။ ယင်းသို့ခြိမ်းချောက်ခြင်းကြောင့် ထိုမာရ်နတ်သည် နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌သာ ကွယ်ပျောက်လေ၏။

ဤသို့လျှင် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည် ရွတ်ဆို၏။

သဋ္ဌိနိပါတ် ပြီး၏။

၂၁-မဟာနိပါတ်

၁-ဝိသတ္ထေရာဂါထာ

၁၂၁၈။ လူ့ဘောင်မှ ထွက်၍ ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုသောငါ့ကို (ကာမဝိတက်၊ စသော ယုတ်မာသော) ဝိတက်တို့သည် ကပ်ရောက်ကုန်၏။ မည်းညစ်သောအားဖြင့် ကြမ်းလဲကုန်သော ဤကာမဝိတက်တို့သည်(အရှက်မရှိလေကုန်စွာတကား)။

၁၂၁၉။ (ဆရာအထံ၌) သင်အပ်ပြီးသော လေးအတတ်ရှိကုန်သော အတင်ခက်သော ပိုလ်ချိန်နှစ်ထောင်အားကို ဆောင်သည့်လေးကို တင်နိုင်ကုန်သော စစ်မြေပြင်ဝယ် ထွက်ပြေးလေ့မရှိကုန်သော ထင်ရှားသောလေးသမားအထောင်တို့သည် ငါ့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ မြှားတို့ဖြင့် ပစ်ကုန်ရာ၏။

၁၂၂၀။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ထို့ထက်အပိုအလွန်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည် အကယ်လာကြလိမ့်မည်ဖြစ်စေကာမူ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်၊ ငါသည်ကား မိမိဥစ္စာဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်တရား၌ တည်ပြီးသူ ဖြစ်၏။

၁၂၂၁။ ငါသည် နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော (ဝိပဿနာ) ဤခရီးကို ကြားနာရဘူး၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း(ဝိပဿနာ)ခရီး၌ ငါ၏စိတ်သည် မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်၏။

၁၂၂၂။ မာရ်ယုတ် ဤဆိုခဲ့ပြီးသော (ဝိပဿနာ) ခရီးဖြင့်သာလျှင်နေသော ငါ့ကို အကယ်၍ သင်ချဉ်းကပ်ခဲ့မှု (ငါ၏)ခရီးကို အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် (ပြုလုပ်သည် ရှိသော်) သင်မမြင်နိုင်၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် သေခြင်းအဆုံးကို ငါပြုအံ့။

၁၂၂၃။ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း ပယ်စွန့်၍ သားမယားစသည်နှင့်စပ်ယှဉ်သော မိစ္ဆာဝိတက်ကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် တစ်တခုသောအာရုံ၌ တပ်မက်မှု တဏှာကို မပြုရာ၊ အကြင်သူသည် တပ်မက်မှုမရှိ၊ နှစ်သက်မှုမရှိ၊ ထိုသူသည် အိက္ခာမည်၏။

၁၂၂၄။ ဤလောက၌ အလုံးစုံသောမြေ၌တည်သော အရာဝတ္ထုသည်၎င်း ကောင်းကင်၌တည်သော အရာဝတ္ထုသည်၎င်း ရုပ်သဘောသည်၎င်း ဘဝသုံးပါး၌ အကျုံးဝင်သော သင်္ခတတရားသည်၎င်း ဆေးမြေ့တတ်၏။ ထိုဆေးမြေ့တတ်သော သဘောတရားအားလုံးသည် အမြဲ မရှိ၊ ဤသို့ သိတတ်သောသဘောရှိသော ပညာရှိတို့သည် မဂ်ပညာဖြင့် ပိုင်းခြားသိကြကုန်၍ နေကြကုန်၏။

၁၂၂၅။ အနုပုထုဇဉ်တို့သည် (ခန္ဓုပဓိစသော) ဥပဓိတို့၌ တပ်မက်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ မြင်အပ်သော ရူပါရုံ၌၎င်း ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌၎င်း တွေ့ထိအပ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌၎င်း နမ်းအပ်သော ဂန္ဓာရုံ၌၎င်း လျက်အပ်သော ရသာရုံ၌၎င်း (အထူးအားဖြင့်) ဤ(ကာမဂုဏ္ဍပဓိ)၌ အလုံဆန္ဒကိုပယ်ဖျောက်သော တဏှာတည်းဟူသော မြူကင်းသူ

ဖြစ်ပါလော့၊ အကြင်သူသည် ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ (တဏှာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်) လိမ်းကျံခြင်း မရှိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မုနိဟူ၍ (ပညာရှိတို့) ဆိုကုန်၏။

၁၂၂၆။ မိစ္ဆာဝိတက်ရှိသူ အချို့တို့သည် ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူကို မှီကုန်လျက် ဓမ္မသဘောမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်အဖြစ်၌ သက်ဝင်တည်ကုန်၏။ အကြင်သူသည် တစုံတခုသောဝတ္ထု၌ (သဿတစသော) မိစ္ဆာအစုသို့ရောက်သော အယူ ရှိသူမဖြစ်ရာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော မိစ္ဆာဝါဒတို့ကို ယူလေ့ရှိသူလည်း မဖြစ်ရာ၊ ထိုသူသည် ဘိက္ခုမည်၏။

၁၂၂၇။ ပညာရှိသော ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ကြည်သော မာန် ထောင်မှမရှိသော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော တပ်မက်မှုတဏှာကင်းသော ရဟန်း သည် ငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်ကို ရ၏။ (အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်) နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍ (သု ဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်) ပရိနိဗ္ဗာန် ပြု၏။ ထိုရဟန်းသည် (အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် အလို ငှါ) အခါကာလကို ငံ့လင့်၏။

၁၂၂၈။ ဂေါတမ^၁ (သေယျမာန်စသော ကိုးပါးသော) မာန်မာနကို ပယ်စွန့်လော့၊ မာန်မာန၏ ဖြစ်ရာဌာန ဖြစ်သော (အယောနိသောမနသိကာရ ခြံရံအပ်သော) ဇာတ် စသည်ကို အကြွင်းမဲ့စွန့်လော့၊ ထိုသင်သည် မာန်မာန၏အကြောင်း၌ တွေ့ဝေခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး နှလုံးမသာယာမှု ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

၁၂၂၉။ သူတပါးကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းဖြင့် ချေဖျက်တတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည် မာန်မာနက ဖျက်ဆီးအပ်သောကြောင့် ငရဲသို့ ကျရောက်ကြရကုန်၏။ မာန်မာန ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ငရဲ၌ဖြစ်ကြရကုန်သော် လူတို့သည် ရှည်မြင့်စွာသောကာလ ပတ်လုံး စိုးရိမ်ကြရကုန်၏။

၁၂၃၀။ မပ်ဖြင့် အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော ကောင်းသော အကျင့်ရှိ သော ရဟန်းသည် တရံတခါမျှ မပူဆွေးရာ၊ (ပညာရှိတို့၏) ချီးမွမ်းခြင်းကို၎င်း (ကိုယ် စိတ်၌ဖြစ်သော) ချမ်းသာခြင်းကို၎င်း ရရှိခံစားနိုင်၏။ မှန်သော သဘောရှိသော ထိုသူကို တရားကို မြင်သောသူ ဟူ၍ (ပညာရှိတို့) ဆိုကုန်၏။

၁၂၃၁။ ထိုကြောင့် ဤလောက၌ ငြောင်တံသင်း ငါးပါးမှကင်းပြီးသော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော အထူးသဖြင့် ခင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းသည် နိဝရဏ တရားတို့ကို ပယ်စွန့်၍ (ကိုးပါးသော) မာန်မာနကိုလည်း (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်၍ အကြွင်းမဲ့ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဖြင့် ဘဝအဆုံးကို ပြုတတ်၏ (ဟု မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၏)။

၁၂၃၂။ (အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ တပည့်တော်သည်) ကာမရာဂဖြင့် ပူလောင်နေပါ ၏။ အကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် ကာမရာဂဖြင့် အဖန်တလဲလဲလောင်မြိုက်နေပါ၏။ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်သော အရှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အား သနားသဖြင့် (ရာဂအပူ)

၁။ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ဂေါတမအနွယ်ပြု၍ ခေါ်သည်။

ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြစ်သော အဆုံးအမ သြဝါဒကို ဟောကြားတော် မူပါလော့
(ပု ဝဂီသကလျှောက်၏)။

၁၂၃၃။ (အသုဘ၌ သုဘဟုဖြစ်သော ဖောက်ပြန်စွာစွဲယူမှု)အမှတ်သညာ၏ ဖောက်
ပြန်ခြင်းကြောင့် သင်၏စိတ်သည် ပူလောင်နေ၏။ ရာဂပိုးကြောင်းဖြစ်သော သုဘနိမိတ်
ကို ပယ်စွန့်လော့။

၁၂၃၄။ အသုဘဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းဖြင့် စိတ်ကို တခုတည်းသော အာရုံရှိအောင်
ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ကိုပြု၍ ပိုးများလေလော့။ သင့်အား သုံးဆဲ့နှစ်ကောဠာသ
ကိုယ်အစ၌ သတိဖြစ်လေလော့။ အလုံးစုံသော အတ္တဘော၌ ငြီးငွေ့မှုတရား များပြား
သည် ဖြစ်ပါစေလော့။

၁၂၃၅။ အကြောင်းနိမိတ်ကင်းမှု (အနိမိတ္တာနုပဿနာ) ကိုလည်း ပိုးများလေလော့။
မာနာနုသယကို ပယ်စွန့်လော့။ ယင်းသို့ မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့် (ရာဂစသည်တို့) ငြိမ်း
သည်ဖြစ်၍ နေရလတ္တံ့ (ဟု အသျှင်အာနန္ဒာက မိန့်၏)။

၁၂၃၆။ အကြင်စကားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မပူပန်မနှိပ်စက်ရာ သူတပါးတို့ကိုလည်း
မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ရာ ထိုစကားသည်သာ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားမည်၏။ ထို
စကားကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။

၁၂၃၇။ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင် ဆိုရာ၏။ အကြင်စကားသည် နှစ်လိုဖွယ်
ဖြစ်၏။ ထိုစကားကိုသာ ဆိုရာ၏။ သူတပါးတို့အား ပြောဆိုသည်ရှိသော် သူမနှစ်မြို့ဖွယ်
ယုတ်ညံ့သောစကားတို့ကို မယူမှု၍ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ပြောဆိုရာ၏။

၁၂၃၈။ မှန်သောစကားသည် စင်စစ် အမြိုက်သုခဘုတ်နှင့်တူ၏။ ဤမှန်သော
စကားကို ပြောဆိုခြင်းသဘောသည် ရှေးသူဟောင်းတို့ ထုံးဟောင်းတံထွာ ဖြစ်၏။
သူ့တော်ကောင်းတို့သည် မှန်သောစကား၌၎င်း အကျိုးဇာတု၌၎င်း အကြောင်းတရား
၌၎င်း တည်ကုန်၏ဟု ဆိုကြကုန်ပြီ။

၁၂၃၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ ဝဋ်ဆင်းရဲအဆုံးကို ပြုခြင်းငှါ
ဘေးမရှိသော အကြင်စကားကို ဆိုတော်မူ၏။ ထိုစကားသည်သာ စကားတကာတို့ထက်
လွန်မြတ်၏။

၁၂၄၀။ နက်နဲသောပညာလည်းရှိတော်မူသော အကျိုးအကြောင်းကို သိသောပညာ
ရှိသော အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌ လိမ်မာတော်မူသော (သာဝကပါရမီဉာဏ်
တို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သဖြင့်) ကြီးမြတ်သော ပညာလည်းရှိသော အသျှင်သာရိ
ပုတြာသည် ရဟန်းတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။

၁၂၄၁။ (ထိုအသျှင်သာရိပုတြာသည်) တရားကို အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း ဟော
တော်မူ၏။ အကျယ်အားဖြင့်လည်း ဟောတော်မူ၏။ သာလိကာ၏ သာယာစွာ ကြွေး
ကြော်သံကဲ့သို့ အသျှင်သာရိပုတြာ၏ (သာယာသော) အသံသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
(သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့) အဆင့်ဆင့် အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်ပရိဘာန်ထင်လာ၏။

၁၂၄၂။ ရဟန်းတို့သည် ထိုတရားကိုဟောသော ထိုအသျှင်သာရိပုတြာ၏ သာယာ စွာသောအသံကို နှာကြားရကုန်၏။ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော နာပျော်ဖွယ်ရှိသော သာယာသော အသံကြောင့် တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကုန်လျက် နားထောင်ကြကုန်၏။

၁၂၄၃။ ယနေ့ တဆဲငါးရက်မြောက်သော ဥပုသ်နေ့၌ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ တည်ကုန်သော ဆင်းရဲမရှိကုန်သော တဖန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမရှိကုန်သော ရဟန္တာဟိုချည်း ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းငါးရာတို့သည် စင်ကြယ်သော ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ အညီအညွတ် စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်၏။

၁၂၄၄-၅။ စကြဝတေးမင်းသည် အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက် ပတ်ဝန်းကျင် သမုဒ္ဓရာ အဆုံးရှိသော ဤမြေပြင်ကို အစဉ်လှည့်လည်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကိလေသာဟူသော စစ် မြေအရပ်ကို အောင်ပြီးသော ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော အတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို သေခြင်းတရား ပယ်ကုန်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန် သော တပည့်သာဝကတို့သည် ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

၁၂၄၆။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်များဖြစ် ကြကုန်၏။ ဤရဟန္တာငါးရာအပေါင်း၌ အချည်းနှီး (သီလကင်းသော) ရဟန်းမရှိ။ တဏှာ တည်းဟူသော ငြောင့်ကို နတ်ပယ်တော်မူတတ်သော နေမင်းအဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။

၁၂၄၇။ တထောင်မကသော ရဟန်းတို့သည် ကိလေသာမြူကင်းသည်ဖြစ်၍ တစ် တခုမျှ ဘေးမခသည့် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောတရားကို ဖောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

၁၂၄၈။ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော အညစ် အကြေးကင်းသော တရားတော်ကို နာကြကုန်၏။ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် တင့်တယ်ပါပေစွာတကား။

၁၂၄၉။ မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် (မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူတတ်သော ကြောင့်) နာဂအမည်ရှိတော်မူပါ၏။ ဝိပဿီစသောဘုရား (ဣသိ) တို့၏ ခုနစ်ဆူမြောက် ဘုရား (ဣသိ) ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသည် မိုးကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၍ တပည့်သာဝက တို့အား (တရားတည်းဟူသော မိုးကို) ရွာသွန်းတော်မူ၏။

၁၂၅၀။ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ တပည့် သာဝက ဝင်္ဂီသသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုသောကြောင့် နေ့သန့်စင်ရာမှ ထွက်ခဲ့၍ အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၁၂၅၁။ (အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်) မာရ်မင်း၏ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ကို လွှမ်းမိုး၍ (ရာဂအစရှိသော) တံသင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးလျက် ကြွသွားတော်မူ၏။ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော ရာဂစသည်ကို မမှီပဲ (သတိပဋ္ဌာန်

စသော) အဘို့အစုအားဖြင့် ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ (ဟောတော်မူသော) ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှုကြပါကုန်လော့။

၁၂၅၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဩဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ (သတိ ပဋ္ဌာန်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်) များသောအပြားရှိသော အကြောင်း (မဂ်) တရားကို ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ထိုအမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌ တရားကို ရှုမြင်လေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည် တွန့်တိုခြင်းမရှိကုန်မူ၍ တည်ကုန်၏။

၁၂၅၃။ ထွန်းလင်းတောက်ပခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုး ထွင်း၍ သိတော်မူပြီး၍ အလုံးစုံသော ဒိဋ္ဌိဌာနတို့ကို လွန်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော် မူပြီ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မြတ်သောတရားကို သိမြင်ပြီး၍၎င်း မျက်မှောက်ပြုပြီး၍၎င်း ပဉ္စဝဂ္ဂတို့အား ဟောကြားတော်မူ၏။

၁၂၅၄။ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် (မြတ်စွာဘုရားသည်) တရားကို ကောင်းစွာ ဟောတော်မူသည်ရှိသော် တရားကို သိသောသူတို့အား အဘယ်မေလျော့ ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရှိခိုးလျက် အခါခပ်သိမ်း မမေ့မလျော့ ကျင့်ရာ၏။

၁၂၅၅။ မြဲမြံသော လုံ့လရှိသော အကြင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည် ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖက်ကုန်သော ဝိဝေကသုံးပါးတို့ကို အမြဲမပြတ် ရခြင်းရှိ၏။ ထိုကောဏ္ဍည မထေရ်သည် (သာဝက အားလုံးတို့၏ ရှေးဦးစွာ) မြတ်စွာဘုရားသို့ အတုလိုက်၍ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူ၏။

၁၂၅၆။ မမေ့မလျော့ကျင့်သော ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံး အမအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်လေ့ရှိသော တပည့်သာဝကတို့ ရောက်သင့်ရောက်ထိုက်သော တရားအားလုံးသို့ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ။

၁၂၅၇။ ကြီးသော ကန်ခိုးအာနဘော်ရှိသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော စေတောပရိယ အဘိညာဉ်၌လည်း လိမ္မာသော မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေခံဖြစ်သော ကောဏ္ဍညမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၏။

၁၂၅၈။ သေခြင်းကို ပယ်စွန့်ကုန်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော တပည့် သာဝကတို့သည် ဣသိဂိလိတောင်နိပေါင်း (ကျောက်ညိုအပြင်) ၌ နေတော်မူသော ဝဋ်ဆင်းရဲ ၏ အဆုံး (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

၁၂၅၉။ တန်ခိုးကြီးသော အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် ထိုရဟန်းတို့၏ စိတ်ကို စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော် (စေတောပရိယအဘိညာဉ်) ဖြင့် ဥပဓိအားလုံးတို့၏ ကင်းခြင်း ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခြင်းကို အစဉ်အတိုင်း ပိုင်းခြား၍ သိ၏။

၁၂၆၀။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း အလုံးစုံသော အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အဆုံး (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော များသော ဂုဏ်အပေါင်း နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို (တပည့်သာဝက အပေါင်းတို့သည်) ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

၁၂၆၁။ တိမ်တိုက်ကင်းသော ကောင်းကင်၌ လပြည့်ဝန်းသည် တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း (တိမ်တိုက်စသော) အညစ်အကြေးကင်းသော နေမင်းသည် တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း ထို့အတူသာလျှင် ကိုယ်တော်မှ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် အခြံအရံဖြင့် အလုံးစုံသော လောကကို လွန်၍ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

၁၂၆၂။ ငါတို့သည် ရှေးအခါက ကဗျာဖွဲ့ခြင်းမျှ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တရွာမှ တရွာ တမြို့မှ တမြို့သို့ သွားလာလှည့်လည်ကြရပါကုန်၏။ ထိုစဉ်အခါဝယ် ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏ အဆုံးတိုင်အောင် သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရပါကုန်ပြီ။

၁၂၆၃။ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား တရားကို ဟောတော်မူပါ၏။ (ဟောတော်မူသော) တရားတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် (ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌) အကျွန်ုပ်တို့ ကြည်ညိုကြရပါကုန်၏။

၁၂၆၄။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကားကို ကြားနာရ၍ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၎င်း အာယတနတဆယ်နှစ်ပါးတို့ကို၎င်း ဓာတ်တဆယ်ရှစ်ပါးတို့ကို၎င်း သိ၍ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၏။

၁၂၆၅။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ကြကုန်၏။ ထိုမိန်းမယောက်ျား သတ္တဝါအများတို့၏ အကျိုးငှါ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူကြပေကုန်စွာတကား။

၁၂၆၆။ အကြင်ရဟန်းယောက်ျား ရဟန်းမိန်းမတူသည် မဖောက်ပြန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်မြဲသော မင်္ဂလေးပါးကို ရကုန်၏။ ထိုရဟန်းယောက်ျား ရဟန်းမိန်းမတို့၏အကျိုးငှါ မြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူပါပေသည်တကား။

၁၂၆၇။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ ဒုက္ခကိုလွန်မြောက်ရာ နိရောဓသစ္စာ ဒုက္ခ၏ချုပ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂသစ္စာဟူသော ဤလေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

၁၂၆၈။ ဤဒုက္ခသစ္စာစသော အရိယသစ္စာတို့သည် ဤသို့ဒုက္ခစသော အပြားအားဖြင့် မဖောက်မပြန်ကုန်။ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ခဟာတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ငါသည် မြင်အပ်ကုန်၏။ ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မိမိအကျိုးကို အစဉ်ရအပ်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၁၂၇၀။ မြတ်စွာဘုရား၏အထံသို့ ငါ၏လာခြင်းသည် ကောင်းသောလာခြင်းဖြစ်လေစွာတကား။ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော တရားတို့တွင် အကြင်တရား

သည် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏။ ထိုအထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော မဂ်ဖိုလ်တရားသို့ ငါကပ်ရောက်ရပြီ။

၁၂၇၁။ ငါသည် အဘိညာဉ်ထို၏ အထုတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ။ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် ကို သုတ်သင်ပြီးပြီ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီ။ ဣဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ်သို့ ရောက်ပြီ။ စေတော ပရိယအဘိညာဉ်၌ လိမ္မာပြီ။

၁၂၇၂။ မယုတ်လျော့သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မေးလျှောက်ပါ ၏။ ယခုဘဝ၌ပင် တွေးတောမှု ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ပယ်ဖြတ်သူ ထင်ရှားသူ အခြံအရံ များသူ ငြိမ်းအေးပြီးသောစိတ်ရှိသူ အကြင်ရဟန်းသည် အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ စုတေဓဇ္ဈလျော့ ခဲ့ပါပြီ။

၁၂၇၃။ မြတ်စွာဘုရား ပြာဟ္မကဖြစ်သော ကိုရဟန်း၏အမည်ကို နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍ အရှင်ဘုရား မှည့်ခေါ်ပါ၏။ မြဲမြံသောသဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား နိဗ္ဗာန်ဝိမုတ္တိကို တောင့်တ၍ ထက်သန်သော လုံ့လရှိသော ထိုနိဂြောဓကပ္ပရဟန်း သည် အရှင်ဘုရားကို ရှိခိုးလျက် လှည့်လည် သွားလာနေပါ၏။

၁၂၇၄။ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသော ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညု တဉာဏ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည်လည်း ထို(နိဂြောဓကပ္ပ အမည်ရှိသော) သာဝကကို သိလိုပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ နားတို့သည် နာကြားရန် ကောင်းစွာတည်ပါကုန်၏။ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာပါတည်း။ အရှင်ဘုရား သည် အတုမရှိ မြတ်တော်မူပါပေ၏။

၁၂၇၅။ မြေကြီးအထူနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'ကို ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုနိဂြောဓကပ္ပ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို ဟောကြား သိစေတော်မူဘိလော့။ ထက်ဝန်းကျင် မြင်နိုင်စွမ်းသော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား မျက်စိတထောင်ရှိသော သိကြားမင်းသည် နတ်တို့အလယ်၌ ပြောဆိုဘိ သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့အလယ်၌ ဟောကြားတော်မူပါလော့။

၁၂၇၆။ ဤခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောလောက၌ တေဝေမှု 'မောဟ'၏ လမ်းကြောင်း မသိမှု 'အဝိဇ္ဇာ'၏အသင်းအပင်း တွေးတောမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ'၏တည်ရာဖြစ်ကြသည့် အထူး အဖွဲ့ဂန္ဓ'ဟူသမျှ အားလုံးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက် ရောက်ကြကုန်သော် မဖြစ် ပေါ်တော့ကုန်။ ဤဘုရားတည်းဟူသော စက္ခုသည် သတ္တဝါတို့၏ အမြတ်ဆုံး စက္ခု ပါတည်း။

၁၂၇၇။ လေသည် တိမ်စိုင့်တိမ်ခဲကို မဖျောက်လွှင့်နိုင်ခဲ့မှု လောကအားလုံးသည် တိမ်တိုက်လွှမ်းသည်ဖြစ်၍ အမှိုက်တိုက်သာလျှင် ဖြစ်ရာသကဲ့သို့ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာတို့ကို မဖြတ်ခဲ့မှု လောကအားလုံးသည် စင်စစ် အမှိုက်တုံးကြီးသာလျှင် ဖြစ်ရာ၏။ ပညာရောင်ထွန်းပကုန်သော သူတို့သော်လည်း မထွန်း ပနိုင်ကုန်ရာ။

၁၂၇၈။ ပညာရှိတို့သည်သာ ပညာဆိုင်ရာကို ပြုတတ်သူတို့ဖြစ်ပါကုန်၏။ လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကို ပညာဆိုင်ရာပြုတတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ သာလျှင် အောက်မေ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို အထူးမြတ်တတ်သူဟူ၍ သိကြကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင် ချဉ်းကပ်လာရောက်ကြပါကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိသတ်အလယ်၌ အကျွန်ုပ်တို့အား နိဂြောဓကပ္ပမထေရ်ကို ထင်ရှားအောင်ပြတော်မူပါလော့။

၁၂၇၉။ သာယာဖွယ်အသံရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သာယာဖွယ်ရှိသောစကားကို လျှင်မြန်စွာ မြက်ဆိုတော်မူပါလော့။ ဟင်္သာသည် လည်ကိုမြှောက်၍ ပြည်းညှင်းစွာ ကျူးရင့်သကဲ့သို့ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော လုံးသောအသံတော်ဖြင့် ကျူးရင့်တော်မူပါလော့။ အလုံးစုံသော ထိုတပည့်တော်တို့သည် ဖပျံလွင့်သောစိတ်ရှိလျက် နာကြားပါကုန်အံ့။

၁၂၈၀။ ပဋိသန္ဓေနေမှု သေမှုကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထား တောင်းပန်ပြီးလျှင် (ကိလေသာကို) ဆေးကြောတတ်သော တရားကို ဟောကြားစေအံ့။ ပုထုဇဉ် သေက္ခ အသေက္ခတို့သည် အလိုရှိရာကို ပြုလုပ်ပေးစွမ်းနိုင်မှု မရှိ။ မြတ်စွာဘုရားတို့မူကား ပညာဖြင့် နှိုင်းချိန်၍ ပြုနိုင်သည်သာဖြစ်၏။

၁၂၈၁။ မယုတ်လျော့သော ပညာရှိထေရ်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာပြောင့်မတ်သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအညံ့ (ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သော) အပြည့်အစုံ ဖြေကြားတော်မူအပ်သော ဤစကားတော်ကို ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ဘူးပါပြီ။ နောက်တဖန် ဤလက်အုပ်ကို ကောင်းစွာ ညွတ်ကာ ရှိခိုးပါ၏။ (နိဂြောဓကပ္ပမလားရာဂတိကို) သိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား မတွေ့ဝေပါစေလင့်။

၁၂၈၂။ မယုတ်လျော့သော ဝီရိယရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား (လောကီလောကုတ္တရာအားဖြင့်) မြတ်ထက်မြတ်ဖြစ်သော အရိယသစ္စစတရားကို ထိုးထွင်းသိတော်မူပြီး၍ (ဥေယျဓံတရားအားလုံးကို သိတော်မူသော) မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား မတွေ့ဝေပါစေလင့်။ နွေအခါ၌ နွေပူဇော်စက်ခံရသော ယောက်ျားသည် ရေကို အလိုရှိသကဲ့သို့ အရှင်ဘုရား၏ စကားတော်ကို အလိုရှိပါ၏။ အကြားအမြင်သုတတည်းဟူသော ဒေသနာမိုးကို ရွာသွန်းတော်မူပါလော့။

၁၂၈၃။ အကြင် အကျင့်မြတ်ကို နိဂြောဓကပ္ပသည် လိုလိုချင်ချင် ကျင့်ပါ၏။ ထိုနိဂြောဓကပ္ပ၏ အကျင့်မြတ်သည် အချည်းနှီး မဖြစ်ပျက်ပါ၏လော့။ ထိုနိဂြောဓကပ္ပသည် ကိလေသာ အကြွင်းရှိသေးသည်ဖြစ်၍ ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်းလေသလော့။ သို့မဟုတ် အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသူ ရဟန္တာကဲ့သို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါလေသလော့။ ထိုနိဂြောဓကပ္ပ၏ အကြောင်းကို နာကြားလိုပါကုန်၏။

၁၂၈၄။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဤနာမ်ရုပ်နှစ်ပါး၌ ကဏှအမည် ရသောမာရ်၏အယဉ်ဖြစ်သောကြာမြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး အစဉ်မပြတ် ဝိန်းအောင်းနေသောတဏှာကို ကပ္ပရဟန်းသည် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီး ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းမှ အကြွင်းမဲ့ ကူးမြောက်ပြီဟု ပဉ္စဝဂ္ဂတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏။

၁၂၅။ (ဝိပဿီအစရှိသော ဘုရားရှင်တို့တွင်) ခုနစ်ဆူမြောက် ဣသိဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ ဤစကားတော်ကို ကြားနာရသောကြောင့် အရှင်ဘုရား အား အကျွန်ုပ် ကြည်ညိုလှပါ၏။ ခင်စစ် အကျွန်ုပ်မေးအပ်သော ပြဿနာသည် အချည်း နီးမဟုတ်ပါ (အကျိုးရှိပါ၏)။ ပုဏ္ဏားမျိုးကပ္ပသည် အကျွန်ုပ်အလိုကို မချွတ်ယွင်းစေပါ။

၁၂၆။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် ပြောဆိုသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါ၏။ မာယာများသော သေမင်း၏ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ချွဲကတ်သော မြဲမြံသော တဏှာ ကုန်ရက်ကို ဖြတ်တောက်လေပြီ။

၁၂၇။ မြတ်စွာဘုရား နိဂြောဓကပ္ပသည် ကံ ကိလေသာတို့စွဲလမ်းအပ်သော ဝဋ်၏ အစကို မြင်လေပြီ။ ကပ္ပမထေရ်သည် အလွန်ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော သေခြင်း၏တည်ရာ ဝဋ်ကို စင်စစ် လွန်မြောက်လေပြီတကား။

၁၂၈။ နတ်တကာတို့ထက်လွန်သော နတ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား အရှင်ဘုရားသို့ အတုလိုက်၍ဖြစ်သော ကြီးသော လုံ့လရှိသော နာဂမည်တော် မူသော ဘုရားရှင်၏ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်ဖြစ်၍ နာဂမည်သော ထိုနိဂြောဓ ကပ္ပကို ရှိခိုးပါ၏။

ဤသို့လျှင် အရှင်ဝင်္ဂီသမ္မထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

မယာနိပါတ် ပြီး၏။
ထေရဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဧကကနိပါတ်

၁-အညတရာထေရီဂါထာ

၁။ ထေရီမ (သင်သည်) ချစ်ချစ်ပူနေသော အိုးခွက်ထဲ၌ ခြောက်သွေ့သွေးသော ဟင်းရွက်ကဲ့သို့ သင်၏ (သန္တာန်၌) တပ်စွန်းမှု 'ရာဂ' ကင်းပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပံ့သုက္ခ အဝတ်ဖြင့် သက်န်းချုပ်၍ ဝတ်ရုံကာ (သာသနာတော်၌) ချမ်းသာစွာ နေပါလေလော့။

ဤသို့လျှင် မထင်ရှားသော ထေရီ ဘိက္ခုနီမတပါးသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၂-ပုဏ္ဏာထေရီဂါထာ

၂။ ပုဏ္ဏာ (သင်သည်) ရာဟုဖမ်းခြင်းမှ လွတ်သော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ယောဂလေးပါး တို့မှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားလေလော့၊ သင်သည် လွတ်မြောက်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကိလေသာကြွေးမြီကင်းလျက် (ပြည်သူတို့၏) ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး (သုံးဆောင်) လော့။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤပုဏ္ဏာထေရီအလောင်းသိက္ခမာန်မကို ဤဂါထာဖြင့် မပြတ်ဆုံးမတော်မူ၏။

၃-ပုဏ္ဏာထေရီဂါထာ

၃။ ပုဏ္ဏာ (သင်သည်) တဆယ့်ငါးရက် လပြည့်နေ့ဝယ် ထွက်ပေါ်လာသော လပြည့် ဝန်းကဲ့သို့ ဗောဓိပက္ခိယတရား (သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး) တို့နှင့် ပြည့်စုံပါစေလော့၊ ပြည့်စုံသော (အရဟတ္တမဂ်) ပညာဖြင့် မောဟအစု အမိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးလိုက်ပါလော့။

ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏာထေရီသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၄-တိဿာထေရ်ဂါထာ

၄။ တိဿာ (သင်သည်) (အဓိသီလစသော) သိက္ခာသုံးပါး၌ ကျင့်လေလော့၊
ယောဂလေးပါးတို့သည် သင့်ကို မနှိပ်စက် မလွှမ်းမိုးစေကုန်လင့်၊ ယောဂအားလုံးတို့နှင့်
မစပ်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ အာသဝေါကင်းကာ နေလိုက်ပါလော့။

ဤသို့လျှင် တိဿာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၅-အညတရာတိဿာထေရ်ဂါထာ

၅။ တိဿာ (သင်သည်) သမထဝိပဿနာတရား ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့် အားထုတ်
ပါလော့၊ (ပုဗ္ဗုပ္ပါဒနဝမ) ခဏကောင်းသည် သင့်ကို ကျော်လွန်မသွားပါစေလင့်၊ ခဏ
ကောင်းကို ကျော်လွန်သူတို့သည် ငရဲ၌ ဖြစ်ကြရကုန်၍ ပူဆွေးကြရကုန်၏။

ဤသို့လျှင် တပါးသောတိဿာမည်သော ထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၆-ဓိရာထေရ်ဂါထာ

၆။ ဓိရာ (သင်သည်) (ကာမသညာစသောအကုသိုလ်) သညာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်၍
စင်စစ်ချမ်းသာရာဖြစ်သော နိရောဓဓာတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို ရအောင်အားထုတ်ပါလော့၊
ယောဂလေးပါးတို့၏ ဘုန်ရာဖြစ်သော မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို
လိုလားနှစ်သိမ့်ပါစေလော့။

ဤသို့လျှင် ဓိရာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၇-ဝိရာထေရ်ဂါထာ

၇။ ရဲချင့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည့် အရိယမဂ်တရားတို့ဖြင့် ပျားများပြီးသော ဣန္ဒြေ
ရှိသော ဝိရာမည်သောဘိက္ခုနီမသည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော ကိလေသမာရ်ကို
အောင်မြင်၍ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

ဤသို့လျှင် ဝိရာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၈-မိတ္တာထေရ်ဂါထာ

၈။ မိတ္တာ (သင်သည်) ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါ တရားဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့ပြီး၍ မိတ်ဆွေ
ကောင်းတို့၌ မွေ့လျော်နိုင်သူဖြစ်ပါလေလော့၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းငှါ ကုသိုလ်ပြစ်သော အရိယမဂ်တရားတို့ကို ပျားများလေလော့။

ဤသို့လျှင် မိတ္တာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၉-ဘဒြာထေရ်ဂါထာ

၉။ ဘဒြာ (သင်သည်) ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါ တရားဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့ပြီး၍ ကောင်း
သော သီလစသော တရားတို့၌ မွေ့လျော်နိုင်သူ ဖြစ်ပါလေလော့၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ

အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းငှါ ကုသိုလ်ဖြစ်သော အရိယမဂ်တရားတို့ကို ပွားများလေ
လော့။

ဤသို့လျှင် ဘဒြာထေရ်အည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ဥပသမာထေရ်ဂါထာ

၁၀။ ဥပသမာ (သင်သည်) သေမင်း၏နယ်ပယ်ဖြစ်သော အလွန်ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့
သော သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကို (အရိယမဂ်တည်းဟူသော
လှေဖြင့်) ကူးခတ်ပါလေစေလော့။ စစ်သည်ဖိုလ်ပါနှင့်တကွသော ကိလေသမာရ်ကို ဆောင်
မြင်၍ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်ပါလေစေလော့။

ဤသို့လျှင် ဥပသမာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၁-မုတ္တာထေရ်ဂါထာ

၁၁။ ငါသည် ကုန်း၍ ထောင်းထုလုပ်ကိုင်ရသော ဆုံမှိုင်း ကျည်ပွေ့မှိုင်း ကုန်းသော
လင်မှိုင်း ဤအကုန်းသုံးမျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်သဖြင့် ကောင်းစွာလွတ်မြောက်သူ လွတ်
မြောက်ကြီး လွတ်မြောက်သူ ဖြစ်ပါတော့၏။ ဘဝသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာကို
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့သတ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းမှလည်း
လွတ်မြောက်သူ ဖြစ်ရပေ၏။

ဤသို့လျှင် မုတ္တာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၂-ဓမ္မဒိန္နာထေရ်ဂါထာ

၁၂။ အကြင်ထေရ်မသည် (အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ) အလိုဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လျက်
ရှိနေ၏။ ရဟန်းကိစ္စပြီးဆုံးမှုကို လိုလားတောင့်တ၏။ (သုံးခုသော အရိယမဂ်)စိတ်ဖြင့်
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သူဖြစ်၏။ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်သောစိတ်မရှိ၊ ထိုထေရ်မကို ဥစ္စုံသောတ
အနာဂါမ်ဟု ဆိုအပ်၏။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မဒိန္နာထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၃-ဝိသာခါထေရ်ဂါထာ

၁၃။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမထော်ကို လိုက်နာပြုလုပ်သောကြောင့် နောင်တ
တဖန်မပူပန်ရ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမထော်ကို လိုက်နာပြုလုပ်ကြကုန်လော့။
လျင်လျင်မြန်မြန် ခြေတို့ကို ဆေးပြီးလျှင် တရသောနေရာ၌ (နိဗ္ဗာန်ရမှု လုံ့လပြုကာ)ထိုင်
နေကြကုန်လော့။

ဤသို့လျှင် ဝိသာခါထေရ်သည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

ထေရီဂါထာပါဠိတော် ပြန်မာပြန်

၁၄-သုမနာထေရီဂါထာ

၁၄။ (စက္ခုစသော) ဓာတ်တို့ကို ဆင်းရဲကန်၏ဟူ၍ (ပညာမျက်စိဖြင့်) ရှုပြီး၍ တဖန် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသို့ မကပ်ရောက်စေလင်း၊ ဘဝ၌ တပ်မက်မှုဆန္ဒကို ကင်းအောင် ဖြတ်တောက်ပြီးသော် ကိလေသာငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ (ချမ်းသာစွာ) နေရလတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် သုမနာထေရီသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၅-ဥတ္တရာထေရီဂါထာ

၁၅။ (ငါသည်) ကိုယ်ဖြင့်၎င်း၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ ထိုမှတပါး စိတ်ဖြင့်၎င်း စောင့်စည်းခဲ့ ပါပြီ၊ အရင်းမူလ အနုသယနှင့်တကွသော တပ်မက်မှု'တဏှာ'ကို နုတ်ပယ်လျက် ကိလေ သာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ရသူဖြစ်ပါ၏။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တရာထေရီသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၆-ဝုဇုပဗ္ဗဇိတသုမနာထေရီဂါထာ

၁၆။ အရွယ်ကြီးစသောသုမနာ သင်၏(သန္တာန်၌) တပ်မက်မှု 'ဏဂ' ကင်းပြီးသူ (ကိလေသာမီး) ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သူဖြစ်သောကြောင့် (ပုံသုက္က) အဝတ်ဖြင့် သင်္ကန်းချုပ်၍ ဝတ်ရုံကာ ချမ်းသာစွာ နေပါလေလော့။

ဤသို့လျှင် ဝုဇုပဗ္ဗဇိတသုမနာထေရီသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၇-ဓမ္မာထေရီဂါထာ

၁၇။ (ငါသည်) အားနည်းသည်ဖြစ်သောကြောင့် တောင်ဝှေးကို ထောက်ကာ တုန် တုန်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော် ထိုလှည့်လည်ရာ ဓရီး မြေကြီးပေါ်၌သာလျှင် လဲကျခဲ့၏၊ ငါ၏စိတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အသုဘ အနိစ္စ စသောအပြစ်ကို မြင်ပြီးသည့်နောက်၌ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဓမ္မာထေရီသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

၁၈-သံဃာထေရီဂါထာ

၁၈။ ငါသည် အိမ်ကိုစွန့်၍ ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော သားသမီးကို၎င်း၊ နှားကျဲစသော တိရစ္ဆာန်ကို၎င်း စွန့်၍ တပ်မက်မှု 'ဏဂ' ကို၎င်း၊ အမျက်ထွက်မှု 'ဒေါသ' ကို၎င်း၊ အရိယ မဂ်ဖြင့် ပယ်ဖြတ်ကာ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း မဂ်ဖြင့် ဖြတ်တောက်၍ အရင်းမူလ အနုသယနှင့် တကွသော တပ်မက်မှု'တဏှာ'ကို ပယ်နုတ်လျက် ကိလေသာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ရသူဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် သံဃာထေရီသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

ကောကနိပါတ် ပြီး၏။

၂-စုကနိပါတ်

၁-အဘိဋ္ဌပနန္ဒာထေရ်ဂါထာ

၁၉။ နန္ဒာ ကျင်နာနှိပ်စက်သော မစင်ကြယ်လည်ဖြစ်၍ ယုပ်သောခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို (ပညာမျက်စိဖြင့်) ရှုမိမ်းပါလော့၊ အသာဟဟ အဝန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့် စိတ်ကို တခုတည်း အာရုံရှိအောင် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်ကို ပြု၍ ပျားများလေလော့။

၂၀။ (အကြောင်းနိပိတ်ကင်းစင်၍) အနိမိတ္တာနုပဿနာကိုလည်း ပျားများလေလော့၊ (ငါတကားဟု ထောင်လွှားသော) ခန္ဓာနုပဿကို ပယ်ခွင့်လေလော့၊ ယင်းသို့ မာနကို ယယ်ခြင်းကြောင့် (ရှုလေသည်တို့) ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ နေရလတ္တံ့။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘိဋ္ဌပနန္ဒာသိက္ခမာန်ကို ဤဂါထာတို့ဖြင့် မပြတ်ရုံးပ တော်မူ၏။

၂-ဇန္ဓာထေရ်ဂါထာ

၂၁။ အကြင်ပောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး ဟောင်းတို့သည် နိဗ္ဗာန်ထောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် ကုန်၏၊ ထိုပောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားသားလုံးတို့ကို မြတ်စွာဘုရား ယောတော်မူသည် အတိုင်း ငါ ပျားများအပ်ကုန်ပြီ။

၂၂။ ငါသည် (ဓမ္မကာယဖြစ်သော) ထိုမြတ်စွာဘုရားကို (အရိယာအမြင်ဖြင့်) မြင်အပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဤငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်တည်း၊ ပရိ သန္ဓေနေမူ ဇာတိသံသရာ ကုန်ပြီ၊ ယခုအခါ တဖန် အဝိညာဉ် ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဇန္ဓာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃-သုမင်္ဂလမာတာထေရ်ဂါထာ

၂၃။ ငါသည် (ဘဝသစ်မှ) လွတ်ခြင်းရှိသူ ဖြစ်၏၊ ငါသည် (ဘဝသစ်မှ) ကောင်းစွာ လွတ်ခြင်းရှိသူဖြစ်၏၊ ငါသည် ကျည်ပွေ့မှ ကောင်းစွာသာလျှင် လွတ်ခဲ့၏၊ ငါ၏ အရှက် ကင်းသော လင်ကို၎င်း၊ ထောင်း၍ အသက်မွေးခြင်းငှါ ပြုလုပ်ရသော ထီးကို၎င်း ငါ နှစ် သက်ခဲ့၊ ငါ၏ (လှူဖြစ်စဉ်က) ထမင်းအိုးသည် ရေမြေနှင့် လှိုင်၏၊ ငါမနှစ်သက်သော လင်မှ၎င်း၊ ထီးအလုပ်မှ၎င်း၊ ထမင်းအိုးမှ၎င်း ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်ပေ၏။

၂၄။ ငါသည် တပ်မက်မှု 'ထုဂ်'ကို၎င်း၊ အမျက်ထွက်မှု 'ဒေါသ'ကို၎င်း ဖြတ်တောက် ဖျက်ဆီးရပြီ၊ (နှိုးတို့ကို ရက်သော) ဖျစ်ဖျစ် ဖျစ်ဖျစ်ဟူသော အသံကိုလည်း ပယ်စုန့် ရပြီ၊ ထိုငါသည် (ဆိတ်ငြိမ်ရာ) သစ်ဝင်ရင်းသို့ ကပ်ထောက်၍ ဩဌာချမ်းသာစွာဟု နှလုံး သွင်းလျက် ချမ်းသာသောအားဖြင့် ဈာန်ဝင်ပေး၏။

ဤသို့လျှင် သုမင်္ဂလမာတာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၄-အစုကာသိထေရ်ဂါထာ

၂၅။ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော အခွန်အတုတ်သည် အကြင် (တထောင်) မျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိ၏။ ငါအစုကာသိ၏ (ပြည့်တန်ဆာမအလုပ်ဖြင့် ရသည့်) အခကြေးငွေ သည်လည်း ထိုတထောင်မျှလောက်ပင် ရှိ၏။ (နောက်ကာလ၌) နိဂုံးနေ လူအပေါင်း သည် ထိုတထောင်သော အခကြေးငွေကို ထက်ဝက်ပြု၍ ငါ့ကို ပြည့်တန်ဆာမအထု၌ ထားပြီ။

၂၆။ ထိုနောင် (သာသနာထော်ကို နှိမ်) ငါသည် အဆင်း ရှုပါရုံ၌ (အနိစ္စ ဒုက္ခ အသုဘဟု ရှုလျက်) ငြီးငွေ့ပြီ။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍လည်း ငါသည် တပ်မက်မှု ကင်းပြီ။ ပစ္စိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သံသရာ၌ နောက်ထပ်တဖန် မကျင်လည်ရအံ့သတည်း။ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် အစုကာသိထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၅-စိတ္တာထေရ်ဂါထာ

၂၇-၈။ (ငါသည်) ကြုံလိုသော ကိုယ်၌ကာ မကျန်းမမာသည်ဖြစ်၍ အလွန် အား နည်းသော်ငြားလည်း ထောင်ဝှေးကို ထောက်လျက် သွားလာနေရပါ၏။ (ငါသည်) (ဂိဇ္ဈကုဋ်) ထောင်ထက်သို့ တက်ပြီးလျှင် ဒုက္ခသင်္ကန်းကို ချထား၍ သပိတ်ကို မှောက် ထားလျက် (ဂိဇ္ဈကုဋ်) ထောင်ထက်၌ပင် ထိုင်နေကာ မောဟအစု အမိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲ ၍ မိမိကိုယ်ကို (နောင်တဖန် မဖြစ်စေသောအားဖြင့်) ခွဲခွါလိုက်ပြီ။

ဤသို့လျှင် စိတ္တာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၆-မေတ္တိကာထေရ်ဂါထာ

၂၉-၃၀။ (ငါသည်) အသက်ကြီးသည်ဖြစ်၍ အားနည်းလျက် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေ ငြားသော်လည်း တောင်ဝှေးကို ထောက်လျက် သွားလာနေရပါ၏။ ငါသည်(ဂိဇ္ဈကုဋ်) ထောင်ထက်သို့ တက်ပြီးလျှင် ဒုက္ခသင်္ကန်းကို ချထား၍ သပိတ်ကို မှောက်ထားလျက် ကျောက်ဆောင်ထက်၌ပင် (ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြီးစေလျက်) ထိုင်နေကာ နောင်မှ ငါ၏ စိတ်သည် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်၏။ ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် မေတ္တိကာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၇-ပိတ္တာထေရ်ဂါထာ

၃၁-၂။ (ငါသည်) (လဆန်း)ပက္ခ (လဆုတ်)ပက္ခ၏ အကြင် တဆယ့်လေးရက် မြောက်သောနေ့၌၎င်း ထဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌၎င်း ရှစ်ရက်မြောက်သော

နေ့၌၎င်း ဥပုသ်နေ့တို့၏ အကြိုနေ့ အပိုနေ့ (ပါဠိတရားရိယပက္ခ)၌၎င်း (စာတုမဟာဏင်) နတ်ဘုံကို နှစ်သက်တောင်တသည်ဖြစ်၍ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပုသ်ကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ခဲ့ပါ၏။ ထိုငါသည် ယခုအခါ တထပ်သာစားခြင်းဖြင့် ဦးပြည်းဖြစ်၍ (ခေါင်းတုံးရိတ်ကာ) ဓုက္ခိသကန်းကို ဝတ်ရုံလျက် (ရွှင်ရဟန်းပြုပြီးသော်) စိတ်နုလုံး၌ ကိလေသာပူပန်မှုကို ဖျောက်ပယ်ပြီး ဖြစ်ရကား (တစုံတခုသော) နတ်ဘုံကိုမျှ မတောင့်တတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် မိတ္တာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဂ-အဘယမာတုထေရီဂါထာ

၃၃။ မယ်တော်ကြီးပဒုမဝတီ (သင်သည်) ခြေဖဝါးအပြင်မှ အထက်ဆံဖျားတိုင် အောင် ဆံဖျားမှ အောက်ခြေဖဝါးတိုင်အောင် မစင်မကြယ်သည်ဖြစ်၍ အပုပ်နံ့လှိုင်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ရှုပါလော့။

၃၄။ ဤသို့ (ငါ့သား အဘယထေရီ) ဆုံးမသောအတိုင်းနေသော ငါ (ပဒုမဝတီ) သည် တပ်မက်မှု 'ရာဂ'အားလုံးကို ကောင်းစွာ နှုတ်ပယ်လျက် ကိလေသာ ပူပန်မှု အားလုံးကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ကာ ကိလေသာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။

ဤသို့လျှင် အဘယမာတုထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဇ-အဘယာထေရီဂါထာ

၃၅။ အဘယာမည်သောထေရီမ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ (ခဏခြင်းအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော) အကြင် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပုထုဇဉ် မိုက်တို့သည် ကပ်ငြိတယ်တာကုန်၏။ (ငါသည်ကား) ဤကိုယ်ခန္ဓာကို ဆင်ခြင်ဉာဏ်သမ္ပုဇဉ် အောက်မေ့မှု 'သတိနှင့်' ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ (တဖန် မယူသောအားဖြင့်) စွန့်ပစ်တော့အံ့။

၃၆။ များစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့နှင့် တွေ့ထိရ၍ မမေ့မလျော့မှု၌ မွေ့လျော်သော ငါသည် တဏှာကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် အဘယာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၁၀-သာမာထေရီဂါထာ

၃၇။ (ငါသည်) စိတ်ငြိမ်သက်တည်ကြည်မှုကို မရသည်ဖြစ်၍ ငါ၏စိတ်သည် ငါ့အလိုသို့ မလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်ရကား လေးကြိမ် ငါးကြိမ်တိုင်အောင် ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၏။ ထိုငါသည် (ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နေစဉ်) ညဉ့်သည် ရှစ်ရက်မြောက် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ယင်း ရှစ်ရက်မြောက်နေ့၌ပင် တဏှာကို ကောင်းစွာ ပယ်နှုတ်နိုင်ခဲ့လေပြီ။

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော် ပြန်မာပြန်

၃၇။ များစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့နှင့် တွေ့ထိရ၍ မပေးမလျော့ခြင်း၌
မေ့လျော့သောငါသည် တဏှာကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ပြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော
အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် သာမာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဒုတိယဂါထာ ပြီး၏။

၃- ဝိကနိပါတ်

၁- အပရသာမာထေရ်ဂါထာ

၃၉။ ရဟန်းဖြစ်သည်မှစ၍ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး ငါ၏ စိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း ရသည်ကို တရံတဆစ်မျှ ငါမသိစဘူး။

၄၀။ ငါသည် စိတ်၏ ငြိမ်သက်တည်ကြည်မှုကို မရသည်ဖြစ်၍ ငါ၏ စိတ်သည် ငါ့အလိုသို့ မလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်ရကား မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကော်ကို သတိရလျက် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၄၁။ များစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့နှင့် တွေ့ထိရ၍ မမေ့မလျော့မှု၌ မွေ့လျော်သော ငါသည် တဏှာကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။ ငါသည် (ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နေစဉ်) ယနေ့ည၌သည် ခုနစ်ရက်မြောက်ခဲ့လေပြီ။ ယင်းခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ပင် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် တဏှာကို ခန်းခြောက်စေခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် တပါးသော သာမာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၂- ဥတ္တမာထေရ်ဂါထာ

၄၂။ (ငါသည်) စိတ်ငြိမ်သက်တည်ကြည်မှုကို မရသည်ဖြစ်၍ ငါ၏စိတ်သည် ငါ့အလိုသို့ မလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်ရကား လေးကြိမ် ငါးကြိမ်တိုင်အောင် ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၏။

၄၃။ အကြင် (ပဋ္ဌာစာရီ) ဘိက္ခုနီမသည် ငါယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသူ ဖြစ်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမ(ပဋ္ဌာစာရီ)ကို ထိုငါသည် ဆည်းကပ်ပြီ။ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့ကို(ပြုလျက်) ငါ့အား တရားဟော၏။

၄၄။ ထိုပဋ္ဌာစာရီဘိက္ခုနီမ၏ တရားကို ကြားနာရ၍ ငါသည် ထိုပဋ္ဌာစာရီဆုံးမသည့် အတိုင်း(ကျင့်ကာ) ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နှစ်သက်မှ ပီတိဈာန်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ တခုသော ထက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြန့် ထိုင်နေပြီ။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မောဟအရ အခိုက်ထုကို(အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) စမာကဲ့နှင့်၍ ခြေထို့ကို ဆန့်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တမာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃- အပရာဇတ္တမာထေရ်ဂါထာ

၄၅။ အကြင်ပောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါး တရားတို့သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ငါသည် ထိုပောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါး တရားအားလုံးတို့ကို မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။

၄၆။ ငါသည် သုညဟသမာပတ်ကို၎င်း အနိဒ္ဓိတ္တသမာပတ်ကို၎င်း အလိုရှိတိုင်း ဝင်စားရရှိခဲ့ပါ၏။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေရင်တော်နှစ် သမီးစစ်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်၏။

၄၇။ နတ်၌ဖြစ်သော အကြင်ကာမဂုဏ်ဘိသိသ်၎င်း လူ၌ဖြစ်သော အကြင်ကာမဂုဏ် တို့သည်၎င်း ရှိကြကုန်၏။ ဝိကာမဂုဏ်အားလုံးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ငါအား ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော ဗာတိသံသရာကုန်ပြီ။ နောင်တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိ တော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် တပါးသော ဥတ္တမာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၄-ဒန္တိကာထေရီဂါထာ

၄၈။ ငါသည် နေသန့်စင်ခြင်းငှါ ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်၌ (ထိုင်နေ စဉ်) (စန္ဒဘာဂါ) မြစ်သို့ သက်ဆင်းပြီး၍ တက်လာသောဆင်ကို (စန္ဒဘာဂါ) မြစ်ကမ်း နား၌ ဖော့မြင်ရပြီ။

၄၉။ (ဆင်ထိန်း) ယောက်ျားသည် ချွန်းကို ကိုင်ယူလျက် ခြေကို ဆန့်ပေးလော့ဟု တောင်းဆို၏။ ဆင်သည် ခြေကို ဆန့်ပေး၏။ (ဆင်ထိန်း) ယောက်ျားသည် ဆင်ပေါ်သို့ တက်၏။

၅၀။ ငါသည် ရှေး၌ မယဉ်ကျေးပဲလျက် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမထား၍ လူတို့၏ အလိုကျလိုက်လျော့သော ဆင်ကို မြင်ရသော် ထိုမြင်ပြီးသည့်နောက်၌ ထိုဆင်လိမ့်မာပုံ အမူအရာကြောင့် တောသို့သွားကာ စိတ်ကို တည်ကြည်စေသည်သာတည်း။

ဤသို့လျှင် ဒန္တိကာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၅-ဥဗ္ဗိရိထေရီဂါထာ

၅၁။ ဥဗ္ဗိရိ သင်သည် ချစ်သမီးဇီဝါဟု (မြည်တမ်းလျက်) တော၏ အလယ်၌ ငိုကြွေး သိ၏။ ဥဗ္ဗိရိ သင်သည် မိမိကိုယ်ကို သိအောင်ပြုပါဦးလော့။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန် သော ဇီဝါအမည်ရှိသော သင်၏သမီးအားလုံးတို့ကို ဤသင်းချိုင်းတခုတည်း၌ပင် ဖုတ် ကြည်းသင်္ကြိုဟ်ဘူးကုန်ပြီ။ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဇီဝါအမည်ရှိသော သမီးတို့တွင် အဘယ်မည်သော သမီးကို သင်စိုးရိမ်ပူဆွေးဘိသနည်း (ဟု မြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူ၏)။

၅၂။ မြင်နိုင်ခဲ့သော နှလုံး၌ရှိသော ငါ၏ သောကတည်းဟူသော ငြောင်ကို ပယ်နုတ် နိုင်လေပြီတကား။ စိုးရိမ်မှု သောက'ဖြင့် နှိပ်စက်ခံနေရသော ငါ၏သမီးကို စွဲ၍ဖြစ်သော စိုးရိမ်မှု သောက'ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်နုတ်နိုင်ပေ၏တကား။

၅၃။ ထိုငါသည် ယခုအခါ သောကတည်းဟူသော ငြောင်ကို ပယ်နုတ်ပြီးသည့်ပြင် တကျာတည်းဟူသော မှတ်သိပ်ခြင်းကင်းကာ ကိလေသာငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ တရား အားလုံးတို့ကို သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း တရားတော်ကို၎င်း အရိယာ သံဃာတော်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်နေရပါတော့သတည်း။

ဤသို့လျှင် ဥဗ္ဗိရိထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၆-သုက္ကာထေရီဂါထာ

၅၄။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌(နေကုန်သော) ဤလူတို့သည် အဘယ်အမှုကို ပြုလုပ်နေကြကုန်
ဘိသနည်း၊ အကြင်ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို ဟော
ကြားတတ်သော(သုက္ကာထေရီဘိက္ခုနီမကို မဆည်းကပ်ကြကုန်)၊ (ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား
တို့သည်) ပျားရေအရက်ကို သောက်၍ မူးယစ်ကြသူတို့ကဲ့သို့ နေကြလေယောင်တကား။

၅၅။ (အပိုမပါသဖြင့်) ပယ်နုတ်တားမြစ်ရန် မထိုက်သော (အလိုမပါသဖြင့်) ထည့်သွင်း
လောင်းစွက်ခြင်းငှါ မထိုက်သော ဩဇာရှိသော ထို(သုက္ကာထေရီမ) ဟောသော တရား
ကိုလည်း တိမ်တိုက်ကြားမှ ထွက်ကျသော ရေကို ခရီးသွားတို့ သောက်သုံးကုန်သကဲ့သို့
ပညာရှိတို့သည်သာ သောက်သုံးကုန်၏ဟု ထင်မိပေ၏(ဟု စကြိုဦး သစ်ပင်စောင်နတ်က
ဆို၏)။

၅၆။ သုက္ကာထေရီမသည် ဖြူစဉ်သော လောကတ္တရာတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ဘယ်မက်မှု
'ရာဂ'ကင်း၏၊ တည်ကြည်၏၊ သုက္ကာထေရီမသည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော ကိလေ
သမာရ်ကို အောင်ပြီး၍ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

ဤသို့လျှင် သုက္ကာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၇-သေလာထေရီဂါထာ

၅၇။ လောက၌ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်မည်သည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့်
သင့်အား ကိုယ်၏ ဆိတ်ငြိမ်မှု 'ကာယဝိဝေက'ဖြင့် အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်၌
မွေ့လျော်မြူးထူးခြင်းတို့ကို ခံစားဦးလော့၊ နောင်တတဖန် ပူပန်မှု မဖြစ်ပါစေလင့်(ဟု
မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၅၈။ မာရ်နတ် ကာမဂုဏ်တို့သည် ဓား-လုံ သံတံကျင်နှင့် တူကုန်၏၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
ငါးပါးတို့သည် ထိုကာမဂုဏ်တို့၏ ခုတ်စဉ်းဖြတ်ပိုင်းရာ စဉ်းတိတိုးနှင့် တူကုန်၏၊ အကြင်
ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို သင်ပြောဆို၏၊ ထိုကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်မှုမျိုးသည် ယခု
အခါ ငါ့အား မွေ့လျော်နှစ်ခြိုက်ဖွယ် မဟုတ်တော့ပြီ။

၅၉။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှု တဏှာကို ပယ်ပျောက်အပ်ပြီ၊
မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်
သောသူဟု ငါ့ကို သိလော့၊ မာရ်ယုတ် သင်သည် ရှုံးသူဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သေလာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဂ-သောမာထေရီဂါထာ

၆၀။ သောမာ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့ ဘုရားအစရှိသော
ပညာရှိ ဣသိတို့သည် ရောက်အပ်၏၊ သူတပါးတို့သည် ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့၏၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အရပ်ကို လက်နှစ်လုံးမျှပညာရှိသော သင်ကဲ့သို့သော မိန်းမသည်
ရောက်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း(ဟု မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၆၁။ မာရ်ယုတ် သစ္စာလေးပါးတရားကို ကောင်းစွာ ရှုမြင်နိုင်သူအား စိတ်သည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်၍ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်ရှိသော် မိန်းမ အဖြစ်သည် ငါတို့အား အဘယ်သို့သော တားမြစ်ခြင်းကို ပြုနိုင်ရာသနည်း။

၆၂။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှု တဏှာကို ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီ၊ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာ အဝိဇ္ဇာကို ပယ် သောသူဟု ငါ့ကို သိလော့၊ မာရ်ယုတ် ဘင်သည် ရှုံးသူ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သောမာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

တိကနိပါတ် ပြီး၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်

၁-ဘဒ္ဒါကာပိလာနိထေရိဂါထာ

၆၃။ မြတ်စွာဘုရား၏သားတော်ဖြစ်၍ တရားအမွေကို ခံထိုက်သော ကောင်းစွာ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော မဟာကဿပထေရ်သည် ရှေး၌နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိတော်မူပြီ။ နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်ခြင်း အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း (ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်) မြင်တော်မူပြီ။

၆၄။ ထိုမှတပါး ဇာတိ၏ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ အာသဝက္ခယဉာဏ်ဟူသော အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ။ ဤသို့ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ၍ မကောင်း မှုကို အပပြုပြီးသော ရဟန္တာ ဗြဟ္မဏအစစ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။

၆၅။ ထိုမဟာကဿပထေရ်အတူသာလျှင် ဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်လည်း ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သေခြင်း၏အကြောင်းကို စွန့်ပယ်ပြီး ဖြစ်၏။ ဖန်သည်ဖိုလ်ပါနှင့်တကွသော ကိလေသမာရ်ကို အောင်ပြီး၍ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆောင်၏။

၆၆။ လောက၌ (အိမ်ထောင်သားမွေးခြင်း၏) အပြစ်ကိုမြင်၍ ငါတို့နှစ်ယောက်လုံး အာသဝေါကုန်ပြီးသူတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို) ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမထား ပြီး ဖြစ်ကုန်၏။ ကိလေသာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြရလေ ကုန်ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဘဒ္ဒါကာပိလာနိထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

စတုတ္ထနိပါတ် ပြီး၏။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်

၁-အညတရထေရ်ဂါထာ

၆၇။ ငါသည် ရဟန်းဖြစ်သည်မှစ၍ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး လက်ဖျစ်တကွက် လောက်ကာလမျှလည်း စိတ်၏ ငြိမ်သက် တည်ကြည်မှုကို မရခဲ့ဘူး။

၆၈။ ငါသည် စိတ်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုမရပဲ ကာမရာဂတည်းဟူသော မိုးရေပြင် စိုစွတ် သည်ဖြစ်၍ လက်မောင်းနှစ်ဖက်တို့ကို မြှောက်ချီကာ ငိုကြွေးလျက်သာ ကျောင်းတောင်းသို့ ဝင်ခဲ့ပါ၏။

၆၉။ အကြင်(ဓမ္မဒိန္နာ)ဘိက္ခုနီမသည် ငါယုံကြည်အပ်သော စကားရှိ၏၊ ထိုဓမ္မ ဒိန္နာဘိက္ခုနီမကို ထိုငါသည် ဆည်းကပ်ပြီ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာသည် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့ကို (ပြုလျက်) ငါ့အား တရားဟောခဲ့ပြီ။

၇၀။ ထိုဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီမ၏ တရားကို ကြားနာရ၍ ငါသည် သင့်လျော် လျောက် ပတ်သော အရပ်သို့ ကပ်ရောက်နေထိုင်ခဲ့ပြီ၊ ငါသည် ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိခဲ့ပြီ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ။

၇၁။ ငါသည် သူတပါးတို့၏စိတ်ကို ပိုင်းခြား၍သိသော စေတောပရိယဉာဏ်ကို၎င်း ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို၎င်း သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကိုလည်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် အညတရထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၂-ဝိမလာထေရ်ဂါထာ

၇၂။ ငါသည် ဂုဏ်ဖြင့်၎င်း အဆင်းရွပါရုံဖြင့်၎င်း တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၎င်း အခြံအရံ ဖြင့်၎င်း မာန်ယစ်ကာ ပျိုမျစ်နုနယ်သောအဖြစ်ဖြင့်လည်း အဆင့်ဆင့် ပင့်မြှောက်သည် ဖြစ်၍ အခြား တပါးသော မိန်းမတို့အား မထိမဲ့မြင် ပြုခဲ့ပြီ။

၇၃။ ငါသည် လူမိုက်တို့သာ ချီးမွမ်းစကား ပလွား ပြောဆိုတတ်သော မစင်အတိ ပြီးသော ဤခန္ဓာကိုယ်ကို အလွန် ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာဆင်ပြီး၍ မှုဆိုးသည် ကျော့ ကွင်းထောင်ကာ ကျော့ကွင်းအနီး၌ ရပ်တည်သကဲ့သို့ ပြည့်တန်ဆာမတို့၏ အိမ်တံခါးဝ၌ ငါ့ကိုယ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို ထောင်၍ ရပ်တည်ခဲ့ပါ၏။

၇၄။ လျှိုဝှက်အပ်သော အင်္ဂါကို၎င်း ထင်ရှားပြအပ်သော များစွာသော အဆင် တန်ဆာကို၎င်း ပြုလျက် များစွာသော လူအပေါင်းကို (ဖြားယောင်းခြင်းငှါ) ရယ်သွမ်း သွေးလျက် အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော မာယာကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါ၏။

၄-သုန္ဒရီနန္ဒာထေရီဂါထာ

၇၅။ ထိုငါ (ဝိမလာ) သည် 'ဘုရားအခါ၌မူ (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏ အဆုံးအမ၌ တည်လျက် သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍) ခေါင်းတုံးရိတ်ကာ ဒုက္ခသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ လျက် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ပြီးလျှင် သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေကာ ဝိတက်ကင်းသော ဒုတိယ ဈာန်လျှင် အခြေရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခဲ့ပြီ။

၇၆။ ငါသည် လူ့ပြည် နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်သော ယောဂအားလုံးတို့ကို မက်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ အာသဝေါတရား အားလုံးတို့ကို ကုန်စေကာ ကိလေသာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ရလေပြီ။

ဤသို့လျှင် ပြည့်တန်ဆာမဖြစ်ဘူးသော ဝိမလာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃-သီဟာထေရီဂါထာ

၇၇။ (ငါသည်) မသင်မတင် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်မှု (ဆန္ဒ-ဓာတ်) နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ငါ၏စိတ်သည် ငါ့အလိုသို့ မလိုက်သောကြောင့် ရှေးအခါ က ပျံ့လွင့်ခဲ့ပါ၏။

၇၈။ ငါသည် (ကာမဂုဏ်စသော) ကိလေသာတို့ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်၏ ဟူသောအမှတ် သုဘသညာသို့ အစဉ်လိုက်ကာ ကာမဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်လျက် စိတ်၏ငြိမ်သက်တည်ကြည်မှုကို မရနိုင်တော့ပါ။

၇၉။ ငါသည် ကြုံလို့၍ ခြေတော့သော အဆင်းရှိလျက် အဆင်းမလှသည်ဖြစ်၍ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ရ၏။ ငါသည် အလွန်ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍ နွေ၌၎င်း ညဉ့်၌၎င်း ရဟန်းချမ်းသာကို မရစဘူးပေ။

၈၀။ ထိုသို့ ရဟန်းချမ်းသာကို မရခြင်းကြောင့် ကြိုးကိုယူပြီးလျှင် တဖန်လူထွက်ခြင်း ထက် ဤတောအုပ်အတွင်း၌ ကြိုးဆွဲချ၍ သေရခြင်းကပင် ငါ့အား မြတ်သေး၏ဟု (နှလုံး သွင်းကာ) တောတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ပြီ။

၈၁။ ငါသည် ခိုင်မြဲသောကြိုးကွင်းကို ပြုလုပ်၍ သစ်ကိုင်း၌ ဖွဲ့ချည်ပြီးလျှင် လည်ပင်း ၌ ကြိုးကွင်းကို ထည့်သွင်းလိုက်ပါ၏။ ထိုသို့ ကြိုးကွင်းထည့်သွင်းသည့် အခြားမဲ့၌ မဂ်အစဉ် ဖြင့် ငါ၏စိတ်သည် ကိလေသာအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သီဟာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၄-သုန္ဒရီနန္ဒာထေရီဂါထာ

၈၂။ နန္ဒာ ကျင်နာနှိပ်စက်သော မစင်ကြယ်သည့်ဖြစ်၍ ပုပ်သောခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို (ပညာမျက်စိဖြင့်) ရှုစမ်းပါလော့၊ အသုဘဟု အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့် ဝိတ်ကို တခုတည်း သော အာရုံရှိအောင် ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ကိုပြု၍ ပျားများလေလော့။

၈၃။ ဤအသက်ရှိသော ကိုယ်ကောင်ကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသင်မြင်ရသောအကောင်ပုပ် သည် မကောင်းသောအနံ့ရှိ၍ ပုပ်သောအနံ့လှိုင်၏။ ထိုအကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤ

ကိုယ်ကောင်သည်လည်း မကောင်းသောအနံ့ရှိ၍ ပုပ်သောအနံ့ လိုင်သည်သာတည်း။
ဤသို့ သဘောရှိသော ကိုယ်ကောင်ကြီးကို သူမိုက်တို့သာ အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။

၈၄။ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် နေ့နေ ညည
မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော် ထိုသုတမယဉာဏ်ဖြစ်ပြီးသည့်နောက်
မိမိပညာဖြင့် ဖောက်ခွဲ၍ မြင်ရလတ္တံ့ (ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏)။

၈၅။ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ အသင်အားဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်သော ထိုငါသည်
အတွင်းအပနှင့်တကွဖြစ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မြင်အပ်ပြီ။

၈၆။ ထိုသို့ မြင်အပ်ပြီးသည့်နောက် ငါသည် ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ခဲ့ပြီ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌
လည်း တပ်မက်မှုကင်းခဲ့ပြီ၊ ငါသည် မမေ့မလျော့ သံယောဇဉ်ကင်းကာ ကိလေသာမီး
ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။

ဤသို့လျှင် သုန္ဒရီနန္ဒာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၅-နန္ဒာတ္ထရာထေရ်ဂါထာ

၈၇။ ငါသည် မီးကို၎င်း လက်ကို၎င်း နေကို၎င်း နတ်တို့ကို၎င်း ရှိခိုးခဲ့ပါ၏၊ မြစ်ဆိပ်တို့
သို့ သွား၍ ရေသို့လည်း သက်ဆင်းခဲ့ပါ၏။

၈၈။ ငါသည် (ပဉ္စာတပအကျင့်စသော) များစွာသော ဝတ်အကျင့်ကို ဆောက်တည်
၍ ဦးခေါင်း၏ထက်ဝက်သော ဆံပင်ကို ရိတ်ခဲ့ပါ၏၊ မြေ၌ အိပ်ခြင်းကို ပြုခဲ့ပါ၏၊ ငါသည်
ညစာထမင်းကို မစားခဲ့ပါ။

၈၉။ (အဝတ်တန်ဆာ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်) တန်ဆာဆင်မှု၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍
ရေချိုးခြင်း ချေးပွတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ချိုးမြှောက် ထောက်ပံ့ခဲ့ပါ၏၊
ဤသို့ ချိုးမြှောက်ထောက်ပံ့မှု ပြုသည်ရှိသော် ကာမရာဂဖြင့် နှိပ်စက်ခံရပါ၏။

၉၀။ ထိုနောက် (အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်ထံ၌ အဆုံးအမခံသဖြင့် သာသနာ
တော်၌) ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ'တရားကိုရ၍ အိမ်ရာထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်း
ပြုခဲ့ပါ၏။

၉၁။ (ငါသည်) ဘဝအားလုံးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အလိုရမ္မကံကို၎င်း
(ဘဝ၌) တောင်တမူ 'ပတ္တနာ'ကို၎င်း အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ယောဂအားလုံးတို့မှ
ကင်းသည်ဖြစ်၍ စိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရပေပြီ။

ဤသို့လျှင် နန္ဒာတ္ထရာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၆-မိတ္တာကာဠိထေရ်ဂါထာ

၉၂။ ငါသည် ယုံကြည်မှု 'သဒ္ဓါ'တရားဖြင့် အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်မှ ထွက်
ပြီးလျှင် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့၍ လာဘ်ပူဇော်သကာ၌ လုံ့လပြုလျက် ထိုထို့
တရားဟောခြင်းစသော လှဘတ်ရကြောင်းဖြင့် လှည့်လည်ခဲ့ပါ၏။

၉၃။ ငါသည် မြတ်သော (ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်စသော) အကျိုးကို စွန့်ပစ်၍ ယုတ်သော (ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော) (အာမိသ) အကျိုးကို မှီဝဲခဲ့ပြီ၊ ကိလေသာ တို့၏ အလိုနိုင်ငံသို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းကိစ္စကို ငါမသိခဲ့။

၉၄။ ထိုငါသည် နေရာတိုက်ခန်း၌ ထိုင်နေစဉ် ထိတ်လန့်မှု 'သံဝေဂ'တရားဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏၊ ငါသည် (ပစ္စည်း၌ တပ်မက်မှု) တဏှာ၏ အလိုနိုင်ငံသို့ လိုက်၍ သူတော်ကောင်းတို့ သွားမြဲ မဟုတ်သော ခရီးမှားသို့ သွားခဲ့၏။

၉၅။ ငါ၏ အသက်သည် နည်း၏၊ အိုခြင်း နာခြင်းသည်လည်း ငါ့ကို နှိပ်စက်နေ၏၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် မချွတ် ပျက်စီးလတ္တံ့ ၊ ငါ့အား မေ့လျော့ခြင်းငှါ အခါကာလမဟုတ် တော့ချေ (ဟု ထိတ်လန့်မှု 'သံဝေဂ'တရားဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏)။

၉၆။ ငါသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ရှုဆင်ခြင် သည်ရှိသော် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘဝမှ ထမြောက်ခဲ့ပြီ၊ မြတ်စွာ ဘုရားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

ဤသို့လျှင် မိတ္တာကာဠိထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၇-သကုလာထေရီဂါထာ

၉၇။ ငါသည် အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်၌ နေထိုင်စဉ် ရဟန်း(တပါး)၏ တရား စကားကို ကြားနာရ၍ ကိလေသာမြူကင်းသော (မသေခြင်း၏) အကြောင်းဖြစ်သော စုတေရွေ့လျော့မှုမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တွေ့ရပြီ။

၉၈။ ထိုငါသည် သားကို၎င်း သမီးကို၎င်း ဥစ္စာစပါးကို၎င်း စွန့်ပစ်၍ ဆံပင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်စေပြီးလျှင် အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။

၉၉။ ငါသည် သိက္ခမာန်သာဖြစ်သေးလျက် မဇ္ဈိမပဋိပဒါခရီးဖြစ်သော အထက်မဂ်ကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော် ရာဂဒေါသကို၎င်း ထိုရာဂဒေါသနှင့်တူသော တည်ရာရှိသော အာသ ဝေါတရားတို့ကို၎င်း ပယ်စွန့်နိုင်ခဲ့ပြီ။

၁၀၀။ ငါသည် အသက်ပြည့်သောအခါ ပဉ္စင်းခံ၍ ဘိက္ခုနီမဖြစ်လတ်သော် ရှေး ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်ခဲ့ပြီ၊ ကောင်းစွာပါးများအပ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို အညစ် အကြေးကင်းစင်အောင် သုတ်သင်အပ်ပြီ။

၁၀၁။ အကြောင်းပစ္စည်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပျက်စီးတတ်သည့် သဘောရှိကုန် သော ဓတဘူမကသင်္ခါရတရားတို့ကို သူစိမ်းပြင်ပအားဖြင့် ရှုမြင်၍ အာသဝေါတရား အားလုံးတို့ကို ပယ်ခဲ့ပြီ၊ ကိလေသာမီး ချုပ်ငြိမ်းပြီးဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သကုလာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဂ-သောဏာထေရ်ဂါထာ

၁၀၂။ ငါသည် ဤဂ္ဂပကာယဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်၌ တည်၍ ထကျိပ်သော သားသမီးတို့ကို ဖွားမြင်ခဲ့ပြီးသော် ထိုသို့ဖွားမြင်ရသောကြောင့် ခွန်အားနည်းပါး ဆိုမင်း သည်ဖြစ်၍ သိက္ခာနိမ (တဦး) ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၏။

၁၀၃။ ထိုသိက္ခာနိမသည် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့ကို ပြုလျက် ငါ့အား တရား ဟော၏။ ငါသည် ထိုသိက္ခာနိမ၏ တရားကို ကြားနာရ၍ ဆိပ်ပင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ကာ ရဟန်း ပြုခဲ့ပါ၏။

၁၀၄။ ထိုငါသည် သိက္ခာမာန်သာ ဖြစ်သေးလျက် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင် အပ်ပြီ။ ငါသည် အကြင်ဘုံဘဝ၌ ရှေးကနေခဲ့ဘူးပြီ။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရှေးကနေဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပြီ။

၁၀၅။ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အကြောင်းနိမိတ်ကင်းမူ အနိမိတ္တာနုပဿနာကိုလည်း ပူးပျား၏။ ငါသည် အရဟတ္တ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော (အရဟတ္တဖိုလ်) ဝိမောက္ခရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တစ်ထုထုသော အာရုံ ကို စွဲလမ်း၍ မယူပဲ ကိလေသာငြိမ်းအေးပြီ။

၁၀၆။ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီ။ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အဝိဇ္ဇာ တဏှာတည်းဟူသော အမြစ်ပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တည်ကုန်၏။ ဟယ် ယုတ်မာလှစွာသော ဧဝ သင်၏ဖြစ်ပုံကား စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းလေစွာတကား၊ ငါ့အား ယခုအခါ နောက် တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

ဤသို့လျှင် သောဏာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဇ-ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာထေရ်ဂါထာ

၁၀၇။ ငါသည် ရှေးအခါက (ထန်းစေ့မှတ်ခဲ့ဖြင့်) ဆိပ်ပင်တို့ကို နုတ်ပယ်လျက် (တံပူ မသုံးသဖြင့်) သွားချေးကပ်သော သွားရှိသည်ဖြစ်၍ အဝတ်တထည်တည်းသာ ဝတ်ရုံပြီး လျှင် (တက္ကတုန်းပြုကာ ရေချိုးခြင်းစသော) အပြစ်ရှိသော အမှု၌ အပြစ်ရှိ၏ဟု (မာန ထောင်လွှားခြင်းစသော) အပြစ်ရှိသောအမှု၌ကား အပြစ်မရှိဟု အယူရှိလျက် လှည့်လည် ခဲ့ပါ၏။

၁၀၈။ ထိုအခါ၌ ငါသည် နေ့သန့်စင်ခြင်းငှါ ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့သော် ဝိဇ္ဇာကုန်တောင် ပေါ်၌ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သော ကိလေသာမြူကင်းသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင် ရပါ၏။

၁၀၉။ ငါသည် ခူးနှစ်ဖက်ကို ထောက်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် မျက်မှောက်တော်၌ လက်အုပ် ချီခြင်းကို ပြုပြီ။ (မြတ်စွာဘုရားသည်) ဘဒ္ဒါ လာလှည့်ဟု ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူခြင်းသည် ငါ့အား ပဉ္စင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

၁၁၀။ ရှေးအခါ ကိလေသာ ကြွေးမြီနှင့်တကွ ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို စားခဲ့သော ငါသည် အကြင်အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်း ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းကြီးတို့ကို

လှည့်လည်သွားလာခဲ့ဘူးလေပြီ၊ (ထိုတိုင်းတို့၌ပင် ယခုအခါ) ကိလေသာ ကြွေးမြီတင်း သည်ဖြစ်၍ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို ငါစားခဲ့၏။

၁၁၁။ အကြင် ဥပါသကာသည် အလုံးစုံသော ဂန္ထလေးပါးတို့မှ လွတ်သော ဘဒ္ဒါ ထေရီမအား ဆက်နန်းကို ပေးလှူဘူး၏။ ဤဥပါသကာသည် ပညာရှိပေစွာတကား၊ များ စွာသော ကောင်းမှုကိုလည်း ပွားများစေဘိ၏တကား။

ဤသို့လျှင် ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၁၀-ပဋ္ဌာစာရီထေရီဂါထာ

၁၁၂။ လူတို့သည် ထွန်တုံးတို့ဖြင့် သယ်ထွန်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မျိုးစေ့တို့ကို ခြေ၌ စိုက်ပျိုးကြကာ သားမယားတို့ကို မွေးမြူကြကုန်လျက် ဥစ္စာစပါးကို ရကြကုန်ဘိသေး၏။

၁၁၃။ ငါသည်ကား သီလနှင့် ပြည့်စုံသူ မပျင်းမရိသူ မပျံ့လွင့်သူဖြစ်၍ မြတ်စွာ ဘုရားအဆုံးအမကို လိုက်နာပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို မရပဲ ရှိအံ့နည်း (ရမေည် သာတည်း)။

၁၁၄။ ငါသည် (ဤသို့ကြံစည်၍) ခြေတို့ကို ဆေးသော် မြင့်ရာအရပ်မှ နိမ့်ရာအရပ်သို့ စီးဆင်းသော ခြေဆေးရေကိုလည်း မြင်ရ၍ ခြေဆေးရေတို့၌ (ဝိပဿနာပွားခြင်း အစုတ် နိမိတ်ကို) ပြု၏။

၁၁၅။ ထိုနောက် လိမ္မာသော ရထားထိန်းသည် အာဇာနည်မြင်းကောင်းကို ဆုံးမ သကဲ့သို့ ငါသည် စိတ်ကို ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်စေပြီးနောက် ငါသည် ဆီမီးကိုယူ၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် အိပ်ရာနေရာကို (ဆီမီးထောင်ဖြင့်) ကြည့်၍ ညောင်စောင်းငယ်၌ (ထိုင်နေအံ့သောငှါ) အနီးသို့ ကပ်၏။

၁၁၆။ ထိုနောင် ငါသည် အပ်သံချွန်ကို ယူ၍ ဆီမီးစာကို ဆွဲချ၏။ ဆီမီး၏ ငြိမ်း ခြင်းကဲ့သို့ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ပဋ္ဌာစာရီထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၁၁-တိ သမတ္ထာထေရီဂါထာ

၁၁၇။ လူတို့သည် (အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်) ကျည်ပွေ့တို့ကို စွဲကိုင်လျက် စပါးကို ထောင်းကြကုန်၏။ လူတို့သည် သားမယားတို့ကို မွေးမြူကုန်လျက် ဥစ္စာစပါးကို ရကြဘိသေး၏။

၁၁၈။ အကြင် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်သောကြောင့် နောင်တတဖန် မပူပန်ရ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကဲ့သို့ လိုက်နာပြုကျင့်ကြ ကုန်လော့၊ လျင်မြန်စွာ ခြေတို့ကို ဆေး၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေကြ ကုန်လော့၊ စိတ်၏ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်ကြကုန်လော့ (ဟု ပဋ္ဌာစာရီထေရီသည် သုံးကျိပ်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား ဆုံးမ၏)။

၁၁၉။ ထိုသုံးကျိပ်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုပဋ္ဌာစာရာထေရ်၏စကားကို ကြားနာကြကုန်၍ ခြေတို့ကို ဆေးကြပြီးလျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ နေကြကုန်လျက် စိတ်၏ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို အားထုတ်ကန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်ကြကုန်၏။

၁၂၀။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်ကြကုန်သောကြောင့်) ညဉ့်ဦးယံ၌ ရှေးဘဝကို အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။ ညဉ့်သန်ခေါင်ယံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်နိုင်ကြကုန်၏။ ညဉ့်မိုးသောက်ယံ၌ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲနိုင်ကြကုန်၏။

၁၂၁။ (ထိုသုံးကျိပ်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်) နေရာမှ ထကြကုန်၍ (မြတ်သော ထေရ်မ) သင်၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပါကုန်ပြီ (ဟု ဆိုကုန်၍) ပဋ္ဌာစာရာ ထေရ်မ၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးကြကုန်၏။ စစ်မြေပြင်၌ အသုဏ္ဍတို့ မအောင်နိုင်သော သိကြားမင်းကို ခြံရံ၍ နေကြကုန်သော ဘာဝတီ သာနတ်တို့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကို ခြံရံ၍ နေကြပါကုန်အံ့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်မပဋ္ဌာစာရာကြောင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်ဖြစ်၍ အာသဝေါကင်းကြရပါကုန်၏။

ဤသို့လျှင် သုံးကျိပ်ကုန်သော ဘိက္ခုနီထေရ်မတို့သည် ပဋ္ဌာစာရာ၏ အထံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားကြကုန်၏။

၁၂-စန္ဒာထေရ်ဂါထာ

၁၂၂။ ငါသည် ရဟန်းမပြုမီ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက သူဆင်းရဲမ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ မုဆိုးမလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ သားသမီးလည်း မရှိပါ။ အဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးညာတိ ကင်းသည် ဖြစ်၍ အစားအဝတ်ကို (ပြည့်စုံလုံလောက်အောင်) မရခဲ့ပါ။

၁၂၃။ ငါသည် ခွက်ကို၎င်း တောင်ထူးကို၎င်း လက်စွဲ၍ တအိမ်မှ တအိမ်သို့ (လှည့်လည်) တောင်းစားရသည်ပြင် အချမ်းအပူဖြင့်လည်း နှိပ်စက်ခံကာ ခုနစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး လှည့်လည်ခဲ့ရပါ၏။

၁၂၄။ ခုနစ်နှစ်လွန်ပြီးနောက် ဣမင်းအဖျော်ကို ရသော (ပဋ္ဌာစာရာ) ဘိက္ခုနီမကို မြင်ရ၍ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပန်ကြားလျှောက်ထား၏။

၁၂၅။ ပဋ္ဌာစာရာမည်သော ထိုဘိက္ခုနီမသည် ငါ့ကိုအစဉ်သနားသဖြင့် ရဟန်းပြုပေး၏။ ထိုနောက် ငါ့ကို ဆိုဆုံးမ၍ မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော ပဋိပတ်၌ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။

၁၂၆။ ငါသည် ထိုပဋ္ဌာစာရာဘိက္ခုနီမ၏ ဆုံးမစကားကို ကြားနာရ၍ ဆုံးမသော အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ။ အရှင်မပဋ္ဌာစာရာ၏ အဆုံးအမသည် အချည်းနှီး မဟုတ်ပါ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ အာသဝေါကင်းသူ ဖြစ်ရပါ၏။

ဤသို့လျှင် စန္ဒာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ပဉ္စကနိပါတ် ပြီး၏။

၆-ဆန္ဒနိပါတ်

၁-ပဉ္စသတမတ္တာထေရီဂါထာ

၁၂၇။ ဤဘဝသို့လာသော အကြင်သတ္တဝါ၏ လာရာခရီးကို၎င်း ဤဘဝမှသွားသော အကြင်သတ္တဝါ၏ သွားရာခရီးကို၎င်း သင်မသိနိုင်ချေ၊ (ယင်းသို့ဖြစ်ပါလျက်) တစ်စုံတစ်ခု သောအရပ်မှလာသော ထိုသတ္တဝါကို ငါ့သားဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးရဘိသနည်း။

၁၂၈။ ဤဘဝသို့လာသော ထိုသတ္တဝါ၏ လာရာခရီးကို၎င်း ဤဘဝမှ သွားသော ထိုသတ္တဝါ၏ သွားရာခရီးကို၎င်း သင်သည် အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်စေဦးတော့၊ ဤသို့ပင် သိသော်လည်း သတ္တဝါတို့သည် ဤသို့ သေခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသေပြီးသောသားကို သင်မစိုးရိမ်ပါလေလင့်။

၁၂၉။ ထိုသေပြီးသော သင့်သားသည် ထိုတမလွန်ဘဝမှ လာပါလျှင်ဟု သင်မတောင်းပန်ရပဲ ဤဘဝသို့ ရောက်လာ၏၊ သွားပါလေတော့ဟု သင်ခွင့်မပြုပဲ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ တမလွန်ဘဝသို့ သွားရ၏၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဘဝမှ (ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်) လာ၍ တရက်နှစ်ရက်နေပြီးလျှင် ဤဘဝမှလည်း တပါးသောဘဝသို့ သွားသည်မဟုတ်လော့၊ ထိုတပါးသောဘဝမှလည်း တပါးသောဘဝသို့ သွားရဦးမည်မဟုတ်လော့။

၁၃၀။ (ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်ပြီး၍ ယင်းဘဝမှ) ကင်းသော သင်၏သားသည် (လူ၏ အသွင် အပြင်စသည်ဖြင့် ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်) ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍ (ထိုထိုဘဝသို့) သွားရလတ္တံ့၊ (သင်၏သားသည်) မသိရသောဘဝမှမခေါ်ရပဲ ဤဘဝသို့ လာသကဲ့သို့ ထိုအဘူ (ခွင့်မပြုပဲ) မသိရသောဘဝသို့ သွား၏၊ ထိုသို့ လာလိုက လာ၍ သွားလိုက သွားသော သင့်သားအပေါ်၌ ငိုကြွေးခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၁၃၁။ မြင်နိုင်ခဲ့သော နှလုံး၌မီသော ငါ၏သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်နုတ်နိုင်လေပြီတကား၊ စိုးရိမ်မှု သောက'ဖြင့် အနှိပ်စက်ခံနေရသော ငါ၏သားကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စိုးရိမ်မှု 'သောက'ကို ပယ်နုတ်နိုင်ပေစွာတကား။

၁၃၂။ ထိုငါသည် ယခုအခါ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်နုတ်ပြီးသည့်ပြင် တဏှာတည်းဟူသော မှတ်သိပ်ခြင်းကင်းကာ ကိလေသာငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ တရားအားလုံးတို့ကို သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း တရားတော်ကို၎င်း အရိယာသံဃာတော်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်နေရပါသတည်း။

ဤသို့လျှင် ငါးရာသော ထေရီတို့သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၂-ဝါသေဋ္ဌိထေရီဂါထာ

၁၃၃။ ငါသည် သား၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသူ မိန်းမောတွေဝေသူ အရွေးမဖြစ်ခဲ့ပါ၍ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တည်း ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲသော ဆံပင်ရှိလျက် ထိုထိုရွာနိဂုံးသို့ လှည့်လာညွှတ်ခဲ့ပါ၏။

၁၃၄။ တံမြက်ချေးစု အမှိုက်ပုံတို့၌၎င်း သုသာန်သင်းချိုင်း၌၎င်း ခရီးမတို့၌၎င်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သုံးနှစ်တို့တိုင်တိုင် လှည့်လည်နေခဲ့ရပါ၏။

၁၃၅။ ထို့နောက် ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မည်သည့်အရုပ်ကမ္မ ဘေးရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရားကို မိတ္တိလာပြည်သို့ ရွေး၍ ကြွသွားတော်မူသည်ကို ပူးခြင်ရပါ၏။

၁၃၆။ ထိုအခါ ငါသည် (ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့် ရူးသွပ်ခြင်းပျောက်ကာ) ပကတိ မိမိစိတ်ကိုရ၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၏။ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား အစဉ်သနားသဖြင့် တရားဟောတော်မူပါ၏။

၁၃၇။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာမှတ်သား၍ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဘေးဥပင်မရှိ၊ အေးငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရပြီ။

၁၃၈။ ငါသည် စိုးရိမ်မှု အားလုံးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ အကြင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် စိုးရိမ်မှုသောက'တို့ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ ထိုစိုးရိမ်မှုသောကတို့၏ တည်ရာအကြောင်းတရား ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ကို (ပရိညာသုံးပါးတို့ဖြင့်) ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီးဖြစ်ရကား စိုးရိမ်မှုသောကအားလုံးတို့သည် ယခုငါ့အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်လျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဝါသေဠိထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃-ခေမာထေရ်ဂါထာ

၁၃၉။ ခေမာထေရ်မ သင်သည် ငယ်ရွယ်နုနယ်၍ အဆင်းလှပေ၏။ ငါသည်လည်း ငယ်ရွယ်နုနယ်၍ လှလင်ပျိုဖြစ်ပါ၏။ လာပါလှည့်၊ (ငါတို့သည်) အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာမျိုးဖြင့် (တီးမှုတ်ကာ) မွေ့လျော်ပျော်ပါး နေကြပါကုန်စို့ (ဟု မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၁၄၀။ မာရ်ယုတ် (ငါသည်) ကာမတဏှာကို (မဂ်ဖြင့်) ပယ်နုတ်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီး ဖြစ်အောင်ကြောင့် ကျင်နာနှိပ်စက်၍ ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိသော ဤအပုပ်ကောင်ဖြင့် ငြီးငွေ့လှပါ၏။ စက်ဆုပ်လှပါ၏။

၁၄၁။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဓားလုံ သံတံကျင်နှင့်တူကုန်၏။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ထိုကာမဂုဏ်တို့၏ ခုတ်စဉ်းဖြတ်ပိုင်းရာ စဉ်းတံကုံးနှင့်တူကုန်၏။ အကြင်ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို သင်ပြောဆို၏။ ထိုကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်မှုမျိုးသည် ယခုအခါ ငါ့အား မွေ့လျော်နှစ်ခြိုက်ဖွယ် မဟုတ်တော့ပြီ။

၁၄၂။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှုတဏှာကို ပယ်ပျောက်အပ်ပြီ။ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ။ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သော သူဟု ငါ့ကို သိလော့၊ မာရ်ယုတ် သင်သည် ရှုံးသူဖြစ်ခဲ့ပြီ။

၁၄၃။ လူမိုက်တို့သည် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိကြကုန်သောကြောင့် ကြိုယ်နက္ခတ်တို့ကို ရှိခိုးကြကုန်လျက် တော၌ မီးကို လုပ်ကျွေးကြကုန်သည်ရှိသော် ကိလေသာမှ ဝင်ကြယ်၏ ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်၏။

၁၄၄။ ငါသည်ကား ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်ခဲ့လေပြီ။

ဤသို့လျှင် ခေမာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၄-သုဇာတာထေရ်ဂါထာ

၁၄၅-၆။ အဝတ်တန်ဆာ ကောင်းစွာဝတ်ဆင်ကာ ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်လျက် စန္ဒကူး နံသာဖြင့် လိမ်းကျံပြီးလျှင် အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့် (တန်ဆာဆင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်) ပုံးလှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အတင့်အတယ်ပြုထားသော ငါသည် ကျွန်မအပေါင်းခြံရံလျက် များသော ထမင်းအဖျော်ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို ယူ၍ နေအိမ်မှ ထွက်ကာ ဥယျာဉ်သို့ ရွှေရှုဆောင်ခဲ့၏။

၁၄၇။ ထိုဥယျာဉ်၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါး ကစားမြူးတူးပြီး၍ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်လာသည် ရှိသော် သာဓကတမြို့အနီး မျက်စဉ်းတော၌ (တည်ရှိသော) ကျောင်းတော်ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ ဝင်ခဲ့ပါ၏။

၁၄၈။ (ထိုကျောင်းတော်၌) လောက၏ ဆီမီးတန်ဆောင်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသော် ရှိခိုး၍ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါ၏။ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါအား သနားတော်မူသဖြင့် တရားဟောတော်မူ၏။

၁၄၉။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း သိပြီ။ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင် ကိလေသာမြို့ကင်း၍ သေခြင်းကင်းသော အပြိုက် နိဗ္ဗာန်ကို ရပြီ။

၁၅၀။ ထိုနောက် (ငါသည်) သူတော်ကောင်းတရားကို သိအပ်ပြီးဖြစ်၍ အိမ်ရာ မထောင် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းမြူပြီ။ (ငါသည်) ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်သည် အချည်းနှီးမဖြစ်ပါ။

ဤသို့လျှင် သုဇာတာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၅-အနောပမာထေရ်ဂါထာ

၁၅၁။ ငါသည် များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော များသောဥစ္စာရှိသော မြင့်မြတ် သော အမျိုး၌ဖြစ်ရ၍ ကိုယ်ရေ အဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကာ မဇ္ဈမည်သော သူဌေး၏ ရင်၌ ဖြစ်သော သမီးပါတည်း။

၁၅၂။ ငါသည် မင်းသားတို့ လိုချင်တောင့်တအပ်သူ သူဌေးသားတို့ကလည်း တပ် မက်မောအပ်သူဖြစ်သောကြောင့် (ထိုမင်းသား သူဌေးသားတို့သည်) အကျွန်ုပ်အား အနောပမာမည်သောသမီးကို ပေးပါလော့ဟု ငါ၏ ဘခင်ထံသို့ တမန် စေလွှတ်ကြကုန်၏။

၁၅၃။ အရှင်သူဌေး အရှင်သူဌေး၏ အနောပမာမည်သော သမီးကို အကြင်မျှ
လောက် အဘိုးထိုက်တန်၏ဟု (ရုပ်လက္ခဏာသိသူတို့က) ပိုင်းခြားအပ်၏။ ထိုထိုက်တန်
သော အဘိုးထက် ရှစ်ဆတက်၍ ရွှေငွေကို၎င်း ရတနာတို့ကို၎င်း ပေးပါအံ့(ဟု ငါ၏
ဘခင်ထံ တမန် စေလွှတ်ကြကုန်၏)

၁၅၄။ ထိုငါသည် လူသုံးပါးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော အတုမရှိသော မြတ်
စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသော် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော နေရာ၌နေ၏။

၁၅၅။ ဂေါတမနွယ်ဖြစ်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစဉ်သနားတော်မူပါ
သဖြင့် ငါ့အား တရားဟောတော်မူပါ၏။ (ငါသည်) ထိုနေရာ၌ ထိုင်နေလျက်ပင် တတိယ
မြောက် (အနာဂါမိ)ဖိုလ်ကို ရရှိပါ၏။

၁၅၆။ ထိုနောက် ဆံပင်တို့ကို ရိတ်ဖြတ်၍ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌
ရဟန်းပြု၏။ ငါသည် (ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နေစဉ်) ယနေ့ ည၌သည် ခုနစ်ရက်မြောက်ခံ
လေပြီ။ ယင်းခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ပင် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် တဏှာကို ခန်းခြောက်စေခဲ့ပြီ။
ဤသို့လျှင် အနောပမာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၆-မဟာပဇေပတိဂေါတမီထေရ်ဂါထာ

၁၅၇။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော (သီလစသောဂုဏ်တို့ကြောင့်) အလုံးစုံ
သော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား အကြင်အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်
ကို၎င်း အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါးသော များစွာသော လူအပေါင်းကို၎င်း ဆင်းရဲမှ လွတ်စေတော်
မူပါ၏။ ထိုအရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၅၈။ အကျွန်ုပ်သည် အလုံးစုံသော ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပါပြီ။ ဒုက္ခ၏
အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာကို ခြောက်ကပ်စေအပ်ပါပြီ။
အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း ပါးစေအပ်ပါပြီ။ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်
သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်း မျက်မှောက် ပြုအပ်ပါပြီ။

၁၅၉။ အကျွန်ုပ်သည် (ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းစသည်ကို) ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိသော
ကြောင့် (သံသရာဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌) ထောက်ရာတည်ရာကို မရသည်ဖြစ်၍ အဖန်တလဲလဲ
ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။ (ယခုဘဝ၌) အမိဖြစ်၍ (တပါးသော ဘဝ၌
ထိုအမိ၏) သားဖြစ်ခဲ့ရ၏။ (ထိုဘဝမှ အခြားသောဘဝ၌) အဖဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အစ်ကို မောင်
ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အဖွားဖြစ်ခဲ့ရ၏။

၁၆၀။ ငါသည် (ဓမ္မကာယဖြစ်သော) ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အရိယာအမြင်ဖြင့် မြင်
အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ (ဆိုကြောင့်) ဤငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓာ
ကိုယ်တည်း။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဇာတိသံသရာ ကုန်ပြီ။ ယခုအခါ ငါ့အား တဖန် ဘဝသစ်၌
ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ပြီ။

၁၆၁။ (အကြင်သူသည်) ထက်သန်သောလုံ့လရှိကုန်သော နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသော စိတ်ရှိကုန်သော မပြတ်မြဲမြံခိုင်ခံ့သော လုံ့လရှိကုန်သော အညီအညွတ်ဖြစ်ထွန်းသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မြင်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ ဤသို့သာဝကတို့ကို မြင်ခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် မြတ်စွာဘုရားဟုည့်သာဝကတို့အား ရှိခိုးခြင်း မည်၏။

၁၆၂။ ငါ၏ (အစစ်) မာယာဒေဝီသည် များစွာသောသတ္တဝါတို့၏ အကျိုးငှါ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော သားတော်ဘုရားလောင်းကို ပွားမြင်ခဲ့ပေစွာတကား၊ ထိုသားတော်မြတ်စွာဘုရားသည် နာခြင်းသေခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲအစုကို နုတ်ပယ်တော်မူပြီ။

ဤသို့လျှင် မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဂ-ဂုတ္တာထေရ်ဂါထာ

၁၆၃။ ဂုတ္တာ အကြင်ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သားကို၎င်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ အစုကို၎င်း စွန့်၍ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ ထိုကိလေသပရိနိဗ္ဗာန် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုသာလျှင် သင်ပွားများလော့၊ စိတ်၏အလိုသို့ မလိုက်လင့်။

၁၆၄။ (ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော) စိတ်သည် လှည့်ပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပညာမရှိကုန်သော ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့သည် ကိလေသမာရ်၏ အာရုံဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်ရကား ဘဝများစွာ သံသရာပတ်လုံး ကျင်လည်ကြရကုန်၏။

၁၆၅-၆။ ဂုတ္တာမည်သောဘိက္ခုနီမ ကာမဂုဏ်၌လိုလားမှု 'ကာမစွန္ဒ' ကို၎င်း သူတပါးစည်းစိမ်ကို ပျက်စီးစေလိုမှု 'ဗျာပါဒ' ကို၎င်း ငါ၏ကိုယ် ငါ၏ဥစ္စာဟု အယူမှားသော 'သက္ကာယဒိဋ္ဌိ' ကို၎င်း နွား၏အလေ့အကျင့်စသည်ဖြင့် သံသရာမှထွက်မြောက်၏ဟု မှားသောအားဖြင့် စွဲလမ်းတတ်သော 'သီလဗ္ဗတပရာမာသ' ဒိဋ္ဌိကို၎င်း ငါးခုမြောက်သော (ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်းစသော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော) ယုံမှားမှု 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ကို၎င်း သင်သည် ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော အောက်ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော သံယောဇဉ်တို့ကို (အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်) ပယ်စွန့်၍ (သင်သည်) ဤကာမဘုံသို့ တဖန် မလာရလတ္တံ့။

၁၆၇။ ရူပဘဝ အရူပဘဝ၌ တပ်စွန်းမှု 'ရူပရာဂ' အရူပရာဂ' ကို၎င်း ထောင်လွှားမှု 'မာန' ကို၎င်း မသိမှု 'မောဟ' ကို၎င်း ပျံ့လွင့်မှု 'ဥဒ္ဓစ္စ' ကို၎င်း ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော (အထက်ရူပဘုံ အရူပဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော) ဥဒ္ဓစ္စဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို (ဝိပဿနာဖြင့်) ပယ်ခွါ၍ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ဖြတ်ပြီးလျှင် (သင်သည်) ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုရလတ္တံ့။

၁၆၈။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအရင်းရှိသော သံသရာကို ပြီးဆုံးစေပြီး၍ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကို ပိုင်းခြားသိလျက် မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင် တဏှာ

ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

တည်းဟူသော မှတ်သိပ်မှုကင်းသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမီးငြိမ်းကာ (ချမ်းသာစွာ) သင်နေရလတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် ဂုတ္တာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဂ-ဝိဇယာထေရီဂါထာ

၁၆၉။ ငါသည် စိတ်၏ငြိမ်းသက်တည်ကြည်မှုကို မရသည်ဖြစ်၍ ငါ၏စိတ်သည် ငါ့အလို သို့ မလိုက်သည်ဖြစ်ရကား လေးကြိမ် ငါးကြိမ်တိုင်အောင် ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့ဘူးပါ၏။

၁၇၀-၁။ ငါသည် ခေမာထေရီဘိက္ခုနီမကို ချဉ်းကပ်၍ ရိုသေစွာ မေးလျှောက်ခဲ့ ပါ၏။ ထိုခေမာထေရီဘိက္ခုနီမသည် မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို ရရောက်ခြင်းငှါ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့ကို၎င်း အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို၎င်း ဣန္ဒြေ ငါးပါးတို့ကို၎င်း ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကို၎င်း ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၎င်း အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ သောမဂ်ကို၎င်း (ပြုလျက်) ငါ့အား တရားဟော၏။

၁၇၂။ ငါသည် ထိုခေမာထေရီဘိက္ခုနီမ၏ တရားစကားကို ကြားနာရ၍ (ခေမာ ထေရီဘိက္ခုနီမ၏) အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်သောကြောင့် ညဉ့်ဦးယံ၌ ရှေး၌ဖြစ် ဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်ပြီ။

၁၇၃။ ညဉ့်သန်ခေါင်ယံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို သုတ်သင်ခဲ့ပြီ၊ ညဉ့်မိုးသောက်ယံ၌ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲနိုင်ပြီ။

၁၇၄။ (ဖလသမာပတ်) ပီတိသုခဖြင့်လည်း ငါ၏ကိုယ်ကို ပျံ့နှံ့စေ၍ နေပြီ၊ ထိုအခါ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲ နိုင်၍ (ထက်ဝယ်ဖွဲ့သော) ခြေတို့ကို ဆန့်တန်းပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝိဇယာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဆက္ကနိပါတ် ပြီး၏။

၇-သတ္တကနိပါတ်

၁-ဥတ္တရာထေရ်ဂါထာ

၁၇၅။ လူတို့သည် (အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်) ကျည်ပွေ့တို့ကို စွဲကိုင်လျက် စပါးကို ထောင်းကြကုန်၏။ လူတို့သည် သားမယားတို့ကို မွေးမြူကုန်လျက် ဥစ္စာစပါးကို ရကြကုန်ဘိသေး၏။

၁၇၆။ အကြင်မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်သောကြောင့် နောင်တတပန် မပူပန်ရာ ထိုမြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမသာသနာတော်၌ (ကမ္မဋ္ဌာန်း) အားထုတ်ကုန်လော့၊ လျင်မြန်စွာ ခြေတို့ကိုဆေးပြီးလျှင် သင့်တင့်သောနေရာ၌ ထိုင်နေ ကြကုန်လော့။

၁၇၇။ (ဘာဝနာ)စိတ်ကို (ကမ္မဋ္ဌာန်း၌)ထင်စေ၍ (စိတ်၏)တခုတည်းသော အာရုံ ရှိသည်ကို ကောင်းစွာ ဘည်ကြည်ခြင်းကို ပြု၍ တေဘူမကသင်္ခါရတို့ကို သူစိမ်းပြင်ပအား ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြကုန်လော့၊ အတ္တအားဖြင့် မဆင်ခြင်ကုန်လင့်(ဟု ပဋ္ဌာစာရာထေရ်မသည် ဆုံးမ၏)။

၁၇၈။ ငါသည် ထိုပဋ္ဌာစာရာမည်သော ထေရ်မ၏ အဆုံးအမဘုရားစကားကို ကြား နာရ၍ ခြေတို့ကို ဆေးပြီးလျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ နေခဲ့၏။

၁၇၉။ ညဉ့်ဦးယံ၌ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသောဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏၊ ညဉ့်သန်ခေါင် ယံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်ခဲ့၏။

၁၈၀။ ညဉ့်မိုးသောက်ယံ၌ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲနိုင်ခဲ့ပြီ၊ ထိုနောက် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ (နေရာမှ)ထပြီ၊ မြတ်သောထေရ်မ သင်၏အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၁၈၁။ စစ်မြေပြင်၌ အသုရာတို့မအောက်နိုင်သော သိကြားမင်းကို ခြံရံ၍ နေကုန်သော တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့ ငါသည် သင်ပဋ္ဌာစာရာထေရ်မကို ခြံရံ၍ နေပါအံ့၊ အရှင်မ ပဋ္ဌာစာရာကြောင့် ငါသည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အာသဝေါကင်းရပါ၏။

ဤသို့လျှင် ဥတ္တရာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၂-စာလာထေရ်ဂါထာ

၁၈၂။ (စာလာမည်သော) သိက္ခာနိမသည် သတိကိုရှေးရှု၍ဖြစ်စေ၍ (အရိယမဂ္ဂ ဘာဝနာဖြင့်)ပါးစေအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးသော ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော စင်စစ် ချမ်းသာလှစွာသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့် သိပြီ။

၁၈၃။ စာလာ သင်သည် အဘယ်ဆရာကို ရည်မှန်း၍ ခေါင်းတုံးရိတ်သနည်း၊ (သင်္ကန်းကို ဆောင်သဖြင့်) ရဟန်းမိန်းမကဲ့သို့ တွေ့မြင်ရ၏၊ ရသေ့ပရိပိုင်တို့၏ ပါသက္က

အယူတို့ကို သင်မနှစ်သက်ခဲ့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤ(ရသေ့ပရိမိတ်တို့၏ ပါသဏ္ဍာအယူဖြင့် စီရင်အပ်သော မြောင်မတ်သောနိဗ္ဗာန်)ခရီးကို (ပယ်စွန့်လျက်) တွေ့ဝေကာ လှည့်လည် ဘိသနည်း(ဟု မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၁၈၄။ မာရ်ယုတ် ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော ပါသဏ္ဍာအယူ ရှိသူတို့သည် (သဏ္ဍာတစသော)ဒိဋ္ဌိတို့ကို ကပ်မိသောအားဖြင့် ယူကုန်၏၊ ထိုပါသဏ္ဍာအယူ ရှိသူတို့သည် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားကိုလည်း မသိကုန်၊ မဖြစ်ခြင်းတရားသဘော ရှိလည်း မလိမ္မာကြကုန်။

၁၈၅။ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူသော ပြိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (လောက၌ ထင်ရှား)ရှိတော်မူ၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား မိစ္ဆာအယူအားလုံးတို့ကို လွန်ကြောင်းဖြစ်သော သစ္စာတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၈၆။ ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော တဏှာဟု ဆိုအပ်သော သမု ဒယသစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဒုက္ခကို လွန်စွာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို ၎င်း ဝဋ်ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း (ဟောတော်မူ၏)။

၁၈၇။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကာ နေ၏၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်၏၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၁၈၈။ (ငါသည်) အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှုတဏှာကို ဖျောက်အပ်ပြီ၊ မောဟအစု အမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သော သူဟု ငါ့ကို သိလော့၊ မာရ်ယုတ် သင်သည် ရှုံးသူဖြစ်ခဲ့၏။

ဤသို့လျှင် စာလာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃-ဥပစာလာထေရ်ဂါထာ

၁၈၉။ အောက်မေ့မှု 'သတိ'နှင့် ပြည့်စုံသော ပညာမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပစာလာ မည်သော ဘိက္ခုနီမသည် ပွားစေအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍ မယုတ်မာသည့် ဘုရား စသော ယောက်ျားမြတ်တို့ မှီဝဲအပ်သော ငြိမ်သက်စွာသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု သောအားဖြင့် သိပြီ။

၁၉၀။ ဥပစာလာ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုကို မနှစ်သက်သနည်း၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားရ၏၊ (ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေပြီးသော သင်သည်)ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဖြင့် မြူးထူးမွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို ခံစားဦးလော့၊ (ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မခံစားလိုက်ရဟု) နောင်တတဖန် ပူပန်ခြင်း မဖြစ်လင့် (ဟု မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၁၉၁။ မာရ်ယုတ် ပဋိသန္ဓေနေရပြီးသော သတ္တဝါအား သေခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ပဋိ သန္ဓေနေရပြီးသော သတ္တဝါအား လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ခြင်းဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓေနေရသော

သတ္တဝါသည် သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲခြင်းစသည်ဖြင့် ဖူပန်နှိပ်စက်ခြင်းသို့၎င်း (တပါးသော) ဆင်းရဲခြင်းသို့၎င်း ဖောက်ရ၏။ (ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို ငါမနှစ်သက်)။

၁၉၂။ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် (လောက၌ ထင်ရှား) ရှိတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို လွန်ကြောင်း ဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၉၃။ ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော တဏှာဟူသော သမုဒယသစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဒုက္ခကို လွန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဖောက်စေတတ်သော မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း (ဟောတော်မူ၏)။

၁၉၄။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကာ နေ၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ။ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၁၉၅။ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှုတဏှာကို ဖျောက်အပ်ပြီ။ မောဟအစုအမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ။ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟု ငါ့ကို သိလော့၊ မာရ်ယုတ် သင်သည် ရှုံးသူဖြစ်ခဲ့၏။

ဤသို့လျှင် ဥပစာလာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

သတ္တကနိပါတ် ပြီး၏။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်

၁-သိဿပစာလာထေရ်ဂါထာ

၁၉၆။ သိဿပစာလာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် စင်ကြယ်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေခြောက်ပါးတို့၌ ကောင်းစွာစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ငြိမ်သက်စွာသော ပြည့်စုံသွန်းလောင်းဖွယ် မရှိသော ဩဇာရှိသော အရိယမဂ်နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုက်ရောက်ရရှိ၏ (ဟု ဥဒါန်းစကားကို ဆို၏)။

၁၉၇။ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဇာမာနတ်တို့သည်၎င်း၊ တုသိတာနတ်တို့သည်၎င်း၊ နိမ္မာနရတီနတ်တို့သည်၎င်း၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်တို့သည်၎င်း၊ ရှိကြကုန်၏။ အကြင်နတ်ဘုံငါးရပ်တို့၌ သင်သည် ရှေးက နေခဲ့ဘူး၏။ ထိုသင်နေခဲ့ဘူးသော နတ်ဘုံတို့၌ သင်၏စိတ်ကို ထားလေ့? (ဟု မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၁၉၈။ မာရ်ယုတ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၎င်း၊ ယာမာနတ်တို့သည်၎င်း၊ တုသိတာနတ်တို့သည်၎င်း၊ နိမ္မာနရတီနတ်တို့သည်၎င်း၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်တို့သည်၎င်း၊ ရှိကြကုန်၏။

၁၉၉။ ထိုနတ်တို့သည် တဘဝမှ တဘဝသို့ (ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍) ထိုထိုကာလဝယ် ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော သက္ကာယ၌ ရှေးရှုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ ငါးပါးတည်းဟူသော သက္ကာယကို မလွန်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်ကြရကုန်၏။

၂၀၀။ (မာရ်ယုတ် သင်ဆိုသော ကာမလောကသာမဟုတ်)၊ လောကအားလုံးသည် ဈာန်မီးစသော တဆယ့်တပါးသော မီးတို့ဖြင့်တောက်လောင်နေ၏။ လောကအားလုံးသည် ထပ်တလဲလဲ တောက်လောင်နေ၏။ လောကအားလုံးသည် အလှုံ့တုပြောင်ပြောင် မပြတ်တောက်လောင်နေ၏။ လောကအားလုံးသည် ကိလေသာတို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချား၏။

၂၀၁။ တစုံတယောက်ကမျှ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော (ဂုဏ်အားဖြင့် ဤမျှသာဟု) နှိုင်းချိန်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မမီအပ်သော လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး၌ ငါ၏စိတ်သည် မွေ့လျော်၏။

၂၀၂။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကာ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ။

၂၀၃။ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှုတဏှာကို ပျောက်အပ်ပြီ၊ မောဟအစုအမိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟု ငါ့ကို သိလေ့? မာရ်ယုတ် သင်သည် ခွဲသွားပြန်၏။

ဤသို့လျှင် သိဿပစာလာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

အဋ္ဌကနိပါတ် ပြီး၏။

၉-နဝနိပါတ်

၁-ဝဇုမာတုထေရ်ဂါထာ

၂၀၄။ ချစ်သားဝဇု လောက၌ ကိလေသာဟူသော တောချိုသည် သင့်အား တရံ
တဆစ်မျှ မဖြစ်စေလင့်၊ သားချစ်ဝဇု သင်သည် အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော
ဆင်းရဲ၏အဘို့ဖြစ်သော ကိလေသာရှိသူ မဖြစ်ပါစေလင့်။

၂၀၅။ ထိုစကားမှန်၏၊ ချစ်သားဝဇု ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် တုန်လှုပ်ချောက်
ချားစေတတ်သည့် တဏှာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ယုံမှားသံသယကို ဖြတ်တောက်ကြကာ
ကိလေသာငြိမ်းအေးကုန်သည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်ပြီးလျှင် အာသံ
ဝေါကင်းကုန်လျက် ချမ်းသာစွာ နေကုန်၏။

၂၀၆။ ချစ်သားဝဇု ထိုရဟန္တာ(ဣသိ)တို့သည် ကျင့်အပ် လေ့ကျက်အပ်သော သမထ
ဝိပဿနာတည်းဟူသော အကြောင်းကို မဂ်ဉာဏ်အမြင်ကိုရသဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို
ပြုခြင်းငှါ ပွားများလော့(ဟု ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ လာသော မိမိသားဝဇုထေရ်ကို
မယ်တော်ထေရ်မက လျှောက်၏)။

၂၀၇။ မယ်တော် ဤသို့ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော အဆုံးအမကို ရဲဝံ့စွာသာလျှင်
ငါ့အား ပြောဆို၏၊ မြတ်နိုးအပ်သော မယ်တော် (သား၌ ချစ်မြတ်နိုးတတ်သော) ကိလေ
သာဟူသော တောချိုသည်လည်း သင်မယ်တော်အား မရှိတော့လေယောင်တကား(ဟု
ဝဇုမထေရ်က ဆို၏)။

၂၀၈။ ချစ်သားဝဇု အယုတ် အမြတ် အလတ် ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်းတရား
လေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထို
သင်္ခါရတရားတို့၌လည်း အနည်းငယ်မျှလောက်ပင်သော်လည်း အကျိုးမျှလောက်ပင်သော်
လည်း ကိလေသာတောချိုသည် ငါ့အား မရှိတော့ပြီ။

၂၀၉။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ မကောင်းမှုကို ရှိ မြိုက်ပြီးသော ငါ့အား
အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ ကင်းကုန်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ(ဟု မယ်တော်ထေရ်မက ဆို၏)။

၂၁၀။ ငါ၏ မယ်တော်သည် မြတ်သောအဆုံးအမပေးခြင်းတည်းဟူသော နှင်တံကို
ကောင်းစွာ ဖြစ်စေဘိ၏တကား၊ သားအပေါ်၌ သနားညှာတာသည့်အတိုင်း မြတ်သော
နိဗ္ဗာန်အကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော ဂါထာတို့ကို ဖြစ်စေဘိ၏။

၂၁၁-၂။ ငါသည် ထိုမယ်တော်၏ အဆုံးအမစကားကို ကြားနာရ၍ ငါ့အား ဟရား
နှင့်စပ်သော ပြင်းစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီ၊ ထိုငါသည် မယ်တော်တိုက်တွန်း
အပ်သည်ဖြစ်၍ နေ့ည၌ပတ်လုံး မပျင်းမရိ ယောဂလေးပါးတို့ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
ခြင်းငှါ သမပ္ပဓာန်လုံ့လဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အားထုတ်
အပ်သည်ရှိသော် ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရပြီ။

ဤသို့လျှင် ဝဇုမာတာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

နဝနိပါတ် ပြီး၏။

၁၀-ကောသလနိပါတ်

၁-ကိသာဂေါတမိထေရ်ဂါထာ

၂၁၃။ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တလောကကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ အဆောင်ပွန်းကောင်း ရှိသူ၏ အဖြစ်ကို ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ အဆောင်ပွန်းကောင်းတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရသူ သည် ရှေးက မိုက်ခဲသော်လည်း ပညာရှိဖြစ်နိုင်ပြန်၏။

၂၁၄။ ထို့ကြောင့် ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ကို (အခါခပ်သိမ်း) မှီဝဲဆည်းကပ် ထိုက်ကုန်၏။ သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်သူတို့အား ပညာတိုးပွားနိုင်၏။ ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော ဆင်းရဲအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်၏။

၂၁၅။ ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း တဏှာဟု ဆိုအပ်သော သမုဒယ သစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို၎င်း အင်္ဂါရှစ်ပါး နှင့် ပြည့်စုံသော မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း ဤအရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို သိ၏။

၂၁၆-၇။ မိန်းမအဖြစ်ကို(လျှပ်ပေါ်ခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းစသော အပြစ်တို့ဖြင့်) ဆင်းရဲ၏ဟူ၍ မယဉ်ကျေးသူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ လင်တူမယားအဖြစ်ဖြင့် နေရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ အချိုသော မိန်းမတို့သည် တကြိမ်သားဖွားရကုန်သည်ရှိသော် ဆင်းရဲကို သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိလည်ပင်း၌သော်လည်း ဓားဖြင့် လှီးဖြတ်ကြကုန်၏။ သိမ် မွေ့သော ကိုယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အဆိပ်တို့ကို စားကြကုန်၏။ တေဝေသဖြင့် ပဋိသန္ဓေ နေသော သားသွယ်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ သားအမိနှစ်ယောက်တို့သည် လည်း သေခြင်းအဆုံးရှိသော ပျက်စီးခြင်းတို့သို့ ရောက်ကြကုန်၏။

၂၁၈။ သားဖွားခါနီး ကာလ၌ ခရီးထွက်ခဲ့သော ငါ (ပဋ္ဌာစာရာ)သည် မိမိအိမ်သို့ မရောက်မီလမ်းခရီး၌ သားဖွားပြီးလျှင် မြေကိုက်၍ သေသော လင်ကို မြင်ရပြီ။

၂၁၉။ ငါ၏ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့သည် သေခဲ့ကုန်၏။ လင်သည်လည်း လမ်းခရီး၌ သေခဲ့၏။ (လင် သား သေသည်ဖြစ်၍) ငြိုငြင်ဆင်းရဲနေရသော ငါ၏ အမိအဖတို့သည်၎င်း မောင်သည်၎င်း ထင်းပုံတပုံတည်း၌ မီးရှို့ခံကြကုန်၏(ဟု ပဋ္ဌာစာရာသည် ရွတ်ဆို၏)။

၂၂၀။ စည်းစိမ်ဥစ္စာစသည်တို့ ပျက်စီးကုန်ခန်းသော အမျိုးသို့ရောက်ရ၍ သူတပါးတို့ မထိမ့်မြင် အပြုခံရသော ကိသာဂေါတမိ သင့်ကိုယ်တိုင် အတိုင်းမသိသော ဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့ရဘူးလေပြီ။ များသော ဘဝအထောင်တို့ပတ်လုံး သင်၏ မျက်ရည်တို့သည်လည်း ယိုစီးခဲ့ရဘူးလေပြီ။

၁။ ဤနှစ်ဂါထာကား ရှေးဘဝက မိမိခံစားခဲ့ဘူးသည်ကို ဆင်ခြင်၍ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာတို့တည်း။
၂။ ဤနှစ်ဂါထာကား ပဋ္ဌာစာရာ ရွတ်ဆိုသည်ကို အာရုံပြု၍ ရွတ်ဆို၏။ မိန်းမကလေး ဆင်းရဲတို့ကို ထင်ရှားစေရန် ရွတ်ဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၏။

၂၂၁။ ထိုမှ တပါးလည်း မြေခွေးမ ဖြစ်စဉ် သုသာန်အလယ်၌ နေခဲ့ရ၏။ (ကျား ကျားသစ်စသည် ဖြစ်စဉ်ကလည်း) သားသမီးတို့၏ အသားတို့ကို စားခဲ့ရကုန်၏။ အမျိုး အနွယ် ပျက်စီးသူ သူခပ်သိမ်းတို့ အကဲ့ရဲ့ခံရသူ လင်သေမုဆိုးမဖြစ်လျက်လည်း (အဆေ့ ခင်ပွန်းကောင်းကို မှီခိုရသဖြင့်) သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရပြီ။

၂၂၂။ ငါသည် မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် စေတော်သော မဂ်ကို ပူးခစအပ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ တရားဖြင့်ပြီးသော ကြေးမုံ(မှန်)ကို ငါရှုမြင်ရပြီ။

၂၂၃။ ငါသည် နဂစသော ငြောင့်တံသင်းကို အရိယမဂ်ဖြင့် ဖြတ်ပြီးသူ ကိလေသာ အဘိသင်္ခါရတည်းဟူသော ဝန်ကို ချပြီးသူ ဖြစ်ပါ၏။ ငါသည်(ဒုက္ခသမ္မာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းစသော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော) မဂ်ကိစ္စကို ပြုအပ်ပြီ၊ ကိသာဂေါတမိမည်သော ထေရီမည် (ကိလေသာမှ) ကောင်းစွာ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့သော အနက်ကိုဆိုပြီ။

ဤသို့လျှင် ကိသာဂေါတမိထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ကောဒသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၁-ဇ္ဇါဒသနိပါတ်

၁-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

၂၂၄။ အမိနှင့်သမီးဖြစ်ကြသူ နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည် လင်တူမယားတို့ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ဆိုငါတို့အား မဖြစ်စဘူး ထူးထူးကဲကဲ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်ပေတတ်သော ထိတ်လန့်မှု သံဝေဂဖြစ်ခဲ့၏။

၂၂၅။ ကာမဂုဏ်တို့သည် စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိကုန်၏။ မစင်မကြယ် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၍ မကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်၏။ များစွာသော ဂါလေသာတည်းဟူသော ဆူးပြောင်ရှိကုန် ၏။ ယင်းသို့သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်၌ အမိနှင့်သမီးဖြစ်ကြသူ ငါတို့သည် လင်တူမယား ဖြစ်ခဲ့ကြရကုန်၏။

၂၂၆။ ထိုငါသည် ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကို မြင်၍ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ဘေးကင်းသောအားဖြင့် ရှုမြင်ပြီးလျှင် ခုဇဂ္ဂိုဟ်ပြည်၌ပင် အိမ်ဖုတည်ထောင် လှူ ဘောင်မှထွက်၍ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်း ပြုခဲ့ပြီ(ဟု ဘိက္ခုနီမတဦး ရွတ်ဆိုသော သံဝေဂသုံးဂါထာကို ရွတ်ဆို၏)။

၂၂၇။ ငါသည် ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ် သင်အပ်ပြီ။ သူတပါးစိတ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သော စေတောပရိယအဘိညာဉ်ကို၎င်း ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို၎င်း သုတ်သင်အပ်ပြီ။

၂၂၈။ ငါသည် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ ငါသည် အာသဝက္ခယဘာဏ်ကို ရအပ်ပြီ။ ငါသည် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ငါသည် မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၂၂၉။ ငါသည် မြင်းလေးကောင် ကသောရထားကို တန်ခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်း၍ လူသုံး ပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍(ရပ်တည်၏)။

၂၃၀။ သူငယ်မ သင်သည် အဖျားမှစ၍ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော ပန်းပွင့်ရှိသော အင်ကြင်းပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌ တယောက်ထီးတည်း တည်နေသိ၏။ သင့်အား အဖော်တစ်စုံတယောက်မျှလည်း မရှိ။ သူငယ်မ သင်သည် မိန်းမကျူး လူရမ်း ကားတို့မှ အဘယ်ကြောင့် မကြောက်ဘိသနည်း(ဟု မာရ်နတ်က ဆို၏)။

၂၃၁။ မာရ်နတ် ဤသင်ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော အသိန်းမကသည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော မိန်းမကျူး လူရမ်းကားတို့သည် ငါ့ကို ဖျက်ဆီးရန် လာကြစေဦးတော့၊ ငါ၏ မွေးညှင်းတပင်မျှသော်လည်း မလဲကြ မလှုပ်ရှားရာ၊ မာရ်နတ် သင်သည် တယောက်ထီး တည်းသာဖြစ်လျက် ငါ့အား အဘယ်သို့သောဖျက်ဆီးမှုကို ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။

၁။ ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ်၏အမိနှင့်နှစ်မတို့သည် သားနှင့်မောင်ကိုလင်ပြု၍ လင်တူမယားအဖြစ် အတူနေခဲ့ကြ ရကြောင်းကိုရည်ရွယ်၍ သံဝေဂဖြစ်ရန် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာများတည်း။

၂၃၂။ မာရ်နတ် ထိုငါသည်(သင့်ရွှေ၌ တည်လျက်ပင် ကိုယ်ကို) ကွယ်ပျောက်စေအံ့၊
သင်မသိစဉ် သင့်ဝမ်းသို့မူလည်း ဝင်အံ့၊ သင်၏ မျက်မှောင်ကြား၌မူလည်း ရပ်တည်နေအံ့၊
ဤသို့ ရပ်တည်နေသော ငါ့ကို သင်မမြင်ရလတ္တံ့။

၂၃၃။ မာရ်နတ် ငါသည် ဈာန်သမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်၌ လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏၊
ငါသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့ကိုလည်း ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကိုမျက်
မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီးပြီ။

၂၃၄။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဓား လှံ သံတံကျင်နှင့် တူကုန်၏၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့
သည် ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို ခုတ်စဉ်းပိုင်းဖြတ်ရာ စဉ်းတိတုံးနှင့် တူကုန်၏၊ အကြင် ကာမဂုဏ်
၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို သင်ပြောဆို၏၊ ထိုကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်မှုမျိုးသည် ယခုအခါ ငါ့အား
မွေ့လျော် နှစ်ခြိုက်ဖွယ် မဟုတ်တော့ပြီ။

၂၃၅။ ငါသည် ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်မှု 'တဏှာ'ကို ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီ၊
မောဟအစုအမှိုက်ထုကို ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ မာရ်ယုတ် ဤသို့ တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သော
သူဟု ငါ့ကို သိလော့၊ မာရ်ယုတ် သင်ကား ရှုံးသူဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ဤသို့လျှင် ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ခွါဒသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၂-သေခဋ္ဌသနိပါတ်

၁-ပုဏ္ဏာထေရ်ဂါထာ

၂၃၆။ ရေခပ်ရသော ငါသည် အရှင်သခင်တို့၏ လှင်ကန်တံပြာဘေးမှ ကြောက်သည်
ဖြစ်၍၎င်း ဆိုမြည် ဆဲရေးခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းတည်းဟူသောဘေးဖြင့် နှိပ်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၎င်း ချမ်းအေးသောအခါ၌သော်လည်း အခါခပ်သိမ်း ရေသို့ သက်ဆင်းရပါ၏။

၂၃၇။ အိုပုဏ္ဏား သင်သည် အဘယ်ဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း ရေ
သို့ သက်ဆင်းရပါသနည်း၊ (သက်ဆင်းပြီး၍လည်း) (ချမ်း၍) တုန်လှုပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ
တို့ဖြင့် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းလှသောဆင်းရဲကို ခံစားရလေဘိမ်း (ဟု ပုဏ္ဏာဆို၏)။

၂၃၈။ ပုဏ္ဏာမည်သော အိုရှင်မ ပြုခဲ့ဘူးသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်နိုင်သော
ကုသိုလ်ကံကို ပြုလုပ်အားထုတ်နေသော ငါ့ကို သင်သည် သိလျက်လည်း မေးဘိ၏။

၂၃၉။ အသက်ကြီးသူလည်း ဖြစ်စေ အသက်ငယ်သူပင် ဖြစ်စေ အကြင် သူသည်
မကောင်းမှုကို အလွန်အကျွံ ပြုမိ၏၊ ထိုသူသည်လည်း ရေချိုးခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုမှ မုချ
လွတ်မြောက်နိုင်၏(ဟု ပုဏ္ဏားက ဖြေ၏)။

၂၄၀။ ပုဏ္ဏား ကံ၏အကျိုးကိုမသိသော သင်ပုဏ္ဏားအား ကံ၏အကျိုးကို အလျှင်း
မသိသော အဘယ်သူက ရေချိုးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် မကောင်းမှုမှ လွတ်
မြောက်နိုင်၏ဟု ဤသို့သော အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောဘူးသနည်း။

၂၄၁။ အလုံးစုံသော ဖားနှင့် လိပ်တို့သည်၎င်း နဂါးတို့သည်၎င်း မိကျောင်းတို့
သည်၎င်း ရေ၌ကျက်စားကြသော အခြား ငါးမကားရီးစသော- သတ္တဝါတို့သည်၎င်း နတ်
ပြည်သို့ ရောက်ကြကုန်လိမ့်မည်ထင်၏။

၂၄၂။ ဆိတ်သတ်သမားတို့သည်၎င်း ဂေဟိသတ်သမားတို့သည်၎င်း တံငါသည်တို့
သည်၎င်း မှုဆိုးတို့သည်၎င်း သူခိုးတို့သည်၎င်း သူသတ်ယောက်ျားတို့သည်၎င်း အခြား
သော မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၎င်း ရေချိုးခြင်းကြောင့် မကောင်းမှုမှ
လွတ်ကြကုန်လိမ့်ယောင်တကား။

၂၄၃။ ဤ အစီရဝတီ မြစ်တို့သည် ရှေးက ပြုအပ်ပြီးသော သင်၏ မကောင်းမှုကို
အကယ်၍ မျှောနိုင်ကုန်ငြားအံ့၊ ထိုသို့ မျှောနိုင်ကုန်သော် ဤ အစီရဝတီစသော မြစ်တို့
သည် သင်၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုလည်း မျှောလေကုန်ရာ၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော် သင်
သည် ထိုကောင်းမှုကံမှ အပဖြစ်ရာ၏။

၂၄၄။ ပုဏ္ဏား သင်သည် အကြင် မကောင်းမှုမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း
ရေသို့ သက်ဆင်း၏၊ ပုဏ္ဏား သင်သည် ထိုကြောက်သော မကောင်းမှုကိုသာလျှင် မပြုပါ
လင့်၊ (ရေချိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော) အချမ်းသည် သင်ပုဏ္ဏား၏အရေကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်
စက်စေလင့်(ဟု ပုဏ္ဏာက ဆို၏)။

၂၄၅။ အိရှင်မပုဏ္ဏာ သင်သည် (မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ) ရေချိုးခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်၏ဟူသော လမ်းမှားသို့သွားနေသောငါ့ကို ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သွားမြဲဖြစ်သော လမ်းမှန်သို့ ကောင်းစွာ ဆောင်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ဤပုဆိုးကို သင့်အား (ဆရာစားပြု၍) ပေးလှူပါ၏(ဟု ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

၂၄၆။ ပုဏ္ဏား ပုဆိုးသည် သင့်အားသာလျှင် ဖြစ်ပါစေလော့၊ ငါသည် ပုဆိုးကို အလိုမရှိပါ။ သင်သည် ဆင်းရဲမှ အကယ်၍ ကြောက်ခဲ့ပါမူ သင်သည် ဆင်းရဲကို မချစ်ခင်ခဲ့ပါမူ—

၂၄၇။ မျက်မှောက်၌သော်၎င်း မျက်ကွယ်၌သော်၎င်း မကောင်းမှုကို မပြုလင့်၊ သင်သည် မကောင်းမှုကို အကယ်၍ နောင်အခါ၌မူလည်း ပြုခဲ့ပါမူ ယခုလည်းပြုခဲ့ပါမူ—

၂၄၈။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်(မကောင်းမှု၏အကျိုး ငါသို့မလိုက်နိုင်လတ္တံ့ ဟု) ပျံ့တက်၍ ပြေးသော်လည်း သင့်အား ဆင်းရဲမှ လွတ်ခြင်းမရှိ၊ သင်သည် ဆင်းရဲမှ ကြောက်ခဲ့မူ ဆင်းရဲကို မချစ်ခဲ့မူ—

၂၄၉။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၎င်း အရိယာသံဃာရှစ်ယောက်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်လေလော့၊ သီလတို့ကို ဆောက်တည်လေလော့၊ ထို (ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်း) သည် သင့်အား အကျိုးများခြင်းငှါ ဖြစ်လတ္တံ့ (ဟု ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

၂၅၀။ အိရှင်မပုဏ္ဏာ ငါသည် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကို၎င်း အရိယာသံဃာရှစ်ယောက်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါအံ့၊ သီလတို့ကိုလည်း ဆောက်တည်ပါအံ့၊ ထို (ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်း) သည် ငါ့အား အကျိုးများခြင်းငှါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။

၂၅၁။ ငါသည် ရှေးအခါက (ပုဏ္ဏားတို့သမုတ်သဖြင့်) ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏဇာတ်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုအခါသော်ကား မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ဗြာဟ္မဏ အစစ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ ဝေဒဟုဆိုအပ်သောမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသူ ပရမတ္ထအားဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြောပြီးသူ ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏာထေရ်သည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

သောဠသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၃-ဝိသုဒ္ဓိနိပါတ်

၁-အဗ္ဗပါလိထေရ်ဂါထာ

၂၅၂။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ ဦးခေါင်း၌ပေါက်သော ဆံပင်တို့သည် မည်းနက်သော အဆင်းရှိကုန်၏။ ပိတုန်းရောင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်၏။ ကောတက်သော အဖျားရှိကုန်၏။ (ယခုမူကား) အိုခြင်းကြောင့် ထိုဦးခေါင်း၌ ပေါက်သောဆံပင်တို့သည် ပိုက်ဆံလျော်မျှင်နှင့် တူခဲ့ကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၃။ ငါ၏ မြာ်သော အင်္ဂါဟူသောခေါင်း၌ ပေါက်သောဆံထုံးသည် (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) (ပန်းနံ့သာမုန့်စသည်တို့ဖြင့်) ထုံအပ်သော နံ့သာကြုတ်ကဲ့သို့ ကောင်းစွာ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိ၏။ (စကားပန်း မုလေးပန်းစသော ပန်းတို့ဖြင့်) ပြည့်သည်ဖြစ်၍ (အညစ်အကြေးကင်း၏)။ (ယခုမူကား) အိုခြင်းကြောင့် ထိုဦးခေါင်း၌ပေါက်သော ဆံပင်သည် ပြုကတေ့ ညှို့အိမ်ဆံပင်နံ့သာလျှင် နံ့ပေ၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၄။ ငါ၏ ဆံပင်တို့သည် (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ညီညီညွတ်ညွတ် ကောင်းစွာ စိုက်ပျိုးအပ်သော တခဲနက်ထူထပ်စွာသော အခက်အလက်ရှိသော ပန်းတောကဲ့သို့ ဘီးဖြင့်ငှင်း ရွှေဆံကျင်တို့ဖြင့်ငှင်း သင်အပ်ပြီးသော အဖျားရှိသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်လှပ၏။ (ယခုမူကား) အိုခြင်းကြောင့် ခေါင်း၌ ပေါက်သောဆံပင်တို့သည် ထိုထိုအရပ်၌ ကျတောက်တောက်သာလျှင် ကျန်ရှိတော့၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၅။ ထိုဦးခေါင်းသည် (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ရွှေဆံကျင် စိန်ဆံထိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မည်းနက်သောဆံပင်ရှိလျက် ငုရွှေပန်းသဏ္ဍာန် ကောင်းသော ဆံမြိတ်ဆံထုံးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ခဲ့ပါ၏။ (ယခုမူကား) ထိုဦးခေါင်းသည် အိုခြင်းတရားနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆံပင်ကျွတ်ကာ ခေါင်းပြောင်ခဲ့ပါ၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၆။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ ကောင်းစွာ လှပတင့်တယ်သော မျက်ခန်းအရေးတို့သည် ညိုသောအဆင်းဖြင့် ပန်းချီဆရာ ကောင်းစွာရေးခြယ်အပ်သော အရေးတို့ကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုအခါ အိုခြင်းကြောင့် ထိုမျက်ခန်းအရေးတို့သည် နဖူးစွန်း၌ဖြစ်သော အရေတုန်တို့ဖြင့် တွန့်ရရွန့် တွဲရရွဲကျလျက် တည်ကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၇။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏မျက်လုံးတို့သည် မြလက်စွပ်ကဲ့သို့ ပြုံးပြုံးပြက်
သော အရောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ အလွန်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကျယ်ဝန်း
ကုန်၏။ ယခုမူကား ထိုငါ၏မျက်လုံးတို့သည် အိုခြင်းတရားနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ မတင့်
တယ်ကြလေတော့ကုန်၊ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်
သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၈။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏နားခေါင်းနှာတံသည် အလွန်ပျိုနုသောအရွယ်ကို
စွဲကာ သိမ်မွေ့စွာ ထင်ပေါ်လျက် (ကြွင်းသော မျက်နှာအစိတ်အပိုင်းတို့နှင့် လျောက်ပတ်
သည်ဖြစ်၍) တင့်တယ်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုနားခေါင်းနှာတံသည် သားရေ
ကြိုးထိုးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်
(တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၅၉။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ နားရွက်တို့သည် ကောင်းစွာပြုအပ် ကောင်းစွာ
ပြုံးစေအပ်သော ရွှေလက်ကောက်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့်
ထိုငါ၏နားရွက်တို့သည် အရေတုန်တို့ဖြင့် တုန်ရရွန် တံရရွဲ ရှည်တုံကျကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်
ကိုသာ ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟော
တော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၀။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ သွားတို့သည် ငှက်ပျောင်အကင်းနှင့်တူသော
သဏ္ဍာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကြကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုငါ၏ သွား
တို့သည် ကျိုးပျက်မည်းနက်ကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏
စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၁။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) တောအုပ်၌ ကျက်စားလေ့ ရှိသော တော၌ နေလေ့
ရှိသော ဥဩမကဲ့သို့ သာယာစွာသောအသံကို ငါပြောဆိုခဲ့ပါ၏။ ယခုမူကား အိုခြင်း
ကြောင့် ထိုသာယာစွာသောအသံသည် ထိုထိုသို့သောစကား၌ ချွတ်ယွင်းခဲ့၏။ ဟုတ်မှန်
သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်)
ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၂။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏လည်တိုင်သည် သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော ရွှေရသင်း
ကဲ့သို့ (လည်ရေးတို့ဖြင့်) တင့်တယ်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ရသင်းကဲ့သို့ အရစ်
အရစ်ထသော လည်တိုင်သည် (အကြောပိုင်းပိုင်းထသဖြင့်) ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍ ဖောက်
ပြန်ခြင်းသို့ ဖောက်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်
သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၃။ (ရှေးပျို့ရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ လက်မောင်းနှစ်ဖက်တို့သည် လုံးသောတံခါး
တိုင်နှင့် တူကုန်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုလက်မောင်း
နှစ်ဖက်တို့သည် ဆွေးမြေ့ဖွေဖွေးသော သဗ္ဗတ်ကိမ်းနှင့် တူနေကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ
ဆိုလေ့ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်
မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၄။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ လက်ချောင်းတို့သည် ရွှေဖြင့်ပြီးသော သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော လက်စွပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုလက်ချောင်းတို့သည် မုံလာဥအမြစ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၅။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ သားမြတ်နှစ်ခုတို့သည် ဖွိုးပြည့်လုံးလျောင်း ဘပေါင်းတည်းငယ်လျက် အထက်သို့ မောက်တက်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုသားမြတ်နှစ်ခုတို့သည် ရေမရှိသော ရေစစ်အိပ်ကဲ့သို့ တွဲရရွှံတွဲကျကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၆။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ ကိုယ်သည် (ဟင်္သာပြတားဖြင့်) ရှည်ကြာမြင့်စွာ ပွတ်နယ်အပ်သော ရွှေပျဉ်ပြားကဲ့သို့ တင့်တယ်ခဲ့၏။ ထိုကိုယ်သည် ယခုအခါ သေးငယ်သော အတွန့်တို့ဖြင့် အရေတွန့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၇။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ ပေါင်နှစ်ဖက်တို့သည် ဆင်နှာမောင်းနှင့် တူကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင် တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုပေါင်နှစ်ဖက်တို့သည် ပါးနုပိန်အဆစ်နှင့် တူကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၈။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ ခြေသလုံးတို့သည် သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော ရွှေခြေကျင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုခြေသလုံးတို့သည် (ရိတ်၍ကြွင်းသော) နှမ်းရိုးခြောက်ငုတ်တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၆၉။ (ရှေးပျိုရွယ်စဉ်အခါက) ငါ၏ ခြေနှစ်ဖက်တို့သည် လက်ပံလဲသတ်သည်ဖနောင့်ဖုံး ဖမိုးဖုံးတတ်သော ဘိနပ်နှင့်အတူ နူးညံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ကုန်၏။ ယခုမူကား အိုခြင်းကြောင့် ထိုခြေဖမိုးနှစ်ဖက်တို့သည် ကွဲကုန်၏။ တွန့်သောအရေရှိကုန်၏။ ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။

၂၇၀။ ဤငါ၏ကိုယ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏။ အိုမင်းရင့်ရော်၍ များစွာသော ဆင်းရဲတို့၏ တည်ရာဖြစ်၏။ ထိုငါ၏ ကိုယ်သည် အိမ်အိုကြီးကဲ့သို့ အသားအသွေးကုန်သဖြင့် လဲပြိုခြင်းသို့ ရှေးရှူ၏။ (ထို့ကြောင့်) ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် (တမျိုးတခြားမဖြစ်) ဟောတော်မူတိုင်း မှန်သည်သာတည်း။ ဤသို့လျှင် အမူပါလိထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၂-ဇောဟိနိထေရိဂါထာ

၂၇၁။ ချစ်သမီးဇောဟိနိ (သင်သည်) အိပ်သောအခါ၌လည်း ရဟန်း ရဟန်းဟူသော စကားကိုသာလျှင် ဆိုလျက် အိပ်ဘိ၏၊ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ၌လည်း ရဟန်း ရဟန်းဟူသော စကားကိုသာလျှင်ဆိုလျက် နိုးဘိ၏၊ (သင်သည်) ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုကိုသာလျှင် ချီးမွမ်းဘိ၏၊ (သင်သည် လူ့ အသွင်ဖြင့် နေသော်လည်း) စိတ်အားဖြင့် ရဟန်းမဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ဘိ၏။

၂၇၂။ ရဟန်းတို့အား များစွာသော ထမင်းအဖျော်ကို ပေးလှူ၏၊ ချစ်သမီးဇောဟိနိ ယခုအခါ သင့်အား ငါမေးပါ၏၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သင်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်သနည်း။

၂၇၃။ ရဟန်းတို့သည် အမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြကုန်၏၊ ပျင်းရိကြကုန်၏၊ သူတပါးတို့ ပေးအပ်သည်ကိုသာမှီ၍ အသက်မွေးလေ့ရှိကြကုန်၏၊ သူတပါးတို့ထံမှ အလိုအသေပြုခြင်းစသည်ကိုသာ တောင့်တတတ်ကြကုန်၏၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော အစာကိုသာ အလိုရှိကြကုန်၏၊ သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါသနည်း(ဟု ဖခင်ပုဏ္ဏားက မေး၏)။

၂၇၄။ ဖခင်ပုဏ္ဏား ကြာမြင့်မှလျှင် ရဟန်းတို့အား ချစ်အပ်သည်ကို အကျွန်ုပ်အား မေးလေဘိ၏၊ ထိုရဟန်းတို့၏ ပညာ သီလ လုံ့လကို သင်ဖခင်အား ပြောကြားပါအံ့။

၂၇၅။ ရဟန်းတို့သည် (ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်စသော) ရဟန်းအမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏၊ ပျင်းရိမှု မရှိကုန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော မြတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ တပ်မက်မှုဆုကိုငှင်း အမျက်ထွက်မှု ခေါသကိုငှင်း စွန့်ကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၇၆။ မကောင်းမှု၏ အမြစ်အရင်းသုံးပါးတို့ကို ပယ်စွန့် ခါတုကနိုင်ကြပေကုန်၏၊ အပြစ်မရှိ စင်ကြယ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် အလုံးစုံမကောင်းမှုအားလုံးကို ပယ်အပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၇၇။ ထိုရဟန်းတို့၏ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော (ကာယကံ) မှုသည်လည်း စင်ကြယ်၏၊ ထိုကာယကံအတူ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော (ဝစိကံ) မှုသည်လည်း စင်ကြယ်၏၊ ထိုရဟန်းတို့၏ စိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော (မနောကံ) မှုသည်လည်း စင်ကြယ်၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၇၈။ ထိုရဟန်းတို့သည် (ပွတ်သစ်စဖြစ်သော) ခရုသင်း ပုလဲရတနာတို့ကဲ့သို့ ဆုစသော အညစ်အကြေးကင်းကုန်၏၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပမှ စင်ကြယ်သော အလိုဆန္ဒလုံ့လ ရှိကုန်၏၊ (စင်စစ်) ပြုစင်ကုန်သော အပြစ်မရှိသော သီလစသော ကျေးဇူးတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၇၉။ ထိုရဟန်းတို့သည် များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏၊ ပရိယတ္တိ ပဋိဝေဓ တရားကို ဆောင်ကုန်၏၊ အရိယာဖြစ်ကုန်၏၊ တရားသဖြင့် အသက်မွေးတတ်ကုန်၏။

အနက်ကို၎င်း ပါဠိကို၎င်း ပြောဟောတတ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၀၀။ ထိုရဟန်းတို့သည် များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ ပရိယတ္တိ ပဋိဝေဓတရားကို ဆောင်ကုန်၏။ အရိယာဖြစ်ကြကုန်၏။ တရားသဖြင့် အသက်မွေးကုန်၏။ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ထင်သော သတိရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၀၁။ ထိုရဟန်းတို့သည် လူနှင့်ဝေးသော တောအရပ်သို့ သွားတတ်ကုန်၏။ ထင်သောသတိရှိကုန်၏။ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိကုန်။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ပိုင်းခြား၍ သိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၀၂။ ထိုရဟန်းတို့သည် အကြင်ရွာမှ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ထိုရွာ၌ တစုံတခုသော သတ္တဝါသင်္ခါရကို (တပ်မက်၍ကွက်သောအားဖြင့်) ပြန်လှည့်၍ပင် မကြည့်ကြကုန်။ ၎င်းကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင် ရွာမှ ဖဲသွားကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၀၃။ ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိဥစ္စာကို ဘဏ္ဍာတိုက်ကျီကြ၍ မသိမိုးကြ၊ မသိမ်းဆည်းကြကုန်။ အိုး၌ မသိမိုးမသိမ်းဆည်းကြကုန်။ ခြင်းတောင်း၌ မသိမိုးမသိမ်းဆည်းကြကုန်။ ချက်ပြီးသော အစာကိုသာ ရှာမှီးလေ့ ရှိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၀၄။ ထိုရဟန်းတို့သည် အသပြာကို အလှူမခံကုန်။ ရွှေကို အလှူမခံကုန်။ ငွေကို အလှူမခံကုန်။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ပစ္စည်းဖြင့်သာ မျှတတော်မူကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏။

၂၀၅။ ထိုရဟန်းတို့သည် အထူးထူးသော အမျိုးမှ၎င်း အထူးထူးသော ဇနပုဒ်တို့မှ၎င်း ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ (အမျိုးအမည် မတူပါပေလျက်) အချင်းချင်းချစ်မြတ်နိုးကြပေကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းတို့ကို ချစ်အပ်ပါကုန်၏ (ဟု ရောဟိနီက ဖြေ၏)။

၂၀၆။ ချစ်သမီးရောဟိနီ သင်ချစ်သမီးသည် ငါတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ငါတို့အမျိုး၌ ဖြစ်လာပေစွာတကား၊ သင်ချစ်သမီးသည် ဘုရား၌၎င်း တရား၌၎င်း သံဃာ၌၎င်း ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားရှိပါပေစွာတကား၊ ထက်သန်သောရိုသေမှု ရှိပါပေစွာတကား။

၂၀၇။ သင်ချစ်သမီးသည် အလွန်အကဲမရှိသော ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သော ထိုရတနာသုံးပါးကို သိပေ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် ငါတို့၏လည်း လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို ခံပေကုန်၏ (ဟု ဖခင်ပုဏ္ဏားက ဆို၏)။

၂၀၈။ ဤရဟန်းတို့၌ တည်ထားအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည် ငါတို့အား ပြန်ပြောမျှားမြတ်သော အကျိုးရှိလတ္တံ့၊ ဖခင်ပုဏ္ဏား သင်သည် ဆင်းရဲမှ ကြောက်ခံမှု ဆင်းရဲကို မချစ်ခံမှု—

၂၂၉။ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း တရားတော်ကို၎င်း သံဃာတော်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်လေလော့၊ သီလတို့ကို ဆောက်တည်လေလော့၊ ထိုရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်းသည် သင်ဖခင်အား အကျိုးများခြင်းငှါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ (ဟု ရောဟိနိက ဆို၏)။

၂၃၀။ ချစ်သမီးရောဟိနိ ငါသည် တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း တရားတော်ကို၎င်း သံဃာတော်ကို၎င်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သီလတို့ကိုလည်း ဆောက်တည်ပါအံ့၊ ထိုရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်းသည် ငါ့အား အကျိုးများခြင်းငှါ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။

၂၃၁။ ထိုငါသည် ရှေးအခါက (ပုဏ္ဏားတို့၌ သမုတ်သဖြင့်) ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏဇာတ်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုအခါသော်ကား မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ဗြာဟ္မဏဖြစ်ခဲ့၏။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ ပရမတ္ထအားဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဝေဒဟုဆိုအပ်သော မဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသူ ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြောပြီးသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ (ဟု ဖခင်ပုဏ္ဏားက ပြော၏)။

ဤသို့လျှင် ရောဟိနိထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၃-စာပါထေရ်ဂါထာ

၂၃၂။ စာပါ ဥပကသည် ရှေးပရိပိုင်ရဟန်းဖြစ်စဉ်အခါ၌ တောင်ဝေးလက်စွဲ၍ သွားသော တက္ကတုန်းဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ထိုဥပကသည် ယခုအခါ သားမူဆိုးဖြစ်၏။ တပ်မက်မောမှုကြောင့် ကြမ်းထမ်းစွာသော ကာမဂုဏ်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ညွှန်စေးမှ ကမ်းတဖက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

၂၃၃။ မိမိ၌ ကာမဂုဏ်၏ အစွမ်းဖြင့် အလွန်တပ်မက်နေပြီဟု မှတ်ထင်ကာ မူဆိုးသမီးဖြစ်သော စာပါသည် ငါ့ကို (ချွတ်ချယ်စောင်းမြောင်းလိုသည်ဖြစ်၍ တက္ကတုန်းသားစသည်ဖြင့်) သားကို ချော့၏။ စာပါ ငါသည် သင်၌ ချစ်ခြင်းကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ နှစ်ကြိမ်မြောက် နောက်ထပ်တဖန်လည်း ရဟန်းပြုတော့အံ့။ (ဟု ဥပကကပြော၏)။

၂၃၄။ ကြီးသော လုံ့လရှိသော ဥပက(ပြက်ရယ်မူပြုကာမျှဖြင့်) အကျွန်ုပ်အား အမျက်မထွက်ပါလင့်၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော အသျှင်ဥပက (ပြက်ရယ်မူပြုကာမျှဖြင့်) အကျွန်ုပ်အား အမျက်မထွက်ပါလင့်၊ မုန်လှပါ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အသျှင်ဥပကအား သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည် မရှိနိုင်ရာ၊ မြိုးခြံသော အကျင့်သည် အဘယ်မှာ ရှိနိုင်အံ့နည်း။ (ဟု စာပါက ပြော၏)။

၂၃၅။ စာပါ အဘယ်သူသည် ဤနာဠုဒ္ဓ၌ နေလတ္တံ့နည်း၊ ငါသည် နာဠုဒ္ဓမှ မချွတ်သွားအံ့သည်သာတည်း။ စာပါ သင်သည် တရားသဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော ငါ့ကိုသို့သော ရဟန်းကောင်းတို့ကို မိန်းမတို့၏ အမူအရာ အသွင်အပြင်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့လျက် တည်ဘိ၏။ (ဟု ဥပကက ပြော၏)။

၂၉၆။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော အသျှင်ဥပက လာပါဦး၊ ရှေးကကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားပါဦးလော့၊ အကျွန်ုပ်သည်၎င်း အကျွန်ုပ်၏ အကြင်ဆွေမျိုးတို့ သည်၎င်း ရှိကြပါကုန်၏၊ ထိုအကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ဆွေမျိုးအားလုံးတို့သည် သင်၏ အလိုသို့ လိုက်သည်တို့ကို ပြုကြပါကုန်အံ့(ဟု စာပါက ပြော၏)။

၂၉၇။ စာပါ ယခုအခါ သင်သည် အကြင်သို့သဘောရှိသော စကားကို ပြောဆို၏၊ သင် ယခုပြောဆိုသော ဤစကားထက် လေးဆတက်ဖြစ်သော ချစ်နှစ်သက်ဖွယ် စကား ပြောဆိုခြင်းကို အကယ်၍ ပြောဆိုစေဦးတော့၊ ထိုချစ်ဖွယ်သောစကား ပြောဆိုခြင်းသည် သင်၌ တပ်မက်မောသော ယောက်ျားအားသာ မွန်မြတ်သည်သာ ဖြစ်ပေရာ၏၊ ငါသည် မူကား သင်၌ တပ်မက်မှု ကင်းခံပြီ(ဟု ဥပကက ပြော၏)။

၂၉၈-၉။ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော အသျှင်ဥပက တောင်ထိပ်၌ လှိုင်စွာပွင့်သော ရေသကျည်းပင်ကဲ့သို့၎င်း လှိုင်စွာပွင့်သော သလဲနွယ်ကဲ့သို့၎င်း လေးကျွန်းအချာ အသုရာ ပြည်၌ လှိုင်စွာပွင့်သော သခွတ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း ထွတ်ထွတ်နုနယ် တင့်တယ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ ရှိသော စန္ဒကူးနီဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော မြတ်သော ကာသိတိုင်း၌ဖြစ် သော အဝတ်အရုံကိုသာ ဝတ်ရုံသော ထိုသို့သဘောရှိသော အကျွန်ုပ်ကို အဆင်းလှခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် စွန့်၍ သင်သွားအံ့နည်း(ဟု စာပါကပြော၏)။

၃၀၀။ စာပါ ငှက်မွှေဆိုးသည် ငှက်အပေါင်းကို ထောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသကဲ့သို့ ထိုအတူ သင်သည် ပြုပြင်ဖန်တီးသော ရုပ်အဆင်းဖြင့် ငါ့ကို ကာမဂုဏ်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ အလိုရှိခဲ့၏၊ ယခုအခါ သင်သည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲနိုင်လတ္တံ့ (ဟု ဥပကက ပြော၏)။

၃၀၁။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော အသျှင်ဥပက ထိုအကျွန်ုပ်၏ သားတည်း ဟူသော အသီးတို့ အသင်သည် ဖြစ်စေအပ်ပါ၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အကျွန်ုပ်ကို သားရှိသူ ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် စွန့်၍ သင်သွားအံ့နည်း(ဟု စာပါက ပြော၏)။

၃၀၂။ စာပါ ပညာရှိတို့သည် သားသမီးတို့ကို စွန့်ကြကုန်၏၊ ထိုနောက် ဆွေမျိုး တို့ကို စွန့်ကြကုန်၏၊ ထိုနောက် ပစ္စည်းဥစ္စာကို စွန့်ကြကုန်၏၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ သွားသကဲ့သို့ ကြီးသော လှံလှံရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည် လူ၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်၍ ရဟန်းပြုကြကုန်၏(ဟု ဥပကက ပြော၏)။

၃၀၃။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော အသျှင်ဥပက ယခု သင်၏သားကို တုတ်လှံတံ ဖြင့်၎င်း ဓားငယ်ဖြင့်၎င်း ရိုက်ပုတ်ထိုးခတ်ပေအံ့၊ မြေ၌သော်လည်း ချ၍ ညှဉ်းဆဲပေအံ့၊ သား၌ စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့် သင်မသွားရလတ္တံ့ (ဟု စာပါက ပြော၏)။

၃၀၄။ ဟယ် အယုတ်မ သင်သည် သားကို မြေခွေး အိမ်ခွေးတို့အား ကိုက်စေရန် အကယ်၍ ပေးလိုက်စေဦးတော့၊ သားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်သည် ငါ့ကို လှူဘောင်သို့ တဖန် မလည်စေနိုင်လတ္တံ့ (ဟု ဥပကက ပြော၏)။

၃၀၅။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော ကောင်းသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော အသျှင်ဥပက ယခုအခါ အဘယ်အရပ်သို့ သွားပါမည်နည်း၊ အဘယ်မည်သော ရွာနိဂုံး မြို့ မင်းနေပြည်တို့သို့ သင်သွားပါမည်နည်း(ဟု စာပါက မေး၏)။

၃၀၆။ စာပါ ငါတို့သည် ရှေးအခါက ဂိုဏ်းကိုဆောင်သော တက္ကတုန်းတို့ဖြစ်ခဲ့ကြ ကုန်၏။ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်ပဲလျက် ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိခဲ့ကြကုန်လျက် တရွာမှတရွာ မြို့ မင်းနေပြည်တို့သို့ လှည့်လည်ခဲ့ကြကုန်၏။

၃၀၇။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဤမြတ်စွာဘုရားသည် နေရဉ္စရာ မြစ်၏အနီး၌ သတ္တဝါတို့၏ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါ တရားဟော၍ နေတော်မူ ၏။ ငါသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်သို့ သွားတော့အံ့၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ ဆရာဖြစ်လတ္တံ့သတည်း (ဟု ဥပမကက ဖြေ၏)။

၃၀၈။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော အသျှင်ဥပမက ယခု အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို အတုမရှိမူ၍ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက် ထားပါလေလော့၊ သင်သည် မြတ်စွာဘုရားကို လကျှာရစ် လှည့်လည် ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပြီး နောက် အကျွန်ုပ်အား ကောင်းမှုအဘို့ကိုလည်း ချည်ညွှန်းပေးဝေပါလော့ (ဟု စာပါက ပြော၏)။

၃၀၉။ စာပါ သင်သည် အကြင်စကားကို ငါ့အား ပြောဆို၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးခြင်း ကောင်းမှု၏အဘို့ကို သင့်အား ပေးဝေမှုမျိုးကို ငါတို့သည် သင့်အား ပေးဝေ ခြင်းငှါ ရကောင်းပါ၏။ ယခုအခါ သင်၏ရှိခိုးခြင်းကို အတုမရှိမူ၍ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ် ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ငါလျှောက်ကြားလိုက်ပါအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားကို လကျှာရစ်လှည့်လည်ရှိခိုးပြီးနောက် ကောင်းမှု၏အဘို့ကို သင့်အား အမျှပေးဝေလိုက်ပါ အံ့ (ဟု ဆိုပြီးလျှင်)။

၃၁၀။ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော အသျှင်ဥပမကသည် ထိုရွာမှ ဖဲသွားလေ၏။ ထို မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော ဥပမကသည် နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းနား၌ သေခြင်း ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်ရလေ၏။

၃၁၁။ ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သော သမုဒယ သစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဆင်းရဲ၏လွန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗေသေသစ္စာကို၎င်း မြတ်သော အင်္ဂါရစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း (ဟောတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ပြီးနောက်)။

၃၁၂။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ လကျှာရစ် လှည့်လည် ရှိခိုးခြင်း တည်းဟူသော မြတ်နော ကောင်းမှုကိုပြုပြီးနောက် စာပါအား ကောင်းမှု၏အဘို့ကို အမျှပေးဝေ၍ ထိုဥပမကသည် အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌ ရဟန်းပြု၏။ ထိုဥပမက သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဘို့ကို ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။

ဤသို့လျှင် စာပါထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၄-သုန္ဒရီတေရ်ဂါထာ

၃၁၃။ ထေရ်မ သင်သည် ရှေးအခါက သေသောသားသမီးတို့ကို စားသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၎င်း ညဉ့်၎င်း၎င်း ပြင်းစွာလျှင် ပူပန်ဘိ၏။

၃၁၄။ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ဝါသေဠိထေရ်မ ထိုသင်သည် အလုံးစုံ အရာမကသော သားတို့ကိုစား၍ ယခု အဘယ်ကြောင့် ပြင်းစွာ မပူပန်ဘိလေသနည်း (ဟု သုဇာတပုဏ္ဏားက မေး၏)။

၃၁၅။ သုဇာတပုဏ္ဏား ငါသည်၎င်း သင်သည်၎င်း ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝ၌ အရာမကများလှစွာသော သားတို့ကို၎င်း အရာမကသော ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ကို၎င်း စားအပ်ကုန်ပြီ။

၃၁၆။ ထိုငါသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း (အိခြင်း) သေခြင်း၏ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို (မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) သိ၍ မစိုးရိမ်တော့ပြီ၊ ငိုလည်း မငိုကြွေးတော့ပြီ၊ ပင်ပန်းလည်း မပင်ပန်းတော့ပြီ (ဟု ထေရ်မက ဖြေ၏)။

၃၁၇။ ဝါသေဠိမည်သောထေရ်မ သင်သည် မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်သော ဤသို့ သဘောရှိသော စကားကို ပြောဆိုပေစွာတကား၊ သင်သည် အဘယ်မည်သောဆရာ၏ တရားစကားကို သိရ၍ ဤသို့ သဘောရှိသော စကားကို ပြောဆိုနိုင်ဘိသနည်း (ဟု သုဇာတပုဏ္ဏားက ထပ်၍ မေး၏)။

၃၁၈။ သုဇာတပုဏ္ဏား အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် မိထိလာပြည်ကြီးအနီး၌ ဆင်းရဲအားလုံးကို ပယ်ခြင်းငှါ သတ္တဝါတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။

၃၁၉။ သုဇာတပုဏ္ဏား ငါသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော တရားတော်ကို ကြားနာရသည်ရှိသော် ထိုမြတ်စွာဘုရား အထံထော်၌ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိပြီးသည်ဖြစ်၍ သား၌ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်နိုင်ခဲ့၏ (ဟု ထေရ်မက ဖြေ၏)။

၃၂၀။ (ဝါသေဠိထေရ်မ) ထိုငါသည်လည်း မိထိလာပြည်၏ အနီးသို့ သွားပေအံ့၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့ကို ဆင်းရဲအားလုံးမှ လွတ်စေနိုင်မည်လည်း မသိပါ (ဟု ဆို၏)။

၃၂၁။ သုဇာတပုဏ္ဏားသည် (မိထိလာပြည်သို့ သွားပြီးလျှင်) ကိလေသာအားလုံးတို့မှ လွတ်တော်မူသော ဆင်းရဲခြင်းရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရလေ၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူသော ရေအယဉ်၏ ကမ်းတဖက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသုဇာတပုဏ္ဏားအား သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၃၂၂။ ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သောသမုဒယသစ္စာကို၎င်း ဝဋ်ဆင်းရဲ၏လွန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို၎င်း

၁။ သာကဝေါဟာရအားဖြင့် ဆဲရေးသောကားဖြစ်၏၊ လူးတိုင်းမွေးတိုင်းသော သာသမီးတို့ သေဆုံးသည်ကို ဆိုလို၏။

မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း (ဟောတော်မူ၏)။

၃၂၃။ သုဇာတပုဏ္ဏားသည် ထိုမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ သစ္စာလေးပါး တရားတည်းဟူသော သူ့ဘေးကောင်းတရားကို သိအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို လျှောက်ကြား တောင်းပန်ခဲ့ပြီ၊ (ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍) သုံးညဉ့်တို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို တွေ့ထိ ရရှိခဲ့လေပြီ။

၃၂၄။ ရထားထိန်း လာဦး၊ သင် သွားပါချေလော့၊ ဤရထားကို ပုဏ္ဏားမအား အပ်နှင်းပါချေလော့၊ ငါ၏ အနာရောဂါ ကင်းသောအဖြစ်ကိုလည်း ပုဏ္ဏားမအား ပြောပါ ချေလော့၊ သုဇာတပုဏ္ဏားသည် ယခုအခါ ရဟန်းပြုပြီ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီဟု ပြောပါချေလော့။

၃၂၅။ ရထားထိန်းသည် ထိုမိထိလာပြည်မှ ရထားကို၎င်း အသပြာတထောင်ကို၎င်း ကောင်းစွာ ယူခဲ့၍ (ပုဏ္ဏားမအား ဆောင်နှင်းပေ၏)၊ သုဇာတပုဏ္ဏား၏ အနာရောဂါ ကင်းသောအဖြစ်ကိုလည်း ပုဏ္ဏားမအား ပြောဆို၏၊ အရှင်ပုဏ္ဏားမ သုဇာတပုဏ္ဏားသည် ရဟန်းပြုပြီ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရပြီ (ဟု ပုဏ္ဏားမအား ပြောဆို၏)။

၃၂၆။ ရထားထိန်း ငါသည် ဤမြင်းကသော ရထားကို၎င်း အသပြာတထောင်ကို ၎င်း သုဇာတပုဏ္ဏား ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရကြောင်းကို (သင့်ထံမှ) ကြားရသဖြင့် သင့်အား နှစ်သက်သောပေးခြင်းကို (ပြု၍) ပေးပါ၏ဟု ပုဏ္ဏားမက ဆို၏။

၃၂၇။ ပုဏ္ဏားမ မြင်းကသော ရထားသည်၎င်း အသပြာတထောင်သည်၎င်း အရှင်မ အားသာ ဖြစ်ပါစေလော့၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မြတ်သောပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၏အထံတော်၌ ရဟန်းပြုပါအံ့ (ဟု ရထားထိန်းက ဆို၏)။

၃၂၈။ ချစ်သမီးသုန္ဒရီ သင်ချစ်သမီး၏ဖခင် သုဇာတပုဏ္ဏားသည် ဆင်ကို၎င်း နွား နှင့်မြင်းကို၎င်း ပတ္တမြားနားချောင်းကို၎င်း လယ်ယာရွှေငွေစသော များပြားသောအိမ် စည်းစိမ်အားလုံးကို၎င်း ပယ်စွန့်၍ ရဟန်းပြုလေပြီ၊ ချစ်သမီးသုန္ဒရီ သင်သည် စည်းစိမ် တို့ကို ခံစားလော့၊ သင်သည် ငါတို့အမျိုး၌ အမွေခံခြင်းငှါ ထိုက်၏ (ဟု ဖခင်ပုဏ္ဏားမက ဆို၏)။

၃၂၉။ မိခင် အကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် သား၌ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆင်ကို၎င်း နွားနှင့်မြင်းကို၎င်း ပတ္တမြားနားချောင်းကို၎င်း လယ်ယာ ရွှေငွေစသော များ ပြားသောအိမ် စည်းစိမ်အားလုံးကို၎င်း စွန့်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မောင်၌ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပါအံ့ (ဟု သုန္ဒရီက ပြော၏)။

၃၃၀။ ချစ်သမီးသုန္ဒရီ သင်သည် အကြင်ရဟန်းပြုခြင်းကို တောင့်တ၏၊ သင်၏ ထို တောင့်တသော အကြံအစည်သည် ပြည့်စုံပါစေ၊ အိမ်တိုင်းရပ်၌ ရသောဆွမ်းကို၎င်း (ဆွမ်း အလို့ငှါ အိမ်စဉ်မပြတ်လှည့်လည်ခြင်း ရပ်တည်ခြင်းဟုအော) ဆုမ်းရွာမှ မြစ်ကို၎င်း မြေမှုန့်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော ထမြက်ချေးစုစသည်တို့၌ ရသော ဆွမ်းကို၎င်း ဤသည်

တို့ကို ပြီးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ တမလွန်လောက၌ အာသဝကင်းလျက် (သင်တောင့်တသော အကြံအစည်သည် ပြည့်စုံပါစေ) (ဟု မိခင်က ခွင့်လွှတ်ပြောဆို၏)။

၃၃၁။ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော အရှင်မ အကျွန်ုပ်သည် သိက္ခမာန်သာဖြစ်သေးလျက် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ အကျွန်ုပ်သည် အကြင်ဘုံ၌ ရှေးဘဝက နေခဲ့ဘူး၏၊ ထိုဘုံဝယ် ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိပါ၏။

၃၃၂။ သံဃာ၏ ထေရီမဖြစ်သော တင့်တယ်သော သီလစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော ဥပဇ္ဈာယ်အရှင်မ အရှင်မကို အမှီပြု၍ အကျွန်ုပ်သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ရအပ်ပါကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီးပါပြီ။

၃၃၃။ ဥပဇ္ဈာယ်အရှင်မ အကျွန်ုပ်သည် (ဗာရာဏသီပြည်မှ) သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားခြင်း ငါ့ အလိုရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အား ခွင့်ပြုပါလော့၊ ဘုရားမြတ်ထံတော်၌ (အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားခြင်းတည်းဟူသော) ရဲရင့်သောအသံ (ဖြင့် လျှောက်ထားခြင်း) ကို လျှောက်ထား ပါချေအံ့ (ဟု သုန္ဒရီဘိက္ခုနီမက ဆို၏)။

၃၃၄။ ချစ်သမီးသုန္ဒရီ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော ရွှေနှင့်တူသော တောက်ပသော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူသော မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို ယဉ်ကျေး အောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင် သိတော်မူသော မည်သည့်အရပ်ကမျှ ဘေးမရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို သင်ဖူး မြင်လေလော့ (ဟု ဥပဇ္ဈာယ်ထေရီက ခွင့်ပြု၏)။

၃၃၅။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော ဓာတ်ကင်းပြီးသော သံယောဇဉ်တို့မှလည်း ကင်းပြီးသော ပြုအပ်ပြီးသော တံဆယ်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စ ရှိသော အာသဝကင်းပြီးသော သုန္ဒရီမည်သော အကျွန်ုပ် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာသည် ကို (မြတ်စွာဘုရားသည်) ရွှေတော်မူပါလော့။

၃၃၆။ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ တပည့်မ ဖြစ်သော သုန္ဒရီသည် ဗာရာဏသီပြည်မှထွက်ခဲ့၍ အရှင်ဘုရားထံတော်သို့ လာပြီးလျှင် အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။

၃၃၇။ မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရားသည် နတ်နှင့် တကွသော လောက၌ တဆူတည်းသော သဗ္ဗညုဘုရားပါပေတည်း၊ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ဆရာပါပေတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏ ရင်၌ဖြစ်သော သမီးတော် အရှင်ဘုရား၏ ခံတွင်းတော်မှဖြစ်သော သမီးတော် တံဆယ်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးဖြစ်၍ အာသဝေါကင်းပြီးသော သမီးတော်ဖြစ်ပါ၏။

၃၃၈။ ကောင်းသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောသုန္ဒရီ ထိုဗာရာဏသီပြည်မှ ထိုသင်၏ ငါထံသို့ လာခြင်းသည် ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ ထိုကြောင့်သာလျှင် ငါဘုရားထံတော် သို့ လာခြင်းသည် အပြစ်မရှိသောလာခြင်းတည်း၊ သုန္ဒရီ ဤယခု သင်လာသကဲ့သို့ပင် အရိယ မဂ်တည်းဟူသော ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးကုန်ပြီးသော ဓာတ်ကင်းကုန်ပြီးသော

သံယောဇဉ်တို့မှ ကင်းကုန်ပြီးသော တဆယ်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးကုန်သော အာသဝေါကင်းပြီးသော ရဟန္တာတို့သည် ငါဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးကုန်သည်ဖြစ်၍ လာကြကုန်စမြဲတည်း။ ထို့ကြောင့် သင်၏ ငါဘုရားထံတော်သို့ လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းတည်း။ အပြစ်မရှိသော လာခြင်းတည်း။

ဤသို့လျှင် သုန္ဒရီထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

၅-သုဘာကမ္မာရစိတုထေရီဂါထာ

၃၃၉။ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ ငါသည် ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြစ်လျက် စင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍ (မြတ်စွာဘုရားထံဘော်၌) တရားတော်ကို အကြင်ကြောင့် ကြားနာရပြီ၊ ထို့ကြောင့် မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့် အားထုတ်သော ထိုငါ့အား သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြစ်ခဲ့ပြီ။

၃၄၀။ ထို့ကြောင့် ငါသည် အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့၌ အလွန်အလွန်မပျော့ပျော်မှုကို ရပြီ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော သက္ကာယ၌ ဘေးကို မြင်ရ၍ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင် တောင့်တ၏။

၃၄၁-၂။ ငါသည် ဆွေမျိုးအပေါင်းကို၎င်း ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို၎င်း စည်ပင်ဝပြောကုန်သော ရွာ လယ်ယာတို့ကို၎င်း နှစ်သက်ဖွယ် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော စည်းစိမ်အစုတို့ကို၎င်း စွန့်လွှတ်၍ များစွာသော ဥစ္စာနှစ်ကို ပယ်စွန့်၍ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော အပြားဖြင့် ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားဖြင့် အိမ်မှထွက်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော အရိယဝိနည်း၌ ငါရဟန်းပြုခဲ့၏။

၃၄၃။ ဤသို့ ရဟန်းပြုပြီးသော ငါ့အား ထိုစွန့်အပ်ပြီးသော ကာမဂုဏ်တို့သို့ တဖန် ပြန်လည်ခြင်းသည် မသင့်တင့် မလျောက်ပတ်၊ ဥစ္စာသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသော ရဟန်းအဖြစ်ကိုသာလျှင် ငါတောင့်တ၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွှေငွေစသော ဥစ္စာကို စွန့်ပယ်ခဲ့ပြီးမှ တဖန် ပြန်လည်ယူငြားအံ့ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပညာရှိတို့အလယ်၌ အသို့လျှင် ဦးခေါင်းထောင်ဝံ့ ပါအံ့နည်း)။

၃၄၄။ ငွေသည်၎င်း ရွှေသည်၎င်း သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှါ မဖြစ်၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ မဖြစ်၊ ဤရွှေငွေစသော ဝတ္ထုကို ခံယူခြင်းသည် ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်၊ ဤရွှေငွေစသော သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုသည် အရိယာတို့ဥစ္စာမဟုတ်။

၃၄၅။ ဤသိမ်းဆည်းအပ်သော ရွှေငွေစသော ဝတ္ထုသည် တပ်မက်မောမှု လောဘကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို ဆောင်တတ်၏၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ နာမစသော ကိလေသာမြူကို ပွားစေတတ်၏၊ ရှံရှာတွေ့တော့ဖူးသော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ (စိမ်မှု စောင့်ရှောက်မှုစသည်ဖြင့်) များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိ၏၊ ဤသိမ်းဆည်းအပ်သော ရွှေငွေစသော ဝတ္ထု၌ မြဲမြံခိုင်ခံ့မှုသည်၎င်း တည်တံ့မှုသည်၎င်း မရှိ။

၃၄၆။ ဤရွှေငွေစသော ဝတ္ထု၌ တပ်မက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း ကုသိုလ် တရားတို့၌ သတိကင်းသဖြင့် မေ့လျော့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း ညစ်ညူးသောစိတ် ရှိကြကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်) များစွာသော သတ္တဝါတို့သည် တယောက်သည်တယောက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူဖြစ်ကြကုန်လျက် ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြကုန်၏။

၃၄၇။ ကာမဂုဏ်လိုက်စားကုန်သော သူတို့အား သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း သတ်ဖြတ် ခြင်းစသော ပုပန်နှိပ်စက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း ဥစ္စာအခြေအရံမှ ရှုံးခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းဟူသော များစွာသော အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသည် ထင်လာ၏။

၃၄၈။ ထိုသို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိသော ငါ့ကို သင်တို့ သည် ဆွေမျိုးဖြစ်ပါကုန်လျက် ရန်သူတို့ကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ အဘယ်ကြောင့် တိုက်တွန်း ကြကုန်ဘိသနည်း။ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဘေးဘယကို မြင်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုသူဟူ၍ ငါ့ကို သိကြကုန်လော့။

၃၄၉။ ရွှေငွေဖြင့် အာသဝလေးပါးတို့ မကုန်ခန်းနိုင်ကုန်၊ ကာမဂုဏ်တို့သည် အဆွေ ခင်ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့်တူကုန်၏၊ ရန်သူနှင့်တူကုန်၏၊ နဂါးစသော ငြောင့်တံသင်းငါးစင်းကို ဖွဲ့တတ်ကုန်၏။

၃၅၀။ ထိုသို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိသော ငါ့ကို သင်တို့ သည် ဆွေမျိုးဖြစ်ပါကုန်လျက် ရန်သူတို့ကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ အဘယ်ကြောင့် တိုက်တွန်း ကြကုန်ဘိသနည်း။ ရိတ်ပြီးသော ဆံရိုသော ထိုထိုအရပ်၌ အဝတ်ဟောင်း အဝတ်စုတ်ကို ယူ၍ ချုပ်စပ်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကား ရဟန်းပြုသူဟူ၍ ငါ့ကို သိကြကုန်လော့။

၃၅၁။ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း ရပ်၍ ရအပ်သောဆွမ်းကို၎င်း ဆွမ်းအလိုငှါ အိမ်စဉ်မပြတ် လှည့်လည်ခြင်း ရပ်တည်ခြင်းဟူသော ဆွမ်းကို ရှာမှီးခြင်းကို၎င်း မြေမှုန့်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသော တံမြက်ချေးစုစသည်တို့၌ ရသော သင်္ကန်းကို၎င်း ဤသုံးပါးသာ ငါ့အား လျှောက် ပတ်၏။ အိမ်ရာထောင်ခြင်းမရှိသော ရဟန်းတို့၏ မှီရာဖြစ်၍ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်၏။

၃၅၂။ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၎င်း လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၎င်း ရှိကြပေကုန်၏။ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို မြတ်သော သီလစသော ကျေးဇူးကို ရှာတော်မူတတ်သော ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည် စွန့်အပ်ကုန်၏။ ထိုဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည် (ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်) ဘေးဥပစ် မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအရပ်၌ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ရကုန်၏။

၃၅၃။ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားမည်သည် တခုမျှမရှိ။ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည် အဆွေခင်ပွန်း မဟုတ်ကုန်၊ သူသတ် ယောက်ျားနှင့် တူကုန်၏၊ မီးပုံကြီးနှင့် တူကုန်၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ (ထို့ကြောင့် ငါသည် ထိုကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းသို့ မရောက်နိုင်တော့ပြီ)။

၃၅၄။ ဤကာမဂုဏ်သည် နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်မည်၏၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်၏၊ စူးဝင်တတ်သော ဆူးငြောင့်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ တပ်မက်မောခြင်း၏ အကြောင်း

ဖြစ်၏။ ဤကာမဂုဏ်သည် လွန်ကဲသော ကြောင့်ကြမှုကြီးဖြစ်၏။ ကျယ်ဝန်းများပြား၏။ တွေဝေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။

၃၅၅။ ဤကာမဂုဏ်သည် စွဲကပ်တတ်သော ဘေးရန်ကဲ့သို့လည်းဖြစ်၏။ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်သဘောလည်း ရှိ၏။ ကာမဂုဏ်တို့သည် မြွေဦးခေါင်းနှင့် တူကုန်၏။ ယင်းမြွေဦးခေါင်းနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်တို့ကို မိုက်ကုန်သော ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍ သူကန်း သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့သည် အလွန်နှစ်သက်ကြကုန်၏။

၃၅၆။ လောက၌ ပညာမရှိကုန်သော များစွာသောသူတို့သည် ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်း ဖြင့် ကပ်ငြိတယ်တကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မသိနိုင်ကြကုန်။

၃၅၇။ လူတို့သည် မိမိ၏ ကျင်နာနှိပ်စက်တတ်သော အနာရောဂါနှင့်တူသော ဆင်းရဲ ကို ဆောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင်ခံစားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော များ စွာသော စင်စစ် ငရဲစသော အပါယ်လေးဘုံသို့ လားစေတတ်သော အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်ကို ပြုကျင့်ကုန်၏။

၃၅၈။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားဖြင့် ကာမဂုဏ်တို့သည် အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်သော အဖြစ်ကိုသာ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။ လောက၌ အသုံးအဆောင် အာ မိသသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ်တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော တရား ဖြစ်ကုန်၏။ (ဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍) သေခြင်းနှင့် စပ်ကုန်၏။

၃၅၉။ ကာမဂုဏ်တို့သည် စိုးရိမ်ခြင်း ရွေးသွပ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တိုး၍တိုး၍ ပလွှားပြောဆိုတတ်ကုန်၏။ စိတ်ကို နှိပ်စက်တတ်သော အလေ့ရှိကုန်၏။ သတ္တဝါတို့ကို နှိပ်စက်ပူပန်စေခြင်းဖြင့် မာရ်နတ်သည် ထောင်အပ်သော မြူးသဖွယ်ဖြစ်၏။

၃၆၀။ ကာမဂုဏ်တို့သည် မဆုံးနိုင်လောက်အောင် များသောအပြစ်ရှိကုန်၏။ များ သော ဆင်းရဲရှိကုန်၏။ ပြင်းသောအဆိပ်နှင့် တူကုန်၏။ (ဓားသွားဖျား၌ တည်သော ပျားရည်ကဲ့သို့) သာယာမှု နည်းပါးကုန်၏။ ပြင်းစွာတပ်စွန်းမှု 'ထုဂ'စသော ကိလေသာ ကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ မြူစင်သော ကုသိုလ်အဘို့ကို ခြောက်တပ်စေတတ်ကုန်၏။

၃၆၁။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကြောင့် ထိုငါသည် အခါခပ်သိမ်း နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်း လျှင် အကြောင်းရှိသော ဖျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ထိုကာမဂုဏ်သို့ တဖန် ပြန်မသွားတော့အံ့။

၃၆၂။ (ငါသည် ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်း၏) ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အရ ဟတ္တဖိုလ်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်တို့ကို စစ်ထိုးမှုပြုကာ သံယောဇဉ်အားလုံးတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ မမေ့မလျော့နေပေတော့အံ့။

ထေရီဂါထာပါဠိတော် မြန်မာပြန်

၃၆၃။ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည် အကြင်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဖြင့် သံသရာ တည်းဟူသော ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ကို ကူးကုန်၏။ ငါသည်လည်း ထိုဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ သွားရာဖြစ်သော စိုးရိမ်မမှုမရှိသော ကိလေသာမြို့လည်း မရှိသော ကြောင့်ကြမှု ဘေးမရှိသော ဖြူစင်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပြောင့်မတ်စွာ သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ထိုခရီးသို့ လိုက်ပေတော့အံ့။

၃၆၄။ (ရဟန်းတို့) သင်တို့သည် အရိယဖိုလ်တရား၌ တည်သော ရွှေပန်းထိမ်သည် ၎င်းသမီးဖြစ်သော သုဘာမည်သော ဤရဟန္တာမိန်းမကို ရှုကြကုန်လော့၊ (ဤသုဘာ မည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်) တဏှာကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြည့်စုံစေ၍ သစ်ပင် ရင်း၌ အရဟတ္တဖိုလ်ဈာန်တို့ ဝင်စားနေ၏။

၃၆၅။ သုဘာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ယနေ့ ရဟန်းပြု၍ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့တည်း၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တည်းဟူသော သူတော်ကောင်း တရားကို ရသဖြင့် တင်တယ်၏။ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမက ဆိုဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သေခြင်းတရားကို ပယ်စွန့်နိုင်ခဲ့၏။

၃၆၆။ ထိုသုဘာထေရီဘိက္ခုနီမသည် ကိလေသာဟူသော အရှင်မှ တော်လှန်ပြီး ဖြစ်၍ (ကာမစ္ဆန္ဒစသော) ကြွေးမြီလည်း မရှိပြီ။ ပျိုးစေအပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိ၏။ ယောဂ အားလုံးတို့မှ လွတ်ကင်းပြီ။ တဆယ်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကိုလည်း ပြုအပ်ပြီးပြီ။ အာသဝေါကင်းသော ရဟန္တာမိန်းမဖြစ်ပေ၏(ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူ၏)။

၃၆၇။ (လူ့ဘုံ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံ တာဝတိံသာဘုံတည်းဟူသော ကာမသုဂတိဘုံ၌ ဖြစ်သည့်) သတ္တဝါတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားနတ်မင်းသည် နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သမီးဖြစ်သော သုဘာမည်သော ထိုရဟန္တာထေရီမသို့ မိမိတန်ခိုးဖြင့် ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၏။

ဤသို့လျှင် ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သမီးဖြစ်သော သုဘာထေရီသည် ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

ဝိသတိနိပါတ် ပြီး၏။

၁၄-ဇိဝိသနိပါဏ်

၁-သုဘာဇိဝိကမ္မဝနိကာထေရီဂါထာ

၃၆၈။ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သော ဇိဝိက၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ သွားသော သုဘာ မည်သော ဘိက္ခုနီမကို (ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နေ) မိန်းမလိုက်စား လူရမ်းကားသည် လမ်းကို ပိတ်ဆို့တားမြစ်၏။ ထိုမိန်းမလိုက်စား လူရမ်းကားကို သုဘာထေရီက ပြောဆို၏။

၃၆၉။ အမောင် သင့်အား ငါအဘယ်သို့ ပြစ်မှားဘူးသနည်း၊ အကြင်အပြစ်ကြောင့် ဥယျာဉ်သို့သွားသောငါ့အား လမ်းခရီးကို ပိတ်၍ သင်ရပ်တည်ဘိ၏။ (ထိုအပြစ်သည်) ငါ၌ မရှိသည်သာတည်း။ အမောင် ရဟန်းမိန်းမအား ယောက်ျားသည် ထိပါးသုံးသပ် ခြင်းငှါ မအပ်သည်သာတည်း။

၃၇၀။ အမောင် ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သော ငါ၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အကြင်ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားပညတ်တော် မူအပ်၏။ စင်ကြယ်သော ကုသိုလ်အစုရှိသော ဝါဒကထာ ကိလေသာလည်းမရှိသော ငါကဲ့သို့သော ရဟန်းမိန်းမကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လမ်းခရီးပိတ်ဆို့၍ သင်ရပ် တည်ဘိသနည်း။

၃၇၁။ (ကာမဝိတက်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်) နောက်ကျသော စိတ်ရှိ၍ ဝါဒကထာ ကိလေသာမြို့ရှိသူ (သင်သည်) နောက်ကျသော စိတ်မရှိမူ၍ ဝါဒကထာ ကိလေသာ မြို့ကင်းပြီးသော ဝါဒကထာ ကိလေသာမရှိသော အလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော ငါကဲ့သို့သော ရဟန်းမိန်းမကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ခရီးပိတ်ဆို့၍ သင်ရပ်တည်ဘိသနည်း(ဟု သုဘာထေရီမက မေး၏)။

၃၇၂။ နှစ်မ သင်သည် အသက်အရွယ်ငယ်လှပါသေး၏။ အဆင်းအားဖြင့်လည်း လှပ ၏။ သို့ဖြစ်လျက် သင့်အား ရဟန်းအဖြစ်အပ် အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဖန်ရည်ဆိုးသက်န်းကို ချွတ်ပါလော့၊ လာပါလှည့်၊ လှိုင်စွာ ပွင့်သော ပန်းပင်ရှိသော ဥယျာဉ်အတွင်း၌ ငါတို့ မွေ့လျော်ပျော်ပါးကြပါကုန်အံ့။

၃၇၃။ သစ်ပင်တို့သည် (မိမိတို့၏) ပန်းဝတ်မဲ့စုဖြင့် တညီတညွတ် တည်ကုန်လျက် ထက်ဝန်းကျင်မှ မွေးကြိုင်သော အနံ့ကိုလည်း လှိုင်စေကုန်၏။ ဤလ ဥတုအချိန်အခါသည် ရှေးဦးစွာသော မိုးလ၊ ရှေးဦးစွာသော မိုးဥတုဖြစ်၍ အေးမြချမ်းသာသော အတွေ့ရှိ သောကြောင့် အလွန်သာယာ၏။ (နှစ်မ)လာပါလှည့်၊ လှိုင်စွာပွင့်သော ပန်းပင်ရှိသော ဥယျာဉ်အတွင်း၌ ငါတို့မွေ့လျော် ပျော်ပါးကြပါကုန်အံ့။

၃၇၄။ အဖျားတိုင်အောင် ကောင်းစွာပွင့်သော ပန်းပင်ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် လေတိုက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယိမ်းနှံ့လှုပ်ရှားကုန်လျက် ထစ်ချွန်းကြေးကြော်သကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ သင်နှစ်မသည် တယောက်ထီးတည်းသာ တောသို့ သက်ဝင်ခဲ့မှု (ထိုတော၌) သင်နှစ်မအား အဘယ်မည်သော မွေ့လျော်ခြင်းဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

၃၇၅။ ခြင်္သေ့ သစ်ကျားစသော သားရဲအပေါင်းတို့ မှီဝဲအပ်သော အမုန်ယစ်သော ဆင်ပေါက် ဆင်မတို့ ချိုးဖဲ့အပ်သော သစ်ရွက် သစ်ခက်သံတို့ဖြင့် ချောက်ချားနှောက်ရွက် အပ်သည့် အရပ်ဖြစ်သော လူသူကင်း၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော တောအုပ်ကြီးသို့ အဖော်မပါ တယောက်တည်းသာလျှင် သွားခြင်းငှါ သင်အလိုရှိဘိ၏။

၃၇၆။ နိပလံရွှေဖြင့် ထုလုပ်စီရင်အပ်သော ယဉ်မင်းရုပ်ကဲ့သို့၎င်း စိတ္တသတာမည် သော နတ်ဥယျာဉ်၌ နတ်သမီးကဲ့သို့၎င်း အလွန်တင့်တယ်လျက် သွားလာလှည့်လည်ဘိ၏။ နှိုင်းယှဉ်ရာ မရနိုင်သောနှစ်မ သင်နှစ်မသည် အလွန်ပြေပြစ်ချောမွေ့သော ကာသိတိုင်းဖြစ် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အဝတ်တို့ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်စရာမရှိအောင် တင့်တယ်ဘိ၏။

၃၇၇။ ကိန္နရီမကဲ့သို့ ညင်ညင်သာသာကြည့်သော ကြည်လင်စွာသော မျက်လုံးရှိသော နှစ်မ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည် တော၏အလယ်၌ အတူတကွ မွေ့လျော်နေကြရကုန်မူ ငါသည် သင့်အလိုသို့ လိုက်ပါအံ့၊ သင့်ထက်သာလွန်၍ ချစ်အပ်သောသူ တစ်စုံတယောက်မျှ ငါ့အား မရှိပါ။

၃၇၈။ (သင်သည်) ငါ၏ စကားကို အကယ်၍ လိုက်နာမည်ဖြစ်အံ့၊ ဤကာမဂုဏ် စည်းစိမ်တို့ဖြင့် ချမ်းချမ်းသာသာ အိမ်ကို စိုးအပ်၍ နေလှည့်ပါလော့၊ ပြာသာခံဆောင် ဝယ် လေတိုက်မခံ စံနေပါလော့၊ ကျွန်မိန်းမတို့သည် သင်၏ အမှုကြီးငယ်တို့ကို ပြုလုပ် ပါစေကုန်။

၃၇၉။ သင်နှစ်မသည် ကာသိတိုင်းဖြစ် သိမ်မွေ့သော အထည်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင် ပါလော့၊ ပန်းနံ့သာပျောင်းတို့ကိုလည်း ပန်ဆင်လိမ်းခြယ်ပါလော့၊ ရွှေ ပတ္တမြား ပုလဲ တို့ဖြင့် ခြယ်လှယ်အပ်သော အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော ထန်ဆာကို သင့်အတွက် ပြုလုပ်အံ့။

၃၈၀။ နှစ်မ ကောင်းစွာ ဆေးလျော်သုတ်သင်ပြီးဖြစ်၍ မြူမှု့ကင်းစင်သော အထက်၌ ကြက်အပ်သော နီသော ဗိတာန်ရှိသော တင့်တယ်စွာသော ရှည်သော အမွှေးရှိသော ကော်လောနက်ဖြင့်၎င်း ဟင်္သာမွှေးစသည်ဖြင့် ပြည့်သော လဲသုတ်သော မွေ့ထုအခင်း တို့ဖြင့်၎င်း ခင်းအပ်သော အသစ်စက်စက်ဖြစ်၍ အဘိုးများစွာထိုက်တန်သော ဂေါသီသ စသော-ဗန္ဓကူးနှစ်ဖြင့် ထုံအပ်သည့် အလွန်မွှေးကြိုင်သော အနံ့လည်းရှိသော အိပ်ရာ ထက်သို့ တက်၍ အိပ်စက်နေထိုင်ပါလော့။

၃၈၁။ ရက္ခိသ်တို့ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဓေကန်၌ဖြစ်သောကြောင့် လူတို့မသုံး ဆောင်ရသော ရေမှစွင့်စွင့်ထက်၍ ပွင့်သော ကြာပန်းသည် တစ်စုံတယောက်မျှ မသုံး ဆောင်ရပဲ ပျက်စီးသကဲ့သို့ ထိုအတူ သင်နှစ်မသည် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သည် ဖြစ်၍ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို တစ်စုံတယောက်သောသူမျှ မသုံး ဆောင်ရကုန်ပဲ အိုခြင်းသို့ ထောက်ရသတ္တံ့သတည်း(ဟု မိန်းမလိုက်စား လှရမ်းကားက ပြောဆို၏)။

၃၈၂။ အမောင် ဆံစသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော စင်စစ် မုချ ပျက်တတ်သော သသောရှိသော သုသာန်မြေကို တိုးပွားစေတတ်သော ဤကိုယ်

ကောင်၌ အဘယ်မည်သောဝတ္ထုကို အမောင်သည် မြတ်၏ဟု ချီးမွမ်းအပ်သနည်း၊ အကြင်ကိုယ်အင်္ဂါကို မြင်၍ ဖောက်ပြန်သော စိတ်အကြံရှိလျက် သင်ကြည့်ရှုဘိ၏၊ ထို (သင်နှစ်သက်သော) ကိုယ်အင်္ဂါကို ငါ့အား ပြောစမ်းပါလော့ (ဟု သုဘာထေရ်ဘိက္ခုနီမက မေး၏)။

၃၇၃။ နှစ်မ သမင်မငယ်၏ မျက်လုံးတို့ကဲ့သို့၎င်း တောင်ဝှမ်း၌ (နေသော) ကိန္နရီမ၏ မျက်လုံးတို့ကဲ့သို့၎င်း တင့်တယ်ကုန်သော သင်၏ မျက်လုံးတို့ကို မြင်ရ၍ အတိုင်းထက် အလွန် ငါ၏ ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်လိမ့်မူ တိုးပွားပါ၏။

၃၇၄။ နှစ်မ အညစ်အကြေးမရှိသော ရွှေရုပ်၏မျက်နှာနှင့်တူသော သင်နှစ်မ၏ မျက်နှာပြင်၌ ကြာနီပွင့်ချပ်ဖျားနှင့် တူကုန်သော မျက်ဘောင်ရှိကုန်သော သင်မျက်လုံးတို့ကို မြင်၍ ငါ့အား အတိုင်းထက်အလွန် ကာမဂုဏ်မွေ့လျော်လိမ့်မူ တိုးပွားလာ၏။

၃၇၅။ နှစ်မ သင်သည် ဝေးသောအရပ်သို့ သွားသော်လည်း ရှည်သွယ်သော မျက်တောင်ရှိကုန်သော အညစ်အကြေးကင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော မျက်လုံးတို့ကို ငါတို့အောက်မေ့အမှတ်ရကြပါကုန်၏၊ ကိန္နရီမကဲ့သို့ ညှင်းညှင်းသာသာကြည့်သော ကြည်လင်သော မျက်လုံးရှိသောနှစ်မ သင်၏မျက်လုံးထက်သာလွန်၍ ချစ်အပ်သောအရာ (ငါ့အား) မရှိတော့ပါ (ဟု မိန်းမလိုက်စား လူရမ်းကားက ပြော၏)။

၃၇၆။ အမောင် အကြင်သင်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေရင်တော်နှစ် သမီးစစ်ဖြစ်သော ငါ့ကို တောင်တဘိ၏၊ ထိုသင်သည် ဆူးငြောင့်ဘေးရန်ရှိသော မှားသောလမ်းခရီးဖြင့် သွားခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ လဗိမာန်ကို ကစားဖွယ်ရာဟူ၍ ရှာသည်မည်၏၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ခုန်ကျော်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်မည်၏။

၃၇၇။ အမောင် ယခုအခါ အကြင်အာရုံ၌ ငါ့အား တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ဖြစ်ရာ၏၊ ငါ၏ သန္တာန်၌ ထိုတပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ဖြစ်ရာ အာရုံမျိုးသည် နတ်နှင့်တကွသော လောက၌ မရှိတော့သည်သာတည်း၊ ထိုတပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို အဘယ်သို့ သဘောရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း ငါမသိတော့ချေ၊ (မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော) အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ သော တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို အရိယမဂ်ဖြင့် ငါသတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးအပ်လေပြီ။

၃၇၈။ မီးကျီးတိုင်း၌ ပစ်ချအပ်သော လောင်စာကဲ့သို့၎င်း အဆိပ်စေးကိုမျှ မကြွင်းရအောင် မီးကျီးတိုင်း၌ ပစ်ချဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုအပ်ပြီးသော အဆိပ်ခွက်ကဲ့သို့၎င်း ထိုတပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို အဘယ်သို့ သဘောရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း ငါမသိတော့ချေ၊ (မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော) အမြစ်အရင်းနှင့် တကွသော တပ်စွန်းမှု'ရာဂ'ကို အရိယမဂ်ဖြင့် ငါသတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးအပ်လေပြီ။

၃၇၉။ အကြင်မိန်းမသည် (ဤခန္ဓာအပေါင်းကို) မဆင်ခြင်အပ်သေးသည်ဖြစ်ရာ၏၊ မြတ်စွာဘုရားကိုမူလည်း မဆည်းကပ်အပ်သေးသည် ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့သဘောရှိသော လောကုတ္တရာတရားကို မျက်မှောက်မပြုရသေးသော မိန်းမကို (ကာမဂုဏ်ဖြင့်) သင်ဖြားယောင်းလေလော့၊ ထိုသင်သည် ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို မဖောက်မပြန်သိသော ဤ သုဘာထေရ်ဘိက္ခုနီမကို (အကြောင်းပြု၍) ပင်ပန်းဘိ၏။

၃၉၀။ အမောင် ဆဲရေးခြင်း ဂြိုခိုးခြင်း၌၎င်း ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲခြင်း၌၎င်း ဆင်ခြင်မှု ပစ္စဝေက္ခဏာနှင့်ယှဉ်သောသတိသည် ငါ့အား အခါခပ်သိမ်း ထင်နေ၏။ ထို့ကြောင့် တေဘူမကသင်္ခါရကို မတင့်တယ်ဟုသိ၍ ဘဝသုံးပါးလုံး၌ပင်လျှင် ငါ၏စိတ်သည် (တဏှာတည်းဟူသော လိမ်းကျံခြင်းစသည်ဖြင့်) မလိမ်းကျံတော့ပေ။

၃၉၁။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မဖြစ်သော ထိုငါသည် အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည့် မင်္ဂတည်းဟူသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ယာဉ်ဖြင့်(နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့) သွားလေ့ရှိသူ ကိလေသာတည်းဟူသော ခြောင့်တံကျင်ကို ပယ်နှုတ်ပြီးသူ အာသဝေါကင်းပြီးသူဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားလျက် တယောက်ထီးတည်း မွေ့လျော်၏။

၃၉၂။ အမောင် လက်ခြေမျက်နှာစသော အခြင်းအရာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ စီရင်ဖန်ဆင်းပြုလုပ်အပ်ကုန်သော ကောင်းမွန်တင့်တယ်သော အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြိုးသွယ်တို့ဖြင့်၎င်း (လက်ခြေကျောက်ကုန်း နားရွက်စသည်တို့ကို သွယ်ခြင်းငှါ တပ်အပ်သော) သစ်သားစို့တို့ဖြင့်၎င်း (အသွယ်အသွယ်) ဖွဲ့အပ်သော သစ်သားတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ စီရင်အပ်သော စက်ယန္တရားရုပ်တို့ကို ယန္တရားစက်ကြိုးစသည်တို့ဖြင့် ဆွင်င်လျှော့ချလျက် ကစေသည်တို့ကို ငါမြင်ဘူးကုန်ပြီ။

၃၉၃။ အမောင် ထိုသစ်သားယန္တရားရုပ်၌ ဖွဲ့ချည်ထားသောကြိုး လက်ဆစ်ခြေဆစ်စသည်တို့၌ ဖွဲ့ချည်သောကြိုးနှင့် ရိုက်နှက်ထားသော သစ်သားစို့တို့ကို ဖွဲ့ချည်ထားတိုင်းသော အရပ်မှ နုတ်ပစ်အပ်သော်၎င်း ထိုထိုသို့သော အရပ်တို့၌ ပစ်ချသဖြင့် ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲအပ်သော်၎င်း ထိုသစ်သားယန္တရားရုပ်အစိတ်၌ အထုံးအထုံး အပိုင်းအပိုင်းရှိသော အားဖြင့်(ကိုယ်တခြား လက်တခြား တခုစီတခုစီ) ပြုအပ်သော်၎င်း ဤကြိုးကားယန္တရားရုပ် ဤသစ်သားစို့ကား ယန္တရားရုပ်ဟုမှတ်၍ မရနိုင်ရာ၊ ထိုအစိတ်အစိတ်သော ကြိုးသစ်သားစို့တို့တွင် အဘယ်အစိတ်အစိတ်၌ သစ်သား စက်ယန္တရားရုပ်ဟူ၍ စိတ်ကို သက်ဝင်စေနိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

၃၉၄။ အမောင် ထိုအပိုင်းအပိုင်းခွဲခြားပြီးသော သစ်သားစက်ယန္တရားရုပ်အတူပင် လက်ခြေမျက်နှာစသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည် (ပထဝီဓာတ်စသော ပရမတ္ထ) တရားတို့နှင့် ကင်း၍ မဖြစ်ကုန်၊ ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောသည် လက်ခြေမျက်နှာစသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်တို့နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်ဟု ငါ၏ဉာဏ်၌ ထင်လာ၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော် ထိုပဿဝီဓာတ်စသော အစိတ်အစိတ်သော တရားတို့တွင် အဘယ်မည်သော တရားအစိတ်၌ မိန်းမယောက်ျားဟု စိတ်ကို သက်ဝင်စေနိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

၃၉၅။ အမောင် တိုက်နံရံ၌ ဆေးဒါန်း ဟင်္သာပြဒါး အင်တုံစသည်ဖြင့် လိမ်းကျံပွတ်နယ်၍ ပြုလုပ်အပ်သော မိန်းမရုပ်ကို မြင်ရာ၏။ ထိုမိန်းမရုပ်၌ လူမိန်းမပင် ဖြစ်လေသလောဟူသော အမှတ်သည် အချည်းနီး အကျိုးမရှိသည်သာတည်း။ ထိုမိန်းမရုပ်၌ လူမိန်းမဟူ၍ခြင်းသည် ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအားဖြင့် ရှုခြင်းမည်သကဲ့သို့ ထိုအတူခန္ဓာငါးပါးဟူသော ပရမတ္ထတရား၏ အပုံအစဉ် မိန်းမယောက်ျားဟု မှတ်ယူ၍ သိခြင်းသည်လည်း ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသော အယူပင်ဖြစ်၏။

၃၉၆။ ပညာမျက်စိအမြင်မရှိသော အမောင်လုလင် မျက်လှည့်သည်သည် လူတကာ တို့၏ ရွှေမှောက်အနီး၌ ပြအပ်သော မျက်လှည့်ကဲ့သို့၎င်း အိပ်မက်၌မြင်မက်သော ရွှေသစ် ပင်ကဲ့သို့၎င်း ထိုအတူ သင်သည် အချည်းနှီးသက်သက် အနှစ်မှကင်းသော ဤခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို အနှစ်ရိုသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ဘိ၏။ မျက်လှည့်သည်သည် လူတို့အလယ်၌ ပြအပ် သောငွေရုပ် ရွှေရုပ်စသည်တို့ကဲ့သို့ ဤခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောသည် အနှစ်မရှိ အချည်းနှီး သက်သက်သာဖြစ်ဘိသည်တကား။

၃၉၇။ အမောင် သစ်ခေါင်း၌ ယားအပ်ကုန်သော ချိပ်လုံးတို့ကဲ့သို့ (မျက်လှည့်) အလယ်၌တည်သော ရေပွက်နှင့်တူကုန်သော မျက်လုံးတို့သည် မျက်ရည်နှင့်တကွ ဖြစ် ကုန်၏။ ဤမျက်လုံးအိမ်အဝန်း၌ အစွန်းနှစ်ဖက်တို့ဝယ် မျက်ချေးသည် (ညှစ်စို့စို့) အဆိပ်နံ့ကို လှိုင်လျှောက်ဖြစ်၏။ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော စက္ခုပသားအအာဘိအာတို့သည် တပေါင်းတည်းကဲ့သို့ တည်ကုန်၏ (ဟု ပြောဆို၍) —

၃၉၈။ ထိုခဏ၌ပင်လျှင် ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်သော အမြင်ရှိသော သုဘာထေရီ ဘိက္ခုနီမသည် (တစ်စုံတခုသော အာရုံ၌မျှ) ငြိတုန်သော စိတ်မရှိမူ၍ “အမောင် သင်အလိုရှိ သော ဤငါ့မျက်လုံးကို ယူလော့၊ ယူပြီး၍ လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်သွားလော့” ဟုပြောဆိုကာ မျက်လုံးကို မျက်ကွင်းမှ ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ထိုမိန်းမလိုက်စား လူရမ်းကားအား ပေးလေ၏။ (ထိုသုဘာထေရီဘိက္ခုနီမသည် ထုတ်ပေးအပ်သော မျက်လုံး၌) ကပ်ငြိခြင်းသို့ မရောက်။

၃၉၉။ ထိုလူရမ်းကားအားလည်း (ထေရီမက မျက်လုံးကိုဖောက်ထုတ်ပေးလိုက် သော) ထိုခဏ၌ ထိုမျက်လုံး၌ တပ်မက်မှုထုဂသည် ကင်းလေ၏။ ထိုမိန်းမလိုက်စား လူ ရမ်းကားသည် ထိုသုဘာထေရီမကို ကန်တော့လည်း ကန်တော့၏။ မြတ်သောအကျင့်ရှိ သောထေရီမ အသင့်အား အနာကင်းသဖြင့် ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။ နောက်ထပ် ဤသို့သော မကောင်းမှုခုစရိုက်မျိုးကို ကျင့်ခြင်းမဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ။

၄၀၀။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့သဘောရှိသော ခပ်သိမ်းသော အာရုံ၌ တပ်မက်ခြင်း ကင်းပြီးသော အရှင်မသုဘာကို နှောက်ရှက်ညှဉ်းဆဲမိသောကြောင့် ပြောင်ပြောင်တောက် သော မီးပုံကြီးကိုဘက်၍ နေရသည်နှင့်တူပါ၏။ လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြေပွေး မြေ ဟောက်ကို ဖမ်းကိုင်၍ နေမှားမိသည်နှင့်တူပါ၏။ (အရှင်မအား) စင်စစ် ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါလော့ (ဟု ကန်တော့လည်း ကန်တော့၏)။

၄၀၁။ ထိုသုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်လည်း ထိုမိန်းမလိုက်စား လူရမ်းကား လက်မှ လွတ်ပြီးသော် ဘုရားမြတ်၏ အထံဘော်သို့ သွားလေ၏။ ဘုန်းသမ္မာတော်တို့ ကြောင့်ဖြစ်သော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ် သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ကို ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော် ရှေးမျက်စိအမြင်ကဲ့သို့ မျက်လုံး သည် အသစ်တဖန်ဖြစ်ပြန်၍ ပြကတေ့ရှိ၏။

ဤသို့လျှင် ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်၌နေသော သုဘာထေရီသည် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

တိ° သနိပါတ် ပြီး၏။

၁၅-ဓမ္မာလီသနိပါဏ်

၁-ဣသိဒါသိထေရီဂါထာ

၄၀၂။ အလုံးစုံသော ဓမ္မဒိပံမြေအပြင်၏ တန်ဆာသဖွယ်ဖြစ်သော ယခုအခါ ပါဠိပုတ်မည်၍ ရှေးက ကုသုမပြည့်အမည်ရှိသော မြို့ဝယ် သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်တည်းဟူသော အမျိုး၌ အမျိုးကောင်းသမီးဖြစ်ကုန်သော သီလစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့ ရှိကြကုန်၏။

၄၀၃။ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ဣသိဒါသိမည်၍ ဒုတိယရဟန်းမိန်းမသည် ဗောဓိထေရီမည်၏။ ထိုရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် စတုပါရိသုဒ္ဓိနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ လောကီလောကုတ္တရာဈာန်ကို ဝင်စားခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်၏။ များသော ပရိယတ္တိအကြားအမြင်လည်း ရှိကုန်၏။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်နှုတ်ခါတုတ်ပြီးသူတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

၄၀၄။ ထိုရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် ပါဠိပုတ်မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးဆုံးပြီးလျှင် သပိတ်တို့ကို ဆေးကြောပြီးလတ်သော် လူသူကင်းဆိတ်ရာ ဂင်္ဂါမြစ် သဲသောင်ပြင်၌ (ဝိဝေကချမ်းသာဖြင့်) ချမ်းသာစွာ နေကုန်လျက် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ကို ဆိုကြကုန်၏။

၄၀၅။ အရှင်မဏ္ဍသိဒါသိ သင်သည် မြင်ရသူတို့၏ စိတ်ကြည်လင်ဖွယ်ကို ဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။ သင်၏အရွယ်သည်လည်း (ပဌမအရွယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍) မဆုတ်ယုတ်သေး။ အဘယ်သို့သောအပြစ်ကို မြင်၍ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်မှု ရဟန်းပြုခဲ့သနည်း။

၄၀၆။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ဝယ် ဤသို့ ဗောဓိမည်သော ထေရီမက မေးအပ်သော် တရားဟောခြင်း၌ လိမ္မာသော ဣသိဒါသိမည်သော ထိုရဟန်းမိန်းမသည် အရှင်မဏ္ဍသိဒါသိ ငါသည် အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ရဟန်းပြု၏။ ထိုအခြင်းအရာကို နားထောင်လော့ဟု ဤစကားကို ပြောဆို၏။

၄၀၇။ အရှင်မဏ္ဍသိဒါသိ အကျွန်ုပ်၏အဖသည် အဝန္တီတိုင်း ဥဇ္ဇေနီမည်သော ပြည်မြတ်၌ သီလကို စောင့်သုံးသော သူဌေးဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူဌေး၏ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သူ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သူ သနားအပ်သူ တဦးတည်းသောသမီး ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

၄၀၈။ ထိုနောက် (အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ) သာကေတမြို့မှ ငါ့အား (သားနှင့်) ထိမ်းမြားလိုသော မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်သော များသောဥစ္စာရတနာရှိသော သူဌေးသည် ရောက်လာခဲ့ပြီ။ ငါ၏ ဖခင်သူဌေးသည် ငါ့ကို ချွေးမပြုရန် ထိုသာကေတပြည်သား သူဌေးအား ဆောင်နှင်းလိုက်ပါ၏။

၄၀၉။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက္ခမမိန်းမသူသို့၎င်း ယောက္ခမယောကျ်ားသူသို့၎င်း ညနံနက်တိုင်း ချဉ်းကပ်၍ ဦးဖြင့်ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ ထိုငွေ ဥမနှစ်ဦးတို့၏ ခြေထောက်ရှိခိုးပါ၏။ ယောက္ခမထို့ ဆုံးမသည်အတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပါ၏။

၄၁၀။ အကျွန်ုပ်လင်၏ အစံမနှစ်မတို့သည်၎င်း အစ်ကိုညီ၏အခြေအရံတို့သည်၎င်း ရှိကြပါကုန်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော တယောက်သော အကျွမ်းဝင်သူကိုမျှလည်း မြင်ရသော် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ သင့်လျော်သောနေရာကို ပေးခဲ့ပါ၏။

၄၁၁။ ထမင်းဖြင့်၎င်း အပျော်ဖြင့်၎င်း ခဲဖွယ်ဖြင့်၎င်း လုပ်ကျွေးပါ၏။ ထိုထမင်းကျွေးရာအရပ်၌ စီရင်ထားသော ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုကိုလည်း ပုံးလွှမ်းသို့မိုးသင့်သည်ကို ပုံးလွှမ်းသို့မိုးပါ၏။ (ပုံးလွှမ်းသို့မိုးထားသော ဝတ္ထုမှ) ပေးကမ်းဆောင်နှင်းသင့်သည်ကို ပေးကမ်းဆောင်နှင်းပါ၏။ အကြင်ဝတ္ထုသည် အကြင်သူအား လျှောက်ပတ်၏။ ထိုလျှောက်ပတ်သော ဝတ္ထုကို ထိုသူအား ပေးလည်းပေးပါ၏။

၄၁၂။ အကျွန်ုပ်သည် လုပ်ကျွေးသင့်သော အချိန်အခါကို မလွန်စေသဖြင့် အိမ်ထောင်မှုကိုစွဲကို ပြီးစေပြီးနောက် တံခါးခုံ၌ ရပ်လျက် လက်ခြေတို့ကို ဆေးပြီးသော် အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပါ၏။ လက်အုပ်ချီလျက် လင့်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပါ၏။

၄၁၃။ အကျွန်ုပ်သည် (ခေါင်းပြီးစရာ) ဘီးကို၎င်း မျက်နှာချေမှန်ကို၎င်း မျက်စဉ်းကျည်ကို၎င်း မှန်ကို၎င်း ကိုင်ယူ၍ အလုပ်အကျွေးကျွန်မကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် လင်ကို တန်ဆာဆင်ပေးပါ၏။

၄၁၄။ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ထမင်းချက်ပါ၏။ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် စားအိုးစားခွက်ကို ဆေးကြောသည်ဖြစ်၍ အမိသည် တဦးတည်းသော သားကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသကဲ့သို့ ထိုအတူ အကျွန်ုပ်သည် လင်ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးပါ၏။

၄၁၅။ ဤသို့ လင်၌ခစားခြင်းရှိသော လင့်အလိုအလိုက်တပ်မက်သော ထိုထိုပြုဖွယ်ကိုစွဲကို ပြုတတ်သော မာန်မာန်ကို နှိမ်ချသော ထကြွလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပျင်းရိခြင်းမရှိသော သီလအကျင့်ရှိသော ထိုအကျွန်ုပ်ကို လင်ယောက်ျားသည် အမျက်ထွက်ပါ၏။

၄၁၆။ ထိုအကျွန်ုပ်လင်သည် အမိကို၎င်း အဖကို၎င်း ပြောဆို၏။ အကျွန်ုပ်သည် မိခင်ဖခင်တို့ကို ပန်ကြား၍ (တစ်စုံတခုသောအရပ်သို့) သွားပါတော့အံ့။ ဇနီးဖြစ်သူ ဣသိဒါသီနှင့် တအိမ်တည်း၌ အတူတကွနေရန် အလိုမရှိတော့ပါဟု ပြောဆို၏။

၄၁၇။ ချစ်သား၎င်းကြိုသို့ မပြောဆိုလင့်။ (သင့်ဇနီး) ဣသိဒါသီသည် ပညာရှိ၏။ လိမ်မာ၏။ ထကြွလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပျင်းရိခြင်းမရှိ။ ချစ်သား သင်ချစ်သားသည် အဘယ်ကြောင့် သင့်ဇနီး ဣသိဒါသီကို မနှစ်သက်လေဘိသနည်း။

၄၁၈။ အမိအဖတို့ ဣသိဒါသီသည် အနည်းငယ်မျှ ညှဉ်းခဲလည်း မညှဉ်းခဲပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဣသိဒါသီနှင့်တကွ မနေလိုတော့ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဣသိဒါသီကို မုန်းလှသည်သာတည်း။ အကျွန်ုပ်အား ထိုဣသိဒါသီဖြင့် အလိုမရှိတော့ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် သင်မိခင်ဖခင်တို့ကို ပန်ကြား၍ သွားပါတော့အံ့(ဟု ပြောပါ၏)။

၄၁၉။ ယောက္ခမတို့သည် ထိုအကျွန်ုပ်လင်၏ စကားကို ကြားရကုန်၍ အကျွန်ုပ်ကို မေးကြပါကုန်၏။ ဣသိဒါသီ ထိုသင့်လင်အား သင်သည် အဘယ်သို့သော ပြစ်မှားမှုကို ပြစ်မှား ပြုလုပ်မိသနည်း။ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ရဲရဲဝံ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောဆိုပါလော့။

၄၂၀။ ယောက္ခမမိဖုတို့ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအကျွန်ုပ်လင်အား အနည်းငယ်မျှ ပြစ်မှားလည်း မပြစ်မှားမိပါ။ ညည်းဆဲလည်း မညည်းဆဲမိပါ။ မကောင်းသော စကားကို ဆိုလည်း မဆိုပါ။ ယောက္ခမမိဖုတို့ အကျွန်ုပ်လင်သည် အကျွန်ုပ်ကို အကြောင်းမရှိပင် မုန်းခုံပါ၏။ ယင်းသို့ မုန်းခြင်းကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

၄၂၁။ (ဤသို့ပြောဆိုသော်) ထိုယောက္ခမတို့သည် နှလုံးမသာကုန်သည် ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိတို့သား၏ စိတ်ကို စောင့်ရှောက်လိုကုန်သောကြောင့် အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကြက်သရေရှိသောချွေးမကို ဆုံးရှုံးရကုန်၏တကား ဟုပြောဆိုပြီးလျှင် အကျွန်ုပ်ကို မိဖုအိမ်သို့ ပြန်ပို့ကြကုန်၏။

၄၂၂။ ထိုသို့ မိဖုအိမ်သို့ ပြန်ပို့ပြီးနောက်မှ အကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် ကြွယ်ဝသော ဒုတိယအမျိုးသားလင်၏အိမ်သို့ အကျွန်ုပ်ကို ပေးလိုက်ပြန်ပါ၏။ ပဌမသူဌေးထံမှ အကျွန်ုပ်ရသော လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းအောက် ထက်ဝက်ယတ်လျော့သော လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းဖြင့် ဒုတိယသူဌေးအား ဆောင်နှင်းထိမ်းမြား ပေးစားလိုက်ပြန်ပါ၏။

၄၂၃။ ထိုဒုတိယလင်၏ အိမ်၌လည်း တလမျှ အကျွန်ုပ် နေရပါ၏။ ထို့နောက် ထိုဒုတိယလင်သည်လည်း အိမ်ကျန်မကဲ့သို့ လုပ်ကျွေးခစား၍ မဖျက်ဆီးထိုက်သော သီလနှင့် ပြည့်စုံသော အကျွန်ုပ်ကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်ပြန်ပါ၏။

၄၂၄။ ထို့နောက် (သနားခြင်း၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့် သူတပါးတို့၏ စိတ်ကို) ယဉ်ကျေးစေတတ်သော သူတပါးတို့ ပေးကမ်းချင်လောက်အောင် (ကိုယ် နှုတ် စိတ်) ငြိမ်သက်သည်ကို ပြု၍ သူတပါးတို့ ပေးကမ်းသော ထမင်းအလို့ငှါ လှည့်လည်သော သူတောင်းစားကို ငါ၏အဖသည် ပြောဆိုပါ၏။ သူတောင်းစား သင်သည် ငါ၏ သားမက်ဖြစ်ပါလော့။ သင်ဝတ်ထားသော လျှော်မျှင်ပုဆိုးပိုင်းကို၎င်း ထမင်းခွက်ကို၎င်း မြေအိုးငယ်ကို၎င်း စွန့်ပစ်လိုက်ပါလော့ (ဟု ပြောဆိုပါ၏)။

၄၂၅။ ထိုသူတောင်းစားသည်လည်း တဆဲငါးရက်မျှ အကျွန်ုပ်နှင့်နေပြီး၍ ထိုတဆဲငါးရက်လွန်သောအခါ၌ အကျွန်ုပ်အဖကို ပြောဆိုပါ၏။ ငါ၏ လျှော်မျှင်ပုဆိုးပိုင်းကို၎င်း ထမင်းတောင်းသောခွက်ကို၎င်း မြေအိုးငယ်ကို၎င်း ပေးပါလော့။ ငါသည် တဖန် ထမင်းတောင်းရန် လှည့်လည်ရပါဦးအံ့ဟု ပြောဆိုပါ၏။

၄၂၆။ ထို့နောက် ငါ၏ အဖသည်၎င်း အမိသည်၎င်း ဆွေမျိုးအားလုံး အပေါင်းသည်၎င်း ပေါင်းစည်းစုဝေး၍ ထိုသူတောင်းစားကို ပြောဆိုပါ၏။ ဤပြည့်စုံကြွယ်ဝသော အိမ်၌ သင်၏ အဘယ်မည်သောအမှုကို မပြုစေသနည်း။ လျှင်မြန်စွာ ပြောဆိုပါလော့။ ထိုအမှုကို သင်ပြုရလတ္တံ့ (ဟု ပြောဆို၏)။

၄၂၇။ ဤသို့ ပြောဆိုသော် သူတောင်းစားသည် ဖြေကြားပြောဆိုပါ၏။ ငါ၏ ကိုယ်သည် မိမိအလိုအတိုင်း ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင် နေစွမ်းနိုင်ခြင်း အကယ်၍ ရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ငါအား ဣသိဒါသီကို အလိုမရှိပါ။ ငါသည် ဣသိဒါသီနှင့် တအိမ်တည်း၌ အတူတကွမနေလိုပါဟု ပြောဆို၏။

၄၂၈။ ထိုသူတောင်းစားသည် ငါအဖကလွတ်လိုက်သည်ရှိသော် အလိုရှိရာသွားလေ၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း တယောက်ထီးတည်းသာလျှင် ကြံစည်မိပါ၏။ ငါသည် ငါအဖကို ပန်ကြား၍ သေခြင်းငှါမူလည်း သွားတော့အံ့၊ ရဟန်းဖူးလည်း ပြုတော့အံ့ (ဟု ကြံစည်မိပါ၏)။

၄၂၉။ ထိုအခါ ဝိနည်းကိုဆောင်သော များသော အကြားအမြင်ရှိသော သီလနှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်မ ဇိနဒတ္တာသည် ဆွမ်းခံ လှည့်လည်လျက် အကျွန်ုပ်၏ အဖအိမ်သို့ ရောက်လာပါ၏။

၄၃၀။ အကျွန်ုပ်တို့၏ အဖအိမ်သို့ ရောက်လာသော ထိုဇိနဒတ္တာထေရ်မကို ဖူးမြင်ရ၍ အကျွန်ုပ်သည် နေရာမှထကာ ထိုထေရ်မ၏အလိုငှါ နေရာခင်းခဲ့ပါ၏။ ထိုင်နေပြီးသောထေရ်မ၏ ခြေထို့ကိုလည်း ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးလျှင် ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို ပေးလှူခဲ့ပါ၏။

၄၃၁။ ထမင်းဖြင့်၎င်း အဖျော်ဖြင့်၎င်း ခဲဖွယ်ဖြင့်၎င်း ထိုဆွမ်းကျွေးရာအရပ်၌ စီရင်ထားသော ထင်ရှားရှိသော ဝတ္ထုဖြင့်၎င်း ထိုဇိနဒတ္တာထေရ်မကို ကောင်းစွာ ရောင်ရဲစေပြီး၍ အရှင်မ အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းပြုအံ့သောငှါ အလိုရှိပါ၏ (ဟု ပြောဆိုပါ၏)။

၄၃၂။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်၏ အဖသည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်သမီး ဤအိမ်၌ပင်လျှင် သင်သည် ရဟန်းအကျင့်စသော တရားကို ကျင့်ဦးလော့၊ ရဟန်းတို့ကို၎င်း ပုဏ္ဏားမျိုးတို့ကို၎င်း ထမင်းအဖျော်တို့ဖြင့် ရောင်ရဲစေဦးလော့ဟု ပြောဆိုပါ၏။

၄၃၃။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် ငိုကြွေးလျက် လက်အုပ်ချီကာ ဖခင်ကို ဖခင်အကျွန်ုပ်သည် မကောင်းမှုကိုသာ ပြုအပ်ပါ၏။ ထိုမကောင်းမှုကို ပျက်စီးစေအံ့ (ဟု ပြောဆိုပါ၏)။

၄၃၄။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ် ဖခင်သည် ချစ်သမီး အကြင် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဟူသော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော လူ့ နတ် ဗြဟ္မာတို့ထက်မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော မဂ်ဉာဏ်သို့ ၎င်း မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်တရားသို့၎င်း သင်ရောက်ပါစေသတည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ရယူပါစေသတည်း (ဟု အကျွန်ုပ်ကို ပြောဆိုပါ၏)။

၄၃၅။ အကျွန်ုပ်သည် အမိအဖတို့ကို၎င်း ပေါင်းစည်းစုဝေးသော ဆွေမျိုးအားလုံး အပေါင်းကို၎င်း ရှိခိုးပြီးလျှင် ရဟန်းဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်မျှဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးသို့ကို မျက်မှောက်ပြုရပြီ။

၄၃၆။ အရှင်မဗောဓိ အကျွန်ုပ်သည် မိမိ၏ ရှေးခုနစ်ဘဝတို့ကို သိရှိပါ၏။ အကြင် မကောင်းမှုကံ၏ ဤလင်မနှစ်သက်သောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အကျိုးဝိပါက်သည် ဖြစ်၏။ ထိုမကောင်းမှုကံကို သင်ဗောဓိထေရ်မအား ပြောကြားပါအံ့၊ ထိုပြောကြားမည့်မကောင်းမှုကံကို တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နားထောင်ပါလော့။

၄၃၇။ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးခုနစ်ဘဝ၌ ရေကစ္ဆာအမည်ရှိသော မြို့ဝယ် ဥစ္စာ များစွာ ကြွယ်ဝသော ရွှေပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်သည် အရွယ်မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် ယစ်သည်ဖြစ်၍ သူတပါးမယားကို မှီဝဲခဲ့ဘူးပါ၏။

၄၃၈။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်ဘဝမှ စုတေခဲ့၍ အဝိစိင်ရဲကြီး၌ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ငရဲမီးလောင်ခဲ့ရ၏။ ထိုအဝိစိင်ရဲမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီး၍လည်း တိရစ္ဆာန်မျောက်မဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရပါ၏။

၄၃၉။ မွေးဖွား၍ ခုနစ်ရက်မြောက်ပြီးသော အကျွန်ုပ်ကို မျောက်အပေါင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော မျောက်မင်းသည် ဝှေးစေ့ကို ကိုက်ထုတ်လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း သူတပါးမယားကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခဲ့ဘူးပါ၏။ ထိုအကျွန်ုပ်အား ဤဝှေးစေ့ကို မျောက်မင်း ကိုက်ထုတ်ခံရခြင်းဟူသော အကျိုးသည် ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သော ထိုပရဒါရကံ၏ အကျိုးပါတည်း။

၄၄၀။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ထိုမျောက်ဘဝမှ စုတေခဲ့၍ သိန္ဓဝတိုင်း တောအရပ်၌ ကန်းလည်းကန်း ခြေလည်းခွင်သော ဆိတ်မ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရပါ၏။

၄၄၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဝှေးစေ့ထုတ်ခံရသည်ဖြစ်၍ တဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကျောက်ကုန်း၌ တက်စီးကုန်သော သူငယ်တို့ကို ချီပိုးရွက်ဆောင်လျက် ပိုးလောက်အတိတ်ကာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ မကျန်းမာခဲ့ပါ။ ဤဝှေးစေ့ထုတ်သော ဆိတ်အဖြစ်၌ ဆင်းရဲခံရခြင်းဟူသောအကျိုးသည် ရှေးဘဝ၌ပြုအပ်သော ထိုပရဒါရကံ၏ အကျိုးပါတည်း။

၄၄၂။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ထိုဆိတ်ဘဝမှ စုတေခဲ့၍ နွားကုန်သည်တယောက်၏ နွားမဝမ်း၌ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ချိပ်ရည်ဖြင့်ဆိုးသကဲ့သို့ နိုသောအမွေးရှိသော နွားပေါက်ငယ်ဖြစ်၍ တဆယ့်နှစ်လသို့ရောက်သောအခါ၌ ဝှေးစေ့ထုတ်ခံရပါတော့၏။

၄၄၃။ အကျွန်ုပ်သည် ထွန်ဘုံးကိုလည်း ဆောင်ရ၍ လှည်းကိုလည်း ရုန်းရပါ၏။ ရုန်းပြီးနောက် အကန်းဖြစ်ကာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ မကျန်းမာခဲ့ပါ။ ဤဝှေးစေ့ထုတ်သော နွားအဖြစ်၌ ဆင်းရဲခံရခြင်းဟူသောအကျိုးသည် ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သော ထိုပရဒါရကံ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၄၄၄။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် နွားဘဝမှ စုတေခဲ့၍ မြို့လမ်းခရီး၌ အိမ်ပေါက်ကျွန်မ၏ ဝမ်း၌ ဖြစ်ရပါ၏။ မိန်းမမဟုတ် ယောက်ျားမဟုတ် နှပုံးဖြစ်ရပါ၏။ ဤသို့ နှပုံးဖြစ်ရခြင်းဟူသောအကျိုးသည် ရှေးဘဝ၌ ထိုပရဒါရကံ၏ အကျိုးပင်တည်း။

၄၄၅။ (နှပုံးဖြစ်၍) အနှစ်သုံးဆယ်ရှိသောအခါ သေခဲ့ရပါ၏။ (သေပြီးနောက်) ဆင်းရဲစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာနည်းပါးသော ကြွေးမြီရှင်ယောက်ျားတို့၏ နှိပ်စက်ခံရခြင်းများသော လှည်းသမားအမျိုးအိမ်၌ သူငယ်မကလေးဖြစ်ရပါ၏။

၄၄၆။ လှည်းကုန်သည်သူကြွယ်တဦးသည် တိုးပွားများပြားသော ကြွေးမြီ၏ အတိုးပွားခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်မွေးဖွားရာအိမ်မှ လုယက်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းစဉ် ထိုအကျွန်ုပ်ကို ဆွဲချ ယူဆောင်သွားပါ၏။

၄၄၇။ ထိုနောက် တဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက် (အရွယ်ရောက်) သောအခါ၌ ဂိရိဒါသမည်သော ထိုလှည်းကုန်သည်၏သားသည် အရွယ်ရောက်သော သတ္တိသမီးငယ်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကို မြင်၍ အိမ်သူမယားအဖြစ်ဖြင့် သိမ်းပိုက်ပါ၏။

၄၄၈။ (အကျွန်ုပ်၏လင်ဖြစ်သော) ထိုဂိရိဒါသအားလည်း အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါး သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော အခြွေအရံနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော လင်ကိုချစ်ခင်သူ မယားကြီးသည် ရှိပါသေး၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုလင်အား ထိုမယားကို မုန်းအောင်ပြုခဲ့ မိပါ၏။

၄၄၉။ အိမ်ကျွန်မကဲ့သို့ လင်ကိုလုပ်ကျွေးသူ အကျွန်ုပ်ကို လင်သုံးယောက်တို့သည် စွန့်ပစ်၍ သွားကုန်၏။ ဤသို့ လင်တို့ စွန့်ပစ်ထွက်သွားခြင်းသည် ထိုအကျွန်ုပ်၏ သူတစ်ပါး မယားကို လွန်ကျူးသောမကောင်းမှု လင်မုန်းအောင်ပြုသောမကောင်းမှု၏ အကျိုးဆက် ပါတည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့် ဤသို့ အစဉ်လိုက်နေသော ကြမ်းထမ်းစော မကောင်းမှုကံ၏ အဆုံးကို ပြုအပ်ပြီးပါပြီ။

ဤသို့လျှင် ဣသိဒါသီထေရ်သည် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

စတ္တာလိသနိပါတ် ပြီး၏။

၁၆-မဟာဂနိပါတ်

၁-သုမေဓာထေရီဂါထာ

၄၅၀။ ငါသည် မန္တာဝတီမြို့ဝယ် ကောဉ္ဇမည်သောဘုရင်၏ မိဖုရားကြီး၏ သမီးတော် သုမေဓာမင်းသမီးဖြစ်ခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာပြုကျင့်ကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ တရားဟောသဖြင့် သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုသူ ဖြစ်ပါ၏။

၄၅၁။ ထိုသမီးတော်သုမေဓာသည် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဆန်းကြယ်သောတရား စကားကို ပြောဆိုတတ်၏။ များသောပရိယတ် အကြားအမြင်ရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ ၌ ဆုံးမအပ်ပြီးဖြစ်၍ စောင့်စည်းသော ကိုယ်နှုတ်စိတ်ရှိ၏။ ထိုသမီးတော်သုမေဓာသည် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ထံ ချဉ်းကပ်ခစား၍ ခမည်းတော် မယ်တော်နှစ်ပါးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏စကားကို နားထောင်ကြပါကုန်လော့ဟု ပြောဆို၏။

၄၅၂။ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ အကျွန်ုပ်သည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၌ မွေ့လျော်ပါ၏။ ဘုံသုံးပါး၌ အကျုံးဝင်သော အလုံးစုံသော တေဘူမကသခါရမည်သည်ကား နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်စေကာမူ အမြဲမတည်နိုင်ပါ။ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့သည် ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာငိုပါကုန်အံ့နည်း။ အနှစ်မရှိသည်သာဖြစ်၍ အချည်းနီးသာတည်း။ လှံသွားထက်၌ ပျားရည်စက်ကဲ့သို့ တပ်မက်သာယာဖွယ် မရှိကုန်။ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ များစွာပင်ပန်းခြင်း ရှိပါကုန်၏။

၄၅၃။ ကာမဂုဏ်တို့သည် အလိုမရှိအပ် ခါးစပ်ကုန်၏။ ဘေးဘျမ်းနှင့် တကွဖြစ်သော ကြောင့် လျင်သောအဆိပ်ရှိသော မြေဟောက်နှင့်တူကုန်၏။ ယင်းကာမဂုဏ်တို့၌ လူမိုက် တို့သည် အလွန်တွေ့ဝေမိန်းမောကုန်၏။ ထိုလူမိုက်တို့သည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ငရဲ၌ မိမိတို့မကောင်းမှုကံက ပစ်ချအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်လျက် အနှိပ်စက်ခံကြရကုန်၏။

၄၅၄။ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း နှုတ်ဖြင့်၎င်း စိတ်ဖြင့်၎င်း မစောင့်စည်းကုန်သော လူမိုက်တို့ သည် အခါခပ်သိမ်း မကောင်းမှုတိုးပွားကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိတို့မကောင်းမှုကံကြောင့် ဖရို ဖရဲပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်လေးဘုံ၌ ကျရောက်ကုန်လျက် စိုးရိမ်ကြရကုန်၏။

၄၅၅။ ပညာမရှိကုန်၍ မိမိအစီးအပါးကို ဆောင်တတ်သော စိတ်စေတနာမရှိကုန် သော ဒုက္ခသမုဒယအမည်ရသော တပ်မက်မောမူ တဏှာလျှင် အကြောင်း၎င်းရှိသော သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ နစ်မွမ်းရကုန်သော ထိုလူမိုက်တို့သည် သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟော တော်မူအပ်သည်ရှိသော် အနက်ကို မသိကုန်သည်ဖြစ်၍ အရိယသစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်ကြကုန်။

၄၅၆။ မယ်တော် အကြင်လူမိုက်တို့သည် ဘုံသုံးပါး၌တည်သော ငဋ်ဆင်းရဲကို အလွန် နှစ်သက်ကုန်၏။ နတ်ပြည်တို့၌ ဖြစ်ခြင်းကို တောင်တကြကုန်၏။ ထိုလူမိုက်တို့သည် ဘုရား

မြတ်တို့ ဟောတော်မူအပ်သော သစ္စာလေးပါးတို့ကို မသိနိုင်ကြကုန်၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို မသိသော လူမိုက်တို့သည်သာလျှင် ဤလောက၌ များပြားကုန်၏။

၄၅၇။ အလုံးစုံသော ဘုံဘဝသည် မမြဲသည်ရှိသော် နတ်ပြည်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းသည် လည်း မမြဲသည်သာတည်း၊ (ဤသို့ မမြဲသော်လည်း) လူမိုက်တို့သည် အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်လတ္တံ့သည်မှ မထိတ်လန့်ကုန်သည်သာတည်း။

၄၅၈။ (ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ အသုရကာယ်ဟူသော) အပါယ်လေးဘုံတို့သည် ချမ်းသာအစမှ ဖရိုဖရဲပျက်စီးကျရာ ဂတိတို့ပေတည်း၊ လူ့ ဘုံ နတ်ဘုံဟူသော ဂတိနှစ်ပါး တို့ကိုလည်း (ကောင်းမှုကံ၏ ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်) ငြိမြင့်ပင်ပန်းသဖြင့် ရအပ် ထန်၏၊ ချမ်းသာမှုကင်းသော အပါယ်လေးဘုံတို့၌ ပျက်စီးကျဆောက်ရကုန်သော သတ္တဝါ တို့အား ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိနိုင်သည်သာတည်း။

၄၅၉။ ခမည်းတော် မယ်တော်နှစ်ပါးတို့ သင်တို့သည် အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုကြပါ ကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးသောအမှုတို့၌ အားထုတ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေ နေမှု အိုမှု သေမှုကို ပယ်အံ့သောငှါ ဘာဝနာကို အားထုတ်ပါတော့အံ့။

၄၆၀။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆင်းရဲစေတတ်သော အနှစ်သာရမရှိသော ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကို အလွန်နှစ်သက်သဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ (အသင်မိဖုရားတို့သည်) အခွင့်ပြုကြပါကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းပြုပါတော့အံ့။

၄၆၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားရှင်တို့ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို ရအပ်ပါပြီ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းစသော ရှစ်ပါးသောအကွဏကို ကြဉ်အပ်၏ပြီ၊ ဗုဒ္ဓပြုဒနဝမဇကကို ရအပ် ပါပြီ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို၎င်း သာသနာတော်တည်းဟူသော အကျင့်မြတ်ကို၎င်း အသက်ထက်ဆုံး မဖျက်ဆီးပါအံ့။

၄၆၂။ အကျွန်ုပ်သည် လူအဖြစ်၌ တည်နေရသမျှ ကာလပတ်လုံး အစာအာဟာရကို မသုံးဆောင်တော့အံ့၊ အစာမစားပဲ သေမင်းနိုင်ငံသို့သာ လိုက်ပါတော့အံ့၊ ဤသို့သုမော သတို့သမီးသည် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ကို ပြောဆို၏။

၄၆၃။ ထိုသုမောမင်းသမီး၏ မယ်တော်သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ငိုကြွေး၏၊ ခမည်းတော်သည်လည်း မျက်ရေတို့ဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်း စိုစွတ်သောမျက်နှာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ငိုကြွေး၏၊ ထိုမယ်တော်ခမည်းတော်နှစ်ပါးတို့သည် ပြာသာဒ်ကြမ်းပြင်၌ လဲကျသော သုမောမင်းသမီးအား လူဝတ်ကြောင်ဘဝ၌ စည်းစိမ်ခံစားမှုကို သိမှတ်စေ ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြကုန်၏။

၄၆၄။ ချစ်သမီးသုမော ထပါလော့၊ (ရဟန်းမပြုရဟု) စိုးရိမ်သဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊ သင်ချစ်သမီးသည် ဝါရဏာတိမည်သောမြို့၌ ပေးအပ်ပြီးသူဖြစ်၏၊ အနိကရတ္တ မည်သောမင်းသည် အဆင်းလှမ်း၊ ထိုအနိကရတ္တမင်းအား သင်ချစ်သမီးကို ပေးအပ် ကြောင်းလမ်းပြီး ဖြစ်ပါ၏။

၄၆၅။ သင်ချစ်သမီးသည် အနိကရတ္တမည်သောမင်း၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်လတ္တံ့။ ချစ်သမီးလှမေသာ ပါတိမောက္ခသံဝရာသော သီလလေးပါးတို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်မြတ်ဟူသော သာသနာတော်သည်၎င်း၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၎င်း၊ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ၏။

၄၆၆။ အနိကရတ္တမင်း၏ တိုင်းပြည်၌ သင်ချစ်သမီး၏ အာဏာနဲ့ခြင်း ဤငါတို့၏ နန်းတော် လင်ဖြစ်သော အနိကရတ္တမင်း၏နန်းတော်၌ဖြစ်သောဥစ္စာ အစိုးရခြင်း အလွန်နှင့်သက်အပ်သောစည်းစိမ် ဤဆိုးပြီးအလုံးစုံသည် (သင်ချစ်သမီး၏လက်သို့ရောက်လာ၏)။ သင်ချစ်သမီးသည် အရွယ်လည်း ငယ်ရွယ်ပျိုနုလှသေး၏။ ထို့ကြောင့် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပါဦးလော့၊ ချစ်သမီးလှမေသာ ထို့ကြောင့် သင်အား ထိမ်းမြားသက်ထပ်ခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ပါစေလော့(ဟု ခမည်းတော် မယ်တော်တို့က ပြော၏)။

၄၆၇။ ထိုအခါ ထိုမယ်တော် ခမည်းတော်တို့ကို သုမေဓာမင်းသမီးသည် ပြောဆို၏။ အကျွန်ုပ်အား ဤသို့သဘောရှိကုန်သော အနိကရတ္တမင်း၏ တိုင်းပြည်၌ အာဏာနဲ့ခြင်း စသည်ကို မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝဋ်ဆင်းရဲသည် အနှစ်မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်အား ရဟန်းအဖြစ်သော်၎င်း၊ သေခြင်းသော်၎င်း၊ မချွတ်ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ထိုအနိကရတ္တမင်းနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းမဖြစ်လတ္တံ့သည်သာတည်း။

၄၆၈။ ပိုးလောက်ကဲ့သို့ အနံ့ထွက်ဂော(ရာဂမကင်းသေးသော) သူတို့အား ကြောက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော မြွေကောင်ပုပ် ခွေးကောင်ပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်သည့်သားရေအိပ်ကဲ့သို့ အထူးထူး အပြားပြားသော မစင်ကြယ်သောအရာတို့ဖြင့် ပြည့်သည်ဖြစ်၍ တကြိမ်မဟုတ် အခါခပ်သိမ်း ယိုစီးသော ဤအကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ကောင်ပုပ်ကို မစင်ကြယ်သော ကိုယ်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းပေအံ့။

၄၆၉။ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော မစင်ကြယ်သော အသားအသွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော များစွာသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့၏တည်ရာ အိမ်သဖွယ်ဖြစ်သော ကျီး လင်းတစသည်ကို၏ အခါလည်းဖြစ်သော ထိုအကောင်ပုပ်ကို သိသည်ဖြစ်၍ တည်သော အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် အိမ်အဝယ်ထောင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ပေးလေဘိသနည်း။

၄၇၀။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် မကြာမြင့်မီ သေသည်ဖြစ်၍ ဝိညာဉ်ကင်းသည်ရှိသော် ဤခန္ဓာကိုယ်ကို အဆွေအမျိုးတို့ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အကျိုးမရှိသော ထင်းတုံးကို စွန့်ပစ်သကဲ့သို့ သုသာန်သို့ ထုတ်ဆောင်စွန့်ပစ်အပ်ပါ၏။

၄၇၁။ မိမိ၏ အခါအဖတို့သော်မှလည်း အခြားတပါးသောခွေး မြေခွေးစသည်တို့၏ အစာဖြစ်သော ထိုအကောင်ပုပ်ကို စွန့်ပစ်ခဲပြီး၍ ဤမျှဖြင့်ပင် စက်ဆုပ်ကြကုန်လျက် (ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ငုပ်၍) ရေချိုးကြကုန်ဘိသေး၏။ မိမိနှင့် ဆက်ဆံကာမျှသာဖြစ်သော မိဖုရားအခြား တပါးသောလူအပေါင်းသည်ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်း။

၄၇၂။ လူမိုက်တို့သည် အနှစ်သာရမရှိသော အရိုးစု အကြောစုမျှသာ ဖြစ်သော တံထွေး မျက်ရည် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့ဖြင့် ယိုစီးကာပြည့်နေသော အပုပ်အစုဖြစ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်အကောင်ပုပ်၌ တဏှာ၏ အစွမ်းဖြင့် လွှမ်းမိုးဖိစီး၍ တည်ကုန်၏။

၄၇၃။ အကြင်သူသည် ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲခြမ်းဝေခွဲခြင်းကိုပြု၍ ထိုခန္ဓာကိုယ်၏ အတွင်းအင်္ဂါကို အပ၌ အကယ်၍ပြုခဲ့မှ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကောင်း၏ ပုပ်သိုးသောအနံ့ကိုလည်း မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အမိပင်ဖြစ်သော်လည်း စက်ဆုပ်လေရာ၏။

၄၇၄။ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော ရုပ်နာမ်တရားအပေါင်းသည် ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားတို့ ကပ်၍ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခတတရားတည်း။ ထိုသင်္ခတဟုဆိုအပ်သော ဘဝ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ဤသို့ အသင့်အားဖြင့် ကြံဆင်ခြင်လေ့ရှိသော အကျွန်ုပ်သည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကို အဘယ့်ကြောင့် အလိုရှိပါအံ့နည်း။

၄၇၅။ နေ့တိုင် နေ့တိုင်း (ထိုခဏ၌ သွေးအပ်သော အဖြစ်ဖြင့်) အသစ်အသစ်ဖြစ်ကုန်လျက် သုံးရာသော လှံတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ ကျကုန်ရာ၏။ ဤသို့ ကျခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်းကျသော ဆိုခဲ့ပြီးသော လှံထိုးခံရခြင်းသည် မြတ်ပါသေး၏။

၄၇၆။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် အစမထင်သော သံသရာအတိုင်းမသိသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပြတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို သိသည်ရှိသော် ထိုလှံထိုးခံခြင်းဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ လှံထိုးမိသော ဆင်းရဲကို ခံရာ၏။ အဖန်တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေနေမှု အိုမှု နာမှု သေမှုစသောဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော ထိုလူမိုက်တို့အားသာလျှင် သံသရာသည် ရှည်လျား၏။

၄၇၇။ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော ကိုယ်စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့သည် နတ်ပြည်တို့၌၎င်း လူ့ပြည်တို့၌၎င်း တိရစ္ဆာန်မျိုး၌၎င်း ကာလကဉ္စိကစသောပြိတ္တာအသုရကမ္မဘုံ၌၎င်း နိဗ္ဗာမတဏှိကစသော ပြိတ္တာဘုံတို့၌၎င်း ငရဲဘုံတို့၌၎င်း ထင်ကုန်၏။

၄၇၈။ ပျက်စီးကျရောက်ရာ အပါယ်သို့လားသည်ဖြစ်၍ ထိုးခြင်း ခုတ်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအား အပါယ်ဘုံတို့၌ များစွာကုန်သော သတ်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့သည် ထင်ကုန်၏။ နတ်ပြည်တို့၌လည်း (ရာဂပူပန်မှုစသည်ဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍) ကိုးကွယ်ရာ မရှိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက် လွန်မြတ်သော တပါးသော ချမ်းသာသည် မရှိ။

၄၇၉။ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနေမှု(အိုမှု)သေမှုကို ပယ်အံ့သောငှါ အခြားတပါးသော ကိစ္စတို့၌ ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကုန်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမှု၌သာ လုံ့လပြုကုန်၏။ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်ကြကုန်၏။

၄၈၀။ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ပင်လျှင် ဇောထွက်၍ ရဟန်းပြုပါတော့အံ့။ အနှစ်မရှိကုန်သော ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကာမဂုဏ်တို့ကို ခွေးအန်ဖတ်ကဲ့သို့ တပ်မက်မှုကင်းပါကုန်ပြီ။ ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ။

၄၇၁။ ထိုသုမေဓာမင်းသမီးကလည်း မယ်တော် ခမည်းတော်ကို ဤသို့ အိမ်ဆု
ထောင်မှု၌ အလိုမရှိ ရဟန်းအဖြစ်ကိုသာ အလိုရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ပြောဆို၏။
အနိကရတ္တမည်သော အကြင်မင်းအား ထိုသမီးတော်ကို ပေးအပ်ပြီ၊ ထိုအနိကရတ္တမင်းက
လည်း ထိမ်းမြားအံ့သောကာလနီးလတ်သော် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် လာ၏။

၄၇၂။ ထိုအခါ သုမေဓာမင်းသမီးသည် ပတ္တမြားညိုပိတုန်းတောင်အတူ မည်းနက်၍
တခဲနက် စုပုံသော လဲဝါဂုမ်းအတွေ့ကဲ့သို့ နူးညံ့ကုန်သော မိမိဆံပင်တို့ကို သန့်လျက်ဖြင့်
ဖြတ်လျက် နေရာပြာသာဒ်ကြက်သရေတိုက်ခန်းကို ပိတ်ပြီးလျှင် ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား
နေ၏။

၄၇၃။ ထိုသုမေဓာမင်းသမီးကလည်း ထိုပြာသာဒ်၌ ဈာန်ဝင်စား၏။ အနိကရတ္တ
မင်းကလည်း မန္တာဝတီမြို့သို့ ရောက်လာ၏။ သုမေဓာမင်းသမီးသည် ပြာသာဒ်၌သာ
အနိစ္စာနုပဿနာကို ကောင်းစွာ ပွားများနေ၏။

၄၇၄။ ထိုသုမေဓာမင်းသမီးကလည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်း၏။ အနိကရတ္တမင်းက
လည်း ပတ္တမြားဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော ရွှေပန်းအဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်အပ်သော
ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဆောတလျှင် ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်ပြီးလျှင် လက်အုပ်ချီလျက်
သုမေဓာမင်းသမီးကို တောင်းပန်၏။

၄၇၅။ ငါ၏တိုင်းပြည်၌ အစိုးရခြင်း အလွန်နှစ်သက်အပ်သော စည်းစိမ် ဤအလုံးစုံ
သည် သင့်လက်သို့ ရောက်လာ၏။ သင်မင်းသမီးသည် ငယ်ရွယ်ပျိုနုလှပါသေး၏။ ကာမဂုဏ်
စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပါဦးလော့၊ လောက၌ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့သည် ရခဲပါကုန်၏။

၄၇၆။ သင်မင်းသမီးအား သုံးယူနေရာရှိသော ငါ၏တိုင်းပြည်ကို စွန့်အပ်ပါ၏။ ကာမ
ဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပါဦးလော့၊ များစွာသော အလှူဒါနတို့ကို ပေးလှူပါဦးလော့၊
စိတ်မချမ်းမသာ မဖြစ်ပါလင့်၊ သင်၏ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့သည် စိတ်မချမ်းမသာ
ခြင်းသို့ ရောက်ကြရကုန်၏ (ဟု တောင်းပန်၏)။

၄၇၇။ သို့အနိကရတ္တမင်းအား သုမေဓာမင်းသမီးသည် ထိုစကားကို ပြောဆို၏။
အနိကရတ္တမင်း အကျွန်ုပ်သည် ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် အလိုမရှိပါ။ ဧကဝေမူ မောဟကင်းပါ၏။
အသင်အနိကရတ္တမင်းသည် ကာမဂုဏ်တို့ကို မနှစ်သက်ပါလင့်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကို
ကြည့်ရှုပါလော့။

၄၇၈။ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ခံစားသော သူတို့ထက်
မြတ်သော မန္တာတ်စကြဝတေးမင်းသည် ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ထိုမန္တာတ်စကြဝတေးမင်း
သော်မှလည်း ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မဆောင်ရဲနိုင်သည်ဖြစ်၍ သေလွန်ရပါသေး၏။ ထိုမန္တာတ်
စကြဝတေးမင်းအား ကာမဂုဏ်၌ အလိုအာသာသည် ပြည့်လည်း မပြည့်သေး (အလို
မပြည့်မီ သေရပါ၏)။

၄၇၉။ ရတနာခုနစ်ပါးမိုးကြီးသည် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို နှံ့စေ၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ
ရွာရာ၏။ ဤသို့ရွာသော်လည်း ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ဆောင်ရဲခြင်းမရှိ၊ လူမိုက်တို့သည် ကာမ
ဂုဏ်တို့ဖြင့် မဆောင်ရဲနိုင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင် သေကြရကုန်၏။

၄၉၀။ ကာမဂုဏ်တို့သည် ဆင်းရဲ၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် သန်လျက်သွားနှင့် တူကုန်၏။ ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သောကြောင့် မြွေဦးခေါင်းနှင့် တူကုန်၏။ မြက်မီးရှူးနှင့် တသည်ဖြစ်၍ လောင်မြိုက်တတ်ကုန်၏။ သာယာဖွယ်မရှိသောကြောင့် အရိုးဆက်အရိုးစု နှင့် တူကုန်၏။

၄၉၁။ ကာမဂုဏ်တို့သည် အမြဲမရှိကုန်၊ မတည်တံ့နိုင်ကုန်၊ များစွာသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏။ လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူကုန်၏။ ပြောင်ပြောင်တောက် သော သံတွေခဲကဲ့သို့ ပူလောင်၏။ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဆင်းရဲခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်၏။

၄၉၂။ ကာမဂုဏ်တို့သည် (အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော အနက် ကြောင့်) သစ်သီးနှင့်တူကုန်၏။ (အများတို့၏ ဆက်ဆံရာဖြစ်သော အနက်ကြောင့်) သားတစ်နှင့်တူကုန်၏။ ဆင်းရဲကုန်၏။ အိပ်မက်နှင့်တူကုန်၏။ မျက်လှည့်နှင့်တူကုန်၏။ အခိုက်အတန့် တခဏမျှငါး၍ သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာနှင့်တူကုန်၏။

၄၉၃။ ကာမဂုဏ်တို့သည် (စူးဝင်တတ်သော အနက်ကြောင့်) လုံ့လသွားနှင့်တူကုန်၏။ အနာရောဂါနှင့်တူကုန်၏။ အိုင်းအမာနှင့်တူကုန်၏။ ဆင်းရဲမည်ကုန်၏။ သေမင်းနှင့်တူကုန် ၏။ မီးကျိုးတွင်းနှင့်တူကုန်၏။ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဘေးဘျမ်းမည်ကုန် ၏။ လူသတ်သမားနှင့်တူကုန်၏။

၄၉၄။ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ကာမဂုဏ်တို့သည် များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန် ၏။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သင်တို့ သွားကြကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်အား ဘုံသုံးပါး၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွမ်းဝင်သောသူ မရှိပါ။

၄၉၅။ မိမိဦးခေါင်းကို ရာဂစသော တဆယ့်တပါးသောမီး လောင်သည်ရှိသော် အိုခြင်း သေခြင်းသည် အခဉ်လိုက်သည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်မှတပါး အခြားသူသည် အကျွန်ုပ် အား အဘယ်မည်သော အစီးအပွားကို ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ထိုအိုခြင်း သေခြင်း ဦးခေါင်း မီးလောင်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် အားထုတ်ရပါ၏။

၄၉၆။ အကျွန်ုပ်သည် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်ရှိသော် မယ်တော် ခမည်းတော်တို့ကို ၎င်း အနိကရတ္တမင်းကို၎င်း မြေကြီး၌ ထိုင်နေကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ငိုနေကြသည်တို့ကို မြင်ရသဖြင့် ဤစကားကို ပြောဆိုပါ၏။

၄၉၇။ အစမထင်သော သံသရာ၌ အဖ၏ သေခြင်းကြောင့်၎င်း မောင်ကိုသတ်ခြင်း ကြောင့်၎င်း မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း အဖန်ဖန် စိုးရိမ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ငိုကြွေး ကုန်သော လူမိုက်တို့အား သံသရာသည် ရှည်လျားလှ၏။

၄၉၈။ သံသရာ၏အစကို မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် (ရှည်စွာသောကာလဖြင့်) ကျင်လည်ရကုန်သော သတ္တဝါတို့၏(ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်းစသည်တို့ဖြင့် တွေ့ကုန်၍ ငိုကြွေးသော) မျက်ရည်ကို၎င်း (ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ ကမိနို့မှ စို့အပ်သော) နို့ ရည်ကို၎င်း

(ရန်သူတို့ သတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထွက်သော) သွေးကို၎င်း သင်တို့သည် (အဘယ်မျှ များသည်ကို) အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊ အရိုးတို့၏ အပုံအစုကိုလည်း အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၄၉၉။ အစမထင်သော သံသရာ၌ ကျင်လည်ရသော တယောက်တယောက်သော သတ္တဝါ၏ ထွက်သောမျက်ရည် စို့သောနို့ရည် ထွက်သောသွေး၌ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်းတို့ကို ဥပမာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဆောင်၍ ဟောတော်မူအပ်သည်တို့ကို အောက်မေ့ပါလော့၊ (တဦးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ တခုသော ကမ္ဘာ၌ အရိုးစုအရိုးပုံကို ဝိပုလတောင်နှင့်အတူအမျှ (ဥပမာဆောင်၍ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို) အောက်မေ့ပါလော့။

၅၀၀။ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းဟုဆိုအပ်သော မြေကြီးကို ဇီးစေ့ခန့်မျှ အလုံးလုံး၍ (ဤအလုံးသည် ငါ၏အမိ ဤအလုံးသည် ငါ၏အဖွားစသည်ဖြင့်) ခွဲဝေသည်ရှိသော် အစမထင်သော သံသရာ၌ ကျင်လည်ရသော သတ္တဝါ၏အမိ အဖွားတို့၌ပင်လျှင် မလောက်နိုင်ကုန်၊ (ဤသို့ ဇမ္ဗုဒိပ်မြေကို ဥပမာဆောင်၍ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို နှလုံးသွင်းပါလော့)။

၅၀၁။ (ဤလောက၌ ရှိသမျှသော) မြက် သစ်သား သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အတုံးအပိုင်းတို့ပြုလုပ်၍ (ဤအတုံးအပိုင်းသည် ငါ့အဖ ဤအတုံးအပိုင်းသည် ငါ့အဘိုး စသည်ဖြင့်) ခွဲဝေအပ်ကုန်သည်ရှိသော် ထိုအတုံးအပိုင်းတို့သည် (သံသရာ၏) အစမထင်သောကြောင့် အဖအဘိုးတို့၌ပင်လျှင် မလောက်နိုင်ကုန်၊ (ဤသို့ မြက်သစ်သား သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို ဥပမာဆောင်၍ ဟောတော်မူသည်ကို အောက်မေ့ပါလော့)။

၅၀၂။ အရှေ့သမုဒ္ဒရာ၌၎င်း အနောက်သမုဒ္ဒရာ မြောက်သမုဒ္ဒရာ တောင်သမုဒ္ဒရာ၌ ၎င်း လေ၏အစွမ်းဖြင့် မျောပါးနေသော ထမ်းပိုး၏အပေါက်သည် ထိုအနှစ်တရာလွန်မှ တကြိမ်သာ လည်ကိုဖော်သော လိပ်ကန်း၏ ဦးခေါင်းကို စုပ်မိခြင်းဟူသော မျက်စိနှစ်ဖက်ကန်းလိပ်ကို လူ့ အဖြစ်ရခြင်း၌ ဥပမာပြု၍ အောက်မေ့ပါလော့။

၅၀၃။ ရေမြုပ်စိုင့်နှင့်တူသော အနှစ်မရှိသော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော အစု၏ စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောကို အောက်မေ့ပါလော့၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အမြဲမရှိသည်တို့ကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ရှုပါလော့၊ ငရဲကြီးရစ်ထပ် ဥဿဒရက်ငရဲ တဆယ့်ခြောက်ထပ်၌ များစွာဆင်းရဲခြင်းရှိသည်တို့ကို အောက်မေ့ပါလော့။

၅၀၄။ ထိုထိုသို့သော ဘဝတို့၌ အဖန်တလဲလဲ သင်းချိုင်းရာမြေကို ထပ်ကာ ထပ်ကာဖြစ်သဖြင့် ပျိုးစေ့ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို အောက်မေ့ပါလော့၊ မိကျောင်းဘေးဟု ဟောတော်မူအပ်သော ဝမ်းဇာကို ရှာမှီးရသော အဖြစ်တို့ကိုလည်း အောက်မေ့ပါလော့၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကိုလည်း အောက်မေ့ပါလော့။

၁။ “မိကျောင်းဘေးဟူသော ဤအမည်သည် ဝမ်းဇာရှာမှီးခြင်း၏ အမည်တည်း” ဟု အင်္ဂုတ္တိုရ်၌ ဟောထားသည်ကို ရည်ရွယ်သည်။ အင် မြန် ၁-၄၅၂ တွင်ကြည့်။

၅၀၅။ (မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော) အမြိုက်အရသာရိပါလျက် အခါးအစပ် ငါးမျိုး ၊ ရှိသော သင်၏ကမဂုဏ်ငါးပါး အရသာကို သောက်သဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ မွေ့လျော်မှုအားလုံးတို့သည် အခါးအစပ် ငါးမျိုးဖြင့် အလွန်ခါးစပ်ကုန်၏။

၅၀၆။ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာသည် ရှိပါလျက် အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည် ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ ပူပန်ရကုန်၏။ သင်၏ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်မှုအားလုံးတို့သည် (ဧကစသော တဆယ့်တပါးသော မီးတို့ဖြင့်) ပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်သည် ကျိုက်ကျိုက်ဆူကုန်သည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါတို့ကို တုန်လှုပ်စေတတ် ပူပန်စေတတ်ကုန်၏။

၅၀၇။ ရန်သူမျိုးငါးပါးမှ ကင်းသော ရဟန်းအဖြစ်သည် ရှိနေပါလျက် အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည် များသောရန်သူရှိကုန်၏။ ထိုများသောရန်သူရှိသော သင်၏ကမဂုဏ်တို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်တို့သည် မင်း မီး ခိုးသူ ရေ မချစ်မနှစ်သက်သော ရန်သူတို့နှင့် ဆက်ဆံကုန်သည်ဖြစ်၍ များသောရန်သူရှိကုန်၏။

၅၀၈။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည် ရှိပါလျက် အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌ သတ်ဖြတ်ပုတ်ခတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည် ရှိ၏။ သင်၏ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ သတ်ဖြတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဆင်းရဲတို့ကို ခံစားရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ကာမဂုဏ်တို့သည် ယုတ်မာကုန်၏။

၅၀၉။ ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော မြက်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော မီးရှူးတို့သည် မလွတ်ပဲ ကိုင်သောသူကို လောင်ကုန်၏။ ကာမဂုဏ်တို့သည် မီးရှူးနှင့် တူကုန်၏။ အကြင်သူတို့သည် ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို မလွတ်ကုန်၊ ထိုသူတို့ကို ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်၌ လောင်တတ်ကုန်၏။

၅၁၀။ သင်သည် အနည်းငယ်သော ကာမဂုဏ် ချမ်းသာ၏ အကြောင်းကြောင့် ပြန်ပြောများမြတ်သော လောကုတ္တရာချမ်းသာကို မစွန့်ပါလင့်၊ (အစာ၌ တပ်မက်မောသဖြင့်) ငါးမြားချိတ်ကိုမျို၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော ငါးကဲ့သို့ (ကာမဂုဏ် ချမ်းသာတို့ကို မစွန့်မူ၍) နောင်အခါ၌ ပင်ပန်းခြင်းသို့ မရောက်ပါလေလင့်။

-
- ၁။ အခါးအစပ် ငါးမျိုးဟူသည်—
- ၁။ ပရိယေသန = ရွာမှီးရမှု၊
  - ၂။ ပရိဂ္ဂဟ = သိမ်းဆည်းရမှု၊
  - ၃။ အာရက္ခ = စောင့်ရှောက်ရမှု၊
  - ၄။ ပရိဘောဂ = သုံးဆောင်ရမှု၊
  - ၅။ ဝိပါက = အကျိုးခံစားမှု၊
- ၎င်းငါးမျိုး၌ ခါးခါးစပ်စပ် ဆိုးဝါးသည်ဟူ၏။

၅၁၁။ လည်တောက်ကြီးဖြင့် နောင်ဖွဲ့အပ်သော ခွေးသည် (တပါးသောအရပ်သို့ သွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုချည်တိုင်၌သာ ပတ်ပတ်လည်လှည့်နေသကဲ့သို့) သင့်သည် ကာမတဏှာဖြင့် နောင်ဖွဲ့ခံနေရ၏။ စင်စစ်ကာမဂုဏ်တို့၌ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမပါလော့၊ ခွန်းစဏှားတို့သည် မှတ်သိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ခွေးကို အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကာမဂုဏ်တို့သည် သင့်ကို အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို ပြုကုန်လတ္တံ့။

၅၁၂။ သင့်သည် ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော ငရဲစသည်တို့၌ဖြစ်သော ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း များစွာကုန်သော စိတ်၌ ရအပ်သော နှလုံးမသာခြင်းတည်းဟူသော စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို၎င်း ခံစားရလတ္တံ့။ ကာမဂုဏ်တို့ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါလော့။

၅၁၃။ အလုံးစုံသောဘဝစသည်တို့၌ ပဋိသန္ဓေနေမှုအားလုံးတို့ကို အိုခြင်းသေခြင်း နှာခြင်းသည် ဆွဲယူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုအိုခြင်းသေခြင်းနှာခြင်းစသည်တို့မှ မလွတ်နိုင်ကုန်၊ ထို့ကြောင့် မအိုရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည် ထင်ရှားရှိပါလျက် အိုခြင်းစသည်မှ မလွတ်သော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် သင့်အား အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

၅၁၄။ ဤနိဗ္ဗာန်တခုတည်းသာလျှင် အိုခြင်းမရှိ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တခုတည်းသာလျှင် သေခြင်းမရှိ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တခုတည်းသာလျှင် အိုခြင်းသေခြင်း နှစ်ပါးစုံမရှိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်လိုသောသူတို့၏ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ရန်သူလည်း မရှိ၊ ဂီလေသာတည်းဟူသော ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိ၊ ဒုစရိုက်တည်းဟူသော ချွတ်ယွင်းခြင်းလည်း မရှိ၊ ဘေးဘျမ်းလည်း မရှိ၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းလည်း မရှိ။

၅၁၅။ ဤသေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို များစွာကုန်သော ဘုရားစသော အရိယာတို့သည် သိအပ် မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသင့်အားဖြင့် အားထုတ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုလည်း ဤသေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ ဇာတိကောင်း၏၊ အားမထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ရဲခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း။

၅၁၆။ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့် သုမေဓာမင်းသမီးသည် တရားစကားကို ပြောဟော၏၊ သုမေဓာမင်းသမီးသည် သင်္ခါရတရားအပေါင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို မရသည်ဖြစ်၍ အနိကရတ္တမင်းကို သိစေလိုသည်ဖြစ်ရကား (သန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်ပြီးသော မိမိ၏) ဆံပင်တို့ကိုသာလျှင် ပြာသာဒ်ထက်မှ မြေပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်၏။

၅၁၇။ ထိုအနိကရတ္တမင်းသည် နေရာမှထကာ လက်အုပ်ချီလျက် ထိုမင်းသမီး၏ ခမည်းတော်ဖြစ်သော ကောဉ္ဇမင်းကြီးအား သုမေဓာမင်းသမီးကို ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုလိုက်ပါကုန်လော့၊ ထိုသုမေဓာမင်းသမီးသည် (ရဟန်းပြုပြီးနောက်) မဖောက်မပြန်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပါစေသတည်းဟု တောင်းပန်၏။

၅၁၈။ သုမေဓာမင်းသမီးသည် ခမည်းတော်မယ်တော်တို့က ခွင့်လွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆွေမျိုးတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းစသည်အကြောင်းရှိသော စိုးရိမ်မှုထက် သံသရာဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ရှင်ရဟန်းပြု၏၊ ထိုသုမေဓာမင်းသမီးသည် သိက္ခမာန်ဖြစ်စဉ်ပင်

အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ (ထိုကြောင့်ပင်လျှင်) အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။

၅၁၉။ သုမေဓာမင်းသမီး၏ ထိုကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းခြင်းသည် အံ့ဖွယ်သရဲရှိ၏၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်၏၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးကာလ၌ ရှေးနေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သောအကျင့်ကို ထိုသုမေဓာမင်းသမီး ပြောကြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။

၅၂၀။ ကောဏာဂုံအမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောက၌ ပွင့်တော်မူသည်ရှိသော် သံဃာကိုရည်၍ အသစ်ဆောက်အပ်သောအရံ၌ အဆွေဆင်ပွန်းမ ဖြစ်ကုန်သော နေဠာနီ ခေမာနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်တို့သည် ကျောင်းအလှူကို ပေးလှူခဲ့ဘူးပါကုန်၏။

၅၂၁။ ထိုကျောင်းအလှူ၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဧဝံကြိမ်ဂင်း အကြိမ်တရာဂင်း အကြိမ်တထောင်ဂင်း အကြိမ်တသောင်းဂင်း နတ်ပြည်တို့၌ ငါတို့သုံးယောက်ဖြစ်ဘူးကြကုန်၏၊ လူ့ပြည်တို့ဝယ်ဖြစ်သောအကြိမ်တို့၌ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။

၅၂၂။ နတ်ပြည်တို့၌ဖြစ်ကြသောအခါ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကြသူတို့ဖြစ်ကြရပါကုန်၏၊ လူ့အဖြစ်ကိုရရှိ တန်ခိုးကြီးသည်အဖြစ်၌ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ရတနာဒုံးနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စကြာဝတေးမင်း၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်သော မိန်းမရတနာဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။

၅၂၃။ ထိုကျောင်း လှူခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နတ်စည်းစိမ်၏အကြောင်းတည်း၊ ထိုကျောင်းလှူခြင်းတည်းဟူသော အမွန်အစသည် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နတ်စည်းစိမ်၏ အမွန်အစတည်း၊ ထိုကျောင်းလှူခြင်းတည်းဟူသော အရင်းမူလသည် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နတ်စည်းစိမ်၏ အရင်းမူလတည်း၊ ထိုကျောင်းလှူခြင်းတည်းဟူသော စေတနာသည်သာလျှင် ဤမြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတရား၌ (ရှုမြင်နိုင်ခဲ့သော) ဝိပဿနာပညာဖြစ်၏၊ ထိုကျောင်းလှူခြင်းတည်းဟူသော စေတနာသည် မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတရားနှင့် ရှေးဦးစွာ ပေါင်းဆုံခြင်းဖြစ်၏၊ ထိုကျောင်းလှူခြင်းစေတနာသည် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်မည်၏။

၅၂၄။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြည့်စုံသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ယုံကြည်ကုန်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤသို့ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကြကုန်၏၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့သည် ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော သံသရာဝဋ်၌ (ဝိပဿနာပညာဖြင့်) ငြီးငွေ့ကြကုန်၏၊ ငြီးငွေ့ကြကုန်ပြီးလျှင် အရိယမဂ်ဖြင့် ဘဝ၌ တပ်ခြင်းကင်းကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် သုမေဓာထေရီသည် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို၏။

မဟာနိပါတ် ပြီး၏။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ထေရဂါထာနှင့်ထေရီဂါထာပါဠိတော် ပြန်မာပြန်

မှတ်သားဖွယ်အက္ခရာစဉ်

အက္ခရာစဉ်	[အ]	စာမျက်နှာ
အကုန်းသုံးမျိုးမှလွတ်မြောက်သူ		၁၈၅
အခါးအစပ်ငါးမျိုး		၂၅၃
အင်္ဂုလိကဘာဝရဒ္ဒါဇမထေရ်		၄၇
အင်္ဂုလိမာလခိုးသူ ဟေိဘိက္ခု ရဟန်း		
ဖြစ်ခြင်း		၁၃၀
အင်္ဂုလိမာလခိုးသူအား မြတ်စွာဘုရား		
မိန့်တော်မူခြင်း		၁၃၀
အင်္ဂုလိမာလမထေရ်		၁၃၃
အငါးဥစွာနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်		၂၅၁
အဆိပ်နှင့်တူသောကာမဂုဏ်		၂၅၁
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို မှီဝဲ		
ဆည်းကပ်ခြင်းအကျိုး		၂၁၄
အဇကရဏီမြစ်		၅၉
အဇိတမထေရ်		၆
အဇိနမထေရ်		၃၁
အဇ္ဈနမထေရ်		၂၁
အဉ္စနဝနိယမထေရ်		၁၄
အညတရထေရ်		၁၉၆
အညတရာတိဿာထေရ်		၁၈၄
အညတရာထေရ်		၁၈၃
အဓကာသီထေရ်		၁၈၈
အဓိမုတ္တမထေရ်		၂၇၊ ၁၁၃
အန္တဘာရမည်သောသူဆင်းရဲဖြစ်စဉ်က		
ဥပရိဋ္ဌမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား		
အာဟာရအလှူကို ပေးလှူခဲ့ဘူးသူ		၁၃၅
အနာဂတ်သာသနာအကြောင်း		
မှတ်သားဖွယ်များ		၁၄၀
အနာရောဂါနှင့်တူသောကာမဂုဏ်		၂၅၁

အက္ခရာစဉ်	[အ]	စာမျက်နှာ
အနိကရတ္တမည်သော မင်းအား		
သုမေဓာမင်းသမီးကိုပေးအပ်		
ကြောင်းလမ်းပြီးခြင်း		၂၄၇
အနိကရတ္တမည်သော မင်းအား		
သုမေဓာမင်းသမီးက ကာမဂုဏ်၏		
အပြစ်တို့ကို ဥပမာအမျိုးမျိုးပြ၍		
ပြောဆိုခြင်း		၂၅၀
အနိကရတ္တမည်သော မင်းသည် ပြာသာဒ်		
ထက်သိုတက်ပြီးလျှင် လက်အုပ်		
ချီလျက် သုမေဓာမင်းသမီးအား		
တောင်းပန်ခြင်း		၂၅၀
အနုရုဒ္ဓါမထေရ်		၁၃၅
အနုရုဒ္ဓါရဟန်းသည် ဆွမ်းခံရာမှပြန်ခဲ့၍		
ပံ့သုကူသင်္ကန်းတို့ကို ရှာမှီးခြင်း		၁၃၃
အနုပမမထေရ်		၄၅
အနောပမာထေရီ		၂၀၆
အပရသာမာထေရီ		၁၉၁
အပရာဇတ္တမာထေရီ		၁၉၂
အဘယမထေရ်		၈၊ ၂၄
အဘယမာတာထေရီ		၁၈၉
အဘယာထေရီ		၁၈၉
အဘိဘူတမထေရ်		၅၁
အဘိဂ္ဂူပနန္ဒာထေရီ		၁၈၇
အမ္မပါလီထေရီ		၂၂၀
အမ္မာဋကတောအုပ်		၇၉
အရေဟူသော သင်တိုင်းဖြင့် ဖုံးအုပ်		
ထားသောကိုယ်		၉၄
အရိုးဆက်၊ အရိုးစုနှင့်တူသောကာမဂုဏ်		၂၅၁

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[အ]

အလိုကြီးခြင်း၊ ရောင့်ရဲမှုမကင်းခြင်း၊
 လူ ရဟန်းတို့နှင့်(မလျော်သော)
 ရောနှောခြင်းဖြင့်ရောနှောခြင်း
 ကြောင့် ရဟန်းတို့အား အကုသိုလ်
 တိုးပွားပုံ ၁၃၃

အဝန္တီတိုင်း ဥဇ္ဇေနိမည်သောပြည် ၂၄၀

အသားတည်းဟူသော သရွတ်တို့ဖြင့်
 လိမ်းကျံထားသောကိုယ် ၉၄

[အာ]

အာစာရနှင့်ဂေါစရ ၉၆

အာတုမမထေရ် ၁၈

အာနန္ဒာမထေရ် ၁၅၁

အာနန္ဒာမထေရ်သည် နှစ်ဆယ့်
 ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး ကာယကံမေတ္တာ
 ဝစီကံမေတ္တာ မနောကံမေတ္တာဖြင့်
 မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်လိုက်၍
 လုပ်ကျွေးခဲ့ခြင်း ၁၅၀

[ဇ]

ဣသိဒတ္ထမထေရ် ၂၉

ဣသိဒါသိမည်သော ထေရီမက မိမိ
 ရဟန်းပြုခဲ့ပုံအခြင်းအရာကို ဗောဓိ
 ထေရီမအား ပြောကြားခြင်း ၂၄၀

ဣသိဒါသိအား သူတောင်းစားလက်သို့
 ပေးအပ်ခြင်း ၂၄၂

ဣသိဒါသိ၏ဖခင်က မဂ်ညာဏ်ဖိုလ်ညာဏ်
 နိဗ္ဗာန်ကို ရယူပါစေဟု ပြောဆိုခြင်း ၂၄၃

ဣသိဒါသိသည် ရဟန်းဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်
 မျှဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို မျက်မှောက်
 ပြုနိုင်ပုံ ၂၄၃

[ဇ]

ဥက္ခေပကတဝစ္ဆမထေရ် ၁၆

ဥဂ္ဂမထေရ် ၂၀

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[ဇ]

ဥဠယမထေရ် ၁၂

ဥဠဟာနတောင် ၉၈

ဥတ္တမာထေရီ ၁၉၁

ဥတ္တရပါလမထေရ် ၅၁

ဥတ္တရပဂ္ဂုနိနက္ခတ်ပွဲ ၅၆

ဥတ္တရမထေရ် ၃၀

ဥတ္တရာထေရီ ၁၈၆၊ ၂၀၉

ဥတ္တိယမထေရ် ၈၁၄၊ ၂၄၄

ဥဒါယိမထေရ် ၁၁၁

ဥဒ္ဓံသောတအနာဂါမ် ၁၈၅

ဥပကတက္ကတုန်း ၂၂၅

ဥပကနှင့်စာပါ အပြန်အလှန် စကား
 ပြောဆိုပုံ ၂၂၆

ဥပစာလာထေရီ ၂၁၀

ဥပတိဘိမထေရ် ၁၄၅

ဥပဓိမှကင်းဆိတ်ခြင်းသည် ဘုရားတည်း
 ဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏အမြီး
 မည်ခြင်း ၁၁၀

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ ၂၁၆

ဥပဝါဟနမထေရ် ၄၀

ဥပသမာထေရီ ၁၈၅

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် စဉ်းတိ
 တုံးနှင့်တူပုံ ၁၉၃

ဥပါလိမထေရ် ၁၁၀

ဥရုဝေဠကဿပမထေရ် ၆၉

ဥသဘမထေရ် ၂၆၊ ၄၂

[ဇ]

ကေဓမ္မသဝနီယမထေရ် ၁၇

ကေဝိဟာရိယမထေရ် ၉၁

ကေုဒါနီယမထေရ် ၁၇

ရေကမထေရ် ၂၃

ရေကစ္ဆမည်သောမြို့ဝယ် ဥစ္စာ များစွာ
 ကြွယ်ဝသော ရွှေပန်းထိမ်သည်ဘဝ
 မာန်ယစ်ခဲ့ခြင်း ၂၄၃

မှတ်သားဖွယ်အက္ခရာစဉ်

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[အို-အိပ်-အိုင်း]	
အိုခြင်းကြောင့် ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့	
ပျက်စီးယိုယွင်းပုံ	၂၂၁
အိုခြင်းကြောင့် ဆံပင်တို့သည် ပိုက်ဆံ	
လျှော်မျှင်နှင့်တူပုံ	၂၂၀
အိပ်မက်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်	၂၅၁
အိုင်းအစာနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်	၂၅၁

[က]

ကမ်းရေဝတ်မထေရ်	၂
ကတုဒိန္ဒမထေရ်	၃၉
ကပ္ပဇကုရမထေရ်	၄၂
ကပ္ပမထေရ်	၉၄
ကဿပမထေရ်	၂၀
ကာတိယာနမထေရ်	၇၄
ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာနှင့်	
ကာမဂုဏ်မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်	
ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းနှစ်မျိုးတို့၏	
အယုတ်အမြတ် ထူးခြားချက်	၁၀၇
ကာမဂုဏ်ငါးပါး	၁၃၃
ကာမဂုဏ်၏ဒုပမာများ	၂၅၁
ကာမဂုဏ်၏ အပြုမရှိ မတည်တံ့ များစွာ	
သော ဆင်းရဲရှိပုံ	၂၅၁
ကာလကဉ္စိကပြိတ္တာ	၂၄၉
ကာရမ္မမည်သော တောအုပ်	၇
ကာဠုဒါယိမထေရ်	၉၀
ကိမိလမထေရ်	၂၀၊ ၃၅
ကိသာဂေါတမိယေရိ	၂၁၄
ကုဋိဝိဟာရိမထေရ်	၁၄
ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်	၅
ကုမာပုတ္တမထေရ်	၁၀
ကုမာပုတ္တသဟာယကမထေရ်	၁၀
ကုမာရကဿပမထေရ်	၄၃
ကုလမထေရ်	၆
ကုလ္လမထေရ်	၇၁
ကောဏ္ဍညမထေရ်	၁၀၉

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[က]	
ကောရဗျမင်း	၁၁၉
ကောလိယမင်းမျိုး	၈၉
ကောသလဝိဟာရိမထေရ်	၁၅
ကောသိယမထေရ်	၆၈
ကိုးရာသော အကြောတည်းဟူသော	
ကြိုးတို့ဖြင့် အမြဲဖွဲ့ထားသောကိုယ်	၉၄
ကျောင်းလူရခြင်းအကျိုး	၂၅၅
ကြိုးဆွဲချ၍သေရန် လုံ့လပြုစဉ်	
ကိလေသာအားလုံးမှ လွတ်မြောက်	
သောထေရ်မ	၁၉၇

[ခ]

ခဏ္ဍသုမနမထေရ်	၂၃
ခဒိရဝနိယမထေရ်	၁၁
ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်	၁၀၆
ခိတကမထေရ်	၂၅
ခုဗ္ဗသောဘိတမထေရ်	၄၈
ခုနစ်နှစ်သာရှိသေးလျက် ပဉ္စင်းဖြစ်သော	
မထေရ်	၈၁၊ ၈၂
ခေမာထေရ်	၂၀၄
ခြောက်ဆယ်သော အကြောမတို့ဖြင့်	
ဖွဲ့ထားသောကိုယ်	၉၄

[ဂ]

ဂင်္ဂါတီရိယမထေရ်	၃၁
ဂယာကဿပမထေရ်	၆၄
ဂဝံပတိမထေရ်	၁၀
ဂဟူရတီရိယမထေရ်	၉
ဂိရိဒါသမည်သော လှည်းကုန်သည်၏	
သား	၂၄၄
ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်	၆၂
ဂုတ္တာထေရ်	၂၀၈
ဂေါတမ မထေရ်	၃၂၅၊ ၂၉၇
ဂေါဒတ္တမထေရ်	၁၀၇

အက္ခရာစဉ် [ဂ] စာမျက်နှာ

ဂေါသာလမထေရ် ၇
ဂိုဏ်းဂဏအသင်းအပင်းကို အလိုမရှိ အပ်ကြောင်း ၁၅၂

[င]

ငါးရာသော ထေရီမများ ၂၀၃
ငိုက်မျဉ်းခြင်း မိဒ္ဒကို နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် ပယ်စွန့်ခဲ့သော မထေရ် ၁၃၄

[ဝ]

စက္ခုပါလမထေရ် ၂၃
စကြဝဠာကုဋေတသိန်းဟူသော ဗုဒ္ဓခေတ်၌ ရတင်ဆောင်ရာ၌ အသျှင်မဟာကဿပနှင့်တူသူ မရှိခြင်း ၁၅၅

စန္ဒနမထေရ် ၅၈
စန္ဒာထေရီ ၂၀၂

စရည်းပင်ရောက်ရာလိုက်တံခါး ၄၉
စာပါထေရီ ၉၆

စာရိတ္တသီလနှင့်ဝါရိတ္တသီလ ထူးခြားချက် ၉၆

စာလာ ဥပစာလာ သိသူပစာလာ တို့အား သတိပေးခြင်း ၁၁

စာလာထေရီ ၂၀၉
စိတ္တကမထေရ် ၇

စိတ္တာထေရီ ၁၈၈
စူဠကမထေရ် ၄၄

စူဠပန္နကမထေရ် ၉၃
စူဠဝစ္ဆမထေရ် ၄

[ဆ]

ဆန္ဒမထေရ် ၁၇
ဆိတ်ဘဝမှ နွားဘဝသို့ရောက်၍ ဝေးစေ ထုတ်ခံရပြန်ခြင်း ၂၄၄

အက္ခရာစဉ် [င] စာမျက်နှာ

ဇမ္ဗူကမထေရ် ၅၆
ဇမ္ဗူဂါမိကပုတ္တမထေရ် ၈

ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းမြေကို ဥပမာဆောင်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၂၅၂

ဇာလိနိနတ်သမီး ၁၃၄

ဇိနဒတ္တာထေရီမ ဆွမ်းခံလှည့်လည်လာစဉ် တုသိဒါသီ၏ ဖခင်အိမ်သို့ရောက်လာခြင်း ၂၄၃

ဇေန္တမထေရ် ၂၇
ဇေန္တာထေရီ ၁၈၇

ဇောတိဒါသမထေရ် ၃၃

[တ]

တကျိပ်သော သားသမီးတို့ကို ဖွားမြင်ခဲ့ပြီးမှ ဘိက္ခုနီသာသနာသို့ ဝင်ရောက်သူ ၂၀၀

တဦးသောသတ္တဝါ၏ အရိုးစုကို ဝိပုလ တောင်နှင့်နှိုင်းယှဉ်ခြင်း ၂၅၂

တရားကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော ယောက်ျား အား သားမြီးဖျားမျှလောက်သော မကောင်းမှုကို တိမ်တိုက်ကြီးလောက် ပင် အမြဲထင်နေပုံ ၁၄၅

တာလပုဋ္ဌမထေရ် ၁၅၇

တိဿမထေရ် ၁၀၂၊ ၂၃၊ ၂၅

တိဿာထေရီ ၁၈၄

တေကိစ္ဆကာရိမထေရ် ၇၀
တေလကာနိမထေရ် ၁၁၉

[ထ]

ထမင်းအပျော်အဝတ်သင်္ကန်း ကျောင်း အိပ်ရာနေရာတို့ဖြင့် လာဘ်ရသော ရဟန်းသည် ရန်သူတို့ကိုရသည် မည်ခြင်း ၃၅

မှတ်သားဖွယ်အက္ခရာစဉ်

အက္ခရာစဉ်

[ဝ]

ဗုဒ္ဓမထေရ်	၃
ဒါသကမထေရ်	၆
ဒုတိယကုဋိဝိဟာရိမထေရ်	၁၄
ဒေဝသဘမထေရ်	၂၂၊ ၂၄

[ဝ]

ဓနိယမထေရ်	၄၈
ဓမ္မဒိန္နာထေရ်	၁၈၅
ဓမ္မပါလမထေရ်	၄၃
ဓမ္မသဝပိတုမထေရ်	၂၆
ဓမ္မသဝမထေရ်	၂၆
ဓမ္မိကမထေရ်	၅၉
ဓိရာထေရ်	၁၈၄
ဓုတင်တဆယ့်သုံးပါး	၁၂၈

[န]

နန္ဒကမထေရ်	၃၈၊ ၅၅
နန္ဒမထေရ်	၃၅
နန္ဒိယမထေရ်	၇
နဒိကဿပမထေရ်	၆၄
နန္ဒုတ္တထေရ်	၁၉၈
နပုံးဖြစ်ရခြင်းအကြောင်း	၂၄၄
နပုံးဘဝမှစတောသော် လှည်းသမား အမျိုး၌ဖြစ်ခဲ့သူ	၂၄၄
နာဂသမာလမထေရ်	၅၄
နာဂိတမထေရ်	၂၁
နာဠကရွာ	၂၂၅
နိဂြောဓမထေရ်	၇
နိဇ္ဈာမတက္ကိကပြိတ္တာ	၂၄၉
နိတကမထေရ်	၄၁
နိသဘမထေရ်	၄၂
နိတမထေရ်	၂၀
နန္ဒာစွဲကပ်သူ၏ ပြတ်ကျသောလက်ချောင်း နှင့် တကွသော ဆွမ်းကို အသျှင်မတာ ကဿပ ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်း	၁၅၂

စာမျက်နှာ

အက္ခရာစဉ်

[န]

စာမျက်နှာ

နေသဇ္ဇိကဓုတင်ကို ငါးဆယ့်ငါးနှစ် ဆောက်တည်သော မထေရ်	၁၃၄
နှာတကမုနိမထေရ်	၇၆
နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး စိတ်ငြိမ်သက်မှု မရသော ထေရ်မ	၁၉၁၊ ၁၉၆
နှားဘဝမှစတောသော် နပုံးဘဝသို့ရောက်ခဲ့ ရသော အကြောင်း	၂၄၄

[ဝ]

ပက္ခမထေရ်	၁၆
ပစ္စယမထေရ်	၄၇
ပညာတပဒအကျင့်	၁၉၈
ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြံအရံ အကျော်အစောများခြင်းနှင့် ပညာ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြံအရံ အကျော်အစော မရှိခြင်း နှစ်မျိုး၏ အယုတ်အမြတ်ရွေးချယ်ပုံ	၁၀၇
ပညာမဲ့သူ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှစ်မျိုး၏ အယုတ်အမြတ် ရွေးချယ်ပုံ	၁၀၇
ပညာရှိတို့မပေါင်းအပ်သူ	၁၄၇
ပညာရှိတို့သည် သားသမီးဆွေမျိုး ပစ္စည်း ဥစ္စာကို စွန့်ကုန်၏ဟု ဥပက၊ က စာပါ အား ပြောဆိုခြင်း	၂၂၆
ပညာသည် ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းနှင့် တူပုံ	၁၁၀
ပဋ္ဌာစာရိထေရ်	၂၀၁
ပဋ္ဌာစာရိထေရ်မသည် ဥတ္တရာအား ဥပမာ ပြု၍ အဆုံးအမပေးခြင်း	၂၀၉
ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းကို ငါးနှစ်သက်ဟု ဥပစာလာ ထေရ်မက မာရ်နတ်အား ပြောဆိုခြင်း	၂၁၁
ပဏ္ဍရရသေ့	၁၄၀
ပရဒါရက၏ အပြစ်များ	၂၄၄
ပရိပုဏ္ဏကမထေရ်	၂၂

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဝ]	
ပဝိဋ္ဌမထေရ်	၂၁
ပါစိနဝံသမည်သောတောအုပ်	၃၅
ပါဠိလိပုတ်ပြည်	၄၈
ပါဠိလိပုတ်မည်သော ကုသုမပြည်	၂၄၀
ပါရာပရိယမထေရ်	၂၇၁၊ ၁၄၂၊ ၁၃၉
ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇမထေရ်	၃၀
ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်	၄
ပိယဉ္ဇဟမထေရ်	၁၉
ပုဏ္ဏမထေရ်	၂၁၇
ပုဏ္ဏမာသမထေရ်	၄၂၃
ပုဏ္ဏာထေရီ	၁၈၃၊ ၂၁၈
ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသားဖြစ်သော	
ဇေန္တမထေရ်	၇၅
ပေါသိယမထေရ်	၉
ပုံသုကူသင်္ကန်းနှင့် မတင့်တယ်သော	
ရဟန်း	၁၅၅
ပြည့်တန်ဆာမဖြစ်ဘူးသောဝိမလာထေရီ	၁၉၇

[ဝ]

ဗုဿမထေရ်	၁၄၄၊ ၁၄၃
ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို	
ဝတ်ရုံရန်မထိုက်သူ	၁၄၂

[ဝ]

ဗန္ဓုရမထေရ်	၂၅
ဗာကုလမထေရ်	၄၇
ဗေလဋ္ဌသီသမထေရ်	၅
ဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်	၂၄
ဗောဓိထေရီမအား ဣသီဒါသီထေရီမက	
မိမိ၏ ရှေးခုနစ်ဘဝအကြောင်းများ	
ကို ပြောကြားခြင်း	၂၄၃
ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်	၇၇
ဗြဟ္မပုရောဟိတာ ဗြဟ္မာတသောင်းတို့	
အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်အား ရှိခိုး	
လျက် ရပ်တည်ခြင်း	၁၆၉
ဗြဟ္မာလိမထေရ်	၄၃

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဆ]	
ဘဂုမထေရ်	၃၆
ဘဒ္ဒဇိမထေရ်	၃၆
ဘဒ္ဒမထေရ်	၈၀
ဘဒ္ဒါကာပိလာနီထေရီ	၁၉၅
ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာထေရီ	၂၀၁
ဘဒ္ဒြာထေရီ	၁၈၅
ဘဒ္ဒိယမထေရ်	၁၃၀
ဘရတမထေရ်	၃၈
ဘလ္လိယမထေရ်	၃
ဘာရဒွါဇမထေရ်	၃၉
ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏	
ဝမ်းပိုက်နှင့်တူသော တရား	၁၁၀
ဘူတမထေရ်	၈၈
ဘေသကလမည်သော တော	၆
ဘေသကဋ္ဌာမည်သော တောအုပ်၌	
အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မာရ်	
နတ်ကို ခြိမ်းချောက်ခြင်း	၁၇၂

[ဆ]

မတရားသဖြင့်အသက်ရှင်နေခြင်းနှင့် တရား	
သဖြင့် သေရခြင်းနှစ်မျိုး၏ အယုတ်	
အမြတ် ရွေးချယ်ခြင်း	၁၀၇
မန္တာနီပုဏ္ဏားမ၏သား အသျှင်ပုဏ္ဏမထေရ်	၂
မန္တာဝတီမြို့ ကောဉ္ဇမည်သော ဘုရင်၏	
သမီး သုမေခာ	၂၄၆
မလိတဝမ္မမထေရ်	၂၅
မဟာကစ္စာယနမထေရ်	၈၅
မဟာကပ္ပိနမထေရ်ပြုံးတော်မူခြင်း	၁၅၅
မဟာကပ္ပိနမထေရ်	၉၂
မဟာကဿပမထေရ်	၁၅၆
မဟာကာလမထေရ်	၃၄
မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်	၂
မဟာစုန္ဒမထေရ်	၃၃
မဟာနာဂမထေရ်	၇၁
မဟာနာမ်မထေရ်	၂၈

မှတ်သားဖွယ်အက္ခရာစဉ်

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဗ]	
မဟာပဇာပတိဂေါတမိထေရ်	၂၀၇
မဟာပန္နကမထေရ်	၈၆
မဟာပနာဒမင်း	၃၇
မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်	၁၇၂
မဟာဝစ္ဆမထေရ်	၄
မာဏဝမထေရ်	၁၈
မာတင်္ဂပုတ္တမထေရ်	၄၈
မာလုကျုပုတ္တမထေရ်	၇၂၊ ၇၅
မာလောန္ဓယ်	၇၂
မိဂဇာလမထေရ်	၇၄
မိဂသီရမထေရ်	၃၉
မိဂါရမာတာဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ် ကျောင်းကို ခြေမဖျားဖြင့် တုန်လှုပ် စေသောမထေရ်	၁၇၀
မိတ္တာကာဠိထေရ်	၁၉၉
မိတ္တာထေရ်	၁၈၄၊ ၁၈၉
မီးကျိုးတွင်းနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်	၅၅
မုတ္တာထေရ်	၁၈၃၊ ၁၈၅
မုဒိတမထေရ်	၅၉
မူဆိုးသမီးစာပါ	၂၂၅
မေထိယမထေရ်	၁၆
မေဏ္ဍသီရမထေရ်	၁၉
မေတ္တဇိမထေရ်	၂၃
မေတ္တိကာထေရ်	၁၈၈
မေဠုဇိနမထေရ်	၃၁
မောဃထုဇမထေရ်	၄၄
မိန်းမဘဝဆင်းရဲလှပုံ	၂၁၄
မိန်းမလိုက်စား လူရမ်းကားက သူဘာ ထေရ်မအား ကာမဂုဏ်အမျိုးမျိုး ဖြင့် ဖြားယောင်းခြင်း	၂၃၆
မျက်လှည့်နှင့် တူသော ကာမဂုဏ်	၅၅
မျောက်ဘဝမှ စုတေသော် ဆိတ်ဘဝသို့ ရောက်ခြင်း	၂၄၄
မြက်မီးရှူးနှင့် တူသော ကာမဂုဏ်	၅၅

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[ဗ]	
မြက်သစ်သား သစ်ခက် သစ်ရွက် တို့ကို ဥပမာဆောင်ခြင်း	၂၅၂
မြတ်စွာဘုရားနှင့် အသျှင်သာရိပုတြာ စသော သာဝကတို့ထံမှ ဓမ္မက္ခန္ဓာ တို့ကို သင်ယူခဲ့သော မထေရ်	၁၄၈
မွှေးဖွားစ မျောက်ငယ်၏ ဝေးပေးကို မျောက်မင်း ကိုက်ထုတ်ခြင်း၏ ရှေးဝိပါက်	၂၄၄
မြွေဦးခေါင်းနှင့် တူသော ကာမဂုဏ်	၅၅
[ဃ]	
ယသဒတ္တမထေရ်	၆၆
ယသမထေရ်	၂၈
ယသောဇမထေရ်	၅၀
[ခ]	
ရက္ခိတမထေရ်	၁၉
ရဋ္ဌပါလမထေရ်	၁၂၂
ရမဏီယကုဋိကမထေရ်	၁၄
ရမဏီယဝိဟာရိမထေရ်	၁၂
ရဟန်းတို့၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သော အပြုအမူများ	၉၆
ရဟန်းတို့အား ချစ်မြတ်နိုးအပ် ကြောင်းကို ရောဟိနိက ဖခင် ပုဏ္ဏားအား ပြောကြားခြင်း	၂၂၃
ရဟန်းတို့၏ စိတ်ကို ညှစ်ညှူးစေတတ် သော တရားငါးပါး	၁၄၆
ရဟန်းဟူ၍ ဆိုအပ်သူ ရာဇဒတ္တမထေရ်	၁၄၃ ၆၁
ရာဇမထေရ်	၃၁
ရာမဏေယျကမထေရ်	၁၂
ရာဟုလမထေရ်	၅၇
ရေချိုးခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုမှ မုချ ကင်းလွတ်နိုင်၏ဟု အယူရှိသူ	၂၁၈

ထက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[၅]

ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သမီးဖြစ်သော
 သုဘာထေရီ ၂၃၄
 ဝေဟနီမြစ် ၈၉
 ဧရာဟိန်ထေရီက ဖခင်ပုဏ္ဏားအား
 ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်
 ကိုးကွယ်ရန် တိုက်တွန်းခြင်း ၂၂၅

[၈]

လက္ခဏကဘဒ္ဒိယမထေရီ ၈၀
 လူသတ်သမားနှင့်တူသော ကာမဂုဏ် ၂၅၁
 လေးကြိမ် ငါးကြိမ်တိုင်အောင်
 ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့သော ထေရီမ
 လောမသကဂီယမထေရီ ၁၉၁
 လင်တူမယားကြီးကို မုန်းအောင်
 ပြုခဲ့သော မကောင်းမှု၏
 အကျိုးဆက် ၂၄၅
 လင်ဆိုးထီးအလုပ်နှင့် ထမင်းအိုးမှ
 ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ခဲ့သူ ၁၈၇
 လင်သုံးယောက် စွန့်ပစ်ခံခဲ့ရသော
 ဣသိဒါသီသတို့သမီး၏
 ရှေးအကြောင်း ၂၄၅
 လိပ်ကန်းဥပမာကို ဆောင်ခြင်း ၂၅၂
 လုံသွားနှင့်တူသော ကာမဂုဏ် ၂၅၁

[၁၀]

ဝက္ကလိမထေရီ ၆၅
 ဝက်နွဲ့ပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော
 ဥပသေနမထေရီ ၉၅
 ဝင်္ဂီသမထေရီ ၁၈၁
 ဝစ္ဆဂေါတ္တမထေရီ ၂၇
 ဝစ္ဆပါလမထေရီ ၁၈
 ဝဇ္ဇိတမထေရီ ၄၅
 ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရီ ၁၅၂၊ ၂၉
 ဝဇ္ဇမထေရီ ၆၃
 ဝဇ္ဇမာတုထေရီ ၂၁၃
 ဝဇ္ဇမာနမထေရီ ၁၀

အက္ခရာစဉ် စာမျက်နှာ

[၁၀]

ဝနဝစ္ဆမထေရီ ၅၂၇
 ဝနဝစ္ဆမထေရီ၏တူ သိဝကသာမဏေ ၅
 ဝလ္လိယမထေရီ ၁၃၊ ၃၀
 ဝသဘမထေရီ ၃၂
 ဝသိကမထေရီ ၄၉
 ဝါရဏမထေရီ ၄၉
 ဝါရဏဝတိမည်သောမြို့ ၂၄၇
 ဝါသေဠိထေရီ ၂၀၄
 ဝါသေဠိထေရီမနှင့် သုဇာတ
 ပုဏ္ဏားတို့ တွေ့ဆုံခြင်း ၂၂၈
 ဝါးတောရွာ ဝါးချိုအောက်၌
 အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော
 ကသျှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရီ ၁၃၅
 ဝိဇယမထေရီ ၂၂
 ဝိဇယာထေရီ ၂၀၈
 ဝိဇိတသေနမထေရီ ၆၅
 ဝိမလကောဏ္ဍညမထေရီ ၁၆
 ဝိမလမထေရီ ၁၃၊ ၅၂
 ဝိမလာထေရီ ၁၉၃
 ဝိသာခပဉ္စာလပုတ္တမထေရီ ၄၄
 ဝိသာခါထေရီ ၁၈၅
 ဝိတသောကမထေရီ ၃၇
 ဝိရမထေရီ ၃
 ဝိရာထေရီ ၁၈၄
 ဝုဇ္ဇပဗ္ဗဇိတသမနာထေရီ ၁၇၀
 ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို ခြေမဖျားဖြင့်
 တုန်လှုပ်စေသောမထေရီ ၁၇၀
 ဝေရမ္ဘမည်သောလေ ၉၈

[၁၁]

သံကိစ္စမထေရီ ၉၈
 သံဃရက္ခိတမထေရီ ၂၆
 သံဃာထေရီ ၁၈၆
 သံတံကျင်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ် ၂၅၁

မှတ်သားဖွယ်အက္ခရာစဉ်

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ	အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
	[၁]		[၁]
သံတွေခဲနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်	၂၅၁	သာရိပုတြာမထေရ်	၁၄၇
သဗ္ဗယမထေရ်	၁၂	သာရိပုတြာမထေရ်၏ တူမြစ်သော	
သတ္တဝါတယောက်၏ ထွက်သော		မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားကို အသျှင်မဟာ	
မျက်ရည် စို့သောနို့ရည်၊		ကဿပမထေရ်အား ရှိခိုးစေခြင်း	၁၆၈
ထွက်သောသွေးနှင့် မဟာ		သာလိကာ၏ သာယာစွာ ကြွေးကြော်	
သမုဒ္ဒရာလေးစင်းတို့ကို		သံကဲ့သို့ အသျှင်သာရိပုတြာ၏	
ဥပမာဆောင်၍ ပြခြင်း	၂၅၂	အသံဖြစ်ပေါ်လာခြင်း	၁၇၇
သတိပညာတရားနှစ်ပါးသည် ဘုရား		သားတစ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်	၂၅၁
တည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး၏		သားမြီးကို ပစ်နိုင်သည့် လေးသမား	
နောက်ခြေနှစ်ဖက်နှင့် တူပုံ	၁၁၀	နှင့် တူသောအသျှင်	၁၁
သတိသည် ဆင်ပြောင်ကြီး၏		သိကြားကွမ်းသွေးကောင်	၅
လည်ပင်းနှင့် တူပုံ	၁၁၀	သီဂီလပိတုမထေရ်	၆
သဒ္ဓါတရားသည် ဆင်ပြောင်ကြီး၏		သိန္ဓဝတိုင်းတောအရပ်၌ ကန်းယည်းကန်း	
နှာမောင်းနှင့် တူပုံ	၁၁၀	ခြေလည်းခွင်သော ဆိတ်မဝမ်း၌	
သန္တိတမထေရ်	၄၅	ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၏ ရှေးမကောင်း	
သပ္ပကမထေရ်	၅၉	မှ၏အကျိုးဆက်	၂၄၄
သပ္ပဒါသမထေရ်	၇၃	သိရိမဏ္ဍလမထေရ်	၇၈
သဗ္ဗကာမိမထေရ်	၇၈	သိရိမမထေရ်	၃၆
သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်	၃၄	သိရိမိတ္တမထေရ်	၈၅
သဘိယမထေရ်	၅၅	သိရိဝစုမထေရ်	၄၀
အဗ္ဗုလကစ္စာယနမထေရ်	၄၁	သီဝကမထေရ်	၄၀
သဗ္ဗူတမထေရ်	၅၇	သီဝကသာမဏေ	၅
သမာဓိရှိသူသည် အကြောင်းနှစ်ပါး		သီလကရုဏာတရားနှစ်ပါးတို့သည်	
ကြောင့် မတုန်လှုပ်ခြင်း	၁၄၆	ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်	
သမိတိဂုတ္တမထေရ်	၂၀	ကြီး၏ရွှေ ခြေနှစ်ဖက်မည်ပုံ	၁၁၀
သမိဒ္ဓိမထေရ်	၁၂	သီလဝမထေရ်	၁၀၁
သရဘင်္ဂမထေရ်	၈၃	သီဝလိမထေရ်	၁၅
သရဘူမြစ်ကို တန့်စေသောမထေရ်	၁၀	သီသုပစာလာထေရ်	၂၁၂
သာဠိမတ္တိယမထေရ်	၅၀	သီဟမထေရ်	၂၀
သာနမထေရ်	၁၁	သီဟာထေရ်	၁၉၇
သာမညကောနိမထေရ်	၉	သုက္ကာထေရ်	၁၉၃
သာမာထေရ်	၁၉၀	သုဂန္ဓမထေရ်	၇
သာမိဒတ္တမထေရ်	၂၂	သုဇာတာထေရ်	၂၀၅

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရီ	၇၉
သုန္ဒရီထေရီ	၂၂၀
သုန္ဒရီကမိခင်ပုဏ္ဏားမအား ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းခြင်း	၂၂၉
သုန္ဒရီနန္ဒာထေရီ	၁၉၈
သုန္ဒရီဘိက္ခုနီမက မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားလို့ကြောင်း ဥပဏ္ဍာယ်အရှင်မထံ ခွင့်ပန်ခြင်း	၂၃၀
သုနာဂမထေရီ	၂၁
သုနိတမထေရီ	၁၀၂
သုပ္ပိယမထေရီ	၉
သုဗာဟုမထေရီ	၁၃
သုဘာကမ္မာရဓိတုထေရီ	၂၃၁
သုဘာဇီဝကမ္မဝနိကာထေရီ	၂၃၅
သုဘာထေရီမအား လူရမ်းကားက လမ်းကိုပိတ်ဆို့ကာ တားမြစ်ခြင်း	၂၃၄
သုဘာထေရီမအား လူရမ်းကားက ကန်တော့ခြင်း	၂၃၉
သုဘာထေရီမက လူရမ်းကားအား မျက်လုံးကို ဖောက်ထုတ်၍ပေးခြင်း	၂၃၉
သုဘူတမထေရီ	၆၁
သုဘူတိမထေရီ	၂
သုမင်္ဂလမထေရီ	၁၁
သုမင်္ဂလမာတာထေရီ	၁၈၇
သုမနမထေရီ (သာမဏေ)	၆၂၊ ၇၆
သုမနာထေရီ	၁၈၆
သုမေဓာမင်းသမီးသည် သိက္ခမာန် ဖြစ်စဉ်ပင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး တို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း	၂၅၅
သုမေဓာမင်းသမီးသည် သန်လျက်ဖြင့် ပြတ်ပြီးသော မိမိ၏ဆံပင်တို့ကို ပြာသာဒ်ထုတ်မှ မြေပေါ် သို့ပစ်ချ လိုက်ခြင်း	၂၅၄

အက္ခရာစဉ်	စာမျက်နှာ
[သ]	
သုမေဓာမင်းသမီးရှင်ရဟန်းပြုခြင်း	၂၅၄
သုမေဓာမင်းသမီးသည် ဆံပင်တို့ကို ဖြတ်လျက် တိုက်ခန်းတွင်း၌ ပဌမ ဈာန်ကိုဝင်စားခြင်း	၂၅၀
သုမေဓာမင်းသမီးသည် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့အား ရဟန်းပြုရန် ခွင့်တောင်းခြင်း	၂၄၇
သုယာမနမထေရီ	၁၈
သုဏ္ဍမထေရီ	၃၂
သုသာရဒမထေရီ	၁၈
သုဟေမန္တမထေရီ	၂၅
သုတံပါးမယားကို မှီဝဲခဲ့ဘူးသော အကုသိုလ်ကြောင့် အဝီစိငရဲကြီး၌ ငရဲမီးလောင်ခံရခြင်း	၂၄၄
သေခြင်းကိုလည်းမနှစ်သက် အသက် ရှည်ခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက် ခန္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်ကိုသာ ငံ့ဟင်္ဇာစောင့် မြှော်သူ	၁၄၅
သေတုစ္ဆမထေရီ	၂၅
သေနကမထေရီ	၅၆
သေလပုဏ္ဏား	၁၂၆
သေလမထေရီ	၁၂၈
သေလာထေရီ	၁၉၃
သောဏကုဋိကဏ္ဍမထေရီ	၆၇
သောဏကောဋိဝိသမထေရီ	၁၀၄
သောဏာထေရီ	၂၀၀
သောဏပေါဋိရိယမထေရီ	၄၁
သောပါကမထေရီ	၉-၈၂
သောဘိတမထေရီ	၃၇
သောမမိတ္တမထေရီ	၃၄
သောမာထေရီ	၁၉၄
သစ်သီးနှင့်တူသောကာမဂုဏ်	၂၅၁

မှတ်သားဖွယ်အက္ခရာစဉ်

အက္ခရာစဉ်

[ဆ]

စာမျက်နှာ

အက္ခရာစဉ်

[ဗ]

စာမျက်နှာ

သန်လျက်သွားနှင့်တူသော ကာမဂုဏ်
သုံးကျိပ်သော သိက္ခာနိထေရီ
သုံးရာကျော်သော အရိုးဆက်ရှိသော
ကိုယ်

၂၅၁
၂၀၂
၉၄

ဟတ္တာရောဟမထေရ်
ဟာရိတမထေရ်
ဟိံသကမည်သော ခိုးသူ
ဟေရညကာနိမထေရ်

၁၉
၈၂၂
၁၃၁
၃၃

